உ

சிவமயம்

அருணந்தி சிவாசாரியார்

இயற்றிய

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்கம்

அ -சூ- ௧0—௧௧—௧௨ —

மறைஞானதேசிகர்

சிவாக்கிரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியார்

நிரம்பவழகியர்

சுப்பிரமண்ணியதேசிகர்

இவர்களின் உரையுடன்

சிவஞானபோதயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

கலியுகாதி ௪௯௯௧—விரோதி ஆவணி

Dr. U. V. S. IYER LIBRARY
MADRAS-90
23041

சிவமயம்

சிவஞான போதச் சித்தியுபாயம்.

—0—

உலகமகிழ்ந்திட நாம அடையும்பொருள்கள், அழியாசகவே
ழுதினம தருதலால், இப்பொருளினை மெய்பொழுதம் பெற,
உயவகை நாடி மெய்வகையீதென, ஒப்பரும பொருளான உயர்
ஞானத்தைச, செப்பியவழியே சோதநூலினைமும, நீடைக
டி நோக்தபேரின்பத், தவழிப்பிருக்கே மதினமவாழுக, உல
வழிபின்பம அடைவுடன பெற்றற, செவழிகாணுது நிபங
கிபகாலே மெய்பபொருள் காட்டி மேன்மைபடட செய..
வெபிலாக்குரவினை உணமையிருடி, அவாபணிந்னு அவாகுறிப
பினவழி, அநுதினத்தகக அடையுமெய்ஞ்ஞானம, இப்படிச சிவ
னருள ஞானபோதத்தை, மெய்ப்படக்கண்டவன செபபி த
தமிழில் ,அவன குறிப் பினவழி யினவரு மினபம், உலகம்
ட்டி உண்மைசித்திடபெறச், செபபினன [illegible]டோர் சி, அருள
நதி,இபபொருளதனை யாவருமெளிதில், தப்பற புரைவகை சாற
றினாதமனம், முறைபெரனிக்கு வரையறைசெய்து, அவர்றின
குறிபபுடன அசவியத்தினை, கப்பரனபாக்ள காதசெ. லெ
ஞக, தமபாத் கலைகிதானனுளித் திகின, அனபினால் யாக
கும் அதிசயைமிட் டினபச, செம்பொருட்போதை சிகள பம
வாழுகவே.

—0—

23041

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் உற்பத்தி.

இந்நூலியற்றிய ஸ்ரீமத் அருணந்தி சிவாசாரியார் தற்கா லத்திற்கு முற்காலம் அறுநூறு வருஷத்திற்குச் சற்றுமுன்பி ன் ஆதிசைவ பிராமணகுல திலகராய்ச் சிவனடியார் பலர்க் குப் போதகாசாரியருந் தீக்ஷாகுருவுமாய் விளங்கி, மலபரிபாக மேலீட்டால் திருவெண்ணெய்நல்லூர்ப்பதிச் சைவவேளாளர் மரபில் திருவவதாரஞ்செய்த மெய்கண்டதேவர் அடியார்களுள் நாற் பத்தொன்பதின்மருட் சிறந்து இந்நூலும் இருபாவிருபஃதெ னனு மாசிரிய சிஷ்ய சமவாதமான அந்நூலு மியற்றினரென பதை யெம்மா லச்சிபற்றிய சிவஞானபோத பாஷ்ய பெருமா ன் விருத்தியுரையிற் மெய்கண்டதேவர் கோத்திர பிரபாவத்தி லும் இந்நூலிற்கு முத்ரபாகமாகிய பரபக்ஷத்து முகவுரையி லும் இந்நூலில் சிவாக்ரயோகியார் உரையின் முகவுரையிலும் மறைஞானதேசிகர் உரையிற் பாயிரத்திலும் விலக்கித்திருப்ப தால் இவ்விடத்து மீட்டும் விளக்கற்பாற் றன்றென்பது யாவர்க் கும் துணிந்த பொருளேயாம்.

உரையாசிரியர்களின் வரலாறு.

திரு மறைஞானதேசிகர் —சீகாழிப் பதியில் திருஞானச ம்பந்த மூர்த்திகளின் திருவடியார்களில் வள்ளல்கள் அறுபத்து நால்வருள் ஒருவராகிய ஞானசம்பந்தவள்ளல் சந்தானத்தைச் சேர் ந்தவர் பிராமண குலத்தவர் வைதிகசைவ பரிபாலகர் பதிப

சுபாசப் பறுவல் முதலிய நூல்களுக்கு உரையியற்றியவர். பரா தந்திரபாஷ்யமுதலிய நூல்களை யியற்றியவர் இவர் இந்நூற்கு காண்டிகையுரை சன்னைப்பிவுரையென இரண்டுரை யியற்றினர் அவற்றுள் இந்த காண்டிகையுரை இவ்வுரையேயிந் நூற்கு முந்திய வுரையெனப் பிந்திய வுரையாசிரியர்கள் கொண்டுருப பனைக அவ்வவர் சமவாத மறுப்பு முதலுரைகளான் றெளிந்திற தெளியப்படும்

சிவாக்கிரயோகியர் —சிவக்கொழுந் தாசாரியர் எனவும் வழங்கப் பெறுவர். அகரம் — கொழுந்து இவர் நிகம ஆகம சை வபரிபாலக சதாசிவ யோகீந்திரரின் மாணாக்கர் சிவஞானபோ தத்திற்குப் பன்னீராயிர ஸ்லோக உதாரணங்களுடன் குருவு ரையெனனும் உரையியற்றினவர். சைவ பரிபாஷைமுதலிய பல கிரந்தங்களியற்றியவர் இவர் இந்நூல் பாடங்கள் சுபக்ஷவ கைக்குச் சிவாகமஸ்லோகங்களை யுதகரித்து மணிப்பிரவாளமா யொருரையுந் தெளிய தமிழ்நடையி லோருரையு மியற்றினர். இதனுள் இந்த மணிப்பிரவாள உரை. இவர் சோழநாட்டில் சோழகுலத் தாசாரமரபின ரொருவராய் ஆதரிக்கப் பெற்றுச் சூரியனார்கோவிலில் மடாலயபதியா யிருந்தனர். இவ்வரசி னம் தற்காலத்துந் திருவாவடுதுறையார் மேற்பார்வையி லிருந்து வருகின்றது

ஞானப்பிரகாசர் —யாழ்ப்பாணத்தில் விஞ்ஞானபுரம் சா லிவாடீசுர கோத்திர கார்காத்தவேளாளருள் முடிதொட்ட வேளாளராய பாண்டி மழவர் குலத்தில் முன்னூறு வருஷங்க ளுக்குமுன் தோன்றி ஞானப்பிரகாச ரெனனும் நாமதேய மு டையராயிருந்தனர் இவர் திருப்புகலூரை யடைந்து ஆதிசை வராகிய பெரிய அண்ணாசாமி குருக்களிடம் தீக்ஷையுற்றுச் சிதம் பரவாசியாய் சிலகால மிருந்து அங்கிருந்து கௌடதேய மடை ந்து அவ்விடத்துள்ள சமஸ்கிருத பாண்டித்ய முற்ற ஓர் பராம்

மண சந்நியாசியார் தமது சீடர்கட்குத் தர்க்க மீமாஞ்ச வேதாந்த சாத்திரங்களைக் கற்பித்தலைக் கண்ணுற்று அவ்விடத்தே அவர்கள் வாசிக்குந் தோறும் சென்று அப்பொருள்களைச் சிந்தித்துப் பெற்று வந்தனர். ஓர்நாள் அவ்வாசிரியர் இவரை நோக்கி நீவிர் யாவர்? நீர் இச்சாத்திரப் பாடங்களின் சாரத்தை யுற்றுக் கேட்குந்தோறும் கவனிப்பதில் நன்கு புலப்படுகின்றனர் வரென்று வினவியதற்கு இவர் கூறிய விடைகளைக் கேட்டு ஆச்சரிய முற்று இவருக்குச் சாத்திரங்களை முற்றும் க்ரமமாயக் கற்பித்து வந்தனர். ஞானப்பிரகாசர் ஒருவருடத்திற்குள் வித்தியாப்பியாசத் திறமை கண்டு ஆசிரியர் விடையளிக்க மீண்டு திருவண்ணாமலை யாதீனத்தை யடைந்து அக்காலத்துள மடாதிபதியிடத்துச் சந்நியாசம் பெற்றுச் சிவாகமங்களை யோதி யுணர்ந்தனர். பின் அங்கிருந்து சிதம்பர மடைந்து பௌஷ்கராகம விருத்தி சிவஞானபோத விருத்தி சித்தாந்த சிகாமணி பிரமாண தீபிகை பிராசாத தீபிகை அஞ்ஞான விவேசனம் சிவயோகசாரம் சிவயோகரத்நம் சிவ சமாதி மகான்மிய சங்கிரகம் என்பவைகளை வடமொழியி லியற்றினர். ஓர்நாள் இவர் தன்பரிவாரரொருவர் இவர் திருக்கு மடத்திற் கடுத்த நிலத்தில் நீர்க்குழி விரும்பியதாகத் தெரிவிக்க, அவர் அதனைக் கொடுக்க ஓர் திருக்குளமும் அதனருகில் திருமடங்களும் அமைப்பித்தனர். இக்குளம் ஞானப்பிரகாசர் குளமென வழங்கப் பெற்றிருக்கின்றது. இவர் சாயுச்சிய முற்றது பங்குனி மாதம் பூச நக்ஷத்திரம்.

சிவஞானயோகியர் —திருவாவடுதுறை யாதீனத் தம்பிரான்களிற் சிறந்தவர். இவர் சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவுரையிற் கூறப்பட்டிருத்தலின் ஆங்குக் காண்க. இவர் சாயுச்சியமுற்றது சித்திரை மாதம் ஆயில்ய நக்ஷத்திரம்.

நிரம்பவழகியர் — கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் சந்தானத்துக் குருவின் ஞானப்பிரகாசரின் தீக்ஷாவிசேஷம் பெற்று மதுரைப் பதியின் வாசஞ் செய்த வேளாளகுல திலகர். சேதுபுராணம் தமிழின் மொழிபெயர்த்தவர். திருவருட்பயனுக்குப் பொழிப்புரை புனைந்தவர். இவருரை தென்னாட்டவர்க்குத் தெளிந்த தமிழின் இனிமைப் பொருள் பயக்கத் திருத்தமுடைத்தாய்ச் சிவஞானபோத உதாரண வெண்பாக்களின் செறிந்த பொருட்குச் சித்தியின் விருத்தம் இணங்கக் காட்டியிருத்தலும் பெ னருமை

இவ்வுரையே முந்திய உரையெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இதனைச் சிவாக்கிரயோகியார் முதல் சிவஞானயோகியார் ஈறாய ஒருவர்மேலொருவ ராக்ஷேபங் கூறிவருவதால் அவ்வவர்களின் கருத்துவகைகளைக் குறிப்பப் — அவர்க ளுரைகளின்பின் வைக்கப் பட்டது

சுப்பிரமணியதேசிகர் — திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் கஎ-வது பட்டத்து மடாதிபதி இவர் தமது இளைய பட்டத்து நமச்சிவாய தேசிகருக்கு இதனுரை கற்பிக்கும் பொருட்டுச் சிவஞானயோகியா ரியற்றிய பொழிப்புரைக் கிணங்க அப்பொழிப்பின் பதங்களையே உரைப்பொருளாகக் கொண்டு அப்பொழிப்பினது மேம்பாட்டை விரித்துக் காட்டி அம்முனிவர்க் கோர்பெரும் புகழ்நாட்டினர், இம்மடத்தின் மடாதிபதிகளில் தமிழ் சமஸ்கிருதங்க ளிரண்டிலும் பாண்டித்திய முற்றுந் தம்மையடைந்த வித்வான்கள் முதலியோரை மிகவும் ஆதரித்து வந்தவரிவர் ஒருவரேயாம்.

உ

சிவமயம்

மறைஞானதேசிகர்.

முதற்சூத்திர முதல, -கஉ-ஞ, சூத்திரவரை உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டிய

பிரமாண நூல்கள்.

கிரணாகமம
வாமவடம
(சிந்திய-விசுவம)
பௌஷ்கரம
ஸ்வச்சந்தம
இரத்நத்ரயம
சர்வஞானோத்தரம்
மதங்கம
மிருகேந்திரம
காமிகம
சூக்ஷும ஸ்வாயம்புவம்
[illegible]
வருணபத்ததி
காலோத்தரம
அம்சுமான
சைவசந்யாச தீபிகை
சித்தாந்தசேகரம
ஞானரத்நாவலி
வாதுளம
ரௌரவம
மகுடோத்தரம
யோகஜம
தேவிகாலோத்தரம்
நிசவாசம
சிவதருமோத்தரம்
மகுடம்
தொல்காப்பியம
அசிதம்
ஸ்வாயம்புவம
பராசரோபபுராணம்
சர்வசித்தாந்தசங்கிரஹம
பஞ்சபிரமபாஷ்யம்
மோக்ஷசோத்தரம
மூலதந்திராவதாரம
வாலஞானரத்நாவலி
பராக்யை
வாயவ்யசம்ஹிதை
சிவஞானசங்கிரகம

சுபரபேதம் | காரணம
காலோத்திரம | சிததாநதசமபோதி
சிவதாமம | பூஜாஸதவம
சிவஞானபோதசஙகரம | சிவதநதரம
ஓதசஙகறபம | இரகசயசாரம
ஸகாநதபுராணம | ஆகநேயபுராணம
ருகவேதம | சிவஞானபோதம
யஜுரவேதம | பதரகிரி
சாமம | பரமமகீதை
அதாவணம் | பெரிய கிரணம
சைவபுராணம | சாவமதோபநயாசம்
சூதசமஹிதை | பாரமேசுரம
பருகுசாபதரயம் | சூக்ஷமம்
பட்டணத்துபபிள்ளையார | ஸகநதகாலோததரம்
தேவாரம் | விசவசாரோததரம

---

* திருவாசகம் | சம்புபத்தி
அளவைநூல் | வாதுளோததரம்
குறள | சித்தாநதசாரசங்க்ரஹம
தாககபரிபாஷை | தெய்வப்புலவாகுறள
வாதராச்யகோரா | சாரபுநூலார் திருவருட்பயன
நிச்வாசோததரம் | சர்வஞோத்தரசஙகரஹம
சிநதியவாகமம் | சதருத்ரசங்க்யை
சுததரச்யை | தந்த்ரசாரம்
காலிஙகம | சிதம்பரமஹாத்மியம்
பரமதநிராகரணம் | சித்தாந்தசாராவளி
பரம்மபத்தி | பாரதம்

பாரதம	பதிபசுபாசப்பநுவலுரை
இருபாவிருபஃது	சௌந்தாயலகிரி
சாராதாதீவகம	ஸ்வச்சந்தாவைரவம
சிவபிரகாசம	சிதந்தநதரயம
வாதுளசுத்தாகமை	விசுவசாதாகயம
சுபாஷிதம	நிசுவாசகாரிகை

ஆ ௧௦௨

சிவாகரயோகியர்.

சிவஞானபோதம	மருகேநதரம்
தேவிகாலோத்தரம	ததவபிரகாசிகை
சிவஞானபோதசமஸ்கிருதம	பராகயம
மதங்கம	சித்தாநதபோதம
பௌஷ்கரம	காலோத்தரம
காமிகம	ஸ்வாயம்புவம

---

* வீராகமம	காளிதாசா
வாதுளம	ஆதித்யபுராணம
அம்பாஸ்தவம்	பரமஹாண—புராணம
மஹிமநஸ்தவம	பூஜாஸ்தவம
இதரநூல	தேவாரம்
சித்தாநததீபிகை	சிவதாமோத்தரம்
நைஷ்கம	கூர்மபுராணம—சிவகீதை
சைவாகமம	பாரதம
நயாயசாரயம	விஷுவசாரோதத்ரம
ரதநத்ரயம	இரணம
ஜைநாகமம	சாவஞானோத்தரம

நிசயாசகாரிகை
ஞானோத்தரம்
சிவப்பிரகாசம்
சித்தாந்தசாராவளி
பீடகத்தந்திரம்
காபிலம்
ரௌரவம்
ஈஸ்வரகீதை
ஸ்வச்சந்தம்

ஆ. ௨௩

ஞானப்பிரகாசர்.

———0———

திருமந்திரம்
தொல்காப்பியம்
காமிகம்
அகோரசிவாசாரியபத்ததி
சோமசம்புபத்ததிவிருத்தி
காலோத்தரம்
கிரணாகமம்
மேருதந்திரம்
பராக்யை
மகுடம்
இராமாயணம்
பிரமாண்டபுராணம்
சுப்பிரபேதம்
ஸ்வாயம்புவம்
பௌஷ்கரம்
தேவிகாலோத்தரம்

---

* ஞானோருகம்
வாதுளம்
இரத்தினத்திரயம்
மதங்கம்
காரணாகமம்
மிருகேந்திரம்
ரௌரவவிருத்தி
பாரமேஸ்வரம்
சிந்தியம்
விசுவசாதாக்கியம்
மோக்ஷகாரிகை
கோயிற்புராணம்
திருவாதவூரர்புராணம்
தேவாரம்
சிவதருமோத்தரம்
சதாவேத தாற்பரியம்
திருவாசகம்
கந்தரலங்காரம்

ஆ. ௩௨

சிவஞானயோகியர்.

சிவஞானபோதம்	திருக்குறள்
சோமசம்புபத்ததி	சங்கற்பநிராகரணம்
வருணபத்ததி	அம்மைதிருவந்தாதி
* ஸ்ரீகண்டபாஷியம்	தேவாரம்
வேதாந்தநூல்-உ-அதிகரணம், க-உ-பாதம்	வாயுசம்ஹிதை
	வாதுளம்
ஞானாமிருதம்	தகளறுபோதம்
இரத்நத்ரயம்	சர்வஞானோத்தரம்
சிவப்பிரகாசம்	உபநிஷதம்
சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம்	

ஆ கஅ

நிரம்பவழகியர்.

சங்கற்பநிராகரணம்	திருக்களிற்றுப்படியார்
சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
சித்தியார்பரபக்ஷம்	தேவாரம்
* தத்வவிளக்கம்	திருமந்திரம்
காளத்தியந்தாதி	

ஆ க

ஆமொத்தம் உதாரண சாத்திரங்களில் உ0கூ-று
தனிப்பெயராய் வந்த சாத்திரங்கள் கசரு

* கோட்டிற்கு மேலுள்ள பெயர்கள் கூ-சூ, முதல பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரவரையுள்ள உதாரண நூல்கள். கோட்டிற்குக் கீழுள்ளவை இதில் வருவன நீங்கலாக க-சூ, முதல்-கூ-வரையுள்ள பெயர்கள்.

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

எ-முதல்-கஉ-வது சூத்திரவரை அதிகரணப்பிரிவு.

—o—

சூ—அதி.

எ — க—அனந்தஞ்சத் தெனவிலொன்றை யறிந்திடாது சஅறுரு-ருச

உ—அசத்தாலெண்ணின் முன்னுந்திடாத்ச த்து சத்தின் முன்னிருள் ரவி முன்போல 0 0

ந—நினைப்பதிங் கச்சத்தேயென்னிற் சத் தின்முன் னிலாமையாலும், நினைக் கொட்டொன் றுணாதலாலும் தான சத் தாகுமன்றே கஅகஉ

—o—

அ—க—மனனுமருள சஅகரு

உ—குருவாகிவந்து உ000

ந—மன்னவன் றன் மகன்வேடரிடத்தே தங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்பப் பின்னவனு மென்மகனீ யென் றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானாகப் பேணுமாபோற் றன்னிய லைம்புலவேடர் சூழலிற்பட்டுத் தனைவனையு மறியாது தயங்குறுந்தொல் லுயிரை உஉசக

௪—அவரினிக்கி மலமகற்றித் தானாக்கி ம
லரடிக்கீழ் வைப்பன ௨௨௫௮

——0——

௯— ௧—பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலு
ம் பாரப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞா
னத்தாலே தேசமொடு முள்ளத்தே
நாடி ௨௨௯

௨—ஆசைக்கு மூலமெலா மலங்கைத்தே
ராமென் றறிந்தகல வந்நிலையேயாகும் ௨௩௨௫

௩—பாதநிழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிடப்போ
தின பின்னு மோசைதரு மைஞ்செழு
த்தை விதிப்படியுச்சரிக்க வுள்ளத்
தேபுகுந்தளிப்ப னானமெலா மோட ௨௫௫௨

——0——

௰—௧—இவனுலகிலிதமகிதஞ்செய்த வெல்லா
மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தாரபாலி
சையு மவனிவனாய் நின்றமுறை யேக
னாகில், இவனுமிவன் செய்தியெலா
மென்செய்தியென்று செய்ததெனக்
கிவனுக்குச் செய்ததென்றும், பவம
கலவுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரி
வாறயாக்கத்தைச் செய்திடினும் ப
ணியாக்கிவிடுமே ௨௭௦

௨—அரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங்கு
ற்றம் ௨௭௦௮

——0——

௧௧—௧—காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகி யான
மா காட்டக்கண்டிடுந் தன்மையுடை

ய கணணாக சேயமுயிா காடடுக க
ணடிமோபோல விச னுயிாககுக கா
டடிடக கணடிவென ௨-ச௫ரு

௨—இதனை யாயுமறிவுடைய ஞ யனபுசெ
யய வ நிலைமையிகிலைய னடைநக
முறையாலே மாயமெலா நீஙகியர
ன மலரடிககீழிருபபன மாறுதக
வானுபவ மருவிககொணடே ௨-ச௬ா

—0—

௪௨—௧—செஙகமலத தாளிணைகள சேரலோ
பாத திருமலஙகளறுத்து ௨௫௯
—ஈசனேசரொடுஞ செறிந்திடடு ௨௫௫
௩—அங்கவாதந திருவேட மாலயங்க
ளெலலா மரனெனவே தொழுதிறை
ஞசி யாடிபபாடி ௨௫௪—௬௨

—0—

புரநடை
எனறுமிபா மொருவாககு மெளியோமலலோ
மியாவாககு மேலாஞேமென திருமாப்
பெய்தித் திஙகணமுடியாரடியா ரடியோ
மெனறுந திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய
தியுடையோரே க௫௭௨

—0—

அதிகரணத்திறகு உதாரண விருத்தத்தொகை

—0—

௭-௫
௭-௫-விருத்தம்
,,—(௧—௨)அதிகரணம்

,,—ந ,, ந

அ-ஞ-விருத்தம் ஆக ச
,,—க—அதிகரணம் க
,,—உ ,, கூ
,,—ந ,, உரு
,,—ச ,, க
ந

கூ-ஞ-விருத்தம் ஆக நகூ
,,—க—அதிகரணம் க
,,—உ ,, ச
,,—ந ,, க
அ

க0-ஞ—விருத்தம் ஆக கஉ
,,—க—அதிகரணம் க
,,—உ ,, க
ச

கக-ஞ—விருத்தம் ஆக அ
,,—க—அதிகரணம் க
,,—உ ,, அ
ரு

கஉ-ஞ—விருத்தம் ஆக கஉ
,,—க-அதிகரணம் க
,,—உ ,, க
,,—ந ,, ந
,,—புரதனை உ
ஆக எ

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

எ—சூத்திரம்.

ஆன்மதரிசன இலக்கணம்.

இது முன் சூத்திரத்திற்குப் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

எ—சூ, க - உ - வது அதிகரணம்.

க அனைத்தது — சித்தசித்தாகிய விரண்டினையும்
ஆன்மாவேயுணருமென்றது
(சி) சிவாத்துவைதவாதி ம
றுப்பு இவ்விடத்துச் சிவஞா
ன போதத்திற் கூறப்படும்
சித்தைச் சத்தெனப் பரியா
யமாகக் கூறப்பட்டிருக்கி
றது (சிவ) சாதனவியல்பு
கூறுகின்றது. (நி) பரிணாம
வாதி மறுப்பு — சஅநிஎ

எ—சூ, ௩ - வது அதிகரணம்

உ சத்தசத்தறிவ — சித்தசித்தைப் பிரித்தறியு மு
றைமை (நி) சிவஞானபோ
தம்,எ - சூ, ௩-வெண்பா — கஅகஉ

௩ சுத்தமெய்ஞ — சித்தசித் தானமாவிலக் குள
னென்றும் சிவனுக்குச் சத்
தமும் ஆன்மாவிற் கசத்தமு
மகாதியென்றது. (நி)சிவஞா
னபோதம் எ-சூ, ௩-வெ. — கஅஎஉ

*

௯ அறிவிக்க [illegible] அறிவிக்கவறிகிற ஆன்மா சுதந்
திரனல்ல வென்பதும சாத
தாவே சுதந்தரனென்பதும கஅஎஅ

அ—சூத்திரம்.

ஞானஞானஞான இலக்கணம்

—o—

இது பாசஞானமபோமபடி பதிஞானமறிவிக்கு முறைமை

க மன்னவனான ஆன்மாவிற்குள்ள மயக்கத்தை
த் தீர்த்தக குருவா லுணா
த்தப்பட்டு முத்தி யடையும
வகை (ஞா) ஞானபாத மு
னர்த்தி யோகபாத முதல
முப்பெர்ருளு முணாத்துகி
னறது கஅஅடு

அ—சூ, க - வது அதிகரணம்.

உ உரைதரு எழுசூத்திரமளவும பதிமுகலி
டவரறைப் பொது விநியா
லுணாத்தி ஆன்மாவிர்குச்
சத்திவிபாதரனு குணமாக
த தீக்கைசெய் தருக்கிரஹி
க்கு முறைமை விசேஷவு
ரை. (நி) சிவஞானபோதம,
அ-சூ, ங-வெணபா கஅகடு
ங பலவிதமாசான சகலர்க்கு ஆசாரியன செய்யுந
தீக்கை கக உ௯

௪ பாலரொடு — கிடப்பீசமு நிரதி[illegible]த்தை முமம — [illegible]

௫ ஓதியனாக — சபீசத்திகை சிவ[illegible]லோ கத்னமணியென இருவகை — [illegible]

௬ அழிவிலா — ஆரந்தவாயின சுதந்தி (சு) தி கூதாபேதத்தால் முதந்தி பே தமில்லை யென்பது — ௧௬௯

௭ மாத்திரைகள் — மந்திரமுதலிய வைகதம் பஞ் சகலையில வியாபித் திருப்ப து.கலாசோதனை விசேஷம் — ௧௭௦

௮ விச்சையின — வித்தை சாதத்திகலைகள — ௧௭௮

௯ சாதியாதிக — முறைசுடியடைந் முடித்தக கா டுகிறது — ௧௮௫

௧௦ மூன்றுதந்தச் — சிவ ஞ சாரியனை யதிஷ்டித்து ச சஞ்சித கன்மவகை மந் திரத்தாலும் பிராரத்தகன மத்தைப புசித்துத் தொலை த்தும ஆகாமிய மேருமும் மிருசக உணரத்தத (ந) சிவஞானபோதம அ - சூ, ௩-வெண்பா. — ௧௯௧

அ—சூ, உ-வது அதிகாரணம்.

௧௧ புறசமய — இந்திகையினறி முதலிவில்லை யென்பதும் புறச்சமயத்தில் லாறு சத்கருமாறுடை டான த்தால் சைவசமய உதிகாதி யாவனெனபதும (சி) மல

பரியாகக் கூறுகின்றது (நி)
சிவஞான முண்டாம்படி கூ
றுகின்றது. சிவஞானபோத
ம அ - சூ, க-வெண்பா ௨௱௭

௪௨ இருமையே உலோகாயதன் முதலியோர் மு
த்திச் சிறப்பின்மையும் சித்
தாந்த முத்திச் சிறப்புடைய
தென்பது.(நி)முத்தித் தொ
கை கூ-த விசேஷ வுரை ௨௱௪௰

௪௩ ஒத்தசமயங்கள் மேலும் பிசசித்தாந்தமே சிறப்
புடைத்தென்பது (சி) வேத
சிவாகமங்களே சாத்திரம
சிவஞானமே ஞானம என
பது ௨௱௫௨

௪௪ அருமறை வேதாகமமாகிய முன்னூல் மு
தலிய மூவித மிதற் குள்ளது
(சி) வேத சிவாகமங்களே
சித்தாந்தம (நி)வேதாகமங்
களிலெல்லா மடங்கு மாறு
என்று வேதுக் கென்பது
கூறுகின்றது ௨௱௬௭

௪௫ வேதநூல் ஆதியில் ஞானமொன்றாயிருக்
க வேதாகமங்களென விரு
வகைக் கூறியது அதிகார
பேதத்தாலென்பது ௨௱௯௨

௪௬ சித்தாந்தத்தே சிவ ஞாசாரிசனை அதிஷ்டித்து
மலங்களை நீக்கி முத்தியடை
விப்ப னென்னும ஆவவுண

		மை புணாவாரில்லை எ - து. (சி) சித்தாந்த முத்திபேறு முத்தி எ-து. (நி) பாட... தி மறப்பு சிவஞானபோதம் அ - ரு, ச-வெண்பா	உ௱௬௰
கஎ	இறைவனுவா	சிவனுக்கே அறிந்து அனுக்கிரகிக்கும் தன்மையென்பது	உ௱எக
கஅ	சனமாாக்கரு சகமாாக்க	சிவனது சரியையாதி உ-நு.	உ௱எ௯
க௯	தாதமாாக்கரு	தாசமார்க்கம் உ-து.	உ௱அரு
உ0	புத்திரமாாக்கம	புத்திரமாாக்கம் உ-து	உ௱௯௧
உக	சகமாாக்கம	சகமாாக்கம் உ-து ஆருதார இயல்பு விசேஷவுரை	உ௱௯௫
உஉ	சனமாாக்கம சகலக்கலை	சனமாாக்கமாகிய ஞானமாாக்கம் உ-து.	உ௱௯௯
உ௩	ஞான நூற்றை	கருமயாகத்திலும் ஞானயாகமே சிறப்பு (சி) சைவர் எழுவருள நால்வாக்குரிய பஞ்சமஹா யக்யம உ-து.	உ௱௨௫
உ௪	கேட்டுடன	மேற்கண்டஞான முடையாா டையும் பலம் (சி) ஞான யக்யத்தினபேத நானகும உ-து (நி) கிட்டை கூடாதோர்க்குறுருடாயகிடைக்கூ-து	உ௱௫௫
உரு	தானமியாகக	வேதவழி நின்றவர்களும தானஞ் செய்தவர்களும சரியையாதி யநுஷ்டித்தவர்களும் அபாமுத்தி யடைவரென்ப	

தம் பக்குவ பரமுத்தியை யடைவா ரென்பதும் உ-து — உசசக

உசு சிவஞானச் செல்வர் — மேலையதியது விலக்கிச் சிறப்புவிதி — உசரு௦

உஎ ஞானத்தால் — ஞானத்தாலேதானமுத்தி எ-து (ஞா) மீமாஞ்சகன மறுப்பு விசேஷவுரை. (நி) சைவா மறுப்பு. சிவஞான போதம் அ - சூ, க - வெண்பா — உசருஎ

உஅ சூரியகாந்த — அருட்சிவ ஞசாரிய மூர்த்தமா யறுகிர திகது முறைமை (சி) சிவஞான சித்தி யுபாய மும் அதனுற் றரிசனமும் (நி) பாடாணவாதி மறுப்பு. சிவஞானபோதம் அ - சூ, ரு-வெண்பா — உசஎக

உகூ மிக்கதொரு பக்குவ — சிவன்முத்தித் தன்மை (நி) சிவதரிசனம் உண்டாமபடி — உசஎஅ

௩௦ அறியாமை — சிவன்முத்தர் ஞேயத் தழுந்து முறை (சி) சிவதரிசனம வருவதற் குபாயம (ஞா) விசேஷவுரை — உசஅச

௩க புண்ணியமே ஞெக்கு — ஞேயத்தழுந்தின சிவன் முத்த ன தேகாந்தத்தில் பெறும் பலன பரமுத்தி எ-து (சி) ஜீவன்முத்தி பரமுத்தி கரமம் (ஞா) விசேஷவுரை. (நி) சிவஞான சித்தியார் யொத்த

		விடத் துண்டா மெனபது சிவஞானபோதம் அ - சூ, உ-வெண்பா.	௨௨௦௭
௩௨	ஞாலமதின	சிவன முதலாதனமை	௨௨௧௧
௩௩	தேசமிடல	ஷை	௨௨௨௭
௩௪	இகலிலதா	இஃது இலலார்க்கு வே றுபாய நிடலை	௨௨௩௪
௩௫	சாடகிரத்தே	இதனமையோர் சிறப்பும அஃது இல்லாதோர் சிறப்பின்மையும	௨௨௪௧

அ—சூ, ௩ - வது, அதிகரணம.

௩௬	கருவிகழிகொற்	கருவிகரணம நீஙகிற காணப தென னொன்ற சஙகிராகக வாதி மறுப்பு	௨௨௪௮

அ—சூ, ௪ - வது, அதிகரணம்.

௩௭	பனனிறஙகள	நிட்டைகூடி நீங்கின விடத்துக் கருவி கரணஙகளுடன கூடினுமதனவழித் தனறெனறது (சி) கருத்தி ஞானமொழிக்கு முபாயம ௩-து. (நி) அவிகார வாதி மறுப்பு, சிவஞான போதம் அ - சூ, (௩-எ) வெண்பா.	௨௨௫௬
௩௮	எங்குசுதானெ	சிவன சர்வ வியாபி...	

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

நிற்பன எனப் பரிணும
வாதியைநோக்கிக சூ-து
சிவஞானபோதம் அ-சூ,
அ-வெணபா. உஉசுஅ

ஙக பாசப்பிருட்ட இபபடி நில்லாககுவேரு
அபாய முணர்ததல (நி)
சிவனைக கூடியவானமா
மீளவும் இநதிரியஙகளைக
கூடவற்ரு வெனற பரி
ணுமவாதிமறுபபு சிவஞா
னபோதம அ-சூ, க-வெ உஉஎக

௬—சூத்திரம்.

ஆனமசுததி இலககணம்.

—o—

இத முற்கூறிய நிலைநில்லார்கு வேருருபாய
நிடடைகூறி யான்மசுததி உ-து.

க பாசஞானத்சா "தேசமொடுக திருவடிககீழ
நிகைகாதேதுஙக"எனபத
னை விரிததுணாகினறது
(நி) சங்கிராநதவாதி ம
றுப்பு உஉஅஎ

௬—சூ, க - அதிகாணம்.

உ வேதசுரககுமிர மேற்சூததைை வகுத்து
ச் சத்தப் பிரமவாதியை
மறுத்தது (சி-ஞா-சிவ -

	(ஙி) பாச பசு பதி ஞானங் களி னியல்பு க-சூ.	உஉகச
௩ கரணஙகளகெட	ஞானஞ் சூனியமென்ற பா டாணவாதி மறுப்பு (சி) அகதககரணங்கள கெட் டிருப்பதே முத்தி என்ற வைசேடிகனை மறுத்தல	உ௩0உ
௪ சிவனையுணர	அந்தக கரணஙகளா லறியக் கூடியதை சிவஞானத் தா லறியவேண்டுவதென் னென்ற அகங்காரவாதி மறுபபு (சி) சங்கிராந்த வாதி மறுபபு. சிவஞான போதம் க-சூ, க-வெ	உ௩௪0
௫ கண்டுபய	சிவனைப் பாச ஞானத்தா லறியக் கூடாதென்றது (ஙி) சிவஞானபோதம் க-சூ, உ-வெண்பா	உ௩கசு

௬—சூ, உ-அதிகரணம்.

க குறிப்படிபி	சொல்லியமுறை நிற்கும்ஞா தாக்களுக்க அநுக்கிரகிக்கு முறைமை (ஙி) ஜீவபர மொன்றென்ற பரிணாம வாதியை மறுத்தது. சிவ ஞானபோதம் க-சூ, ௩-வெண்பா.	உ௩உ௫

௯—சூ, ௩ - அதிகரணம்.

௭	கண்டவிலை	மாயாவாதி சிவபரமொன்றென்றேக விரண்டென்கூறுதல (ல்) பரிணாமவாதி மறுப்பு சிவஞானபோதம் ௯-சூ, ௫-வெ	உ௩௩உ
௮	அஞ்செழுத்தா	இதில் மயங்கி னோர்க்கு மேலோருபாய நிட்டை கூறுகின்றது சிவஞானபோதம் ௯-சூ, ௬-௭ வெ	உ௩௪௩
௯	காட்டுமிதயங்	பிருதிவிமுதல சிவமீறான தத்துவங்களைத் தியானிக்கு முறை (சி-ஞா - சிவ) அநந்தாயாகங்கூறியது (ல்) சிவஞானபோதம் ௯-சூ, ௮ - வெண்பா	உ௩௫௯
௧௦	அந்தரியாகம்	அந்தரியாகத்துக் குரிய உபகரணமும் அதன் பிரயோஜனமும	உ௩௬௨
௧௧	புறப்பேயு	அந்நிட்டை பிரிக்குங்காலத்தில் புறப்பூசை செய்யவிரும்பின் அது செய்யும் விதம	உ௩௭௧
௧௨	இந்தனத்திநெறி	சர்வ வ்யாபித்வத்தை யறிந்து வழிபபட்ட வானமாகசனுக்குச் சிவனே கொடுக்குந்தீக்ஷை	உ௩௭௭

க0—சூத்திரம்.

மலமோசன இலக்கணம்.

இது பாசவாதை நீங்கி சிவனமுதநாகிரகு நிலைமை கூ-து

இவனுலகி — சிவன முதகாக காகாமிய மேரு வை — உகூதகூ

க0—சூ, க - அதிகரணம்.

யானெசெடதே — இக்நிலைமை ஞானம பிரகாசிததாக குவடைபது யஃ தில்லாக இல்லையெனபது (கி)சிவஞானபோதம க0-சூ, க-வெணபா — உசா00

க0—சூ, உ - அதிகரணம்.

ரூ இகதிரியமெனே — இடமுறை நிறகாது இகதிரியாதி வசததாகி ஏதறகோ ருபாயம கூறுகினறது (கி) சிவஞானபோதம க0 - சூ, உ-வெணபா. — உசா0அ

சா சலமிலனாய் — சிவன கைமமாறு கருகாது ஊககிர கிப்பது சுபாவம் (சி-ஞா) ஞாவிகடகு ராகாதிகளால பாவபுணணியமேறுத (கி) சிவன சிலகா ரகூபபதால் பகூபாதி யாகானேறு வெனற அவிகாரவாதியை மறுத்

நூல் சிவஞானபோதம்-கo
சூ, ௩-வெண்பா ௨௬௪௧

௫ காடுகளிற் ஞான மில்லார் சிறப்பின
மையும் அஃதுளளார சிற
ப்புடைமையும் (சி) ஞான
த்தாலல்லது காரிய யோ
கங்களில முத்தியில்லை ௨௬௫௦

௬ அயக்திதபபனை ஜீவன்முத்தா வாதனையினு
ற் கன்மங்களைச செய்தா
லு மாகாமிய மேறாது(நி)
சிவஞானபோதம கo-சூ,
(௩-௪) வெணபா ௨௬௫௧

——o——

௧௧—சூத்திரம்.

பகதி விலக்கணம்.

——o——

இது பாதத்தினின்று நீக்கின சிவனிடத்து பத்திசெய்யு
மாறு

௧ காயமொழிர காணுங் கணணுக்கு ஆனமா
காட்டாய் நின்றதுபோ
ல ஆன்மாவுக்குச சிவ ஞ
பகரிக்கு முறைமை (சி)சி
வனிடத்து அகதாங்கபத்
திசெய்யு முறைமை ஞா
னத்திற் கிரியை ௨௬௫௨

கக—சூ, க - அதிகரணம்.

க.	பரஞானத்தாற்	மேலாந்த சிவன் முத்தாக ணேயத் தழுந்து முறை மை	உசருக
உ.	அநாதியுட	மேற் சிவசமவாதி சரீரத்தி முத்திபெறவேணுமோ முத்தியின் நித்தியத் துவ ம பெற திருககலாமோ வென்றதற்கு விடை (சி) வயிரவ தந்திரவாதிகளை தேக நித்யமென்பதை ம றுத்தல் (ஞா) சாரூபமுத லிய முத்தி பரமுத்தி ய ன்று	உசசுக
௩	தெரியரிய	சிவன்முத்தா மலவாதனை கெட்டு நிற்பதற் குதார ணம (சி) சிவஞானபோ தம கக - சூ, க-வெ	உசசுஅ
௪	ஆணவந்தா	முத்தியில் ஆணவங்கெடுமோ யின ஆன்மாவுங் கெடு மென்றவாக்கு மறுப்பு (சி) சைவா ஆணவங் கெ டா தென்பதை மறுத்து க கெடுமென்பது (சி) பே தவாதி மறுப்பு	உசஎரு
௫	செல்வினைகளுக்	ஆணவம் முத்தானமாக்களை ப் பொருந்தாது பெத்தா ன்மாக்களைப் பொருந்தும்	

(சி) ஆணவம நித்தியம்
அது கெடாதெனபதும
ஆனமா ஆணவாதி பாச
நீஙகு முறைமையும (நி)
சமவாதி மறுபபு [illegible]

எ எவவிடதது சிவனதிருவடி கூடி முறை
மை யிவவிதமென ஐககி
யவாதியை மறுததல(நி)
அவிகாரவாதி மறுபபு
சிவஞானபோதம ௧௧-
சூ, உ-வெணபா [illegible]

௧௧—சூ, ௨-அதிகரணம.

அ எஙகுநதானிறை சிவனசாய வியாபியாயினு
ம பககுவானமாககளுக
கனறி காணப்படான(நி)
அவிகாரவாதி மறுபபு
சிவஞானபோதம ௧௧-சூ,
௩-வெணபா. ௨௪௬௭

கூ செனறணைய சிவனுட ஞானமாகூடி நிரநத
முறை அவவச சமயிகளை
வினவி மறுததல் ௨௫௦௫

௧௦ செயபிரத செம்பிரத ஒளிகையிற் கல
ககபோ துணடாய தன
மைபோல் ஆனமா சிவனை
க் கலநத விடதது நிற்கு
முறைமை (ஞா) சிவாத

		…விதியை மறத்தல் (ந) பேதவாதியை மறத்தல்	௨௫௧௭
௧௧	சிவனே சிவ	ஆனமாவும் சிவனு மொன்றாய்க் கூடியிருப்பதே முத்தியெனபாவனை மறத்தத(ல்) ஐக்யவாதி மறுப்பு	௨௫௨௧
௧௨	இருமைக	ஆன்மா சிதசெனிற சிவஞான பிரயோசன மில்லையெனப் பாவனை மறுத்தது (ச) ஞீவன் முத்திபேத மேழுவித மென்பது (கி) சிவஞானபோதம ௧௧-சூ, ௪-ரு-வெண்பா	௨௫௩௧

௧௨—சூத்திரம்.

அடியவ ரிலக்கணம்.

—0—

சிவனையுணாநத ஞாதாக்கள் தமது முகமெனக் கருதிறகு முறைமை.

௧௨—சூ, ௧-அதிகரணம்.

௧	செயகமறுத்	பிரமா முதலாயினோரால் சிந்திக்கப் படாத பதியை சிவன முதலர் சிததிதனு கக கண்டு வழிபடு மாறு (ச) சிவஞான சரிதையாயெ ப்ரஸ்டபத்தி கூ-து.	௨௫௪௫

௧௨—சூ, ௨ - அதிகரணம்.

௨ ஈசனுக்கன்பில்லா சிவன் சர்வ வியாபியாத
லாற் சிவபத்தர்களிடத்
தன்பு செய்யு முறைமை
(சி) ஜீவன்முத்தர் சிவன
டியாரிடத்துக் கூடுதலும்
அடியா ரல்லாதா ரிடத்
துச் சேரலாகாமையும்
சிவஞானபோதம் ௧௨-சூ,
௨-வெண்பா ௨௫௫

௧௨—சூ, ௩ - வது, அதிகரணம்.

௩ அறிவரியான சிவன் திருவேடத்தாரையு
ண்டாக்கி சாயானமாக்
களையு மீடேற்றுகையின்
பொருட் டோர் சிறப்பு
விதி கூ-று (சி)சிவஞான
போதம் ௧௨-சூ, ௩-வெ
ண்பா. ௨௫௬௧-௬௨

௪ திருக்கோயி சிவன் சர்வ வியாபியாயிரு
ந்தாலும் தனனிடத் தன
புடையார்க்கு வெளிப்படு
முறைமை(சி-ஞா) சிவலிங்
கத்தை வழிபடு முறைமை
(சி)சிவஞானபோதம்-௧௨
சூ, ௪-வெண்பா. ௨௫௭௮-௬௧

௫ ஞானயோக — இயம [illegible] யக [illegible]
திருவேடத்தகாளை [illegible]
படு முறைதனை [illegible]
ஞானசாரியனை [illegible]
வழிபடு முறைமை [illegible]

கஉ—ஆ. புறனடை

௬ மகேந்திரதான — ஆதிசைவ [illegible]
ககாவி [illegible]
தச மகேந்திர [illegible]
பவியா [illegible]

எ பரமபிரம — ஆதிசைவ [illegible]
கருதி [illegible]
ஞ [illegible]
(f) [illegible]
ம கஉ-ஆ [illegible] உடு

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

நிரம்பவழகியர்

சிவஞானசித்தியாரில் சிவஞானபோத வெண்பாக்களின் கருத்தை வகுத்துக் காட்டிய விவரம்.

சிவஞான சித்தியார். கு—வி	சிவஞான போதம். கு—வெ.
௧ ௨	௧ ௧
,, ௩௧	,, (௨-௮-௪)
௨ ௨	௨ (௨-௩)
,, ௩	,, (௪-௪)
,, ௪	,, ௫
,, ௨௨	,, ௬
,, ௩௬	,, ௮
,, ௩௮	,, ௯
,, ௪௬	,, ௬
,, ௯௬	,, ௧௦
௩ ௨	௩ ௬
,, ௩	,, ௩

கு—வி.	
௪ ௨	௪ ௨
,, ௩	,, ௩
,, ௪	,, ௪
,, ௫	,, ௭
,, ௨௬	,, ௨
,, ௩௯	,, ௫
௫ ௫	௫ ௩
,, ௬	,, ௨
௬ ௫	௬ ௨
,, ௬	,, ௩
,, ௭	,, ௪
,, ௮	,, ௫
,, ௯	,, ௬
௭ ௨	௭ ௩

,,	௩	(	,,	,	௯	,,	௮
௮	௨	௮	௩	௧௦	௨	௧௦	௧
,,	௧௦	,,	,,	,,	௩	,,	௨
,,	௧௧	,,	௧	,,	௪	,,	௩
,,	௧௬	,,	௪	,,	௬	,,	(௫ ௪)
,,	௨௭	,,	௧				
,,	௨௮	,,	௫	௧௧	௪	௧௧	௬
,,	௩௧	,,	௨	,,	௭	,,	௨
,,	௩௭	,,	(௬-௭)	,,	௮	,,	௩
,,	௩௮	,,	௮	,,	௧௨	,,	௪
,,	௩௯	,,	௯	,,	,,	,,	[illegible]
௯	௪	௯	௧	௧௨	௨	௧௨	௨
,,	௫	,,	௨	,,	௩	,,	௩
,,	௬	,,	௩	,,	௪	,,	௪
,,	௭	,,	௫	,,	௭	,,	௭
,,	௮	,,	(௬-௭)				

உ

சிவமயம்

இந்நூலச்சிடுவதற்குப் பிரதிருஷங்க ளுதவிசெய்தவர்கள்.

மறைஞானதேசிகருரை.

ம-ா-ஸ்ரீ, வித்துவான்	புரசை - பொன்னம்பல முதலியார் அ	சென்னை இராஜகிய சாவகலா சாலை உபாத்தியாயர்
,,	சிந்தாதிரிப் பேட்டை— பு - தெய்வசிகாமணி முதலியார் அ	மில்லர் கலாசாலை உபாத்தியாயர்
	காஞ்சி - அருணகிரி பரதேசியார் அ	
	,, நாகலிங்கமுதலியார் அ-ள.	தியலாஜிகல் அச்சியந்தரசாலைத் தலைவர்

ஆ-ச

சிவாகரயோகியருரை.

,,	கொட்டையூர்-சாமிநாததேசிகர் அ.	திருவனந்தபுரம் ராஜகிய சாவகலாசாலை உபாத்தியாயர்
,,	திருப்பாதிரிப் புலியூர்-சிவசிதம்பர முதலியார் அவர்கள்.	
,,	திருமயிலை-முருகேசமுதலியார் அ.	பச்சையப்பமுதலியார் கலாசாலை உபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமத-யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் - ஆறு சைவப்பிரகாச வித
முகநாவலா சகதான யாபிவிா த்தி,க ஐ
மசதாசிவம்பிள்ளை.அ. லைவா

ஆ ௧

ஞானப்பிரகாச ருளா.

வித்வான் சுந்தரம்பிளளை அவர்கள.
புரசை பொனனம்பல மு இராஜகீய கலாசா
தலியார் அவாகள். லை உபாத்தியாயா
செனனை ஐயாசாமி தே சைவசாியா தீக்ஷிதா
சிகா அவாகள.

ஆ ௩

சிவஞானயோகிய ருரை.

திருபபாதிாிபபுலியூா-சிவ
சிதம்பர முதலியாா அவர்கள்.க
நிரம்பவழகிய ருரை.

அஷ்டாவ
தானம் ,, புரசை-சபாபதிமுதலியாா அவர்கள்.
செனனை-ஐயாசாமி தே சைவசாியா தீக்ஷிதர்
சிகா அ-ள.

ஆ உ

சுப்ரமண்யதேசிக ருரை.

விதவான திருவடடீசுரம்பேடடை- பசசயப்ப முதலி
சிஙகாரமுதலியாா.அ-ள. யார் கலாசாலை உ
பாததியாயா க

* இப் பிரதிருபஙகளை வெளியிட வுதவிபுரிநத காருணய புருஷர்கள சிவதருமோத்திரம சிவஞானதான வியலிற கூறி யுளள பலனகளைப்' பெற் றினபுறும்படி இப்புத்தகத்தை யனபோடு பாராடடிப் படிப்போர் யாவரும் சிவபெருமானைச சிந்திததல் வேணடும.

சிவமயம்.

சிவஞானபோத யந்திரசாலையில் அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்களின் விபரம்.

—o—

	தபாற் செலவுட்பட ரூ. அ-பை.
சமஸ்க்ருத சிவஞானபோத சவ்வியாக்கியானம் ஆகம உதாரணங்களுடன்	0 - ரு - 0
ஸ்ரீலோகசிவாசாரியார் சித்தாந்த சாராவளி அநந்தசிவாசாரியார் வடமொழி வியாக்கியானத்திற் கிணங்கிய தமிழ் விசேஷவுரையுடன்	உ - ௬ - 0
காமிகாகமம் தமிழுரையுடன் அர்ச்சனாபடலம்வரை தபாற்செலவுட்பட	அ - அ - 0
ஷை நூதன சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு	0 - அ - ௬
அகோரசிவாசாரியார் க்ரியாக்ரம ஜ்யோதி தமிழ்ப் பொழிப்புரை - சஞ்சிகை - கறு	0 - ௬ - ௬
சகலாகமசார ஸங்க்ரஹம் மூலம்	க - ச - 0
சிவஞானபோதத்திற்கு ஸமஸ்க்ருத - கஉ - ஸூத்திரப்ரதிபத வியாக்கியானம், பொல்லாப்பிள்ளையார் - சூர்ணிகை, மெய்கண்டதேவர் வார்த்திகம், பாண்டியபெருமாள் விருத்தி, சிவஞானயோகிகள் சிற்றுரை ஆக ஐந்தும் சேர்த்து அச்சிட்டது	க - அ - 0
சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷவுரை	க - கஉ - 0
சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்	௬ - அ - 0

	தபாற்செலவுபட்டணம் ரூ. அ-பை
திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், இருபாவிருபஃது, உண்மை விளக்கம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, கொடிக்கவி, உண்மைநெறி விளக்கம், போற்றிப் பஃறொடை, சங்கற்பநிராகரணம், இவற்றினுரை .	௨ - ௧ - 0
திருமூலர் திருமந்திரம் . .	௧ - 0 - 0
கூர்மபுராணம் .	௨ - ௪ - 0
இலிங்கபுராணம் .	௧ - ௫ - 0
* குருநமசிவாயர் சரித்திரம்	0 - 0 - ௬
விநாயககவசம், சிவகவசம், சத்திகவசம், திரிபுரை அகவல், திரிபுரைதோத்திரம், காமாட்சியம்மன் அகவல், விநாயகர் அகவல், கந்தர் சஷ்டி கவசம் . .	0 - 0 - ௬
சௌந்தரி - யானந்தலகரி மூலம் ..	0 - 0 - ௬
அபிராமி யந்தாதி .	0 - 0 - ௬
கந்தரநுபூதி மூலமும் - உரையும் ...	0 - 0 - ௬
சரஸ்வதிதோத்திரம், சரஸ்வதியந்தாதி	0 - 0 - ௫
ஸ்ரீமத்-சிவஞானயோகிகளியற்றிய வைரக்குப்பாயம்	0 - ௨ - ௬
ஷேயார் கம்பராமாயண மூதறசெய்யுள் சங்கோத்தரம் . . .	0 - ௨ - ௬

* இக்குறிப்புள்ளவைகள் புத்தகமொவ்வொன்றிற்குத் தனித்தனி தபாற்செலவு அணா-௧.

இங்ஙனம்

☞ கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

பாயிரமுதல், கஉ-ஞ சூத்திரவரைச் செய்யுளகராதி.

	ப—சூ-செ.				ட—சூ-செ.		
அ				அருவினி	சகூ௦	க	உஎ
அகலியை	கூஅஉ	உ	சச	அருவுருவீ	சகூஅ	க	உஅ
அஙகி	உசஙக	க௦	கூ	அருவுருவெ	கருருஉ	ச	கக
அசித்தரு	கருகூஎ	ச	உ௦	அருளாது	கஎஅஎ	ரு	கூ
அசித்தெனி	கருகூரு	ச	கச	அருளிஞலா	அங	பா	ரு
அஞ்செழுத	உஙசங	கூ	அ	அருளிஞலு	கூஉச	உ	ஙங
அணடசஞ	கஙஙா	உ	அகூ	அவவவ	கூகூச	உ	சகூ
அத்துவா	கூஙகூ	க	ருகூ	அவவுட	கருாஎ	ச	ங
அநாதியுட	உசகூக	கக	ங	அழிக்கபி	ஙகூ௦	க	கக
அநாதியே	உ௦கூ	அள	கங	அழிபபிளைப்	ருஉஅ	க	ஙஎ
அநதரி	உஙகூஉ	கூ	க௦	அழிவிலா	ககூகூச	அ	கூ
அயனரி	கருகச	ச	ச	அளவை	கூங	அள	க
அயனறனை	கூகூங	க	கூ௦	அறிகரு	கசூஅரு	ச	ஙரு
அரசனு	கூகஅ	உ	ஙஉ	அறிக்துமோ	கஎருங	ரு	ங
அரனடி	கூ௦உ	உ	உகூ	அறிகதிமெம்பி	கசஅஃ	ங	ச
அரனவிதி	க௦உ௦	உ	ருக	அறிவொரு	கஅஉகூ	கூ	கூ
அரிசனம்	கசருகூ	உ	கூரு	அறியாமை	உகஅச	அ	ங௦
அருந்தினப	ககூக	அள	எ	அறிவனைம்	கசஎரு	ங	ங
அருமறை	உாச௦	அ	கச	அறிவரிய	உருகூஉ	கஉ	ங
அருவமோ	ருஙச	க	ஙஅ	அறிவிக்க	கஅஎஅ	எ	ச
அருவவிகா	கருகூஉ	ச	கங	அறிவிசனை	கருஉஎ		

	ப—கு-செ.				ப—கு-செ	
அறிவிலன	௧௭௦௩	௪ ௩௮	இருவினைச			
அறிவுடல	௧௯௪௪	௪ ௨௯	செயல்க	௧௭௧௫	௬	௬௦
அறிவுறும	௧௭௯௫	[illegible] ௧	இருவினைச			
அறுவகை	௫௧	பா ௧	செயலகா	௭௯	௨	௮
அனந்து	௧௮௫௪	௭ ௧	இருவினையநா	௯௯௬	௨	௬௦
அனியசா	௧௩௯	௮ள ௫	இருவினையின	௭௭௨	௨	௬
அனியமி	௧௮௩௯	௯ ௮	இருவினையெ	௭௭௮	௨	௫
ஆ			இவனுலகி	௨௩௮௯	௧௦	க்
ஆகார	௧௩௦௭	௨ ௫௯	இறுதியாய	௫௧௬	௧	௩௫
ஆணவ	௨௬௭௫	௧௧ ௫	இறைவரு	௨௦௭௧	௮	௧௭
ஆ''ா பா	௯௧௩	௨ ௩௧	இறைவனிங்	௮௨௫	௨	௧௬
ஆரண	௫௭௮	௧ ௬௯	இறைவனே	௧௭௬௭	௫	௨
ஆவதா	௧௮௭௫	௯ ௨	இறைவனற	௧௭௭௦	௫	௯
ஆணமா	௧௫௨௭	௬ ௫	ஈ			
இ			ஈசனுக	௨௫௫௩	௧௨	௨
இகுநா	௮௮௯	௨ ௨௯	ஈணடுபகக	௨௩௨	௮ள	௧௬
இதமகித	௮௧௯	௨ ௧௩	உ			
இதன	௨௩௭௭	௯ ௧௨	உடலியா	௧௯௩௩	௬	௨௭
இந்திரிய	௨௬௭௮	௧௦ ௩	உடலினிமேல	௧௫௭௫	௬	௧௯
இநநிலை	௨௨௩௬	௮ ௩௬	உடலின	௧௬௭௨	௩	௨
இமையி	௭௮௭	௨ ௭	உடல்விடா	௯௪௫	௨	௩௭
இமையே	௨௭௧௦	௮ ௧௨	உடறசெய	௮௭௧	௨	௧௦
இயலபுகா	௩௧௩	௧ ௩	உணராத	௧௮௪௫	௯	௬
இரநதர	௧௧௯௭	௨ ௯௪	உணர்வன	௧௬௯௩	௬	௧
இருமை	௨௫௩௧	௧௧ ௧௨	உதிப்பது	௩௦௯	௧	௨
இருவகை	௧௯௯௨	௬ ௩௯	உயிரவை	௬௯௧	௧	௩௨

ப—கு-செ,

உயிரினை கருஎ0 ச கரு
உயிரினொடு கசாச அள கூ
உயிரொன கசாகூரு ரு க
உருமேனி கூரு0 க ருரு
உருவருள ருஅசா க சாஎ
உருவினி கருஅ0 சா கஎ
உருவினை கஎ0கூ ச ருகூ
உருவுயி கருசாசா சா கூ
உருவொடு எகூரு உ ரு
உளைதரு சஅகூரு அ உ
உளைதத ரு0சா க ருசா
உலகமே கஎஎரு ரு எ
உலகினிற் ருகூ0 க சாரு
உலகினை ருகூரு க சஅ
உலகுடல அகூஉ உ உஉ
உலகெலா எசக உ க
உளளது ருருஉ க கூ
உளளுணா சாஉரு க உக

எ

எங்குநதானி உசாகூஎ கக அ
எஙகுநதனெ உஉகூஅ அ ருஅ
எங்குநதான
வியாபி கருஅரு சா கஅ
எல்லாமாய் கஉகூஅ உ எகூ
எவவிடத்து உசாஅகூ கக எ
எழுமுடல் க0உகூ உ ருஉ
எனனுடல் ககூஉரு சா உரு

ப—கு-செ

எனனையிப் கூக பா உ

ஏ

ஏதுமனை கஅக அள க0

ஐ

ஐநதுசாக ககூஎரு சா ருசா
ஐநதுசுதத சகஅரு உ எ0

ஒ

ஒருகோட்டன சகூ பா 0
ஒருபுல சருரு உ கூச
ஒருபொரு ருஎ0 ச எ
ஒருவனே எசஉ ச கூஎ
ஒருவனே உஅகூ எ க
ஒழுகக அகூகூ ச உரு
ஒனறகாய் சஉஎரு உ அ0
ஒனறதாயிச கூஅசா ச ருரு
ஒனறெனை எருரு உ உ
ஒனறொனு சஅசாரு கூ கூ
ஒன்றொடொ கூ0கூ க ருக

ஓ

ஓசைநற ககசாரு உ கூச
ஓதியுணர் ககூசாசா அ ரு
ஓதசமய உ0ருஉ அ எரு
ஓரிடம ருசாகூ க கூ

க

கண்டபொரு சஉரு அள ரு
கண்டவிலலை உருருஉ கூ எ
கண்டிடுதெ உருககூ க ரு

	ப—கு-செ.		ப—கு-செ
கணமெனா்	ககரு0 ச நூ0	ச	
கணனுத	கூகஅ க ருநூ	சகமார்கக	உ0கரு அ உக
கரணங்க	உநூ0உ கூ நூ	சஙகமந	கூஎக உ சாக
கருதகாரண	நூஅஎ க கக	சதகசத	கஅகூஉ எ உ
கருவிகழிந	உஉசாக அநூகூ	சதிதன	கூஎஅ க கூஉ
கருவியாம	கரு௩க சா உ	சததிதானுத	கஉரு0 உ எகூ
கருவியாற்	களருஅ ரு சா	சத்திதானபல	கூஎகூ க கூக
கருவியும	களகூசா ரு ரு	சத்தியாய்	கஉசாநூ உ எரு
கருவிஜனை	கநூசாஎ உ கூநூ	சததிபுரு	எஉசா க கூகூ
கறறனூற்	சாஅரு க நூக	சத்தியே	ருருகூ க சாஉ
கா		சகதிரன	கருருஎ ச கஉ
காணடல்	கநூ0 அ௱ சா	சங்நிதி	கருநூஎ சா அ
காணபவன	அகூஉ உ உஎ	சலமில	உசாகஎ க0 சா
காயததி	நூசாநூ க அ	சனமார்க்கஞ்ச	
காயமொழி	உசாசாநூ கக க	கமார்கக	உ0எஅ அ கஅ
காரணவனு	நூகூகூ க சஉ	சனமாரககரு	
காரியங்கார	நூககூ க கஅ	சகலகலே	உககநூ அ உஉ
காரியமெனப	நூஎ0 க கநூ	சா	
காலமேகடவு	நூருசா க க0	சாகசிரத்	உஉசாநூ அ நூரு
கு		சாகசிரமு	கககூகூ சா நூநூ
குணஙகளை	கருநூஉ சா எ	சாத்தியா	ககஅகூ அ கூ
குறிகள	கஎஎகூ உ கூஅ	சார்பினிற்	நூஉரு க ரு
குறிதத	ருஎஉ க சாரு	சார்பிய	ககருக ட கூரு
குறிப்படி	உநூஉநூ கூ கூ	சி	
கே		சிததமா	க0க0 உ ருஅ
கேடடது	உகநூநூ அ உசா	சிததாகத	உ0கூநூ அ ககூ
கேவலசகல	கூகூஅ சா நூஎ	சிவஞானச்	உகரு௩ அ உகூ

	ப—கு-செ				ப—கு-செ		
சிவஞசத்தி த				சென்றனை	௨௫௦௩	௧௧	௯
ன	௧௨௫௪	௨	௭௭	சொ			
சிவஞசத்திகா	௪௨௩௨	௨	௭௪	சொன்னை	௫௨௨	௧	௩௯
சிவனுரு	௭௩௧	௧	௭௦	ஞா			
சிவனையவ	௨௩௧௦	௯	௪	ஞாலமதின	௨௨௧௯	௮	௩௨
சிவனசிவ	௨௫௨௩	௧௧	௧௧	ஞானதகால	௨௧௫௭	௮	௨௭
சீ				ஞானநூற	௨௧௨௩	௮	௨௩
சீலமோ	௬௭௯	௧	௩௧	ஞானமேயா	௯௧௭	௧	௯௫
சீவனு	௯௯௧	௧	௯௬	ஞானயோக	௨௫௭௯	௧௨	௫
சு				த			
சுத்தித்த	௧௪௮௧	௨	௯௧	தத்துவஞ	௪௮௨௦	௯	௫
சுத்தமா	௧௫௯௧	௬	௧௯	தத்துவமெ	௧௨௦௪	௨	௭௨
சுத்தமாம	௯௬௮	௧	௫௮	தத்துவரூப	௧௧௯௨	௨	௭௧
சுத்தமெய	௧௮௭௨	௭	௩	தந்தைதாய்	௮௩௩	௨	௧௯
சூ				தனுகரண	௧௨௯௩	௨	௭௮
சூக்குமக	௧௦௦௧	௨	௬௮	தனமமோ	௯௫௫	௨	௩௯
சூக்குமதே	௧௯௧௧	௬	௨௨	தனியல்	௭௮௨	௨	௯
சூக்குமவா	௬௩௧	௧	௨௩	தா			
சூக்குமவுரு	௧௫௬௮	௬	௧௦	தாதமார்	௨௦௮௫	௮	௧௯
சூரியகாக	௨௧௭௧	௮	௨௮	தாபர	௮௯௭	௨	௨௮
செ				தானஞ்செ	௮௫௯	௨	௨௧
செங்கமல	௨௫௬௫	௧௨	௧	தானமியா	௨௧௬௧	௮	௨௫
செப்பினுய்	௧௮௯	௨	௬௫	தி			
செம்பிரத	௨௫௧௬	௧௧	௧௦	திரவிய	௮௬௯	௨	௧௯
செயல்களோ	௮௩௭	௨	௧௭	திருக்கோயி	௨௫௯௧	௧௨	௬
செய்க்கிடு	௮௬௧	௨	௧௮	து			
செய்தவர்	௮௫௧	௨	௨௦	துலமா	௧௦௧௪	௨	௫௦

	ப—கு-செ.		ப—கு-செ
	தெ		ப
தெரிந்து	கஎஅஉ ரு அ	பககமுனறி	கசுகூ அள அ
தெரிவரிய	உசாசுஅ கக சா	படைகொடு	கசுசுஉ சா ௩
	தே	படைபபாதி	சுஉ௩ க ருசா
தேசமிட	உஉஉஎ அ ௩௩	பணை	எக பா சா
தேவரி	சு00 க சகூ	பநகமும	ருசுரு க சாச
	தோ	பரஞான	உசரு௩ சக உ
தோற்பாவை	கசுஉ) சா உசா	பரமபிரம	உருஅா சஉ எ
தோறறமு	௩எச க கசா	பரிதியை	கஉகூக உ அ௩
தோறறுவித	சாகூஎ க ௩௩	பலவிதமா	சகூஉசா அ ௩
	ந	பனனக	கூரு0 உ ௩அ
நணணிடு	ரு௩கூ க ௩கூ	பனணிற	உஉருஅ அ ௩எ
	நா		பா
நராகளாய	கூஎரு உ சாஉ	பாசஞான	உஉஅஎ கூ க
நராபயி	க௩௩சா உ கூ)	பாசிபடு	உஉஎகூ அ ௩கூ
நறசெவி	கசஉஎ உ சுக	பால்லொடு	ககூ௩சா அ சா
நாடுகளிற	உசாஉரு க0 ரு	பாவிபப	கஅ௩உ சு எ
நாடடு	உ௩ருசா கூ கூ		பி
நாயகன	சுக௩ க ருஉ	பிணத்திணை	கசாருகூ உ கூசு
			பு
	நி	புகையா	சஅகூ அள கக
நிகழநதிடும்	சாசா) க உசா	புணணிய	உஉ0எ அ ௩க
நிககிரகங	அஉகூ உ கரு	புததிமற	௩கூஉ க சஎ
நிததமா	க0௩க உ ரு௩	புததிரமாா	உ0கூ0 அ உ0
நியதிபின	க0ரு0 உ ருரு	புநதியை	கசு௩கூ சா உஅ
நிலமபுண	௩கூகூ க சா	புருடனே	கசுருசு சா ௩க
	நெ	புருடனற	க௩0 உ அ௩
நெல்லி	உசாஅஉ கக சு	புறசமய	உ000 அ கக

	ப—	கு-	செ
புறயபே	உஙஎக	கூ	கக
பூ			
பூகளுசரீர	கூஙகூ	உ	ஙகூ
பே			
பேறிழ	எகூரு	உ	கூ
பொ			
பொறிபுலனை	களஙஎ	ரு	க
•பொனமை	எகஎ	க	கூஅ
பொனனனி	ககூஉகூ	ச	உகூ
போ			
போகியா	கூ0ரு	க	ரு0
போதகாரி	கஉகூரு	உ	அச
போதநாறற	உ00	அள	கஉ
ம			
மணெடளில்	கஅ0கூ	கூ	ங
மனைனிற	சாஎசா	க	உகூ
மண்ணுளே	கூஙரு	உ	ஙரு
மணபுன	ககஎக	உ	கூஎ
மநதிரங்	ககூஎரு	அ	எ
மததிரமதனி	கூருஉ	க	ருகூ
மநதிரமத்	கூசங	க	ருஎ
மநதிரதரா	உருஅஉ	கஉ	• கூ
மருந்தவ	கூஉகூ	உ	ஙச
மருவானக்	ககூகச	ச	உங
மலமாயை	கஙஉகூ	உ	அஅ
மலமென	கஉஅஉ	உ	அக
மறைக	கூ)அ	உ	ங0
மறையிரு	எஎ	பா	ச
மனமதுதை	கககரு	உ	கூ0
மனமதுந	அஎரு	உ	உச
மனனவன	சஅஅரு	அ	க
மா			
மாசறு	ககஅ	அள	உ
மாயைதான	ருசாகூ	க	சாக
மாயையிற	க0ஙகூ	உ	ருசா
மாயையிலுள	ஙஅக	க	கரு
மாயையினவ	ககூ0ங	ச	உக
மாயையினகர	கஙகச	உ	அஎ
மாயையே	கஉஅஎ	உ	அஉ
மாறியவ	கூகூகூ	உ	சஎ
மாணுட	சஙசங	உ	கூஉ
மி			
மிககதொரு	உகஎஅ	அ	உகூ
மு			
மும்மல	கங)அ	உ	அகூ
முறசெயல்	அ)கூ	உ	கக
மூ			
மூவகை	சாருசா	க	உகூ
மூனறதிற	கககூக	அ	க0
மூன்றுபக்க	கஎரு	அள	கூ
மே			
மேலைக்கு	அகஉ	உ	கஉ
மொ			
மொய்தரு	கஉகஉ	உ	எங

	ப	சூ	செ		ப	சூ	செ
யா				விதிபபடி	௧00௭	௨	௪௯
யாதொரு	௮௮	௨	௨௫	விததக	௫௪௪	௧	௪0
யானசெய	௨௪00	௧0	௨	வித்தைகள	௪௪௮	௧	௨௫
வ				விதைசயி	௧௯௮௧	௮	௮
வணஙக	௯௭௮	௨	௪௩	விதைதபோ	௭0௪	௧	௯௯
வருங	௧0௭௮	௨	௫௭	விநதுவின	௪0௯	௧	௧௯
வா				வே			
வாகதொடு	௧௧௩௫	௨	௯௨	வேதசாததி	௨௨௯௪	௯	௨
வாயாதி	௯௧௪௧	௨	௯௩	வேதநூல்	௨0௫௨	௮	௧௫
வாழவெனு	௧௩௩௮	௨	௯௧	வேற்றுமை	௪௨௭	௧	௨௨
வி				வை			
விசைசயி	௧0௯௨	௨	௫௯	வைகரி	௪௩௮	௧	௨0

சிததியாா சுபக்ஷ

அகராதி முற்றும

முற்றிறறு.

—o—

இதிலுள்ள குறிபபெழுத்துக்கள்

ப—பக்கம்

சூ—சூத்திரம்

செ—செய்யுள்

பா—பாயிரம்

அள—அளவை

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

எ—சூ. ஆன்மதரிசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலேழாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின?
மேலதற்குப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

சூத்திரம் - பிண்டசூத்திரம், தொகைச்சூத்திரம், வகைச்சூத்திரம், குறிச்சூத்திரம், செய்கைச்சூத்திரம், புறனடைச்சூத்திரம் என அறுவகைப்படும்.

இனிப் புறனடையாவது- ஓத்துப்புறனடை, அதிகாரப்புறனடை, சூத்திரப்புறனடை, பிண்டப்புறனடை, நூற்புறனடை எனப் புறனடை ஐந்துவிதப்படும்.

அவற்றுளிஃதியாதெனில்? சூத்திரப் புறனடையென வறிக. அஃதாவது, முற்கூறிய சூத்திரத்துட் சொல்லிய பொருளையாப்புறுத்தானு மச்சூத்திரத்து வில்லாத பொருளைத் தழீஇயானு நிற்பது. அச்சூத்திரத்திற் கூறுபாடுசெய்த சத்தையு மசத்தையும் பாதுகாத்து, அதனிற் கூறுபாடு செய்யாத வானமாவையும் விளங்க வறிவிக்கையா லெனவறிக.

இத் தலைச்செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனில்? சித்தசித்துக்களாகிய விரண்டுந் தம்மிற் செறியமாட்டா வாதலால் அவ்விரண்டினையு மான்மாவே யுணருமென்று சூளகமாகவுணர்த்துகின்றது.

அனைத்துஞ்சத் தெனனிலொன்றை யறிந்திடா த
சத்தாலெனனின, முனைத்திடா தசத்துச்சத்தின் முன
னிரு ளிரவிமுன்போ, னினைப்பதிங கசத்தேயெனனி
ற் சத்தினமுன் னிலாமையாலுந, தனைக்கொடொன
றுணர்தலாலுந தானசத தாகுமன்றே. (க)

(இ-ள) அனைதது ஞசத தெனனிலொனறை யறிநதிடாது — ஆனமாக்களெல்லாம் பிரமமெனறு சொல்லில், அப்பொழுது அநதப பிரமம சதசத்துக்களை விகறபித் தறிகைக கிடமில்லை.

அசததாலெனனில் — சங்கிராநதவாதி யிநதிரியங்க டாமே யறியுமெனனில், உடல்போல வழிந்துவருவது மாயையாகிய வுபாதிவசத்தாலே காணுமெனனில்?

முனைத்திடாத சத்துச சததின முனனிரு ளிரவி முனபோல் — ஆதிததன சன்னிதியி லநதகாரஞ் சேட்டியாத வாறுபோலச சித்தினமுனனே யசித்தாகிய பிரபஞ்ச முணடாய்க காரியப்படாது.

நினைப்பதிங கசததேயெனனில் — மனத்தாலே யல்லோ யாதொனறு சிநதிக்கிறுன் ஆகையாலே அசத்துத் தானே சிவனை யறியுமெனனில்?

சததின முன னிலாமையானும — அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சந் தானுகவறியாது, சத்தினமுன் னில்லா தாகையாலும,

தனைககொண டொன றுணர்தலானும — அநத மாயா காரியங்களைக் கொண்டுதன் றறிகையாலு மிந்த வேதுக்க ளுண்டாகையால்,

தானசத்தாகுமன்றே. — அந்த மாயை தானு மசித்தாகையா லதனைககொண் டறிவா ஞொருவனமா வுண்டு

எ-று.

ஓரிடங்களிற் சித்தென்றதையே சத்தெனவும், அசித்தென்றதையே யசத்தென்றும் கூறுவது தம்மிற் பேதமில்லை, ஆதலா லிழுக்கா. (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இதற்குச் சிவாத்வைதவாதி சித்து அசித்தென்று இரண்டே வஸ்து இதிலே சித்து சிவன், அசித்து பிரபஞ்சம் அந்தச் சித்தே சத்து, சடமே அசத்து. இவ்வாறு இரண்டேவஸ்து சிவனுக்கு வ்யதிரிக்தமாகச் சித்ரூபியாக ஆன்மாக்க ளுண்டென்பது * யுக்தியுக்தமுமல்ல, சுருதி விரோதமுமுண்டு பிரத்தியக்ஷமாக நாநாத்மத்வங் காணப்படுகிறதே யெனனில்? அதுவு மத்வத் திரயோபாதி வசத்தினாலே சிவனுக்கே கூடுமென்று சொல்ல, இதற்குமேல் ஏழாஞ் சூத்திரம் நாலுவிருத்தத்தினாலே சங்கையு முத்தரமுங் கூறுகின்றது.

* யுக்தியுக்தம் - யுத்தியோடு கூடியது.

இந்தச் சிவஞானசித்திக்கு மூலமாகிய சிவஞான போதத்தில், சிவனைச் சித்தென்றும் பிரபஞ்சத்தை யசித்தென்றும் பிரதிபாதித்திருக்க, இவ்விடத்துச் சிவன் சத்தென்றும் பிரபஞ்சம் அசத்தென்றும் பிரதிபாதித்த தென்னையோ வெனனில்? சித்தானதே சத்து, அசித்தானதே அசத்தாகையால் பரியாயநாமமாகக் கூறப்பட்டது. ஆகில் அசித்தாகிய வாணவ மாயை கன்ம மசத்தேயோ வென்னில்? அவைகளும் † ஆமோக்ஷமே சத்து அதுவுஞ் சாஸ்திர திருஷ்டியினாலே முக்ததிருஷ்டிக்கு அசத்தே.

† ஆமோக்ஷம் - மோக்ஷபரியந்தம்.

தத்ருஷ்டம் ஸ்வஷ்காமோத்ரே — ஸைத்ர நஷ்டாவஷ்த
உஜ்ஞாவஷ்த நாவஷ்த கரருவஸஹாவதஃ । கஹைஜூ ஞூத இதம்
ஸவஷ்ஞாவஷ்ஞமோகோ நமளகிக்ஷிக்ஷி.

அனைத்துஞ் சத்தென்னில் - சர்வானமாககளுஞ் சச்சிச்சு
வரூபமாகிய சிவனே யெனனில்?—ஒன்றையறிந்திடா - அந்த
வொன்றாகிய சிவத்தை யறியாமல் சமசாரியாய் துக்கப்படுவா
னேன?—அசத்தாலெனனில - அவவா றறியாமனிற்ப தசத்தா
கிய மாயையினாலே யெனனில்?—முன்னத்திடா தசத்துச சத்தி
ன முன்னிரு ளிரவிமுனபோல் - ஆதித்தன சன்னிதியி லிருள
நிலலாததுபோல சத்தின முனனே அசத்து நில்லாது,—நினை
பபதெங்கசத்தேயெனனில் - ‡ அகம் சுகீ § அகம் துக்கீ, என்ற
து மஹங்கார மமகாரத்தைப் பண்ணுவதும சிவனசன்னதி
யில மாயா விகாரங்களே யெனனில்?—சத்தினமு னிலாமை
யானுந் தனைக்கொடொன றுணாதலானும தானசத துணரா
தனறே - சத்தாகிய சிவன்முனனே யசித்தாகிய மாயாவிகா
ரஙகள பொருந்தா தாகையானும, மாயாகாரியங்களை க கரண
ஙகளாகக்கொண டானமா வறிகையினாலும ஜடமாகியமாயா
காரியஙக டாஞ்சு வொன்றையு மறியாது

‡ அகமசுகி- நானசுகமுளளாவன, § அகம்துக்கி-நான துக்கமுளளவன,

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முற் சூத்திர முடிவிற் கூறிய பொருளைத்தானே வறபுறுத்து கின்றார்.

அனைத்தாஞ் சத்தென்னி லொன்றை யறிந்திடா-சித்த சித்தாக்களெல்லாஞ் சிவமென்று நீசொல்லில்? அசசிவம் சித்த சித்துப பிரபஞ்சத்தொருபொருளையாகிலும் சிருட்டிக்கத் திதிக்கச் சங்கரிக்கத் திரோபவிக்க அனுக்கிரகிக்க வேணுமென்றறியாது

தனைத்தவிர வேறொன்றிலாமையால் தன்னைத்தானே சிருட்டிக்கும் திதிக்கும் என்பது முதல் மாறுபட்ட வாதமாய் வருமாதலால், விபரீதமாய்ச் சுகதுக்க வேதனுபோகமுஞ் சிவாத்துவைதியும் வேதாந்தியும் சிவனுக்கும் பிரமத்துக்குஞ் செப்பவேணும் பிரம வியதிரிக்தஞ் சர்வ மித்தையென்று சொல்லுதலால் அவ்வேதனையு மித்தையாமே! அப்போது மித்தையென்று நீ சொல்லியது மித்தையாமே! அப்போது சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமுஞ் சிவனு மொன்றாதலால் அவ்வேதனை சிவனுக்கு,—

அசத்தாலென்னில்-அசித்துப் பிரபஞ்ச சங்கத்தாலென்னில்,—இரவி முன்னிருள்போற் சத்தின் முன் அசத்து முன்னிற்கிடா-சிவத்தின் முன் அசித்துப்பிரபஞ்சம் பிறர்பிரயோசனம் பிறர் போக்கியம் பிறர் போசகம் ஸ்வதிருசயம் இவைமுதலியவாய்த் தோற்றினாலும் ஸ்வபிரயோசனமா யப்படித் தோன்றாது சிவனுக்குச் சொரூப மாத்திரமாய்த் தோற்றுமென்பது கருத்து—இக்கசத்தே-அசிற்பிரபஞ்சத்திற் சில வந்தக் கரண முதலியவே சற்சன்னிதானத்திலே,—நினைப்பதென்னில் - பிறபொருளை யறிக ததற்கருக்மாகு முட் சுகதுக்க மோகங்களை யனுபவிப்பதென்று நீ சொல்லில்?—அசத்து - அந்தக் கரண முதலியன,—சத்தின்மு னிலாமையாலும் - சிவத்தின்முன் னிறதாலும் அது கோடு முதலானதற்குப்போ லோரறிவிலாமையாலும்,— தனைக்கொண்டோன் றுணர்தலாலும் - விளக்கை

விளக்காகக் கொண்டு கண் காண்பது போலத் தன்னைக் காட்டாகக் கூட்டிச் சிற்சிவசத்துக் கனலியமாய் ஒருசத்தசத்தான மசித்துப் போகபோக்கியப் பொருளைப் புசித்தலானும்,— தானசத்துணராதன்றே - புசியாது தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

நாலாஞ்சூத்திர முதலிய மூன்றானும் பொருளியல்பு கூறிய வாசிரியர், நிறுத்த முறையானே, வேண்டுஞ்செய்தி முறைமை யெனப்படுஞ் சாதனங்களதியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான்றொடங்குகின்றா

அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய வதிகாரமுடைய திதுவென்பது பாரிசேட வளவையினலவந் துணர்த்துதற் கெழுந்தது ஏழாஞ்சூத்திரம்.

மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெய்துணர்த்திய சத்தசத்துகளைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினாயினார்க்கு, சத்தாகிய சிவமே யசத்தாகிய பாசமனைத்தினையு மறியுமெனச் சிவாத்துவிதசைவர் விடுப்பின, சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலால் எவற்றினையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாயப் பகுத்து ஒன்றை யறியுமா றில்லை. அற்றேல், சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின், இரவிமுன் இருள்போலச் சத்தெதிர் அசத்து முனைத்து நில்லாமையின் அசத்திடமாய் நின்று அங்ஙன மறியுமென்பதுங் கூடாது. இவ்விகாரமின்றி நிற்குமான்மசத்தியில் அசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறியுமெனச் சிவசங்கிராந்தவாதிகள் விடுப்பின, சத்தெதிர் முனைத்து

நில்லாதென மேற் கூறினமையானும், பிறிதொன் றுணர்வதற் குத் தான் கருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லாதாக லானும் அசத்துச் சத்தைப் பறியுமென்பதுங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே, பாரிசேட வளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறா யெஞ்சிநின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியுமெ ன்பது பெறப்பட்டது.

படவே, முதனூ லேழாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக்கூற்றதாயவாறு காண்க.

. அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

அறிவதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அஃதசத்தாந் லென்பதனோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

முனைத்திடாமை யாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்மனோரால் சுட்டியறியப்படு மாறுபோல முதல்வனுஞ் சுட் டியறியப் படுவதாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமின்மையின் அவற்றை யீண்டே வி ருவிடைகளாற் றொகுத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூ ன்றுசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

அவற்றுட் பாரிசேட வளவையாற் பெறப்பட் டெஞ்சி நின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய் துணர்த் துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

எல்லாத்தையு மறிகிறது சிவமென்று சொல்லுகைச் செய் தே இப்படியோ ரான்மாவுண்டென்று எங்கே காணப்பட்டது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

முன் சூத்திரத்திலே கூறுசெய்ததனை விளங்கச் சொல்லியது.

அனைத்துஞ் சத்தெனி லொன்றை யறிந்திடாது - எல்லாததையு மறிகிறது சிவம் ஆனமாவெனப தோன்றில்லை என்று நீ சொல்லில்? பிர்பஞ்ச விஷயத்தைச் சிவனாக வறியவேண்டுவதில்லை கருவிகளானது சிவனையறியாதிருக்க அவன்முன் னிலை நில்லாதென்றதென்னம்பு என்ற சங்கிராகதவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.—அசத்தாலெனனில - அசததானது சடமாய் நிலைநில்லாதபடியாலே அறியாது அதெனபோல வெனனில்?—முனைத்திடாவசத்து சத்தின முன்னிரு ளிரவிமுனபோல - சததாகிய சிவனுடைய சன்னதியில சததாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றாது ஆதித்தன சன்னதியில் அந்தகாரந் தோன்றாதாற்போல அப்படியன்றுகாணும,—நினைப்பறிவ சத்தேயென்னில - மாயாகருவிகள தானே காணும எல்லாததையு மறிகிறது என்று நீ சொல்லில்?—சத்தின முன் னிலாமையாலும - நீ சொல்லுகிற மாயாகருவிகள சிவனுடைய சன்னதியிலே நில்லாததாகையாலும,—தனைக்கொடொன் றுணர்தலானும - அவையிற்றைக் கருவியாகக்கொண்டு ஓரான்மாநின்றறிகையாலும,—தானசத் துணராதன்றே - அந்த மாயாகருவிகள சடமாகையாலே தானாக வொன்றையு மறியமாட்டாது அறிகிறது,வேறேயொரு முதல்.

அனைத்துஞ் சத்தென்ற பரிணாமவாதியை மறுத்ததற்குப பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் "தனபோலதிருக கலைவருமிலாரால்- மினபோல்நிலையை வேண்டலும்பழுதே" என்றும். அசததாலென்ற சங்கிராகதவாதியை மறுத்ததற்குப பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "அவைமுற்றுன்பக் துடைக்கு-திருவருளமருவ வுரியனவெனனி - லருளுருமாயா விருவினதாங்

கொல்-சத்தப்பரிச ரூபரசகந்தம்-பெத்திறத்தினைத்தரு வியப்பு கயனறிவு - நிறைந்தநீயாய் நின்றனையென்று-மறைகளைத்தப்புவது ய்வாராயென்றும் - கரணமெல்லாங் கடந்தனை யென்று - மெ ணமையைத் தப்புறத்தென்று - முன்னருட் டலைவர்பன்னி னரெனவு- மினையவைமொழிய வறிதுவதெவவா றனைநிற்க லிந்தொன்றிபவிகல்பங்-கூறுந்தருக்குமருட பெரியையன்றே" என னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பிரபஞ்சஞ் சிவனுக்கு விடயமா காதென்றும் அங்கப் பிரபஞ்சஞ் சடமாயிருக்கையால் சிவனை யறியாதென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அனைத்துஞ் சத்தெனவின-மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெய் துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும்பொருள் யாதென வினவினார்க்குச் சத்தாகிய சிவமேயசத்தாகிய பாசமனைத்தினையு மறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பில்,—ஒன்றை யறிந்திடாது-சத்தாகிய சிவம வியாபக வறிவாதலான் எவற்றினையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி யேகதேசமாய் ஒன்றைப் பகுத்தறிவு மாறில்லை.— அசத்தாமெலனின - அற்றேற் சிவம வியாபக வறிவாயினு முயிரின் பொருட்டு அசத்தெனப்படுவ கருவிகரணங்க ளிடமாகநின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின்?— இரவிமுன விருள் போலச் சத்தின்முன் னசத்துமுனைத்திடாது - இரவி முனவிருள் போலச் சத்தின்முன் அசத்துமுனைந்து நில்லாமையின். சத்திடமாய் நின்று அங்ஙன மறியுமெனப்படுங் கூடாது,— இங்கசத்தே யினையபதென்னில் - இவ் விகாரமின்றி நிற்குமான்மசத்தியி லசத்தாகிய கருவியே சத

தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கி ராந்தவாதிகள் விடுப்பில்,—சத்திமுனை யில்லாமையானும்-சத்தெதிர் முன்னாதது இல்லாதென மேற் கூறினமையானும்,—தனைக்கொண்டொன் றுணர்தலானும்-பிறிதொன் றுணர்வதற்குத் தானொருகருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லா தாகலானும்,—தானசத் துணராதன்றே அசத்துச் சத்தை யறியுமென்பதுங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே பாரிசேட அளவையா னிவ் விரண்டினும் வேறாய் நின்ற பசுப்பொருளே யவ் விரண்டினையும் பகுத்தறியு மென்பது பெறப்பட்டது.

படவே முதனூல் ஏழாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாய வாறுகாண்க.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள் முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக்கத் தக்கதாய விசேடமின்மையி னவற்றை யீண்டே விடைகளாற் றெருத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன்று செய்யுளான் விரித் துணர்த்துகின்றார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிவ்வாறு முற்கூறிய சித்தசித்துக்களைப் பிரித் தறியுமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

சத்தசத் தவிவதான்மாத் தான்சத்து மசத்துமன்று, நித்தனுய்ச் சதசத்தாகி நின்றிடு மிரண்டினபா லும், மொத்துட னுதித்துமில்லா துதியாது நின்றிடாது, வைத்திடுந் தோற்றநாற்ற மலரினில் வருதல் போலும். (உ)

(இ-ள்.) சத்தச ததறிவதா னயா	சத்திதுவெனறும், அசத்திதுவெனறும் விவேகித்தறிவ தான்
தானசததும சததுமனறு	அநதவானமாத்தான முறகூறிய சத்தும ல்ல அசததுமல்ல.
நிதகளுய்சச சதசததாகிநினறிடுமிரணடின பாலும்	அநத வானமாத்கா னிதநளுய்ச் சததாகிய சிவததையும அசத்தாகிய பிரபஞசத தையும பொருநதினின றதுவதுவாக விர ண்டினையு மறிவன.
ஒத்துடனுநித து நில்லான	அருவுங கருவு முருவுக் குருவுமதவதுவா ககூடியிருககானே யாகிலும பிரபஞ்சத தைபபோல விதுவென்னத தோனறி நில் லான, சிவனைப்போல விதுவெனனத் தோ ன்றுமலு நில்லான.
உதியாது நின் றிடாது	உதயமு மதனுககில்லை யஸ்தமானமு மி ல்லை இவ்விரணடு மில்லாமற் றனககான மலாபதனைகயே பார்த்து நிற்பன. ஆனாலநத வானமா நிற்கு நிலையாதெனில்?
சைவத திடுஞ் தோற்ற காற்ற மலரினில்வருதல் போலும.	மலருடனகூடி மணந தோனறினாற்போ லத் தேகத்துடனகூடி யான்மாத் தோன றும் எ-று.

பூ உடல், மணம் ஆனமா வென வுவமித் திவறுங் கூடினது தானாய் நிற்றலா லெனவறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

ஆகையால் சத்தாகிய சிவத்தையு மசத்தாகிய பிரபஞ்சத் தையும் அறிவ தானமாவென்று மேற் கூறுதல்.

சத்தசத்தறிவதான்மா- சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையு மறிகிற தான்மா,—தானசத்து மசத்துமன்று - சிவப்பிரேரணையன்றியிற் றானேயொன்றையு மறியாதாகையால ஸ்வதந்தர சித்தென்று சொல்லவும்படாமல் ஞானக்கிரியா சத்தியை யுடைத்தாகையால் சடமுமல்லாமல்,—நித்தத்துவச் சசத்தாகி நின்றிடு மிரண்டினபாலும- ஆன்மா நித்தியனுமாயப பராசத்தி பதிந்தபொழுது சிவனைபபோலே * யநிவாரித சிறசத்திப பிரகாச சுவரூபனுகவும அல்லாத ஆணவகேவலத்தினுலே ஞானம பிரகாசியா திருக்கையால ஜடம்போலுமிவவாறு சித்சித்த தவஸதைகளை யடைவதாய நிறகும ஆகினமாயாகாரிய மாகிய லிங்க சரீரத்துடனே ஆனமாபபிறபபுண்டாகையா லிறபபது முணடு நித்தியனென்று சொன்னதெவவா றெனனில?—ஒத்துடனுதித்து நில்லா துதியாது நின்றிடாது வைத்திடுந் தோற்றமாற்ற மலரினில் வருதல போலும- லிஙகசரீரமாயையிலே தோனறுகிறபொழுது ஆனமாவு மாயையிலே நின்றுகூட வுறபததியான தல்ல பிரளயத்திலே மாயாமலைடல மத்தியவாததியாகினறு லிஙகசரீரோறபத்தி யுடனே ஆனமாவின ஞானேசசாககிரியைகளைப பிரகாசிககையால புஷபஙகளுககு விருக்ஷாதிகளிலே, யுற்பத்தியுணடு,கந்தம ×வஸதுவநதரமாகி யிருககவும புஷபோறபததியே கந்தோற்பத்தியாகச்சொல்லுவது போல,ஆனமாவுக்கு லிங்கசரீரோறபத்தியுடனே யுற்பத்தியென றுபசார மாகச் சொல்லுவதனுல் நாசவஸதுவல்ல, ஆனமா நித்தியமே.

* அநிவாரிதம் - தகையப்படாதது × வஸ்துவந்தரம்-வேறு வஸது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சத்தசத்துக்களைத் தற்பிரயோசனமாய் விரும்பி யறிவது சதசத்தென்று சாற்றுகின்றார்.

சத்தசத்தறிவதானமா-மோக்ஷ போகக்குறிச் சுவப்பிரயோஜன காரணமாக முறைமையின் சிவப்பிரபஞ்சங்களை வாஞ்சித்தறிவதுயிர்,—தான் - அந்த வான்மா,— சத்துமசத்துமன்று-சிவமும் அசித்துப பிரபஞ்சமுமல்ல,—நித்தமாய- நித்தியப பொருளாய்,—சத்தசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டின பாலும் - சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவ ரூப சிவத்துவத்தையும, அசர்வஞ்ஞத்துவ அசர்வ கர்த்திருத்துவ ரூப பசுத்துவத்தையு முடையதாகி, அந்தச சிவத்துவ பசுத்துவ வியற்கைச செயற்கை யிரண்டனுட்களிலே இயற்கை செயற்கை தன்மையாயிருக்கும் — ஒத்துடனுதித்து நில்லாது-இருளோ டொளிபோற் பசுத்துவத் தோடு சிவத்துவம் ஒத்து ஒருகாலத் துதயமாகாது. அப்போது அப்பொருளாகச்சப் பூவாம்.' அப்படிச் சொல்ல வேண்டா,— உதியாது நின்றிடாது - பசுத்துவஞ் சிவசத்திசின்ன தீக்ஷா தக்கியங்களால் மறையச் சிவசத்துவம் பரந்துவிரியும். அப்போதானமாவினமுன காணாத சிவத்துவம் காணப்படுமாகிற சற்காரிய வாதத்தைத் தாக்கித்தள்ளி யசத்காரியவாத மாவிர்ப்ப விக்கும். அப்படிச் சொல்லவேண்டா,—வைத்திடுகை தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல்போலும் - அரும்பிற் சூக்குமித்திருந்த பூவினமணம் ஆவிர்ப்பவித்தற் கொக்கும்.

மலம நீங்கு முன மலமடங்கி யிருக்குஞ் சிவத்துவத்தின துதயம "சிவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது" என்று திருமந்திரத்திருப்பது முணர்க.

அப்படியாகிற் சிவத்துவங் காரணாகார சத்திரூப பிராக பாவமாயிருந்து காரியாகார வியத்திரூப சத்தியோ சாதமாயத் திரிந்து பரிணமித்தலால், அநில விகாரித்துவம் அநித்தியத்துவம் ஜடத்துவம முறைமையில் வந்துவிழும். அப்படிச் சொல்லிய துஷணமிருக்கிசையாது, ஆனமாவிற சிவத்துவம் அப் போதப்பிரவர்த்தி ரூப வனபிவியத்தி யென்னு சத்திரூபமாயிருந் திப்போ ப்ரவிருத்திரூப வியத்திரூபமான தன்று

பின்னெப்படி யாவது அப்படி யப்போ திப்போ தெப்போதும் வியத்திரூபமாயே யிருக்கும். அப்போ தில்லையெனும பொருட் பிராகபாவப் பெயர் கூககும பாவரூபசத்தி பூதமாயும், இப்போ துள்ளதெனும் பொருள தவிகாபாவப் பெயா பெறுக தூலபாவரூப வியத்தி பூதமாயுமிருந்து வந்ததென்பதும் லோபாதி வருவித்தது. அப்படித் திருமந்திரத்துஞ் சொல்லப்பட்டது. "அணுத் சிவரூபமாகியவானமாது, தணுதிமலத்தார் தடைப் பட்டினறது, தணுதிமலமுந்தடையற்றபோதே, யணுதிசிவரூபமாகியவாறே." என்றும்,

ஆகலால் மலம ஆவிர்த்தி திவிர்த்திசசொற் சொல்லும் மறைத்தல் திரும்புகலென்னு மீ ரேக சவபாவசத்தி மத் தாதலால், மலசத்தியினது ஆவிர்த்தி ரூபத்தைத் தீக்ஷாகனமத்துச செயயு முத்தி யாகுதியாற் பகுப்பற்றுப் பிரிதற் கரிதாகிய அநந்தரங்க திவிர்த்திரூப ஸ்வரூப சத்துவ பரிணமத்தால் மலமுத்தி பண்ணிப பின செவ்விரத்தம்பூச் சிவப் புபாதியைப் போக்கிப் படிகவெண்மை துலக்க விளக்கத்தை யிருக்கபடி யிருத்துவது போலத் தீக்ஷா கனமத்துச் செய்யும் விடத்தியாகுதையால், மலத்தினுல் மகாமாயையில் வைத்த மாமாயாசரிய மலவாசனமுத்தியை, மமாய லீனமாய் வாசனையிருப்பதாய் முறைமையிற்பண்ணிச் சத்திசாமார்த்தியப் பெயர்பெறும் சிவத்துவத்

இனது சாவார்த்தக கிரியா விஞூபக சர்வாதத ஞானவிாத தியினது இயற்கை யபிவியததியை யிருநதபடி யிருகதுவதே, இபபோது புதிதாய்ச சிவததுவாதி வியததியைப பணணுவ தெனபது.

ஆகையாற கரணியமெல்லாம் மலவாசனையகதி மாத்திரத்தில் மாறுதலாற் றிரிவினறி இயறகையால் விசாதிவிட் டிருககபடி யிருந்தாலு சிவத்துவாபி வியததியு மெங்கே ? சொல்லும அகித்தியததுவம் வககெயதும இல்லைதானே ! ஆகையாற சாவாாததக கிரியாவிஞூபக சாவாாதத ஞானம் இருககபடியிருததலால் அநதச் சர்வாாததக கிரியா விஞூபக சாவார்தத ஞானபாவமெனும அஞஞானம மலததிடத இயற்கை ஞானததியதோ பாவரூப மோகவஸ்துவாயிருநது ஆனமாவின ஞானம் பிராகபாவம்போ லாபாசித்தலால் ஆனமாவில் ஞானபபிராகபாவஞசெயறகை யாதலால். உபசரிகமென றுகிததலால ஞானம வியததிமத்தா யிருககபடி யிருததலால் அநத ஞானபாவம இயற்கையாலில்லை யென்று அஞஞானம ஆனமாவில வஸதுவன்று மலத்தில் மெய்வஸ்து ஆனமாவிற பொய்யே! அப்பொய்யைபபோகக வேறுசாதனம வேணடுவதில்லை அப்பொய்யை மெய்யெனறு பணணு மலசததி முததி மலசததி வாசனுமுததிபணணி யிருந்தபடியிருக்கும் ஞானவியத்தி காணபிககுமுத்திவியததி சாதனமே சாதனம அந்த வியத்தியே அஞ்ஞான நிவிருததி, வேறொனறில்லை மணிமநதிர மருந்து பொருநதும விருமபு மொருசத்தியால் ரோக சத்தி முத்தியானது கனது மாரண விருததியினது நிவிருததிரூப ஸ்வரூப சததுவ பரிணாமததாற் பண்ணப்படுமது போலத் திருவருட்கூன சிவமநதிர சததியால் மலசத்தி முத்தியுங் கனசாவிர்த்தி நிவிர்த்தியினது நிவிர்த்தி ரூப ஸ்வரூபசத்துவ பரிணாமத்தாற் பண்ணப்படுமாது

லால், ஆவிர்த்தி நிவிர்த்தி சுவ விருத்தியோடு நித்தியமல்ல தன்மித்தன்மை சத்திக்கு அநித்தியத்துவமே யில்லை.

ஆன்மாக்களுக்கு மல மேகமானாலு மல சத்திக ளவரவாக்கு வேறுவே றாதலால் அசேதன மநேகமாதலால் மல சத்திகள் அநித்தியங்களா மெனில்? அநித்தியங்களன்று; நித்தியமல்ல தன்மி தன்மங்களாதலால்.

அப்படியாகிற தன்ம தன்மிகளுக்கு வியாபக பேதமாதலால் தன்மிக்கு பநித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வரும் ஆதலால் அசேதன மநேகம் அநித்திய மென்றது தன்மியைக் குறித்துச் சொல்லியது, தன்மத்தைக் குறித்துச் சொல்லியதன்று.

அப்படியாகில் நமது பார்வையாற் பின்ன சாதியாகலால் ஏகம் ஏகமாயிருந்தாலும் பானது பார்வையாற் சத்திச மூக மாத்திரமாய அசேதனமாய் அநேகமாயிருக்கும் மாயை மகாமாயைகள் அநித்தியங்களாய் விடும் மாயா சத்திகள் மல சத்திபோல ஸ்வரூப சத்துவ மின்றித் திரிகது பரிணமித்தலால் மாயை மாமாயைக ளநித்தியமாமே! அநித்தியங்களன்று பால் தயிரானது போற் சத்திகள் முற்றும் பரிணமியாமற் கிருத காடின்னியம் போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலால், அப்போது ஏகதேசத்தி னாசமாகட்டும், அதுவுமில்லை ஏகதேசத்திற் பரிணமித்த சத்திகள் வியத்தி ரூபங்களாயிருத்தலால் வியத்திரூப காரியங்களும் முன்சத்திரூபமா யிருத்தலாற் காரண காரிய மிரண்டு நித்தியமே.

அப்போது மலசத்திகள் அநித்தியங்கள். மாயா சத்திக ளேகதேசத்தில நித்தியங்க ளென்பதென்னை? ஸ்வரூப சத்துவ ஸ்வரூபத்திரிவு பரிணாம பேதத்தாற் படித்துச் சொன்ன மாத்திர பாரமார்த்தத்தா லெல்லாம் நித்தியங்களே! 'வைத்திடு ந் தோற்ற காற்று மலரினில் வருதல் போலும்,' எனப்படுகின்ற சிவ

னோடு கூடிச் சிவனாயும் பாசத்தோடு கூடிப் பசுவாயும் இருப்ப னென்ப திசையாதென்பதறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தம்முனுரிமையில்லாத வவ்விரண்டினையு மறிவது ஆன்மா வேயாம் அதுதா னவ்விரண்டற்கும் வேறாய் இரண்டன்பாலு மலரின்க ணாற்றம்போல் அதுவதுவாய் நின்று சதசத்தாவ தோருரிமை புடைத்தாகலா னென்பதாம்

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயு மதுவதுவாய் நிற்பதொன் றென்ற விதனானே, சத்தசத்தறிவிற்காகிய வான்மாத் தன்னை அறியுமோ வறியாதோவெனக் கடாயினார்க்கு, அவைபோலத் தனித் தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தா னறியப்படுவதா மெனத் தன்னையறியுமாறு கூறியதூஉ மாயிற்று

அற்றேல், சிவன் சீவ னிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனொன்றி முனைத்து நிற்றலாற்றாக வசத்தச சீவனுலறியப் படுவதாய் அதனொன்றி முனைத்துநிற்ற லாற்றுதற்கு ஏனையோ காரணமெ ன்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த விரண்டும் ஒன்றையொன் றறியாது. ஆனால் பின்னை யறிகிற முதலெது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளிச்செ ய்கிறார்.

சத்தசத் தறிவதான்மா — அந்தச் சிவத்தோடுகூடிச் சிவ த்தையும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சத்தையும் அ

தியமது ஆனமா அவையிரண்டினு மானமா வேறெனனில்?—
தானசத்தும சத்துமனறு - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக
கில அநதக காணபபடாத சிவமுமலல இநதக காணபபட்ட
பிரபஞசமுமல்ல இரணடு மலலவெனறு நீசொலலில? ஆனமா
வெனபதொருமுதலில்லையாகவேணடும எனறுநீசொல்லில்?—
நிததருப சதசததாகி நினறிடுமிரணடினபாலும - தனககொரு
அறிவிலலாதவனுமாய்ச சிவததுடனே கூடினபொழுது சிவமு
மாய்ப பிரபஞசததுடனே கூடினபொழுது பிரபஞசமுமாய
இரணடின பகுதியிலும் நிற்பன ஆனுலிநத முதல் காணபபடடு
நிறகுமோ காணப்படாது நிறகுமோ வெனனில?—ஒததுடனுதி
ததுநில்லா ததியாதநினறிடாது - சிவததோடுகூடிச சிவமென
வும பிரபஞசததோடுகூடிப் பிரபஞசமெனவும் நினறதாகிலும
பிரபஞசமபோல இதுவெனனத தோனறியு நில்லாது, அநதச சி
வம்போலத தோனருமலும நில்லாது ஆனுலிதுதோனறி நின
றமுறைமை யெங்ஙனே யெனனில ?—வைததுடுதோறறநாற
ற மலரினில் வருதலபோலும - இவ வுடமபோடுகூடித தோன
றுமுறைமை சொலலுமிடதது பூவோடுகூடித தோனறுகிற ம
ணம்போலும்.

இதறகுப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். “கடவுளுமு
டலின கண்படல் அஞ்ச - விடாநலமுறுக விறங்குகலேறுக -
வெறுவகையேனுஞ செயலையினருகதும - பலகலையுநகி லிலவு
தலானும - மெனனிருமபொருளு மிரவியுமொழிபக - கணனெ
னவொனறு காணகையிலுளும - பாசப்பசுஙியு மீசனுமொழிய
ப் - பசுவுமுனடென நிசையவேண்டினறே” எனறும, சிவஞா
னபோதம எ-சூ,க-வெ, “அருவுருவ தானறித லாயிழையா
யானமா, வருவுருவ மன்றுரு முணமை—யருவுருவாய்த், தோ
னறியுட னில்லாது தோன்றுது நில்லாது, தோனறல் மலாமண
ம்போற் றுஞகு” எனறுமதுங் கணடுகொளக.

இதனாற் சொல்லியது, சத்தையு மசத்தையு மறிகிற தானமா
வென்றும் இதனுடைய வுண்மை சத்துமல்ல வசத்து மல்லவெ
ன்றும அழியாதவனுமாய் சத்தோடு கூடினபோது சத்தும
அசத்தொடு கூடினபொழுது அசத்துமாய நிற்கையாலசதசத
தென்றும திரிசியமாகத் தோன்றி நில்லாதென்றும் தோன்று
மல நில்லாதென்றும, இது தோன்றுகிற முறைமை மலரின்மண
மபோலு மென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்தசத்தறிவதான்மா-தம்முளுரிமையிலாத சத்து அச
த்தென்கின்ற வவ்விரண்டினையு மறிவதானமாவேயாம்,—தான
சத்து மசத்துமன்று - அதுதான சதசதென்கின்ற அவ்விர
ண்டிற்கும வேறாய்,—இரண்டினபாலு மொத்துடனுதித்துநில்
லாது - அவ்விரண்டின பகுதியினும் விளங்கித்தோன்றி யவற
றொடொப்ப நிற்பதுமன்ற,— உதியாது நின்றிடாது-விளங்கா
து சூனியமாய் நிற்பதுமன்றாய்,—வைத்திடுக் தோற்ற மலரின
னாற்றம் வருதல்போலும்-நிற்குமுறைமை மலரின்கணாற்ற மவ்
விருவகையுமன்றி யதன்க ணடங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—ச
த்தசத்தாகி நித்தனாய்நின்றிடும்-சத்தினுமசத்தினுஞ் சார்ந்த
னவ்வண்ணமா யடங்கித் தோற்றுவதோ ரியல்பாகலான் அஃது
வைபோலத் தனித் தறியப்படுவ தொன்றன்றி யவ்விரண்டினை
யு மறியுமுகத்தா னசத்தாவதோ ருரிமையுடைத்தா யறிவின்றி
நிற்கும் என்பதாம்.

நியுமது ஆனமா அவையிரண்டினு மானமா வேதென்னில்?——சானசத்தும சதநதுமன்று - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக கில அகநதக காணபபடாத சிவமுமலல இநதக காணபபடட பிரபஞசமுமல்ல இரணடு மல்லவென்று நீசொலலில? ஆனமா வெனபதொரு முதலில்லையாகவேணடும என்று நீசொல்லில?——நிதநனுய சதசதகாகி நின்றிடுமிரணடினபாலும - தனக்கொரு அழிவிலலாதவனுமாய்ச சிவததுடனே கூடினபொழுது சிவமு மாயப் பிரபஞ்சததுடனே கூடினபொழுது பிரபஞசமுமாய் இரண்டின பகுதியிலும நிற்பன ஆன்மவிநத முதல் காணபபடடு நிற்குமோ காணப்படாது நிற்குமோ வெனனில?——ஒததுடனுதி ததுநில்லா ததியாதுநினறிடாது - சிவததோடுகூடிச சிவமென வும பிரபஞசததோடுகூடிப் பிரபஞசமெனவும் நினறதாகிலும பிரபஞசமபோல இதுவெனனத தோனறியு நிலலாது, அநதச சி வம்போலத தோனறுமலும நில்லாது ஆன்மவிதுதோனறி நின றமுறைமை யெஙஙனே யெனனில ?——கைததுநெ தோறறநாற் ற மலரினிற் வருதல்போலும - இவ வுடமபோடுகூடித தோன் றுமுறைமை சொலலுமிடதது பூவோடுகூடித் தோனறுகிற ம ணம்போலும்.

இதறகுப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம. "கடவுளுமு டலின கண்படல் துஞ்ச -விடர்கலமுறுக விறங்குகலேறுக - லெறுவகையேனுஞ் செயகையினருதலும - பலகலையுலகி னிலவு தலானும - மெனனனிருமபொருளு மிரவியுமொழிபக - கணணெ னவொனறு காணகையினுலும் - பாசப்பகுதியு மீசனுமொழிய ப் - பசுவுமுண்டென றிசையவேண்டினறே" என்றும, சிவஞா னபோதம் எ-சூ,க-வெ, "அருவுருவத் தானறித லாயிழைய்யா யானமா, வருவுருவ மன்றுகு முணமை—யருவுருவாய்த், தோ னறியுட னில்லாத தோனறுது நிலலாது, தோனறல் மலாமண ம்போற் றெருக்கு" என்னுமதுங் கணடுகொள்க.

இதனுற சொல்லியது, சத்தையு மசத்தையு மறிகிற தானமா வென்றும் இதனுடைய வுண்மை சத்துமல்ல வசத்து மல்லவெ ன்றும் அறியாதவனுமாய் சத்தோடு கூடினபோது சத்தும அசத்தொடு கூடினபொழுது [illegible]சத்துமாய நிற்கையால்சதசத் தென்றும இ[illegible]ருகத தோற்றி னில்லாதென்றும தோன்று மல நில்லாதென்றும, இந்த தோன்றுகிற முறைமை மலரின்மண மபோலு மென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

சத்தசத்தறிவதான்மா-தம்முளுரிமையிலாத சத்து அச த்தென்னுமிவவிரண்டினையு மறிவதானமாவேயாம்,—தான சத்து மசத்துமன்று - அதுதான் சத்தசத்தென்னுமவ்விர ண்டிற்கும வேறாய்,—இரண்டினபாலு மொருதுட னுதித்தல் லாது - அவ்விரண்டின பகுதியினும் விளங்கிதோன்றியவற் ருேடொப்ப நிற்பதுமன்று,— உதியாது நின்றிடாது-விளங்கா து சூநியமாய் நிறபதுமன்ருய்,—வைத்திடுக் தோற்ற மலரின் நாற்றம் வருதல்போலும-நிற்குமுறைமை மலரின்கணுற்ற மவ் விருவகையுமன்றி யதனக ணடங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—அ த்தசத்தாகி நித்தலும்நின்றிடும்-சத்தினுமசத்தினுஞ் சார்ந்தது னவவண்ணமா யடங்கித் தோற்றுவதோ ரியல்பாகலான் அஃது வைபோலத தனித் தறியப்படுவ தொன்றன்றி யவ்விரண்டினை யு மறியுமுகத்தா னசத்தாவதோ ருரிமையுடைத்தா யறிவின்றி நிற்கும் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சத்தாகிய சிவனது சத்தியை வெல்லசத்தாகிப் பிரபஞ்சசு
சிவியாதென்று ஆன்மாவுக்ன கணமேசலிகக
முறைமை தொகுத்து முடித்து, மேற சிவனுக
குச சுத்தமுமானமாவுக கசுத்தமு மநாதி
யென றுணர்த்துகினறா

சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தகு
ஞான, மொத்துறு குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரினக
ணணே, சத்துள போதேவேறுஞ் சதசத்து மசத்து
மெல்லாம், வைத்திடு மநாதியாக வாரிநீ லவணம
போலும். (௧)

(இ-ள) சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தகு ஞான மொத்துறு — சுத்தனுமாய ஞானசொரூபனுமாய்ப் பரஞ்சோதியுமாகிய சிவனது சந்நிதியில் அசத்து மஞ்ஞானமுங்கூடி நில்லாது,

குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரினக ணணே — ஆன்மாவினிடத்தி லிந்தக் குற்றமெல்லாம் பொருந்தா நிற்கும் சுத்த ஞானத்துக்கும், சித்த ஞானத்துக்கு காரணம் யாதெனில்? படிகமுந் தாமிரத்துக்குங் காரணமில்லாத வாறுபோலச் சிவனுக்கு மானமாவுக்கு மநாதியென வறிக

சத்துள போதேவேறுஞ் சதசத்து மசத்து — சத்தான சிவனநாதியான போதே யவனுக்கு வேறாகிய சதசத்தாகிய வானமாவு மசத்தாகிய பாசமு மாக விம்மூன்று பொரு

மெலலாம வைத ஞ மநாதிபெனறே வேதாகமஙகள சொல
திமெநாதியாக லும அஃதெனபோல வெனனில?
வாரிகோலவனை அநதசசிவன கடலைபபோலவு மானமச
மபோலும சேரைபபோலவும பாச முப்பைப் போலவு
மென றுவமிததது. எ-று

ரண டுவமை தொகககெனவறிக

இபபடி யுவமிதத தெககாரணததா லெனில்? கடலு நீரு முபபுஞ சகசமாயிருகக உபபானது நீரைப்பொருநதி நிறப தொழிநது கடலைப பொருநதாத வாறுபோலப பாசமும பசுவைபபொருநதும தொழிநது பதியைப பொருநதா ததலா லெனவறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலசத்து மஞஞான மாயிருககிறது' அநாதிநினமல நித்தியஞானப பிரகாச ஸ்வரூபஙகளைப பொருநதா தாகை யால பாரிசேஷததால, ஆனமாககளைப் பொருநதுமெனபதுகூ றுதில

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால சசகஞ்ஞானமொ தறுரு-நிரமல நித்தஞானியாகிய சிவனிடத்தேஸவரூபி அநித்ய ஞானமாகிய ஆணவாதி பாசஙகள பொருநதாது,—ஞுத்றமெல லா முறறிடு முயிர்களுணனே-ஆணவ மாயை கனமமெனனு மல ஙகளெலலாம ஆனமாவினிடததிலே பொருநதிடும,— சததுள போதேவேறுஞ சதசத்து மசத்துமெல்லாம் - சுறசித்சொரூப மாகிய சிவனைபபோலே அநாதியே சிவனுககுவேறாக ஜடமாகிய ஆணவ கேவலததில் ஜடம்போலும் பலசத்தியோக சுததாவத தையிலே சிதருபமாகவும் நிற்பதனை டாகையால சித்தசித தெனனும விய்காரத்தையுடைய வானமாக்களும் அசததாகிய

ஆணவமாயை கன்மங்களு முள்ளது. சிவன் விபுவாகில் சிவனுக்குவேறாக ஆன்மாக்களும் ஆணவாதி பாசங்களும் நிற்குமென்பதற்கவகாசமில்லை இவைகள் சிவனுக்கு அந்நியமாக நிற்குமெனில் சிவன் விபுவெனப்படக் கூடாதென்னுஞ் சங்கைக்குமேலதிட்டாந்த புரஸ்ஸரமாக உத்தரங் கூறுகின்றது;—வைத்திடு மநாதியாக வாரிநீர் லவணம்போல - ஆழ்ம் நீளமசலமாகிய சமுத்திரசல வாகாச ப்ரகமாகிய ஆகாசமும் அதிற சலமும ஜலத்தைக் கலந்து நிற்குமுப்பும் போல பதியும் பசுவும் பாசமு மநாதியே இப்படி நிற்கும். அவகாசப் பிரகமாகிய சமுத்திராகாசத்திலே சலத்திற் கலந்துநிற்கிற வுப்பில்லாததுபோலச் சிவன் விபுவாயிருந்தும் சிவனிடத்திலே பசுபாசங்களின்றும் அந்தப்பசுபாச தர்மங்கள் சிவனிடத்திலே பொருந்தாதென்று வேதாகமங்கள் ஸ்தாபிக்கும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மலசத்தி பண்ணும் அஞ்ஞான தோஷ மான்மாவுக்கே சிவனுக்கு இல்லையென்று செப்புகின்றார்.

சுத்த மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால் - சத்துச் சித்து ரூபசிவனுக்கு,— அசத்தஞ்ஞான மொத்துறு - அசத்தமல மாரோபிக்கும் ஞானாபாவ மூர்ச்சா மோகம் பொருந்தா.—உயிரினங்களே - பசுக்களிடத்தில்,— குற்றமெல்லா முற்றிடும் - மூர்ச்சா மோகம் பிரஞ்ஞாமோக முதலிய தோஷமெல்லாம் பொருந்திடும்.—சத்துளபோதே வேறும் - சிவசங்கற்ப சாந்நித்திய முண்டாக நீங்கும் —சதசத்து மசத்து மெல்லாம் - பசு வாக்கம்* பதிவர்க்க மிம்மூன்றும்,—வாரி-நீருக்கிடங்கொடுக்குமாகாயம்,—நீர்-அவ்விடத்தி னிறையும் ஜலம்,—லவணம்போ

ல-ஆகாயத்திற் றோயாது சலத்திற் றோயுமப்பு இவைகள் போல;—அருதியாக வைத்திடும்-நித்தியமாய நிச்சயிக்கப்படும்.

வாரிக்கொப்பு பதி, நீருக்கொப்பு பசு, லவணத்திற்கொப்பு பாசம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுயி ரிரண்டும் நித்த வியாபகசித்தாதற் பொதுமையா னொக்குமாயினும், அவற்றுட் சிவம் அதிசூக்கும சித்தாதலின் ஆணவ அசத்து திறலாற்றாது, உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனொடு முன்னைத்து திறலாற்று மென்பது கடலு நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றுதல் கடனீரின் மருவிற்கு முப்புப்போலு மாகலான் ஆணவைக்கு வேறு காரண மில்லை யென்பதாம்.

இலவணமென்பது ணகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

'சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்ஞான மொத்துறு' என்ற விதனானே முன்னை யிருகூற்றையு மொருவாற்றானே வலியுறுத்தவாறு மாயிற்று.

தூலசித்தென்பது உயிரென்னும் பெயராலு முவமையானும் பெறுதும்.

அற்றேல், சிவம் அதிசூக்கும சித்தென்பதும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்றாற்பெறுது மென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி மலருமணமும்போலச சரீரத்திலேதோனறிநினற திகிறதுகா ணல்லோ அந்தச் சிவமென்ற பரிஞ்ஞமவாதியை நோக்கிச சரீரசம்பந்தம பசுமுதலுக கொழிந்து பதிமுதலுக கில்லை யென்று அருளிசசெயகிறார்

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச சோதிபாலசத்தஞ்ஞான மொத்துறு - நினமலமாயிருக்கிற வுண்மைஞானமே திருமேனியாயுள்ள சிவசொரூபத்திலே அசத்தாகிய பாசஞ் ஜடமாகையாலே சென்று பொருந்தமாட்டாது —குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரி னகண்ணே - இந்த அஞ்ஞானங்களாகிய பாசம ஆனமாவினிடத்திலே பொருந்திநிறகும இவனுக்கு இந்த அஞ்ஞானம் எந்த அவதரத்திலே கூடினது என்ற பரிஞ்ஞமவாதியை நோக்கி யருளிசசெய்கிறார் —சுத்தளபோதோவேறுஞ சத்சத்து மசத்துமெலலாம வைத்திடுமெஞ்ஞியாக வாரிநீரலவணம்போல - பதிமுதலுள்ளவனறே அந்தப பதிக்கு வேறுயிருக்கும ஆனமாவும பாசமுமுண்டாகையாலே இவை மூனறு முத்தும அநாதியென்றே வேதாகமங்கள சொல்லும அதெனபோல வெனனில்? ஆழம கலமுண்டாகிய கடலும அதிற றணணீரு மதி லுப்பும்போல

இதற்குப பிரமாணம் பரிஞ்ஞமவாதிமறுபடி சங்கறபநிராகரணம., 'பிறாகமெனிற்பிறரும பிறாககாமபொருளும - பொருடகமை கருவியு மதறகுபாதானமுஞ - செய்கையுமொனறுரையகைத்தாளுந்-மாறுசகைவாகூறுமென்றுல்-நினசித்காந்த மஙசித்காந்தமென"என்றும, சிவஞானபோதம, எ-சூ, ரு-வெ, மெய்ஞ்ஞானந தனனில் விளையா தசத்தாத, லஞ்ஞான முள்ள மனைதல்காண —மெய்ஞ்ஞானத்,தானே யுளவனறேதனகடல்நீ

ருப்புப்போல், தானே யுள்ளுளவாய்க் கின" என மதறிய கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அநாதியே சிவனுக்கு நின்மலமாயிருக்கிற ஞானமே திருமேனி யாகையால் அவனிடத்தில் அஞ்ஞானமாயிருக்கிற பாசம் பொருந்தாதென்றும், அநாதியே யான்மாவினிடத்திலே பாசங்கள் பொருந்தி நிற்குமென்றும், சிவனுள்ளவன்றே ஆன்மாக்களும் பாசங்களும் ஆக மூன்று முதலநாதியே நின்றமுறைமை சமுத்திரமும் அதிற் றண்ணீரும் உப்பும்போலும் என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சுத்த மெஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தனுஞான மொத்து — அநாதியாகிய முப்பொருளுட் சிவமுயிரிரண்டு நித்த வியாபகசித்தாதற் பொதுமையா னொக்குமாயினும், அவற்றுட் சிவ மதிசூக்கும சித்தாதலி னுடைசத்து நிற்றலாற்று —உயிரின் கண்ணே குற்றமெல்லா முற்றிமை — உயிர் தூலசித்தாதலி னதனெதிரா முளைத்து நிற்றலாற்றும்,— சத்துளபோதே வேறுஞ் சதசத்து மசத்துமெல்லா மநாதியாக வைத்திடும்-சத்தாகிய அசிவமென் றுள்ளதன்றே வேறாகிய சதசத்தாகிய வுயிர்களு முள்ளவாக அவ்வுயிர்களை யசத்தாகிய பாசங்களநாதியாகப் பற்றி நிற்றல்,—வாரிநீர் லவணம்போலும்-கடலுநீருந் தூயனவே யாகவும் கடலின் மருவலாற்று கடனீரினாமருவி நிற்கு முப்புப்போலு மாகலா னுணைக்கு வேறுகாணையில்லை

மறைஞானதேசிகா உரை.

ஆதலா லானமா சுதநதிரனல்ல வெனறதூஉங காததாலே
சுதநதிரனெனபதூஉ முணாததுகினறா

அறிவிகக வறிதலானு மழிவினறி நிறறலானு
ங, குறிபெறற சிததுஞசததுங கூறுவ ருயிருககீச,
னெறிநிதத முததசுதத சிதவெனநிறபனெனறும, பி
றிவிபபன மலஙக ளெல்லாம பினனுயிாக கருளினா
லே. (ச)

(இ-ள) அறிவிக்க வறிசலானு மழிவின்றி நிறலானுங குறிபெறற சித்துஞசததுங கூறுவருயிாககு ஆனமாவுககுக கூறுவம் யாதெனனில்? ஒருததரறிவிககத தானபின பதாததயறிகையாலும, அஃதெககாரணததாலெனனில்? சததசததெனனும பெயருணடாகையால அறிவிதத போது அறிகையா லறிவாயிறறு அலலாத போதறியாதிருததலா லறியாமையாயிறறு எனனவே அநிததியமு நிததியமு மெனறு கூறியகாம அழிவதாயிருககிற சடவததுகக ளைபபோல வழிநது போகாம லெககாலமு

நிததியமா யிருககையாலே நிததியமெனறு சொலலபபடும, ஆனமாவுடன கூடிநின முனமபோதமாகச சீவிதத தததுவஙக ளாகிய பசுபோத மழிநது போகையா லநிததியமெனறு சொல லபபடும இநதமுறைமையாயிருககு மானமாவுக கடையாள மறியாமலு மறிவு நிததியமு மநிததியமு மாகிய சத சததெனறு சொல்லுவா

ஈச னெறிநித முதத சுதத சிவனுடைய நெறியாதெனில? ஒருககாலு மழிவில்லா தவனுடா யநாதியே மலமில்லா

சித்தென நிற்ப னென்றும்	தவனுமாய்ச் சுதந்தனுமாய்ச் சிற்பரனை யுடையதாய்ச் சித்தெனும்படி பெயரைப் பெற்று நிற்பன் அஃதன்றி
பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லா மின்னுயிர்க் கருளினாலே.	அந்தச் சர்வஞ்ஞனே ஞானமாகக் கிட்டுவைத்த காருண்ணியத்தினாலே பின்பு ஞானாசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்டு சிவதீக்கையினா லான்மாக்களுக் குண்டாகிய வாணவாதி பாசங்களை விடுவித்து மோட்சத்தை யடைவிப்பன் எ-று.

இதற்குக் கிரணாகமத்து மாயவயத்து மறிக (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

கீழ்ச்சொன்ன மூன்று விருத்தத்தின் பொருளும் மேல் விருத்தத்திலே தொகுத் துரைக்கின்றது

அறிவிக்க வறிதலானு மழிவின்றி நிற்றலானுங் குறிபெற்ற சித்தரு சத்துங் கூறுவதுயிர்க்கு-ஆன்மாவானவன் சிவனறிவிக்க வறிகையினாலும் நாசமில்லாம லிருக்கையாலு மாணவத்தால் * விரோதிக்கப்பட்ட சித்துருபனும் நித்தியனுமென்று சொல்லுவ தான்மாவே யென்றறி.—ஈச னென்றுந முத்தசுத்த சித்தென நிற்பனென்றும்- சிவன் நித்தியனு மநாதிமுத்த சுத்தசித்து ரூபனுமாக நிற்பனென வறிக. ஆகையா லான்மாக்களுக்குஞ் சிவனுக்கு மிவ்வாறு பேதமுண்டு—பிறிவிப்பன் பெத்தமெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே- அநாதிமுத்தனாகிய சிவன் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாகிய வாணவ மாயை கருமங்களைத் தன்னுடைய சமவாயசத்தியினாலே நீக்கிவிடுவன், நீக்கவே ஆன்மாக்கள் சாதிமுத்தராவார்கள்.

இதனால் அசித்தானது அசத்தாகையால் சித்தாகிய சத்தை முன்னி லில்லாததாகையால் சத்து சித்து ஸ்வரூபனாகிய சிவனை யன்னியமாக வொன்றை யறிவதுமில்லை பிரபஞ்சமும் ஜடமு மசத்துமாகையா லந்தப் பிரபஞ்ச மொன்றை யறிவது மில்லை. † பரிசேஷாத நித்தியமாகிய சிவத்தையு மநித்தியமாகிய பிரபஞ்சத்தையு மறிவ திவ்விரண்டுக்கும் ‡ பிரதக்கான வான்மாவென்று கூறியது.

தஸ்மாத் ஶிவஜ்ஞாநபோதே — நாஸ்தி அஸ்தி ஸ
த்யம் கிஞ்சிந் நவித்யதே உபலப்தியோ: । ஸர்வஜ்ஞஶிவ
யோர்வேத்தா ஸத்யாஸத்யார்த்தயோ: ஸ்வயமிதி

அன்னிய மிலாமை யரற்கொன்றுணர் வின்று, மன்னியமி லா வசத்தைக்க காண்பவனே,—லன்னியமாய்க், காணு மவனு முன் கதிர்முன் னிருள்போல, மாணுவசத்தின்மை மற்று

* நிரோதித்தல்-தகைதல், † பரிசேஷாத-ஒழிவினாலே, ‡ பிரதக - வேறு.

ஸ்ரீமத் திவாணுசிவா சாரிய வாய சைவ
பரிபாலக சிவாக்ரயோகி பண்ணின
சிவஞானசித்தி ஏழாஞ் சூத்திர
வியாக்கியான சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா சிவனைப்போற் சச்சிதானந்த ரூபியென்பது சாற்றுகின்றார்.

அறிவிக்க வறிதலானும் - சிவன் சகலாவத்தையிலே கலாதி தத்துவங்களில் தத்துவ தேவதா பாரம்பரியமாய் வந்து ம

றைந்து நின்று அவைகளைச் செலுத்தி அவரவர் பருவ மருகமா கப் போசிக்க உணர்தலானும

உம்மையினாற் சுத்தாவத்தையிலே சாக்ஷாத் தீக்ஷா லக்ஷ ணத் தனது சத்தியால் சிவன் முன்சொல முறைமையில முற் றும மலமுத்த மலவாசனைமுத்தி சிவத்துவ வியத்திபண்ணி அ றிவிக்கக் திரும்பத் திரும்பச் சிவசக்திவிளக்கு விரும்பாதவி ட்டு ஸ்வயம பிரகாசமாய்ப் பதிமுதலிய சாவபதார்த்தங்களைப் போக்கிய போத்திருத்துவத் தன்மைவிட்டு இடைவிடாது எ ப்போதுமுள்ளமைமாத்திர மாய்ப் பார்த்திருத்தலானும,—

அழிவின்றி நிற்றலானும் - நித்திய சத்தியமாதலானும,—

குறிபெற்றசித்தனுஞ் சத்துங் கூறுவருயிருக்கு-(ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே என்பதனால்) தன் திலக்ஷ ணமாக அடைந்த சச்சிதானந்தரூப முயிருக்குப் பெரியோர் பேசுவர்,—

அறிவின்றிநிற்றலானும் என்றுபாடங் கொண்டால் குறிபெ ற்றவசத்துஞ்சத்து மென்று பாடங்கொண்டு சத்சத் தானமா வென்பதற்குக் காரணமாய்க் கேவலாவஸ்தையிலே பிரஞ்ஞா மோகமின்றி மூர்ச்சாமோகியா யிருத்தலானும்,—

குறிபெற்றவசத்துஞ் சத்துங் கூறுவர் உயிர்க்கு - தனது செயற்கை லக்ஷணமு மியற்கை லக்ஷணமுமாக வடைந்த பசுத் துவ சிவத்துவமு மானமாவுக்குப் பெரியோர்படிப்பார்கள்,—

ஈசனெறி நிதமுத்தசித்த சித்தெனநிற்பனன்றே-சித்தெ னப்படுமோ சாவிடத்துங்கூட்டுகை,—

பிறிவிப்பன்மலங்களெல்லாம பின்னுயிர்க் கருளினாலே- முன் சொல்லிய பிரகாரம் மலமுத்தி சிவத்துவ வியத்திபண் ணுவன.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாமை யால் உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம், அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கியறிவிக்கும் வியஞ்சகப் பொருளாகலாற் சிவந் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது அறிதற்கும் சித்தென்பதூஉம், இனிது விளங்கு மென்பதாம்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

சித்தியல்புபோற் சத்தியல்பின்கண் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின்றி நிற்றலாற் சத்துங் கூறுவகென்றார்.

அறிவிக்கவறிதலானு மறிந்தபின் னழிவின்றி நிற்றலானு மென்றுரைக்க

அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப் படும்.

பிறிவிப்பன மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே யென்றவிதனால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்த தூஉமாயிற்று

இவைமூன்று செய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சத்தசத் திரண்டினையு மறியுமுரிமை யுண்மையும் அதற்குக் காரணமும் அஃதாண்டோதாமாறுந் தெரித்துணர்த்திய பாரிசேடவளவை யாற் பெறப்பட்ட மூன்றுங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட் டது

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அறிவு ஒன்றாயிருக்குந் தொழிந்து இரண்டு பகுதியாயிருக் குமோ, எல்லாமொன்றென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி, சிற்ற

றிவென்றும் பேரறிவென்றும் இரண்டாயிருக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்

அறிவிக்கவறிதலானும்-ஒருவ னறிவிக்க அறியுமதொழிந்து தானாக வொன்றையு மறியாதிருக்கையாலும்,—அழிவின்றி நிற்றலானும் - ஒருகாலத்திலு மழிதலின்றி நித்தியமாய நிலைபெற்று நிற்கையாலும்,—குறிபெற்றசித்தது சத்தாய் கூறுவது யிருக்கு - குறிக்கப்பட்ட ஆணவமலத்தாலே அநாதியே பந்திக்கப்பட்ட வறிவென்றும் இப்படி மலசம்பந்தமா யிருக்கையாலே யசேதனமென்றும் ஆன்மாவுக்குச் சொல்லுவார்கள் பரமேஸ்வரனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில்?—ஈச னென்றிசைத்த முத்த சுத்தசித்தென்ன நிற்பனன்றே-பரமேஸ்வரன் அநாதியே நிற்கிற முறைமையழிபாதத்துமாய் மலரஹிதமுமாயிருக்கிற சுத்த ஞானமே தனக்குச்சொரூபமாய்நிற்பன் இதுவன்றியும்,—பிறி விப்பன் மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே-அநாதியே யான்மாக்களுக்குள்ள பாசபந்தங்களையெல்லா முன்சொன்ன முறைமையிலே கன்மம் புசித்துத் தொலைந்து மலபரிபாகம் வந்த பின்பு தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே விலகியா நிற்பன்

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்க ளறிவிக்க வறிகையினாலும் அநாதியே பாச பந்தியாயிருக்கையினாலும் சிற்றறிவாயிருக்குமென்றும், பரமேஸ்வரன் அநாதியே மலரகிதனுமாய்ச் சிற சொரூபனுமாய்ச் சர்வஞ்ஞனாயிருக்கையினாலே தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே ஆன்மாக்களுடைய பாசங்களை நீக்குவிப்ப னென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உயிருக் கறிவிக்க வறிதலானும் - உயிர்களுக்குத் தன்னறிவு

நிகழசசிககு வறிவிகக அறிதலாகிய வியஞசகததையினறியமை யாமையாலும் — அழிவினறி நிறறலாலும - அறிநதபின னழி வினறி நிறறலாலும், — குறிபெறற சித்துஞசததுங கூறவது- துலசித தெனபதூஉம துலசத தெனபதூஉங கூறபபடும, — ஈ சனுயிாககு மலஙக ளெல்லாம பிரிவிபப னருளிஞலே-முதலவ னவவுயிரின கணணதாகிய மலத்தை நீககியறிவிககும வியஞச கப பொருளாகலான், — நெறிநித்தழுந்த சுத்த சித்தென நிற பனனறே - சிவனறனக கொருவியஞசகம வேணடாத அதற்கு ககும சித்தெனபதூஉஞ சததெனபதூஉ மினிதுவிளஙகு மென பதாம

இவை மூனறு செயயுளாலு முறையே யுயிாககுச சததச திரணடிலையு மறியு முரிமை யுணமையு மதற்குக காரணமு மஃ தாணடுள காமாறும தெரித் தனாதறிப் பாரிசேடவளவையா றபெறபபட்ட மூனறுங கூற்றுப பொருள வலியுறுத்தபபட டது

எ-சூ, க-உ-ங-அதிகரணஙகள முடிநதன.

ஏழாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று.

“ஞனிகாணகு”

எனற ஏழாஞசூததிரம்

காணகு

முடிநதது.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

அ—சூ. ஞானஞ்ஞான இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலெட்டாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்? முற்கூறிய பாசஞானம் போம்படிக்குப் பதிஞான மறிவிக்கு முறைமையினை யுணர்த்துத னுதலிற்று

மேலிதற்கிசை செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனில்? இந்த ஆன்மாவுக்கு மயக்கத்தைத் தீர்த்துக் குருவா லுணர்த்தப்பட்டு முத்தியடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றது

மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தேதங்கி வளர்
ந்தவனை யறியாது மயங்கிநிற்பப், பின்னவனு மென்
மகனீ யென்றவரிற்பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானாக்
கப் பேணுமாபோற், றுன்னியவைம் புலவேடர் சுழ
லிற்பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருந்தொல்
லுயிரை, மன்னுமருட் குருவாக வந்தவரினீக்கி மல
மகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன். (க)

இ-ள்) மன்ன	ஓரவதரத்தி லிராசாவி னுடைய பிள்ளை
வன்றன் ம	யானவன் வேடரிடத்திலே நின்று வளர்ந்து
கன்வேடரி	பின்பு தன்னுடைய பிதா வின்னாரென் றறி
டத்தே தங்கி வ	யாமன் மயக்கத்தை யுற்றுநிற்க
ளர்ந்தவனை யறி	
யாது மயங்கிநிற்	

பின்னவனுமெ ன்மகனே யென்ற யாரிரித்துப பெருமையொடு தானுகபபே ணுமாபோல	பின்பந்த ராசாவு மயசகளங்கிக் கென்னு டைய பிள்ளையா யிருக்கு மென்றவனுக்குப பிரப் புணர்த்தி யுந்தவேடவசத்தேயினி னறும விடுவிததுக கொண்டு தனக்குண் டான உரிமையுடனே தானுகப பாரக்குமு றைமைபோல,
துன்னிய வை ம்புலவேடா சுழ லிறபடடுத து ணைவனையு மறியா து துயருந்தொ ல்லுயிரை	நெருங்கிய பஞ்சேந்திரியமாகிற வேடா சுழலிலே யகபபட்டுத் தனக்கொரு காத்தா வுளனென்னு முணராவிழுந்து மயக்கமுற்று வருந்துகிற வான்மாவை சிவனறனது காரு ணணியத்திலே
மன்னு மருட குருவாகி வந்து அவரினீக்கி	ஞானத்தைப் பொருந்திய குருவை யதிட டித்துக்கொண் டெழுந்தருளி வந்து அந்தவிந்திரிய மாகிய வேடரிடத்தினின று விடுவித்து
மலமகற்றித தானுக்கிமலரடி க கீழ்வைப்பன.	குருவினுற செய்யப்பட்ட தீக்ஷையினு லே மலங்களைச் சோதித் ததனவலியைக கெ டுத்துத் தன்னைப்போல வெண்குணத்தையு முடைய னுக்கித் தனது சீர்பாதத்தை யடை வியாநிறபன எ-று.

சிவனெனபது - தோனுறு வெழுவாய்.

வைபபன - பயனிலை

ஆனமாவுஞ் சிவனிடத்திலே பாசங்களுமகறி யிருந்து பின்பு பாசஙகளோடேவந்து கூடினுனே வெனனில்? அப்படியன்று இராசாவின மகன பிறந்தனறே தனனையு மினனுனென றறியாமற ருய்த்தகப்பனு மினனுரென றறியாது வேடரிடத்திலே வள

ந்தாறபோல விநதவானமாவு மநாகிபே தனனையுஞ் சிவனையு மறியாதே பாசத்தோடே கூடிநிறகினற தனமைககுச சொன னதாயிறறு அநத வேடாகள காமாதியாகிய வனததிலே சரு சரித்தச சத்தாதி விடயஙகளாகிய நாயகளைககொண டநதக கரணவழியேசென றுனமாவை மயககுஞ செய்கையினு லேக தேசவுவமை கூறினுராயினும், முறறுவமையாகி வநதுகொ ணடுவாராதமுடிதத லெனனுந தநதிரவுததியாற் கூறியதென வறிக

துயருறமெனபது துயருமென விகாரப்பட்டது

தொல்லுயிரெனறூா அநாதியாக வருகையினுல.

துணைவனையு மெனனு மும்மை யெதிரது தழீயவெச்சம் (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலெட்டாஞசூத்திர முபபநதொனபது விருத்ததி னுலே சிவன ஆனமாககளுடைய பாச * மோசனமபணணும படிக கூறுகினறது

தனனியவைம புலவேடா சுழலிற்பட்டுத துணைவனையு ம றியாது துயருநதொலலுயிரை மனனுமருட குருவாகி வநதவ ரினீககி மலமகறறித்தாளுககி மலரடிககீழ வைப்பன - ஆனமா வானவன றனனுடைய பொருளைப் பறிக்கும வேடரைபபோ ல சபதாதியான விஷயஙக ளொருஙகித் தனனுடைய வறிவைக கவர அதினுலே பிரமிததுத தனனுடைய ஸ்வரூபததையுந த னககு † சகிருதாகிய சிவனையு'மறியாம லநாதியே இவ்வாறு துயரத்தைப் பொருநதிட மலபரிபாகத்தில் பூமியினக ணுசா ரிய மூாததியை யதிட்டித்துவநது நின் றந்த ஆசாரிய ரிடத்தி லே கிருபையையும் பகருவானமாவி னிடத்திலே விநயத்தை

யுஞ் சிவனேயுண்டாக்கி யந்தவாசாரியராலே யநுக்கிரகத்தைப் பண்ணி இந்திரியாதிகளை யான்மா தனக்கு அன்னியமாக அறிந்து பிரியும்படிசெய் தாணவ மலத்தையும் நீக்கிச் சிவஞானியாக்கித் தம்முடைய பாதாரவிந்தத்தின் கீழ்வைப்பன.

தானாக்கியென்பது போதும், மலரடிக்கீழ் வைப்பனென்பது வேண்டாவெனனில்? அப்பொழுது சிவசமமேயாம் சிவனுடனைக்கியமென்ப தில்லையாம் சிவனுடனைக்கியமென்பதற்காகக் கூறவேண்டியது. அப்பொழுது சிவன் வேறாகக் கலந்திருப்பனென்பதுபோதும், பாதத்தின்கீழென்ப தேனெனனில்? § சர்வத பாதமாகையால், பரிபூரணஞான சிவன் வியாபியும் ஆன்மா வியாப்பியமு மாகையால், முத்தியிலு மான்மா சிவனை வியாபியாதோ வெனனில்? ஆன்மா வியாபித்து நிற்கத்தெல்லா மசத்தாகையால் சிவனொருக்காலும் வியாப்பியனல்ல வியாபகனே. ஆன்மா சர்வ வியாபியென்ப தெவ்வாறெனனில்? சர்வப்பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்து நிற்கு மாகையினாலே சர்வவியாபியென்றது சிவன் வியாபகனே! ஆன்மா சர்வாவஸ்தையிலும் சிவனுக்கு வியாப்பியனே! சிவனுக்கு ¶ கன்யமாகவே சிவானந்தாநுபவத்தை யநுபவிக்க வுரித்தாகிய ஆன்மா சிவனுக்கு கந்ய பாவத்தையு மடைந்து கிஞ்சிஞ்ஞத்தையையு மடைந்து நின்ற தெங்ஙன சிவ ஞசாரிய மூர்த்திமானாகி யெழுந்தருளி யநுக்கிரகித்த தெவ்வாறென்ன? இதற்குமேல் திட்டாந்தமாக.

மன்னவன்றன் மகன் வேடரிடத்தே தங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கிற்பப் பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானாக்கப் பேணுமாப்போல- ராஜாவினுடையபிள்ளை வேடச்சேரியிற் பிறந்து வேடரிடத்தே வளர்ந்து பிதாவாகிய விராஜாவையு மறியாமல் தான் க்ஷத்திரியனென்கிறதையு மறியாமல் +கிராதபாவத்தையுந் தரித்திரத்தையும

பொருந்தி மயங்கிநிற்க வவனுக்கு வேடனாயிருப்பதினும ராஜா வாயிருப்ப ததிகமெனனு மறிவுணடாகியபின பிதாவாகிய விராஜா நீ யெனனுடைய பிளளையென றிளவரசுப்பட்டங கட்டினு றபோல வொகக்கும

இதனறா சிவ னுசாரியமூாத்தியை யதிட்டித்துககொண டுவந்து பககுவானமாககளை நீ யிந்திரியமாகிய வேடரோடே கூடியிருந துனனுடைய ஸ்வரூபததை யறிகிறு யில்லையென று போதிகக வந்த அநயனுகிற பககுவானமாவும சப்தாதி விஷயேசசைகளை விடடுத் ததபதவாச்சியமாகிய பரமசிவததை யடைவனென றிதனபொருள

* மோசனம் - விடுவித்தல, † சுகிருத்து - ஆபததன, ‡ விநயம - வணககம, § சாவத - நாலுபககததிலும, ¶ அந நியபாவம - வேறாயிருககை, + கிராதபாவம - வேடததனமை

தத்ரோக்தம் ஶிவஜ்ஞானபோதே — ஶிக்ஷ்யா ஸமேஹம் இந்த்ரியவ்யாதைர் வர்த்திதம் ஸ்வஸ்திம் போதயித:। ஜ்ஞாத்வா தாந் ஸம்யக்ஜ்ஞானதோ ஜ்ஞாத்வா த்ருப்த: ப்ராப்னோதி தத் பதம்ஜதி.

தத்ரோக்தம் ததேஹ — ப்ராணப்ராணக்ருதிஸாதுஷு யோகவிஹத்ராணாம் । ஜநக்ருஸாஸவிநயேத யாநக்ராஹகஸ்ய ச । காரணே ஸநியாய ஸாதயோபயாஜஸதம் ஜக்ஷீ.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வவ் விவ்வவ்வா யாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள் போதித்துச் சில கல்பப்புப் பகுப்பாய்ப் பொதுச்சிறப்பாக யோகபாத முதல் முப்பாதப் பொருள் போதிப்பதற்கு முயலுகின்றார்.

இராஜா நீயென்று ராஜா ராஜபுத்திரனுக்கு ராஜகுலம் போதித்ததுபோலச் சிவன் குருக்குறி கொண்டு தீக்ஷைபண்ணித் தீக்ஷாங்கமாகுஞ் சித்தாந்த மஹாவாக்கியஞ் செப்பிச் சிவகுலம் போதித்துத் தியானிப்பித்துப் பசுத்துவம் பறித்துச் சிவத்துவங் கொடுத்துத் தாருக்கி.

இவ்விடத்துச் சொல்லிருந்தபடி பொருளுரைத்தால் சிவாத்துவைதி ஒரு பிரகாரத்தாற் சிவாவேசவாதி யிருவருஞ் சயிப்பாகள் ஆதலால் கருத்தன்போனிற்ப னென்று மேற்காட்டும்படிக்குத் தன்னைப்போலாக்கி, மலரடிக்கீழ் வைப்பன்-மலரடியின் கீழ் வைப்பன்.

இங்கு மிருந்தபடி பொருளுரைக்கிற் றட்டுத லக்ஷணந் தாக்கும்.

இலக்ஷணையினால், அடி - சிவசத்தி என்னுரைக்கில் ஆணமாவின் சட்டத்தன்மை விடாத வியாப்பியத்துவம் சங்கிராந்தவாதந் தான் சாரும்.

ஆதலால், மலரடியென்பது மலருமடி, மலராநின்றவடி, மலர்ந்தவடி என்றுவிரியும்.

வினைத்தொகை யாதலாற் றனது சத்திபோற் பிறப்பொருட் பிரமேய மாத்திரத்தில் அறிதற் றொழில் பண்ணி மலர்ந்த தற்பொருட் பிரமேயமாகிய எதிர்முக சிற்சத்தி மாத்திர

த்தி லறிதற் றொழில் பண்ணி, மலர்ந்த திருமபியமுக கிற்சத்தி ரூபியாகச் செய்வன

மலரடி வியத்த சிற்சத்தி யென்று தாற்பரியம்

சத்த ஸபரிச முத லைமபுலத்தை விஷயீகரிக்கு மைமபொறியை ஐமபுலமென் றுகுபெயரால் சொல்லியது

சுழல என்றது தன வழிக்கொழுக்கு மொருபால் துணைவன.

சிவன தனது வியாபகத்து ளடஙக வியாபபியமாய வைபபனென்று சிலர பொருளுரைத்தாரகள

அவர்கள வியாபபியனுருல ஆனமா சடமாவனென்றும உண செயபா திருந்தார்கள

திருமப வியாப்பிய வியாபகலக்ஷணத்தால் வேற்றுமை வருமட, ஐக்கியமேயில்லை எனபது உன அறியாதிருந்தாரகள. ஆதலாலெபபு ஒரு சாதியைக்கியமே யகநியத்துவம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலைசூத்திரத்தால சாதித்தப்பெறுமுரிமை தனக்கே யுணடெனபதுணர்ந்த வுயிர்க்கு, அபபேறு தனக்கு வேண்டற்பால தெனபதூஉம அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவ திதுவெனபதூஉம அதுவருவாயு முணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ்செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின, மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு அவற்றையுணர்த்துதற் கெழுந்தது எட்டாஞசூத்திரம

உயிர தனவிலையிற பிறழந்து ஐமபொறிகளுடனபட்டறிவிழந்து வருந்துமாற்றை, நித்தமுத்தசுத்த சித்தெனபபடுமிவ் வீசன, குருவடிவங்கொண்டெழுநதருளிவந்து, தவமுதிர்ச்சி நோக்கி யுணர்த்தி, மீட்டுத் தொனனிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பனெனபதாம.

இங்ஙனம் வாழவிததல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாத லினி து விளககுவாா, பிளளைமைப்பருவதது மடமையால் வேடரு டபபடடுப பரதககிரஞயத் தனசாதிககுரிய பெருந்தகைமையி ழந்து இழிதொழில பயிறறி வருந்துமு மனனவகுமாரஞவா னொருவனுககு அவனறநதை செயயுமுதவியை யெடுதது்ககாட டிக கூறினா

மும்மலசசுழலிறபடடு வருநதுதல் காட்சிபபுலனுதல செ லலாமையின, அதனையொழித்துக காடசிபபுலனு யெளிதின றிபபபடுவதாகிய ஐம்பொறிசசுழலிற படுதலே யீணடெடுககுக கூறிஞா, நூலவருநததியமபற்றிச சோபானமுறைமையின வைததுணாததுதல மரபாகலின.

துனைவனையுமெனறு மும்மை தனையறியாமையேயனறி யென இறநதது தழீஇயது. சிறபபுமாம

மனனுமருளெனறது ஈண்டிறபபி றவததின மேற்று.

மூனறுவது விரிததுரைகக.

எனமசனியெனறென உவமையுட கூறுதலாற பொருளினு ம் உணர்ததியெனபது வருவிததுரைககபபட்டது.

"தவததினுணாதத" எனறா முதனூலாசிரியரும

இஙஙன முறைததவாற்றுன முதனூ லெட்டாஞ்சூத்திர ம்போல இச்செய்யுளும நாறகூறறதாமாறு கணடுகொளக.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

மேல் ஞானததினையுணரு முறைமையினை யுணாததுத னுத லிறறு

இப்படிப் பாசபகதியாயுளள வானமாககளை யவரவாகள பககுவததிலே சிவன ஆசாரியமூர்ததமாக வெழுந்தருளி இர க்ஷிககிற முறைமை யருளிசசெய்கிறா.

மன்னவன்றன் மகன்வேடரிடத்தே தங்கி வளர்ந்தவனையறியாது மயங்கிநிற்ப - இராஜாவினுடைய புத்திரன் வேடரிடத்திலே நின்று வளர்ந்து வேடருடைய வாதனையாலே தன்னுடைய பிதாவைத் தானறியாமல் மயங்கிநிற்ப அந்தப் பிள்ளையுடைய வறியாமை நீங்கின வவதாரத்திலே,—பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற்பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணுமாபோல் - இவனுக்கு பிரஞ்ஞையுண்டானபின்பு அந்த இராஜாவும் என்னுடைய பிள்ளையாயிருக்கு நீ என்று அந்த வேடரிடத்தினின்றும் விடுவித்து பெருமையுடனே தானாக்கப்பார்த்து அந்தப் பிள்ளையை இரக்ஷிக்கிற முறைமைபோல,—துன்னிய ஐம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டு - கன்மத்துக்கிடாக வான்மாவைப் பொருந்தப்பட்ட ஐந்து விஷயமாகிய வேடருடைய சுழலிலே யகப்பட்டுக்கொண்டு,— தன்னையுமறியாது துயருந் தொல்லுயிரை - தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற சிவனையுமறியாமல் அநாதியே துக்கப்படுகிற ஆன்மாவை,—மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரினீக்கி - அநாதியே யிவனிடத்திலே நிற்கிற ஞானந்தானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அந்த ஐம்புல வேடரிடத்து நின்றும் விடுவித்து,—மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன் - அநாதியே யிவனுக்குண்டான மலங்களையும்போக்கிச் சிவசொரூபமாக்கித் தன்னுடைய சீர்பாத கமலத்தின்கீழ் வைப்பன்.

இதனாற் சொல்லியது, கன்மத்துக்கீடாக அநாதியே பொருந்தப்பட்ட சத்தாதி விஷயங்களிலே மயங்கிச் சிவனையு மறியாமற் துக்கத்தை யனுபவிக்கிற வான்மாவுக்கு அநாதியே யிவனிடத்திலே நிலைபெற்று நிற்கிற ஞானந்தானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அந்தச் சத்தாதி விஷயங்களினின்றும் இவனை விடுவித்து அநாதியே இவனுக்குண்டான மல

ஙகளையும் போக்கி சிவசொரூபமாக்கித் தன்னுடைய சீபாத கமலத்தின்கீழ் வைப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மன்னவன்றன்மகன்-மன்னவன் குமாரனொருவன்,—வேடரிடத்தே தங்கிவளர்ந்து - பிள்ளைமைப் பருவத்து மடமையால் வேடருடப்பட்டுப் பரதந்திரனாய் தன்ஜாதிக்குரிய பெருந்தகைமையிழந் திழிதொழில் பயிற்றி வளர்ந்து,—அவனையறியாதுமயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனையுந் தன்னையு மறியாது மயங்கி நிற்க,—பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்து - தந்தையாகிய அவ்வரசனு நீயென் மகனென் றறிவுறுத்தி யவ்வேடரினின்றும் பிரிப்பித்து,—பெருமையொடு தானாக்கிப் பேணுமாபோல-பெருந் தகைமையோடுந் தானுமவனனொ செய்யுமாறு போல,—தொல்லுயிர் - நிலைபெற்ற வுயிர்,—துன்னிய வைம்புல வேடர்சூழலிற் பட்டு - தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து நெருங்கிய வைம்பொறியிற்பட் டறிவிழந்து,—தனைவனையு மறியாது துயருற்ற-தன்னையுந் தலைவனையு மறியாது வருந்துமாறறை,—மன்னுமருளின்-இறப்பி றவமுதிற்சிநோக்கி,—குருவாகி வந்து - நித்த முத்த சுத்த சித்தனெனப்படு மவ்வீசன் குருவடிவங் கொண்டெழுந்தருளிவந் துணர்த்தி,—அவரினீக்கி மலமகற்றி - பொறியினின்று நீங்குமாறு மலவலிமையைக் கெடுத்து,—தானாக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பன-மீட்டுத் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பனென்பதாம்.

இங்ஙன முறைத்தவாற்றான் முதனூலெட்டாஞ்சூத்திரம் போல இச்செய்யுளு நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முதற்சூத்திரமுதலேழாஞ்சூத்திர மீறாகப பதிமுதலியமு
பபொருளையும பொதுவிதியா லுணர்த்தி, மேற பதி மூ
வகைப பட்ட வானமாககடகுச சததினி பாதானு கு
ணமாகச சாதார நிராதார தீககைசெய் தனுககிர
கஞசெய்யுமுறை தொகுத் துணாததுகின்றா

உரைதருமிப பசுவர்கக முணரின்மூன்று மூப
ருமவிஞ ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர், நிரையினம
ல மலங்கனம மலங்கனமமாயை நிறகுமுத லிருவாககு
நிராதாரமாகிக, கரையிலருட பரனறுவிதா சததினி
பாதததாற கழிபபனமலஞ சகலாககுக கனமவொபபி
ற, றரையிலாசான மூாததியா தாரமாகித் தீர்த்தொழி
பபன மலஞசதுர்ததா சததினிபாதத்தால். (௨)

(இ-ள்) உரைத ருமிபபசுவ ாகக மூண ரினமூனறும	வேதாகமங்களிற் கூறுவதாயுள்ள வா னம வர்ககங்களை விசாரித் தறியின மூவ கையாம அவாயா ரெனில்?
உயரும விஞ ஞானகலர் பிர ளயாகலா சக லர்	உத்தமரான ரென்றிய விஞ்ஞானகலர் பர ளயாகலா சகலரென மூவகையாம
நிரையின மல மலங்கன்ம மல ங்கன்ம மாயை நிற்கும	நிறவிரைப பொருள கோளாக வடைவே விஞ்ஞானகலா ஆணமாக்களுடைய ஞானக கிரியைகளைத் தடுக்கும தாகிய வாணவமல மொனறையு முடையர்கள்; பிரளயாகலா

மூலமலத்தினோடுங் கன்ம மலமாகிய விரண்டுடன் சம்பந்தரா யுள்ளார், சகலர் மலங் கன்ம மாயை யென்கின்ற மும்மலங்களுடனுங் கூடினவர்கள்.

முதலிருவர்க்கும் நிராதாரமாகிக் கரையிலருட்பரன் றுவிதாசத்தி நிபாதத்தாற் சத்தியின் மலம

* முதற்கட் கூறிய விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலராகிய விருவர்க்கும் எல்லையில்லாத கிருபா சமுத்திரமாகிய சிவன் றானேவந்து தீவிர தீவிரதரமாகிய சத்திநிபாத மிரண்டினையும் பதிவித்த அவர்களுக்குள்ளே நின்று பாசத்தினைச் சேதித்த அவர்களறிவினை விளக்குவன், பிரளயாகலர்க்குச் சிவன்றானே தேவகுருவாய் வந்து மலகன்மங்களை யவலோகனத்தினாலே போக்கி யவர்களறிவை விளக்குவன், "முத்திதரு—ஞானநெறி விஞ்ஞானகலர் நாடுமல மொன்றினையு, மனவிலையே யுணர்ந்தின் றறுத்தருளிப்—பின்னைப்பு,மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்கு, தேவாய்மலங் கன்மந்தீர்த்தருளி" என்னும் போற்றிப் பஃறொடையானு முணர்க.

சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிற் றரையிலாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சத்தாதா சத்திநிபாதத்தால்

சகலர்க்குச் சிவன் யாவரொரு வில்லியானவனேரிலக்கைக் கட்டித் தூக்கி யசைவற நின்றகாலம்பார்த்தெய்யு மாறுபோலானமாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களை தொலையொத்த காலம்பார்த்துப் பூமியின்கண் ணாசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துக் கொண்டு மந்தமாதியான நால்வகைச் சத்திநிபாதானுகுணமாகத் தீக்கையினைச் செய்தவரவர்கள் பாசத்தைச் சேதித்தவர்களறிவை விளக்கி யதிபக்குவரா யுள்ளவர்களை சுவாநந்தானுபூதி

பிறவிலைத் திருக்குமபடி முத்திளை யடைவிப்பன மநதபாகராயுள்ளவாகளை விநதேசுரர் பததகிலு மநதிரேசுரர பதததிலு மூநததிராக ளுடைய பதததிலு மடைவிப்பன. எ-று.

சிவன கழிப்பன,
பரன ஒழிப்பன,
என விரண்டெழுவாயு மிரணடு பயனிலையும்.
இதறகுச் சிநதிய விசுவதது மறிக.
இது பொழிப்பு.

மேலகலம்.

அவையாவன?—

விஞஞானகலத்துவ சித்தி யெக்காரணததா லெனில்? ஆசாரியனாலே தீக்ஷையிற் கலாததததுவ மளவாகக கனமஙகளைச சோதிககப படுகையாற் றன மாயையினுடைய மானமாவுடையவும வியாபாரஙகளைப பிறிததறிகின்ற ஞானததினாலே தானநத வாகாரயோக நியானததிலிற்றன மிருநத தபசினுடைய சித்தியினாலேதான கனமாறுகுணமாகத் தனுவை பெற்ற தநக் கனமஙகள புசித்துத் தொலைநத காலததிற்றன வைராக்கியத்தான சனனியாசானுடானததாற்றன எல்லாக் கனமஙகளு நசிக்க வதற் காதினமாயிருக்கிற மாயையு மினறி யாணவ மலமொனறுஞ் சேட்டிதது நிற்கையினா லுண்டான பெயரென வறிக.

பிரளயாகல சித்தி யெக்காரணத்தா லென்னில்? ஆசாரியனாற் றீக்ஷிதரான சகலா பிரகிருதியையு மானமாவையு முளளபடி யறிந்த ஞானத்தினாலே யந்தப் பிரகிருதியினின்று மூததணுய்ச் சிருட்டிகாலத்திற் பிராகிருத தேகத்தைபெடாமல மாயேயமாகிய சரீரத்தைப் பொருந்தி யதினுண்டான கனமபலஙகளை யநதந்தப் புவனங்களிற் புசித்துத் தீர்கையாற் குணை

MAHAMAHOPADHYAYA

தத்துவத்துக்கு மேலுண்டான கன்மமு மாணவமு மாகவிரண்டுடனுங் கூடினவர்களாகையினா லுண்டாகிய பெயரென வறிக

சகலத்துவ சித்திக்குக் காரணம் யாதெனில்? ஆணவ முதலிய மூன்று பாசத்துடனுங்கூடி யாணவத்தால் றடுக்கப்பட்ட ஞானக்கிரியைகளை யுடையராய் மாயையினாலே மோகித்து நானாவிதமான கன்மங்களைப் புசித்து அதனைப் புசிக்கிற காலத்தி லாகாமியமேறி யதனைச் சஞ்சிதமாகக் கட்டுப்பட்டு அதனைப் புசித்தற் றொழிலுக்கே காரணமாகப் புரியட்டகரூபியாய்ப் பிராகிருதமான வடிவையெடுத்து அதிலுண்டான போகங்களைப் புசிக்கிறவ ராகையா லுண்டாயபெயரென வறிக.

முற்கூறிய விஞ்ஞானகலர், அபக்குவர் பக்குவர் எனவிரு வகையாம்.

அபக்குவமாவது - ஆமம். அஃதாவது நென்முதலிய தானியங்கள்.

பக்குவமாவது புசிக்கப் படுவது அஃதாவது, சோறுகறி முதலானவைகள்.

இத்தன்மைபோல ஆன்மாக்கள் சங்காரத்துக்குக் காரணமாகிய மலமும் பக்குவமெனவு மபக்குவமெனவு மிருவிதப்படும் ஆதலால் விஞ்ஞானகலர் பக்குவமல ரபக்குவமலரென விருவகையர்

இதிற் பக்குவமலராவார் மலபரிபாக மிகுதியாலே சிவனாலே யனுக்கிரகம்பெற்றுச் சாயுச்சியத்தை யடையுமவர்.

அபக்குவ மலராவார் மலபரிபாகமாகாதியத்தாலே சிவனவர்களுடைய ஞானக்கிரியைகளை விளக்கி யனுக்கிரகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கையினும் சுத்தாத்துவாவுக் கதிகாரிகளாகையா லதிகார மலத்தைப்பொருந்தி யிருப்பர்கள்.

இந்த அபரமுத்திபெற்றவர்கள் யாவரென்னில்? உத்தமராகிய பிரணவர் சுதாக்கியர் சிவர் தீர்த்தர் காரணர் சுசீலர் சூக்ஷமர் காலர் தேசசர் அங்சு எனக்கூறிய அனுசதாசிவர் பதின்மரும் மகாமாயாபுவனத்துள்ளார்க்குப் பக்குவம் வந்தவிடத்து அனுக்கிரகஞ்செய்து சதாசிவதத்துவத்திற போகங்களைப் புசித்துக்கொண்டு மூர்த்தியைச்சூழச் சேவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களுக்குப் போகத்தில் வைராக்கியம் பிறந்தாலப்பொழுது சிவன் பிரசன்னராகி மேலானபதத்தை யடைவார்கள்.

இனி மத்திமராகிய அட்டவித்தியேசுவரராவார் அநந்தர் சூக்குமர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்திரர் ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தி சிகண்டர் சிகண்டி. இவ்வெண்மரும் ஈசுரதத்துவத்திலிருக்கும் ஈசுரனைச் சூழ்ந்திருந்து மாயையிலுண்டாகிய சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் சிவன் றேவலாற் செய்பவர்கள்.

இவர்களுக்குப் படைப்புமுதலிய தொழில்களெக்காரணத்தாலெனில்? சாந்தமூர்த்தியாயிருக்கிற சதாசிவரிவர்களெண்மரையுந் தமது சரீரத்தினின்றுந் தோற்றுவிக்கையா லுண்டானவெனவறிக.

ஆனு லிவர்களெண்மருந் தம்மிலொக்குமோவெனில்? அநந்ததேவ நாயனாரைப்பற்ற மற்றவர்களுக் கெல்லா மொவ்வொருகலை யடைவே குறைந்துகுறைந்து வருதலா லுத்தரோத்தர மொருவர்க்கொருவர் விசிட்டரென வறிக.

முந்தின வநந்ததேவ நாயனார்க்கு அதிகாரத்தில் வைராக்கியம் பிறந்தா லவரைச் சிவன் சங்காரகாலத்திலே மோக்ஷத்தை யடைவிப்பன். அதன்பின அவர்க்கிருந்த சூக்கும ரவ்வதிகாரத்தைப்பெற்றுக் கிருத்தியங்களை யவரைப்போலச் செய்வார். மற்றவர்களு மிவ்வா றடைவே யதிகாரத்தைப் பண்ணுவார்கள்.

எல்லாருக்கும் பிக்கின சீகண்டருடைய பதம் பாழுகிடைவாமற் சிவன் விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவ முண்டானபேரி லொருவனை யடைவே யெண்மரிற் குறையாமற் கூட்டுவர்.

இதற்குப் பௌட்கரம், வாயவவியம், சுவச்சந்தம், இரத்தினத்திரயம், ரௌரவம், சர்வஞானோத்தரம், மதங்காகமத் தது மறிக.

இனி யதமராகிய சத்தகோடி மகாமந்திரங்களின் மூன்றரைககோடி பெயரை மலபரிபாக மிகுதியாலே கீழுள்ள கிருத்தியங்களிலு மேலுள்ள போகத்திலும் வைராக்கியம் பிறந்து வெறுப்புண்டாகையால் விஞ்ஞானகலர் விஷயமாகவு மாயா காயபாதிகாரிகள் விஷயமாகவுஞ் சிவ னிரதிகரணமாகத் தீக்கை பண்ணுதற்குக் காரணமாகப்பண்ணி யவர்களை மகாப்பிரளயத்திலே முத்தியை யடைவிப்பன்

மற்ற மூன்றரைககோடி பெயரையுஞ் சிவ னதோமாயையி லுதிக்குந் தூலகாரியங்களுக்குக் காததாவாக்கிச் சுத்தவித்தையி லுண்டான போகங்களைப் புசிப்பித்துத் திதிகாலத்திற் சகலர் நிமித்தமாக வாசாரியரை யதிட்டித்துக்கொண் டநுக்கிரகஞ் செய்யுங் கனமத்துக்கான பூதமாக விருந்து மஹாப்பிரளயத்திலே முத்தியை யடைவிப்பன்.

அபக்குவரான விஞ்ஞான கேவலிகளாவா ரியாவரெனில்? ஆணவ மிகுதியா லளவற்ற வான்மாக்கள் ஞானக்கிரியைகள் மிகவு மறைப்புண்டு மலபரிபாகம் வருமளவுஞ் சுத்தவித்தைக்குக் கீழாக மாயைக்கு மேலாக நடுவே நெடுங்காலங் கேவலத்தைப் பொருந்திக் கிடக்கையால் முத்தானமாக்க ளெனப்பெறாமல் விஞ்ஞான கேவலரெனப் பெயர்பெற்றிருப்பர்கள். ஆதலால் விஞ்ஞானகலர் நால்வகையரென வறிக.

இதற்கு மிருகேந்திரத்தைக் காமிகத்து மறிக.

இனிப் பிரளயாகலர் பக்குவமலர் அபக்குவமலரென விருவகையராம்.

பக்குவமலர் யாவரெனின்? மலபரிபாக மிகுதியாலே சிலர்க்கெல்லாக் கன்மமும் பக்குவமா யுள்ளவிடத்துச் சிவன் தீவிரந் தீவிரதரமென்னுஞ் சத்திநிபாதத்து அதிகார தீக்கையா றிருக்கணாசாதி யவர்களபாசத்தைச் சேதித்தவர்கள் ஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பித்து மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

மற்ற அபக்குவர்கள் கன்மாநுகுணமாகப் போகத்தைப் புசித்துத் தொலைக்கையின் பொருட்டுப் புரியட்டகத்தைப் புவனசதேகமாகிய யோனிகடோறும் பிறந்துழன்று திரிந்து மலகன்மங்கள் பரிபாகமானவாறே சிவன் சத்திநிபாதத்தவாக ளறிவைவிளக்கி மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

புரியட்டகத்துடனே கூடினவர்களுட் சிலரை யனந்ததேவநாயனார் அப்பு தத்துவத்தி லமரேசராதியாகிய புவனத்தி லிருக்குங் குய்யாட்டகராகிய வெண்மர்க்கும் தேயுவி லரிச்சந்திராதி புவனத்தி லிருக்கும் அதிகுய்யாட்டகர்க்கும் வாயுவில் தேவையாதியாகிய குய்யாத் குய்யாட்டகர்க்கும் ஆகாயத்தில் வத்திரபதாதிபராகிய பவித்திராட்டகர்க்கும் அகங்காரத்தில் சகலண்டாதியாகிய தாணுவட்டகர்க்கு மாகப் புவனாதிபர்கள் காற்பத்தின்மரையு மிவர்களை யடைவே யதிபராக்கி யோசியாநிற்பன்.

மூறகூறினவர்களன்றிச் சேடித்தவர்களுட் சிலர்செய்த கன்மத்தாலே ப்ரளயாகலரா யிருக்கார்களேயாயினு மவர்களுக்கு மலபரிபாகம் வாராதபடியாலே யனந்ததேவ நாயனார் மாயாகர்ப்பாதி காரிகளாக லாமத்தத்தி லிருக்குங் கங்கேசுரர்முதலிய வெண்மரையுங் குணதத்துவத்தி லிருக்குங் குரோதா முதலிய வெண்மரையும் ஆக ருத்திரர்க்கு மதிட்டா

தாவாய்ச சூக்கும பரகிருதியி லிருக்கும வீரபத்திரரும் குணத
தத்துவத்தி லிருக்கும ஸ்ரீகண்ட பரமேசுர னுதற்குக்கீழ்ப்பட்ட
புவனங்களுக்கும பிரமா முதலாயினோர்க்கும பிரமாண்டத்த
ராகிய கபாலீசரமுதலிய வுருத்திரராக நூற்றுவரு மாக நூற
றெருபத்தெண்மரையுங் காத்தராக யோசியாநிற்பன.

ஆகப்பிரளயாகலர் மூவகையரெனவறிக.

இவர்கள் சிருட்டிகாலத்தி லதிகார பந்தத்தாலே கலாதி
களுடனே கூடிட பந்தப்படினும் கலாதிகளாற சகலரைப்போல
வசியரல்ல.

அஃதெனபோலவெனனில்? பாம்பின கண்டத்திலிருக்கிற
விடமிருக்கினு மதனை வாதியாதவாறுபோல விவர்களு மதனா
ல் வாதையுறார்க ளெனவறிக.

இதற்குச சித்தியவிசுவத்து மிருகேந்திரத்துங் கிரணத்து
மறிக.

சகலராவார் யாவரெனில்?

தேவர்க ளிருடிகள மானுடர்முதலாயினோ ரெனவறிக.

அவர்க ளதிபக்குவர் மத்தியபக்குவர் அபக்குவரென மூவ
கையர்.

அதிபக்குவராகிய தேவர்கள் நாயனார்கள் முதலாயினோ
ரைச சிவன தீவிரமுதலிய நால்வகைச சத்திபாப பதித்துத
திவ்வியமான திருமேனியை யதிட்டித்துக் கொண்டவர்கள பா
சத்தைச் சேதித்து அவர்கள் ஞானக்கிரியைகளை விளக்கித் திதிகா
ல முடியுமளவுஞ் சுத்தாத்துவாவிற் போகங்களைப் புசித்திரு
ந்து மகா சங்காரத்திலே மோட்சத்தை யடைவார்கள்

தேவர்கள முதலென்பதனால் எறும்பீறாக வெனவறிக

சிவன மத்த மலபாகராயுள்ள வைணவர் முதலாயினோரை
மத்த மத்தரமெனறு சொல்லப்பட்ட சத்திபாப பதித்து நாசா

ரியனை யதிட்டித்தவர்களுக் கநுகுணமான தீக்ஷையைச் செய்தவாக ளவர்கள் யாதொரு பதத்திலே யிருந்து போகம புசிக்க விரும்பினாக ளத்தத்தப பத்திலே யோசியாநிற்பன.

மலபரிபாகம் வாராத வபக்குவரை யவர்களவர்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடாகப் பௌனசரீரத்தை பெறுவித்துப் போகங்களைப் புசித்துத் தொலைத்தவாறே மலபரிபாகம் பிறப்பித் தாசாரியன தீக்ஷையைப்பண்ணி மோட்சத்தை யடைவிப்பன

இதற்குக் காமிகத்திற் பத்தாநுக்கிரகபடலத்து மிருகேந்திரத்தும் சூக்குமசுவாயம்புவத்தும சிந்தியவிசுவத்து மறிக.

“இமையா நிமைப்பவ ராகுஞ்சகல” ரென்னுந் திருவாசகிலும, ‘மும்மலங்கூடி முயங்கி மயங்குவோ, ரம்மைச் சகலத்தா ரேவரசுரா நர,ரிம்மையின வேதா வரிமிகு கீழ்க்குத, தம்மிறை யொளிபுக்காரக்குச் சகலரே” எனவறிக.

இம்மூவரையுந் தொகுத்தறியிற் பதினம ரெனவறிக.

“விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரளயாகலர், தஞ்ஞான மூவருந் தங்குஞ் சகலத்து, ளஞ்ஞான மூவரு மாகப்பதின்மராம, விஞ்ஞானராதியா வேற்றுமைதானே.” (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மூவகை யான்மாக்களுக்குஞ் சிவனநுக்கிரகம்பண்ணு முறைமை கூறுகின்றது

உரைதரும் பசுவர்க் முணரின்மூன்றும் - இழ்ச்சொல்லிப் போகத ஆன்மாக்க ளறியுங்கால மூன்றுவர்க்கமாம். அவைகளாவன:—

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - அதோமாயைக்கு மேலாயிருக்கும விஞ்ஞானகலரென்றும், மாயாமத்

திய வாதத்தியான பிரளயாகலரென்றும், மாயாதோபாகவாத்தியான சகலரென்றும்.

விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு மாயைக்கேசித்துவஞ் சொல்லுகிறது * அநுசிதமெனனில? உண்மை மாயாகாரியங்களினாலே யேகதேசத்தை யடைகையினாற் கூடும்.

* அநுசிதம் - தகாதது

மாயைநீங்கி யாணவமொன்றேயான விஞ்ஞான கேவலருக்கேகதேசத்துவ மெவ்வா றெனனில்? அதோமாயையிலுண்டான போகங்களெல்லாம் புசித்துச் சுத்தமாயா போகத்துக்குச் சிவானுக்கிரக மில்லாதிருக்கையான மாயாத்வய மத்தியே † யவஸ்தானஞ் சொல்லப்பட்டது.—

† அவஸ்தானம் - இருப்பு

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — மாயாதாரவ்ருத்திரே சாபி க்ரமேணைஷாம் வ்யவஸ்திதி꞉ । அவஸ்தானஞ்ச பும்ஸாம் ந ஸங்க்ஷேபேணோ விசேஷத꞉ ॥ விஜ்ஞானகேவலானாம் பும்ஸாம் த்ரிதயவர்த்மநி । ப்ரலயஸ்ய வ்யாபகே சைவ மாயாசே ஸம்ஸ்திதிகம் ॥ ஸர்வம் விப்ரலயா ப்ராஜ்ஞாபாயாஸ்வாயா꞉ ப்ரேரிதா꞉ । போக்த்ரணை தயாதஸ்ய ஸ்வக்ஷேத்ரதாவஸ்யச ॥ அசுத்தா ப்ரவிஸ்திதாஜஸ்ய ப்ராக்ருதா விஜ்ஞானகேவலா꞉ ।

நிரையினமல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயைநிற்கும்-நிறைநிரையே விஞ்ஞானகலர்க் காணவ மலமொன்றும், பிரளயாகலர்க் காணவமுங் கர்ம்மமும், சகலர்க் காணவமுங் கன்மமு மாயையும பொருந்திநிற்கும்.

ஆகுதம், கன்மமானது மாயாகாரியமாகிய புத்திகருமம் பிரளயத்திலு மாயையே யதற் காதாரம். கன்மத்துக்குக் காரணமு மாதாரமு மாயை யாதலால் பிரளயாகலர்க்கு மாயையில்லாமல் கன்மமெப்படியிருக்கும் கன்மமில்லாமல் விஞ்ஞான கலர்க்கும் போகமெப்படி யுண்டாமெனனில்? இவ்விடத்துப் பிரளயாகலர்க்கு மாயை யில்லையென்றது. லக்ஷணையாக மாயை மாயேயமாகிய பிரகிருதியை விஞ்ஞான கலர்க்குக் கன்மத்தினாலேயல்ல, போக மாணவ பரிபாகத்தினாலே

இவ்விச சகலா பிரளயாகல னாகிறதுக்கும் விஞ்ஞானகலனாகிறதுக்கும் ஏது‡குணாத்மகமாயிருக்கிற பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தைப்பண்ணி பிரகிருதி விகாரத்தை நீங்கினவனாளவன பிரளயாகலன்.

‡ குணாத்மகம் - குணவடிவு

பிரளயத்திலே கலை நீக்கப்பட்டவனும் பிரளயாகலனென்று பெயருண் டாகையால் பிரளயாகல னிருவகைத்தாம்

பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப்பண்ணி பிரகிருதி நீங்கின மாத்திரத்திலே முத்தனென்னாமல் பிரளயாகல னென்பானேனெனனில்? பிரகிருதிக்குமேல் மாயாகாரியங்களாய புவனாதாரங்களான வைந்து தத்துவங்க ளிருக்குது, அந்தப் புவனங்களிலே கன்மங்களுமிருக்குது.

இதன்றி ஆன்மஞான §நிரோதகமான வாணவ மிருக்குதாகலால் சிருட்டி காலத்திலும் அபக்குவ மலனாகிய பிராகிருதனாகாமல் பிரளயாகலனாகவே நிற்பன. இந்தப் பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப் பண்ணினதுபோல மாயையையு மான்மாவையும் பிரிந்து நின்றறிந்த பிரளயாகலன் விஞ்ஞானகலனாவன் இவ்வாறறிந்த சகலனும் விஞ்ஞான கலனாவன்.

§ நிரோதகம் - மறைக்கிறது

இவ்வாறறிந்த சகலன பிராகிருத தேகியாயிருக்கிற வர்த்தமான காலத்திலும் விஞ்ஞானகேவலனே! மாயையுங் கன்மமும் நீங்கினவுடனே முத்தனென்னுது விஞ்ஞானகேவலனென்பானேனென்னவில்? ஆனமஞ்ஞான நிரோதகமான வாணவ மிருக்கையா லெவ்வாறு முத்தனுவன. ஆணவமல பரிபாகத்தினுலே சிவானுக் கிரகத்தினுலே பக்குவானு குணமாக ¶ பராபரமுத்தினையடைவன.

¶ பராபரம் - மேல்கீழ

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 — 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍
𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍋𑌽𑌤𑌃 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃
𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾
𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌾
𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌹𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌕
𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃
𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑍇𑌨𑌷𑍍𑌚 । 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌕𑍇𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕 𑌦𑌶𑌰𑍍𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤
𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 । 𑌮𑍋𑌦𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍
𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 । 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑌶𑍍𑌚𑍇𑌚𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌭𑍋𑌣𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿 ॥ 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍇𑌜𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍁
𑌣𑍈𑌕𑍈 𑌸𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 । 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃
𑌸𑍍𑌯𑌂𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌷𑍇𑌮𑍇𑌷𑌪𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿

ஜ்ஞாநாம் நகலானாமேஷாமபி க்ஷயம் || ஸவெஷ் டிக்ஷணவிவெ
கோவி யக்ஷ்ஸ்ரா தந்த்ராயக்ஷி । ஸாயாஸவி யதாவித்ரா
த்ர யாநவஸ்ரமெஷாவித: || விஜ்ஞாநகேவலாஜ்ஞாஸ
வாஸவஸகமொஸவெஷ் । ஸாயாஸதீக்ஷ்த்ர வத்ஸூகெய
தாஸ்ய ஸெயகேவலா: || தஸாவெஷவி ஸஸாவ்ராதொ
விஜ்ஞாநகலஸம்ப்ரயா । ஸாயொயவ வத்ஸாமநாவி
ஷோயட விஜ்ஞாநகேவல: ||ஹலாஸஷநவெதநெந்ரா
ந்த்ரஸ்ஞக்யுக்ய்ரெத । அயாஸ்ர்யம் ஸஸாவ்ராதொ
விப்ராவிஜ்ஞாநகேவலவுக்தி.

சகலன் பிரளயாகலனாகிறதற்கும் விஞ்ஞானகலனாகி றதற்கும் + ஏதுவந்தரம தத்துவங்களுடைய பிரளயத்தி லே கலைநீயகளுகையினால் ஸ்தூல சூக்குமதேகமிரண்டும் விடப் பட்டுப பிரளயாகலனென்று பெயராவனை நிவிருத்திப் பிரதி ஷ்டாகலர் சர்வகன்மமும் மேற்சொல்லுகிற வுபாயத்தினாலே நசிக்கவகனால் பிராகிருதமாயிருக்கிற தூலசூக்கும தேகமிரண் டு விடப்பட்டு மேல் மிசிராத்துவாவிலே புசிப்பகான கன்ம த்தையுடையவன் பிரளயாகலனாவன்.

+ ஏதுவகரம் - வேறு ஏது

தீக்ஷையிலே கலாதத்துவபரியந்த சோதனையினாலே யாத ல் விவேகமாயாபுருஷத்தினாலேயாதல் யோகாப்பியாசத்தினா லே னமமுண்டானத்தை யெல்லாமறிந் தந்தக் கன்மாது கு ணமான தேகங்களை யேககாலத்திலே யெடுத்து சர்வகன்ம ப லன்களையும் புசித்ததினாலேயாதல் பஞ்சீகரண பஞ்சகோச வி வேகஞான யுக்தி சங்கியாசத்திலே யாதல் சர்வகன்மங்களு

நசிக்க வித்தக்கன்மங்களுக்குக் காரணமு மாகாரமும் தத்நுக்கணமாயிருக்கிற தநுவாதிகளுக் குபாதான காரணமாயிருக்கிற மாயையுந் தநுவாதிகளுக் கேதுவாயிருக்கிற கன்மமு நீக்குகையினாலே தானும நீங்க வாணவ மலமொன்றுமே சேஷிக்கையினால் விஞ்ஞான கேவலருமவன் —

தத்ரோக்தம் பௌஷ்கரே — தஸ்மாந்நாதோபதேசேந ப்ரேக்ஷ்யேயாச் சக்ஷுஷோ த்ருஷ்டா | த்ருக்பாதேந தீக்ஷேவம் தேநோக்தா வைஷ்ணவ்யாச் சோஹாமயீ வ்ருஷ்டிமேந: || ஸம்பந்த: சக்ஷுர்யுக்த ஜஷ்டாப ப்ரேக்ஷ்யாகரா: | கரா த ஸ்பர்சோஜ்ஜிதாயிந்யாதீக்ஷ்யா ஜ்ஞாநதோவிகா || யோமே நோஹோமதோவாயஸஞ்சாஸோஜாவரீக்ஷ்ய: | சக்ஷுணா த்ருஷ்டாயத்ரா ஜயாயாஸ்யபரீக்ஷ்யாச் || உரு வனமேகா வ ஸிஷ்டஸ்யாத்வஸாஜ்ஞாநகேவலாஜஜி.

கலையிலருட்பரன் நிராதாரமாகி முதலிருவர்க்குந் தவி தாசத்திநி பாதத்தான மலங்கழிப்பன் - வாமயிகந்த கருணை நிதியான சிவன் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்க்கு ஸ்பரிசத்தினாலே மாயையும மந்திரோபதேசத்தினாலே கன்மத்தையும - நீக்கவேண்டுவ தில்லை யாதலால் ஆதார தேகாதிகளை முதற்சொன்ன விஞ்ஞானகலா பிரளயாகல ரிரண்டு வகையிற பக்குவருக்குந் தனது சிற்சத்தி பதிவியத்தினாலே அஞ்ஞானத்தை நீக்குவன. அதெவவா றெனவில்?

தீவிர சத்திநி பாதத்தையுடைய விஞ்ஞான கலரையும பிரளயாகலரையும பிரளயாதியிலும் பிரளயாகத்திலும் அநுக்கிரகம் பண்ணுவர், அவர்க ளப்பொழுதே சிவனுவர்கள். வி

ஞானகேவலாகளிலே தீவிர சத்திநி பாதத்தை யுடையவர்களை சிருட்டியாதியிலே அநுக்கிரகம் பண்ணி யதிகார மலமாத்திரம் நிறுத்தி சர்வஞ்ஞத்துவாதி × ஷாட்குண்ணியாபிவியத்தராகப் பண்ணி சுத்தாத்துவ புவனபதிகளாய் மந்திர மந்திரேசுர மந்திரமஹேஸ்வரர் அணுருத்திர அணுசதாசிவ ரென்னும்படிக்குச் சுத்த வித்தியாதி தத்துவங்களிலே மஹாபோகங்களைப் புசித்து ருத்திர மஹேஸ்வர சதாசிவ துல்லியரான அபரமுத்தரா யிருந்து பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தி யடையும்படி பண்ணுவர் விஞ்ஞானகலரில் தீவிரசத்திநிபாதம் வாராத போகள பழயபடி கேவலராயே யிருப்பர்.

× ஷாட்குண்ணியம் - ஆறுகுணம்

பிரளயாகலரிலும் தீவிரசத்திநி பாதத்தை யுடையவர்களை யநுக்கிரஹித்து அதிகார மலமாத்திரம் நிறுத்தி ஷாட்குண்ணியாதி குறைபி வியத்தியாகப் பண்ணி அசுத்த மாயா புவனாதிகளாகிப் பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தி யடையும்படிச் செய்வர் இருவகையில் தீவிரசத்திநிபாதத்திலுமே பிரளயாதியிலே அநுக்கிரஹிக்கப்பெற்றபோ பிரளயாந்த பரியந்தம் நின்மல சமுத்தியை யடைந்திருந்து சிருட்டிகாலத்திலே சுத்தாத்துவ அசுத்தாத்துவாக்களில் புவனபதி யாவர்கள். பிராகிருத கன்ம க்ஷயமவாராமல் பிரளயத்திலே கலைகழன்று பிரளயாகலரென்று நின்றபேரிலே அபக்குவரானபேர் சிருஷ்டி காலத்திலே சகலரே யாவர்கள்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

[illegible]

கரையிலருட்பரன் றரையிலாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்துச் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பிற் சத்திநிபாதத் தானமலமொழிப்பன் - சகலர்க்கு ஸ்பரிசத்தினாலே மாயையையும் மந்திரோபதேசத்தினாலே கன்மத்தையும் பாவனையினாலே ஆணவத்தையு மொழிக்க வேண்டுகையால் பூமியின்கண் ஞானாசாரிய லக்ஷணம் + லக்ஷிதமான தேகத்தை வேற்ற அதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று சகலரிலே கன்ம சாமியமு மாணவமல பரிபாகமு முற்ற விடத் துண்டாம் மந்தம் மந்தரம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் நாலுவித சத்திநிபாதானுகுணமாகச் சகலா சோதனையிலே தத்துவங்களையுங் கன்மங்களையும் மாயையையும் ஆணவமல சத்திகளையும் நீக்குவன்

சத்திநிபாதத்துக்கு மலபரிபாகம் ஏதுவெனப் பதவிஞ்ஞானகலர்க்கே யாதலால் சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிலேயென் றிவ்விடத்துக் கூறப்பட்டதே னெனவில்? சகலர்க்குக் கன்ம சாமியமே யேதுவல்ல சத்திநிபாதத்துக்கு மலபரிபாகமே ஏதுவெனபது மூவகையான்மாக்களுக்கும் மறுக்க நிதமாகையாலும், விஞ்

ஞானகலர்களுக் கன்மமில்லாமலிருக்கையினாலும் சகலர்க்கு விசேஷித்தக கன்ம சாமியமும் வேணுமென்றதெனவறிக.

+ லக்ஷித - குறிக்கப்பட்ட

— அநுக்த சித்தம் - சொல்லாமல் சேர்ப்பட்டது.

சக்திபாதோ லக்ஷ்யதே — ஸகளாநாம் ஸவபுத்திக உத்வாஸ்யம் ப்ரகாஸநம் । கர்மணோ ஸாம்யம் ஸாமாந்யம் வி ஸேஷ தத்ஸமேவ ச ॥ தஸ்மாத் ஸ்வரூபே ஸ்ரீ ப்ராஸாதஸ்ய அநுக்ருதம் ।

சத்திபாதமாவது, ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆவசத்தி யதிகார நிவிருத்திக்குப் பக்குவம்வந்து கழுவின அவசரத்திலே முற்பிற்பாடற சகதேக பக்குவான சிவனுடைய சிற்சத்தியானது பதிந்து ஆன்மாவினுடைய நித்தியஞானக்கிரியையை யபிவியத்தியாக்குவது.

சக்திபாதோ ஹ்ருதயே — தஸ்ய ஸ்வாதிகாரஸ்ய நிவ்ருத்தௌ தஸ்யாம் பரிபாகாத் । வ்யக்திர் த்ருக்க்ரியா நந்தஸ்ய மஸ்ய ப்ரபோத ஸ்ரீவஸ்ய ஸக்தி.

இந்த ஆணவமல பரிபாகானுகுணமாகச் சிற்சத்தியானது அற்பம் பிரகாசிக்கிறபொழுது ஆணவசத்தியு மற்பநீக்கும். அதிகம் பிரகாசிக்கிறபொழுது அதிக நீங்கும்.

சிற்சத்தி யபிவியத்தியானது ஆணவமல பரிபாகத்தை யபேக்ஷிக்கவும், ஆணவமல நிவிர்த்தியானது சிற்சத்திப் பிரகாசத்தை யபேக்ஷிக்கவும் வேண்டுகையில் * அந்யோந்யாச்ரயமெனின்? அதல்ல; ஆதித்யோதயமும் அந்தகார நிவிர்த்தியும் முற்பிற்பாடற வேககாலத்திலே யானதுபோல சித்தபிவியத்தியு

மஞ்ஞான நிவிர்த்தியும் ஏககாலமாகையால் அந்யோந்யாஸ்ரய தோஷமில்லை

* அந்யோந்யாஸ்ரயம்-ஒன்று மற்றொன்றைவேண்டுதல்

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — ஸம்ஶோத்⁴ய ஶிவத்³ருஷ்ட்யைவ ஸர்வம் ஜ்ஞேயம் ப்ரகாஶதே । யாத்³ருக் தாத்³ருக் ஸமேதஸ்ய ப்ரதீ³பவதி³ஹேயதா ॥

சத்திநிபாதம நாலென்றது, நிவிருத்திசத்தி பதிந்தபொழுது மந்தம அப்பொழுது நித்தியா நித்திய விவேகத்தைப்பண்ணி விஷயங்களிலே † விரத்திவரும

† விரத்தி - ஒழிவு

பிரதிஷ்டாசத்தி பதிந்தபொழுது மந்ததரம், அப்பொழுது முந்துண்டான விவேகமும விரத்தியும பிரதிஷ்டிதமாம் இவவிடத்து சரபபுப்பிரதந்தியம நியூநத்திலே.

வித்தியாசத்தி பதிந்தபொழுது சிவஞானம பிரகாசம, இது தீவரசத்திநிபாதம.

சாந்திசத்தி பதிந்தபொழுது தீவரதரம, இவவிடத்துத் தரபபுப் பிரதந்தியம் அதிகத்திலே. நிர்விகார ஞானத்தினுலுபசாந்திவரும்

இந்த சத்திகளுக்குச் சத்திமானுயிருக்கிற சிவனுடைய நாமமும் நிவிர்த்தீசன பிரதிஷ்டேசன் வித்யேசன சாந்தீசன என்று வியவஹரிக்கப்படும. சத்திசிவனுக்கு ஆதாரதேக கரணங்களாகையா லிவவிடத்துச் சத்திகள் ஸ்தானமென்றுஞ் சொலலப பெறும்.

ததுக்தம் ரௌரவே — நிவ்ருத்த்யாதி³ஸமாக்²யாநாம் மாயாஸ்ய நிவர்த்திகா । நிவ்ருத்திரிதி தஸ்யாநாம தத்³யோகா³ந்நிவ்ருத்திகா³ ॥ நிவ்ருத்தஸ்ய மதிஸ்ஸ்யு

யோ யாஸ்ய ப்ரத்யவேக்ஷணா । நிக்ஷிப்யதே ப்ர
திஷ்டா ஸா ஸ்தாநம் தத்ராஸ்து சக்திபஃ ॥ த்ருக்சக்தி மு
த்விஷயம் யதா ஜ்ஞாநதயாத்மநோஃ । ஸா வித்யா ஸ்தா
நபவ்யஸ்ய வித்யோத்ய ஸ்தகிதேச்வரஃ ॥ ஸவ்யாபாரஃ ப்ர
பந்தம் யதா ஸூர்யகராந்திகே ஹரஃ । ஸா சாம்சி ஸ்தந
பத்மம் சேதி தத்காவத்ஸோவிசாபதிரோதிதி.

இவ்வாறு கன்ம சாம்யமும் மலபரிபாகமுமான காலத்திலே ஆன்மாவினுடைய ஞான திருஷ்டியை விழிப்பிக்கிற ஈஸ்வர சத்தியானது பதியும். அது பதிந்தமாத்திரத்திலே யானவமலத்தினாலே யான்மாவை விஷயோன்முகமாகப் பண்ணுவிக்கிற திரோதான சத்தியானது மலத்தைச் செலுத்தாமல்விடும். அந்தத் திரோதானசத்தி நிவிர்த்தியான மஹானமாவுக்குத் துக்க ‡ சாகரமாகிற சம்சாரத்திலே § சடிதி வைராக்யமுண்டாம் கண்ணைப் பெற்றவன் காட்சியை யிச்சிக்குமாப்போல ஞான திருஷ்டியைப்பெற்ற ஆன்மா சிவனுடைய பாதாரவிந்த தரிசனத்திலே யிச்சையுண்டாய் எப்பொழுது தரிசிப்பேன், எப்பொழுது பந்தத்திலே நின்றும் முத்தனாவேன், ஆரவனைத் தரிசிப்பிக்கிறவரென்று புத்தியையுடையவனாய் இவ்வாறு சம்சாரத்திற் பயப்பட்டிருக்கிறவனை யாசாரிய மூர்த்தியாகிய சிவன் சத்திநிபாதானுகுணமாக வநுக்கிரகம்பண்ணுவன்.

‡ சாகரம் - சமுத்திரம்

§ சடிதி - சீக்கிரம்

சத்திநிபாதானுகுணமான அநுக்கிரஹமாவது? மந்த சத்திநிபாதத்தை யுடையவனுக்கு நிவிர்த்திகலையி லுண்டான புண்ணிய பாவங்களைச் சோதித்துப் பிருதுவியாதி யாகாச பரியந்த

மூண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீங்கும்படி யுபதேசித்து அபிராமாண்டோ ¶ பரிலோகங்களிலே + யோசிப்பது.

¶ உபரி - மேல்

+ யோசித்தல் - கூட்டுதல்

மந்ததர சத்திநிபாதத்தை யுடையவர்களுக்கு நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை யிரண்டுகலையில் புண்ணிய பாபங்களையுஞ் சோதித்து அப் பிருதிவியாதி பிரகிருதி பரியந்த மூண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீங்கும்படி யுபதேசித்து புருஷோபரி தத்துவங்களிலே பிரளயாகலருக் கிருக்கும்படி யோசிப்பிக்கது.

தீவரசத்திநி பாதத்தை யுடையவனை நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தியை மூன்றுகலைகளையுஞ் சோதித்து பிரகிருதியாதி மாயாந்த தரிசித்து நீங்கும்படி யுபதேசித்து சுத்தவித்யாதி யப ரமுத்தி ஸ்தானமாகிய சுத்தாத்துவ ×வாசியாகப் பண்ணுவது

தீவ்ரதர சத்திநிபாதத்தை யுடையவனைப் பஞ்சகலையுஞ்சோதித்து நாமரூபசமும் நிராதாரமும் பிரத்தியக்ஷா — கமயமும அநுமானாகமயமும § ஷட்த்ரிம்சத் தத்வாதீதமுமாய் அகண்டாகார சச்சிதாநந் தாத்வய பரிபூர்ண பரமசிவத்திலே வேறறத் ததாகாரமாம்படி யோசிப்பது.

× வாசி - இருக்கிறவன

— அகமயம் - அறியக்கூடாதது

* ஷட்திரிம்சத் - முப்பத்தாறு.

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — கர்மஸாம்ய மலபரிபாகவி

பாகேவைஷம்யகாரிண꞉ । பக்தத்வாதீவ்ர ஶக்தி ஸ்து

ரூ[illegible]விணீ ॥ தஸ்ய[illegible]ஶ்ர[illegible]

ஸ்யாயோ[illegible] । ஶக்தி[illegible]ஸ்யா[illegible]

த்ராயாம ஊஹாத்ருதஃ ॥ வைராக்யம் ஜாயதே ஸ்த்ரீஷு
ஸம்ஸாரார்த்தஃ ஸ்வஸாமாராஜ் । த்ருஷ்ணாஜாயதே ஸம்
ஹோஃ வாதவம்கஜ யோஸவி ॥ ஜாதத்ருஷ்ணாத்ரி தேவே
ஸம் ஜாஸ்யே ஷ்ஷ்ரஷாட ஸம்ப்ர தஃ ஷா ஜாவா தஸங்கிப
தாஸம் ஹாஸீதிஸஞ்ஜாயதே த்ஃ ॥ ஏவம் ஸம்ஸார
தோஷீக ஊதுர்ஷ்ணாஸ்திதேஹீஸ்வரஃ ।

தேவிகாலோத்ர — ஜநாவைத்ய திராஸம்
வை ஜந்மாந்தரோபஜீவிதே । நிஸ்தேஷ யோஜி
தோ உத்தராதிஸம் ஸஸ்ஸ்ய நிர்ஷயஃ ॥ யதாஜலம் ஜநவ
ஸ்த்ரீப்யஃ ஸ்த்ரீரஸ்த்ரீஸம் வ்ருதேவ்ருதஃ । ஸமீரேஷு ஹே
வைத்துதாத்ரதஃ வரஜாத்நீதி ॥

வைராக்ய ஏதுபத்து அவையாவன? வியாதி பீடையாலே வரும் ஜநக வைராக்கிய மொன்று,

தன்னுடைய தேஹதோஷத்தைக் கண்டு வரும் தேஹவைராக்கிய மொன்று,

சகல ஐஸ்வரியங்களையுங் குறைவற வனுபவித்து இனிப் போதுமென்று வரும் ஐஸ்வரிய வைராக்கியமொன்று,

ஆதியாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிக தாபத்திரயங்களினாலே வரும் பிரபஞ்ச வைராக்கியமொன்று,

அர்த்தத்தைத் தேடுகிறதினாலு மிரக்ஷிக்கிறதினாலும் கள்ளர் கொண்டுபோகிறதினாலும் யாதொரு துக்க முண்டாகிறதினாலும்வரும் திரவ்ய வைராக்கியமொன்று,

மாதா பிதா ஸதிரீ புத்திரன இஷ்டபந்து ஸ்நேகிதரிவர்களைட பிரிந்த தினாலே கூடடமெல்லாமபிரிந்த காலத்தில துககத்துக கேதுவென்று வரும சஙக வைராககிய மொன்று,

காமுகனு யிருககிறவன் ஞான மோகமாயிருககிற ஸதிரீயினிடத்திலே குணததிலே யாகிலும தேஹத்திலே யாகிலும வைராககிய ஏதுவான தொரு தோஷததைக கண்டு விரகதிவரும ஸதிரீ வைராக்கிய மொன்று,

அன்னபானாதிக ளொருபொழு திலலாதிருக்கிலும் தேகம நிலலாது, எததனை ளெததனை வகையிலே புசிததாலும திருபதியை யடையாதெனறுவரும புசிப்பு வைராககிய மொன்று,

தாநததுககுப் போய்த தளருணடதினால வரும பிரத்கிரஹ வைராககியமொன்று,

தேஹத்திலே யாதொரு ஏதுவுமில்லாமல் பூர்வஜந்ம சிவபூஜா புண்யபலத்தினாலே தேஹாதியான சாவ வஸ்துககளிலும வரும வைராககிய மொன்று,

ஆகப்பதது

இவற்றுள் நிரு ஏதுகமாக வருகிற வைராக்கிய முத்தமம். நின்ற வொணபதும மத்யமம்.

பௌஷ்கரே — சது வைராக்ய ஹேதோவி ஸா

க்ஷேத்ரேணாயதநாத்யதே | வ்யாத்யாதி வீக்ஷித

ஸ்யாஸ்ய ஸ்வதேஹே வாவிராமதா || ஸந்தோஷ்யஸ்வ

காம்யகர்ம ப்ரஸங்கஸ்ய ஜந்மஸ்வஸ்தி | க்ருத்யாதி

காதீநாம் வைஹ்யா வைராக்யஞ்சயதம் ஹவேத் | க்ரு

ஜாதோராக்ஷணேச்சார ஹாரணேத்ர விணஸ்யத ||

ஜந்மவந்துஜந்மாநஸ்ய வைராக்யம் ஸஹஸாஹ

𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌧𑌨𑌵𑍀𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌧𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥ 𑌏𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌯 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌦𑍌 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌿.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சகலனுக்குமாதாரம் அனுக்கிரஹமென றெண்ணவேண்டாம மூவருக்கு முண்டென்னு முறைமை யுரைக்கின்றார்.

நிராதாரமாகி - நிரதிகரணமுப்பின்று,—

அவிதா சத்திநிபாதத்தால் தீவிர தீவிரதர சத்தி விழுக லாற் றீவிரதரத்தாற் பரமுத்தி, தீவிரத்தாம் அபரமுத்தி.

தீவிரதமனளும் மந்த மந்ததர சத்திநிபாத முண்டு.

அபரமுத்தி யனந்தவிதமாதலால் நிரதிகரணனுகிரகஞ் சகலர்களு மேகதேசத்திற் சாற்றியதுண்டு,—

ஆசான மூர்த்தி ஆகாரமாகித் தரித்து - சாதிகரணனாயி ருந்து,—

சதுர்த்தாசத்திநிபாதத்தால - மந்திராதியால்,—

மலங்கழிப்பன் - மலத்தை யொழிப்பன.

ஒழிப்பனென்பதற்குப்பின் சிவத்துவாபிவியத்தியும் செய் வனென்பது செப்புக.

விஞ்ஞானகலரென்பது கலைக்குறையாதலால் விஞ்ஞா னகலரென நின்றது.

விஞ்ஞானத்தால் மாயாபுருஷவிவேகஞானத்தால கலை முதல் முப்பது தத்துவத்தால் மூடப்பட்ட சூக்குமதேகமில் லாத சில பெயர்களவர்கள் விஞ்ஞானகலர்கள்

பிரளயத்துக் கலைநீங்கினபெயர் பிரளயாகலர்.

ஆதலால், இருவர்க்குத் தக்கும நிரதிகரணனுக்கிரகம்.

சிலபெயர் அனந்தாதி யணுசதாசிவாதிய ரிவர்களை விஞ்ஞா னகலர்களென்றும், அபர மந்திரேசுவரர்களாகிய ஸ்ரீகண்டா தியர்களைப் பிரளயாகல ரென்றும் பேசுவார்கள்; அவர்கள் மல மலகன்ம முத்தராய்ப் பதிபதார்த்தத்துள் அடங்கப் பவித்த மலமாத்திரகலுஷித விஞ்ஞானகலர்க்கும் மலகன்மமாத்திர கலுஷித பிரளயாகலர்க்கும், பிரியாது தரியாமையால் அப்படிப் பேசுதல் அறியாமையாலென வறிக.

பெரியோர் சிலவிடத் தப்படிப் படித்துப் பேசியதேது ? முன்னிருப்பைக் குறித்துக் கூறிய தெனக் குறித்தறிக.

பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவா யனுக்கிரகம் பண்ணுவ ரென்று சிலர் பேசியதேது? தேகமில்லாப் பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவாய்வந் தனுக்கிரகம் பண்ணுவ ரென்பது தெய்வத்தே றியாது செப்பியது.

இருவர்க்கும் நிராதாரமாகி யெனுமாசிரியர் வசனத்துக்கு
ம் சிவாகமத்துக்கும் விரோதஞ் சொல்லுமாம்.

ஆன்மதத்துவ மிருபத்தினான்கிற்கு மேல பிரகிருதி முதலரா
யிராகாதி கலாந்தமாகிய தத்துவங்களின் நிரஞ்சனா தவிரச
சாஞ்சனரா யிருப்போர்கள் பிரளயாகலர்களென்று சிலர் பே
சிய தேது? ஸ்ரீமத் காமிகாகமத்தில் ஏகதேசத்தில அப்படியிரு
த்தலால், இசைத்தார்கள்.

அச்சகல விசேஷ பிரளயாகலரைக் குறித்து உருத்திர தே
வர்களிற் றேவகுரு வென்பது கூடும், தேகமில்லாப் பிரளயாக
லர்க்குத் தேவகுருவென்பது கூடாது; மற்றது பிரசித்தப் பொ
ருள்.

விஞ்ஞானகலர்கள் பரிபக்குவ மலர்கள் அபரிபக்குவ மல
ர்கள் என்றிருவகையர்

அந்த இருவகையருக்குட் பரிபக்குவ மலர்கள் சிவானுக்கிர
கம்பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் அ
னு சதாசிவர் அநந்தாதிகள் மந்திரர்கள் புவனவாசிகள் என்னு
ம அபர முத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்

அபரிபக்குவமலர்கள் மாயைக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக்
கீழ மலமாத்திர களுஷிதர்களாய்ப் பசுபதார்த்தங்களா யிருப்
பார்கள்.

பிரளயாகலர் பரிபக்குவமலர் அபரிபக்குவ மலரென விரு
வகையா

அவ்விருவகையருள் பரிபக்குவமலர்கள் சிவானுக்கிரகம்
பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் ஸ்ரீ
கண்ட வீரபத்திரர் முதலிய அபரமந்திரேஸ்வரர்கள் புவன
வாசிகளென்னும் அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவமலர்கள் சிருஷ்டி காலத்திலே சகலராவார்
கள்.

சகலர்கள் திரிபக்ஷிகளென்றும் விஞ்ஞாநிகளினுமேலே கன்மநாசமடைந்து விஞ்ஞான கைவல்லியம் வருமளவும் துவிபக்ஷிகளென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள்

அந்த விருவிதமாயிருக்குஞ் சகலர்கள் தூலதேகிகளென்றும், அபபிராத்தவாகிய சரீரிகளென்றும், பிரகட்டவாகிய சரீரிகளென்று சொல்லப்படும் தூலவிதேகிகளாயும் இருப்பார்கள்.

திரும்ப அந்த நால்வகையோருந் தனித்தனிப் பரிபக்குவ மலர்களென்றும் அபரிபக்குவ மலர்களென்றும் எண்வகையர்

அவ் வெண்வகையருள், பரிபக்குவ மலர்கள் என்னும் நால்வகையினருஞ் சிவானுக்கிரகம் பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் நானுபத முத்தராயிருக்கும் அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவ மலர்களெனும் நால்வகையோரும் சம்சாரிகளாயிருப்பார்கள்.

ஆக மூவகையோரும் பன்னிருவகையரென்பது பாரதந்திக.

சகலானுக்கிரகங் குருத்திருமேனி குறித்திருக்குஞ் சிவன் பண்ணுவது.

சிவஞானயோகியருளை வருமாறு.

—0—

இவற்றுட் 'குருவாகிவக் துணர்த்தி'என்ற முதற்கூற்றுப் பொருளை ஒன்பதுசெய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் றொடங்கினா.

எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம் பந்தவேறுபாட்டான் மூவகைப்படும். அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய சகலவர்க்கத்திற்கு நால்வகைச் சத்திநிபாத முறைமையின்வைத்து அரிதுணர்

த்த வேண்டுதலின், அவ்வுயிர்கட்கே குருவாகி வந்துணர்த்தி யென மேற்கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது ஒருமல மிருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்குந் தீவிர தீவிரதரமென னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தினை வைத்துணர்த்த வேண்டுமாதலின், சகலவர்க்கம்போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று பட்டாக்கையா னுணர்த்தப்பட் டறிந்துணர வேண்டாது அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்று முன்னின்று முணர்த்துவதாகிய நிராதாரதீக்கை செய்யப்படு மென்பதாம்

இதனானே தீக்கை இருவகைத் தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்கு முரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன

இனி இவ்விரண்டனுள் எண்ணெடுத்துக்கொண்ட சாதார தீக்கையிற் படிமுறையாகுமாறும் அவற்றியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்னே சொல்லப்பட்ட வானமவர்க்க மூன்றுவகைப் பட்டிருக்குமென் றருளிச்செய்கிறார்.

உணர்தருமிப் பசுவர்க்கமுணரின் மூன்றும் - இவ்வியாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விந்த வானமவர்க்கத்தை விசாரிக்கில் மூன்றுவகைப் பட்டிருக்கும். அவையாவன?—உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - மேலான விஞ்ஞானகலரொன்றும் பிரளயாகலரொன்றும் சகலரொன்றும் — இவையின்மல மலத்கனம மலங்கணமுமாயை யிற்கும் - இந்த அடைவிலே விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவமல மொன்றும் ப்ரளயாகலர்க்கு ஆணவமலமும் கன்மமலமும் ஆக விரண்டும் சகலர்க்கு ஆணவமலமு மா

யாமலமும கன்மமலமும் ஆக மூன்றுமலமும்; இவை யநாதியே யுள்ளதாய நிற்கும்.—முதலிருவர்க்கும - முற்பட்ட விஞ்ஞான கலரிற பிரளயாகலரிற பக்குவராயுள்ள விரண்டுவகைக்கும்,—நிராதாரமாகிக் கரையிலருட் பரனருவிகா சத்தினிபாதத்தாற கழிப்பனமலம - எல்லையில்லாத வனுக்கிரகத்தைக் யுடைய பரமேஸ்வரன அவர்களுக்குப் பிராணனாய் நின்ற முறைமையிலே தீவரம தீவரதரம் என்றுசொல்லப்பட்ட விரண்டு சத்தினிபாதத்தாலு மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன — சகலாக்கு - சகலரிற பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு,—கன்மவொப்பில்- புண்ணியபாவங்களிரண்டும் தன்னி லேராமற் குறையாமல இரண்டுமொத்த வவதரத்திலே,—தரையி லாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரிததொழிப்பன மலம் - பூமியிலே ஆசாரியமூர்த்தியிலே யதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன்.—சதுர்த்தா சத்தினி பாதத்தால்-மந்தம் மந்ததரம தீவ்ரம் தீவிரதரம என்று சொல்லப் பட்ட நாலுவகைச் சத்தினி பாதத்தாலும

இதற்குப பிரமாணம் சிவஞானபோதம-அ-சூ,௩-வெ“மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும் விஞ்ஞானகலர்க், கஞ்ஞான வச சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம, பின்னுணர்த்து மன்றி பிரளயா கலருக்கு, முன்னுணர்த்துந் தானகுருவாய் முன” என்னுமதனை கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பரமேஸ்வரன மூவகை யான்மவா க்கத்தில் விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு நிராதாரமாய்நின்று தீவரம் தீவ்ரதரம என்கிற சத்தினிபாதத்தாலே மலங்களைப் போக்கி இரட்சிப்பனென்றும், சகலரில பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்குக் கன்மவொப்பில் பூமியிலே ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று மந்தம மந்ததரம தீவ

ரம் தீவிரதரம் என்கிற நாலுவகைச் சத்திநிபாதத்தாலும் இர
ட்சிப்பனென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உரைதருமிப்பசுவாகம் - எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம்,—உணரின் - உணருமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலர் சகலர்-உயர்ந்த விஞ்ஞானகலரும் பிரளயாகலரும் சகலருமென,—நிரையின் மல மலங்கன்ம மலங்கன்மமாயை - முறையே யாணவமலமு மதனோடு கன்மமலமு மவைகளோடு மாயாமலமுமாக,— நிறகுமூன்றும் - இப்பந்த வேறுபாட்டான் மூவகைப்படும் —சகலர்களுக்குக் கன்மவொப்பில்-அவற்றுள் மும்மலங்களுடைய சகலவர்க்கத்திறகு இருவினையொப்பின்கண்,—சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்-நால்வகைச் சத்திநிபாதமுறைமையினைத்தெரிந்துணர்த்த வேண்டுதலின்,—நிரையிலாசானாதி யாதாரமாகித் தீர்த்து மலமொழிப்பன்- இவ்வுலகின்கண் அவ்வுயிர்கட்கே குருமூர்த்தியாதாரமா யதிட்டித்து நின்று மல நீக்குவதாகிய சாங்காரதீக்கை செய்து,—முதலிருவர்க்கும்-ஒருமலமிருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்குந்திற்கும்,—தவிரா சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம் தீவிரதரமென்னு மிருவகைச் சத்திநிபாதத்தினை வைத்துணர்த்தலையுடைமையாதலில்,—நிரையிலருட்பரன் மலங்கழிப்ப னிராதாரமாகி - அவ்விதேற்சரிய கருணைவடிவாகிய முதல்வன் சகலவர்க்கம்போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையா னுணர்த்தப்பட் டறிதரவேண்டாது அவ்விருதிறத் துயிர்கட்கு மலநீக்குதற்கு முறையே யுண்ணின்று முன்னின் றுணர்த்துவதாகிய நிராதாரதீட்சை செய்யப்படும்.

இதனுனே தீக்கை யிருவகைத் தெனபதூஉம அவ்விருவகைச்சகுருரியா ரிவரெனபதூஉங கூறபபட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இனிச் சகலாக காசாரியன செய்யுந தீக்கையாதி
தொகுத் துணாததுகினறூா

பலவித மாசான்பாச மோசனந்தானபணணும்
படிநயனத் தருளபரிசம் வாசகமானதமு, மலகிலசா
த்திரம்யோக மவுத்திராதி யநேகமுள வவற்றினவ்வுத்
திரியிரண்டாமற்றி, ஞலகுஞா னக்கிரியை யெனஞா
னமனத்தா லியற்றுவது கிரியையெழிற குண்டமண்ட
லாதி,*நிலவுவிததுச் செய்தலகிரியா வதிதானினறு
நிரடபீசமபீச மெனவிரண்டாய நிகழும். (௫)

(இ-ள) பலவித மாசனபாசமோசனந்தான்பணணும்படி	ஆசாரிய ஞனமாககளுககுப பாசததைச சேதிக்கையின பொருட்டுச செயயுந்தீக்கை பலபிரகாரமா யிருககும அஃதெவவாறுவெனின சாதிபேதததாலு மலபாகதாரதனமியத்தாலும் பலவாகக கூறியது. அவையாவன ?
நயனத் தருளபரிசம வாசகமானதமுமலகில்சாத்திர மியோகம	மீஞனது சினையைப் பாாதது மாத்திரத்திலே யதனைப் பேதிததது தனனைப்போலாககுமாறுபோ லாசாரிய னுண்மையபொருளிலே சிததத்தை வைததுத் திவ்வியமான நயனத்திருலே பார்ததவனுக்குக கடடுப்பட்ட பந்தங்களைச் சோதிக்குமது நயன தீக்கை.

வாரணமானது போல வாசாரியன் றனது வலது கையிற் சிவ அத்தங் கற்பித்துச் சோதிரூபமாகத் தியானம்பண்ணி மாணவகன் றலைதொடங்கிச் சர்வாங்கமும் பரிசித்துப் பின்னாலே விடுவது பரிசதீக்கை.

ஆமையானதுபோல ஆசாரியன் றனது முதலாகிய வுண்மைப் பொருளிலே சித்தத்தை வைத்துப் பரமமான சோதியுடன் கூடித் தியானித்துச் சங்கிதா கிரியா விதிக்குச் செய்யுமாறுபோல மந்திர கிரியா பாவனைகளுடன் வழுவின்றி எல்லர்த்தையு முள்ளபடி யறிந்து சோகம்பாவனை பண்ணி யிந்த வையிகரியத்தினாலே மாணாக்கன் பாசத்தைச் சேதிப்பது மானததீக்கை மந்திரங்களை யந்தந்த வண்ணங்களுக்குடைய மாத்திரைகளை யறிந்து தேருமற் குறையாம லுச்சரிக்கும்து வாசகதீக்கை

ஆசாரிய னாகமத்திற் சொன்னப்படி யோதியுணர்த்தி மாணாக்கனுக் கையந் திரிவின்றி யந்த வாகமத்தின் பொருளை யறிவிக்கை சாத்திர தீக்கை.

ஆசாரிய னுடிசந்தான மார்க்கத்தினாலே மாணாக்கனுடைய விதய கமலத்திற் பிரவேசித் தவ்விதய கமலத்தி னடுவே விந்துரூபமான வானமாவைச் சுழுமுனை நாடியிற் பிரமரந்திரமளவாகக் கொண்டு சென்று சிவவிடத்தில் யோசிப்பித்து நிறுத்துகை யோகதீக்கை; ஆகவறுவகை யெனவறிக

அவுத்திராதி யநேகமுள ஒம சமமந்தமாகிய அவுத்திரி யென்று சொல்லிய தீக்கையை விசாரிக்கி லேகத்துவ திரித்துவ முதலாகிய தீக்கைபலவுமுளவென்றறிக.

இந்தவிகற்பமு வருணபத்தியிற்காணக.

இத்தீட்கையினுக் கதிகாரி யாவரேனில்? தவ்வரிய சாதியி

ஞானக்கு அவுத்திரி யாகாமையி லித்தீக்ஷைகளாகக் கூறியதென
வறிக

இம்முறைமை காலோத்தரத்திற் காண்க
“அனலியாகரும பாசமறுத்திடுக பாவையினூற்றனைத்
தைவத்துத் தலை” எனவுமறிக

அவற்றுள் ஔவு — அவைகளை விசாரித்தறியி லிரண்டுபிரகா
த்திரி யிரண்டா — ரமாம். அவையாவன?
மறியில

இலகுஞானங் — அந்தவவுத்திரி, விளங்காநின்ற ஞானதீக்
கிரியையென — ஷைகயெனவும் கிரியாதீக்ஷை யெனவுமாம

ஞான மனத் — தீவிர தீவிரதரமெனும் சத்திநிபாதத்
தாலியற்றுவது — தையுடைய மாணாக்கனுக் காசாரியா கிரியா
தீக்ஷையைப்போல மன்றே வியாபாரத்தினா
லே செய்து முடிப்பது

முற்கூறிய ஞானதீக்ஷைக்கு மிதற்கும பேதமியாதெனில்?
சாமானிய விசேடமென விருவிதமாம.

அவற்றுள் விஞ்ஞான தீக்ஷையென்று சாமிகத்துருசிந்தி
ய விசுவகத்தான் கூறுகையா லீண்டுக்கூறியதே விசிட்ட மெனவ
றிக, அதனைவிரிக்கிற் பெருகும்.

கிரியையெழுற — விதிவழி குண்ட மண்டலமிட்டு வடக்கும
குண்ட மண்ட — ண்டபத்தைப் பதினாறுக்குப் பதினாறு கூத்
லாதி நிலவுவித் — திரமேற்றி நூற்றுப்பத்தொன்பது பகமாக்
தச் செய்தல் — கி நடுவொன்பது பதத்தில் மண்டலேசுர
பூசைக்கு வேதிகையும் இதற்குமேற்றுறை கிழ
க்கு மிட்டலிங்க பூசைக்கு வேதிகையும் கு
ண்டமும் குண்டத்துக்கு வடக்கே கும்ப
த்தினுக்கு வேதிகையும் அதற்குநேரே யாசாரியரிருக்கத்
தக்கக் கும்பசாமிக்க வேதிகையும அதற்குமேற்கே பஞ்சக

விதி பஞ்சதத்துவத்துக்குப் பல்லவம் வைக்கவும் ஆக வேதிகை யரு கக்குண்டத்துக்குப் பக்கம் (௫௪) மற்றவிருப்பத் தேழ்வா சாரிய ரிருக்கவுஞ் சீடனிருக்கவும் தாலீபாகம் பண்ணவும் பஞ் சகவ்யந் தாபிக்கவு மென்றறிக. இதனைச் சூழச் சஞ்சார பத மொன்று மதனைச் சூழ்ந்து கும்பமுதலிய கும்பந் தாபிக்கவு மென்றறிக

கிரியாவதிதா	அந்தக் கிரியாவதியை விசாரிக்கிற் சபீசம்
னின்று நிராபீச	நிராபீசம் சாதிகாரை நிரதிகாரை யென
மபீசமென விர	நால்வகையுந் தொகுத்தறியுமிடத்துச் சபீச
ண்டாகி நிகழும்.	தீக்கை நிர்ப்பீசதீக்கையென விரண்டாக வி
	ளங்கா நிற்கும் எ-று

இதற்கு வருணபத்ததியிலும் அஞ்சுமானிலும் மறிக. (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இனி யாசாரியன் பக்குவான்மாக்களுடைய பாசவிமோசனம் பண்ணுவ தெவ்வாறெனில்?

(பலவிதமாசான பாசமோசனம் தானிரண்டாகி நிகழும்) இது அசவ்ய மாகுவது. ஆசான பாசமோசனம் பண்ணும் படி பலவிதம் அவ்விதங்களாவன,—

நயனத்தருள்* அவலோகனமான சருங்காரமென்றும் நிக்கிரகமென்றும் அநுக்கிரகமென்றும் மூன்று விதமாம்.

* அவலோகனம் - பார்வை,

அதிலே யாசாரியன் சிஷ்யனிடத்திலே பண்ணு மவலோ கனம். கருடபாவனை வைத்தவன் பாம்பினாலே கடிபட்டவ னைப் பாம்பாகவுந் தான் கருடனாகவும் பாவித்துக் கருடனு

னுடைய கிருபாவலோகனம் பண்ணி விஷந் தீர்த்தவாறே யவ னுடைய † சிராந்தி நிவிர்த்தி யானதுதான சந்திரபாவனை யைப் பண்ணி யவனை யமிர்தகலையினாலே யபிஷேகம் பண்ணி னதாகக் கிருபாவலோகனம் பண்ணினதுபோல, சிறப்பாவனா சித்தனான வாசாரியன் பாசநிவிர்த்தியர்த்தமாக நிக்கிரகாவ லோகனமும் ஆன்மாவினுடைய ‡ வாப்பியாயநார்த்தமாக அநுக்கிரகாவலோகனமும் பண்ணுவது சக்ஷுஷ தீக்ஷை —

† சிராந்தி - இளைப்பு.

‡ ஆப்பியாயனம் - திருப்தி,

பரிசம் - ஆசாரியன் தக்ஷிண அஸ்தத்திலே கந்தலேபனத் தைப் பண்ணிச் சிவனை யாசநமூர்த்தி மூலம் வித்தியாதேகம் பஞ்சப் பிரமஷடங்க மூலமந்திரங்களினாலே புஷ்பங்கொ ண்டு பூஜித்துச் சிஷ்யனுடைய மஸ்தகத்திலே வைத்து, ஸ்பரி சவேதி ஸ்பரிசத்தினாலே தாம்பிராதி லோகங்களினது களிம்பு நீங்கி ஸ்வர்ணமானதுபோல, சிஷ்யனுடைய பாசத்திரயம் நீ ங்கிச் சிவமாம்படி பண்ணுவது ஸ்பரிச தீக்ஷை —

வாசகம் - வர்ணாஸ்ரமாநுகுணமாகப் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுப தேசம் பண்ணுவது வாசகதீக்ஷை —

மானதமும் - ஆசாரியன் றன்னுடைய ரேசகவாயுவினாலே புறப்பட்டுச் சிஷ்யனுடைய பூரகவாயுவினாலே இருதயத்திலே பிரவேசித்துச் சிஷ்ய சைதந்யத்தைத் த்வாதசாந்தமள வாகக் கொண்டுபோய்த் தம்முடைய இருதயத்திலே சிவ சை தந்யத்துடனே கலந்து உப்பு மப்புங் கலந்து ஏகரசமானது போலப் பாவித்துச் சிஷ்ய சைதந்யத்தைச் சிஷ்யதேகத்திலே பிரதிஷ்டை பண்ணுகிறது மானச தீக்ஷை —

அலகில்சாத்திரம் - முடிவற்ற சாஸ்திரார்த்தங்களை யெ ல்லாஞ் சங்கிரகித்துப் பதிபசு பாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களை

யுஞ் சிவ ஜீவர்களுடைய ஐக்கியத்தையும் சத் சம்பிரதாயமாகப் போதிப்பது சாஸ்திர தீக்ஷை —

யோகம் - நிராதார சிவயோகத்தை யப்பியாசம் பண்ணுவிப்பது யோக தீக்ஷை —

அவுத்திரி - † ஹோத்ர சஹிதமாகப் பண்ணுந் தீக்ஷை, அவுத்திரி —

† ஹோத்ரசஹிதம் - ஓமத்தோடு கூடியது.

ஆதி யநேகமுள - கீழ்ச்சொன்ன தீக்ஷைகளாதியாக வின்னு மநேக தீக்ஷையுண்டு —

அவற்றி லவுத்திரி யிரண்டாம்,—அவற்றுகளுக் குள்ளே அவுத்திரி தீக்ஷையானது இருவகைப்படும் —

அறியில் - இரண்டையு மறியில், —

இலகு ஞானங் கிரியையெனும் -, பிரகாசத்தை யுடைய ஞான தீக்ஷையென்றும் கிரியா தீக்ஷையென்றும் சாஸ்திரங்கள் சொல்லும், —

ஞான மனத்தாலியற்றுவது - மனதினாலே சிஷ்யனுடைய தேகத்தை பிரவேசித்து நாபி குண்டத்திலே சிவாக்கினி மூசவண்டு இக்க ஓம பூர்வமாக ஷடத்துவ சுத்தியைப் பண்ணுவது ஞான தீக்ஷை —

கிரிகையெழிற் குண்டமண்டலாதி நிலவுவித்துச்செய்தல், சிறப்ப ¶ கௌசல்யத்துடனே குண்டமண்டப வேதிகளைச் சமைத்து ஆகமோக்தமாகக் கலாசோதனையைப் பண்ணுவது,—

¶ கௌசல்யம் - சாமர்த்தியம்,

இன்னுங் கிரியாவதிதா னிர்ப்பீச சபீசமென விரண்டாகிநிகழும் - மேலும் அக்கிரியாவதியானது நிர்ப்பீச தீக்ஷையென்றும் சபீச தீக்ஷையென்றும் இரண்டாகச் சொல்லப்படும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சகலாக ரனுக்கிரகங் குருத்திருமேனி குறித்திருக்கும் சிவ ன் பண்ணுவது பல ப்ரகாரமென்ப படிக்கின்றார்.

ஆசான் - குருக்குறி குறித்துக்கொண்டு சிவன்,— பாச மோசனம் பண்ணும் படித்தான-அனுக்கிரகஞ் செய்யும் பிரகா ரம்,— பலவிதம் - வெகுபிரகாரம்.— நயனத்தருள் - அத்துவா மார்க்கம் குறியாது குறித்து சுருக்கிப் பாசங்கழலப் பார்த்தல் சாக்ஷுஷீயென்னுந் தீக்ஷை,— பரிசம்-அப்படிக் குறித்துச்சிவ அத்தம்வைத்தல் பரிசதீக்ஷை — வாசகம்-அப்படிக் குறித்துப் பதினொரு மந்திரத்தோடு பஞ்சாக்ஷர முபதேசித்தல் வாசகதீ க்ஷை,— மானதம்-அப்படிக் குறித்து யோகமார்க்கத்தில் சீ ஷன் றிருதயம் பிரவேசித்துச் சிந்தித்தல் மானசதீக்ஷை,— அலகில்சாத்திரம் - அப்படிக் குறித்து ஞானப்பொருளைச் சுருக்கி யுபதேசித்தல் சாத்திரதீக்ஷை,— யோகம் - அப்படி க்குறித்து யோகமார்க்கத்தால் சீஷன்றன் இருதயகமலத்தில் பிரவேசித்து நக்ஷத்திரம்போ லிருக்கின்ற சீவனைப் பாசம் பறித்துத் துவாதசாந்தத்திற் சிவனிடத்திலே யோசித்தல் யோகதீக்ஷை. இவ் வறுவகை தீக்ஷையும் அவுத்திரி தீக்ஷை க்கு உருக்க மல்லாத பெயர்க்குப் பண்ணுவ தெனவும் அவுத்தி ரிக் கதை யெனவு மறிக.— அவுத்திரியாதி - அவுத்திரிப் பிரகா ணமா யிப்படித் தீக்ஷைகள்,— அநேகமுள - வெகுபேதமுண் டு,— அவற்றுள் அவுத்திரி இலகுஞானம் - விளங்கும் ஞானவு த்திரி என்றும்,— கிரியை-கிரியாவுத்திரி என்றும்,— இரண்டி றமாம் - இருவகையாம். அவற்றுள்,— ஞானம் - ஞானதீ க்ஷை. அது சத்தி சாம்பவி யென்றிருவகை. அதில் சத்தி - யோகதீக்ஷை, சாம்பவி - ஞானதீக்ஷை. அதில் சத்தி,— ம

னத்தா லியற்றுவது - புறம்பேபோற் குண்டமண்டலாதி மன
சிற்பசங்கற்பத்தாற் குறித்துப் பண்ணுவது சாம்பவி -
ராத்திரி சிறசத்தி மனச்சங்கற்ப பூர்வ சிறசத்திக்கட் சிறப்பு
ப்பரானவியாற் பாசம் முறைமையிற் பறியப் பார்த்துப்பண்
ணுவது கிரியாதீக்ஷை,—கிரியை எழிற்குண்ட மண்டலாதி நில
வுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதிதா னினனும் நிர்பீசஞ் சபீசமெ
ன இரண்டாய் நிகழும் - விளங்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வுயிர்க்க ணண்ணாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப் படுத
லின் அம்மலத்தைக் மோசிக்குஞ் சாதாரதீக்ஷையு மதற்கேற்பக்
திருநோக்க முதலியனவாகப் பலவேறுவகைப்படும் அவற்றுள்
வினைத்திகளைகளெல்லாந் தனக்கங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறக்கு
ஔத்திரி தீக்ஷையாவது, ஞானவதி கிரியாவதியென விருவகைப்
படும் அவற்றுட் குண்டமண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்குச் சுரு
வமுதலிய வனைத்தும் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்ப
படியகத்தே யாகுதிமுதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி அ
வையனைத்தும் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புறம்பேயக்கிரியை
செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும். இங்ஙன மிருவகைப்பட்ட
ஔத்திரி தீக்ஷைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென வெவ்
வே றிருவகைப்படுமெனபதாம்.

கிரியையியற்றுவதெனமாறுக

ஔத்திராதி யென்றதனாற் சாம்பவதீக்ஷை முதலியனவு
ந் தழுவப்பட்டன.

நயனதீக்ஷை முதலிய ஆறும், சுதந்திரமாய்ச் செய்யப்ப

வெனவும் அவுத்திரிக கங்கமாய்ச செயயடபடுவெனவுமென தி
ருவுகைபபடும

அவறறுள முன்னேயவை ஔத்திரிகருரிய ரல்லாதாரசரு
ச செயயபபடுவனவெனக கொளக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவன ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துக கொண்டு நின
று சகலருடைய பாசத்தைப போக்குகிற முறைமை பலபிரகா
ரமா யிருககுமென றருளிச செய்கிறா

பலவிதமாசான பாசமோசனம பணணுமபடி – சகலரு
டைய பாசத்தை ஆசாரியன மோசனம பண்ணுமபடி பலபிரகா
ரமாயிருககும். அவையாவன?— நயனத தருள்பரிசம வாசக
மானதமு மலகில சாத்திர மியோக மவுத்திராதி யநேகமுள–
தனது காருணணியத்திலுலே திருககண்சாத்தியும சிபாதத்தை
ா பரிசித்தும உபதேசித்தும தனனைபபோல நினமலனுகப பா
வித்து எண்ணிறந்த நூலுரைகாட்டியும பொருளோடு கூட்டியு
ம குண்டமணடல மிட்டுச் செய்யுந் தீட்சைமுதலாக அநேகமு
ணடு — அவற்றி லவுத்திரி யிரணடா மதியில - அவையிறறைவி
சாரித்துப் பாரககில் அவுத்திரி யெனகிற தீட்சை இரணடுவ
கைப பட்டிருககும — இலகுஞானங் கிரியையெனும் - விளங
காநினற ஞானவதி யெனறும கிரியாவதியெனறும் சொல்லும
அத்தைவகையெனவில்,—ஞான மனத்தா லியற்றுவது - ஞா
னவதியாவது ஆசாரியன தன்னுடைய மனோ பாவகத்திலுலே
மலங்களைப் போக்கி இவனுககுப் பிராணனுய் நினறசிவன தன
னைப் பிரகாசிபபித்து,—கிரியை யெழிற குண்டமண்டலாதி ந்
லவுவித்துச் செய்தல்-கிரியாவதியாவது அழகிய குணடமண்ட

லங்களை யிடமி விளக்கச் செய்தல்—கிரியாவதிதா னினும் நிரா பீசம் சபீசமென விரண்டாகி நிகழும் - கிரியாவதியாவது இ ன்னமும் நிர்ப்பீசமென்றும் சபீசமென்றும் இரண்டாய் விள காநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது சிவனே ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளிச் சகலர்க்குப் பாசமோசனம் பண்ணுகிறமுறைமை பலபிரகாரமாயிருக்குமென்றும் இவர்களுக்குச் சமயம் விசேட நிருவாணம் என்கிற தீட்சைகள் செய்யுமிடத்துக் கிரியாவதியாகவும் ஞானவதியாகவுஞ் செய்யலாமென்றும், கிரியாவதிதான மேலும் நிர்ப்பீசமென்றும் சபீசமென்றும் இரண்டுவகையா யிருக்குமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பலவிதம் - அவ்வுயிர்க ளன்னதாய மலபரிபாகம் பலவிதப்படுதலின்,—ஆசான பாசமோசனந்தான பண்ணும்படி - அதற்கேற்ப ஆசாரியனும் அம்மலத்தை மோசிக்கும்படி செய்யுஞ் சாதார தீக்கையும்,— நயனத்து - திருநோக்கமும்,— அருள பரிசம் - அருளுகின்ற பரிசமும்,—வாசகம் - வாசகமும்,— மானதமும் - பாவனையும்,—அலகில் சாத்திரம் - மிக்க நூல்களும்,— யோகம் - யோகமும்,— அவுத்திராதி யநேகமுள - அவுத்தி முதலியனவு மாகப் பலவேறு வகைப்படும்—அவற்றினவுத்திரி - அவற்றுள் ளேனைத் தீக்கையெல்லாம் தனக்கங்கமாக வுடைத்தாய்ச் சிறந்த அவுத்திரி தீக்கையாவது,— இலகுஞானக் கிரியையென விரண்டிறனும் - விளங்கும் ஞானவதி கிரியாவதியென இரண்டு வகைப்படும்,—எழிற் குண்டமண்டலாதி மன்னுதாற் கிரியை யியற்றுவது ஞானம் - அவற்று ளெழிலேயு

டைய குண்டமண்டல மங்கி நெப சுருக்கு சுருவமுதலியவனை த்து மனக்கோற கற்பித்துக் கொண்டு விதிப்படி யகத்தே யா குதிமுதலிய கிரியைசெய்வது ஞானவதி — நிலவுவித்துச் செய்த லெ கிரியாவதி - அவையனைத்தும் புறத்தே நிலைகொண்டு புற மபே யக்கிரியை செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும்;— தானின னும - இங்ஙன மிருவகைப்பட்ட தவுத்திரி தீக்கைதா னிரண் டும,— நிர்பீசம சபீசமென விரண்டாகி நிகழும - நிர்பீசஞ் சபீ சமென வெவ்வே றிருவகைப்படும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேல் விருத்த முறையானே நிரைநிறையாக நிர்ப்பீ சமு நிரதிகார லக்ஷணமு முணர்த்துகின்றார்.

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பணிமொழியார
பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவாக்குப்பணனுஞ்,
சிலமது நிர்பபீசஞ் சமயாசாரந் திகழுசுத்தி சமயிபுத
திராக்குநிதகத், தேலுமதி காரததை யியற்யித்தா
னு மெழினிரதி காரையென நினயிரண்டாயவிளங்கு
ஞ், சாலநிகழ் தேகபா தத்திலேடு சத்தியநிரு வான
மெனச் சாற்றுஙகாலே. (ச)

(இ-ள்.)பாலரொடு வாலீசர விருத்தர்ப ணிமொழியார பலபோகததவர வியாதி பட்டவ மூன்று வயதுக்குமேற் பதினாறு வயதள வாகிய பாலர்களுக்கும, கன்ம முளையடி டனு டடிக்க மாட்டாது மிகவு மறிவில்லாத வ ர்களுக்கும்,எழுபது வயதுக்குமேற பட்டவி ருத்தர்களுக்கும்,மாதர்க்கும்,போகத்திலே மிகவு ம விருப்பத்தையுடைத்த விராசாக்க ளுக்கு

ர்க்குப் பண்ணு
ஞ் சீலமதுகிரப
ரீசம

மாயியாதியினால் வருத்தமுறு மவர்களுக்கும் இவர்களுக் கெல்லாஞ் சரீராந்த மனுட்டிக்கத் தக்கதான கன்மங்களனைத்தையும் தீக்ஷா காலத்திலே யாசாரியா நிறைவேற்றினதாகச் செய்து முடிக்குந் தீக்ஷை நிர்பபீசம்.

சமயா சாரத்
திசழ் சுத்தி

அக்காலத்தி லாசாரியன் குண்டத்திலக் கினியிலே சுத்தியாதி சண்டேசு ராந்தமான வேட்டுக்கணங்களையும் பூசித்துச் சுவாகாந் தமாகத் தர்ப்பண மந்திரங்களை யொவ்வொருகா லோமம்பண்ணிச் சமயாசார சோதனை நிமித்தமாக மூலத்தா லஞ் ஞூறாகுதிபண்ணிப் பூர்ணாகுதி கொடுத்து முடித்து இவர்கள் சமயபாசத்தை யிகுடாகக்கேவலைக ளனைவருங் கரியாகச் சமயாசார சுத்திசெய்வது. இதற்கு அதிகாரி யாவரெனில்?

சமயி புத்திரர்
கரு

சமயா சாரத்துடன் கூடின சமயிகளும் புத்திரகருக்கும் செய்வது. இவர்க ளெந்தக் கிருத்தியத்திலே யேவப்படுவ ரெனில்?

நித்திய நேது
மதிகாரத்தை யி
டத்தி

“புனலமூழ்கித் தர்ப்பித் தமலனடி பூசித் தனலோமபலாதி நித்தியம்” என்பதனால் சமயிகளுப் புனலமூழ்கித் தர்ப்பணஞ்செய்து தாதமாகக்கருஞ் செய்வது புத்திரக ளதுவுஞ் செய்து சிவபூசையு மக்கினிகாரிய முதலாயினவும் புத்திரமாகக் கருஞ்செய்வது. இவ்விருவரையு மிச்சக் கருமங்களுக் குரிமையாகக் கற்பித்தது

காறுமெழி வி
ரதிகாரை யென

அந்தத் தீக்ஷையுடைய சமயிக்குப் பூசாதிவிலதிகார மில்லாத படியாலும் புத்திரகளுக்குத் தீக்ஷையிரதிட்டைமுதலிய களை ம

ஞ செய்தற் கதிகார மில்லத படியாலே யதத் தீக்கை நிரதி சார தீக்கையெனப் பெயர் பெறும.

நின்றிரண்டா	எனபதனை, சாற்றுங்காற் சாலநிகழ் தே
ய்விளங்குஞ் சா	கபாதத்திறோடுஞ் சத்திய நிருவாணமென
லநிகழ்தேகபாத	நின்றிரண்டாய் விளங்கும் எனபபொருள
ததிறோடு சத்தி	கூட்டுக அததீக்கையை விசாரிததுப பாா
ய நிர்வாண மெ	த்துச சொல்லு மிடததுச சததிய நிருவாண
னச சாற்றுவர்	தீக்கை யெனவு மசததிய நிர்வாண தீக்கை
லே	யெனவு மிரணடாக விளங்கா நிறகும எ-று.

இவவிரணடினுககு மதிகாரி யாரெனில்.

தேகாதி பிரபஞசததைக் காணறசோறெனக கருதி யிகவு ம விரததராகிய பககுவாககுக கட்டுப்பட்ட சஞசிததததையும பிராரததுவததையு மாகாமிய கனமங்களையுக தீக்கையிற சோ தனைபண்ணிக கிரியை முடிநதவாறே சரீரம் பாதமானவுடனே மோட்சததை யடைவது சத்திய நிருவாண தீக்கையெனப்பெ றும.

நிகழ்காலத்துப் பிராரத்த கன்மபோகம் புசிக்கையின பொருட்டு வைத்து ஆசார மனுட்டிக்க மாட்டாத வாலீசா மு தலாயி னோர்களுக் தீக்கையிற் சுத்தியைப் பண்ணி யாகாமிய மேறுதபடி நியானபூசை முதலிய கனமங்களைப் பண்ணி யெ டுத்துச் சரீரத்துக கமைத்த பிராரத்தகனமம் புசித்தது தொ லைநதவாறே சரீரபாதம வநது மோட்சத்தை யடைவது. அச த்திய நிருவாண தீக்கை யெனப்பெறும.

இதற்கு வருணபத்ததி, சைவ சன்னியாச தீபிகை, கா லோத்தரம், சித்தாநத சேகரத்து மறிக. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிவவிரண்டு தீக்ஷைகளுக்கும் அதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

பாலா-பதினாறு வயதளவும்,—மூடு-அசை,— வாலிசா-இருபத்தைந்து வயதளவும்,—விருத்தா எழுபத்தைந்து வயசுக்குமேல்,—பனிமொழியார்-ஸ்திரீஜனங்கள்,—பலபோகத்தவா-ஸ்ரீஅநியம புஷ்டக்கள்,—வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ் சபீசம் அநிர்ப்பீசம்-தீராத ரோகத்தை யுடையவர்களுக்குப் பண்ணும் தீக்ஷா விதியாவது பீசாக்ஷரசகிதமாக மந்திரங்களினாலே ஓமமும் உபதேசமு மாகையால் இவர்களுக்குச் ஸ்ரீசாம்பவ தீட்சை யில்லை ஆசாரியாபிஷேகமு மில்லை —

த்ருதீயம் விஶேஷேணோக்தம் — பாலபாலிஶவ்ருத்த ஸ்த்ரீபோகபுக்வ்யாதிதாத்மநாம் । வ்யாதிதஸ்ய ஸ மர்த்யாநாமபி நிர்பீஜீகாஹிதா: ॥ யாவந் த்ர ஸமயாசாரம் தாவத்ஸாதிகமேவ ஹ । ஸம யாதிஷ்டித்வாஹி: கர்மம் ஸம்ஸ்காரவர்ஜிதா: ॥ தீக்ஷாவை ஶுத்திவிஹீநஸ்யாநாயிகாரஹ ஸித்தித: .

சமயாசாரசுத்தி-இந்த நிர்ப்பீசதீக்ஷையைப் பண்ணுகிறபேர்க்குச் சமயாசாரக் கிரியைக்கு ஏதுவா யிருக்கிற கர்மபீசத்தையும் சுத்திப்பண்ணப் படுவது.—

சமயிபுத்திரர்க்கு நித்தத்தேனு மதிகாரத்தை யியற்றி-சபீஜதீக்ஷையையுடைய சமயிக்கும் புத்திரனுக்கும் நைமித்திகத்திலே ஆசாரியனுக் கொழிய அதிகார மில்லையாகையால் நித்

தியத்திலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்து,—தானுமெழு விரதிகா ரையென்னின்றிரண்டாய் விளங்கும்-நிர்வாண தீட்சை யுடையவர்களுக்குத் தானும் நித்தியத்திலே சாதிகாரமென்றும் நிரதிகாரமென்று மிருவகைத்தாய்ச் சொல்லப்படும்—சாலநிகழ் தேகபாதத்தினோடு சத்தியநிருவாணமெனச் சாற்றுங்காலே - இன்னுமந்த நிருவாணதீக்ஷா பேதங் கூறுங்கால நிகழ்காலத்துத தேக†பதனமாயப்பொழுதே பரமுத்தியை யடையப்பண்ணுவது × சத்தியோ நிர்வாணமென்றும் சீவன் முத்தி+வியவதானமாகப் பண்ணுவது அசத்தியோ நிர்வாணமென்று மிருவகைத்தாம்

¶ அநியமப் புபுக்ஷு-நியமமில்லாமல் சாப்பிடவிரும்புவன § சாம்பவம் - சம்புவினது † பதநம்-விழுகை, × சத்தியோ நிர்வாணம - உடனேசுகம + வியவதானம்-மறைவு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இருவகை தீக்ஷைக்கு முரியரை முறைமையி லிசைக்கின்றராய் நிரபேக்ஷசாதகருக்குரை நிகழ்த்துகின்றார்.

பாலர்-சத்திபாத லக்ஷணங்களைப்பிக்குஞ் சாமர்த்தியமுடையராய்ச் சமயாசார மனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்தியமில்லாராய நிரம்ப வோதியுணராதவர்களாய்ப் பதினாறு வயதுட்பட்டவர்,—

ஓடு-அவர்களோடு,—

வாலீசர்-வாலிசர் வாலீசரென நீட்டியவாறு. சத்திபாதத்தினர்களாயும் ஓதி யுணராதார்,—

விருத்தர் - சத்திபாதத்தினர்களாய் ஓதியுணர்ந்தாலும அனுஷ்டானத்தில் அசத்தரா யெழுபது வயதுக்கு மேற்பட்டார்,—

பனிமொழியார் - உளளபடி யோகியுணர்ந்து சமயாசெ பதி சாவகமாயனுஷ்டிக்குஞ சாமாத்திய மிலலாதவராய்ச சத்திபாத சின்னிகளாய்ச சஞ்சரிக்கும மகளிர்,—

பலபோகத்தவர் - சாத்திர பாத்திரராய்ச சத்திபாத சின்னத்தாகக்கித் துக்கவும போகவாஞ்சை போகசு மூக்கமில லாதார்,—

வியாதிப்பட்டவா - உரைத்தவை யெல்லா முடையராயினு மூரோகத்தா இவர்கட்கு,—

பண்ணுஞ சீலமது - செய்யுஞ செயற்கையுடைய தீக்ஷை,—

சமயாசார நிகழ்த்தி,—சச்சொற சொல்லுஞ் சைவ சமயோகசானுஷ்டானப பொருளில் விளக்கும நிசொற சொல்லுஞ சோதனைப்பொருள்,—

நிரப்யேசம்-தீக்ஷை.சாதகர ஆசாரியர் இருவர்க்குந் தகா தாதலால,—

சமயி புத்திரர்க்கு - புத்திரரென்று நிருவாண தீக்ஷிதராகவும பெயர் பேசுதலாற சமயவிசேஷ சாதகாபிஷேக நைமித்திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகளில் நித்திய கிருத்திய மாத்திரத்திற சாமாத்தியவானகள ஒரு பிரகாரஞ சாதிகாரிகளானுமம அவருள நித்திய முற்றும பண்ணுஞ சாமாத்தியமில்லாப பலலா மூதற சமயி விசேஷி சாதகாபிஷேக நைமித்திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகட்கு

நித்தநைமித்திகாரதனை யியற்றி - மூழுகுதல், தர்ப்பிதல், சபித்தல், குருக்குறிப்பேவல், பூசித்தல், ஓமித்தல், கேட்டுச சிந்தித்துத் தெளிந்து தியானித்தல், சமாதித்தல், சாக்ஷாத்கரித்தல் முதலிய நித்தியகன்மத்திற குருக்குறிய பேவலால நைமித்திக கனமத்துஞ சிறிதற காரியத்துஞ சித்திற சாமா

ந்த சமயிமுதலோர் பண்ணும் கிருத்தியத்தில் இயன்ற கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவது, கூடாதிருந்தால் குருக்குறிப் பேயல்ல மாத்திரமன்னை, அதுவுங் கூடாதிருந்தால் புத்திராதிகளால் பொருள்கொடுத்து வேண்டிக் கொண்டாதல் பிறராற்றான் வேணக் குருவைக் கொண்டு கற்பிக்கப் பண்ணி —

தானும் - அந்த நிர்ப்பீசதீக்ஷையும்,—

எழினிரதிகாரையென் நின்று - வடிவுறு நிர்ப்பீசை தீக்ஷையென்றிருந்தும,—

இரண்டாய் விளங்கும் - ஏழுங்கிருத்தியம் ஏலாக்கிருத்தியம் குறித்துச் சாதிகாரையாயு நிரதிகாரையாயும் இருத்தலாற சபீசையாயும் நிர்ப்பீசையாயும் இருவிதமாய் ஒருவகை சாறறத்தோற்றும்,—

சாலநிகழ் தேகபாதத்திற்றுனி-பண்ணுமென்று சொல்லுதலால், பண்ணுங்காலே யென்ப பண்ணுக சபீசதீக்ஷாயோக்கியரக்குள இயற்கையாற் சீரவைராக்கிய முடையோர்க்கும்,நிர்பபீச தீக்ஷாயோக்கியர்க்குளளும் வியாதி முதிர்ச்சி விருத்தத்தனமை மிகுதி முதலியவற்றாற் சீரவயிராக்கிய முடையோர்க்கும், சஞ்சரிக்குங் காயமுடன் முற்றுக் கழியப்பண்ணும் நிர்பபீச தீக்ஷைதானே,—

சத்தியோ நிர்வாண மெனச்சாற்றும் - முத்தி விரும்பினாககு நயிஷ்டிக தீக்ஷையென்று நாட்டப்படுந் தீக்ஷை சத்தியோ முத்திப் பிரதமாதலாற் சத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷையென்று பேசப்படும.

சிலவிடத்திற் சித்தி விரும்பினார்க்குப் பவுத்திகதீக்ஷை யென்று பார்க்கப்படுந் தீக்ஷை சத்தியோ புத்திப் பிரதமாதலாற் சத்தியோ போத தீக்ஷை யென்றுமே சாற்றப்படும.

விதேக விஞ்ஞானகலர்க்கும் விதேக ப்ரளயாகலர்க்குங் குருதேக தேகியல்லாச் சிவனால் நிர்ப்பீச தீக்ஷையாய்ப் பண்ணுமுன் சொல்லிய நிராதார தீக்ஷையெனவும் நிரதிகரண தீக்ஷையும் இவ்விருவகைப் பெயர்பெறுமென்பதறிக.

தேகபாதமில்லாமற் செய்யும் நிர்ப்பீச தீக்ஷையுஞ் சபீச தீக்ஷையும் அசத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷையென்பதறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—0—

அவ்விரண்டனுள் நிர்ப்பீச தீக்ஷையாவது, மலபரிபாகமுடையவராயுந் தீக்ஷைப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச் செய்யக் கடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்றலறிவிலராயினார்க்கு, ஆசாரியனாவான் அதனையுணர்ந்து ஏனைக் கன்மங்களோடுகூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்தியகன்ம மாத்திரையின் அவர் அனுட்டிக்கு மதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம். ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின் கைம்மிகத்தகு காமியத்து அதிகாரங் கோடாமையான் இது நிரதிகார தீக்ஷையெனப்படும். அத்தீக்ஷை மூன்றனுள் சமயமும் விசேடமு மொரோவொன்றேயாம். ஏனை நிருவாண தீக்ஷை தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்குஞ் சத்தியோ நிருவாணமெனவும், இருவகைப்படுமென்பதாம்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாண தீக்ஷையும் அதற்கங்கமாயுஞ் சுதந்திரமாயுஞ் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீச தீக்ஷையெனக் கொள்.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

—o—

மேல் நிர்ப்பீசதீக்ஷையினருக்கென்றும், நிரதிகாரை அ
திகாரையின் முறைமையும், சத்தியோ நிருவாணம் அசத்தியோ
நிருவாணத்தின் முறைமையும், அருளிச்செய்கிறார்.

பாலரொடுவாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத்
தவர் வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ் சீலம் நிர்ப்பீசம் - சிறு
பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களோடு அபோககியர்க்கும் வயோதிக
ர்க்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் வெகுவிதமான புசிப்புகளை யிச்சித்தவர்
களுக்கும் வாத பித்த சிலேத்தும முதலான வியாதிகளினாலே
துக்கப்படுகிறவர்களுக்கும் செய்கிற தீக்ஷையினுடைய முறை
மை, சேர்வுகூடாமலிருக்கிற தீக்ஷையாம் — சமயாசாரத்திசழு
சுத்தி சமயிபுத்திரர்க்கு - சமயாசாரங்கள் விளங்காநின்ற
சமய தீக்ஷையிலும் விசேஷ தீக்ஷையிலும் நின்றவர்களுக்
கு, — நித்தத்தோடு மதிகாரத்தையியற்றி - பொருத்தப்பட்ட நி
த்தியமான அதிகாரத்தைக் கற்பிக்கிறது. அதுதானேதென்
னில்? — தானுமெழில நிரதிகாரையென நின்றிரண்டாய் விளங்
கும் - அதுதானுடா அழகிய நிரதிகாரையென்றும் இதுவொழி
ந்த அதிகாரையென்றும் இரண்டாய் விளங்காநிற்கும். இன்
னும், — சாலநிகழ் 'தேகபாதத்தின் சத்தியநிருவாணமெ
னச் சாற்றுங்காலே - மிகவும் விளங்காநின்ற நிருவாணமிரண்
டு வகைப்பட்டிருக்கும். அதெங்ஙனே யென்னில்? தீக்ஷை செ
ய்தவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாக்கிறது சத்தியோதேக
நிருவாணமென்றும், தீக்ஷை செய்தபின்பு சிலகால சரீரமிருந்
த்ததிலே முத்தியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிருவாண
மென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இதனாற் சொல்லியது, பாலராயுள்ளவர்கள் முதல் விரு த்தராயுள்ளவர்களுக்குச் செய்கிறமுறைமை நிர்ப்பீச தீட்சையென்றும், சமய தீட்சை யுடையவனுக்கும் விசேஷ தீட்சை யுடையவனுக்கும் அதற்குத்தக்க நித்திய கன்மங்களைக் கற்பிக்குமது நிரதிகாரை யென்றும், விளங்காநின்ற நிர்வாண மிரண்டு வகைப்பட்டிருக்குமென்றும், அவையாவது தீக்ஷை செய்தவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாக்குகிறது சத்திய நிர்வாணமென்றும் தீக்ஷைசெய்த பின்பு சரீரம் சில நாளிருந்து தேகாந்தத்திலே முத்தியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிருவாணமென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நிர்ப்பீசம் - அவ்விரண்டினுள் நிர்ப்பீச தீக்கையாவது மலபரிபாக முடையவராயுந் தீக்கைப்பின் றொழுதலையான் வழுவின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை யனுட்டிக்கு மாற்றலறிவிலராகிய,—பாலரொடுவாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப் பட்டவர்க்கு - பாலருடன் குமாரரும் முதியோரு மாதரும் பலபோகத்தினை யுடையவரு மிக்க நோயினை யுடையவருமாகிய இவர் முதலாயினோர்க்கு;—சமயாசாரத் திகழ்ச்சி - ஆசாரியனுவா னதனையுணர்ந்து ஏனைக்கன்மங்களொடு கூடச் சமயாசாரத்தையு மாற்றுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து,—இத்தந்தேது மதிகாரத்தையியற்றி - நித்தியகன்மமாத்திரையின் வேண்டுவனவா றனுட்டிக்கு மதிகார முடையராகச் செய்வதாமாயினுஞ் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய் தொழித்தமையின்,—எழுநிரதிகாரையென நின்ற[illegible] சீலம் - நைமித்திகத்துங் காமியத்து மதிகாரங் கொடாமையா லது அ

முற்பொருந்திய நிரதிகார தீக்கை யெனப்படும் — அது - அத்தீக்கை மூன்றுள, — சமயிபுத்திரர்க்கு - சமயி புத்திரர்க்குச் செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் ஓரொவொன்றே யாம — சாற்றுங்கால் - ஏனை நிருவாண தீக்கையைச் சொல்லுமிடத்து, — சாலநிகழ் தேகபாதத்தினோடு சத்திய நிருவாண மென விரண்டாய்விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கு மசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்கும் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப் படுமெனபதாம்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படு நிருவாண தீக்கையும், அதற்கங்கமாயும் சுதந்தரமாயும் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களும் நிர்ப்பீச தீக்கையெனக் கொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேவிறுத்த முறையானே சபீச தீக்கையெனவும், அந்தச்
சபீசஞ் சிவ தன்மணி லோகதன்மணியென விருவித
மா மாறுமுறையே யுணர்த்துகின்றார்.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்காதெல்ல வுத்தம
ர்க்குச் செய்வதுயர் பிசமிவாதம்மை, நீதியினோ னித்திய
நைமித்திக காமியத்தி னிறுத்தினிரம் பதிகார நிகழ்த்
துவதுஞ்செய்து, சாதகா சாரியரு மாக்கிவீடு தருவிக்
கு மோலோகசிவ தருமிணியென்றிரண்டா, மாதலினொ
னதிகாரை யாஞ்சமயவிசேட நிருவாண மபிடேகமி
வற்றடங்குமன்றே. (௫)

(இ-ள்.) ஓதியுண ஆசாரியனிடத்திலே யாகமங்களை யோதி ரதொழு யதுண்மைப் பொருளை யறிந்து சமயாசா

சுகநெறியி
லொழுகா நல்லவுத்
தமராகுஞ் செய்
வ தியாபீசம

ரங்களை வழுவற வனுட்டியென னாசாரியனை
சண்டேசுரனை சனனதியிற் கற்பித்தபடி நட
வாரினற உத்தமராகிய மாணாக்கருக்குச் செய
யுந் தீக்கை மேலான சபீசமெனப் பெறும்

இவர்தம்மை

இந்தத் தீக்கைபெற்ற சாதகரையு மாசா
ரியரையு முத்தமாதிகாரிகளென்று சொல்லு
மிருவரையும்,

நீதியி னுனித்
திய நைமித்திக
காமியத்தி னிறு
த்தி

சாதகரை நித்தியசன்மங் காமிக கன்ம
மாகிய விரண்டு முறைமையிற் செய்தற்கதி
காரியாகக் கற்பித்து, ஆசாரியரை "புனன
மூழ்கித் தற்பித் தமலனடிபூசித் -தனலோ
மம்பலாதி நித்தியம்" "பரமப்பிரதிட்டை தீக்
கை பணுவ் - கருதின்கா ணைமித்திகம்" "உரைத்தமலனை வா
க்கை யுளவுகொளக்கற் பாற்கு-விரித்துரைக மித்திகமாமே. "சி
த்தியினைவேண்டியருச் சிக்கை சபம் பண்ணலென்-றுந்தவிதய
காயகமென ரோர்." இங்ஙனங் கூறிய நித்தியமுதலிய மூன்று
கிருத்திய மாசாரியர்க்கும், நித்தியமுங் காமியமுமாகிய விரண்
டுஞ் சாதகர்க்கும் இம்முறைமையாற் கற்பித்து.

நிரம்ப திகார
நிகழுந்து வதுஞ்
செய்து

இம்மூன்று தொழிலையுஞ் செய்தற் கா
சாரிய ருரித்தாதலாற் ஞான மனுட்டித்தற்
காசாரியராய் அதிகாரம்பெற்று மாணாக்
கர்க்கு முபதேசம்பண்ணி நடக்கும்படி கற்
பித்து,

சாதகாசாரிய
ருமாகலி

சாதகர்க்குச் சாத்திய மந்திரத்தையுங் கற்
பித்துச் சாதகாபிடேகமும் பண்ணி யாசாரி
யற்குச் சருவ விதியாபிடேகத்தையுஞ் செ
ய்து,

வீடு தருவிக்கு அந்தீக்கை யபரமுத்தியைக் கொடுக்கு
முலோக சிவதன் முலோக தன்மணி தீக்கையெனவும் பரமுத்தி
மணியென விரண யைக் கொடுக்குஞ் சிவதன்மணியெனவு மி
டாம ருவகைப்படும் அவையாவன,—

நிருவாண தீக்கையி லாசாரியன் மாணுக்கற்குப் பாவகன்
மத்தையே சோதித்துப் புண்ணியத்தைச் சோதியாமல் வைத்
துச் சிகாச் சேதமு மின்றிப் பதப்பிராப்தியாகிய புவனங்களி
லே யோசனைசெய்யும் தீக்கை லோகதன்மணி மோட்ச காமி
யாகிய மாணுக்கற் காசாரியன் புண்ணியபாவமாகிய விரண்டி
னையு நாசவிதமாயிருக்கிற சஞ்சித கன்மங்களையுஞ் சுத்திசெ
ய்து விதிவழிச் செய்யப்பட்ட சிகா மந்திரத்தினாலேழுபிரகா
ர மபிமந்திரிக்கப்பட்டதுமாய் ஞானசத்தி ரூபமா யிருக்கிற
கத்திரிகையைக் கொண்டு பிரம ரந்திரத்துக்குமேலே பன்னிர
ண்டங்குலமுடைய சிகையில சத்தி வியாபினி சமனை யுன்மனை
யெனக் கூறிய சத்திகள் நாலுக்கு மேற் சிவம் வியாபித்து நிற
கையா லடியிலெட்டங்குலம் விட்டானமாக்களுக்கு மூலபாச
மாயவர்கள் ஞானக்கிரியைகளைத் திரோதானஞ் செய்யுந் தி
ரோதான சத்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கிற மேல் நாலங்குல முடை
ய சிகையை யத்திரத்தாலே சேதிக்குமது சிவதன்மணி தீக்கை
யெனப்பெறும்.

ஆனதினு லதி இச்சிறப்பினை யுடைத்தாகையினாலே சபீ
காரராம் ச தீக்கை சாதகரை யெனப்பெறும் மேல
கத விருவகையினை முடித்துணர்த்துகிறா
சமய விசேட இங்ஙனங் கூறிய நிர்ப்பீச தீக்கையி னுண
நிருவாண மபி டாகிய நிரதிகாரா சமய விசேடத்தி லட
டேக மிவற்றட ங்கும், சபீச தீக்கையி னுண்டாகிய சாதகா
ங்குமன்றே. ள் நிருவாண தீக்கையு மபிடேகமு மடங்
கும் எ-று.

சமயாசாரத்துடனே கூடி யனுட்டித்து வருகையாற் சபீசமென்றார் இது வடமொழி.

நிர்பீசத்தைப் பார்க்கச் சபீசஞ் சிறப்புடைத்தாகையா லுபாசீசமெனச் சிறப்பித்தார்.

ஆசாரியனுக்குஞ் சாதகற்கும் செய்தொழில் வேற்றுமை யாதலால் நீதியெனச் சிறப்பித்தார்.

உலோகதன்மணி பராபரபோக வேதுவாதலாற் சிவதருமணியைத் தருமெனச் சிறப்பித்தார்

இதற்கு வருணபத்ததி ஞான ரத்நாவலியிலுங் காலோத்தராதத்துங் காமிகத்துமே வாதுளத்து மறிக. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சபீச தீக்ஷாதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி பிழைக்காநல்ல வுத்தமர்க்குச் செய்வது சபீசம் - கன்மகாண்ட சாஸ்திரங்களைப் படித்த தனுடைய பொருளை யறிந்து அதைப்படியே வழுவாமல் அநுஷ்டானங்களையும் பண்ணிவரு முத்தமர்க்குப் பண்ணுமது சபீச தீக்ஷை.—

சீடனை நித்தியநைமித்திய காமியத்தினிறுத்தி நிரம்ப திகார நிகழ்த்தலுஞ்செய்து சாதகாசாரியருமாகி—அவர்களவாக ளதிகாராநுகுணமாக நித்திய கன்மமாத்திரமாகவும் நித்திய நைமித்திக கன்மமும் நித்திய நைமித்திக காமிய கன்மமும் பண்ணும்படி ஸ்தாபித்து தீக்ஷா பிரதிஷ்டை பிராயச்சித்தாதியான சர்வாதிகாரத்தையுங் கொடுத்து சாதகாசாரியாபிஷேகமும்பண்ணி.

சாதகாசாரிய னென்றது, நைஷ்டிகாசாரியனைப் போல அக்கினிகாரியாதி கன்மங்களின்றி சர்வமும ஞானத்திலேயே பண

ஞது அக்கினிகாரியாதி சர்வகன்மங்களையும பண்ணும் பௌதி காசாரியனைச சொன்னது.—

வீரிதருவிக்கு மூலோகசிவதனமணி யென்றிரண்டாம - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் நிர்வாண தீக்ஷைதானும லோகதன மணியென்றுஞ் சிவதன்மணியென்று மிருவகைத்தாம

உலோகதன்மணியாவது கிரகஸ்தனுக்கு பௌதிகாசாரியா சிகாச்சேதமன்றியிற் பண்ணுந் தீக்ஷை.

சிவதனமணியாவது ‡ நைஷ்டிகாசாரியன் நைஷ்டிகனு க்கு சிகாசசேதத்துடனே பண்ணுமதீக்ஷை.

நைஷ்டிகாசாரியன பௌதிகனுக்கு உலோக தனமணி தீ க்ஷையும பணணலாம்.

பௌதிகாசாரியன் நைஷ்டிகனுக்கு தீக்ஷை பண்ண லா காது.—

ததோ²க்தம் காமிகோத்தரே — த்³விதா⁴ ஶிவஜ்ஞாநதீ³க்ஷா ஸ்யால்லௌகிகீ ஶிவயோஜிநீ | ஶிவாசார்யேண விநா வத்ஸ ஜ்ஞயா ஸா லோகயோஜிநீ || ஶிவாசார்யேண ஸம்யக் க்ருதா யா ஸா ஶிவயோஜிநீ | தீ³க்ஷயா லோகயோஜி ந்யா பௌ⁴திகாஸ்து தீ³க்ஷிதாஸ்தே ஸ்ம்ருதா: || ஶிவயோஜி ந்யா நைஷ்டி²காஸ்து தீ³க்ஷிதாஸ்தே ஸ்ம்ருதா: | நைஷ்டி²கா நைஷ்டி²கம் ஶைவம் ப்³ரஹ்மசர்யம் தீ³க்ஷிதா: க்ருதா: || பௌ⁴திகஸ்ய க்³ருஹஸ்த²ஸ்ய நாநைஷ்டி²கதீ³க்ஷாம் ஸம்ஸ்காரம் ந.

ஆகலின் லதிகாரையாகுஞ் சமயவிசேட நிருவாண மபி டேக மிவற்றுடன்குமன்றே-சபீச தீக்ஷையானது அதிகாரத் துடனே கூடினதாகையால் சமய விசேஷ நிருவாண மாசாரி

டாபிஷேக மெனனும் காலு நிலையு மவரவர் ஞானத்துக் கிடாகப் பண்ணப்படுவது. நிலையை யநேக பேதமாகச் சொல்லிப்போக இவ்விடத்து நாலென்று சொல்லுவானே னென்னில்? அந்த நிஷ்டா பேதங்களெல்லா மிந்த நாலு நிலையிலே யந்தர்ப்பவிக்கு மென்ப தென்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சபீசத் தருகரைச் சாற்றுகின்றார்.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்லவுத்தமாகுரு-சபீச நிஷ்டை படிப்பிக்கப் பண்ணும் விசேஷ வித்தையாகிய சிவாகமங்களைப் படித்துப் பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந்து அச்சமயாசார மார்க்க நடக்கை தப்பாதனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்தியங் காண்பிக்குஞ் சாமானிய வித்தையாகிய நாலுகசத்த வேத வேதாந்த மீமாம்ச புராண முதலிய முற்று மற்றருகமா மிவைகளில் ஒவ்வொன்றைத் தானபடித்துப் பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந்து அச்சமயாசாரமார்க்க நடக்கை தப்பா தனுட்டியாநின்று காண்பிக்குஞ் சாமர்த்திய முடையராய்ச் சத்தத்துமாதி காரிகளாகுஞ் சமயி விசேஷி திருவாணி சாதகாசாரியர்களா மருகர்க்கு—

செய்வது - பண்ணுவது,—

உயர்பீசம்-தலைக்கடை குறைதலால் முக்கிய சபீசதீக்ஷை,—

இவர் தம்மை - இவ்வைவரையும்,—

நீதியினால் - அவரவர்க்கு அருகமாக,—

நித்திய நைமித்திய காமியத்தில் நிருத்தி-சமயி விசேஷி திருவாணி மூவரையுஞ் சீர்முழுகுதல், தரிப்பித்தல், ஜபித்தல் பூஜித்தல் ஓமித்தல் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நியானித்த

ல், சமாதித்தல், சாக்ஷாத்கரித்தல் முதலிய அவரவர்க் கருமமான கன்மங்களை விதிப்படி விழாதுசெய் நித்தியாதிகாரத்திற பிரதானமாய நிறபித்துக் குருக் குறிப்பேவலாற சிறிதியன்ற நைமித்திகாதிகாரத்திலும், சிகாச்சேதமாகிய நிருவாணிக்கடகு விசேஷித்த நைமித்திகத்தி லதிகார முண்டென்று காமிக முதலிய சிவாகமஞ்செப்புதலாற் குரு கற்பனையாற் சகல நைமித்திகாதிகாரத்திலும சிறிது விரும்பிற் குருகற்பனையாற் சிறிது காமியாதிகாரத்திலும் நிற்பித்துச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச் சாதகனுக்குக் குறித்த அவனைச் சாதகாபிஷேகம பண்ணிச் சாத்திய மந்திர ஜபபூசை யோக முதலிய காமியாதிகாரத்திற் பிரதானமாய நிறபித்து, நித்தியாதி காரத்திலும குருவாஞையின்ற சகல நைமித்திகாதி காரத்திலும் நிற்பித்து, ஆசாரியாபிஷேகம பண்ணி ஆசாரியனுக்குக் குறித்த அவனை யாசாரி யாபிஷேகம்பண்ணி தீக்ஷைப்பிரதிட்டை சிவாகமபோதன முதலிய நைமித்திகாதிகாரத்திற்பிரதானமாய்நிற்பித்து நித்தியாதி காரத்திலும பரார்த்தம்சிறிது சுவார்த்தமாகவும் சிறிது காமியாதிகாரத்திலும் நிற்பித்து,—

நிரம்பவதிகாரம் நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து—நிர்ப்பீச தீக்ஷைபோல் ஏதுமதிகார மாத்திரமாய் ஏலாவதிகாரக் குறையாய் இயற்றுவிப்பதின்றி, இப்போது சொல்லிய நித்தியாதிகாரி காமியாதிகாரி நைமித்திகாதிகாரி மூவர்க்கும் அவரவர்க் கருமமாய நிறைய வதிகாரம பண்ணுவது பண்ணுவித்து, அவர்க்குள் ளிருவரை —

சாதகா சாரியருமாக்கி – சாதகா சாரியர்களாதுஞ் சிகாச்சேதமாத்திரஞ் செய்த நிருவாணியாதுமோரிருவர் முறையில் ஸ்வதந்திரர்களாயுங் குருவாஞ்ஞையினாலும் பண்ணப்பட்டதலால்,—

வீடு தருவிக்கும் - மோக்ஷங்கொடுப்பிக்கும் மூவருள் ஆசா ரியன் ஸ்வதந்திரமாய்ச் சர்வாதிகாரியாதலாற் சாவசம்பூர ண சபீச சாதிகாரதீக்ஷாவானுதலா லவனுக்கே சாதிகார தீ க்ஷையென் பதியல்பினாற் செல்லும்

திரும்ப அந்தச் சபீசதீக்ஷை,—

உலோகசிவதன்மிணி யென்றிரண்டாம் - உலோகதன்மி ணிதீக்ஷை சிவதன்மிணி தீக்ஷையென் றிருவிதமாம்,—

ஆதலினால் - சொல்லிய நீதியினால், சபீசதீக்ஷா பேதமெ ல்லாம் நிர்ப்பீச தீக்ஷையில் நிரதிகாரையாய் முன் சொல்லிய சமய விசேஷ நிருவாண தீக்ஷைகளை நீக்கி—

அதிகாரையாம்-என்பது தமக்கட குறைதலாற் சாதிகா ர தீக்ஷையாம்.—

சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற் றடங்குமன் றே. அன்றே என்பதசை.

உலோகசிவதன்மிணி யென்ற விடத்துச் சிறப்பிசையாதது விசேஷித்திசைப்பாம்.

முறைமையிற் சபீச தீக்ஷாபேத மாகுஞ் சிவதன்மிணி தீ க்ஷை உலோகதன்மிணி தீக்ஷை யிரண்டினுள் சிவதன்மிணி தீ க்ஷை பரையென் றுரைக்கும் நயிஷ்டிகீ தீக்ஷை யென்றும் அப ரையென் றுரைக்கும் பவுதிகீ தீக்ஷை யென்று மிருவிதமாம்,—

அவற்றுள், பரம்பரையாயும் சாக்ஷாத்தாயும் பிரதிசபசா வனுஞ்சாதி சிவகுணமடைபுற்ற மூர்த்திமாத்திர காமிகராயுஞ் சாதக காரிய காமிய சிவதன்ம லோகதன்ம கன்மானுஷ்டான பலப்பற் றற்றவர்களாயும் அவரவர்களுக்குரிய சாமானிய வி சேஷ சரியை கிரியை ஜப சாலம்ப சிவயோக நிராலம்ப சிவ யோக ஞான திரிபதார்த்த ஞான சிவதத்துவ பதார்த்த விவேக ஞானவான்களாயும், அந்தச் சிவதன்மானுஷ்டான சிலர்க

ளாயுஞ் சிரீகண்டாதி சதாசிவாந்த சாலோக சாமீப சாரூப சமபலத்தியான சாத்திய சமபல மூர்த்தி சாயுச்சியங்களையும சதாசிவ தத்துவத்திறகுமேற் சத்தி சிவதத்துவ கலாபுவன சாதார நிராதாரங்களிற பரசிவ லோக சாமீப சாரூப சததுச சித்தச சமபலத்தடஸ்த மூர்த்தி சாயுச்சியமுற்றுப் பெற்று மூர்த்தமுத்தசொரூப சாயுச்சியங்களையும் அவரவர்க்கருகமாயச சாரூதறகருத்தாக்களாயுமிருக்கும சமயிபுத்திரர்கள புத்திரவிசேஷ நிரபிஷேக நிரதிகார திருவாணிகள சாபிஷேக சாதிகாராசாரியாக ளிவர்கட்கு யோக்கிய மறிந்து சர்வசிவ புண்ணிய பசு புண்ணிய பாவசஞ்சித கன்மசுத்தி மதியாகவும் அதிலலாதாகவும அஷ்டாங்குல மட்டு விட்டாறுக்குஞ் சிகாசசேத வதியாகவும் அதிலலாதாகவும் பண்ணுமத நயிஷ்டிகீ சிவதன மிணி தீக்ஷை.

கூடவுதிக்குமாயேய மாகாமாயேய புத்திகுண வணிமாதி குண குணஞ்சித்துப் பலமாகததான், அதிக பலமாகத் தான, அதிக பலமாகவுதிக்குஞ் சரீர நிரவதிக சாதிசய சர்வஞ்ஞத்வாதி சிவகுண மணப்புற்ற போகபோகாந்த மோக்ஷ காமிகளாயும் மகாப்பிரளய பரியந்த மிந்தச் சரீரத்தைத் தானே மரண மடாதபடி அதிமார்க்க மாந்திர சாத்திரப் பிரசித்த விசேஷ சிவதீர்த்த மருந்து மந்திர யோக முதலிய சிவதனம விசேஷா னுஷ்டானத்தாற் சித்தி பண்ணிக் கொண்டு தாமிருக்கும் புவனமது விட்டு முட்டின்றி விரும்பிப்போம் புவனங்கட்கிணங்க வேடந்திரித்து வடிவு விரித்து மாயாவதி சரிக்கும் சாமர்த்திய வாஞ்சா வான்களாயும் சரீரம் விட்டு விரும்பும் வேறு சரீரம் பரித்து மகாமாயாவதி சரிப்பவிருப்பத் தரிப்பவராயுங் காமிய சிவஞானத்தியான ஜப பூசா சேவாதி சகாமாராதனை அல்லதனுபவத்தைப் பிரமாதிகாற் சிவமூர்த்தி யாண்மாருட சம்புபக்ஷ பிரமாதி காற்சிவமூர்த்தி சம்புபட்சமாத்திர சதாசிவ மூர்த்தி யாகப் பஞ்ச பஞ்ச கலேசுவர மூர்த்திகளு

ள் அவரவர்க்கிஷ்ட பலார்க்க கலார்க்க கலேசுவாமூர்த்தி ஞா
னத் தியான ஜப பூஜாசேவாதி சகமாராதனை அல்லது அப்
படிச் சிந்திக்கப்படும் காலாக்கினியாதி அனாசிருகாந்த புவ
னேசுவர்களுள் அவரவர்க்கிஷ்டபலார்க்க புவனார்க்க புவனேசுவ
ர ஞானத் தியான ஜபபூசாசேவாதி சகாமாராதனை யெனவி
னை அதிமார்க்க மாந்திர சாஸ்திரப் பிரசித்த சிவதனமானவு
டான வாஞசா வானகளாயு மிருக்குஞ் சாதகாக்குத தீக்ஷா
னந்தர மனுஷ்டிகளுஞ் சிவபுண்ணியத்தைக் கொந்து மாறினதிச
சேரும முன்செய்த சிவபுண்ணிய மாத்திரம் அந்தந்தச் சாதக
ரடையும் பலார்க்க கலார்க்கங்களாய் அந்தந்தக் கலாமரியாதி
யிற சேவித்து நிற்கச் சர்வ பசுபுண்ணிய பாவசஞ்சித கன்ம
சுத்தி மதியாகவும் துவாதசாங்குல மட்டிலிட் டதுசகுஞ் சிகா
சசேதவதியாகவும் புண்ணுமது பௌதிகசிவதன்மினி தீக்ஷை

மாயாவதிமட்டு முட்டும் பிரஞ்ஞாப் பெருக்குத தனது த
னது வசத அவதி கருகக்கும்பின் கூடவுதிக்குகளை சிற்றுபபல
மாக அதிக பலமாக வதிக்கும் சாதிசய சாவஞ்ஞாதி சிவகு
லை மலைப்புற்று மாயாமண்டலத திருநதாலும சிறுபெயரிட்ட
த பபிரஞ்ஞாப்பெருக்குமாயோபரி அபரிமிதமாக விரிக்கும் மா
யேயபுதநி அணிமாதிகுணமணைபபுர்றும் அதுவன்றி வைதிகாத
தியாலமிக சாத்திரப் பிரசித்த யாகாதி பசுதன்மங் தன் கோ
டிகளுளடக்கும லௌகிக சாததிரப பிரசித்த கன்னேராயகர்
தடாகமுதலிய லோகதன்மக் கழுவியொழுக்கியும் லோகதனம
சிவதனம அவாகோடிகளுக்குட் சிறிதொருகடைபற்றி மூனசொ
லலிய அதிமார்க்க மாந்திர சாததிரப் பிரசித்த சிவ தன்ம து
லாகோடி கொழுவி அக சிவதனமானுஷ்டானத்தால் மகா
மாயாபூதி விருப்பில் தன்றேரடு கூடவுதிக்கும்மகாமாயேய பு
த்திகுண அணிமாதுகேவிய குணபலம் சிற்றுப்பலமாகத்தானே

அதிகபலமாக வுதிக்குஞ் சாதிசயர் சர்வஞ்ஞாதி குணமனைப் புறறு முதிக்கும் போகபோகாந்த மோக்ஷகாமிகளாயும், மகாபிரளய பரியந்தஞ் சிவதன்மிணி பவுதிகீதீக்ஷையிற் சொல்லிய இருவகை முறைமையிற சரீரந் தரித்துச சரிப்ப விருப்பந் தரிப்பவராயும், சிவதன்மமனைப்புற்ற லோகதன்மம உலோகதன்ம மனைப்புறற சிவதன்மம், இருதன்மானுஷ்டான சீலர்களாயிருக்கும சாதகர்களு அந்தந்தச சாதகர் பொருந்த விருமபும அங்கங்க பலார்த்தங்களாய் அந்தந்தக் கலாமரியாதியிற பசுபுண்ணியங்களை சிவபுண்ணியங்களை பரிசேஷித்து நிற்கப் பாவகன்மங்கள் அந்தந்தக் கலாமரியாதியிற பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாக அப் பரிசுத்தி மதியாகவும அந்தந்தச சாதகருக்குச் சதாசிவதத்துவோபரி சத்திசிவதத்துவ போக காமிகட்குத் துவாத சாங்குலமட்டு விட்டுஞ்சிகாசசேதவதியாகவும பிருதிவி தத்துவாதி சதாசிவதத்துவாந்த போக காமிகட்குச் சிகாசசேதவதியனறியும் பரையாகவு மபரையாகவு பண்ணுமது உலோக தன்மிணி பவுதிகீதீக்ஷை.

ஸ்ரீம தகோர சிவாசாரியர் பததிமுதற் சிறிதுபததிகளிற பவுதிகீ சிவதன்மிணி தீக்ஷை பவுதிகிலோகதன்மிணி தீக்ஷை இரண்டிற்கும் இருதிக்ஷாபலார்த்த கலாதங்களாய்ப் பசுபுண்ணிய சிவபுண்ணிய தன்ம கன்மங்களை பரிசேஷித்து நிற்கப் பாவகன்மங்கள் மாத்திரம் பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாகப் பஞ்சகலாசுத்தி யொருமிக்கப்பண்ணி விருமபிய விரும்பிய புவனபோக போகாந்தத்துப் புகர்திக்ஷாபேக்ஷை யுபேக்ஷித்துச சாக்ஷாந்மோக்ஷம சாருமபடிக்குச் சிவனி—த்து யோசனை செய்யிருப்பது சிந்திக்கத்தக்க.

நீர் தீக்ஷா பரீக்ஷை பண்ணாது நுணணியதற்கானே, கிருஹஸ்தாசாரியர் விரக்தாசாரியர் என்று விசேஷியாம லாசாரி

யாகட்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை யென்று முன்சமுதாயத்திற சாற்றினீர்! அதுகாலோத்தராதியில் நயிஷ்டிகாசாரியார் நயிஷ்டிகர்க்கும் கிரகஸ்தர்க்கும் தீக்ஷைபண்ணுக, பவுதிகாசாரியார் பவுதிகர்க்கு மாத்திரம் தீக்ஷைபண்ணுக வென்னும் பாட்டத்தாற் கிருகஸ்தாசாரியார்க்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை நாட்டப்படாதென்று நாட்டப்பட்டது. நீ சொல்லிய துன்னது, ஆசாரியர்கட்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை யென்னுஞ் 'சர்வஞானோத்தர சாமானிய வசனத்தினாலும் நயிஷ்டிகாசாரியார் நயிஷ்டிகருக்கு மாத்திரம், கிருகஸ்தாசாரியர் நயிஷ்டிகர்க்கும் பவுதிகர்க்கும் பண்ணுக வென்று மாகமாந்தர விசேஷவசனத்தாலும் நயிஷ்டிகதீக்ஷையினாலே தீக்ஷிதனாயிருக்கும் கிரகஸ்தனும் விரகதனும் வர்ஜிக்கப்படாது வாஞ்சிக்கும் பிராரத்தகன்ம பலபோகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேதான் மணிமந்திர மருந்து முதலிய சாதனமாத்திர சாத்தியகாமிக போகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேயுந்தான் மலபரிபாககாரதம்மியத்தால் நையிஷ்டிகதீக்ஷா வைசித்திரிய மாத்திரத்தால இங்கிருந்து வாஞ்சியாதிருக்கவும் சரீராந்தத்திறானேவரும் பராபர புத்தி யபரபுத்தி போகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேயுந் தானசாதக சாத்திய பவுதிக திட்சா பல புவன பதிபூதி வாஞ்சையில்லாமையாற பவுதிகனென்று நயிஷ்டிகனாமே யென்னுஞ் சோமசம்புகிருத்தி வசனத்தாலும், கிரகஸ்தாசாரியர்கட்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை நன்றாக நாட்டப்பட்டது.

நீரப்படிச் சொல்லின் பவுதிகாசாரியர் பவுதிகர்க்குத் தீக்ஷை பண்ணக்கடவாக வென்னும் வசனம் நிஷ்பலமாய் அப் பிரமாணனியத் தானமாய்ப் போகாதோ? நீயப்படிப் போமென்று சொல்லியதெப்படி, போகாது. சபலமாகத் தானே சோமசம்பு பத்ததி வியாக்கியானத்திற் சுருக்கி யுரைத்திருப்பது விரித்துரைப்பாம்.

முறைமையில் நிஷ்டை யென்று மோக்ஷத்திற்கும் சமாதிகரும் விரத முதலியவற்றிற்கும் பெயராதலால், பாலியவயது தொடங்கி மரணாந்தம் விரத நியமித்துத் துறவிகளாயிருக்கும் நயிஷ்டிகப் பிரமசாரிகளென்றும் கன்னிகா கலியாண காலாவதி விரத நியமித்துத் துறவிகளாயிருக்கும் பவுதிகப் பிரம சாரிகளென்றும் இருவகையராயிருப்பர் விரக்தாசாரியர்களும் கிரகஸ்தா சாரியர்களும் தனித்தனி சரீராந்தத்தில்வரும் மோக்ஷ விருப்பத்தினாலும் அவரவர்க்கிட்ட புவனபதி பூதி விருப்பத்தினாலும் அவ்விருப்பத்துக் கநுகமாய நயிஷ்டிகதீக்ஷை பவுதிகதீக்ஷை பண்ணுவித்துக்கொண்டு மூன்று பகுப்பார்களுக்கும் தனித்தனி அட்டாங்குல சிகாச்சேதமுடைய நயிஷ்டிகாசாரிகளென்றும் துவாதசாங்குல சிகாச்சேத முடைய பௌதிகாசாரியர்களென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள் ஆதலால், கிரகஸ்தா சாரியர்கள் நயிஷ்டிகா சாரியர்களாயும் பவுதிகா சாரியர்களாயும் குருத்துவம் பரிப்பார்களென்பது பக்ஷமாத்திரங்காண் போற்றப் பித்து நாட்டுதலாலும் வசனங்கள் சபலங்கள் தானே! அஃதப்படியாகட்டும், ஸ்ரீகாமிகாகமத்தில் நாலாம் வருணத்தில் நயிஷ்டிகர்க்கே நைமித்திக கன்மகர்த்திருத்துவ குருத்துவம், கிரகஸ்தருக்கு நித்தியகாமிய கன்ம கர்த்திருத்துவ சமயபுத்திர சாதகத்துவ மாத்திரம், குருத்துவமில்லை யென்று கூறியதேது? அது உள்ளது. ஆமாத்தக மட்டம் முதல் மட்டுரு மனக்குறிப்பப் பிரிப்பினால் மட்டப்பகுப்பாகமங்களிற் சிறிதாகமங்களிற் கூறியது.

காலோத்தராதியில்,—

க்ருஹஸ்தஸ்ஸாவர்ணேஷு பூஜ்யோ குருருதாக்ருத
நைஷ்டிகத்வதமோ கஶ்ரேயோ பௌதிகஸ் துவிசேஷத
சதுராஸ்ரமிவர்ணானாம் லிங்கா மக்ருஹிணாமபி
ஆசாரயத்துவமசிவேனாஸமிகஸித்தாகதே பரிபாதிதம்

என்று கூறுதலானும், சிரௌதமதத்தில் பிராமணாசாரியர் முதல ஆசாரியர் நால்வர்க்கும் முறைமையில் நான்கு மூன்று இரண்டு ஒரு வர்ணங்களிலே கல்யாணம் விதித்திருத்தலானும், சாவர்ணமானவர்களும் அப்படிச் சாற்றுவாம். ஓராகமத்திற் றெளியது கொண்டு தெளிவுள் பிராமணனே குரு, மற்றை வருணத்தார் சாதகர் புத்திரர் சமயிகள் மாத்திரமா யிருப்பாரகளென்றும் பிராமணன் பிராமணன் முதல் நால்வர்க்கும் குருவென்றும், அரசன் அரசன்முதல் மூவர்க்கும் குருவென்றும், வணிகன் வணிகன்முதலிருவர்க்கும் குருவென்றும், சூத்திரன் சூத்திரர்க்குக் குருவென்றும் மேருதந்திரத்திலும் காமிகம் பாராக்கியம் முதலிய ஆகமங்களிலும் முறைமையில் விசேஷித்ததும் விதித்தும் இருத்தலால் ஒருவசனத்தைப்பிடித்துப் பிராமணன் றானே குரு மற்றவரல்லரென்று பேசவேண்டும். அப்படியாகட்டுமென்று நீ சொல்லில் மற்றையர்களுக்குக் குருவென்னும் அநேகாகமவசனங்களுக்கும் அப்பிராமணியப் பிரசங்கம் வரும்.

பிராமணனில் பிரஞ்ஞாவானக ளில்லாதிருந்தால் அரசன் முதலோர்க் கரசன்குரு, அரசரிற் பிரஞ்ஞாவானக ளில்லாதிருந்தால் வணிகன்முதலோர்க்கு வணிகன் குரு, வணிகரிற் பிரஞ்ஞாவானக ளில்லாதிருந்தால் சூத்திரர்க்குச் சூத்திரன் குருவென்னும் வசனங்களுக்குப் பிராமாண்ணியம் சொல்லலாமென்று நீ சொல்லில், காலாம வருணத்து ஸபிண்டிகரிற் பிரஞ்ஞாவானகள் இல்லாதிருக்கிற் சிரேஷ்டன் குருவென்னும் வசனத்துக்கும் பிராமாண்ணியம் நாம் பேசுவோம். அப்படித் தானே சொலுமென்று நீ சொல்லில் அதுவுங்கூடாது சிரேஷ்டன் சாவர்ணங்களிலும் பூசியனாகிய குருவென்று கூறுதலால் காலாமவருணத்து ஸபிண்டிகர் பிரஞ்ஞாவான்களா யிருந்தா

னும் கிரகஸ்தரும் பிரஞ்ஞாவான்களா யிருந்தால், இருவகை யாருங் குருவென்று கூறுவோம்.

அப்படித்தானாகட்டு மென்று நீ சொல்லில்? அதுவுங் கூடாது. மந்தப்பிரஞ்ஞனாயிருந்தாலும் பிரவாக சந்ததிப் பிரசித்தப் பிரசூதிமானாயிருக்கின்ற குருபுத்திரனைத் தியாச்சியம்பண்ணலாகாதென்று சிவாகமஞ் செப்புதலால் ஒன்றுங் குறியாமற் பிரஞ்ஞாவான்களா யிருக்கிற சிஷர்களுதவியாக அவனே குருவென்று கூறுவோம். இப்போது சொல்லிவந்த வசனங்களாலே விரதிகளில் பிரமசாரியுங் கிரகஸ்தனும் குரு, வானப்பிரஸ்தனுஞ் சந்நியாசியுங் குருவல்லரென்று கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீ காமிகாகமத்தில் சந்நியாசிக்குங் குருத்துவ முண்டென்று கூறியதேது? உள்ளது சாஸ்திர தீட்சைமாத்திரத்திலென்று சமாதானம். சாட்சாத்கிருத சிவாதிபதார்த்த சித்த சிவயோகியாகில் சாம்பவ தீக்ஷைமாத்திரத்திலென்று சமாதானமாம்.

நாலாம் வருணத்தார்க்குப் பிரணவமாகாதென்று பிராமணர் முதலோர் பேசுவதேது? உள்ளது. குருத்துவம் வித்திருத்தலாற் பிரணவ பூர்வப் பிராசாதமறியாதவன் குருவல்லனென்று கூறுதலானும், ஸ்ரீ மகுடாகமத்தில்

"நிர்வாணதீக்ஷிதே சூத்ரே
பிரணவஞ்ச நியோஜயேத்"

என விருத்தலானும், காமிகத்திலு மப்படி யிருத்தலானும் பிரணவமாமென்று பேசுவோம்.

சோமசம்பு பத்ததி முதற் பத்ததி கர்த்தாக்கள் தீக்ஷியசதபடியினாலே விசிஷ்ட சமயி முதலானோர்க்கும் பிராமாண்ணியங் கொடுத்திருத்தலானும் "ஆ"மென்பது சூசிக்கப்பட்டது.

பிரஞ்ஞையில்லாப் பிராமணர் சிலர் நாலாம் வருணத்திற் சந்நியாசி இல்லையென்று சாற்றுவார்கள், அதுவேட்டிகப் பிரம

சாரிகளுள் ளடக்கிய பிராயச்சித்தாதி விதித்தலாலேயும், சித்தி ய விசுவசாதாக்கியத்தில் பிராமணர்முதல் பத்துச் சாதிக்கும் பிரமசரியம் கிரகஸ்தம் வானப்பிரஸ்தம் சந்யாசமென்று நான்காச்சிரமமு முண்டென்று விதித்தலால் சைவத்திற் பிரசித்தம்.

வைதிகத்திலும் ராமாயணத்தில் கிருதாயுகக் கிரமத்தில் பிராமணர் முதல் நால்வர்க்கும் தபோமுக்கியஞ் சாற்றுவது போலப் பிரமாண்ட புராணத்தில் கிருதயுகத்திற்குப் பிராமண சந்நியாசி முக்கியன், திரேதாயுகத்திற்கு க்ஷத்திரிய சந்நியாசி முக்கியன், துவாபரயுகத்திற்கு வைசிய சந்நியாசி முக்கியன், கலியுகத்திற்குச் சூத்திர சந்நியாசி முக்கியன் என்னும் வசன முதல் வசனங்களாற் பிரசித்தந்தானே.

சிகாசச்சேதமில்லார்க்கு ஆசாரியாபிடேக மாகாதாகலானுங் கிரகஸ்தரிலும் விரக்தரிலும் நயிட்டிக திட்சாவானைகளால் நயிட்டிகாசாரியர்கள் உண்டென்று நாமுன் காட்டுதலால் அவ்விருவகை நால்வருள்ளுந் தம நயிட்டிகாசாரியர்களே சாற்றிய பரிபாடையில் சைவத்திற் சந்நியாசங் கொடுக்க வேண்டும் வைதிகத்துக்குப்போலக் குருத்துவமில்லாத சந்நியாசங்கொடுபடதின்று.

பஞ்சருஷி கோத்திரத்தில் சிவபிராமணர் சாவாதிகாரென்று காமிகத்திற் சாற்றுதலால் அவர்களிடத்தில் சிகைச்சேதத்திற் போல நயிட்டிகாசாரியர் டவுதிகா சாரியரென்னும் பரியாலோசனை சந்நியாசாதி பரிக்கிரகம் பண்ணும் பொருட்டுப் பண்ணுவதின்றென்று சமபுத்தி பண்ணுவதே சாற்பு அதையும், இனி யப்பால் காட்டுவோம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

இனிச் சபீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கூரறிவு மாற்றலுமிக்குடையராயினோர்க்கு, ஆசாரியனுவான அஃறிந்த சமயாசாரங்களை மந்திர நிருத்தி யென்னையவற்றைச் சுத்திசெய்தொழித்து சித்திப கனமமுதலிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதாம். ஆகலின் இது சாதிகார தீக்கையெனவும் பெயர் பெறும். இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கை பெற்ற சாதகருமாசாரியருமென இருதிறப்படுவர். இத்தச் சபீச தீக்கைதான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாய உலகதருமிணியுந் துறவறமுடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமிணியுமென இருவகைப்படும். இவை முறையே பௌதிக தீக்கை நைட்டிக தீக்கை யெனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும். சமய விசேட நிருவாண அபிடேக மெனும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமெனும் இவ்விரண்டனுள் அடங்கு மென்பதாம்.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாண தீக்கையும் அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களுஞ் சபீச தீக்கையெனக் கொள்க.

உத்தமத்தி னுத்தமனென்பார், நல்ல வுத்தமரென்றூர

ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி யிழுக்காமையுமாகிய விரண்டுமுடையார் உத்தமத்தி னுத்தமரென்பதூஉம், இரண்டுமில்லார் உத்தமத்தி லுத்தமரென்பதூஉம் பெற்றாம்.

பெறவே, நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென இருதிறப்படுஞ் சாதார தீக்கைக்குரியார் இவ்வாறு முத்திறப் படுவரென்ப தாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறிட வாற்றால் ஔதந்திரியெனத் தொகையா னொன்றாம், ஞானவதி கிரியாவதியென வகையா னிரண்டாம், ஞானவதி நிராபேக்ஷஞ் சாபேக்ஷம் கிரியாவதி நிராபேக்ஷஞ் சாபேக்ஷமென விரியா னான்குமாயவாறு காண்க.

நிராபேக்ஷஞ் சாபேக்ஷமென்னும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றி னியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதார தீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொன்ன நிர்ப்பீஜ சபீஜமென்ற விரண்டினை நிராபேக்ஷ மருளிச்செய்து மேல் சபீஜ தீக்ஷையின் முறைமையும் உலோக தன்மணி சிவதன்மணியின் முறைமையு மருளிச்செய்கிறார்.

ஓதியுணாத தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்ல உத்தமர்க்குச் செய்வது நிர்ப்பீஜம் - வேதாகம சாத்திரங்க ளெல்லாவற்றையு மதிகரித்து அவையிற்றி னுண்டான வாதங்களையு மறிந்து அந்தச் சாத்திரஞ் சொன்ன முறைமையில் ஒழுக்கந் தப்பாமல் நடக்கிற உத்தமரி லுத்தமரா யுள்ளவர்களுக்குச் செய்வது மேலான சபீஜதீக்ஷை,—இவர்தம்மை - இந்தவுத்தமர்தங்களை,—நீதியினால நித்திய நைமித்திய காமியத்தி னிறுத்தி- அவரவர்க்குத் தக்க முறைமையாக நித்திய கன்மத்தையும் நைமித்திய கன்மத்தையும் காமியத்தையும் கற்பித்து நிறுத்தி,—நிரம்பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து - பராநுக்கிரக முதலான எல்லாவதிகாரத்தையுங் குறைவறக் கொடுத்து,—சாதகராசாரியருமாககி- திருவிகற்ப சமாதி முதலானவையிற்றையுங் கற்பித்து ஆசாரியபிஷேகமுஞ் செய்து,—[illegible]த்தையு

கொடுப்பிக்கும் அது,—உலோகசிவ தனமணியென றிரண்டாம் - ஆசாரியன இந்த வானமாலை இவன போகங்களுக்கு இச்சையான புவனஙகளிலே யோசிப்பிக்கிறது உலோகதனமணியென றும சிவனுடனே யோசிப்பிக்கிறது சிவதனமணியென றும இரண்டுவகைகடபடடிருக்கும்.—ஆதலினு லதிகாரையாம- இப்படிச சொலலிவநத திக்ஷைகளின விசேஷஙகளினுல் இவையெலலா மதிகாரையாம—சமயவிசேஷ நிருவாண மபிடேகமி வறறடஙகுமனறே - முன சொலலியநத திக்ஷைகளெலலாம சமயததிலும் விசேஷத்திலும் நிருவாணததிலும் அபிஷேகத்திலும இந்த நாலு திக்ஷையிலும அடஙகும.

'பாலரொடு வாலீசா'என்ற திருவிருத்தத்தில் 'நிரதிகாரையென நிகழ்திரண்டாய விளஙகும்'என்ற பதத்துக்கு வியாக்யானம 'இவறறடஙகுமனறே' என்ற வளவும வந்து முடிந்தது; இது அதிகாரை என்னுமதுவ கண்டுகொளக

இதனுற சொல்லியது, வேதாகம சாஸ்திரஙகளை ஓதியுணர்ந்து அநதச் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையினுலே பிறகிற உள்ளது தவாகளுககுச் செய்வது சரீச்திக்ஷையென றும, இவர்களுககு முறைமையிலே நித்தியம நைமித்தியஙகளையும கற்பிக்கிறது அதிகாரையாமென றும்,இநதத் திக்ஷைகளெல்லாஞ சமய விசேஷ நிருவாணம் அபிஷேகமெனகிற நாலிலு மடஙகுமென றுமுறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உயாபீசம - இனிச் சபீசமாவது,—ஓதியுணர்ந் தொழுகக நெறி பிழுக்கல்ல வுத்தமர்க்கு-மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறிவு மொழுககவழியில் வழுவாது செய்யு மாற்றலுமிகளுடைய வுததமத்தி லுத்தும ராயினுர்க்கு நிறுத்தி,—செய்வது - ஆ

சாரியனாவா னஃதறிந்து சமயாசார கன்மமாத்திர நிருத்தி யேனையவற்றைச் சுத்திசெய்ய தொழிந்து,—இவர்தம்மை நீதியி னாணை - இவரை முறைமையான,—நித்திய நைமித்திக காமியத் தி னிரம்பதிகார நிகழ்த்துவதனுஞ் செய்து - நித்திய நைமித்திக காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதா கலின்,—அதிகாரராம் - இது சாதார தீக்கையெனவும் பெயர் பெறும்—சாதகாசாரியருமாக வீடுதருவிக்கும் - இத்தீக்கை ப்பேறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகரு மாசாரிய ருமென றிருவகைப்படுவர்.—உலோக சிவதருமணியென றிர ண்டாம் - இந்த சபீசதீக்கைதா னில்லற முடையார்க்குத் தி ரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாகிய லோ கதருமணியும், துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச் சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமணியுமென றிருவ கைப்படும். இவைமுறையே பவுதிக தீக்கை, நயிட்டிக தீக்கை யெனவும் பரியாயப் பெயர்பெறும்.—ஆதலினாற சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்குமன்றே- இவ்வாறாதலிற் சம யவிசேட நிருவாணம் அபிடேகமென்னும் பேதமெல்லா நிர்ப்பீச சபீசமென்னு மிவ்விரண்டி னடங்கும்.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யு நிருவாண தீக்கையும் அ தற் கங்கமாய்ச் செய்யப்படும் சமய விசேடங்களும் சபீசதீக் கை யெனக்கொள்க

ஓதியுணர்தலு மொழுக்கநெறி யிழுக்காமையுமாகிய விர ண்டு முடையார் உத்தமத்தி லுத்தமர் எனவே இவ்விரண் டி னொன்றிலாதார் உத்தமத்தில் மத்திமரெனவும் அவ்விர ண்டு மில்லாதார் உத்தமத்தி லதமரென்பதூஉம்பெற்றாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதார தீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் றீக்கை யிருவிதத் தொன்று மத்துவா சுத்திசெய்வ
துமவ் வத்துவா வாறென்பது மதனை வியாப
கியின முறைமையு முணர்த்துகின்றார்

அறிவிலாக் கிரியையினா லாதல்சத்தி மந்தா லாத
லத்துவா சுத்தி பண்ணிமலமகற்றி, யொழிவிலாச் சிவ
மபிரகாசித்தற்குஞான முதிப்பித்துற பவந்துடைப்ப
னரனொருமூவாக்கும, வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்க
ளபதங்கள் வன்னங்கள்புவனங்க டத்துவங்களகலைகள்,
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாத்தி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன்கண்ணாம. (௬)

(இ-ள்) அறிவி லாக்கிரியை யினாலாதல்	சேடில்லாத கிரியாவதியென்னுந் தீக்கை யினாலே யாதல்,
சத்திமந்தா லாதல	அந்தரங்க வியாபாரத்தாற்செய்யுஞான தீக்கையினாலே யாதல் அவரவர் சத்திநிபா தானுகுணமாக
அத்துவா சுத்தி பண்ணி	தத்துவாத்துவா முதலான தெல்லாம பாசபந்த மாகலா லவைகளைப் புஞ்சகலைக ளினு மடைத்துச் சுத்திசெய்து, இஃதாற் பல மியாதோவென்றும்?
மலமகற்றி	ஆணவமுதலியன மூன்று பாசங்களைச் சேதிப்பதுஞ் செய்து.
ஒழிவிலாச் சிவமபிரகாசித்த	அஞ்ஞான நீக்கமே யிவனைவிட்டு நீங்காத், சிவஞான, பிரகாசமாகத் தரிசனமாகையி

ற்கு ஞான முதிப்	ன பொருட்டுச் சாவஞ்ஞத்துவாதி குண
பித்து	ங்களைப் பிரகாசிப்பித்து,
உறப வத்து	மேற் றிருமியக்து சனனமெடாதபடி
டையபன்	செய்வன். அஃதெனபோலெனில்? நதியிற
	ஜலம சமுத்திரத்திலே பொருந்தி லத்தன

மையாயத் திரும்பாத வாறுபோல விகதவானமாவு மசரீரியு
மா யசங்கனுமாய நிருமலனுமாயச சாவஞ்ஞத்துவாதி குணங்க
ளை யுடையனுமா யாதி முத்த சிறசத்தியிற பேராநந்தத்தை
யனுபவனுமாய்ச் சிவத்தை யடைந்திருப்பன்.

மகுடோத்தரம, சௌரவமதிக

அரனெருமூவ	இப்படி யெல்லாருடைய பாசங்களையு
ாக்கும	அரிக்கையினான், அரனெனனுந் திருநாமத்
	தையுடைய சிவன முற்கூறிய நிராதார சா

தார தீக்கை பேதத்தான மூவகைப்பட்ட வானமாக்களுக்கு
மனுக்கிரகஞ் செய்வன அத்துவா சுத்தி செய்யுமிடத்து,

வழுவிலா வ	ஆனமாககளைப் பரகதி யடைவிபபிக்கைக
ழிபாரும	காரணமாகக் குற்றமில்லாத மந்திராத்து
	வாமுதலிய மார்க்க மறுவிதப்படும அவை
	யாவன?
மந்திரங்கல	அக்கருபஞ் சத்தருபமாகிய மந்திர பத வ
பதஙகள் வன்ன	ன்ன புவன தத்துவ கலைகளென்று சொல்லி
ஙகள புவனங்க	ய வாறத்துவாவும்,
டத்துவங்கள் க	
லைகள்	
கழிவிலா து	இவ்வாறுக் கூறியவாறின ளொன்றாங் கு
றை நத்முறை	றையாம்ற் சொன்ன முறையிலே யொனறி
யொன்றி னெ	லே யொன்றாக வியாபித்திருக்கும். அஃதா

வியாத்தி — வந்த மந்திர மக்கரங்களின் கூட்டமாகிய பதத்திலே வியாபித்திருக்கும், அப்பதம் வன்னத்திலே வியாபித்திருக்கும், அவ்வன்னம் புவனத்திலே வியாபித்திருக்கும், அப்புவனந் தத்துவத்திலே வியாபித்திருக்கும், அத்தத்துவம் கலைகளிலே வியாபித்திருக்கும்.

கருத்துகலை சத்தியின்கண் சத்தி சிவன்கண்ணும் — இவ்வாறிருக்குஞ் சத்தியே துணைக்காரணமாகையாற் கலைகளைத் வியாபித்திருக்கும் அச்சத்தி சிவனுக்குச் சமவாயமாதலாற் சிவனிடத்திலே வியாபித்திருக்கும். எ-று

கண்ணென்ப தேழாமுருபு

இதற்கு வருணபத்தியும் ரௌரவமும்மென வறிக (௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

க்ரியா தீக்ஷையென்றும் ஞானதீக்ஷையென்றும் சாமய தீக்ஷையென்றும் மூன்றுவித மாகையால் இந்த மூன்றுவகை தீக்ஷாதிகாரிகள் மூவர்க்கு முத்திபேத முண்டோவென வின்னப்பேதமில்லையென்பதும் கன்ய¶ மாசசித்தத்துக்குவழியி தென்பதும் மேற்கூறுகின்றது.

அரனெறிமூவர்க்கு மழிவிலாக் கிரியையினுலாதல் சத்திமத்தாலாதல் தத்துவா சுத்திபண்ணி மலமகற்றி யொழிவிலாச் சிவம் பிரகாசிக்க ஞானமுதிப்பித் தற்பவந் துடைப்பன் - பக்குவானமாகக் குடைய பாசத்தை யறிக்கையினாலே அரனென்னு நாமத்தையுடைய சிவ குருசாரியமூர்த்தியை யபிஷேகித்தருளும் கிரியாதீக்ஷிதர்க்குங் ஞானதீக்ஷையிற்பேதம் சாமயதீக்ஷையாகையால் ஞானதீக்ஷாதிகாரிகளும் சாம

பல தீக்ஷாதிகாரிகளுமிந்த மூன்றுபேருக்கும் ஆதிலுமென்று ஜ×வியவஸ்தித விகற்பமாதலால் கிரியாதீக்ஷாதிகாரிக்குக் கனம*லைகல்யமில்லாத கிரியாதீக்ஷையினாலும் ஞானதீக்ஷாதிகாரிக்குச் சிற்சக்தி§சகிதமான மனோ பாவனையினாலே பண்ணும் ஞான தீக்ஷையினாலும் கேவல சிச்சக்திமாத்திரத்தினாலே பண்ணு சாம்பவ தீட்சையினாலும் அத்துவ சுத்தியைப் பண்ணி

அத்துவசுத்தியாவது, ஷடத்துவாவிலும் சஞ்சிதமாயிருந்த கன்மங்களையெல்லாம் நசிப்பித்தல், கன்மங்கள் நசிக்கவே மற்றையும நீங்கும் ஆணவமலத்தினுடைய தடையையுமொழித்து நித்தியஞானத்தை மயமான சிவமான மானமாயிஷிட்டதிலேயபி வியத்தியாவதற்குமுன் னிராகாதி+கலுஷிதமா யிருக்கிற பசுஞானமபோக ஆன்மசுவரூபஞானத்தை பிரகாசிப்பித்து மேல் சங்கங்களொட்டாதபடி சுத்தம பண்ணுவன பதியும் ஆன்மாவு மவிபுவா யிருக்க அத்துவாவென்ற தாருக்கெனனில்? ஆன்மா மாயேத்தினாலே பந்திக்கப்பட்டு ஏகதேசத்தை யடைந்திருசிருஞாய் நின்று தீக்ஷாக்கிரமத்தினாலே யொவ்வொருத்தத்துவங்களாக நீங்கி ஸ்வஸ்வரூபமான வியுத்துவத்தையும் சாவஞ்ஞத்தையும் பெற்றுச் சிவத்தை யடைகையின லத்துவா வென்று தொழிந்து தேசத் தேசாந்தரத்தை யடைந்ததென் றதல்ல,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௬ ஔணாவமெநயாஸள ஶிவாஸமஜநம்ப்ரதி || கதெ
ரஜதஶாமொஜூா வஹிரஜதஶாஷீச | வஹிரமெஜ
வதீமெதஸ்யாஜ்ஞாரமஹிர்யாகரஜ்ஷ || ஸமஜ்யா ஶிவ
மெஸ்யாக்ஷம் வமைவருகரஜிமியாமதஃ | மொமெக சாயு
வருவமெஷ்யம் ஜரஷ்டா ஸாயுதி வருமெந || வருஸம்
ஸாரஶீஜஸ்யாவமைமெஸாவபிஜாபிதி | ஸாமதி
ஸஸ்யவிமெஜ யா நமெஷமாஜ்ஞாரஸாஷிதிரிதி||

இதனறிவும் ஆன்மாவுக்குக் கன்ம மார்ஜிக்கிறதற்கு வழியெனபதாக,—

அறுவகையாவழியாறு மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் - தப்பறக் கன்மமானதென்று மாரக்கமாகும். அவை யாதோவெனில்? மந்திரங்களை யுச்சாரணாதுக்கல்வரிசப் ○ ரசயங்களுடனே தப்பாமலுச்சரித்தால் புண்ணியமென்றும் தப்பினால் பாவமென்றும் வியாகரணத்தை யறிந்து பதங்களைப் பிரித்தால் புண்ணியமென்றும் அறியாதே பிரித்தால் பாவமென்றும் வன்னங்களை ● ரவை யுச்சாரணகப் புஷ்பதம் வழுவமே லக்கங்க ஸ்தானங்களிலே யுச்சரித்தால் புண்ணியமென்றும் அல்லது பாபமென்றும் புவன நாயகரைப் பண்ணின பூஜாதிகளினாலே புண்ணியமென்றும் தத்திரவியாபகார கிருதாதிகளினாலே பாபமென்றும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியாதிகரணங்களினாலே பராக்குப் பண்ணின வுபகாரத்தினாலும் விசிஷ்டத்திரவிய போகத்தினாலும் புண்ணியமென்றும் பிறர்க்குப் பண்ணின அபகாரத்தினாலும் நிஷித்த திரவிய போக்கியத்தினாலும் பாபமென்றும

டஞ்சகலாபிமானிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்குப் பண்ணின பூசா பூசைகளினாலே புண்ணிய பாபமென்றும்,—

கழிவிலா துறைத்தமுறை யொன்றி லொன்று வியாத்தி கருத்தக்கலை சத்தியின்கண் சத்தி சிவன்கண்ணென்றும் - ஒன்றையொன்று நீங்காத முறைமையாய்ச் சொல்லுகையால் மந்திரங்கள் வியாப்பியமும் பதங்கள் வியாபகமும், பதங்கள் வியாப்பியமும் வன்னங்கள் வியாபகமும், வன்னங்கள் வியாப்பியமும் புவனங்கள் வியாபகமும், புவனங்கள் வியாப்பியமும் தத்துவங்கள் வியாபகமும், தத்துவங்கள் வியாப்பியமும் கலைகள் வியாபகமும், கலைகள் வியாப்பியமும் சத்திகள் வியாபகமும், சத்திகள் வியாப்பியமுஞ் சிவன் வியாபகமு மாம்.—

இவ்வாறு சிவன் சர்வ வியாபி யாகையா லாத்துவாக்களினாலே யேற்பட்ட கன்மங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறவனும் புசியாதபடிக்கு நிலையினாலே யொழிக்கிறவனுஞ் சிவனேயாமென் றிதன் பொருள்.

¶ ஆர்ஜிதம் - சம்பாதிக்கப் பட்டது, × வியவஸ்தி-கட்டுப்பாடு * வைகல்யம்-குறைவு § சகிதம்-கூடினது ÷ கலுஷிதம்-கலங்கினது † உதாத்தம் - உரத்துச் சொல்லல் — அநுதாத்தம்-மெள்ளச் சொல்லல் ‡ ஸ்வரிதம் - உச்சரிப்புப்பேதம் ○ பிரசயம் - கூட்டல், ● ஹ்ரஸ்வம் - குறில் ┼ தீர்க்கம்-நெடில் ∟ ப்லுதம்-அளபெடை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கிரியாவதி நிலையினாலேதான சாம்பவி நிலையோடு சத்தி யென்று சாற்றும ஞானவதி நிலையினாலேதா

வை சடத்துவ சுத்திபண்ணி முத்தி வியத்தி பண்ணும் பொருட்டு அறியுஞ் சடத்துவாக்கள் கீழ்மேற் செல்லு மக்கிரமத்திலே யொன்றி லொன்று வியாத்தியை யுடையதாகி வியாப்பிய வியாபகங்களாயப் போயத் தத்துவங்களை வியாபிக்குஞ் சிவசத்தியோடு கூடச் சாவவியாபக சிவனுக்கு வியாப்பியங்களா யிருக்குமென்று விளம்புகின்றார்.

மலமகற்றி யென்பதனால் முத்தி செய் தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது,—

சிவம்பிரகாசிக்கும் ஞான முதிப்பித்தென்பதனால், வியத்தி செய்தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் சிவசாக்ஷாத் காரோத்பாதக காரண தீக்ஷித சிவத்துவ லக்ஷண சிறசத்தியினது வியத்தி ரூப சர்வபதார்த்த காப்ப சிவ சாக்ஷாத்கார சமுத்திரேக ரூப வியத்தி சொல்லப்பட்டது,—

உற்பவந் துடைப்ப னென்பதனால், மீளத்திரும்புதலில்லை யென்பது விளம்பப்பட்டது.

சிவனுக்குச் சிவசத்தி வியாப்பிய மென்றது சிவசமவேதை யாற்செலுத்தப்பட் டிருத்தலா லுபசாரம்.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரன் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று, மந்திரமுதலாறு வகைப்படு மத்துவாக்க ளொன்றி லொன்றடங்க இயுத்திகளின்றகலே திரோதான சத்தியினும் அது சிவத்தினு மடங்குமாறுணர்ந்து அவ்வாறடக்கி நிர்ப்பீசமெனத் தனித்தனி யிருவகைபடுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியென்னு மி

ரண்டனுளொருதீக்கையானே உத்தமத்திலுத்தமமாமுதலிய வம
மூவாசகும அறுவகை யத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தா ற
பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச் சிவப்பிரகாசித்தற
கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்குமெனபதாம.

கிரியை ஆகுபெயா

ஔததிரி யிரண்டுதிறனு மிலகுஞானங்கிரியையென முத
ற்கணெடுத்துக் கொண்டு முடிவினகண அழிவிலாககிரியை யிரு
னூஉஞ் சத்திமத்தாலுமெலன முடித்தமையின், இடைக்கட் கூ
றப்பட்டனவெல்லாம் இவவிரண்டற்கும பொதுவாமாறு கா
ணக.

சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இய
வாறே கூறபபட்டன

இதனுனே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூ
றப்பட்டது.

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பரமேஸ்வரன கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியாலாதல்
அத்துவாக்களைச் சோதித்து ஆன்மாக்கள் மலங்களைப் போக
குகிற முறைமையை மேலருளிச்செய்கிறார்:

அழிவிலாககிரியையினுலாதல் சத்திமத்தாலாதல்-அநாதியே
நித்தியமாயுள்ள கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியா லாதல்,—
அத்துவாக்கத்திபண்ணி - அத்துவாக்களிலே யெல்லையற்ற ஜன
னமரணங்களுக்கு ஏதுவான கன்மங்களை யெல்லாம் சுத்திகரித்து,—
மலமகற்றி - மலமாயாதி கன்மங்களைப் போக்கி,—ஒழிவிலாச
சிவமபிரகாசிக்கு ஞானமுதிப்பித் திற்பவர்த்தடைப்ப ரென

ருமுயலாகும் - உயிர்களுயிராய் அநாதியே இவர்களைவிடாது நீங்காமல நிற்கிற சிவப்பிரகாசத்தை யுண்டாக்குகிற பரஞானத்தையுந் தோற்றுவித்து ஜனனத்தையு மறுப்பன பரமேசுவரன மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும்,—வழுவிலாவழியாரும - மலத்தைப் போக்குகைக்கு ஏதுவாயிருக்கிற குற்றமற்ற அத்துவாக்கள ஆறுவகைப்பட்டிருக்கும அவையாவன?—மந்திரங்களபதங்கள் வன்னங்கள்புவனங்கள் தத்துவங்கள கலைகள - மந்திரங்கள் பதங்கள் அக்கரங்கள் புவனங்கள தத்துவங்கள கலைகள என்கிற விதத் ஆறினமையும,—கழிவிலாதுரைத்தமுறை - வழுவற வேதாகமங்கள் சொன்ன முறைமை,—ஒன்றிலொன்று வியாத்தி - இந்த ஆறு அத்துவாவும் தன்னில் ஒன்றிலே யொன்றாக வியாபித் திருக்கும. இவையே திடமாக நிற்குமென்று விசாரிக்கில்,—கருத்துக்கலை சத்தியினைக்கண் - மற்றுளள அஞ்சத்துவாக்களுக்கும நிற்கைக்கிடம் இதுவென்று கருதப்பட்ட கலைகள்,இந்தக் கலைகள் நிற்கைக்கிடமாயிருக்கும் சத்தி, இந்தச்சத்திக் கிடமேதெனனில்,—சத்திசிவன்றனனும் - இவையிதற்கெல்லாம் மேலான சத்தி பரமேசுவரனிடமாக நிற்கும

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்குப் பரமேசுவரன அத்துவாக்களைச் சோதித்து மலத்தையும் போக்கி அநாதியே யுயிர்க்குயிராய் நிற்கிற தன்னைத் தரிசிப்பிக்கிற ஞானத்தையுந் தோற்றுவித்து இவர்கள் சனனத்தையு மறுப்பனென்றும், அத்துவாக்கள் ஆறுவகைப்பட்டிருக்குமென்றும, இவையொன்றிலேயொன்று வியாத்தியாயிருக்குமென்றும், இந்த அத்துவாக்கள் சத்தியிடமாக நிற்குமென்றும், இந்தச்சத்தி சிவனிடமாக நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அரன் - முதல்வன், குருமூர்த்தியதிட்டித்து நின்று, —மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளாறும் வழுவிலாவழி - மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலைகளென்னு மறுவகைப்பட்டு வழுவிலாத அத்துவாக்கள்,—கழிவிலாதுரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாத்தி - நிவருத்தினிற்சொல்லிய முறையே யொன்றினொன்றடங்க,—கருத்துக் கலைச்சத்தியினைக்கண் - இறுதிக்கணின்ற கருத்துக்கின்றகலைத் திரோதான சத்தியினும்,— சத்திசிவனைக்கண்ணும் - அத்திரோதானசத்தி சிவத்தினுமடங்குமாறுணர்ந்து அவ்வாறடக்கி,—அழிவிலாக கிரியையின்ஞானத்தல சத்திமத்தகாலாதல் - திரமீசம் சபீசமெனத் தனித்தனியிருவகைப்படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியென்னு மிரண்டனுளொரு தீக்கையானே,—ஒருமூவர்க்கு மத்துவா சுத்திபண்ணி மலமகற்றி - உத்தமமத்திம அதமமாமுதலிய மும்மூவர்க்கு மறுவகை யத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்கு முகத்தாற் பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்து,—ஒழிவிலாச் சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானமுதிப்பித்து - எவ்விடத்தும் வியாபகமாய் விளங்குகின்ற சிவம் பிரகாசித்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து,—உறபவம் தொடைப்பன - பிறவியையொழிப்பன.

இதனானே ஆசாரியன் தீக்கைசெய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வனம் வியாப்தியின்று முறைமை தொகுத்துக் கூறி யதீக்கையின் மந்திர முதலிய வைந்தினையும் பஞ்ச கலை

களில் வியாபித்து நிற்கு மதனைப பிறித் தடைவே
மூன்று விருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

மந்திரங்களை முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்களுமே லே, யூந்த நிலையே யுத்தொன்று புவனநூற்றெட் டவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்தியதனறைவம, வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்களுமூவேழு வன்னங்களுலாறு புரமைம்பத்தாறு, தந்திடுந்தத் துவங்களிரு பதத்துமூன்று தரும்பிரதிட்டா கலைமா லதிதெய்வந்தானும். (௭)

(இ-ள) மந்திரங்களை முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி — மந்திராத்துவா முதலிய வைந்தும் நிவிர்த்திமுதலிய கலைகளிலே வியாபித்து நிற்கும். அஃதாவது,

மருவு மந்திரமிரண்டு — சத்தியோசாதம் இதயம ஆக மந்திரமிரண்டு

பதங்களுமே — பதாத்துவாவிற் பதங்களோம நமோ நமவென்னும பதமுதலாக மஹாதேவ என்னும பதமீறாக விருபத்தெட்டு

அந்த நிலையே முதலொன்று — அந்தமுறையே அகரம் க்ஷகாரமொன்று.

புவன நூற்றெட்டு — புவனங்கள் ௱௮. அவையாயன —

பிரமாண்டத்துட் காலாக்கினியாதி யுருத்திரபுவனமீறாகப் புவனம ௬

யோகீசாதி திரிதேசாதிபதி யீறாகக் கீழ்த்திக்கிற புவனம ௧௦

அக்கினி யுருத்திராதியாக க்ஷயாநதரீருக அ
 க்கினிதிக்கிற் புவனம க0
யாமிய வுருத்திராதியாக அதனம ரீருக யமதிக
 கிற புவனம க0
நிருதியாதி தௌஷ்டரிகனீருக நிருதிதிக்கிற் புவ
 னம க0
பௌரூதி சுதாநதருததிர ரீருக வருணதிக்கிற் பு
 வனம க0
சீக்கிரருதியாக மேகவாகன னீருக வாயுதிக்கிற்
 புவனம க0
நிதிசாரதியாகப் பிரகாச ருததிரரீருகக குபேர
 திக்கிற புவனம க0
வித்தியாதிப ராதியாக பலிப்பிரிய ரீருக வீசான
 திக்கிற புவனம க0
அவடகடாகததுக்கு கீழாக மாயருதி யநதி
 வச்சிர தேஙகடடிரனீருகப் புவனம க0
அணடகடாக வோடடுக்குமேல் சமபுருத்திரா
 தியாகத் திரிலோசன ரீருகப் புவனம க0
இவர்களுக்கு மேலாக வீரபததிரர் பததிரகாளி
 புவனம உ
 ஆ புவனம் ... க0அ

அவனிததது பிருதிவி ததுவம் - க
மொனறு இப்படி வியாபித்திருக்கும்
நிவாததியயன நிவிரததி கலைக்கு அதிபதி பிரம்மா என
றெயவம் வறிக

நிவிர்த்தியெனனுஞ் சொற்பொருள் தன்னிடத் தடைநத பக்குவான்களுக்குச் சங்கற்பங்களை விலக்கித்தத திருப்புவிக்கை யா னிவிர்த்தியெனக் காரணத்தாறபெயராயிற்று

மேல்பிரதிட்டா கலையில் வியாபிகரு முறையாவன?

வாகிபிட்டந்திர வாமதேவம சிரசு ஆகமந்திர மிரண்டு மிரண்டு

பதங்கள் மூ மகேசுர னென்னுமம பதமுதலாக அரூபின வேழு அரூபின எனறபதமீருகப பதங்களிருபத தொன்று

வன்னங்க ளு ளகாரமுதல டகாரமீருக வெழுத்துகளி லாறு ருபததுநாலு

ரண்டு ளகாரம டகாரம தமபெயா கிளதுதலால மொ ழிக்கு முதலாகக கூறிடுதெனவறிக

புர மைம்பத புவனங்க ளைமபத்தாறு, அவையாவன? தாறு

அபபுத்ததுவத்தில் அமரேசாதி லகுளீசுர ரீரு கபபுவனம் அ

தேயுவில அரிசசந்திராதி வைரவ மீருகப புவனம அ

வாயுவில் இபகூஷாதிப ராதியாக ,ீமேசுர ரீருகப புவனட அ

ஆ●சததில் வத்திராபராதி தானவுருத்திர ரீரு கப புவனம அ

தனமாத்திரையில் சகலணடம துவிரணடம மாகோடம மணடலேசுரம ஆசபபுவனம ௬

கனமேந்திரியத்தில் காலசோமம எனனும புவனம க

ஞானேந்திரியத்தில் சங்குகனன னெனனும புவனம க

மனத்தில் துலேசுர மெனனும புவனம் க

அஙகாரத்தில தலேசுர மெனனும புவனம க

ஆசப புவனம ... அ

புத்தியில் பைசாசமாதியாகப் பிரமமீறுகத்தே
வயோனிக ளாகிய புவனம் அ
பிரகிருதி குணத்தில் அகிருதை முதல் சிகன் —
புவன மீறுகப புவனம் அ
ஆ புவனம் ருஅ

தத்திமேந் தத்து — அப்பு தத்துவமுதற் பிரகிருதி யீறுகத் வங்க ளிருப்பத தத்துவங்கள உக. தத்திமெனபதனை பிரகி திமூன்று — ருதி மாத்ரவாகையால் தத்திமெனப் பொ ருள வருவிகக

தரும் பிரதிட்டாக — இவைக ளெல்லாத்தையும் பிரதிட்டாக லை தனனிடத்திலே யடக்கிக்கொண்டு பின புண்டாககும்.

மாலதிதெயவ நதாளும — இசசிறபபினை யுடைய பிரதிட்டா கலை கரு மாயன காரணேசுர னுதலால எ-று.

பிரதிட்டை யெனனுஞ் சொறபொருள தனனையடைநத வானமாககட்கு முனசொனன சஙகறப விகறபஙகளை விசே டித்து நிலைநிறுத்தலாற பிரதிட்டை யெனப பெயா காரணத் தாலாயிறறு. (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் பஞச கலையிலும் மந்திர பத வனன புவன தத்துவங் களிறகு முறைமை கூறுகினறது.

மந்திரஙகள முதலான அநத கலைபாதின் வியாத்தி-மந்திர பத வாண புவன தத்துவஙக ளெலலாம நிவிர்த்தியாதி பஞச கலைகளிலேயே வியாபிககபபடும்.

மேல் வெளிப்படும்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆறத்துவாக்களுக்குள் மந்திரமுதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தியை யுடையதாதலினாலே, வியாபகமாயிருக்குங் கலைகளுக்கு வியாப்திய மொன்றனைக் குறிப்பித்துச் சடத்துவாவில் மந்திரத்துட் பஞ்சப்பிரமங்களுக்குச் சங்காரக் கிரமஞ் சத்தியோஜாதாதி யீசானாந்தம்.

நேத்திரம் விட்டுச் சடங்கங்களுக்குச் சங்காரக்கிரமம் இருதயாதி அத்திராந்தம்

பதங்களுக்கு ஓமாதியோமாந்தம்.

வன்னங்களுக்குக் க்ஷகாராதி அகாராந்தம்.

புவனங்களுக்குக் காலாக்கினியாதி யநாசிருதாந்தம்

தத்துவங்களுக்குப் பிருதிவியாதி சிவதத்துவாந்தம்

கலைகளுக்கு நிவிர்த்தியாதி சாந்தியதீதையந்தமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு, சங்காரக் கிரமத்தில் மந்திரமுதலைந்துங் கலையைந்தினிற்கு முறைமை மூன்று திருவிருத்தத்தால் வகுத்துரைக்கின்றார்.

இது முதல்-௩-வது, செய்யுள்வரை வெளிப்படை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதனை ௩-வது செய்யுளுரையிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லி வந்த அத்துவாக்களாறில் மந்திரமுதலான ஐந்தத்துவாவும் கலையத்துவாவிலே வியாத்தியாயிருக்கிற முறைமை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

மந்திரங்கள் முதலைந்துங் கலையந்தில் வியாத்தி - மந்திரங்கள் முதலாக வெண்ணப்பட்ட ஐந்தத்துவாவும் கலைகளைந்திலும் வியாத்தமாயிருக்கும் அதெங்ஙனே யெனின்?—மருவு மந்திரமிரண்டு பதங்களுமே மூந்தலை பெழுத்தொன்று புவன நூற்றெட் டவனித்தத்துவமொன்று நிவிர்த்தியயனதெய்வம் - நிவிர்த்தி கலையிலே பொருந்தப்பட்ட மந்திரமிரண்டும் பதங்களிருபத்தெட்டும் அதிலே நிலைபெற்று நிற்கும் அக்கரமொன்றும் புவனம் நூற்றெட்டும் பிருதிவி தத்துவமொன்றும் இதற்குத் தெய்வம் பிரமமாவுமாகும் —வாந்திடு மந்திரமிரண்டு பதங்களுமேழு வன்னங்க ளைந்தாறு புர மைம்பத்தாறு தங்கிடுந் தத்துவங்க ளிருபத்துமூன்று தரும்பிரதிட்டாகலை மாலதிதெய்வந்தானும் - பிரதிட்டாகலையிலே யிரண்டு மந்திரமும் இருபத்தொரு பதமும் இருபத்துநாலு அக்கரமும் ஐம்பத்தாறு புவனமும் இதற்குள்ள இருபத்துமூன்று தத்துவமு மாகப் பொருந்தும். இதற்குத் தெய்வம் விஷ்ணுவுமாம்.

இதனாற் சொல்லியது, மந்திரங்கள் முதலான ஐந்தத்துவாவும் கலைக ளைந்திலும் வியாத்தமா யிருக்குமென்றும் நிவிர்த்திகலையிலே இரண்டு மந்திரமும் இருபத்தெட்டுப் பதமும் ஓரக்கரமும் நூற்றெட்டுப் புவனமும் பிருதிவி தத்துவமொன்றும் தெய்வம் பிரமமாவுமாகப் பொருந்தி நிற்குமென்றும், பிரதிட்டா கலையிலே இரண்டு மந்திரமும் இருபத்தொரு பதமும் இருபத்து நாலு அக்கரமும் ஐம்பத்தாறு புவனமும் இருபத்துமூன்று தத்துவமும் தெய்வம் விஷ்ணுவும் ஆகப் பொருந்தி நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மந்திரங்கண் முதலைந்துங் கலையைந்தில் வியாத்திமருவு ம-அசுத்த மிசிரஞ் சுத்தமென மூவகை யத்துவாக்களு மந்திரங்கண் முதலாக வைக்கப்பட்டு ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமா றெங்ஙன மெனின்?—நிவர்த்தி - அவற்று ணிவர்த்திகலையின்கண்,—அவனி தத்துவமொன்று - பிருதிவி தத்துவ மொன்றும்,—புவன நூற்றெட்டு-நூற்றெட்டுப் புவனங்களும்,—அக்கரமெழுத்தொன்று-இருதியாகிய வெழுத்தொன்றும்,—பதங்களேழு-பதங்க ளிருபத்தெட்டும்,—மந்திரமிரண்டும் - மந்திரங்க ளிரண்டுமாக விவைகளி லொன்றினொன்றாக வடங்குவன;—அயன்றெய்வம் - அதற்குப்பிரமன் றெய்வமாம் — தரும்பிரதிட்டாகலை-தாப்பட்டபிரதிட்டா கலைக்கண்,—ஈங்கிடும் தத்துவங்கள் இருபத்துமூன்று-தாப்பட்ட தத்துவங்க ளிருபத்துமூன்றும்,—புர மைம்பத்தாறு-புவன மைம்பத்தாறும்,— வன்னங்களாறு-வன்னங்களிருபத்தினொன்றும்,—பதங்கணெழுவேழு-பதங்க ளிருபத்தொன்றும்,—வந்தமந்திரமிரண்டு-வாராநின்ற மந்திரமிரண்டுமாக விவைக ளொன்றினொன்றாக வடங்குவன,—மா லதிதெய்வந்தானும் - அதற்குமால் அதிதெய்வமாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் வித்தை சாந்திக்கலைகளை யுணர்த்துகின்றார்

வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதநாலைந்து விரவுமெ
ழுத்தேழுபுர மிருபத்தேழு,தத்துவமு மோரேழு தய
ங்குமரிதெய்வந் தாவிலுருத் திரனாஞ் சாந்திதன்னி

ல், வைத்தனமந்திரமிரண்டு பதங்களபதினொன்று வன்னமொரு மூன்றுபுரம பதினெட்டாகு, முத்தமமான தத்துவமு மொருமூன்றுகு முணரிலதி தேவதையு முயரிசனுமே. (அ)

(இ-ள) வித்தை வித்தியாகலையில் அகோரஞ் சிகையாகவின மந்தி மந்திர மிரண்டு.
ரமிரண்டு

பதங்களந்து பதங்க ளிருபது. அவையாவன? வியாபினவியாபினனனும் பதமுதலாகத் தியானகாரரயாவெனனும பதமீருக வெனறறிக

விரவுமெழுத ஞகார முதல் யகாரமீருக வக்கரங்கதேழு ளேழு

புரமிருபதரே புவனங்க ளிருபத்தேழு. அவையாவனழு புருட தத்துவத்தில்

வாமாதி ஏகவீராந்தபுவனம கசு

இராகத்தில் பிரசண்டசதி யாகச்சிவாந்தமான புவனம ரு

நியதிமுதலிய தததுவஙகளிற குரோதராதியாக சிகேதருத்திராநதமாக வொவவொனறிலிருவராக வெணம ரிருபயாகள அ

மாயையில மகாதததிமுத லங்குட்ட ருததிராநதமாகப புவனம அ

ஆகப புவனம் உஎ

தததுவமு புருடதத்துவமுதல் மாயையீருகத தத்மோரேழு துவங்கள் எ

தஙகு மதிதெ இநதக்கலையை யதிட்டித்துக் கொண்டெயவந தாவிலுரு முந்தருளி யிருக்குஞ் சேடிஸ்லாதிருக்கிற வுருத்திரனுகும் த்திர மூாததியாகும்.

வித்தியா கலையென்பதன்பொருள் அத்தை யடைந்திருக்கி
றவான்மாக்க ளறிவைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் வித்தையென்ப
பெற்றபெயர் மேற்சாந்தி கலை

சாந்திதனனில் சாந்திகலைக்கு மந்திரந் தற்புருடம் கவ
வைத்தன மந்தி சம ஆக உ.
ரயிரண்டு

பதங்கள் பதி நித்தியயோகினேயென்னும் பதமுதல் வி
ஞென்று யோமவியாபினேயென்னும் பதமீருகப் பத
மபதிஞென்று

வன்னமொரு ம-வ-க-என்வெழுத்து-ரு
மூன்று

புரம் பதினெ சுத்தவித்தியா தத்துவத்தில் வாமைமுதல்
ட்டாகும் மனோன்மனி புவனமீருகப்புவனம் கூ
ஈசுவரதத்துவத்தில் அநந்தேசுவரராதியாகச் சி
கண்டியீருகப்புவனம் அ
சாதாக்கியதத்துவத்தில் சாதாக்கியபுவனம் க
ஆகப் புவனம் சஅ

உத்தமமாந உத்தமமாகிய சுத்தமாயையிற்றோற
த்துவமு மொரு றிய சுத்தவித்தை யீசுரஞ்சாதாக்கியம்
மூன்றுகும் ஆகத் தத்துவம் ரு

உணரிலதிதே இக்கலைக்குத் தேவதையைவிசாரிக்கி லீசு
வதையு முயரீச வரமூர்த்தியிட்டதா-எ-று.
ஞமே

சாந்திகலைக்குப்பொருள் இந்தக்கலையை யடைந்திருக்கிற
வான்மாக்களுக்கிராகத்துவேஷமில்லாதபடியாலும் சங்கற்பித
த் தனவழிச் செல்லாமற் பரமமான சாந்தியருகையாலபெற்ற
காரணப்பெயர் (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

விதந்தையில் இதவுமத.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வெளிபபடை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

கூ-உரையிற் காணக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் விதந்தைக்குஞ் சாந்திக்கும் அத்துவாக்கள் நின்ற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்

விந்தையினமந்திரமிரண்டு பதநாலெந்து விரவுமெழுத்தே ழு புரமிருபத்தேழு தத்துவமுமோரேழு தங்குமதிதெய்வந் தா னுருத்திரனாகுய - வித்தியாகலையிலே பொருந்தப்பட்ட இரண டு மந்திரமும இருபது பதமும ஏழு அக்கரமும இருபத்தேழு புவனமும ஏழு தத்துவமும இதற்குநிற்கு மதிதெய்வம விட டு நீங்காத உருத்திரனுமாகும்.—சாந்திதனனில் வைத்தனமந்திர மிரண்டு பதங்களபதினொன்று வன்னமொரு மூன்று புரம்பதி னெட்டாகுமுத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன்றுக்கு முன்னில தெய்வ முயரீசனுமே - சாந்திகலைக்கு மந்திரமிரண்டும் பதி னொருபதமும மூன்று அக்கரமும் பதினெட்டுப் புவனமும நன

மைப பதியினையுடைய தத்துவமூன்றும் விசாரித்துப்பார்க்கில் அதிதெய்வம் மேலான மஹேசுவரனுமாகும்

இதனாற் சொல்லியது வித்தியாகலையிலே யிரண்டு மந்திரமும் இருபது பதமும் ஏழு அக்கரமும் இருபத்தேழு புவனமும் ஏழு தத்துவமும் அதிதெய்வம் உருத்திரனும் ஆகப் பொருந்தி நிற்குமென்றும், சாந்திகலையிலே இரண்டு மந்திரமும் பதினொரு பதமும் மூன்றக்கரமும் பதினெட்டுப் புவனமும் மூன்று தத்துவமும் அதிதெய்வ மஹேசுவரனுமாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

வித்தையின் - வித்தியாகலையினகண்,— தத்துவமோரேழு - தத்துவமேழும்,— புரமிருபத்தேழு-புவனமிருபத்தேழும்,—விரவுமெழுத்தேழு-விரவுகின்றவன்னமேழும்,—பதநாலைந்து - பதங்களிருபதும்,— மந்திரமிரண்டு - மந்திரங்களிரண்டுமாக விலைகளொன்றினொன்ருக வடங்குவன,—தாவிலுருத்திர னதிதெய்வமாகும் - அதற்குமுடிவிலதாத உருத்திர னதிதெய்வமாம்,—சாந்திதனில் - சாந்திகலையகண்,— உத்தமமாந்தத்துவமுமொருமூன்ருகும் - உத்தமமாகிய தத்துவமூன்றும்,— புரமபதினெட்டாகும் - புவனமபதினெட்டும்,—வன்னமொருமூன்றும் - வன்னங்களமூன்றும்,—பதங்களபதினொன்று - பதங்களபதினொன்றும்,—மந்திரமிரண்டு - மந்திரங்களிரண்டுமாக விலைகளினொன்றினொன்ருக வடங்குவன,—உணரிலுயர்சத்தி தேவதையுமாகும் - உணருமிடத் ததற்கு மயேசுர னதிதெய்வமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் சாந்தியாதீதகலையி னடைவு முற்கூறியபோந்த வாற்றையு முடித்துக்காட்டுகின்றது

சாந்தியா தீதகலை தன்னின் மந்திரங்க டாமூன்று பதமொன் றக்கரங்கள் பதினாறு, வாயந்தபுர மூவைந்து தத்துவங்களிரண்டு மருவுமதி தேவதையு மனாசு தாசிவமாம், மேயந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்க ளெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றாகு, மாயந்தபுர மிருநூற்றிரு டிருபத்துநாலா மியற்றத் துவமுப்பத் தாறுகலையைந்தே. (கூ)

(இ-ள்) சாந்தியா தீத கலைத் தன்னின் மந் திரங்க டாமூ ன்று	சாந்தியா தீதகலையில் வியாபித்திருக்கும் மந்திரங்கள் ஈசானம் அத்திரம் மூல மந்திரம்	ஆ௩
பதமொன்று	ஓம் என்னும் பதம்-க	
அக்கரங்கள் பதினாறு	அகாரமுதல் அ: வரை	கசு
வாயந்தபுர மூவைந்து	சத்தி தத்துவத்திலிருக்கும் நிவர்த்தி பிரதிட்டை வித்தைச் சாந்தி சாந்தியாதீதமென்க கூறியபுவனம்	௫

இச்சத்தி தத்துவம் நிரவயவ மாதலாற் புவனமிருக்குமென்றது கூடாதெனின்? ஈசுர தத்துவத்துக்கு மேல் சாதாக்கிய தத்துவம், சாந்தி புவனபரியந்த மிருக்குமென் றாகமமோதுகையால் சாந்தியாதீதகலை யிருக்குமென வறிக.

கீழுள்ள குணதத்துவ முதலாயின வற்றுக்கு மிவ்வாறுண ரந்துகொள்க.

சிவதத்துவத்திற் புவனம் இந்திகை தீபிகை ரோசிகை மோசிகை ஊர்த்துவகாமினி வியாபினி வியோமரூபினி அனந்தை அநாதை அநாசிருதை ஆ ௰

ஆ புவனம்-௧௫

தத்துவங்களி ரண்டு

சத்திதத்துவம் சிவதத்துவம் ஆ உ

மருவு மதிதே வதையு மனுச தாசிவமாம

இந்தக்கலைக் கதிட்டாதா சதாசிவதேவ நாயனார்

இதனை யோதியவற்றை முடித்துணர்த்தினார்

வைத்த முறை

இப்படிப் பஞ்ச கலை வியாபித்து நின்ற முறை.

மந்திரங்கள் ப திநொன்று பதங் க ளெண்பத்தொ ன் றக்கரங்களைம் பத்தொன் றுரு மாயகதபுர மிரு நூற்றெ டிருபத் துநாலா மறிகரு தத்துவ முப்பத் தாறு கலைகளைந் தே

ஈசான முதலிய பதினொருமந்திரம மந்திரங்கள் பலவுண்டாயினு மவற்றுட் டலைமை யாதலா லிதனையே யோதினார் சி றிதாகமங்களில் மந்திரம் நேத்திரங்கூடிப் பன்னிரண் டென்றுஞ் சொல்லும். கண்ணி ல்லாதவனபோ லெனவறிக

ஓம் நமோ நமவெனனும் பதமுதலான வெண்பத்தொரு பதத்துக்கு அகார முதலாக வெழுத்து முன்னூற் ருருக வாக மங்களிற் கூறும். பஞ்சமுகங்களிற் றோற்றிய பதமந்திரங்க

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

பொருள் பத்த தத்துவங்களிற் பிரசித்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய முறை
யானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்? அசுத்
தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமென்னும் மூவகை யத்துவாக்களு மைவகை
ப்பட்டுப் பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வை
த்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

மந்திரமுதலியவற்றிற்கு கலையில் வியாத்தி கூறியது பர
ம்பரையின் வியாப்பியமாதல் பற்றியாகலான், மேல் ஒன்றினொ
ன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமையறிக

சாந்தியாதீதகலை நீட்டுமவழி நீட்டல்

இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்து
வாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியாத லறிந்தடங்குமாறு வ
குத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனம் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்
துநின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசத்திகளை யொழித்து அ
த்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையென்பாரை நோக்
கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் சாந்தியாதீத கலைக்கு அத்துவாக்கள் நின்றமுறைமை
யும் இந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகையு மருளிச் செய்கிறார்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—o—

பொருள் பதத்த தகிகளிற் பிரசித்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்? அசுத்தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமெனனும் மூவகை யத்துவாக்களும் ஐவகைப்பட்டுப் பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்கவென்பதாம்.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல் பற்றியாகலான், மேல் ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணுமையறிக.

சாந்தியாதீதகலை நீட்டும்வழி நீட்டல்

இவைமூன்றுஞ் செய்யுளாலுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியாதலறிந்தடங்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனம் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சாந்தியாதீத கலைக்கு அத்துவாக்கள் நின்றமுறைமையும் இந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகையு மருளிச் செய்கிறார்.

சாந்தியாதீதகலை தன்னில்மந்திரங்கள் தாமுமொன்று பதமொன் றக்கரங்கள் பதினாறு வாய்ந்தபுர மூவைந்து தத்துவங் களிரண்டு மருவுமதிதேவதையு மனுச்சதா சிவனாம் - சாந்தியாதீத கலைக்கு மூன்று மந்திரமும் ஒருபதமும் பதினாறு அக்கரங்களும் வாய்ந்தபுவனங்கள் பதினைந்தும் இரண்டு தத்துவமும் இதற்குப் பொருந்தும் அதிதெய்வம் நிலைபெற்ற சதாசிவமாகும் (மந்திரங்கள் முதலைந்துங் கலையிந்தில் வியாத்தி என்றபக்கத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது) மேலிந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகை யருளிச்செய்கிறார் —

ஏய்ந்தமுறை - இப்படி முன் சொன்ன வடைவே,—மந்திரங் களபதினொன்று பதங்களெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத் தொன்றுரு மாய்ந்தபுரமிருநூற்றிருபத்துநாலா மறிந்த தத்துவமுப்பத்தாறு கலையைந்தே - ஆச மந்திரங்கள் பதினொன்றும் பதமெண்பத்தொன்றும் அக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றும் ஆராயப்பட்ட புவனமிருநூற்றிருபத்து நாலும் அறியப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தாறும் கலையைந்துமாம்

இதனாற் சொல்லியது, சாந்தியாதீதகலைக்கு மூன்று மந்திரமும் ஒரு பதமும் பதினாறு அக்கரங்களும் பதினைந்து புவனமும் இரண்டு தத்துவமும் அதிதெய்வஞ் சதாசிவமும் பொருந்து மென்றும், ஆறு அத்துவாக்களுக்குத் தொகை மந்திரங்கள் - ௧௧ என்றும், பதங்கள் - அ௧ - என்றும், அக்கரங்கள் - ௫௧ - என்றும், புவனம் - ௨௨௪ - என்றும், தத்துவங்கள் - ௩௬ - என்றும், கலைகள் - ௫ - என்றும், ஆக ஆறத்துவாக்களுக்கும் வகை இப்படியென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சாந்தியாதீத கலைதனில் - சாந்தியாதீத கலைக்கண்,— தத்துவங்க ளிரண்டு - தத்துவங்க ளிரண்டும்,—வாய்ந்தபுர மைந்து - பொருந்திய புவனம் பதினைந்தும்,—அக்கரங்களட திறூறு - வன்னங்கள் பதினாறும்,—பதமொன்று - பதமொன்றும்,—மந்திரங்க டாமூன்று - மந்திரங்கண் மூன்றுமாக விவை கொன்றிரெண்டுருக வடங்குவன,—மனனுசத்ர சிவரா மருவு மதித்தவமையுமாம் - அதற்கு நிலைபெற்ற சதாசிவர் பொருந்திய அதிதெய்வமாம்.—ஏய்ந்தமுறை - பொருந்திய விமமுறையே,— கலையைந்து-நிவிர்த்திமுதற்கலைகளைந்தும்,—அறிதருதத்துவ முப்பத்தாறு - அறியப்பட்ட பிருதுவிதத்துவ முதலிய முப்பத்தாறும்,—ஆய்ந்தபுர மிருநூற்றிருபத்து நாலாம் - ஆராயப்பட்ட காலாக்கினி புவனமுதல விருநூற்றிருபத்திநாலும்,— அக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றுகும் - க்ஷகாரமுதலிய ஐம்பத்தொரு வன்னங்களும்,—பதங்கள் எண்பத்தொன்று - சிவாயநமோ நமமுதலிய எண்பத்தொரு பதங்களும்,— மந்திரங்கள் பதினொன்று - சத்தியோசாத மிருதய முதலிய பதினொருமந்திரங்களுமாகச் சங்காரமுறையினவைத் தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

மந்திரமுதலிய வற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையில் வியாப்பியமாகல்பற்றி யாதலான் மேலொன்றிரெண்டு வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமை யறிக.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கு ணர்த்தவாக்க னொன்றிரெண்டு வியாத்திபாத லறிந்தடங்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற சிவ ஞசாரியனை யதிட்டித்துககொண் டநேக யோனியி
லுண்டாய்க கட்டுப்பட்டுப் புவனச தேசத்துக்குக் கார
ணமாயிருக்கிற சஞ்சித கன்மங்களை மந்திர சாமாத்திய
த்தினாலே புசிப்பித்துத் தொலைத்துப் பிராரத்த கன்மம்
புசித்துத் தொலைத்த தாகாமிய மேறுமலு மாணவமடுக
குமபடியையு முணர்த்துகிறார்.

மூன்றுதிறத் தனுக்கள்செய்யுங் கன்மங்கட்கு மு
ன்னிலையா மூவிரண்டா மத்துவாவி, ஞுன்றமுறை ய
வையருத்தி யறுத்துமலமுதிராவித் தருமபருவ மண்ட
தலுமே யாசானுயித், தோன்றிநுக ராதவகை முற்செ
யகன்மத் துகளறுத்தங் கத்துவாத் தொடக்கறவே சோ
தித், தேன்றவுடற் கன்மமனு பவத்தினா லறுத்திங் கி
னிசசெயகன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன் (க0)

(இ-ள்) மூன்று ஆன்மாக்கள் மனோ வாக்குக் காயமாகிய
திறத் தனு மூன்று திறத்தினாலே யனுபவ வேதுவாகச
க்கள் செய் செய்யும வினைகட்கு இரணமவகையுங் கூறு
யுங் கன்மங்கட் பாடாகும்.

கு

மூன்று திறத்தனுக்களென்பது, மூன்றும் வேற்றுமைத்
தொகையென வறிக. இக்கருத் தறியாதார் மூன்றென்றது மெ
லன்ன விளக்க, விஞ்ஞானகலர் முதலியன மூன்றுபெய ரிட்
டதினு மேற்றிக் கூறுவா. அஃது தப்பிதத்தாந்த மாதலால் கூடா
தெனக் கொள்க.

மூவிலையா   தனுகரணாதிகளுக்கு முன்னிலையான வத்
மூவிரண்டா ம   துவா வாறினு மமைந்த கன்மங்களை
த்துவாவின

ஆன்றமுறைய   அமைந்த தமைந்த முறையிலே யநந்தாநந்தக
வையருத்தி யறு   கன்மங்களை யநுவத்துவாகப் புசிப்பித்துத்
த்து   தொலைத்தவாறே

மலமுதிர வித்த   ஆணவ மலத்தைப் பக்குவமாக்குவது செ
து   ய்து

அரும்பருவ ம   மாணுக்கர்க்குக் கிட்டுதற்கரிதாகிய மிக்க
டைந்துமே   பக்குவ முண்டானவாறே

தேகாதி பிரபஞ்ச மெய்யென்று புத்திபண்ணினவனு னே மீண்டதனையெல்லாம பொய்யென்று மதித்திந்தச சங்சார சமுத்திரத்தைக் கடப்பிப்பான யாரோவென்று தேடு மறிவுண்டாகையா லரும்பருவமெனச் சிறப்பித்தார்.

ஆசானுகி   சிவ ஞானசாரியனை யதிட்டித்துக்கொண்டு வந்து பாசத்தைச் சேதமபண்ணுவன அஃதெங்ஙனமெனனில் ?

தோன்றி நுக   முற் சந்திற புசித்துச சேடித்தக
ராதவகை முற்செ   ன்மம புசித்துத் தொலையாகபடியாலே
பகன்மத் துகள   யநேக யோனிகடோறு மாரசித்த கன
றுத்து   மம நந்தமாதலால், புசித்துத் தொலைக்கும

படி வாகீசுரி வாகீசுரிடத்தி லோருடலிற்றுனே பிறக்குச் செய்த இபசை சௌரிய முதலியனவற்றா லுண்டாகிய வசித்தனகங்களையும வாவி கூவ தடாகமுதலியனவற்றா லுண்டாகிய விக கன்மங்களையும வேதத்திலவிதிவழி செய்யப்பட்ட வக்கினிட்டோமாதிகளாகிய விதாகிதகன்மங்களையு மொன்றொழியாமல் தீக்ஷாநுகுணமாக

அங்கத்தவா சோதிக்கு மவ்விடத் தாரத்தவாயினுள்ள
த் துடக்கறவே டான பாச பந்தங்களைத் தொந்திப்பறச்
சோதித்து சோதித்து

ஏன்றவுடற்க எடுத்த தேகத்தைக் கமைத்த பிராரத்த
ன்ம மனுபவத்தி கன்மத்தைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிப்ப
னாலறுத்து து செய்து

இங்கினிசசெய் திசைக்குமே லிவ்விடத்தேறின வாகா
கன்ம மூலமல மியத்தையு மாணவமலத்தையும ஞானாக்கி
ஞானத்தா லிடி னியாலே தகித்துப்போவென எ-று

பபன

சிவன - எழுவாய்

இடிப்பன - பயனிலை. (௬௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சஞ்சித ஆகாமிய பிராரத்தங்களையு மாணவமலத்தையு மொழிக்கு முறைமை கூறுகின்றது

அனுக்கொ மூன்றுதிறத்துச்செய்யுங் கன்மங்கட்கு முன்னிலைபா மூவிரண்டாமத்துவாவி னூனர்முறையவை டருத்தியாறுத்து - விபுவாயிருந்தும் சூக்குமதேகத்தளவிலே ஞானக்கிரியா வியாபார மானைகடா லணுவென்று பெயருடைய ஆன்மாக்கள மனோவாக்குக் காயமென்னுந் திரிவித கரணங்களினாலே பண்ணும் புண்ணிய பாபங்கட்கு ஏதுவான வாறுவழியிற பொருந்தின கன்மங்களைப் பக்குவ முறைமையிலே புசிப்பித்த தந்தகன்மங்களை நசிப்பித்து,—

மலமுதிரவித் தரும்பருவ மண்டத்துமே யாசாணுகித்தோன்றி-மலசத்திகளை நீக்கும்படிக்குப் பக்குவமாக்கி டரிதாயிரு

கப்பட்ட மலபரிபாகம் பிறந்தவுடனே சிவஞாசாரிய மூர்த்தி யை யதிட்டித்துக்கொண்டு சாந்நித்தியம் பண்ணி,—

நுகராதவகை முற்செய்கன்மத் துகளறுத் தங்கத்தவாத தொடக்கரவே சோதித்து - அத்தவாக்களிலே சஞ்சிசமாயிருக்கிற புண்ணிய பாபங்களானவை பக்குவமாயிவன் புசியாதபடித் துவந்தமறச் சுத்திபண்ணி,—

என்றவுடற் கன்ம மறுபவத்திலுலறுத்து - பொருந்தின தேகப் பிராரத்தக்கன்மபலம் புசிப்பதும் - சுவாநுபவத்திலே யவனுக்குப் பரம்றும்படி பண்ணி—

பரமறுமாறு -புஷ்டிகாரியம் தேககருமமாகவும் சப்தாதிகளை கிரகிப்பது சுரோத்திராதி கருமமாகவும் சோகமோக * ஆஷணாதிக ளந்தக்கரண கருமமாகவும் கண்டு தானிவை யிற்றுக்குச் சாக்ஷியாய்ச் சிவனுடன் வேறற்றிருக்கை —

இங்கினிச்செய் கன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன-இவ விட்டத்து குரு வநுக்கிரகத்துக்குமேல் பண்ணு மாகாமிய கன்மத்தையு மாணவ சத்தியையுஞ் சிவன் ஞானத்திருலே பொடிபண்ணுவனென்றிதன் பொருள்.

* ஆஷணம் - சந்தோஷம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

குருவதிகாரணாயிருக்குஞ் சிவன் தத்துவசோதனை பண்ணுமுறைமை யறைகின்றார்.

மூன்று திறத்தணுக்கள் செய்யுங் கன்மங்கட்கு - ஆன்மாக்கள் மனோவாக்குக் காயங்களினது வியாபாரப் பிரகாரத் தாற் புத்தியில் வாசனையாய்ப் புகுத்திய பண்ணுங் கன்மங்கட்கு,—

முனைவிலையா மூவிரண்டா மத்துவாவினை - சஞ்சிதமாய்க் குறித்துப் பகுத்தமைக்குந் தானமா மூவிரண்டா மத்துவாவினை,—

ஆனாமுறையவை யருத்தியறுத்து - அந்தச் சஞ்சித கன்மங்களை யபக்குவங்களை விட்டுப் பக்குவங்களைப் பிராரத்த கன்மமாக்கிப் புசித்துத் தொலைத்து,—

மலமுதிர்வித்து - அந்தக் கன்ம போக தேகசம்பந்தத்தினாலே மலசத்தியை வளர்த்துத் தன்முதிர்ச்சியினாலே யந்த மலசத்தி,—

அரும்பருவ மடைதலுமே - பழுத்த பக்குவமாயுள்ளளவில்,—

ஆசானாகி - சிவன் குருவதிகாரனாகி,—

தோன்றி - பிரசன்னனாய், (தோன்றி யென்பது நடுநிலைத் தீபகமாதலால்) தோன்றி நுகராதபடி - திரும்பச் சென்மித்துப் புசியாதபடி,—

முற்செய் கன்மத் தொகையறுத்து-மலபரிபாகத்தினது தீவிரதரத் தன்மையாற் பக்குவங்களாயும் மாந்தியத்தினால் அபக்குவங்களாயிருந்தாலுந் தீக்ஷாமந்திர சமஸ்காரத்தாற் பக்குவங்களாயுமிருக்கின்ற சஞ்சித கன்ம மலத்தைக் கலைகளிற் பகுத்துத் தீட்சா பலார்க்கலாகங்களாய்ச் சேஷித்து நிற்கவும் நில்லாமலுஞ் சுத்தி பண்ணி,

அங்கு அத்துவாத் தொடக்கறவே சோதித்து-சடத்துவக் கட்டுவிட்டுச் சுத்திபண்ணி சடத்துவாவிற் புகுத்தப்படுத்தச் சஞ்சித கன்ம மோசனமாகுஞ் சுத்தியே அத்துவ சுத்தி யென்றதாற்பரியம்—

என்ற உடற் கன்மம்-பிராரத்த கன்ம மலத்தை,—

அனுபவத்தினாலறுத்து - புசிப்பினாற் போக்கி,—

இங்கு இன்பச்செய்கன்மம் - தீக்ஷைக்குப் பின் பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்து தபிமானத்தினாலேனும் வைதிகாதி சாத்திரமாத்துக்குப் பிரசித்த காமிய கன்ம மலம் சிவதன்மிகளி தீட்சா சுத்தகளிடத்தி லுவாதத்தரையில் விதைத்த விதைபோ லுக்கப்போம் ஆதலால், சிவசாத்திர மாத்திரத்தில் விதித்த கன்மம் பண்ணுதல் விடுதல் நிஷித்த கன்மம் விடுதல் பண்ணுதலென்னு சுகராசுத்த மனோவாக்குக் காய வியாபாரத்தால் சுத்தா சுத்த புத்தியிற் புகுத்தும் புண்ணியா புண்ணிய காமிய கன்ம மலத்தையும்,—

மூலமலம் - தீட்சையிற் சேஷித்த அணவ மலத்தையும் தீட்சா பலாக கலாங்கங்களாயப் பரிசேஷித்தும் பரிசேஷியாது மிருப்ப —

ஞானத்தாலிடிப்பன - ஞான கரபித்த சாலம்ப நிராலம்ப புவனபதி விஷய திரிபதார்த்த காப்ப சிவ விஷய ஞானத்தின் காரிய சாக்ஷாத்கார காரணமாகுஞ் சாலம்ப நிராலம்ப புவனபதிவிஷய சமாதி சிவவிஷய சமாதி யிருவித சமாதியிரு லியைப்பிப்பன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதிமறைப்பாகிய வாணவமலமும் வாதனைபற்றி நிசமுமாகாமியவினையும் ஒளிமுன னிருள்போல இறையனது ஞானசத்தியா லொழியுமபாலன அவவாணவமலத்தை முதிர்வித்தற் பொருட்டு ஈட்டிய முறையானறிய பக்குவமுறையா னுகாவிக்கப்பட்ட டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முனனிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியா லொழியற்பாலன. உடம்பு முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மம்

அனுபவத்தா லொழியற்பாலன இங்ஙன மாகலாற் கிரியா சத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்தற் பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அத்துவசுத்தியே யீண்டுக் கூறப்பட்டன வென்பதாம்.

இவ்வாறு வருந்தோத்தற்பாலனவற்றை விரிவஞ்சிப் பொருமுடிபாக வைத்தோதினார்.

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய வியைபுதோன்ற அருத்தியறுத்தத் தோன்றியறுத்தென உடன்கூறினார்.

ஆன்றமுறை பக்குவமானமுறை.

மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்க ளெல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வித்தாதல்.

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே யறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல்.

அரும்பருவமென்றார், எய்தற்கருமை நோக்கி.

அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பருவமடைதலுமே யாசானுக்குத் தோன்றுமென்றதனானே பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கை செய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது பெற்றாம்.

இதனானே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

'உரைதரும்' என்பதுமுதல் வித்தினையுங் குருவாகிவந்துணர்த்தி, என்னும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லப்பட்ட ஆறத்துவாக்களிலும் ஆன்மாக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற கன்மங்களைக் காத்தா புசிப

பிந்தப் போக்குகிறபடி யெப்படியென்று மாணாக்கனுக்கு மேலருளிச் செய்கிறார்.

மூன்றுபிறந்த தனுக்களைச்செய்யுங் கன்மங்கட்கு முன்னில்லையா மூவிரண்டாம் அத்துவாவின் - மூன்றுவகைப்பட்ட வான்மாக்களும் அநாதியேசெய்த கன்மங்கள் அநாதியே கட்டுப்படுகைக்கு முன்னில்லையான ஷடாத்துவாக்களிலே,—ஆன்றமுறையடைவையருத்தி யறுத்துமல மூதிரவித்து - அவரவர் செய்தற்குத் தக்கதாக வமைத்து, அமைத்தவடைவிலே அவைபிறரைப் புசிப்பித்துத் துலைப்பித்து, மலத்தையும் பக்குவமாக்குவித்து.—அரும்பருவ மடைந்துமே - இந்த வான்மாக்களுக்குச் சொல்லுதற்கரிதான மிக்க பக்குவமுண்டாகவே,—ஆசானாகித்தோன்றி - பரமேசுவரன் தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளி வந்து,—நுகராதவகை முற்செய்கன்மத்துக்களைந்து - முன்பு செய்யப்பட்ட கன்மமாய் அத்துவாவிலே கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற சஞ்சிதமான புண்ணிய பாவங்களையும் இவன் புசியாதபடி நாசமாக்கி,—அங்கத்துவாத்துடக்கறவே சோதித்து - அந்தப் பாசநாசம் பண்ணின வவசரத்திலே அத்துவாக்களிலுண்டான தொந்தனைகளையு மறுத்து,—ஏன்றவுடற் கன்ம மனுபவத்தினாலறுத்து - தேகத்துக்கு அடைந்த பிராரத்த கன்மத்தை அனுபவத்தினாலே நோக்கவில்லையாக்கி,—இங்கு இனிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தால் விடுப்பன் - கன்மங்களெல்லாம் போக்கியும் சரீரமிருக்கையாலே மீளவும் பிராரத்தமும் ஆகாமியமும் வாதனையாலே போகாது, அது போகைக்கு இவ்விடத்திலே மேற் செய்யப்பட்ட வாகாமியத்தையும் அதுக்கு ஏதுவான ஆணவமலத்தையும் பரமேசுவரன் தன்னுடைய ஞானத்தினாலே இவனுக்கில்லையாக்கி விடுவன்.

இதனாற் சொல்லியது, பரமேசுவரன் மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களும் செய்தகன்மம் அத்துவாக்களிலே கட்டுண

டுகிடக்கிறவையிற்றை அடைவிலே புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்து மலத்தையும் பாகம்வருத்தி ஆன்மாவுக்கு மிக்கதொரு பக்குவத்திலே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அத்துவசோதனையினாலே சஞ்சிதத்தையும் அநுபவத்தினாலே பிராரத்தத்தையும் மேல் ஏறுகிற ஆகாமியத்தையும் ஆணவமலத்தையுந் தன்னுடைய சிவஞானத்தினாலே போக்குவனென்று முறைமையுமறிவித்தது.

'பலவிதமாசான' என்ற திருவிருத்தமுதல், 'மூன்றுதிறத்தணுக்கள்' என்ற திருவிருத்தமீறாக, எடுத்த திருவிருத்தமும் சகலரைப்பற்றியெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-சூ, ங-வெ, "அஞ்ஞான வச்சகலாகக் கண்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்தும்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

'உரைதருமிப் பசுவர்க்கம்' என்றதிருவிருத்தத்தில் 'சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிற் றரையிலாசானமூர்த்தி யாகாரமாகித் தரித்தொழிப்பன மலஞ் சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்' என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மூலமலம் - அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும்,—இங்கிசை செய்கன்மம்-இவ்விடத்து வாசனைபற்றிநிகழும் ஆகாமிய வினையும்,—ஞானத்தாலிடிப்பன-ஒளிமுன் இருள்போல விறைவனது ஞானசத்தியா லொழியற்பாலன,—மலமுதிர்வித்து-அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு,—அணுக்கள் மூன்றுதிறத்துச் செய்யுங் கன்மங்கட்கு-ஆன்மாக்கள் மனவாக்குக் காயமென்று முத்திறத்தால் ஈட்டப்படும் கன்மங்களை,—மூவிர

ண்டா மத்துவாவி ஞானமுறை யடைவை யருத்தி யறுத்து,—ஈட்டிய முறையானன்றி யாரத்துவாவின் பக்குவமுறையா னாகாவிகப்பட்டு ஏருசிக்கிட்டக் கன்ம மலமும்,—முன்னிலைப் பாமருபருவ மடைதலுமே யாசாஞ்கித் தொன்றி யறுத்து-அகர்குட்டறமங்கொடுத்து நிற்குமுன்னிலையாகிய மாயேயமலமும் பக்குவம வந்துழிக் குருவடிவாய் வருதலாற் கிரியாசத்தியா லொழிக்கற்பாலன,—என்றவுடற்கன்ம மனுபவத்தினொலறுத்து-உடம்புமுகந்து கொண்ட பிராரத்த கன்ம மனுபவத்தா லொழிக்கற்பாலன,—நகராகிவகை முற்செய்கன்மத் துகளறுத்து தங்கத்துவாது கொட்டகத்தே சோதித்து-இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையா னெஞ்சி நின்ற கன்மங்களைச் சுத்திசெயற்ற பொருட்டு அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அவ்வத்துவாசுத்தியே யீண்டுக் கூறப்பட்டன

இக்ஙனே யத்துவா சுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது 'உரைதரும்' என்பதுமுதல் விதத்தினையும் 'குருவாகி வந்தணாத்தி' என்னு முதற்கூறிய பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு

☞ அ-கூ, முதலதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலிந்தத் தீக்கையிற்சிறப் பரமுத்தி யடையப்படா
தென்பதூஉம் புறச்சமயத்தினின்றும் ஞஞ்சத்தக
னமா னுட்டானத்தினாலே சைவசமய வதிகா
ரியாவ னென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும் புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச்சிரம, வறத்துறை

களைப்படைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைக
ளபலதெரிந்து மாரணங்களபடித்துஞ், சிறப்புடைய
புராணங்களுணர்ந்தும வேதச சிறப்பொருளை மிகத்
தெளிந்துஞ் சென்றசைவத, திறத்தடைவு ரிதறசரி
யை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின ஞானத்தாற சிவ
னடியைச சேரவர். (கக)

(இ-ள) புறச சமய நெறிநின்றும — உலோகாயுதம பௌத்தம ஆருகதம மீமாஞ்சம மாயாவாதம பஞ்சராத்திர மெனறு நநாலமாகிய புறசசமயங்க ளாறில நின்றும,

அகச்சமயம்புகுந்தும — சைவம பாசுபதம வாமம வைரவம மாவிரதம காளாமுகம எனனுஞ் சூக்குமமாகிய உடசமயங்களாறிலும் புகுந்தும,

புகனமிருதி வழிபுழன்றும — மனுமுதலிய வாசாரிய ராறசொன்ன தருமசாத்திரம பதினெட்டினவழி யனுட்டித்தும

அவையாவன? "மனுவே யத்திரி-சங்கு வாசிட்ட மயமம ஙகிரசம-யோகீசுரமேவருணமபராசரஞ்-சாதாதவமே சமவாத்தமமே - யுசநசமலிகிதம விட்டுணுத்தட்சமம - பிரகறபதி தகமே கவுகமமெனறே கட்டுரைசெய்வர் அவர் பதினெணமா"மிருதிப்ப பணணினர பெயரால் எனவறிக

புகலுமாசசிர மவறத்துறைகளை யடைந்தும — வேதத்திற கொண்டாடிச் சொல்லப்படாகினற பிரமசரிய முதலியன வாசிரமங்கள நானகினவழிநின றனுட்டித்தும்

அவையாவன?

பிரமசரியம நயிட்டிகம பௌதிகம எனவிருவிதமாம.

இல்லறம் சாதகன உதாசினன என விருவிதமாம.

வானபிரஸ்தம சபத்நிகன விபத்நிகன என விரு விதமாம

சன்னியாசம வித்துவான விவித்சு தவசுவி என மூன்று விதமாம

இந்நெறி வைதிகத்தில் ஒவ்வொன்றை நந்நான்காகப் பகுத்துக்கூறும். அவையாவன?

காயத்திரம் பிராமம் பிராசாபத்தியம நைட்டிகம என்ப பிரமசாரிய நான்கு

வார்த்தா விருத்திசாலீந விருத்தியாயாவாமகோசார ம எனக் கிரகபதியும நான்குவிதமாம்.

வைகிஞசம வாலகில்லியம தெனபம் ——————— என வானபிரஸ்தம் நான்கு விதமாம

வேகூதகம் குடீசகம அஙகிசகம் பரமஅங்கிசகம் எனச் சந்நியாசமும நான்குவிதமாம்

அருந்தவங்கள புரிந்தும — அனுட்டித்தற் கரிதாகிய பஞ்சாக்கினி முதலியவற்றினை ரிய தட்சுசஙகளைச்செய்தும்,

அருங் கலைகள் பலதெரிந்தும் — கற்பதற் கரிதாகிய கலைஞானங்களை யாராய்ந்தும் "கற்றிலேன கலைகள பலஞானம் இடைமறுதுறை யெந்தைபிரானே" என்னுந் திருவாக்கானுணர்க.

ஆரணங்கள் படித்தும — "நால்வகை வேதம் இருக்கு தயித்திரியம்-சாம மதர்வணமெனச் சாற்றினா புலவா" எனக்கூறிய வேதங்களைச் சந்தை யிரட்டை முதலியன விலக்கணத்தோ டோதியும

சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும — சிறப்புடைய பதினெண் புராணங்களை யுணர்ந்தும். அவையாவன?

பிரமம பாதமம வயிணவமே - சைவம பாகவதமென ச சாரவருகாலம - நாரதம மாரகக' டேயமாக்கேயமு- சைவாதத மிலிஙகம வராகமு-காநதம வாமனமு கருடற கூா மம - மசசியமு காருட மதிககிற பிரமாணடம-பதினெண புரா ணம பணணினா புலவா.

வேதச சிறப பொருளை மிகுந தெளிநதும — வேதாநதத்திற் சொலலிய உபநிடததக களா முப்பததிரணடினையு மோதித தெளிந தம அவையாவண?

பிரககாரணயம சாநதோககியம கடவலி முணடகம மா ணடூகியம தைததிரியம் சாபாலம பிரகதசாபாலம அதாவசி ரசு அதரசிகை பிரமமோபநிடதது கைவலலியம சுவேதாசு வதரோபநிடதது நாராயணோபநிடத்து காலாசகினியுருததி ரோபநிடதது சாவசங்கறபம கூசிகெ யுருததிரோபநிடதது ஈசோவாசோபநிடதது நாரசிங்கம தாமோபநிடதது சுவரோ பநிடதது கோபாலோபநிடத்து பரம அமசோபநிடத்து சாபா லோபநிடதது வாசுதேவோபநிடதது காநிசாகை கௌஷீப ம பாரததுவாசியம.

செனறுறலை வதிறத்தடை வா — இவர்கள காடோறு மனுட்டிதத தபோ பலததாலே சைவசிததாநதமாகிய காமிகா கம மிருபத்தெட்டையு மதிகரிததற குரிந தாவாகள

இதற சரியை கிரியா யோகஞ செலுததியபின — இங்ஙனங் கூறிய வாகமங்களிற் சொல லியபடியே ஞாஞசாரியவிடத்தில தீக்ஷை யைப்பெறறுச சரியை கிரியாயோக மிவை களின வழிநின றனுட்டித்த தபோபலததி ஞலே கிரியை யென மருவுமவையாவு ஞானங் கிடைததற கு நிமித்தமெனக கொளகவென வறிக.

ஞானத்தால் ஞானத்திலே தானே பரம முத்தியை சிவனடியைச் யடைவார் எ-று

சேர்வார்

இந்நூற்கு யோகசூத்திரஞ் சிந்திய விசுவஞ் சுப்பிரபேதம் தேவிகாலோத்தரம் சைவபுராணத்து மறிக (௪௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேல்வந்த மலபரிபாகம் வருமாறு கூறுகின்றது

புறச்சமய நெறிநின்றும் - வேத * பாஹ்யமான பௌத்தாதி மதங்களிலே பிரவேசித்து அந்தந்த சாஸ்திரங்கள் சொன்னபடி தவம் பண்ணியதனால்,—

* பாகியம் - வெளிப்பட்டது,

அகச்சமயம் புக்கும் - தருமாதியான சதுர்வித புருஷார்த்தத்தையுஞ் சொல்லும் வைதிகத்திலே பொருந்தி,—

புகன்மிருதிவழி யுழன்றும் - ருஷிகளாற் பண்ணப்பட்ட ஸ்மிருதி யுக்தானுஷ்டான மார்க்கத்திலே நின்று வருந்தியும் மறு முதலியன,—

புகலுமாச்சிரம வறத் துறைகளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்தும் - மேனுமந்த ஸ்மிருதியிலே சொல்லும் பிரமசரிய கிரகஸ்த வானபிரஸ்த சந்நியாசமென்னு மாச்சிரமங்களை யடைந் தந்தவாச்சிரமங்களுக்கேற்ற கருமங்களை யனுஷ்டித்தும்,—

அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - வேதாங்கங்களாகிய வியாகரணாதி கலைஞானங்களை யுணர்ந்தும்,—

ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதாத்தியயனத்தைக் குறைவறப் பண்ணியும்,—

சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் - அஷ்டாதச மகா புராணங்களை யுமறிந்தும்,—

வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் - வேதாந்த சிரவண மனன † நிதித்தியாசனங்களைப் பண்ணியும்,—

சென்றால்-இவ்வாறு உத்தரோத்தரமாகச் சந்தங்கடோறு மப்பியாசம் பண்ணிவந்தால்,—

சைவத் திறத்தடைவர் - அந்த புண்ணிய பலத்தினாலே சைவ சமயத்தைப் பொருந்துவார்கள் —

இதிற் சரிகைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர் - இந்தச் சைவத்தில் சரிகை கிரியை யோகமென்னும் மூன்று வித்தையுங் கிரமத்திலே யநுஷ்டித்தவை யிறுக்களின் பலமாகிய சாலோக சாமீப சாரூபங்களை யடைந்த பின்பொரு சன்மத்திலே யாசாரியனுடைய வனுக்கிரகத்தினாலே சிவ சாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்றதன் பொருள்

† நிதித்தியாசனம் - தியானம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவசமாதி சித்தாந்தத்தன்றிச் சேரப்படாதென்று செப்புகின்றார்.

புறச்சமய நெறி நின்றும் - உலோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகம் மீமாம்சம் மாயாவாதம் பாஞ்சராத்திரம் என்னும்புறச்சமயங்களினின்றும்,—

புகன் மிருதி வழியுழன்றும் - அப்பொருள்வழி பொருந்தியபோய்,—

வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றால்,—

அகச்சமயம்-சைவம் பாசுபதம் வாமம் வயிரவம் மகாவிரதம் காளாமுகம் என்னு மூளாறுசமயம்

புகுகும்,—

பின்சைவத்திறத்தடைவர் - சைவசித்தாந்தத்திற் பிரவேசிப்பர்

இதிலெனப் பொருள் வழி பொருந்திய பொருளுரைக்க பதக்கிரமத்திற் பொருளுரைத்தாற் சமயக்கிரமம் மாறுபடும்,—

ஞானத்தால் - சிவ தீக்ஷாங்க நிராலம்ப சிவ சமாதியினால்,—

சிவனடியைச் சேர்வர் - சிவசத்தி சமானமாய்த் தமது சிற்சத்தி விரிவு திருந்தி யிருப்பார்கள்.

போகமாத்திரத்தை நிமித்தீகரித்துவரு மலபரிபாகத்தினும், மலபரிபாகமாத்திரத்தை நோக்கிவருஞ் சிவசத்திநிபாதத்தினும், சிவதீக்ஷானுக்கிரகத்தினும், ஞானத் தியான சமாதி சிவனமுத்தி சாட்சாத்காரக்குறித் திட்சாங்கத்தினும், மோக்ஷத்தினும், சாதிக்கிரமமாசிரமக் கிரமஞ் சமயக்கிரமங் காலதேசக்கிரமங் கருதி வருத லில்லாமையாற் சமயக்கிரமத்தினின்று சைவத்திறத் தடைவரென்பது தந்திரமன்று

சகல சமயிகளுக்கு மிலிங்கோத்தாரஞ் சைவத்திறஞ் சொல்லுதலால், சைவத்து வந்தல்லது பரமுத்தி சித்தியில்லை, பதமுத்தியென்று தாற்பரியம்

மற்றையது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி, மனனுமருள் 'துணர்ச்சி' என்னு மிரண்டாஞ் சூத்திரத்தினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றா

மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபானமுறையான் பலபிறவிகளினும் மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெறுவ

தன்றி, ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவ தன்றென்ப
காம்

சைவத்திறமென்றது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தா
ந்த சைவத்தை.

சென்றுசென்றென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது

இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையுமுறைமை கூறுமுகத்
தான் மனனுமருளென்றன வகையும் அவற்றிற்கு வாயி லிவை
யென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சிவஞானம் ஆன்மாக்களு
க்கு உண்டாம்படி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மே
லருளிச்செய்கிறார்.

புறச்சமய நெறிநின்றும் - உலகாயதன் முதல் பாஞ்சராத்
திரியீறாகச் சொல்லப்பட்ட புறச்சமயங்களிலே சென்றுசென்
று அந்தந்தச் சாஸ்திரஞ் சொன்ன முறைமையிலே யனுட்டித்
தும்,—அகச்சமயம்புக்கும் - உட்சமயமாகிய பாசுபதம் மாவிர
தம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம் என்றுசொல்லப்பட்ட அந்
தச் சமயங்களிலே புகுந்து அந்தந்தச் சாத்திரங்கள் சொன்ன
முறைமையிலே யனுட்டித்தும்,—புகல்மிருதி வழியுழன்றும் -
சொல்லப்பட்ட மிருதிவழிகளிலே திரிந்தும்,—புகலுமாசிரம
வறத்துறைகளவையடைந்தும் - கொண்டாடப்பட்ட ஆசிரம
மான தன்ம நெறிகளைச் செய்தும்,—அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - ப
ஞ்சாக்கினியை முதலான அரிய தபசுகளை விரும்பிச் செய்தும்,—
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - அரிய சாத்திரங்கள் பலவுமோதி
யுணர்ந்தும்,—ஆரணங்களபடித்தும் - வேதங்களையோதியும்,—

கிரயபுடைய புராணங்களுண்டாகிறது - நமைப் பகுதிகளை சொல்லுகிற புராணங்களை யோதியறிந்தும்,—வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெரிந்தும் - வேதாந்தத்தினத்தங்களை மிகவும் ஆராய்ந்து இதுவே யதார்த்தமென்று அறுதியிட்டறிந்தும்,—சென்று சைவத்திறத்தடைவர் - இவையிற்றை வழுவறச்செய்து முடித்தது யாதொரு ஜனனம், அந்த ஜனனம்போய மற்ற ஜனனத்திலே சைவநெறியைச் சென்று பொருந்துவார்கள் —இந்தச் சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் - இந்தச் சமயத்திலே நின்று சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்து அவையிற்றின் முதிர்ச்சியினாலே ஞானத்தைப்பெற்று,—ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர் - அந்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்துவர்கள்.

என்னவே கிரியையாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை மறுத்து ஞானத்தினாலே மோக்ஷமென்றதெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "பல்பணி ஞான காரணமெனவிற் றெல்பணி தொறும்பயன் றொடுபத னுலு-மொருபணிசெய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரு-மரசராய தருணத்தலைவரு-முதிர்பரசமையத் திறமுறுமரசரு - ஞானம்பெற்ற நன்மையினு-மினமில்பணியருட் கேதுவன்றன்றால- ஞானத்திற்பதத் நிமித்தமித்தொழிலென- வேறொருகிறைதா வியம்பிறறெனலும்" என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ,க-வெ, "தவஞ்செய்தா ரொன்றுந்தவலோகஞ் சார்ந்து, பவஞ்செய்து பற்றறுபயாரக —தவஞ்செய்த, நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக், கற்றார்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு" என்றும் கண்டுகொள்க.

இதற்று சொல்லியது, உலோகாயதன், புத்தரில் சவுத்திராந்திகன் யோகாசாரன் மாத்தியமிகன் வைபாடிகன், அமணரி

ல்நிகண்டவாதி ஆசீவகனை, மீமாஞ்சரில் பட்டாசாரியனை பிரபா
கரனை நையாயிகனை மாயாவாதி பாற்கரியனை நிரீச்சுரசாங்கி
யனை பாஞ்சராத்திரி ஆகப் புறச்சமயத்திற் பேதம் பதினாறும்;
அந்தந்த முறைமைகளிலே நின்றும், பாசுபதம் மகாவிரதம் கா
ளாமுகம் வாமம் வயிரவம் என்கிற உட்சமயத்திற் பேதம் ஐந்
திலும் புக்கு அந்தந்த முறைமைகளிலே நின்றும் 'புகல் மிருதி'
என்ற பதமுதல் 'வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும்' என்
றபதம் ஈறாக உழன்றும் அடைந்தும் புரிந்தும் தெரிந்தும் படிந்
தும் உணர்ந்து மிகத்தெளிந்தும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட
முறைமைகளை வழுவறச்செய்து முடிந்தால் சைவநெறியைப்
பொருந்துவார்களென்றும், இதிலேநின்று சரிதைகிரியை யோ
கங்களை யனுட்டித்தால் அந்தமுதிர்ச்சியினாலே ஞானமுண்டா
ய்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய சீபாதத்தை யிரண்டறச்
சென்று பொருந்துவார்கள் என்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

புறச்சமய நெறிநின்றும் - புறச்சமய நூல்வழியே யொழு
கியும்,—அகச்சமயம் புக்கும் - அகச்சமய நூல்வழியேசென் றொ
ழுகியும்,—புகன் மிருதி வழியுழன்றும் - சொல்லப்பட்ட மிருதி
நூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—புகலுமாச்சிரம வறத்துறைக
ளவையடைந்தும்-வேதங்களிற் கூறியவாறு ஆச்சிரம தருமங்க
ளிற்குறைவின்றி யொழுகியும்,— அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - செ
யற்கரிய தவங்களைச்செய்தும்,—அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும்-
அரிய கலைஞானங்களைப் பலபயின்றும்,—ஆரணங்கள் படித்து
ம் - வேதங்களை யோதியும்,—சிறப்புடைய புராணங்களுணா

நதும - சிறப்புப் பொருந்திய புராணங்களை யறிந்தும்,—வேதச் சிறப்பொருளை மிகத் தெளிந்தும் - உபநிடதப்பொருளை மிகவு மாராய்ந்து தெளிவுற்றும்,—சென்று சைவத்திறத்தடைவார்- இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பலபிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து சென்று சைவக்கூற்றின் முடிவாகிய சித்தாந்த சைவத்தைத் தலைப்பட்டுவார்,—இதிற்சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின - இச்சித்தாந்த சைவத்திலுஞ் சரியைகிரியா யோகங்களை யனுட்டித்தமுனிவர்பின் — ஞானத்தாற் சிவனடியையச் சேர்வா - ஞானத்தைப்பெற்று அதனாற் சிவனருளைச் சேர்வரென்கவின மேற்கூறிய பருவமடைதல் ஒருங்கே யொருகாலத்து முறையப் பெறுவதன்று.

இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையு முறைமை கூறுமுகத்தான மனனுமருளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயி லிவை யென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஒருதலை துணிதலென்னு தந்திரவுத்தியா லுலோகாயதன்
முதலியோர் முத்திச் சிறப்பினையுஞ் சித்தாந்த
முத்தியே பரமுத்தியென்று முணாத்துகின்றார்.

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தியெழிலாரு மேந்திழையார முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்கமுத்தி, யம்மையே யென்றமுத்தி யைந்துகந்த மறக்கெடுகை யென்றுமட்ட குணமுத்தியென்று, மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தியென்றும் விவேகமுத்தி யென்றுநதன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச், செம்மையே

பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப்புவர்கள் சிவனடியா
ச் சேருமுத்தி செப்புவதியல்பியாமே. (௧௨)

(இ-ள்) இம்மையே யீட்டாணடெய்தி யெழிலாரு மோக திமையார் முத்தியென்றும் — இந்தவுலகத்தின் மடந்தைப் பருவமுடைய மாதருடன்கூடி யவருடனுடுத லுண்டுல் பிரிவுற்றவிடத்து வாடுதல் வணங்குதலிவைகளோ யரிய தபசுபண்ணுதலவர்களிடத்தி லுண்டாகிய சுகத்தை யடைகிறதே முத்தியென்றும்

இருஞ்சுவர்க்க முத்தியம்மையே முத்தியென்றும் — வேதத்திற் கிரியாபாகத்தைப்பற்றி யனுட்டிக்கும் மீமாஞ்சகன் சோதிட்டோம முதலிய வனுட்டானத்தாலே யொரு சன்ம முண்டாயதாயினே பலத்தைக் கொடுக்கும், சுருதி வாக்கியாத்மகமாகிய சத்தமே தேவதையொழிந்து வேறொரு தேவதை சன்மபலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுவதில்லை சுவர்க்கத்தை யடைகிறதே முத்தியென்றும்

கந்த மொந்து மறக்கெடுகை யென்றும் — புத்திதத்துவ முதல் ஏழுள்ள தத்துவங்களுடங்களும் க்ஷணிகமாயிருக்கும், ஆன்மாவு மீசுரனு மென்ப தொன்றில்லை, முத்தி பூதத்தினுடையதா யிருக்கிற கூட்டமேயென்று,

ரூபகந்தமும், சுகதுக்க ரூபமாயிருக்கிற புத்தியினுடைய சந்ததியென்னும் வேதனாகந்தமும், யாதொன்றுக்கு யாதொரு கந்தக் கூட்டங்களுடைய சந்ததி சங்ஞாகந்தமும், ஞான மிடைவிடாம லிருக்கிறதே ஞானகந்தம், [illegible] ஞானத்தை விசேடித்தறிகிற சந்ததியே விஞ்ஞானகந்தம், ஆக விந்தப் பஞ்சகந்தங்களும் கோரக்கெடுகிறதென் றறிகிற பிந்தனாலே யுபதேசித்த சுகத பகவானையே வழிபடுகை முத்தியென்றும்

அட்டகுணமு அருகசாதகர்க்கு சொல்லிய அநந்தஞா
தலியனவும் னம் அநந்ததரிசனம் அநந்த வீரியம் அநந்த
சுகம் நிர்நாமம் நிட்கோத்திரம் நிராயுஷ
யம் சகலசமமியகபாவம் எனக்கூறிய குணங்களோடு.

இது தொகை

அதனை வகுத்தறியில் அநந்தஞானம் ஐந்துவகைப்படும்
அஃதாவது? மதி சுருதம் அவதி மனபரியாயம் கேவலம் எனவ
ரும் இதனை ஞானாவர்ணிய மெனபாகள்

இனித் தரிசனாவர்ணியம் ஒன்பது பேதப்படும் அவையா
வன ? சட்சுதரிசனம் அசட்சுதரிசனம் அவதிதரிசனம் கேவல
தரிசனம் நித்திரை நித்திராநித்திரை பிரசலை பிரசலாபிரசலை
திபானககிரநதியென வரும்.

இனி வேதநீயம் இரண்டு சாதவேதநீயம் அசாத வேதநீ
யம் எனவரும்.

ஆயுஷியம் நாலு, தேவாயுஷியம் திரியககாயுஷயம் மனுஷ
யாயுஷயம் நரகாயுஷ்யம் எனவரும்.

இனி மோகனுவர்ணிய மிருபதெட்டு மித்தியாதத்துவ
ம மிகவு மிததியாதத்துவம் சமமியகம் பிரகிருதி அநந்தானுசந்தி
குரோதம மானம மாயாலோபம் அப்பிரத்தி யாசகியானதி
குரோதம சஞ்வலனம் அதிக்குரோதம் அதிமானம அதிமாயம்
அதிலோபம் சிரிப்பு அரதிருதி சோகம பயம் நிந்தை மாதாவே
தம புருடவேதம் அலிவேதம சதுராவலோகனம் மாதிருதரி
சனம் சாகாகிரகணதரிசனம் ஞானம் எனவறிக.

நாமக் தொண்ணூறறு மூன்றுபேதப்படும். வய்யம சங்
தம இரசம் பரிசம உத்தியோகம் உச்சுவாசம் வாதாமபரியா
ததி அபரியாத்தி சூக்குமவியாததி பிரசித்தம் அப்பிரசித்தம
சேவக தற்பக அதேய அநாதேய சாக்காய சகிர்தி அபகோ

த்தி அருகு இவத்து உபகாதா பரகாதா ஆறுபூராவி இதமுடலா கப பிண்டாபிண்ட பிரகிருதி பேதத்தினாலே யனேகவகை யறிக.

இனி கோத்திரமிரண்டு உயர்ந்த கோத்திரம் தாழ்ந்த கோத்திரம எனவரும

இனி அந்தராயம அஞ்சுபேதம; தானாந்தராயம இலாபாந்தராயம் போகாந்தராயம உபபோகாந்தராயம வீரியாவீரியாந்தராயம எனவரும்

இந்த வட்டவித கன்மத்தை விசாரித்தறியில் நூற்று நாற்பத்தெட்டென வறிக.

இதனைமேல் விரிக்கிற் பெருகுமென வறிக.

மெய்ம்மையே	உண்மையாகவே கருவிகரணாதிகளெல்லா
பாடாணம போ	ங் கழிந்து பாடாணம்போலே கிடக்கிறதெ
ல்கை முத்தியெ	னும் பாடாணவாதி முத்தியும
ன்றும	
விவேகமுத்தி	மாயாவாதி சமுத்திரத்தி னிடத்திலே தி
யென்றும	ரைதோன்றி யதிற்றானே யொடுங்குமாறு
	போலப் பிரமத்தி னிடத்திலே சகத்துத்

தோன்றி யதிலேதானே யொடுங்கு மாயையிற் காட்டில விலட்சணமான பிரமசுரூபத்தை வேதாந்த ஞானத்தினாலே விவேகித் தறிகிறதே முத்தியெனபதும்

தன மெய்வடி	சிவசமவாதி யான்மாவுக்குச் சுபாவமா
வாஞ்சிவத்தைச்	ன சைதன்னியத்தின் முறைமையினையும சி
செம்மையே பெ	வனது சீர்பாதத்தினையும் ஞானத்தையு மி
றுகை முத்தி	னறி மயக்கத்தாற் றன்னையே சிவனென
	மதிக்கு முத்தியும்
என்றுஞ்செப	உம்மையாற் சங்கிராந்தவாதிய பாசுபத
புவர்கள	முத்தியும் சமாவேசமாகிய காபாலமுத்தி

காலாந்தரத்திற் பிறப்பு முதலு மாகாது சித்தாகிய சிவனிடத்திலே மலரகிதரு வானமாதத் தோன்று மெனில்? யாதொன் றநேகமுமா யுற்பத்தியையு முடைத்தது நாசமடையும் இந்த மாவிரத முத்தியன்று.

இப்படிச் சமயங்கடோறு முத்தியைப் பலவாகக் கூறும் தனை மெய்யென்று கருதிப் பலங்கொள்ளக் கருதலைத்தனமை கொக்குமெனனில்? அக்கினியை விரும்பினவன் மின்மினியி னிடத்து அதனைப் பெறுவோமென்னு முறைப்படு மதற்கொக்கும். அவைகளெல்லாஞ் சிருட்டிகாலத்தில் அழிந்துபோகிற முத்திகள். அழியாமுத்தி யாதெனின்?

சிவனடியைச் சேருமுத்திசெப் புவதிவகியாமே — தீக்கையில் மும்மலங்களையுஞ் சோதித்துச் சிருட்டிகாலத்தில் கீழே திரும்பாமல் சிவனைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி ஷட்குணங்களையுடையதாகிறதே யாஞ்சொல்லும் பரமுத்தி எ-று. (கஉ)

செம்மையே டெறுகையென்னும் ஏகாரந் தேற்றம.

யாமே - ஈற்றசை

யாம் - எழுவாய் செப்புவம்-பயனிலை

இதற்குச் சித்தியம் மிருகேந்திரம் சிவாசம "நாணமகச் சேதோ" என்னுஞ் சுலோகத்து மறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பரமதமுத்தியைத் தூஷித்து ஸ்வமதமுத்திக் கூறுகின்றது.

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தி யெழிலாரு மேந்திழை யார் முத்தியென்றும்- இகமேயுளது, பரமென்பதில்லை, சுயா

க்கம் நரகமென்பதேதெனின் * மஜ்ஜன போஜன கந்த புஷ்பாதி சௌக்கியமே சுவர்க்கம், இவைகளின்றி தரித்திரத்தினாலும் வியாதியினாலும் பீடிக்கப்படுகிறதே நரகம், அழகையுடைத்தாகிய அவயவங்களை யுடைத்தாய் பதினாறு வயதாய் † மதனகலா வல்லபைகளாயிருக்கிற ஸ்திரீகளுடனே கூடி யநுபவிக்கிற வேளையில் ‡ நீவி விடுகிறதே மோக்ஷமென்னும் லோகாயதனும்,—

* மஜ்ஜனம் - ஸ்நாநம், † மதனகலாவல்லபை - மன்மதநூலில் கெட்டிக்காரி. ‡ நீவி - துணிமுடிச்சு.

இருஞ்சுவர்க்கமுத்தி யம்மையேயென்றும் - வேதோக்தகன்மாநுட்டானங்களினாலே யிந்தப் பூகபரிணாம தேகத்தை விட்டு திவ்விய தேகியாய் மறுமையிலே பெரியபோகத்தை யுடைத்தாகிய சுவர்க்கத்தை யடைவதே மோக்ஷமென்னும் பூர்வமீமாம்சகனும்,—

ஐந்துகந்த மாகக்கெடுகை முத்தியென்றும் - ரூபம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமாகிற பஞ்சஸ்கந்தமும் § சந்தானமின்றியில் நிசசேஷமாகக் கெடுகிறதே மோக்ஷமென்னும் பௌத்தனும்,—

§ சந்தானம் - பரம்பரை.

அட்டகுண முத்தியென்றும் - அனந்தஞானம் அனந்ததரிசனம் அனந்தவீரியம் அனந்தசுகம் நிர்நாமம் நிர்கோத்திரம் நிராயுஷயம் சகலசமயியதா பாவமென்னு மெண்குணப்பிராப்தி மோக்ஷமென்னுஞ் ஜயினனும்,—

மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கை முத்தியென்றும் - ஆத்மா சடமாய் ஞானசூன்யமாயிருக்கும். அதெப்படி யெனில்? விளக்குத்தக்களியும் விளக்கும்போல அந்த ஞானத்தினாலே சுகதுக்கானுபவமுண்டாயிருக்கும் ¶ ஷோடசபதார்த்தவ

¶ ஷோடசம் - பதினாறு

ஞானத்தினாலே சுகதுக்கங்களுக் கேதுவாயிருக்கிற ஞானமும் நீங்கப் பாஷாணம்போல வோரறிவுமற்றிருப்பதே மோக்ஷமென்னும் நியாய வைசேஷிகனும்,—

விவேக முத்தியென்றும் - பிரகிருதிபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணிப் பிரகிருதி விகாரங்களுக்குத் தானன்னியமாகக் கர்த்ருத்துவ போகத்திருத்துவங்களற நிற்பதே மோக்ஷமென்னும் நிரீச்வர சாங்கியனும், மேல் மாயாபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி மாயையை நீங்குவதே மோக்ஷமென்னும் மாயாவாதியும்,—

தன்மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றுஞ் செப்புவர்கள் - பாஞ்சராத்திரிகள் மகாவிஷ்ணுவினுடைய கிருபையினாலே பிராகிருத தேகத்தை நீங்கித் தங்களுக்கு சத்திய ஸ்வரூபமான சுத்த சித்தரூபியாய் விஷ்ணு× துல்யராய் சிரீ பூமி நீலாசத்தித்திரய வியதிரிக்தமான சகல போகங்களும் மகாவிஷ்ணுவைப் போலே நித்தியமாயுடைத்தாயிருக்கை மோக்ஷமென்றும், பூர்வ சைவர் சிவானுக்கிரகத்தினாலே யாணவ மாயை காமியங்களை நீக்க சத்தியமும் சுத்தமுமாயத் தங்கள் ஸ்வரூபமாகிய ஞானக்கிரியை பிரகாசிக்க வதனால் சர்வஞ்ஞத்துவாதி ஷாட்குண்ணியாபி வியத்திபாய்ச் சிவசமமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள், ஆதலால் இதெல்லாம் பதமுத்தியே.—

× துல்யம் - சமானம்.

சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங்கியாமே - ஆன்மாவுஞ் சிவனு மன்றியே பிறிவற்றது; அந்தப் பிறிவில்லாமையைத் தோன்றும்படி யன்றியே யாணவசத்தி தடுத்திருக்கையா லிந்த வுபாதிகளினாலே யசத்தியமாகிய போகங்களை சத்தியமென்று மயங்கினது சிவானுக்கிரகத்தினாலே யுபாதித் திரயங்களும் நீங்கக் கண்ணினது காசகாமலாதி தோஷம்நீங்கக் காக்ஷி

யைப் பெறறதுபோல,சிவனுடைய பிரிவிலலாமையைச சிவஞா னத்தா லனனியமாகக கணடு சிவாநநத பரவசததிருநதே சிவ மேயாய நிறபது மோக்ஷமெனறு சொல்லிய பரம முததியை யடைவது உததர சைவராகிய வெமமொருவரேயென றிதன பொருள

பதமெனற சொல்லுககுப பொருள் நிசசயம், ரக்ஷை, இரு ககுமிடம, அடையாளம,அடி, ஒருவஸ்து, இததனையுமாகையா ல், இவவிடததுச சிவனடியைச சேரவெனறது சிவமாகியவஸ துவைப பொருநதவெனறது.

பொருநத வெனறதிறகு இரண்டிருநது கூடிய தல்ல, தன னுடைய பிளளையானவன் வியாதியினாலே மிகவும பீடிககபபட டுக குணமானபொழுதிறகுப பிளளையை யிபபொழுது பெறறே னெனறதுபோல வுபாதியினாலே சிவானுபவம் விளஙகாமலிரு நது விளஙகினபிறகு கூடியதெனறு சொலலவேணடியது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆதலால், லோகாயதன முதலோர் முத்தி, முத்திப்போலி யெனபதுந தெரிவித்து, சித்தாநத முத்திததிறனுஞ் செப்புகின றார்.

இம்மையே யீரேட்டாண் டெய்தி யெழி லாரு மெல்லிழை யாா முத்தி யென்றும் - முழுகுதல் புசித்தல் பூசுதல் முடிதத ல முதற் சுகமே சுவர்ககம், அநதச சுகமிலலாமையே நரகம, மகளி ரை மணதத லிமமையே முத்தியெனறு லோகாயதன சொல லுவன,—

இருஞ் சுவாகக மம்மையே முத்தி யென்றும்- பூர்வமீமா ம்சன சொல்லுவன,—

"ருவம வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மெனஇ ரு,

கந்தஙாந்து மருக கெடுகை முத்தி யெனறும - புதகிற பிரதீப நிருவாணவாதி பேசுவன —

அனநதஞான மனநததரிசன மனநதவீரிய மனநதசுகமம நி ராமம நிாகோத்திரம் நிராயுஷயம் சகலசமயியகபாவ மெ னா,

அட்டகுணமுததி - என்று மருக னிசைப்பன —

ஞான முதலிய செயற்கைக் குணங்களகெட் டியறகை ய ஞ்ஞானமே குணமாய்,

மெயமமையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி என்றுந தாா ககிகன சாற்றுவன,—

பிரகிருதி புருஷ,

விவேக முததி என்றும் - சாங்கிய ருரைப்பன —

தன மெய வடி வாஞ் சிவததை - தனதிநத வடிவு போற சாகார சிவமூர்த்தி சாரூப சிவாகாரத்தை,—

செம்மையே பெறுகைமுததி - பரமுததியாகப பரியபது முகதி,

எனறும் - சிவசமவாதி,—

செபபுவன - இப்படி வாதிகள் செப்புவார்கள.

சிவனடியைச் சேருமுத்தி - சிவசத்திக் கொதத விரிசகு ரு சாட்டுண்ணிய சிற்சததி காம சிவததுவாபி வியததியா மு ததி,—

யாம இங்குச் செப்புவதே.

சில ஆததிக சைவாசாரியர் யாஞ் சொல்லு மிகத முதித யைச் சாரூப முததி சாற்றுஞ் சிவசமவாதி முத்தியாய்த் திரு டபி மமது சிவசிததாநத சித்த சிவசாதிர்ச்சிச சிவசாததியைக கிய சிவசுததாத்துவைத முத்தித் துவேஷிகளாய் வேதாநத வி

சேஷசித்த விசிஷ்டாத்துவைத கோடி கொளுவிச் சிவ வியத்தியத்துவைத விசிஷ்டாத்துவைதப் போலிமுத்தி விளம்பி விடப்பிரலம்பராய் விட்டார்கள்.

வாதிகளுடைய பதமுத்திக் கிரமம் பகுப்பு வகுப்பாம் —

பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயதனுக்கும், பூதவிசேஷப் பிராணனம் ஞானோபாய முபதேசிக்கும் கௌதனுக்கும், விஞ்ஞானகந்த விசசிஞ்ஞானோபாய முபதேசிக்கும் பிரதிப நிருவாண வாதிக்கும், கனமேச்வர ஞானோபாய முபதேசிக்கு மீமாம்சனுக்கும், சோத்திரானம் ஞானோபாய முபதேசிக்குஞ் சோதிசாத்திர வித்துக்களுக்கும், சூரியாக்கினி சமாதம் ஞானோபாய முபதேசிக்குஞ் சூரியாக்கினி சாம்யவாதிகட்கும், அவரவர்க்கருக்கமான பஞ்ச பூதபுவனப் பிராப்திதானே மோட்சம்.

பூதாண்டசாரணப் பிரம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் ஸ்மார்த்தர்க்குத் தன்மாத்திர புவனப் பிராப்திதானே மோட்சம்.

இந்திரியானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயதனுக்கு ளொருவனுக்கு இந்திரியபுவனப் பிராப்திதானே மோட்சம்.

மனந்தம ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயதர்க்கு ளொருவனுக்கு மனோ புவனப்பிராப்திதானே மோட்சம்.

அகங்காரானம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் வைசேஷிகனுக்கு அகங்கார புவனப் பிராப்திதானே மோட்சம்.

புத்தியானம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் நையாயிகனுக்கும், புத்திவிர்த்தியானம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் புத்தனுக்கும் புத்தி புவனப் பிராப்திதானே மோட்சம்.

சலஞ்சல சத்துகுணம ஞானோபாய முபதேசிக்கு மருகனுக்குக் குணபுவனப் பிராப்திதானே மோட்சம்.

பிரமகாரியானமா ஞானோபாய முபதேசிகரும் பரிணத வேதாந்திகரும நாராயணப பிரகிருதி காரியானம ஞானோபாயமுபதேசிகரும பாஞ்சராத்திரிகரும பிரகிருதி புவனப பிராபதிதானே மோக்ஷம

சததப்பிரம கிரீடாப்பிரம சித்திரப் பிரமவாதிப் பிரமுகர்கரும பிரகிருதிபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம'

யோகோபாய முபதேசிகரும் பாதஞ்சலரும பிரகிருதி புருஷ விவேக ஞானோபாய முபதேசிகருஞ் சாங்கியருஞ் சந்நியாசோபாய முபதேசிகரும விவர்த்த வேதாந்திகருமானம வாதிகளாதலால் புருஷபுவனப பிராப்திதானே மோக்ஷம

சிவ தீக்ஷாங்கியங்க சிவஞானோப கிருத சாகார சிவாதம பாவனோபாய முபதேசிகருஞ் சிவவாதிகளாகும சைவர்ற சைவ பவுராணிதாக கிராக புவனப பிராபதிதானே மோக்ஷம

சாகார நிராகார சிவபாவனு பரசோம சித்தாந்திகட்குக கலார்க கர்ப்ப வித்தியா புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம.

சிவாவேச வாதிபாகுங் காபாலகருக் கலாபுவனப பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

காலேசுர வாதிகட்குக் காலதத்துவப் பிராப்திதானே மோக்ஷம.

சங்கிராந்த வாதியாகிய சைவபாசுபதர் வைதிகபாசுபதர்க்குஞ் சமுத்பதிவாதி மாவிரத விசேஷர்கரும மாயா புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

கலாதத்துவாந்த சோதினியாகிய திட்சாவானகளுக்கு விஞ்ஞான கைவல்லியந்தானே மோக்ஷம்.

சாவஞ்ஞத்துவ மாத்திரவாதி மகாவிரதர்க்குச் சுத்த வித்தியா புவனபபிராப்திதானே மோக்ஷம்.

பிரயோசகிய காதந்திருத்துவ வாதிகட்கும் பிரவாகேசுவர வாதிகட்கும் அநேகேசுவர வாதிகட்கும் ஈசுவர புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

சதாசிவ சாமிய வாதிபாகிய சிவசமவாதிகளுக்குச் சதா சிவ புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

சுத்தசாதகர்க்குச் சத்தி புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

வாம தக்ஷிண காருட பூதநாகதிரிகர்க்குச் சத்திலோக புவனப் பிராப்தி தானே மோக்ஷம்

சிவ தீக்ஷா சாகல்லிய சுத்தராயிருந்தும் சிவவியத்தியை கைவிட்டு செப்புமிப்போதுள்ள சைவர்க்கு

"சக்ஷு கலந்துஜாதீயாத
புருஷம லோகபாவனம்"

என்னும் வசனத்தினாற் சத்தி புவனப் பிராப்தி தானே மோக்ஷம்

தீக்ஷா வைகல்லிய வானகோரிகளும் முறசொலலிய புருஷ புவனப் பிராப்தி தானே அல்லது சிவலோகப் பிராப்திதானே மோக்ஷமென்று சித்திக்கப்படும்

சிவனுக்கு வைந்தவ சரீரம் வாஸ்தவமென்னும் சாமானிய சைவர்க்குச் சிவதத்துவ புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

உலோகாயதாதி வேதாந்தியந்த ஆன்மவாதிகளுக்கு மானம விவேகப் பிரவிர்த்திமான்களாகையாற் சிவவாதிகளைப் பண்ணும் சிவவிவேகத்திற்கு மானம விவேக மட்டப்படாதலான் அவ்வான்ம விவேகிகட்கு மலபரிபாக நோக்குள சிவசமான பரமுத்தி பார்க்கும் பாத்திரமாங் காலமென்னிக்கைக்கு இசையுமாதலால் அவரவா முத்தி சாதனங்கள் சபலங்கள்தானே, நிஷ்பலங்களன்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

புறச் சமயநூலார் கூறு முத்திகளாவன? சோபானமுறையான் இம்முத்திகளிருக்கக் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களினிடைக்கட்ட பவேனவாய அரிவையயினபுறமுத்தும் முதலாயினவாம் வேதாகமநூலுண்மையுணர்ந்த யாங் கூறுமுத்தியோ வெனின், முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மப்பாற்பட்ட சிவஞானத்தைச் சேருமுத்தியாமென்பதாம். ௧௬

ஏந்திழைப் பெண்ணு மிரண்டாவது விகாரத்தாற் பெருக்கம்.

ஆறுமுத்தி வினைத்தொகை.

உம்மைத்தொகையை எங்கிருந்து கழீஇ யிர்ருக்கி எண்ணிச்சூருத சமய முத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக்கொள்க.

இதனானே புறச்சமயநெறிநிற்றான முதலியவரெல்லாரு மைசவத்திறத்தடைதற்குச் சோபானமுறையான வாயிலாமாறு அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் முத்தித்தொகை யருளிச் செய்கிறார்.

இம்மையேயீரெட்டாண்டெய்தியெழிலாரு மேந்திழை யார் முத்தியென்றும் - இம்மையிலே பதினறு வயதைப்பொருந்தி அழகினையும்பொருந்தி ஆபரணங்களையுந் தரித்திருப்பதாயுள்ள ஸ்திரீகளுடனே கூடி அவர்களிடத்துண்டான சுகத்தை யனுபவிக்கிறதே முத்தியென்னும் உலோகாயதன முறைமையும், — இருஞ்சுவர்க்கமுத்தி யம்மையென்று - ஏகியாதி கனமய

களைச்செய்து மறுமையிலே சுவர்க்கத்தைப் பெறுகிறதே முத்
தியென்னும் பட்டாசாரியன் முறைமையும்,—முத்தி யைந்துகந்
தமறக் கெடுகையென்றும் - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவ
னை விஞ்ஞானம் என்கிற பஞ்சகந்தங்களும் நேராகக் கெடுகிற
தே முத்தியென்னும் பௌத்தரில் சௌத்திராந்திகன் முறைமை
யும்,—அட்டகுண முத்தியென்றும் - எட்டு பதினெழு ஆறு
என்று மூன்றுவகையாயுள்ள குணங்களை விடுகிறதே முத்தியென
னும் சமணரில் நிகண்டாவாதி முறைமையும்,—மெய்ம்மையே
பாடாணம் போலாகை முத்தியென்றும் - உண்மையாகவே ஆன்
மா ஒன்றுமறியாமற் கற்களைப்போலே கிடப்பதே முத்தியென
னும் அகச்சமயத்திற் பாடாணவாதி முறைமையும்,—விவேக
முத்தியென்றும் - இந்த ஜீவான்மாவுக்கு விவேகஞான முண
டாகிறதே முத்தியென்னும் மாயாவாதி முறைமையும்,—தன்
மெய் வடிவாஞ்சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தியென
றும் - ஆன்மா தனக்குள்ள நிர்க்கச்சரீரமானது ஸ்வரூபத்தைப்
பெற்று நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்னும் அகச்சமயத்தில்
சமவாதி முறைமையும்,—செப்புவர்கள் - இப்படிப் பலவாகச்
சொல்லுவார்கள் அப்படிச்சொல்லுகிற இவை குற்றத்தைப்பொ
ருந்தின முத்திகளாம்,—சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதி
ங்கியாமே - ஆகையால் பரமேசுவரனுடைய சீபாதத்தைப்
பெறுகிற முத்தியே இவ்விடத்தில் முத்தியென்று சொல்லப்ப
டுவதும், யாங் கொள்ளப்படுவது மதுவே.

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தி யெழிலாரு மேகலையா
யார் முத்தியென்றது உலோகாயதன் பிரத்தியட்ச மொழிந்த
அனுமான முதலானவை கொள்ளாத படியாலே இம்மைப்பய
னாகிய மகளிரிடத்துச் சிற்றின்பமே முத்தியென்று கொண்டா
னெனக்கொள்க.

இதற்குப பிரமாணம பரபக்ஷம,அவனமதம-உ0-செ "ஊறி வதுஞணாவதுறற கலவிமங கயனையுளசி, வாடுயதடியில விழுநது வருநதுவ தருநதவமபின, கூடுவதனோவு செட்டுக குணமெலா ம வேட்கைபாசி, நீடுவதினபமுததுயிததினினருாகள முததா," என்றும, அவன மறுமைப்பயன கொள்ளானெனபதற்குப பிர மாணம பரபக்ஷம, அவனமதம-உச-செ "வீட்டினையுளதென ருேடி மெலிவதிங்கு கனனிவீடு, காட்டுவோா கணடோாகேட டோா கரியவையுணடேற் காட்டீா,நாட்டினிலரசருணைக கிசை யவேநடநது நாளு, மீட்டியபொருளகொண டிஙகே யினபத துவிளையநதிடீரோ" என்றுமதுங கணடுகொளக

இருஞசுவர்ககமுத்தி யமமைமேயெனறது படடாசாரிய ன இமமையிலே நிததிய கனமஙகளைச செயய நனமைய பகு திக ளுணடாமெனறும சோமயாக முதலாயுள்ள யாகஙகளைச செயய மறுமையிலே மகத்தாகிய சுவாககததைய பெறுகிறதே முததியெனறும கொணடான எனககொளக

இதறகுப் பிரமாணம பரபக்ஷம, அவனமதம-கக-செ "நியாலநிததகனம நிகழுததிட சுபத்தைநீயகாா, தீதிலாவிச சா கனமஞ செநதழலோமபிசசெய்ய, வேதுதானவேணடித் தெல்லா மெய்தலாஞசோமயாக,மாதிதா ஞகைவிசி யமைததி டவிடதாமே" எனற திருவிருததததிற் கணடுகொளக

அவன செயல்களே முததியைக் கொடுககும தொழிநது ஒரு காததா வுணடெனறுகொள்ளான எனபதறகுப் பிரமா ணம் பரபக்ஷம, அவனமதம் கஉ செ "கருதியகனமஞான மி ரண்டு காலாக்ககொணடு" எனற திருவிருதததிற கணடுகொ ளக.

முததி யைநதுககத மறக்கெடுகை யெனறது சவுத்திராநதி கன்பிருதிவி யப்புதேயு வாயு எனற பூதருயம காலும, அறிவுகக

த்மிரதம் வன்மை என்கிற உபாதான ரூபம் நாலும், ஆக ரூபக்கந்
தம் எட்டு. குசலாவேதனை அகுசல வேதனை குசலா குசலா
வேதனை என்கிற வேதனாக்கந்தம் மூன்று. சோத்திரம் நோக்
கு சட்சு சிங்ஙுகை ஆக்கிராணம் மனம் என்கிற குறிப்புக்கந்தம்
ஆறு. பொய்சொல்லல் கோட்சொல்லல் கோபித்துச் சொல்
லல் பயனில் சொல்லல் என்கிற வாக்கின்குணம் நாலும், கள
வுக்குப் போகல் வறிதே தொழில் செய்தல் கொலைசெய்தல்
ஆக காயத்தின் குணம் மூன்றும், கொலை நினைக்கை காமப்ப
ற்று ஆசையென்கிற மனத்தின் குணம் மூன்றும், ஆகத் தீக்கு
ணம் பத்து. மெய்யுரைத்தல் வாரத்தை இனியன கூறல் பய
ன்பட்டு சொல் என்கிற வாக்கின் குணம் நாலும், பள்ளிவலம்
வருதல் தவம்புரிதல் தானஞ்செய்தல் என்கிற காயத்தின்
குணம் மூன்றும், அருணினைவு ஆசையறுத்தல் தவப்பற்று என்
கிற மனத்தின் குணம் மூன்றும் ஆக நற்குணம் பத்து. ஆக பா
வனைக்கந்தம் இருபது. சத்த பரிச ரூப ரச கந்தம் சித்தம் என்
கிற விஞ்ஞானக் கந்தமாறு. ஆக இக்கணம் நாற்பத்து மூன்றாக
வெண்ணப்பட்டு வருகிற பஞ்சகந்தங்கள் ஐந்தும் காரணங்கட்
க்கு காரியங்கட்கு மென்பது மிருத்துறை யில்வழக்குமாயப்
பந்தத் துக்கமுமாய இது குற்ற வீடென்றும் கந்தங்களை நந்தம்
நோக்கக்கெட்டு வீட்டினைப்பதனை யடையுமென்பதுவே முத்தியி
ன்பமாகக் கொண்டானெனக் கொள்க.*

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம் அவன்மதம்,௩௪ செ, "ஓங்கி
யுருவமோடு வேதனை கருதிப்பின்றேடு" என்னும் திருவிருத்தத்
தேற் கண்டு கொள்க

அட்டகுண முத்தியென்றது நிகண்டவாதி. அட்டகுண
மேலாயுள்ள மூன்றுவகைக் குணங்களையும் விடுகிறதே முத்தி
யென்று கொண்டானெனக் கொள்க.

மூன்றுவகைச் குணமாவன, ஞானவாரணீயம் தரிசனுவா ரணீயம் வேதநீயம் மோகனீயம் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம் அந்தராயம் என்கிற குணங்கள் எட்டும், பசித்தல் தாகம் பயம் செற்றம் உவகை மோகம் சிந்தனை பழித்தல் நோய் நசித்தல் வேர்வை கேதம் மதம் அதிசயித்தல் புசிப்பு பிறப்பு உறக்கமென்கிற குணங்கள் பதினேழும், ஆசசிகம் இந்தி ஆரம் சோகம் சுகுச்சை பயம் என்கிற குணமாறும் ஆக இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு குணமுதலான மூவகைக் குணங்களையும் விட்டு பூர்வத்திலுண்டாகிய கன்மங்களை புசித்துத் தொலைந்த வந்தரந் தானே வீட்டின்ப மென்கொண் டானென்கக் கொள்க.

முதற்சொன்ன ஞானவாரணீய மாதிடாயுள்ள எட்டுக்கும் பிரமாணம் பரபட்சம் அவனமதம் - உ-செ, "ஏறிலாதன வனந்த ஞானமுத லெண்குணங்களொடு மொன்குண, மாறிலாதமதி மேவுசித்தமென மன்னிவானவர் வணங்கவே, வேறிலாவுகுண ஞானவாரணீயம் தாதியெட்டினையும் விட்டசீ, ரேறுபானமையுடை நீங்வாழுருக னெங்களுக்கிறைவ னென்றனன்"

இரண்டாவது சொன்ன பசித்த லாதியாயுள்ள பதினேழு குணங்கட்கும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம் - ௬ - செ "பசித்தல்தாகபய செற்றமோடுவகை மோகசிந்தனை பழித்தல் நோய், நசித்தல்வேர்வொடு கேதமோடுமதம் வேண்டலின்டதி சயித்தலும், புசிக்கவந்திடு பிறப்புறக்கமிட விட்டொரட்டகுண பூகளுய், வசித்தகன்னுலகின மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளு மென்றனன்"

மூன்றாவது சொன்ன அரிசசிகமாதியாயுள்ள குணங்களாறுக்கும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம்-௮-செ. "ஏனுமொன் றுடைய வாகியெங்குமனு வாயிரும்புகன மரங்களும், பூணுமங்

துருவெல்லாமுமாகுமிவை புறக்கலப்பொருளாக சொன்னலாய், கா
ஞமச்சறு வகைத்தொழில்களை கடவிட்டொறி கனமமே
ல், மாணினறுவரு மாறிமாறிமுன் வகைந்தனுவிட மா—
கிடே" என்றும் பிரமாணங்கள் கண்டுகொள்க.

மெய்யுணர்வே பாடாணம் போலுங்கைமுத்தி யென்றது பா
டாணவாதி அறிவிலாதவர்கள் அதிசப்படுகிடக்குந் தன்
மைபோல ஆன்மாச் சுதந்தரத்தையிழந்து ஒன்றுமறியாமல் கல்
லைப்போலே கிடக்கிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக்கொ
ள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "கொத்தை
மாந்தர் குருந்தறுத்தயிலபோற - காட்சியென்னக் காணுந்தாயர-
மாட்சியைமுத்தி யென்வகுத்தனரே" என்னுமதுங் கண்டுகொ
ள்க

விவேகமுத்தி யென்றது மாயாவாதி நிர்மலமாயிருக்கி
ற ஆகாயத்தை மேகமறைத்த தன்மைபோல சுத்தமாயிருக்கிற
பரப்பிரம மாயா வுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டு இந்தவுட
லிலே மயங்குகின்றதே ஆன்மாவாவது, அந்த ஆகாயத்திலே
ஒரு வாயுத்தோன்றி அந்த மேகத்தை நீக்கின தன்மைபோல
தனிடத்திலே ஒரு விவேகஞானந்தோன்றி யந்த மாயாவவி
த்தையை நீக்குகிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக் கொ
ள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "இவ்வியற
பந்தப் பவவமதகல - வினைமுந்துறுந்த கொண்மூப்படலத் - தி
ருளறவுதித்த காற்கவிவேகந் - தனியிருந்தீச் சாதகமன்
தையு - மனைகப்பிரிப்பு மடியிலவங்கதும் - போலஞா
லம பொய்யாகக்கழித் - தானேதானாய்த் தன்னிற்றனனே த-
தானே கண்டு தன்னலமுறறும்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

தன்மெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகைமுத்
தியென்றது சமவாதி வேட்டுவாளி யொன்றுமறியாத பசுவை

டப்புழுவையெடுத்துத் தற்சொரூபமாக்கின தன்மைபோல ஒன்றையுமறியாமற் கிடக்கிற ஆன்மாவையுஞ் சிவனுடைய ஞானமெடுத்துத் தற்சொரூபமாக்கி அந்தவுடலே நித்தத்துவத்தைப் பெற்றிருப்பது முத்தியெனக் கொண்டானெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணஞ் சற்கற்பநிராகரணம். "முன்னேனொற்றனது முத்திசொலின் ஞான - மறிபாசபசத்தைச் சிறைப்புழுக்கவர்ந்து - வண்டெனவுயிரைத் தொண்டிடுமெயிரது - தன்னைநோக்கித் தன்னுருவாகி- யவ்வகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் - பிரிதாவாறு பெற்றது - இரியாடப்பெரியோர் திருக்ஷிசோதிடுமே" என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

செப்புவாகனென்றது உலோகாயதன் முதலாயுள்ள எழுவகை முத்தியையுங் குற்றத்தையுடைய முத்தியென்றானெனக் கொள்க. அவை வருமாறு —

உலோகாயதன் முத்திக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, பன்றியானது கன்மத்துக்கீடாக விட்டையிரும்பிப் புசிக்குந் தன்மைபோல வசுத்தமாகிய மகளிரிடத் துண்டாகிய சிற்றின்பத்தையுங் கன்மத்துக்கீடாக விரும்பிப் புசிக்கையினாலெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம், அவன் மறுப்பு-உஅ-செ. "ஆசையுற்றுழல் சூகரங்க ளசுத்தமேவி" என்கிற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

பட்டாசாரியன் முத்திக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, கன்மத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் மோக்ஷமென்று சொல்லுகையில் கன்மத்தினாலே ஆசையுண்டாயதினாலே முத்தியுண்டாகாதாகையினாலெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம் அவன் மறுப்பு,௧0-செ "கருமங்கள் ஞானத்துடனின்றலான மருவு சத்தியங்கலாவ தெனின்" என்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

சவுக்திராந்திகன் முத்தி குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, கற்பூரவிளக்குப்போலக் கந்தமொருந்துமற்ற கெடுகையிலே பெறுவானில்லாத படியிலேயென்று கொள்க, இதற்குப்பிரமாணம் பரபக்ஷம், அவன்மறுப்பு நக-செ "ஞானத்தந் தமசந்தானத்தழிதலபந்த தக்க" மென்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

நிசண்டவாதி முத்தியைக் குற்றம் பொருந்தின முத்தியென்றது, குணங்களை விட்டவிடந் தவமாகத் தன்பக்தாலும் பூர்வசன்மம் நிச்சயித்துப் புசிக்கைக்கு இவ்விடத்து ஆன்மாவுக்குத் தனக்கென வேறோரறிவில்லாதபடியாலு மென்கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம், அவன்மறுப்பு-கக-நக-செ "ஆறுகாரியங்கள் மாறவேதவங்க ளாமெனில்" என்னுந் திருவிருத்தத்திலும் "பூர்வகன்ம மறுதி—ப் புசித்தபின்பு" என்னுந் திருவிருத்தத்தில்" தெண்கடலகீர வறந்தபின்பு பூவை மீன்ருந்த நின்றதே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

பாடாணவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது அவன் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கிறதை முத்தியென்று சொல்லுகையினால அது முத்தியாகாது எனக் கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் அவன் மறுப்பு "காட்சியென்னக் காணுத்துயர் - மாட்சிமை முத்தி யெனவகுத்தனாக்கிற - காணுபாவமரணங்கரும - மெய்ந்தவாமுத்தி சோகதவரன்றே- யினையகதிக்கோர முன்வருமவேண்டா - தனிதருதுயர மெனுமிதிடமே - பாடாணத்திற கூடாமுத்தி" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

மாயாவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப்பொருந்தின முத்தியென்றது, இவனிடத்திலே தோன்றின விவேகஞானம முன்பே யுள்ளதாமாகில் இவனுக்கு மயக்கமவர வழக்கில்லை, பின்பு

கேடானதாகில் ஆகாயப் பூப்போலே இல்லாதது உண்டாகாது, ஆகையினாலென்க்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "பந்தமகக்கல முந்துவிவேகம் - வானவளியெனக் கழிறு முன்னே தோன்றின - முன்பு காயின் மங்காதிவ்வெளிறு - பின்புள்ளதாகா தில்லதுளவெனில் வெளி - மலர்த்து தருமம்" என்றமை கண்டுகொள்க.

சமவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, அருவினைப் பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய மாயா தேகசம்பந்த நித்தியத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது பதமுத்தியாம் அதொழிந்த சாயுச்சிய மாகாதாகையினாலும் யாதொருபாதொரு சரீரத்தொடுக்கத்தை யுள்ளமட்டும் மூன்று மலங்களு நீங்காதாகையினாலு மெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "முத்தியுற்ற நரறவரவையிடை - சேரவொன்றனை சாதருமுத்தி - சாலோகங்கியமோ சாயுச்சியமேற் - பக்க முற்ற கங்கலசழிந்த - வறிவீரோடறிவு பிறிப்பபெறறி - வேபள டுமெனப்பதற இணடிவரிவவா - திருப்பவெனப்பதற குருந்தான வேண்டும்" என்னுமதுவு கண்டுகொள்க.

"சிவனடிசைசச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே" என்றதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம், சௌந்திராந்திகன் மறுப்பு-௨௦ செ. "அனாதிமுத்தனாய்ப் பரனாய் சகலனாயெல்லா வறிவுதொழிலனுக்கிரக முடையவரனகன்ம, நானாதிகமற் றொருத்தவிடத்தே சத்திபாத நுழைவித்து மலங்களெல்லா நுங்கவேறுக்கி, மனாதிகரணங்களெல்லா மடக்கித் தன்னை வழிபடுநல்லறிவருளி மாகக்கருணைசெய்யா, வினாதிபிறப்பினினின்று மெடுத்துமாறு வினைப்பழுத்திக்கே வைப்ப னெங்கள் முத்திபிதுவே" என்னுமதுவு கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, உலோகாயதன் முதலாயுள்ள சமயிகள் கொள்ளப்படு முத்திகள் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்

தியென்றும் இவ்விடத்து முத்தியென்று சொல்லப்படுவது பர
மேசுரனுடையசீ பாதத்தைப் பொருந்துகிறதே முத்தியென
று முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஏனைச் சமயநூலார்கூறு முத்திகளாவன? சோபான மு
றையா னிலமுத லுருத்திரலோக மீறாய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்க
ளிடைக்கட் படுவனவாம் அவற்றுள்,—இம்மையே யீரெட்டா
ண்டையதி யெழிலாரு மோகத்திளையார் முத்தியென்றும் - உலகா
யதநூலா ரிப்புடைமைக்கண் பதினாறு ஆண்டுள்ள அழகுபொருந்
திய ஆபரணங்க ளணிந்த அரிவைய ரின்புறுதலே முத்தியென்
பர —அம்மையேயிருஞ் சுவர்க்க முத்தியென்றும் - மீமாம்சை
நூலார் யாகாதிகன்மங்கள் செய்து அம்மைக்கண் சுவர்க்காதி
போக மனுபவித்தலே முத்தியென்பர் —ஐந்துகந்த மறக் கெ
டுகை முத்தியென்றும் - சௌத்திராதிக நூலார் உருவமுதலிய
ஐந்துவகைக் கந்தங்களு மறக்கெடுதலே முத்தியென்பர்.—அட்
டகுண முத்தியென்றும் - ஆருகத நூலார் அநந்தஞான முத
லிய எண்குண மடைதலே முத்தியென்பர்,—மெய்ம்மையே பா
டாணம் போல்கைமுத்தி யென்றும் - மெய்ம்மையாகப் பாடா
ணம்போற் கிடக்கை முத்தியென்பர் வைசேடிக நூலார் — வி
வேக முத்தியென்றும் - சாங்கியநூலார் பகுத்துணரும் விவே
கஞானமே முத்தியென்பர் —தன மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் செப்புவர்கள் - சிவச
மயவாதிகள் முதலியவாகச் சமயநூலார்களும் தன்னுடை
ய வடிவாகிய சிவசாரூப முதலிய பதமுத்திகளைப் பெறுதலே
முத்தியென்று சொல்லுவார்கள்.—இங்கு யாஞ்செப்புவது -

வேதாகமநூ லுண்மையுணர்ந்த யாங்கூறு முத்தியாவது,— சிவனடியைச் சேருமுத்தி - முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மப்பாற்பட்ட சிவனடியைச் சேருமுத்தியாம்

இங்ஙனே புறச்சமயநெறிநின்றன முதலிய வெல்லாருஞ் சைவத் திறத்தடைதற்குச் சோபானமுறையான வாயிலாமாறு அவற்றது பயன்கூறுமுகத்தானே யினிது விளக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலிதற்குச் சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தென றுணர்த்து கின்றார்.

ஓதுசமயங்கள்பொரு ளுணருநூல்க ளொன்றோ டொன்றொவ்வா துளபலவு மிவற்றுள், யாதுசமயம் பொருணூ லியாதிங்கெனி லிதுவாகு மதுவல்ல வெனும்பிணக்க தின்றி, நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண நின்றதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூ, லாதலினா லிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும் (௬௩)

(இ-ள்) ஓதுசமயங்கள் பொருளுணருநூல்களொன்றோடொன்றொவ்வாதுள — இப்படிப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட சமயங்களையு மதற்கதற் கேற்ற தேவதைகளையு மதற்கதற் கேற்ற சாத்திரங்களையு முத்தி பெறுமதங்களையும் பலவாக வுரைத்து, இவற்றுள் ஞண்மையான சமயம் யாது வுண்மைய பொருளயாது அச்சமயத்திற்குக் கூறுமாக

பலவு மிவ்வாறா யாதுசமயம்பொ ருளா வியாதிய வெனவில்

மயங்க ளியாது என்று கேட்கிறாயாகில்? அவைகளை யுரைத்தும்

இதுவாகுமது வல்லவெனும் பிணக்கின்றி நீ யிரு விவையெல்லா மோரி—த் தே காணிற்பது யாதொருசமய மது சமயம் பொருளால்

தத்தஞ் சமயத்தின் விழுப்பமுந் தேவதைகள் முறைமையினையு மந்நூல்க ளுண்டாய வழியினையு நோக்காது சலம்பற்றின்றெமது பொருளையுண்மை மற்றொன்று முண்மைப் பொருளல்ல வென்னுஞ் சந்தேக விகற்பமின்றிக் கடாவிடையாலும் பிரமாண பொருளாக சொல்லா மெய்ப்பொருளென்றென்று விருவினாலுந் திருட்டாந்தத்தாலும் அவ்வியாபதி முதலிய குற்றங்களாற் சோர்வுபடாத வுண்மைப் பொருளு மிதுவே சமயமு மதுவே இந்தச்சமயத்தை யெனீந்து கூறப்பட்டதே பரமமான மோட்சமென்று கூறும வாலோணமந்தா வாகிய மலையுமாறுபோல முன்னொருபின மலைவின்றிப் பிறமதங்களாந்து தன்னுண்மைப் பொருளை யறுதியிட்டுணர்த்துகின்ற சமயநூலாகிய நூலேநூல்?

ஆகலின் றிவையெல்லா மருமறை யாகமத்தே யடங்கியிரும்

இச்சிறப்பினை யுடைய தாகையினாலே அச் சமயப் பொருள்க ளெல்லாம் வேதாகமங்க ளிரண்டினு மடங்கியிருக்கும்

அவையிரண்டு மரனடிக்கீழட ங்கும்.

இந்த வேதாகமங்களாகிய விரண்டு மந்த வாதமின்றி விதிவாதமே கூறுகையா லவனது திருவாக்கே சிறப்புடைத்தெனப் பெறுமன-று

இதற்கு சித்தியம் சிவதருமோத்தரம் மகுடம் சாமிகதத மறிக (௪௫)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரமென்றும் சிவஞானமே ஞானமென்றுங் கூறுகின்றது.

ஓதுசமயங்களுங்கூறுநூல்களும் பொருள்களு மொன்றோடொன்றொவ்வாமை யுளபலவு மிவற்று ளியாதுசமயம் பொருணூ லியாதிங்கெனில் - சொல்லுஞ் சமயங்களு மந்தந்தச் சமய சாஸ்திரங்களுஞ் சாஸ்திரங்களில் §பிரதிபாத்தியமான பதார்த்தங்களும் பந்தமுத்தியி னுடைய தன்மைகளும் மோக்ஷோபாயங்களு மொன்றுக்கொன்று விரோதமாகப் பலவாகவுள. இவையிற்றுக்குள்ளே யெந்தச்சமயம் பெரியது, எந்தச்சாஸ்திரம் சர்வத்தையுஞ் சொல்லுகிறது, எந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லும் பதார்த்தம் யதார்த்தம், எந்தச் சாஸ்திரத்திற் சொல்லு மோக்ஷோபாயம் பரமமுத்தியைக் கொடுப்பது, எந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லுந் தருமத்தைப் பண்ணவேண்டுவது, என்று வினவில்?—

§ பிரதிபாத்யம் - சொல்லத்தக்கது.

இதுவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கின்றி நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காணநின்ற தியாதொருசமய மது சமயம் பொருணூல் - உலகாயிதாதி சிவாத்துவைதியந்தமாகச் சொல்லும் பதார்த்த லக்ஷணங்களையுந் தருமங்களையும் மோக்ஷோபாயங்களையு மோக்ஷங்களையு மிதுவாகு மதுவல்லவென்று ¶ சமுத்திர கலசநியாயமாக வேதாகமங்களிலே

¶ சமுத்திரகலசநியாயம் - சமுத்திரத்தில் குடத்தைப் போட்டுமொண்டால் குடங்கொண்ட ஜலந்தான் வருமென்கிற நியாயம்.

பேகதேசத்தை யறிவிப்பது பூர்வபக்ஷமுஞ் சித்தாந்தமு மாகத் தாக்ஷிப்பித்து, ஆறு குருடர் யானையினுடைய வேகதேசத்தைத் ஸ்பரிசித்து யானை யிப்படியிருக்கு மிப்படி யிருக்குமென்று தர்க்கம் பண்ணக் கண்ணுள்ளவ னிவர்கள்சொல்லு மவயவங்களெல்லா முடைய தியானையென்று நிச்சயித்ததுபோல, இந்தச்சமயங்க ளெல்லாஞ் சொல்லுவது வேதாகமத்தி லேகதேசத்தைப் பற்றியென்று பார்த்தறிவதனை யுணர்வதான சமயமே சமயம், அந்தச்சமய சாத்திரமே சாத்திரம், அந்தச் சாத்திரத்திலே சொல்லும் பதார்த்தமே பதார்த்தம், அதிற்சொல்லும் தருமமும் மோக்ஷோ பாயமுமே சாதிக்க வேண்டியது,—

ஆதலினு லிவையெல்லா மருமறை யாகமத்தே யடங்கிடு மவையிரண்டு மரனடிக் கிழடங்கும் - சாவத்தையுஞ் சொல்லுவது சாஸ்திரமென்ப தாதலால் வேதசிவாகமங்களுக்குள்ளே சகல சாஸ்திரங்களு மடங்கும். வேதாக மோக்தானுஷ்டானங்களையே பண்ணவேண்டுவதும், அதிலே அதிலேசொல்லும் பதார்த்தங்களே யதார்த்தமும், வைதிகமுஞ் சைவமுமே சமயமும் இவ்விடத்து மிரண்டாகச் சொல்லுகையிலு லிரண்டிலே யதிகமேதென்னில்? வேதசிவாகம மாகிய அபரஞானமிரண்டும் பரஞானமாகிய சிவஞானத்திலே × பரிபாவசானமாகையால் *வேதோபப் பிரமிதமானது கொண்டு வைதிக சைவமென்றும், சிவகுண † சங்கிராந்தி சமுற்பத்தி + சமாவேச சிவசமத்துவ மென நி முத்திகளுக்கு மேலாயிருக்கிற சிவசாயுச்சியப் பிரதமாகையா லுத்தரசைவ மென்றும், இதை பூர்வபக்ஷம் பண்ணுவதற்கு ஒருசமய மில்லையாகையால் சித்தாந்தசைவமென்றும் பெயரையுடைய வைதிகசைவமே சாவோத் கிருஷ்டமான சமயம். வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரம். இதிற்சொன்ன பதிபசுபாசம் பதார்த்தத் திரயமே யதார்த்தம். விசிஷ்

டகருமமாகிய சரிதை கிரியாயோக சிவதருமமே பண்ணவேண்டுவது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிஷ்டை யென்பதே மோக்ஷோபாயமென றிதன்பொருள்

× பரியாவசானம்-முடிவு * வேதோபப்பிரமிதம - வேதத்திலே அதிகமாகச் சொன்னது, † சங்கிராந்தி - சம்பந்தம், + சமாவேசம - பிரவேசம.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்சாமானிய வேதவிசிஷ்ட விசேஷவேத சிவசித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தென்று செப்புகின்றார்

பொருள் - அந்த அந்தச் சமயத்திற்குச் சொல்லும் பதார்த்தங்கள்,—நூல் - அப்பொருளைச் சொல்லுஞ் சாத்திரம்,—நிணக்கதி னறு-சந்தேகமற்று,—ஓரிடத்தே - ஒருசமயத்திலே,—காண - அடங்க வேதத்திற் சாவதிப்பட்டங்கும், சிவாகமத்திலே நிரவதிபட்டங்கும்,—அரனடிக்கீழடங்கும்-அபரஞானமாதலால வேதஞ் சிவாகமத்தடங்கும்; சிவாகமம வேதத்தைக் குறித்துப் பரஞானமானாலும சிவசத்தி சின்ன சிவாகமத்தைக் குறித்து அபரஞான மாதலால சிவசத்தியாகுஞ் சேதன பரஞானசிவாகமத்தடங்கும்

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கண்ணில்லாபலர் குழீஇக்கொண்டு வேழமின்றுழித்தலைப்பட்டுக் கையிற்றறைவந்து வேறுவேறு கூறுமிலக்கணங்க

ளெல்லாங் கண்ணுள்ளாரொருவன் கண்டுகூறு மக்களிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டடங்குமாறுபோல, ஏனைச்சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி அவ்வநூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுளடங்குதல். சிவபிரானாற் செய்யப்படு மவற்றையே தமக்கு முதலாகக்கொண்டுரைக்குமவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் றிருவடியி லடங்கு மென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அதனதற்குப் பொருந்தின அர்த்தங்களும் அதனதற்குப் பொருந்தின நூல்களும் ஒன்றுக்கொன்றொவ்வாமல் எண்ணிறந் திருக்கையினால் இவையிற்றுள் எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொருளை எந்த நூலைப் பொருளாகக் கொள்ளுவதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஓது சமயங்கள் பொருளுணருநூல்க ளொன்றோடொன் றொவ்வாமலுளபலவும் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அந்தந்தச் சமயிகள் கொள்ளத்தக்க வர்த்தங்களும் அதற்கு அறியத்தக்க சாத்திரங்களும் இவை யொன்றுக்கொன் றொவ்வாமற்பது அநேக விருத்தியுண்டாயிருக்கும்,—இவற்றுள் - இவையிற்றுக்குள்ளே, — யாது சமயம் பொருணூல் யாதிங்கென வில - எந்தச் சமயத்தை எந்த வர்த்தத்தை எந்த நூலையுண்மையாகக் கொள்ளுவதென்று நீ கேட்கில்?—இதுவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கதின்றி - இந்தச் சமயமும் இந்தப் பொரு

ரு இந்தச் சாத்திரமும் ஆமென்றும், அந்தச்சமயமும் அந்தப் பொருளும் அந்தச் சாத்திரமும் அல்லவென்றுஞ் சொல்லுகிற மாறுபா டில்லாமல்,—நீதியி னுளிவையெல்லா மோரிடத்தே காணநின்ற தியாதொரு சமய மது சமயம்பொருணூல் - உலோகாயதமுதல் பாஞ்சராத்திரியீறாகப் புறச்சமயத்திற் பேதம் பதினாறு, பாசுபதமுதல் வயிரவமீறாக உட்சமயத்திற் பேதம் பதினாறு, சைவத்தில் ஐக்கியவாதி முதல் சைவரீறாகப் பேதம் மாறும், ஆக இருபத்தேழு சமய பேதங்களும் அந்தந்த ஸ்தாபகப் பொருந்தின பொருளும், அந்தந்தப் பொருந்தின சாத்திரங்களும், அவரவர் பக்குவத்திற்குத் தக்கதாகப் பரமேசுவரன் அருளிச்செய்தானென்கிற முறைமையைப் பொருசமயத்திலே யறியப்பட்டது யாதொரு சமயம் அதுவே யுண்மையான சமயமென்பதும், அதுவே யுண்மையான அர்த்தமென்பதும், அதுவே யுண்மையான சாத்திரமென்பதும் இந்தவுண்மையைச் சொல்லுகிற சாத்திரந்தானேது என்னில்?—நீதியினுளிவையெல்லா மருமறையாகமத்தே யடங்கியிடும் - சர்வஞனையுஞ் சொல்லுகிற வேதாகமங்களாகையினால் முன்சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் ஒருவராலும் மதிப்படாத வேதாகமங்களிலே யடங்கியிருக்கும். அந்த வேதாகமங்க ளிரண்டும் எங்கே யடங்குமென்னில்?—அவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும் - அந்த வேதமும் ஆகமமும் இரண்டும் பரமேசுவரனுடைய ஞானமாகிய ஸ்ரீபாதத்தின்கீழே யொடுங்கும் என்னவே சைவசமயமே சமயமும், சைவசித்தாந்தமே சித்தாந்தமும், வேதாகமமே சாத்திரமும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் பாயிரம், "பெருவுடைத் துவலக் கருங்கவி வாங்கிக் - கந்தரத் தடைத்த வந்தமில கடவுள் - பாலனை யுணர்த்த மேலவர் போலக் - கேடபோ

னளவைக் கோடபதி பொருளா - லருளிய கலைக ளருளில வா
லவை - பலபலசமயப் பரவைமேகத்தனவே - பலகாலனூற
றனமையுணவிய - மாகசரிதவே பொருளென்றுந்தில் - யானாத
வினவேறறோ பனுவலேறறோக - கிளையாரறு பாடுகூறுவ
ரதனால்-புறச்சமயங்கள சிறப்பில வாகி-யருளினமாகதலா வெ
ருளூற மயக்கி- யலகைத்தேரி னிலையிற்றிரு - மீவகிலைநிறக நீ
வகாசசமய - ரூவிருத்துறி மேவியதாகு - மொன்றொடொன
று செனறுறநிலையி - லாறுமாறு விறுடைத்திவற்று - ளெவவ
மில்லாச சைவநாசமயத் - தலைநிலாகம நிலவுநூலாதலை - கன
கமிரணியக காஞ்சனமீழ் - தனதியாடகத் தமனியமெனறி
வை - பலபெயரபபப்படுதோர் பொருளேபோலப் - பதிபசுபா
ச விதிமுறைதொளக்குமே" எனனுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது. சொல்லப்பட்ட சமயங்களுட
பொருள்களும் சாத்திரங்களும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமற்
பலவாகச் சொல்லுகையினாலே எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொ
ருளைகளை எந்த நூல்களை உண்மையாகக் கொள்ளுவதென்று
மாறுகைக கேட்கு ஆன்மாக்கள பக்குவத்துக்கீடாகப் பரமே
ஸ்வரன இப்படிப் பலவாக அருளிச்செய்தானென்று அறிகிற
து சைவமாகையினால் சைவசமயமே சமயமும் சைவசித்தாந
தமே பொருளும் வேதாகமங்களே நூலுமென்று அருளிச்செ
ய்ததென்று முறைமையு மதிக்கத்து,

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

ஓதுசமயங்கள்-சொல்லப்பட்ட சமயங்களும்,—பொருளு
ணரு நூல்கள் - அச்சமயப் பொருள்களை யுணர்த்து நூல்களு
ம,— ஒன்றோடொன றொவ்வாம லுள்பலவும் - மாறுபட்டன

வாக வுள்ளன பலவாகலின்,— இவற்றுள் சமயமியாது பொ
ருணூலியா தெனின் - இவற்றுள் முதன்மையான சமய
மியாது அச்சமயப் பொருளுணர்த்து நூலியா தெனவிட்டதென
னில்,— இதுவாகு மதுவல்ல வெனும் பிணக்கின்றி - கண்ணி
ல்லார் பலர்குழீஇக்கொண்டு வேழத்தினை றழிந்த தலைப்பட்டுக் கை
யிற்ற றைவந்து வேறுவேறு கூறு மிலக்கணங்க ளெல்லாங்க
ண்ணுள்ளா னொருவன் கண்டுகூறு மதனிலக்கணத்து ளேகதே
சமாயக் காணப்பட் டடங்குமாறுபோல, இதுபொருந்து மிது
பொருந்தா தென்னும் பிணக்கின்றி,— நீதியினு லிவையெல்லா
மோரிடத்தே காண நின்றது யாதொருசமயம் - முறைமையா
லிவையனைத்து மொருங்கே காணப்படுகின்றதெச் சமயம்,—
அதுசமயம் பொருணூலாதலினும் - அதுவேசமயமும் அச்சம
யப் பொருளுணர்த்து நூலுமாதலின்,— இவையெல்லா மரும
றையாகமத்தே யடங்கியிடும் - ஏனைச்சமய நூலார் தத்தஞ்
சிற்றறிவுக்குப் புலனாய வாறுபற்றி யவ்வந்நூல்களிற் கூறும
பொருளியல்புக ளெல்லா முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செ
ய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பி னேகதே
சமாயக் காணப்பட் டடங்குதலின், அவையே நூல
களும்,— அவையிரண்டு மரனடிக்கே யடங்கும் - சிவபிரானா
ற் செய்யப்பட்ட அதனையே தமக்குமுதனூலாகக் கொண்டொழுகு
கு மவ்விருவகை நூலு மவ்விறைவன் திருவடியி லடங்குமாத
லின் அதுவே சமயமுமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆகமப்பிரமாண முணர்வும் முதலிய மூவிதம இசற
குணதென றுணர்த்துகின்றார்

அருமறையா கமமுதனூ லனைத்துமுரைக்கையினு
ளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளாலுணர்க்க, டருவ
ர்களபின தனித்தனியே தாமறிந்தவளவிற றார்க்க
மொழிந்த தாயகளினுற சமயஞ்சாதித்து,மிருதிபுராணங்
கலைகண மற்றுமெல்லா மெய்ந்நூலின் வழிபுடையாரா
யகம்வேதாகமம், சுருதிசிவா கமமொழியச் சொலலு
வதொன்றிலலைச் சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொ
ல்லொணாதே. (கச)

(இ-ள்) அருமறையாகம முதனூல — பொருளறிதற் கரிதாகிய நாலுவேதங்களும் காமிகமுதலிய விருபத்தெட்டாகமமு முதனூல் அஃதெக்காரணத்தா லெனனில்?

அனைத்துமுரைக்கையினால — அரமபொருளின்பம் வீடாகிய நானகினையு முறைக்கிரத்தினாலே அவனே சாவஞ்ஞனை "வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின முனைவன கண்டதுமுதனூலாகும்" எனறார் தொல்காப்பியனார்.

அளப்பரிதாமப்பொருளை — வேதமநந்த சாகையையுடைத்தாகையா லளவிட்டறிதற்கரிது ஆதலாலொருவராலு மறியப்படாதோ வெனில்?

அரனருளாலுணர்க்கடருவர்கள — சிவனது காருண்ணியத்தினாலே யடங்கமான வேதத்தை நாலாகப் பிரித்து வேதவியாச பகவான் விளங்க வருளிச்செயதார்.

பின் றனித்தனியே தாமறிந்தவளவிற் றார்க்கமொழிந்தாரக — அதனையுற்று நோக்கி யாராய்ந்து தமக்கேற்ற கடவுளாரையுடையாரும் தமதபொருளையே மேலாக்கிப் பிறமதத்தைக் கீழாகவியந்த வேதததைப் பின்சென்று சமயபே

ளின்ற சமயநூ நூல்களையு மதற்கதற்கேற்ற பொருள்களையு
சாதித்த ஞ் சாதித்து,

மிருதிபுராண மனுமுதலிய பதினெட்டு மட்டாதசபுரா
ங்கலைகண்மற்று ணமு மறுபத்துநாலுகலையு மற்றுமுண்டாக
றெல்லா மெய்ந் பட்டதெல்லா மந்தவேதத்தின் வழிபா
நூலினவழி தலால் வழிநூலெனப் பெறும் ‘முன்னோ
நூலின் முடிபொருங்கொத்துப் பின்னோ
வேண்டும் விகற்பங் கூறி யழியாமரபினது வழி நூலாகும்” எ
னவறிக

புடையாறங்க வேதங்களுக் கங்கமாகிய சிட்சைமுதலி
மவேதாகம யவாறு முபாங்கமாகிய மீமாஞ்சை முதலி
ய நாலுமாகப் பத்தும் புடைநூலெனப் பெ
றும

உபாங்கத்தைத் தலைக்குறைத்தலாக்கி யங்கமென்றார்

வேதமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

அவையாவன:—

சிக்ஷை கற்பம் நிருத்தம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் வியாக
ரணம்.

இவற்றாற் பிரயோசன மியாதோவெனில்?

வேதோச்சாரணத்துக்கு வன்னத்திறனுற்றுஞ் சுரத்
தையு மாத்திரா பேதத்தினையும் விளங்கச் சொல்லுகையாற் சி
க்ஷையெனப் பெயராயிற்று.

வேதோக்த மதற்குக் கன்மத்தையுங் கன்மபிரயோஜன
த்தையுஞ் சொல்லுதலாற் கற்பமெனப் பெயராயிற்று.

வேதவசனங்களுக் கர்த்தத்தை விளங்க வறியத்தக்கதா
க வநேகப்பதங்களோடு நிர்வசனத்தைச் சொல்லுகையா லத
ற்கு நிருத்தமெனப் பெயராயிற்று.

வேதத்திற் சொல்லிய மந்திரங்களினது வன்னத்தி னுடைய கணக்கினையு மாத்திரா விருத்தமாகிய உச்சரிப்பு முதலிய விருப்பத்தாறு சந்தபேதத்தினையும வன்ன விருத்தமாகிய பக்தியை முதல் யாப்பினை இதுமுதல காலைக்குரிய வுள்ளவிலக்கணங்களை விளக்கக் கூறுகையால் சந்தோவிசிதம்

லௌகிக வைதிக கருமங்களுக்கு முபயோகமாகிய நக்ஷத்திர முதலிய காலவிசேடங்களை யிதற்கிதுவென றறுதியிட்டுச் சொல்லியது சோதிடம்

சங்கிதை பதங்களையு மறுவிதமான பதப்புணர்ச்சி முதலிய விதியாகிய சந்தலக்கணத்தை விளக்கச் சொல்லுகிறது வியாகரணம் எனவறிக.

மீமாஞ்சை நியாயம் புராணம் மிருதி இந்நான்கு முபாங்கமெனவறிக

“இருவா றாற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்” எனமொழிந்ததனையு மறிக.

இனியாகமத்துக்குக் காமிகாதி யாகமங்கள் முதனூல்?

அஃதெக்காரணத்தா லெனனின்.

அநாதியே மலமில்லாதவனுமாய் ஆயுள்வேதத்தினையு மதனிதத்தையும் மந்திரவாதத்தினையும் இரதவாத முதலியவற்றையுங் கூறுகையா லவனே சர்வஞானவான். அவன்வாக்கியமே முதனூல

இஃதாகவேணுமோ! கபிலர் பதஞ்சலி முதலாயினோர் வாக்கிய மாகாதோ வெனின்?

அவர்களுக்குச் சர்வஞானமில்லாத படியாலும் பிரகத்வேஷத்துடனே கூடினவராகையாலும் அவர்கள் வாக்கிய முதனூலெனப் பெறா

அளப்பரிதா மப்பொருளை அக்கச் சிவ்வாக்கிய மாமென்றேரிடத்திலே சொன்னதை [illegible] யாதெனின்

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

மந்த வாக்கியங்க ளெல்லாஞ் சாபேட்சை நிரபேட்சையாக லிருக்குமாகலால் அதனைய விட்டப்படாதென வறிக

ஆனாலிப்பபடாயிதனில் அறியும் பகுதியாதெனின்?

ஒரிடத்திலே சுத்தசாமாத்தியத்தாலும் வத்துசாமாத்தியத்தாலும் சங்கிதாக்கரங்களைக்கொண் டறிவதென வறிக

காரசிங்கமுதலிய வுபபேதங்க ளிருநூற்றேழும் வழிநூலெனப்பெறும்

முதனூலாகிய வாகமத்தையும் வழிநூலாகிய வுபாகமங் களாக விரண்டினையு முற்றுநோக்கி யுக்கிரசசோதி சத்தியச சோதி பிரகற்பதி பரதா முதலாகிய வாசாரிமாரா றசெய்யப் பட்ட போககாரிகை மோட்சகாரிகை பரமோட்ச நிராசகாரி கை முதலிய பிரகரணங்களைப் புடைநூலெனப் பெறும்

இத்தன்மையை யுடைத் தாகையினாலே.

சுருதிசிவாகம　இந்தச்சுருதியு மாகமங்களுமே பிரமாண
மொழிபச் சொ　சாத்திரம், மற்றுக ளெல்லாவற்றிற்கும் பி
லுவ தொரா　ரமாணிக்க முண்டென்று சொல்லப் பெறு
லே

சொல்லுவார்　இதற்கு வேறாயிருக்கிற சாத்திரமே பிரா
கமங் கரையோ　மாணியமென்று கூறும்வாகளுக்கு நாமென
சொல்லொணு　ண சொல்லப்போகிறேம் எ-று
சே

ஏகார மீற்றசை

இதற்கு அசிதம் காமிகம் மிருகேந்திர பத்ததி சுவாயம் புவம பராசரோப புராணம் சாவசித்தாந்த சங்கிரகங்களி லறிக. (சச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் வேத சிவாகமங்களே சித்தாந்த சாஸ்திரமென்பது திடப்படுத்துகின்றது

அருமறையாகமமுதனூ லனைத்துமுரைக்கையினு லளப்பரிதாமப்பொருளை-முடிய வோதியுணர்தற் கரிதாகிய வேதசிவாகமங்க ளிரண்டிலு மெல்லாத்தையுஞ் சொல்லுகையினு லதனுடைய பொருளைப் பூர்வோத்தர விரோதமற வேகவாக்கியத்தைப் பண்ணவறிது,—

அரனருளா லணுக்கள் தா மறிந்தவளவிற் றர்க்கமொடு தந்திரங்களினுற ரலித்தலியே பின் சமயஞ்சாதித்துத் தருவார்கள்-விஞ்ஞானத்தின் பொருட்டு ருஷிகள் ஞானப்பிரதமான மந்திரங்களைத் தபசுடனேகூட புனச்சரணைபண்ணி சர்வமந்திர பதியானவ ரந்தந்த மந்திரங்களுக்குந் தபசுக்குந் தக்க விஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத்தளவு வேதாகமங்களிலே யேகதேச மறிந்து தாமறிந்த மட்டுங்கொண்டு பூர்வபக்ஷமும சித்தாந்தமுமாக வேறுவேறு சமயமாகச் சாதித்து அந்தப்படியே தாங்கள சாஸ்திரங்களும் பண்ணுவார்கள் —

மிருதி புராணங் கலைகண மற்றுமெல்லா மெய்ந்நூலின வழிபுடையா மங்கம வேதாங்கஞ் சுருதி சிவாகம மொழியச் சொல்லுவதொன்றிலலைச சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொன்றே- ஸ்மிருதிகள் புராணங்கள சிக்ஷா கற்பம் வியாகரணம நிருத்தம ஜோதிஷம சந்தசு என்னுங் கலைகள் இவைகளுஞ் சாஸ்திரமென்று சொல்லப்பட்ட வைகளெல்லாம் யதார்த்தோக்தமான வேதசிவாகமங்களாகிய முன்னூலினுடைய வழிநூலும் அதற்கு சமான தந்திரமும் வேதத்துக்கு அங்கமுமாம பிரதானமாச் சொல்லப்பட்டது வேதமுஞ் சிவாகமமு மொழி

யவேறில்லை, இதற் கத்தியமாக சுவதந்திராகமங்களை யிட்ட நூ
லாதிக ளுணை டென்று சொல்லுமவர் வேதபாஹிய ராகையால்
அசம்பாவிதரானது கொண் டவர்களோ நிந்தர்களு சொல்லலா
காதென றிதனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முன்னூல் வழிநூல் சார்புநூ லிதுவென று சாற்றுகின்றா

அணுக்கள் - ஆன்மவர்க்கருக்களாகிய மனு முதலிய மிருதிக ர்த்தாக்கள் வியாசர் முதலிய புராணகலை கர்த்தாக்கள்,—பலவினை—மிருதி-முதலியன, வேதமாகிய முதனூலுக்கு,—வழிநூல் ஆறங்கம் புடை-சார்புநூல் முதனூலாகிய சிவாகமத்துக் குபாகமங்கள் வழிநூல், பிரகரணமுதலியன சார்புநூல்,—சூறிசிவாகம மொழிபச சொல்லுவ தொன்றில்லை- வேதத்துஞ் சிவாகமத்தும் புறச்சமய முட்சமய மடங்குதலா லஃதவரற்கு வியாபகமாய்க் கொண்டு புறம்பா பொருசாஸ்திரமில்லை,—அறை - உத்தரம்

மற்றவை வெளிபபொருள்.

ஒன்றில்லை யெனபதற்குப் புறச்சமய முட்சமய சாஸ்திரங்களும் பிரமாணங்களாய்க் கொண்டு இல்லையென்று பேசவேண்டாம், தமதவதிப் பிரமாணங்களென்று பௌஷ்கராதிகளிலும் ஸ்ரீராமகண்ட குருபண்ணின சர்வாகமப பிராமாணியத்துஞ் சாதித்திருத்தலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

நூலெனப்படுவன வெல்லா மொருகிரணவாதலின்றி முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பலவேறுவ

கைப்பட்டுமென்பேனூல்களை நோக்கிக் கிழ்சிழ நூல்கண்மேமையுடையனவாம். அவற்றுள் ஏனைச்சமய நூல்களெல்லாம் முதனூலாகிய வேதாகமப் பொருளை முழுவது முள்ளவாறுணரமாட்டாதார் அவற்றுட் சில்பொருளைச் சமுத்திரகலச நயம்பற்றி ஆண்டாண்டெடுத்துக் கொண்டு தத்தமறிவளவுக்கேற்பத் தொகுத்தும் விரித்துஞ் செய்த நூலாகலான் அவையெல்லாம் புறப்புறச் நூலெனப்படும். சமயநூலல்லவாகிய மிருதிபுராணங்கலைகள், மற்றுமென் பதனாற் றழுவப்படும் உபாகமமுதலாயின வெல்லாம் அவ்வேதாகமப்பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற் பொருட்டு நால்வகையாப்பினு ளொன்றான் வழிப்படுத்துச் செய்த நூலாகலான் அவை வழிநூலெனப்படும். ஏனைக்காருடந் தக்கிணாமூர்த்தியவாகமாங்கங்களும், சிக்கை கற்பசூத்திரமுதலிய வேதாங்கங்களும், முறையே யவ்விரண்டனையு முள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாயப் புடைபட்டு நிகழ்தலின், அவை சார்புநூலெனப்படும். இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களி னடங்காதபொருளொன்றனை யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யுநூல் ஒன்றுமில்லை, உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும் பேதைகள் எண்கட்டவாரெனப்படாம.

சமுத்திர கலசநயம்பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கும அவாச்சுவதந்திர ரல்லரெனயார் அரனருளாரென்றார்.

பிறநூனிகழ்பூர்வமென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறுகூறுதொழிந்தார்.

சாதித்தத் தருவர்க்கெனை விடையும்,
ஆமெய்ப் பதனை மேலுங் கூட்டுக.
ஆகமாங்கத்தை அங்கமென றது தவிக்குறை.
ஒன்றுமென்னும் முப்பமை விகாரத்தாற் றொக்கது.

அறை ௨ தந௩

எல்லா மருமறையாகமத்தே காணப்பட்டவைகளை இனிது விளக்கியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொன்ன வேதாகமங்களிலே எல்லா மடங்குமாகில் மற்றுள்ள நூல்களெதுக்கென்ற மாணாக்கரை நோக்கி அருளிச் செய்கிறார்.

அருமறையாகமமுதனூல் - அறிதற்கரிய வேதாகமங்களிரண்டுமெல்லாத்துக்கு முதனூல்,—அனைத்து முரைக்கையினால் - சாவத்தையும் விரியச் சொல்லுகையினாலே,—அளப்பரிதாம் - அந்த நூல்களிலுண்டாகிய வத்துக்களைச் சேர வாராயந் தறிகைக்கு அரிதாயிருக்கையினாலே,—அப்பொருளை யரனருளாலணுக்கடருவர்கள் - அந்த வேதாகமங்களை விரியச்சொன்ன வத்துக்களைத் தம்பிரானார் திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்கள் அந்தத் திருவருளினாலே சுருக்கி ஒருநூலாகச்செய்து அந்த வத்தைப் பக்குவான்மாக்களுக்குக் கட்டளையிப்பார்கள் இதுவொழிந்து,—பின் தனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற் றற்கோத்தரங்களினாற் சமயஞ்சாதித்து - இந்த நூல்களையறிப்பினையும் பரமேஸ்வரனை யறியாதவர்கள் ஒருவர் சொன்னதொருவர்க்குப் பொருந்தாமல் தங்கள் தங்கள் போதத்துக்குத்தக்க சங்கற்பங்களையும் அதனுடன் நிராகரணங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அதுக்கதற்குத்தக்க சமயங்களைச் சாதித்துச் சொல்லுகிற நூல்களும் அநேகம். இப்படி யான்மபோதத்தாலே சொல்லுகிற விந்த நூல்களுமின்றி,—மிருதிபுராணங் கலைகள் மற்றுமெல்லா மெய்நூலின் வழிபுடையாம் - மிருதி என்கிற நூலும் பு

ரணங்களும் சாத்திரங்களும் இவையொழிந்து சொல்லப்பட்டவையெல்லாம சத்தியமாயிருந்துள்ள வேதாகமங்களினவழி வந்த விரிந்தநூலகளாம—அங்கம் வேதாங்கம - சந்தை கற்பம வியாகரணம நிருத்தம சிக்ஷை சோதிடம என்னும அங்கம ஆறும வேதத்துக்குச சொரூபமாயிருக்கும—சுருக்கிசொல்லக் கமொழிபச சொல்லுவதொன்றில்லை- வேதமும ஆகமமுமொழிய வேறொன்று இப்படி சர்வத்தையுஞ் சொல்ல மாட்டாது—சொல்லுவார்தமக் கறையோ சொல்லொணாதே - அந்த நூலகளைப்போல மற்றுள்ள நூல்களையும் நூலென்றுசொல்லுவாரகளெல்லாம சொல்லவோ! சொல்லவென்று விசாரிக்கில சொல்லிமுடியப் போகாது

பின நனிதத்தனிப்பெதராப்பிக்க வல்லிற் றற்கமோ தேதராங்களினும சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றது பரசமயிகளைப் பற்றித்தெனக் கொள்.

உலகாயதன சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம அவன்மறுப்பு பரபக்ஷம் அவனமதம்- க-செ "இந்திரபுரோகித னியம்புமொரு நூலின, றந்தரமெனுதறிவி னோடுருளிலாமற, சந்தனைபுயத்துமனை மாலைகடயங்க, வுந்தியுலகத்துளுல் காயதனுரைப்பான" என்றும,

புத்தன சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம அவனமதம்-க - செ. "நீதியார்வேத நூலின நெறியலாவறங்களுக்கு, மோதியோனைக்குசீல முடையராயுடலமூடிப, போதிநீழமாதனிமேவு புத்தர்காலவரினும வைத்தச, சாதிதானிடாதகொளகைச் சவுத்திராந்திகளை மூன்றாற்றுட" என்றும,

அமணன சமயம் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம் அவனமதம - ரு - செ. "அந்தவாய்மொழிபி

ஞலவனசரண மாதியோசமுதலானறா, லிகதமானிட மாங கிடாதவனை யிங்கியமபியபி யிதனைப்பாருள, லகதகாலமுமிர தனமதகமியற மாறுவினைமருவு புறகலம, பகதமகீழினொ ட றுதிபாயினைவ பனை—பபதினறியுள பதகதமே" என்றும,

மீமாங்கிசன சமயஞ்சாத்துச சொன்ன நூலென்றகராத ப பிரமாணம படடாசாரியன மதம-க-செ "வேதமேமேபா திராத விலைபென்றுவிலனிலேறச், சேதமாயகனமறுசெய்ய ச செபமுனிசெடபுநூலி, நீதியெகொணடிபடடா சாரியனிகழ் தரிாமை, யோதகீாஞாலத்துளளே யுள்ளவாறுரைககலுற்றும' என்றும,

மாயாவாதி சமயஞ்சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றசற குப் பிரமாணம், அதனமதம -க- செ. "நானேபிரமமென றுரைத்து ஞாலமபேயதசேதனமெவ்வனி, யூனேபுகுந்தநின றுயிர்கட குபதேசஞசொலத்தயரு, மானேதிகேடனுமாய மாயாவாதிபேயாகித, தானேயுரைக்குமினனூலி னுணமைதன னைசசாற்றுவாம்" என்றும்,

பாஞ்சராத்திரி சமயஞ்சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றத றகுப பிரமாணம் அவனமதம்-க-செ. "ஆதிபாயருவமாகி யகண டபூரணமாய்ஞானச், சோதியாய்நினறமாயன சுவேசசையா, லுருவுகொண்டு, நீதிபார்கருணையாலே நீள்கடற்றுயினறநூலு, மோதினனென்றுபஞ்ச ராத்திரியுரைப்பனமே" என்றும.

ஆகசமயங்கள் ஆறுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, வேதமும் ஆகமமும் சர்வத்ஞையுஞ சொல்லுகையினுல் அந்த அந்தமெல்லாத்தையும் அறிதற் கரி தானதுகொண்டு அவையிற்றுக்குள் வேண்டத் தககவை யிற றைத் தம்பிரானார் திருவருளைப் பெற்றவர்கள சுருக்கிச சொன ன சாத்திரங்களும் வேண்டினதென்றும் அந்த இரண்டு நூலு

சர்ம அர்த்தங் தெரியாமல் தங்கள் சுக்கிரா கருத்துக்குத் தக்க
சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூல்களும் அநேக முண்டென
றும் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட நூல்களெ மிருதிமுதலான மற
றுமுள்ள நூல்களும் இந்த விரண்டு நூலினுமுள்ள கொழிந்து
வேறல்லவென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(நூலெனப் படுவனவெல்லாம் ஒருசிகரணவாதலின் முதனூ
ல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்க நூலெனப் பலவேறு வகைப
பட்டு மேன்மேனூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கள் மென்மை
யுடையனவாம்),— சமயம் - அவற்றுள் ஏனைச் சமய நூல்களெல
லாம,— அனைத்து முரைக்கையினு ளடப்பட்டிக்காம் - அனைத்து ங் கூ
றுகையினு ளடங்கிட்டிய.— முதனூல் அருமறையாகம மப்பொரு
ளை - முதனூலாகிய வேதாகமப்பொருளை,— அணுக்கரைவரு
ளாற் பினருணிதவிசய - முழுவது முணரமாட்டா
த உயிர்கள் முதல்வனருளா லவற்றுட் சிலபொருள்களைச் சமு
த்திரகலசநயமப்பற்றி யாண்டாண்டெடுத்துக் கொண்டு,— தா
மறிந்தவளவில் - தக்கமறிவளவிற் கேற்ப,— தர்க்கமொழுக்க
ரங்களினூற் சாதித்த கருவர்கள் - பூர்வபக்க சித்தாந்தங்களி
னூற சாதித்துத் தொகுத்தும் விரித்தும் செய்த நூலாதலா ன
வையெல்லாம பூருவபக்க நூலெனப்படும்.— மிருதி புராணங் க
லைகளை மற்று மெல்லாம் - சமய நூல்களாகிய மிருதி புராணங்க
லைகள். மற்றும் என்றதனாற் றழுவப்படும் ஆகமங்கள் முதலாயின
வெல்லாம்,— மெய்ந்நூலின் வழியதும் - அவ்வேதாகமப்பொருளை
யுள்ளவாறுணராதோர் அவற்றைப் பிறழ்ந்து இன்ன விளக்குத
ற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினு ளொன்றன் வழிப்படுத்துச

செய்த நூலாகலா னவை வழிநூலெனப்படும் — அங்கம் வேதாங்கம் புடையாம் - ஏனைக்காருடந்தக்கணமுதலிய வாகமங்களுஞ் சிக்ஷைகற்பசூத்திர முதலிய வேதாங்கங்களு முறையே யவ்விரண்டனையு முள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின் அவைசார்புநூலெனப் படும்,—சுருதி சிவாகமமொழிபச் சொல்லுவதொன்றில்லை-இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களினடங்காத பொருளா யொன்றனை யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்தரமாய்ச் செய்யுநூ லொன்றுமில்லை — சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொணாதே - உண்டென்று சொல்லிப் பின்னங்கும பேதைகட் குத்தரஞ்சொல்லுதன் முடியா தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதிகாலத்திலே ஞான மொன்றாயிருக்க வேதாகமங்களென
விரண்டாகக் கூறியதென்னெனில்? அதிகார பேதத்தா
லென்பதூஉ மதனுட் சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்
தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் வே
றுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்தநூல்க ளாதிநூ லநாதி
யம லன்றருநூ லிரண்டு மாரணநூல் பொதுசைவ ம
ருஞ்சிறப்புநூலாம், நீதியினா லுலகர்க்குஞ் சத்தினிபாத
ர்க்கு நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே
தாந்தத், தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம்
பிறநூல் திகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்
(கரு)

(இ-ள்) வேதநூல் சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள

ஆப்த வாக்கியமாகிய வேதமு மாகமமுமாகிய விரண்டுமே யுலகத்திற் சிறப்புடையநூல்கள். அஃதெக்காரணத்தா லெனனில்?

வேறுரைகளுநூலிவற்றின் விரிந்தநூல்களாதிநூலநாதியமலனற்ருநூலிரண்டும

அநாதியே மலமில்லாத நிட்களமான சிவனிடத்தினின்று வாக்குருப பிரபஞ்சமாகப் புறப்பட்டதை யொருவராலு மதனைக் கர்த்தத்திகரிக்கப்படாதபடியாலே, மகாசதாசிவதேவநாயனா ரதனைத் தரித்தாணமாக சனுக்குபயோகப் படுகையின பொருட்டுத் தமது மேலான பஞ்ச வதனத்தி னின்றுஞ் சிருட்டி காலத்திலே வேதாகமங்களை யுண்டாக்கினது.

அந்த வேதத்தில் விரித்துக் கூறியவற்றை யுற்றுநோக்கி
அக்ஷபாதர் நியாயத்தையும்
கணாதர் வைசேஷிகத்தையும்
கபிலர் சாங்கியத்தையும்
சைமினிபகவான் மீமாஞ்சையையும்
வாசுதேவன் வைட்டணவத்தையும்
பிரபாகரன் பிரபாகரத்தையும்
வேதாந்தத்தையும்

வேதத்தினவழியே யுண்டாக்கின சாத்திரங்களும் அதி நூலெனப் பெறும்.

இவ்வியாகமங்களை யுற்றுநோக்கிச் சிலர், மாயாவாதம ஐக்கியவாதம் ஈசுரைச்யம் சிவசம்வாதம் பேதவாதம் பாஷாண வாதி சங்கிராந்திவாதி சமவேதவாதி [illegible]காரண பரிணாமவாதி எனக்கூறிய சமயபேதங்களைப் பிறித்துரைத்தி யதனை

றுத்துச் சாத்திரங்களாக்கிக் கூறினவைகளு மாகி நூலென்னப்படும்.

"நூலெனப்படுவது நுவலுங்காலை, முதலுமுடிவு மாறுகோளின்றி, யுண்ணின்றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி, நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன் பண்பே" என்று மிக்கணத்தைப் படைத்தாதலா னூலென்றுரைத்தார்.

அந்த முன்னூலாகிய விரண்டுநூலுந் தம்மி லொக்குமோ வென்னில்?

ஆரண நூல் பொது வேதநூல் சாமான்யமெனப் பெறும். அஃதெக்காரணத்தாலென்னில்? அதோமுகமான தற்புருடாதியான நாலுதிருமுகத்தி லுண்டாகையால்.

அந்த நாலுவேதமுந் தம்மி லொக்குமோ வென்னில்? அஃதொவ்வா.

சத்தியோசாதத்திற் றோன்றிய இருக்கு, அதைப்பற்ற வாமத்திற் றோன்றிய யசுர்வேதஞ் சிறப்புடைத்து, அதனைப்பற்ற அகோரத்திற் றோன்றிய சாமஞ் சிறப்பு, அதனைப்பற்றத் தற்புருடத்திற் றோன்றிய அதர்வணம் விசிட்டமெனவறிக.

எனவே மூப்பேதத்தா லிதுவு முத்தரோத்தர தம்மில் விசிட்டமாயிற்று.

சைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம் காமிகமுதலிய இவ்வாகமங்க ளிருபத்தெட்டுஞ் சிறப்புநூலெனப்பெறும். அஃதெக்காரணத்தா லென்னில்?

ஈசானமுகத்திற் றோன்றினமையாலு மதற்குமேற் றோற்றமின்மையாலும் இதற்குமேலான நூல்கள் வேறின்மையாலுஞ் சிறப்பாயிற்று.

சிவனுடைய திருவாக்கொன்றாயிருக்கப் பொதுவென்றுஞ் சிறப்பென்று மிருவிசுப்பபித்துக்கூறிய தென்னையோவெனில்? அதிகாரிகள் பேதத்தால் பரம்பரமென விரண்டாயிற்று

அஃதென்போலெனில்? கணையொன்றனுந்தன்மை யெல்லாருக்கு மொன்றாயிருக்கவு மிராத்திரியில் § விலாளத்துக்கு மானுடர்க்கும விலக்கணமாகச் சிவிக்கக் கண்டோமே? ஆதலாலதுபோலென வறிக.

§ விலாளம் - பூனை.

நீதியினூல காசருஞ் சத்தி னிபாதற்கு நிகழ்த்தியது

அந்த வேதாகமங்களைச் சிவ னிரண்டுபேதந்தக் கூறினது "உலகமென்பதுயர்ந்தோர் மாட்டே" என்பதனால், வேதத்தில் பார்ப்பாரமுதலிய வன்னத்தார்களுஞ் சதுராசிரமிகளுக்கும் மனுமுதலிய நீதிசாத்திரத்தி னவழிநின் றனுட்டிக்கு மதிகாரியாக்குங் கூறியது. சைவாகமத்திற் கூறியது, நால்வகைச் சத்திநிபாதானுகுணமாகச் சிவதீக்ஷையினையுடைய அதிகாரி யாகிய பக்குவான்மாக்களுக்கே கூறியது அஃதெச்சிறப்பினை யுடையதெனின்?

நின்மறையி னெறிபொருள் வேதாகமத் திதிலபொருள் தொணூரைக்கு நூல் சைவம்

அநேகசாகையினையுடைய வேத நூல் ஒருவரணமாவையு மாயையாகிய வசித்தையும் மற்றுமொழிவுபட்ட பொருள்களையுங் கூறும். அந்தவேதாந்தத்திலே கூற்றமறைபதியினது சொரூபத்தைத் தெளிவுபெறப் பிரித்துக் கூறமாட்டா, இதுவே யந்தமுப்பொருளையும் விரித்துக் [illegible].

புறனூ நிகழ் பூர்வம்

வேதத்திற் சொல்லுமது பூர்வபக்கமெனப்படும்.

சிவாகமங்களை இவ்வாகமங்களே சித்தாந்த மெனப் பெ
சித்தாந்த மாகு றும். எ-று
ம.

சிறிதாகமங்க ளிருபத்தெட்டையும் பஞ்சவத்திரத்திற் றோன்றின வென்றும், சிறிதுவசன மீசானத்திற் சிவபேதம் பத்துமுபாகமங்க ளுடனே கூடியும், அங்கங்க ளுடனேகூட நாலுவேதமு முண்டாயிற்றென்றுஞ் சொல்லியிருக்க, ஈசானத்திற்றானே தோற்றுமென் றுரைத்ததென்னெனில்? சிருஷ்டி பேதத்தாலாகமபேதங் கூறியதென் றாசாரியர் தாமே விரோதமின்றிப் பொருளுரைப்பது தனமமென்று மதங்காகமத்திற் கூறுகையா லவ்வழியே கொள்க வெனவறிக

இதற்குக் காமிகதந்திராவதாரத்து மாசாரியாபிடேகத்தும் பஞ்சப்பிரம பாடியத்தும் சுவாயம்புவத்தும் மோகசூரோத்தரத்தும் மூலதந்திராவதாரத்தும் இரத்தினத்திரயத்துமறிக

“வேதமோடாகம மெய்யா மிறைவனூ, லோதும்பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுள்ளன, நாதனுரையிவை நாடி லிரண்டந்தம், பேதமதென்னிற் பெரியோர்க்கபேதமே” எனவறிக. (௧௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலுமகப்பக்கே புறக்கடை.

வேதநூல் சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள் - வேதம் சிவாகமமென விரண்டே சாஸ்திரம். பிரமவிஷ்ணுவாதி தேவர்களுருஷிகள் பண்ணின சாஸ்திரங்களல்லவோவெனனில்?—

வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி நூல் - வேதசிவாகமங்களல்லாமல் தேவர்களாலும் ருஷிகளாலும் சொ

ல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்களெல்லா மிந்த வேத சிவாகமங்களிலே யேகதேசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தங்களுடைய பசு ஞானத்தினாலே சொல்லப்பட்ட வாதிசாஸ்திரம் —

அநாதியமலனா ருருநூலிரண்டும் - அநாதி நின்மலனாகிய சிவனாலே சொல்லப்பட்டதாகையால் வேத சிவாகம மிரண்டு மநாதி நூலென்று சொல்லப்படும் ஆகில் வேதமென்றுஞ் சிவாகமமென்று மிரண்டாகச் சொல்லவேண்டுவா னேனென்னில்?—

ஆரணநூல் பொதுச் சைவ மருஞ்சிறப்புநூலாம் - வேதமானது சூரியன்முதலாக ஈசுவரனை முடிவாயுள்ள தேவர்களையெல்லா மாராதிக்கச் சொல்லுவதாகையாற் பொது, சிவாகமஞ் சிவனொருவனையே யாராதிக்கச் சொல்லுகையால் சிறப்பு நூலாகும் இவ்விரண்டுக்கு மதிகாரிக ளாரெனில்?—

நீதியினாலுலகர்க்குஞ் சத்திநிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது - கிரமத்திலே யஞ்ஞாதி யநுட்டானங்களைப் பண்ணிப் புண்ணிய வுலகங்களையடைய விச்சிப்பவருலகர், அவர்களுக்குச் சொன்னது வேதம் சிவசத்தி பதிந்தவர்கள் சிவ சாயுச்சியத்தை யடைய விச்சிப்பவர் சத்திநிபாதர், அவர்க்குச் சொன்னது காமிகாதி சைவாகமம். ஆகில் வேதமுஞ் சைவமும் வேறேயோ வென்னில்?—

நீண்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம்-வேதத்திலே தேவதாராதனையை சொல்லி, யதற்கு கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்த முச்சவாதி தீர்த்தாந்தமான தந்திரங்க ளொன்றுஞ் சொல்லாதபடியாலே யவைகளையும், சார்வாகாதி பூர்வபக்ஷமும் நிராகரணமுஞ் சொல்லாதபடியாலே யவைகளையும், வேதாந்தத்தின் குற்றமற்ற சுத்த குமாரார்த்தத்தையும், திருவுள்ளத் தடைத்துக்கொண்டு விளங்கக் கூறியது சைவாகம மாகையால், வேதத்துக்குஞ் சைவாகமத்துக்கும் பேதமில்லை.

பிறநூலதிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்-வேதசிவாகமங்களுக்கங்கியமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட பசுசாஸ்திரங்களெல்லாம் பூர்வபக்ஷம், காமிகாதி வாதுளாந்தமான சைவாகம மிருபத்தெட்டும் சித்தாந்தமென் றிசைபொருா

× காஷணம் - இழுப்பு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அப்படிச் சமய சாத்திரங்களெல்லாம் வேதாகமங்களிற் சுருக்கிச் சூசிப்பித்திருக்கும், அவைகளையுருத்திரா தேவருஷிகள் தனித்தனி விரித் தட்சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்களென்றும், அப்படியாகில் வேதமென்று மாகமமென்றுஞ் சாத்திர பிரணைடு வருவானேனென்னின், பிரகரணவிரோதங்களிருந்தாலும் வியாகரணநீதியிற் சாமான்ய விசேஷசூத்திரங்களைப்போற் பொதுச் சிறப்புச் சாத்திரங்களாயிருக்குமென்றும், அப்படி வைதிகசம்மதமாய் விருத்தாசல புராணத்தியிலு மாகமத்திலு மிருபத்திக்து குறித்தனைக்கினார்.

வேத மூலகர்க்கென்றது-லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிக மென்கின்ற முச்சாத்திரப் பிரசித்த வுலோகத்தனம வருணச் சிரமவழி வழுவாமையுந்த விபார்ந்தி வைதிகப் பிரமவிசாரதிகளிற் பரபுத்தி பண்ணி யொழுகு மலயரியாக மில்லாமாந்தர்க்கென்று பொருள்.

சிவாகமஞ் சத்தியார்க்கென்றது சதுமார்க்க மாத்திரமென்கிற விருசாத்திரப் பிரசித்தமா யுலோகத்தனமாதி விடாதும விட்டிருக்குஞ் சிவதீக்ஷா வான்களாய்ச் சிவதனம திரி

பதார்த்த ஞானத் தியான சமாதியுபாயஞ் சமபாதிகளுமிச் சாவானைகளுக்கென்னும் பொருள்

நீண்மறையி னொழிபொருள் - வேதத்திற் கேட்டாப பொருள்

வேதாந்தத் தீதில்பொருள் - சித்தாந்தத்துக் கொத்து விரோதியாத வேதாந்தப்பொருள்.

கொண்டு - அங்கீகரித்து.

. பிறநூல் திகழ் பூர்வம் - வேதவேதாந்த முதலிய சாஸ்திரங்கள் பூர்வபட்சம்.

மற்றைய் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேதஞ்சிவாகமமிரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்க நூல்களினின்றும் வேறாகலைத் தெளிதற்கு ஒருவாற்றானு மியைபின்றி அவையனைத்திற்கும் முதனூலாகி அநாதிமுத்தனாகிய இறைவனாற் செய்யப்படுநூலாக, ஏனைய வெல்லாம் இவையிரண்டினுள்ளும் விரிந்த நூல்களாகலின் இவ்விருவகைநூலுமே நூலென் றுயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் செய்யப்படு முதனூலை ஒன்றாகவுந் தெளிவுமல் இதனை இருவகைப்படுத் தோதியது என்னையெனின்? அஃதொக்கும். முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின் உலகத்தாருய்தற் பொருட்டுச் சந்நிதிமாத்திரையிற் முற்பட்டாருய்தற் பொருட்டுத் திருவுளத்திற் கருதிய பொருளைச் சுருக்கித் தோன்றுஞ் சூத்திரமும், அதனை யவ்வாறு விரித்துத் தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போல, முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ்

செய்யப்பட்டனவாகலான் அவையிரண்டுமே முறையானே பொதுநூல் சிறப்புநூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன. இங்ஙனம் வேதத்திற் கூறுங் கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டெஞ்சிநின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு விளக்குவது சிவாகமமாகலான், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூர்வபக்கப்பொருளைச் சொல்லுமேனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்கநூலெனவும் அதனைச்சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமஞ் சித்தாந்த நூலெனவு மாமென்பதாம்

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையானும் மகுடாகம முதலியவற்றானு மறிக

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வந்நூல்களி னியல்புகூறு முகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

வேதமென்றும் ஆகமமென்றும் புராணமென்கிறது முதலாக இப்படி நூல்கள் வெகுவிதமா யிருக்குமோவென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் - வேதநூல் என்றும் ஆகமநூலென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட விரண்டுமே நூலெனப்படும், மற்றுள்ள நூல்களெல்லாம் நூலல்லவோ வெனின்?— வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரிந்தநூல்கள் - இதுவொழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட நூல்களெல்லாம் இவையிரண்டிலே

நின்றும் தங்களுக்கு வேண்டத்தக்க வாக்கியங்களை யெடுத்துக்
கொண்டு விரித்துச் சொல்லப்பட்ட நூல்களாம்—ஆதிநூல் -
ஆகிய இரண்டையு முதனூலென்று சொல்லப்படும்—அநாதிய
மலனற்று நூலிரண்டும்-அநாதியே மலரகிதராயிருந்துள்ள பர
மேசுவரன் அருளிச்செய்யப்பட்டதா யிருக்கும் வேதாகமங்க
ளிரண்டும் ஒருவ னருளிச் செய்ததாகுமாயின் ஒருநூலே யுண்மை
யாகாதோ இரண்டு நூலேனென்னில்?—இரண்டும்பொது - இ
வையிரண்டில் வேதநூல் சாமானியமா யிருக்கும்,—சைவம் அரு
ஞ்சிறப்பு நூலாம் - ஆகமந்தான் விசேஷத்துவமுடைய நூலா
யிருக்கும் இந்தநூல்க ளாருக்குச் சொன்ன தென்னில்?—நீதி
யிலுலகர்க்குஞ் சத்திநிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது - உலகியல்
பு வேதநூல் ஒழுக்கமாயிருக்கையால் உலகத்தி லுள்ளவர்களுக்
கும், ஆகமநூல் சத்திநிபாதம் பதிந்த பக்குவரா யுள்ளவர்களு
க்குஞ்சொன்னதாயிருக்கும். இந்த நூலிரண்டையும் பொதுவெ
ன்றுஞ் சிறப்பென்றுஞ் சொன்னது எப்படியென்னில்?—நான்
மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில்பொருள்கொண்டுரை
க்கு நூல்சைவம்-அநாதியாயுள்ள வேதத்திலுஞ் சொல்லாத உப
தேசப் பொருள்களையும் வேதாகமத்திலே சொல்லப்பட்ட குற
மில்லாத வாக்கியங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு தெளியச் சொல்
லப்பட்ட நூல் சிவாகமம்;—பிறநூல் திகழ்பூர்வம்-பெரிய வே
தமானது விளங்குகின்ற பூர்வபாகமா யிருக்கும்,—சிவாகம
ங்கள் சித்தாந்தமாகும்- இவ்வியாகமங்கள் உண்மையாகிய உத்
தரவாகமமாயிருக்கும்.

இதனாற் சொல்லிய வேதாகமங்க ளிரண்டும் அநாதி
யே பரமேசுவரனாலே யருளிச் செய்யப்பட்டதென்றும் மற்று
ண்டான நூல்களெல்லாம் அந்த விரண்டு நூலிலும் விரித்த நூ
ல்களென்றும், வேதம் பொதுவாக வுலகர்க்குச் சொன்னதென

னம், ஆகமமுண்மையாகச் சத்திநிபாதம் பெற்றவர்களுக்குச்
சொன்னது என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

வேதநூல் சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள்-வேதசிவா
கமமிரண்டுமே, ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல்சார்புநூல் பூ
ர்வபக்கநூல்களின் றொன்றாகவைத் தெண்ணுதற் கொருவாற்று
மியையின்றி யமையுமாகத் திறகு முதனூலாக,—அநாதி யமல
னறரு நூல்-அநாதி முத்தனாகிய விறைவனாற் றரப்பட்ட நூ
லாக,—வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி-ஏனைய
வெல்லா மிவையிரண்டி னின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின்,—
இரண்டேநூல் - இவ்விருவகை நூலுமே நூலென வியாத்தக
கூறப்பட்டனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் றரப்பட்ட முதனூலை
யொன்றாகவைத் தெண்ணுமலின்றன மிருவகைப்படுத்தது என்
னைப் பொன்னையெனின்? அஃதொக்கும்,—நீதியினு லுலகாக்கும்
சத்திநிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது,—முதல்வன் பெருங்கருணை
யாளனாகலின் முறையி னுலகத்தோ ருய்தற்பொருட்டுஞ் சத்
திநிபாதமுடையா ருய்தற் பொருட்டும் இருவகைத்திறச் சருதி
ப் பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமு மதனை யவ்வாறாக
வொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாஷியமும் போல முறையே
வேதமும் சிவாகமும் செய்யப்பட்டன வாகலான்,—ஆரணநூ
ல்பொதுச் சைவமருஞ்சிறப்பு நூலாம்-அவையிரண்டு முறையா
னே பொதுநூல் சிறப்பு நூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாஷிய
மும்போல வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன —நீண்மறையி னொ
ழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில் பொருள்கொண் டுரைக்குநூல்
சைவம் - இங்ஙனம் வேதத்துட் கூறும் கருமகாண்டப் பொரு

ளக்கட் கின்றியமையாது வேண்டப்படுதெருசி நின்றனவாம் பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண் டினிது விளக்குவது சிவாகமமாதலான்,— பிறநூல் பூர்வம்-இதனின் வேறாகிய வேதத்தின் பூருவபக்கப் பொருளைச் சொல்லுமேனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்க நூலெனவும்,— சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்-அதனை சித்தாந்தப் பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமம் சித்தாந்த நூலெனவுமாம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வவ் நூல்களினியல்பு கூறு முகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் கூறியவாகமத்திலே சிவன் ஞானாசாரியனை
யதிட்டித்து மலங்களைநீக்கி முத்தியடைவிப்ப னெ
னறு சொல்லியிருக்க வந்தவுண்மை யறிகிறார்க
கில்லையென றுணர்த்துகின்றார்

சித்தாந்தத் தேசிகனுறன் றிருக்கடைக்கண் சேர்
திச் செங்கமொன்றிலேசியன் முத்தராக்கைத்தாண
மலங்கழுவி ஞானவாரி மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வ
ரும்பிறப்பை யறுத்து, முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ்
வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூகக
ராகிப், பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பா
வப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்னபொராக
தே. (௧௫)

(இ-ள) சித்தா ஆகமத்தின விசுவாசத்தை யுடையவான்
ந்தத்தே சி மாகக்கலை முதலி யடைவிக்கையின பொருட்
வன்றன் றி டுச் சிவன் றன தகாருண்ணியத்தினாலே ஞா
ருக் கடைக்கண் னாசாரியனை யதிட்டித்துத் திருநோக்காகிய
சேர்த்தி தீக்கையைச் செய்து,

செனன மொன்ற மந்திர சாமர்த்தியத்தாலே வாகீசுர வா
திலே சீவன்முத் கீசுரி யிடத்திலே சனிப்பித்து அநேக சன
தராக்கவைத்து ஆ னங்களுக்குக் காரணமாகிய கன்மமுதலியபா
ணவமலங்கழுவி சங்களைச் சோதித்துப் போக்கி யெடுத்த
தொரு சனனத்திலே தானே வருத்தமறச்
சீவன்முத்தி தன்மையை யடைவிப்பது.

ஆன்மாக்களுக்கு மலம்போனது காணாதபடியாலே மல க்ஷயம் பிறந்ததின்றுமெனில்? மந்திரமாத்திரைக் காணாதிருக்கவும் விடம்போகக் கண்டோமே! அதுபோலக் கன்மாதியுந் தமது பலங்கெட்டு டான்மாக்களை வாதைபண்ணா வென்றறிக.

இதன்றியொருவன் றீக்கை பெறுமுன்னுந் தலையினிறுக் கப்பினைபுநிறுத்தா லதனினுங் குறையுமென்றாகம மோதுகை யாலுமறிக.

ஞானவாரிமடு இந்த சீவன்முத்தனைச் சுவானந்தானு
த்து பூதியாகிற சமுத்திரத்திலே யநவரதமும
முழுகும்படி யழுத்தி,

ஆனந்தம் பொ ஆனந்தமாக்கட லாடுசிற்றம்பலம்"என்றார்.
ழிந்து இவனுக்குச் சிவத்துவாபி வியத்தியை நன்
றாகப் பிரகாசிப்பித்து, அஃதாவது ஆணையினி
டத்திலே வியாபித்திருக்க முதமானது பருவம் வந்தவாறே புற ம்பே புறப்படும் பிரகாசிக்கிறதை பொழிந்து என்றார். இத்தன் மை யுடையனாதலால்,

வரும்பிறப்பை யறுத்து — அனலிடைப்பட்ட வித்தானது மேலு முளைத்தற்குச் சாமர்த்திய மில்லாதவாறு போல இவனு மீண்டு மொருசரீர மெடுப்பி யாத படியே பண்ணி.

முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைப்பன — முத்திக்கு முடிவாகிய சாயுச்சியமாகிற தனது பாதமாகிற திருவடிக்கீழ் வைப்பன பாதமாகிற மலரைப் பதுமமலரென்று.

என்றுமொழி ந்திட்டும் — சிவ னிப்படி யான்மாக்களுக் கனுக்கிரகஞ் செய்வனென்று இவ்வாகமங்கள் முறையிடுகையிலு மதனையறியாமல்,

உலகரெலா மோகராகி — பிரபஞ்சத்திலுண்டான வான்மாக்களிந்தச் சித்தாந்த சாத்திரத்திலுறுதித் தன்மையு முண்மையினையு மறியாம லிவ்வாழுங் கையினாலே மயக்கத்தைப் பொருந்தி மோகரானவர்கள் விஷயாரத்தைப் பொருந்தி நூலறிவின்றித் திரிவர்கள். அஃதெதுபோலெனில்?

பித்தராகப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றி — பித்துக்கொண்டவனைப் போலப் பரசமயிகள் சாதகிரமாகிய பசுசாத்திரத்திலொருப்பட்டு இந்தச் சித்தாந்தத்தை நிந்திக்கையால்,

பாவப்பெருங் குழியில் வீழ்ந்து ழுவ ரிதுவென்ன பிராந்தே. — ஆகமங்களை யதிபாதகமாதலால் கோர வழுக்கலிய நரகத்திலே விழுந்து நெடுங்காலங் கிடந்து நரகவேதனை புசித்துப் பொருட்டு மீளவுஞ் சனனத்துக் கேதுவாகிறார்கள், இதுவென்ன மயக்கந்தான், என்று.

சிவன - எழுவாய், வைப்பன் - பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் கிரணம் மகுடாகமம் வாலுள ஞானரத்தினாவலி இரத்தினத்திரயத்து மறிக. (௧௧)

சிவப்பிரகாசயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சித்தாந்த முத்தியே முத்தியென்பது கூறுகின்றது
யவன்றன் திருக்கடைக்கண்சோதி மலவசமுழவி ஞானவாரி
டித்த தாகந்தமமொழிந்த சாணவேறு மிறப்பையொழித்து சன
னமொழிந்திலே சீவன் முத்தராகவைத்து முத்தாந்த பதமலாக
ஒரு வைப்பனென்று சித்தாந்தத்தே மொழிந்திடவு முலக
ரொ மூர்க்கராகிப் சித்தாந்தப் பெருமைதெரியப்பெறாத பா
வப் பெருங்குழியில் விழுந்திடுவரிதுவென்னவியாரகதே - என
மாறிய பொருளுணாகக் - சிவஞானசாரியனாக வந்துநின்று பக்கு
வானமாகக்கிளக் கருணைகடாக்ஷ * வீக்ஷணம் பண்ணிக் கருணை
ஜலத்தினுலே ம் ஞானமாகிய வழுக்கைக் கழுவிச் சிவஞான
சமுத்திரத்தை யானமாலிவிடத்திலே பிரகாசிப்பித்துச் சிவா
நந்தமழையை யொழியாமல் பெய்து தனது வசமாக்கி யிரண்
டறக்கலந்து இனிமேல் வருகின்ற ஜன்மத்துக்கு ஹேதுவான சஞ்சித
காமியங்களைக் கெடுத்து தேகத்திலே பிராரத்தம புசிப்பதாக
ஜீவன்முத்தனாக வைத்து தேகாந்தத்திலே சாயுச்சிய முத்
திக்கு முடிவாயிருக்கிற தம்முடைய பாதமலர்க்கீழ் வைப்ப
னென்று சிவாகமத்திலே † சங்கோத்தரங்களுடனே விளங்க
க் கூறியிருக்கவும், உலகவாழ்வே பரமப் பிரயோசனமாக மதி
ப்பவரெல்லாரு தங்கள் மயக்கறிவுக் கேற்ற ‡ சுஷ்க தாக்கங்
களைப் பெரிதாகக் கூப்பிட்டுப் பாவமிகுதியினுற் பெரிதாகிய நர
கக்குழியிலே விழுவார்கள், இந்தப் பிராரத்துக்கென்ன சொல்
லப்போகின்றோமென றீசனைப்போருள்

* வீக்ஷணம் - பார்வை," † சங்கோத்தரம்-வினாவிடை,
‡ சுஷ்கம் - வீண், அதாவது அடிமையே மலராகச் சொல்
லுவது போல.

பரமென்றது-சிவம்

மலரென்றது - § ரூபகம் அஃதாவது, சிவஞானமலம், சிவானந்தத் தேன்

சிவஞானாநந்தாநுபவி யானமா

சிறைவிட்டவென்றது சிவனை யான்மா வியாபியான, ஆன்மாவைச் சிவன் வியாபித்திருப்பனென்றதை யறிவித்தது

அனைவிட்டனபது சிவஞானாநந்தாநுபவத்தைக் கொடுத்து முத்தியினுஞ் சிவஞானமாயை ரக்ஷிப்பனென்பதை தெலைறிக

§ ரூபகம் - ஓரலங்காரம்

இதனால் சிவசமவாதிகள் முத்திபரிபக்கமே யான்மா சிவனுமென்றும், சிவன் ரக்ஷிப்பனென்றும், முத்தியிலே ஸ்வதந்திரனே! சிவனால் ரக்ஷிக்கவுந் தேவையில்லை, ஞானக்கிரியா வியத்தி யொழிந்து சிவானந்தாநுபவ மில்லையென்பதை நிராகரிக்கப்படுகிறது

தமாஹ — பஸுந்து பாஸாம்ஹு உத்காணந்து பாதீக்ஷிபதிஸ்வரீதை। இதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சித்தாந்தத்தினைச் சிறப்புணர்த்துகின்றார்.

சித்தாந்தத்தே - சிவாகமாசாரியர்களிடத்திலே,—திருக்கடைக்கண் சோதி - தனது திடசாரூபக் கிரியாசத்தி சுவரூபமுடையவனி,—ஞானவாரிமூழ்த்த கானகமம் பொழிந்து - சிவத்துவக்குறிச் சிற்சத்தி சமுத்திரத் தழுத்திச் சிவத்துவாபி வியத்திலடக்கின சிவானந்த மனுபவித்து,—முத்தர்க்குப பாதமலர் ககிழ்வைப்பன - நின்மல நிரதிசய தனசத்திசமான சத்திமானாக ளாகுவன,—இதுவென்னபிராநதே - இதுவேதுமயக்கம்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இத்தனைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி, வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென உபமன்னியன் அகத்தியன் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாந் தாமபிமானங்கொண்டு பிதற்றுமவ்வுலகத்தார் என்கடவரென்பதாம்.

ஒத்திராதியென்றாற்போல முத்தியங்கம் முதநாந்தமென மரீஇயிற்று

பிந்தாந்தம் பித்தமுடிபு, பெருட்பித்தென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சத்திநிபாதம் பதிந்த பக்குவான்மாக்களை சிவன் இரக்ஷிப்பனென்றதென்னைப்பு, ஆன்மாக்களிலே விசேஷவான்களா குருவாய் இரக்ஷிக்குந் தொழிந்து சிவனவரை மறுத்த கோசரனாயிருக்கையால் அவன் குருமூர்த்தமாகான் என்ற பாஷாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சித்தாந்தத்தே சிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச் சென்னமொன்றிலே சீவன்முத்தராக்கவைத்த தாண்டு மலகசமுழுவி ஞானவாரியடுத்த தானந்தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பையறுத்து முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகமெல்லாம்-அன்வயம் - சிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர

த்துச் சனனமொன்றிலே ஜீவன்முத்தராக மலசமூழ்கி ஞான
வாரிட்டுத் தானந்தம் பொழிந்து வருமிறப்பை மறந்து மு
தாந்த பாதமலாக்கிழ வைப்பனென்று சித்தாந்தத்தே ...
சொல்லா மொழிந்தி—வும் என்று பொருள்கூட்டிக - முன்செய்
யக்கினிற் செய்த தபோபலத்தாலே இருவினையொத்துச் சத்தி
நிபாதமுடைந்த பக்குவான்மாக்களைப் பரமேசுவரன் தன்
காருண்ணியத்தினாலே திருக்கண் சாத்தியருளி அந்தச் சன
நத்தன்னிலே சரீரத்திலே கூடியிருந்து புசிக்கச்செய்மே அந்
தாக்கறிந்தறிகிற வுண்மையையுந் தரிசிப்பித்து அடிமைகொண்
டருளி ஆணவமலத்தாலுண்டாகிய அஞ்ஞானத்தையும்போக்கி
ஞானசாகரத்திலே மூழ்கச்செய்து சிவபாதத்தை நிறைத்து உடனாக
வே தொன்றுதொட்டு வருகிற சனனங்களையும் போக்கி முத்தி
களுக்கெல்லா முடிவாயிருக்கிற கன்ம நிராசதத்தினைக் ...
பபனென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செய் திருக்குமென்று உபா
தோர்கள் எல்லாருஞ் சொல்லுகைச்செய்தேயும் ஆன்மாக்கள்
விசேஷவானகளோ ஆசாரியமூர்த்தியென்று,—மூர்க்கராகி—
த்திரஞ் சொன்னவழி ஒன்று மறியாமல் மூடராய்,—பித்தர
ப் பெருமையிகறறுப்பிகறி - பித்தராதவுபாயம்போல அறிவு
ம் அறியாமலுமாயிருக்கிற பெரியவாக்கியங்களையுஞ் சொல்லி,—
பாவப்பெருங்குழியில் விழுந்திலோ - துக்கங்களுக்கு கேதுவான
பிறப்பென்கிற குழியிலே விழாநிற்பார்கள்,—இதுவென்ன பிரா
ந்தே - இந்த மதிமயக்க மேதென்று அறிந்திலோம்.

என்னவே ஆகமக் குருவே சிவமென்று சொல்லுமென்ற
கருத்து இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ - சூ, ௪.
வெ, "அறிவிக்கவன்றி யறியாவுளங்கள், செறியுமாமுனைவன்
குறைக—ணெறியிற, குறையுடைய சொற்கொள்ளார் கொண்ட

...டுத்திமிடென, குறைவிலச்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு" என்று ...த்து ... கொள்க

இந்நூற் சொல்லியது, ஆன்மாக்களுடைய பக்குவத்திலே ... சாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளித் திருக்கண்சாத்தி ... அந்தச் சனனத்திலே ஜீவிக்கையிலே முத்தராயிருக்கத்தக்க ... யிலேவைத்து இரக்ஷித்து மலத்தையும்போக்கி ஞான ...த்திலே யழுத்தி சிவானந்தத்தையும் நிறைத்து அநாதி ... வருகிற சனனத்தொந்தங்களையு மறுத்துத் தனது திருவடித் தாமரையின்கீழே வைப்பனென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செ...டதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகைச் செய்தேயும், சாத்தி...த்தெளிவையு மறியாமல் மூடராய்ப் பித்தரைப்போல வறிவுமறி... ...மயக்கமுடைய பிறந்துகொண்டு திரிந்து நரகமாகிய பெரியகு...குழிகளிலே வீழாநிற்பார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

இத்தகாந்தத்தே சிவஞானத் திருக்கடைக்கண் சோத்தி-சி... ...ஆசாரியமூர்த்தமா யெழுந்தருளிப் பக்குவான்மாக்களுக்கு... ...சனனமொன்றிலே திருநோக்கு முதலிய தீக்கைசெய்து,—ஞானவாரிமந்த தானந்தம் பொழிந்து - ஞானசமுத்திரத்தின் ...முழுகுவித்துச் சிவானந்த மேலிடச் செய்வதற்கும்,—சென்ன...னத்திலே - இவ்வொரு பிறப்பிற்றானே,—மலங்கழுவி-மும் ...மலமுழுங்கை நீக்கி,—சீவன் முத்தராக்கைவைத்து-சீவன்முத்தரா...கச் செய்து,— ஆணவமெனும் பிறப்பையறுத்து-அவ்விடத்து மே...வருமப் பிறவியை யொழித்தற்கும்,—முத்தாந்தப் பாதமலர்க...ழமைப்பன-முத்தியந்தத்திற் றிருவடிக்கீழ் ...டங்கி யிறக்கச்செ

ப் நரகும் வழியாகலான்,—என்று சித்தாந்தத்தே யுபகரெலா மொழிந்திடவும் - இத்தனைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி விட்டுப் பிறிதுக்கு நேர்வழியென உபமன்னியன் அகத்தியனமுதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்த கோதவும்,—மோகக்கராகிய பித்தாந்தப் பெரும் பித்தற்றுப் பிதற்றி - அதனைத் தெளிட்மாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவா றெல்லாந் தூபிமானங் கொண்டு பித்தமுடிவாகிய பெரும்பித்தாற் பிதற்றி,—பாவப் பெருங்குழியில் விழுந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தே - அப்பாவத்தா னரகத்தில் விரவா இதுவென்ன மயக்கம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இப்படி யெல்லா வான்மாக்களுஞ் சிவனுக்குச் சமமான தன்மையை யடைந்திருப்பார்களே யெனில்? அநேகேசுரத்துவம் வர வந்தனைக் குறித்து எல்லாத்தையு மறியுந் தன்மையு மெல்லா முண்டாக்குந் தன்மையுஞ் சர்வான்மாக்களுக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யு முறைமையுஞ் சிவனுக்கே யியல்பாக வுள்ளதென றுணர்த்துகின்றார்.

இறைவனவான் ஞானமெல்லாமெல்லா முதன்
மையனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையானியம்பு, ம
றையாக மங்களினா லறிவெல்லாந்தோற்று மரபின்வ
ழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும், முறைமையினா
லின்பத்துன் பங்கொடுத்தலாலே முதன்மையெலா
மறிந்துமுயங் கிரண்டுபோகத், திறமதனால் வினைய
றுக்குஞ் செய்தியாலே சேருமனுக் கிரகமெல்லாங்
காணுந்தானுஞ் சிவன்பால். (கள)

(இ௩) இறைவனாவான் எல்லா ஞானமெல்லா முதன்மை யெல்லா மனுக்கிரக மெல்லா மியல்புடையான்

பரமகர்த்தா வானவன் யாவனெனின்? சர்வஞ்ஞத்துவத்தையுஞ் சர்வகர்த்திருத்துவத்தையுஞ் சர்வானுக்கிரகத்தையு மாக விம்மூன்றினையு மொருவரா லன்றித் தனக் கியல்பாக வுடையவன் யாவனொருவன் அவனே பரமகர்த்தா மேற்சொருத்த முறைபாலே வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இப்புமறை யாகமங்களின் றறிவெல்லாந் தோற்றும்

சிவன் சர்வஞ்ஞனென் றறியப்படும் அஃதெக் காரணத்தா லெனின்? வேதாகமங்களை யுள்ளபடி யறிந்து சொல்லுகையினாலே "ஈன்றிட்ட மந்திரத்துவ காணக் கசடின்மை-யெணுங்கலை போனமற் றெல்லாம்" எனவறிக. சர்வகர்த்தா வென்பதற்குப் பிரமாணம் யாதெனில்? அனுவயத்தாலே யவன் கருத்தாவென் றறிக. பெண் முதலா காரியத்தைப் பெற்ற னென்பதனாலறிக.

இதற்குப் பாரக்கியை மிருகேந்திரம் வாயவ்ய சங்கிதையி லறிக.

மாயின்வழிவருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு மம்முறைமையின் வினைப்பத்தனைப் பங் கொடுத்தலாலே முதன்மை யெலா மறிந்தும்

சிவன் சர்வகர்த்தனென் றறியப்படும் அஃதெக்காரணத்தா லெனில்? ஆன்மாக்க ளோருந் தானனனிபமாய நிறைந்துநின் றவனருளிச்செய்த சிவாகமங்களிற் சொன்ன வழியே புண்ணியஞ் செய்யுமவர்களுக்கு மதன்வழி வாராமற் பாவஞ் செய்வோர்க்கு மதற்கேற்ற வினைவழி பிறழாம லிருவினைப் பலன்களையுங் கொடுக்கையாலே யிவனுக்குச் சர்வகர்த்தத்துவ முண்டென் றறிவிக்கப்பட்டது சர்வகர்த்த னென்பதற்குப் பிரமாணம்.

"அனறுவய வெதிரேகத தாலவனறிவை- யுனனுக வேது கருததா வுறறு" எனவறிக

இதறகுப பராககிலை மிருகேநதிரததா மறிக

முயபகிரணம் போகத திறமத ஞேல வினையறுக குரு செயதியா லே சேநமனுககி ரகம — ஆனமாககடகு அபரபோகம பரபோக மாகிய விரணடினையு மவாகளசெயத வினை ககிடாக வநதநதத தேசததிலே யிருநது துயபபிதது அககொலைநதவாறே பராமு ததியை யளிககையாலு மிவனசாவானுககி ரகனெனனு மதுவு மறிநதோ மாதலால்,

எலலாஙகாணு துநாஞ சிவனபா ல — இஙஙனங கூறிய சாவஞஞததுவஞ சா வகாததிருததுவமுஞ சாவானுககிரகமு மாக விம மூனறுஞ சிவனிடததிலே யுணடா கையா லவனே பரமகாததா எ-று

இதறகு மிருகேநதிரஞ சிநதியவிசுவதது மறிக

அநநதாதிகளுங காததாவலலோ வெனில்? "ஆககையு டைய வதிகாரியாக கெலலா - மாககையிலானேபதி யாவான" "முனபடைபப ஞககைபிலா மூலனுயிாகடகவனறு - பினப டைபப ராககையுமபெற் றுா" எனபகனற பரமசிவ னிவாக ளுககுப படைபபு முதலிய தொழிலைச செயயெனறு கறபிதது பினபவனேவலாற பஞச கிருததியஙகளையுஞ செயவாக ளென வறிக

இதற்குப பௌடகரத்தும் வாயவவிய சஙகிதையினு மறிக (௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ காததிருத்துவ சர்வாநுககிர ஹதுவ முடையவனே பரம காததாவாகையா லிநத லக்ஷண

ங்களெல்லாஞ் சிவனுக்கே யுள்ளதாகக் காணப்படுகையால் சிவனே பரமகர்த்தாவென்று கூறுகின்றது.

இன்றவனுவா னெல்லாஞான மெல்லாமுதன்மை யநுக்கிரகமெலா மியல்புடையான் - சகத்து ஸ்வாமியாகிறவ னெல்லா வறிவையு மெல்லாத்துக்குங் கர்த்தாவாகையு மெல்லாத்தொழிலு மநுக்கிரகமே யாகையையும் ஸ்வபாவமாயுடையவன்.

அதனாற் சிவற்கே - நாங்காண்பதுஞ் சிவற்கே இந்த லக்ஷணங்கள் நாஞ் சிவனிடத்திலேயே காணக்கூடுமாதலால் சிவனே பரமகர்த்தா, இந்த லக்ஷணஞ் சிவனிடத்திலே கண்டதெவ்வா றெனனில் ?

இயம்புமறை யாகமங்களினு லறிவெல்லாந்தோற்றும் வனாவின வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு முறைமையா லின்பத் துன்பங் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லா மறிந்து முயங்கிரண்டுபோகத் திறமதனால் வினையறுக்குஞ் செய்தியாலே சேருமநுக்கிரகமெல்லாங் காணுந்தம் - சிவன் சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களினாலே சர்வஞ்ஞனென்ப தறியப்பட்டது அந்த வேதாகமங்களின்படியே நடக்கப்போகக்கும் நடவாதபேர்களுக்கு க்ரமத்திலே சுகத்தையுந் துக்கத்தையும் புசிப்பிக்கையினால் சர்வ கர்த்தாவென்ப தறியப்பட்டது புசிக்கப்பட்ட சுகதுக்க போகங்களினால் புண்ணிய பாபங்களையொழிந்து, புண்ணிய பாபங்களொழிப்வே சத்திநிபாத முண்டாம், சத்திநிபாதத்திலே யநுக்கிரகம்பண்ணுவர். ஆதலால் சிவனே பரமகர்த்தாவென்பது சித்தமென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தா சர்வாநுக்கிரகன் என்று சாற்றுகின்றார்.

எல்லாஞானம - சர்வஞ்ஞத்துவம,—எல்லாமுதன்மை - சர்வ காத்திருத்துவம,—எல்லா மனுக்கிரகம - சர்வானுக்கிரகத் துவம இம்மூன்றும,—இயல்புடையான - வேதாகமங்களை ... பிரசிலா சாற்றும் தடத்தலக்ஷணமன்றிச் சுத்த சைவசித்தாந் திகள் சொல்லுஞ் சொரூப லக்ஷணமாகவுடையன — இறைவ னுவான - சர்வசகத் காத்தாவானவன,—இடம்படமறையா மங்களினால் அறிவெல்லாந் தோற்றும-சர்வஞ்ஞத்துவ மனுமிக் கப்படும —வாரா வினைவழி வருவோர்க்கும வாராதோர்க்கும்- விதித்தேஷத்தபடி நடப்போர்க்கும நடவாதோர்க்கும —புணை மையிலே வினைப்பதனைப் கொடுத்தலாலே முதன்மை யெல் லாமறிந்தும - சர்வகாத்திருத்துவ மனுமித்தேம,—முடங்கப் பனெறி போகத்திறமத்தால - அனுபவிக்கப்படு மிருசுக்கு போகத் தினையிறைவே,—வினையறுக்குஞ் செய்தியாலே - புணர்ப்பா வகைப போக்கும பரிசினால,—சிவநகே-சிவனுக்குத்தானே - சேருமனுக்கிரக மெல்லாம - பொருந்துஞ் சர்வானுக்கிரகம, - காணுந்நாம - அனுமானித்தறிவோம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முற்றுணர்வு முதலிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுக்கே யுள்ளெனப் பது மேற்கூறியவாற்றாற் பெறப்பட்ட மறையாகம மியம்ப னமுதலிய மூன்றேதுவானும முறையே யறியக்கிடந்தலான, அங்ஙன மிம்மூன்றுணை மியல்பாகவுடைய வம்முதல்வன சுவ னமொன்றிலே திருக்கடைக்கண் சோத்தி ஞானவாரிமந்த ந்தா னைதம பொழிதற்கும அச்சனன மொன்றிலேதானே மலங்க, முவிச ஜீவனமுதத்ராக வைத்து காணடு கருமபிரபையை யறுக்கற் கும பாதமலாகிழ வைத்தற்கும் வல்லவனுவானெனப்படும

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்ற
பக்ஷ ஞானங்களினு மாகாதவற்றையெல்லாம் ஒருக்ஷணத்
தே தானே யத்தனமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙனமென்பாரை
நோக்கிப் பிரமாணங்களைக்கொண்டு மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு

இச்சூத்திரம் பிறரெல்லாம் ஓரியைபுணர்ந்தன மேலுங் கூறிய
தோற்றலென்னும் வழுப்பட்ட வைத்துரைப்ப

இங்ஙனம் விரண்டுசெய்யுளானுஞ் சைவசித்தாந்த தடைச்சற் சிற
ப்புக் கூறப்பட்டது

நிரயபவழுகியருளை வருமாறு.

—0—

எனவே கர்த்தாக்களில் சிவனே கர்த்தாவென்றார்க்கு அப்பிரமாண மென்னவோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கின்றார்.

இறைவனானவன் - கர்த்தாவென்று சொல்லப்படுகிறவன்,— ஞானமெல்லா மெல்லாமுதன்மை யனுக்கிரகமெல்லா மியல்புடையான் - சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வகர்த்தத்துவம் சர்வானுக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்டவையிற்றை அநாதியே தனக்கே யியல்பாகவுடையவன் இந்த முறைமைகளை யுடையவனை யறியும்படி யெப்படி யெனில்—இயம்புமறையாகமங்களினுலேதிவலாத் தோற்றும் - முன்னூல் வழிநூலின்றியே தனதிச்சையாலே அவனருளிச் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களினாலே அவனது சர்வஞ்ஞத்துவ மறிந்தோம்,— வகைவினைவழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும் - அவனியமித்த வழியே வருகிறவர்களுக்கும் அந்தவழி வாராதவர்களுக்கும்,—முறைமையினுலின்பத்துன்பம் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லாமறிந்தோம்-அவரவர்செய்த கன்மத்துக்கீடாகச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்

கையாலே அவனது சர்வ கிருத்யமெல்லா மறிந்தோம்,—முப்பு கிரணமே போகத்திறந்தானால் வினையானுகுரு செய்தியாலே-அவரவர் கருப்ப பொருந்தப்பட்ட சொர்க்க நரகங்களினுண்டாகிய வினைப்பயன்களைப் புசிப்பித்துத் துலைப்பிக்கிறமுறைமையாலே,— சேர்ந்ததுஞானுக்கிரகமெல்லாங் காணுதும - பொருந்தப்பட்ட சர்வானுக்கிரகமெல்லா மறிந்தோம்,— நானுசிவமதே - இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த முறைமைகளெல்லாம் நாம சிவனுக்கேயுளவென ற றிந்தோம், ஆகையால் சிவனே கர்த்தா

இதனாற் சொல்லியது, சர்வஞ்ஞத்துவமும் சர்வ முதன்மையும் சர்வானுக்கிரகமும் இவை மூன்றும் அநாதியே யியல்பாக வுடையவனே கர்த்தாவென்றும், முன்னூலின்றியே வேதாகமங்களைத் தானே யருளிச்செய்கையாலும், அந்த நூலின்வழி வாரோர்க்கு இன்பத்தையு மந்த நூலின்வழி வாராதவர்களுக்குத் துன்பத்தையுங் கொடுக்கையினாலும், இப்படி இன்பதுன்பங்களைப் புசிப்பித்துக் கன்மத்தைத் துலைப்பித்து இரக்ஷிக்கையினாலும், முன்சொன்ன முறைமைகளெல்லாம் சிவனுக்கே யுண்டாயிருக்கையினால் சிவனே கர்த்தாவென்னு முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

எல்லாஞான மெல்லாமுதன்மையெல்லாமநுக்கிரகஞ் சிவற்கே நாங்காணுதும - முற்றுணர் வுடைமையும் முடிவிலாற்றலுடைமையும் பேரருளுடைமையும் ஆகிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுக்கே உளவென்பது,—இயம்புமறைக ளாகமங்களினு லறிவெல்லாந் தோற்றும்- சொல்லுகின்ற வேதாகமங்களை யருளிச்செய்த வேதவா லெல்லாஞான முடைமை தெரியப்படும,—மரபின்

வழிவருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு முறைமையின் வினைப்பய
னையுங் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லாமறிதும் - வேதாகம
வெளி னெறிச் செல்லுவோர்க்கும் செல்லாதோர்க்கும் முறை
யாற் சுகதுக்க மளித்தலாகிய யேதுவா னெல்லா முதன்
மைதெளிப்படும்,—முடிவ கிரணைப் போகத் திறமதனால் வினை
யறுக்குஞ் செய்தியாலே யநுக்கிரக மெல்லாஞ் சேரும் - அநு
பவியா நின்ற சுகதுக்கமாகிய கூழ்ப்பாட்டா லதற்கேதுவாகிய
விருவினைகளை நீக்குமேதுவா னெல்லா மநுக்கிரக முண்மை
தெரியப்படும் —இயல்புடையா னிறைவனானவன் - அங்ஙனம் ம
மூன்றுகுண மியல்பாக வுடைய வம்முதல்வன் சன்னமௌனநி
லே திருக்கடைக்கண்சாத்தி ஞானவாரிமடுத்து ஆனந்தம்பொ
ழிசறும் ஜ்ஞான மௌனநிலைதானே மலங்கழுவி சீவன்முத்த
ராக்கவைத்து ஆணவெரும் பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாசமோ
கழி வைத்தற்கும் வல்லவனுவன.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சைவத்திறத்தடைதற் சற்ப
புக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யான்மாக்களுக் குபகரிக்கிற சிவனது சரியை
முதலிய தொழிலைத் தொகுத் துணாத்துகின்றார்

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்ரமார்க்கந் தாத
மார்க்கமென்றுஞ் சங்கரனையடைய,* நன்மார்க்க நாலி
வைதான் ஞானயோக நற்கிரியா சரியையென்று நவிற்
றுவதுஞ்செய்வர், சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோகிய
சாமீபிய சாரூபியசாயுச்சியமென்று சதுர்விதமா,

முனமாாகக ஞானததா லெயதுமுததி முடிவெனபா
மூனறிறுககு முத்திபதமெனபா. (கஅ)

(இ-ள) சனமாா
ககஞசகமா
ாககஞசறபு
த்திரமாாககந
தாசமாாசக மெ
னறுஞ சஙகாரினை
யடையு நனமாா
ககஙகளாறு

சனமாாககமுதலிய நல்லவழிகள சிவனை
யடையு மதறகு நானகு முததரோதரந
தாழநத பலததையுடையன அவை யாவை
யெனனில்?

இவை தான
ஞானயோக நற்
கிரியா சரிபைபெ
ன நவிறறுவது
ஞ செயவா

அவைகளுக கடையே ஞானபாதம் யோ
கபாதம கிரியாபாதஞ சரியாபாதமெனறு
பரியாயப பெயராகிப பிரிததுககூறுவாகள.
தான - அசை.

இஙஙனம கூறிய நாலுககுப் பெறுமபல மியாதெனில்?

சனமாாகக
முததிகள சா
லோககிய சாமீப
பிய சாரூபபிய
சாயுசசிய மென
று சதுாவிதமா
ம

சைவரடையு நல்வழி சனமாாகக முத
லிய நானகிறகு எதிா நிரைநிரையாக வ
வனுடன புசிககப்பட்ட சாயுசசியமு மவ
னைப்போல மானமழுவுங காளகணடமுமா
யிருககுஞ் சாரூபமும அவன சமீபததி லிரு
ககுஞ சாமீபபியமு மவனுலகததி லிருக
குஞ சாலோககமுமாக நானகுவகைப்பட்ட
ருககும்

முன மாாகக
ஞானததாலெய்
து முததி முடி
வெனபா

முதற்கண கூறிய சன்மார்க்கமாகிய ஞா
னபாதத்தின் வழியின நடைட்டிககு மகனு
லடையுஞ சாயுசசியமே பரமமான முததி,

டகாரோபகிருதமாயு மதனறிச சாலமப சிவசாக்ஷாத்காரமெ
னறுஞ் சாலமப சிவாபரோக்ஷ ஞானமெனறுஞ் சொலலப்படு
ஞ் சாலமபாஙக சிவயோகத்திற கஙகச சிவயோகமாயுமிருக்கு
மபிராகிருத மனசசஙகறபக கிரியையுணர்ணக்கு மபரோக்ஷம
போலபிரபக குறிபபிராகிருத பவுத்த சிவஞானச சிறப்புப பி
ரவாகலக்ஷண சாலமபசிவசமாதி மூலசாலமபசிவத்தியானமே
யோகமெனறுஞ சகமார்க்கம,—

சற்புத்திர மார்க்கம - சிவபூசாதி,—

தாத மார்க்கம - சிவசேவாதி,—

சனமார்க்க முத்திகள - நல்லமார்க்க முத்திகள்-

சதாவிதம - நானகுவகை,—

முனமார்க்க ஞானத்தால்-சனமார்க்க சமாதியால,—

முடிவெனபா - பரமுத்தியெனபா

மறைநறிய வெளிபபொருள

சனமார்க்க முதலிய நானகினும் பொதுச சிறப்பாகச சனமார்க்கத்திற சனமார்க்கம சனமார்க்கத்திற் சகமார்க்கஞ சனமார்க்கத்திற் புத்திரமார்க்கஞ் சனமார்க்கத்திற்றாதமார்க்கம, சகமார்க்கத்திற சனமார்க்கஞ் சகமார்க்கத்திற சகமார்க்கஞ சகமார்க்கத்திர் புத்திரமார்க்கஞ் சகமார்க்கத்திற் றாதமார்க்கம,புத்திரமார்க்கத்திற சனமார்க்கம புத்திரமார்க்கத்திற சகமார்க்கம புத்திரமார்க்கத்திற புத்திரமார்க்கம புத்திரமார்க்கத்திற்றாதமார்க்கம,தாதமார்க்கத்திற சன்மார்க்கம தாதமார்க்கத்திற சகமார்க்கமதாதமார்க்கத்திற புத்திரமார்க்கமதாதமார்க்கத்திற றாதமார்க்கம் எனறிப்படி சனமார்க்கமுதலியநானகுந தனித்தனி ஸ்ரீகண்டநாத அனந்தேசுர சதாசிவ சாலோகயாதி அவரவர் சமபல சாயுச்சியாநதமுத்திகளாயுஞ் சதாசிவ தத்து

லசசாந்தத்மேற சத்தி தத்துவத்தான சிவதத்துவத்தான தத்துவ நீதமாகிய பரசிவத்தான முத்தானமாளிலே பரசிவ சாலோக்கியாதி சாவுத்திர பரசிவ சமபல பரசிவ சாயுச்சியாநத முத்திகளாயிருக்கும நயிஷ்டிகதீக்ஷாமுத்திகளாயுங காலாக்கினியாதி யனுசிருதாநத புவனபதி சாலோக்கியாதி புவனபதி சமபல புவனபதி சாயுச்சியாநத முத்திகளாயிருக்கும பவுதிகதீக்ஷாமுத்திகளாயும அனநதவிதமா யிருக்குமெனவறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அஙஙனஞ் சைவததிறததடைநதார் சிவனடியைச சோதற்குரிய நெறி சாதமாாககமுதலிய நானகுவகைப் படுதலின, அவையே சரியைமுதலிய பெயரான வழங்கபபடும அவறறிற குப பயன முறையே சாலோகமுதலிய அபரமுததியுஞ சாயுச்சியமாகிய பரமுததியுமா மெனபதாம

சாலோக்கிய முதலிபவாறறிறகுப் பொருள் வருகினற செய்யுட்க ளனைத்தும ஆசிரியா தாமே மொழிபெயர்த துரைககின்றவாறறு னறிக

இதனானே, சைவததிறத் தடைநதாராற் செலுத்தப்படுஞ சரியை முதலிய நானகும முததி நெறியாதற்கடபடும் பேதமும அவற்றின பயனுங கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி முனசொல்லப்பட்ட சிவனை யாண்மாக்கள சென்று பொருந்துகிற முறைமை ஒரு பிரகாரமாயிருக்குமோ பல

பிரகாரமா யிருக்குமோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி நாலுபிர காரமா யிருக்குமென்று மேலருளிச்செய்கிறார்

சன்மார்க்கஞ்சகமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் தாதமார்க்கமென்று சங்கரனையடையு நன்மார்க்க நால்வகைதான் - சன்மார்க்கமென்றுஞ் சகமார்க்கமென்றும நல்ல புத்திரமார்க்கமென்றுமதாதமார்க்கமென்றும பரமேசுவரனை பொருந்துகிற நல்லவழி நாலுவகையாயிருக்கும்,—அவைதான ஞானயோகக் கிரியாசரிதையென்று நவிற்றுவதுஞ் செய்வர் - ஞானமென்றும யோகமென்றும கிரியையென்றும சரிதையென்றுஞ் சொல்லுவதுஞ் செய்வார்கள். இதுவன்றியும சன்மார்க்கமுத்திகள சலோகசாமீபிய சாருபிய சாயுச்சியங்களென்று சதுர்விதமாம்-சன்மார்க்க முதலான நாலு மார்க்கத்துக்கு முத்திகள சொல்லுமிடத்து சாலோக்கியமென்றும சாமீபியமென்றும சாரூபியமென்றும சாயுச்சியமென்று நாலு பிரகாரமாயிருக்கும்,—முன்மார்க்கஞானத்தா லெய்துமுத்தி முடிவெனபர்-முன சொல்லப்பட்ட சன்மார்க்க ஞானத்தாலே பெறுகிற மோக்ஷத்தையே முடிந்த முத்தியென்று பெரியோர்கள சொல்லுவார்கள்,—மூன்றினுக்கு முத்திபதமெனபர் - நின்ற சாலோக்கிய மாதியாயுள்ள மூன்றினையும பதமுத்தியென்று பெரியோர்கள சொல்லாநிறபார்கள

இசசொற சொல்லியது, பரமேசுவரனை ஆன்மாக்கள் பெறுகிற முறைமை தாதமார்க்க முதலாக நாலுமார்க்கமாயிருக்கு மென்றும ஞானபாதமுதலாக நாலுபாதமா யிருக்குமென்றும சாயுச்சிய முதலாகப பேறு நாலாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சங்கரனை யடையு நன்மார்க்கம்-அங்ஙன மவனை வந்துற
ந்தோர் சிவனடியைச்சேர்தற் குரிய நெறியாவன,—தாச
மார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்க மென
றுநான்கு-தாசநெறி யென்று நன்மையாகியபுத்திரநெறி யென்று
நட்டாழநெறி யென்று நன்னெறியென்று நான்கு வகைப்படு
ம.—அவைதான் சரியை கிரியா யோக ஞானமென நவிற்றப்படு
ஞ்செயலா-அவையே சரியை நல்லகிரியை யோக ஞானமென்
னுயரான வழங்கப்படும்,—சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய
சாயுச்சிய மென்று சன்மார்க்க முத்திகள் சதுர்விதமாம்-
அவற்றிற்குப்பயன் முறையே சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்
சிய மென்கிற நன்னெறியாகிய முத்திகள் நான்கு வகைப்ப
டும்,—மூன்றிறகு முத்திபதமெனபா-சலோக சாமீப சாரூ
பமென்றாகும் அபரமுத்திக ளாகிய பதமுத்திக ளென்ப,—மு
ன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்துமுத்தி முடிவெனபா-சற்குருவின்
ற ஞானவழியா லெய்துஞ் சாயுச்சிய மாகிய பரமுத்தியே மு
டிவாகிய முத்தியாம

இதனாலே சைவசித்தாந்த கடைப்பிடியார் செலுத்தப்படுஞ்
சரியை முதலிய நான்கு முத்திநெறியாதற்கட்படும் ஏதுமும்
அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்கூறுமார்க்க முணர்த்துகின்றார்.

தாதமார்க்கஞ் சாற்றிற் சங்கரன்றன்கோயிற் றல
மலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ்சாத்திப், போதுகளுங்

[illegible] கொய்து பூந்தார் மாலைகண்ணி புனிதற்குப் பலச
மைத்துப் புகழ்ந்துபாடித், தீதிலிரு விளக்கிட்டுத் தி
ருநந்தவனமுஞ் செய்து திருவேடங்கண்டாலடியேனை
[illegible], யேதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம்பணி
[illegible]றுவதிச் சரியைசெய்வோ ரீசனுலகிருப்பர்.
(கக)

(இ-ள்) **தாதமா[ர்க்கஞ் சா]ற்றில்** — சரியைத் தொழிலாகிய தாசமார்க்கத்தைச் சொல்லின்,

சங்கரன்றன் கோயிற்றலமலகிட்டிலகு திருமெழுக்குச் சாத்தி — நித்தியகன்மஞ் செய்து, திருக்கோபுரந் தூலலிங்கமாகையா லதனைவணங்கிப் பலிபீடமுதலாயினவை வணங்கி நந்திகேசுரனனுமதிபெற்றுள்ளேசென்று, விதிவழியுண்டாகிய தென்னலங்காரமுள்ள மலுஞ்சிப்புல்லாருள்ள திருவலகைக்கொண்டலகிட்டு "அடைப்புமலி முடைமலமுந்தினபடுத்தன்று - மாதனாறுந் துய்ய கலவையாக" என்னுங் குற்றமற்ற கோமயமும் வடித்தெடுத்த நீருமுமயமாத்து மெழுகிப் பின்பு,

போதுகளுங் கொய்து பூந்தார் மாலைகண்ணி புனிதற்குப் பலசமைத்து — காலைவத்க மாத்தின பூவேயுத்தமமாதலின் திருப்பள்ளித் தாமமெடுத்துச் சிவனுக்குத் தொடைதெற்றிமாலை விசுமாலை முதலிய பணிப்பற்றிச் சூட்டுவித்து,

புகழ்ந்துபாடி — அவன் கீர்த்தியை வடமொழி தமிழ்மொழி முதலியவற்றுற பூபாளமுதலிய விராகங்களைக் கொண்டு குணமாக வறிந்து தோத்திரஞ் செய்து,

தீதிருவிளக்கிடல் — கொடையி னுண்டாகிய தனதிக கபிலை முதலிய பசுவினெய்யால் திருவிளக்கும் பாதது, தீபமெனவே தூபமுங் கூறியதாயிற்று. இதனைப் பின்னர்க் கூறிய தென்னையெனில்?

"விரும்புநல் விளக்குத்தூபம் விதியினி விடவல்லாராகுக, கரும்பினிற் கட்டிபோலுங் கடவூர் வீரட்டனாரே" இதனுட் டூபத்தைக் கூறிப் பின்னிக்கத்தானும், தூபமின்றித் தீபமின்மையானுமென வறிக. "விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும், மளப்பில தீதஞ்சொன்னாக கடிகட்டா மருளுமாறே" எ-ம், "தீபமாலை தூபமுஞ் செறிந்தகையா" எ-ம் அறிக.

திருநந்தவனமுஞ்செய்து — கோட்டுப்பூ முதலிய நால்வகையினையு முண்டாக்கி, எனவே திருக்கோயில் மடமுதலானவுங் கூறியதாயிற்று.

திருவேடங்கண்டாலடியேனசெய்வ தியாதுபணியீரென்று பணிந்தவாதம பணிபுரிபுறறுவது — அதிலெழுந்தருளி யிருக்கு நைட்டிகா முதலாயினாக்குத் தானே வேண்டியதுஞ்செய்து வணங்கி யவரேவினதுங் கேட்டு"எவரேனுந்தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறு கண்டலாமே" "ஆமாத்தூர்மேயா னடியாடபெற்றனனை பெறறாளன் போந்து போந்திறவாமைக்கே" எனவும் "நிலைபெறுமா றெண்ணுதியே அலருதில்லே" எனவுமறிக.

இச்சரியைசெய்வோர் ஈசனுலகிருப்பார் — இந்தச் சரியைத் தொழில் செய்வோர் சிவன துலகத்தை யடைவார்கள் எ-று.

செய்வோர் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை.

இதற்குக் காமிகம் சுப்பிரபேதம் காரணுகிகாரம் சிவதன மம சிவஞானபோத சங்கிரக வோதசங்கிரகத்து மறிக. (௧௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் * தாசோகம் † பாவிதனென்ற சமயியனனுஞ் சரிதை யிலக்கணந் தொகுத்துக் கூறுகின்றது

இதற்குப் பொருள் வெளி

* தாசோகம் - நானவனெனல், † பாவிதன் - பாவிக்கப் பட்டவன்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

தாதமார்க்க முதல் ஞானத்தின் ஸ்வரூபம் நான்கு திருவிருத்தத்தாற் சொல்லுகின்றார்.

இது வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

புறத்தொழில் மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரியையெனப்படு மென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லிவந்த சன்மார்க்கத்தில் தாதமார்க்கத்தின் முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்

தாதமார்க்கஞ் சாற்றில் - பரமேஸ்வரனுக்கு அடிமைப் பட்டு அடிமைத்திறஞ் செய்கிறவர்களுடைய வழிபாட்டை-

சொலலில,—சஙகரன றனகோயிற றலமலகிட டிலத திருமெழு
ககுஞசாததி - சிவலிஙகபபெருமா னுயனா னெழுநதருளியிருக
கிற திருககோயிலுககுத திருவலகுமிட்டு விளககுத திருமெழு
ககுஞசாததி,—போதுகளுஙகொய்து பூநதாமமாலைக ளாறி புனை
நதுபபலசமைதது - திருபபளளித தாமஙகளுமெடுதது பொ
லிவினை யுடையதாகிய தொடையல மாலைகோவை கடனணி தம
பிரானுககுச சாறறிபபடிக கிடாகப பலவாகப பததிப
ணி,—புகழநதுபாடி - அவனுடைய கீரததிகளையுஞசொலலி வா
ழததி,—தீதி திருவிளக்கிட்டு - குறறமறற திருவிளககுகளு
மிட்டு,—திருநநதவனமுஞசெயது - நனறாகத திருநநதவனஙக
ளும வைதது,—திருவேடஙகணடா லடியேனசெய்வ தியாது
பணியீனறு பணிக கவாதப பணியுமியறறுவது - சிவனுடை
ய வடியாராகிய திருவேடததாரைக கணடால அடியேன செ
யததககப பணிவிடை யாதெனறு தணடனபணணி யருளிச
செயயவேணுமெனறுகேட்டு அவாகளருளிசசெயத பணிவிடை
யுஞசெயது முடிபபது.—இச்சரியை செயவோ ரீசனுலகிருபபா -
இநதச சரியைததொழிலைச சாததிரஞ்சொனன முறைமையி
லே செயது முடிததவாகள சிவலோகததிலே யிருப்பாகள

இதனால சொல்லியது தாதமாாககததுககுச சொலலப
பட்ட திருவலகிடுகிறது முதற சிவனடியாரை வழிபடுகிறது ஈறா
கச சொல்லபபட்ட திருத்தொழில்களை இநத முறைமையிலே
செயதவாகள சாலோககியததைப பெறுவாகளெனனு முறை
மையை யறிவிததது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தாசமார்க்கஞ் சாற்றில - தாதநெறியைச் சொல்லுமிடத
து,—சஙகரன றனகோயிற்றல மலகிட்டு-சிவபிரா னெழுநதரு

ளியிருக்கின்ற திருக்கோயினுட டிருவலகிடுமெ,—இலகு திருமெ
ழுக்குஞ் சாத்தி - விளங்குகின்ற திருமெழுக்கிடுமெ,—போதுக
ளுங்கொய்து - திருப்பள்ளித்தாமங்களெடுத்தும,—பூத்தாமமா
லைகளைணிப் புனைந்தருப பலசமைத்து - பொலிவினையுடைத்தாகி
யமாலையினடை முதலிய கண்ணிகளுஞ் சிவபிரான திருமேனி
யிறபொலிவுறும் வண்ணம பலவாகவமைத்தும,—புகழ்ந்துபா
டி - முதல்வனுடைய புகழ்தற்கரிய மேலாகிய சீர்த்தியினை வா
யாற வாழ்த்தியு,—நீதிதிருவிளக்கிட்டு - குற்றமற்ற பிரகாசம
பொருந்திய விளக்குகளிட்டு,—திருநந்தவனமுஞ் செய்து - அழ
கிய நந்தவனங்கள் வைத்தும,—திருவேடங்கண்டா லடியேன
செயவ தியாதபணியீதென்று பணிந்து - சிவனடியாராகிய திரு
வேடத்தாரைக் கண்டா லடியேனற செய்யததக்கபணி யா
தென றருளிச்செயவேணுமென்று வணங்கி,—அவர்தம பணியு மிய
றறுவது - அவரருளிச செய்யும பணிவிடையும செயவதாம —இ
சசரியை செயவோ ரீசனுலகிருபபோர - இச்சரியைத தொழுலி
னை யுறுடடிததோர சாலோகமாகிய பதமுத்தியைப பெறுவா
ரெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்புத்திரமார்க்க முணர்த்துகின்றார

புத்திரமார்க்க கம்புகலிற புதியவிரைப்போது பு
கையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண்டைந்து, சுத்தி
செய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்திமானுஞ் சோதியையும
பாவித்தா வாகித்துச்சுத்த, பத்தியினா லர்ச்சித்துப
பரவிப்போற்றிப பரிவினொடு மெரியில்வரு காரியமு

மடனணி, கித்துடிக்க கிரியையின் னியாமுமாக
ணினமலனற னருகிருப்பா கிரியையகாமே (௬௰)

(இ-ள்) புத்திர மார்க்கம் புகலின — கிரியாபாகமாகிய புத்திர மார்க்கத்தின் பகுதியைச் சொல்லின

புதிய விரைப் போதுபுகையொளி மஞ்சன மமுதாதிகொண்டு — பழம் பூவிலுதிர் மணம்பொருந்திய மலர் முதலானது கொண்டு

ஐந்து சுத்தி செய்து — பூதசுத்தி முதலிய பஞ்ச சுத்திகளையுஞ் செய்து

ஆசன மூர்த்தி மூர்த்திமானுஞ் சோதியையும்பாவித்தாவாகித்து — ஆதாரசத்தியாதி சத்திபரியந்தமாசனம் பூசித்ததன்மேல் வித்தியா தேகமாக மூர்த்தியை கற்பித்து அதன்மூர்த்திமானாகிய சோதிரூபத்தைத் தியானித்தாவாகித்து

சுத்த பத்தி யிலுலாசித்து — சுத்த பத்தியிலே லோகாதீதமான பரமானந்த முடையதா யிருந்து மூலமந்திர ஆசனங்களையு மேற்செய்யுஞ் சேஷத்வ உபசாரங்களையுஞ் செய்துமுடித்து.

பரவி — சுவாமீ தேவரீர் யான்செய்யுங் கிரியையைச் சிவலிங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருந்து கைக்கொள்ள வேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டு,

போற்றி — தோத்திரஞ் செய்து

பரிவொடு மெரியில்வருகாரியமும் பண்ணி — வைதிகம் சைவம் வைதிகசைவமாகிய மூவிதத் தருமமான அக்கினிகாரியத்தை யிருப்பத்துடனே செய்து.

நித்தலும் மிக்கி
ரியையின் மிட்ட
நூசெய்க ஞானி
பாலனாகனாருதி
ருப்பா நிலையுங்
கூறியது

இத்தக்கிரியை நாடோறு முட்டாமலியற்றினோர்கள் நிகழ்படம் விசாரிக்கில் சிவனது சமீபத்திலே யிருப்பார்கள் எ-று

இயற்றுவோர் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை,

'நிறைமலி தாமரை செருந்திமுகை நறுமலர், புகைமிகு வளரொளி நிறைபுனல் கொடிசெனே, மிசைவொடு திகழ்தர வழிபடு மடிய ரிறைவில் பதமன தருள்குஞ்சுமுடைய பிறைசேட'' எனவும் ''முட்டாதே நாடோறு நீராழுகிப்பூப்பறித்து மூன்றுபோதும், சுட்டாகத் விளைக்கெண்டைடி சேர்க்கு மதகண'' எனவும் ''மறவாப் பொருந்தித் கைவிட நாணகடவேனே'' எனவுஞ் சுதி

இதற்குக் காமிகம் அதுசுமான ஞானரத்தினாவலி இவை களிலறிக (௨௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

* மேல் புத்திரகனை பண்ணுங் கிரியால்களுனை தொகுத்துரை கின்றது

இதற்குப் பொருள் வெளி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

விரைப்போது - மணம் பொருந்திய புஷ்பம், — புகை ஒளி - தூபதீபம், — ஊர்த்த சுத்தி - ஆன்மஸ்தான திரவிய மந்திர லிங்க சுத்தி, — ஆசனம - சத்தி யாதிசத்தியந்த பத்மரூப விதத்து, —

மூர்த்தி - விகற மதத்தியத்தெழுந்த தண்டா கிருதியாயத் திருமப விந்தியா கேகரூப வியாபகமாயிருக்கும் நாதம்,—மூர்த்திமானுஞ் சோதி - விந்தியா தேகத்துக்குச் சீவனும் பர சிவ தேஜஸ்—

பரனரைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

புறத்தொழி லகத்தொழிலென்னு மிரண்டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியையெனப்படுமெனபதாம

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் புத்திரமார்க்க மருளிச் செய்கிறார்.

புத்திர மார்க்கம் புகலில் - பரமேசுரனுக்கு உபதேசத்தினாலே புத்திரரா யுள்ளவர்கள் செய்யுங் கிரமத்தைச் சொலலில்,—புதிய விரைப்போது - நவமாயிருக்கப்பட்டநின்ற திருவெய்ப்பூச்சுமுதலான பல்வகைக்கந் திரவியங்களும் திருப்பள்ளித் தாமமும்,—புகைவொளி மஞ்சன மமுதாதிகள் கொண்டு- தூபதீபம் திருமஞ்சனம் அமுது முதலானவை யெல்லாம் கொண்டுவரத் தேடி வைத்துக் கொண்டு,—ஐந்தொழிற் செய்து-பூதசுத்தி ஆன்மசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி லிங்கசுத்தியென்றுசொல்லப்பட்ட பஞ்சசுத்திகளையும் பண்ணி,—ஆசனமூர்த்தி மூர்த்திமானுஞ் சோதியையும் பாவித்து [illegible]—ஆசன மூர்த்தியும் மூலமாக சாதித்து அந்தமூர்த்திமானான சோதியை

தியானிக்குமபடி பிரமாமுதல் சதாசிவ மீறுகத துவாதசாந
தத்திலே கூடிக கோடி சகஸிரப்பிரகாசம போலே பாவிதது இ
இந்தபபொருளைச சிவலிங்கப பெருமா னிடத்திலே ஆவாகனம
பண்ணி,—சுத்தபததியிலுள்ள லாசசித்து-அழுக்கறறுநினமலமாயி
ருக்கிற அன்புடனேகூடியிருக்கு ஆசசித்து,— பரவிப்போற
றி-புகழந்து தோததிரங்களுஞ செய்து,—பரிவிரொடு பெரியில
வருசாரியமும பண்ணி - விருப்பததுடனே அக்னிகாரியமுஞ
செயது,—கிததலுமிக கிரியையினை யியற்றுவோர்கள - நாள
தோறுஞ சாததிரஞசொனன முறைமையிலே இப்படி சிவனை
யாசசிக்கிறவாகள,— நினமலனாற னருக்கிருபபா நினையுஙகாலே-
மலரகிதனு யிருக்கிற சிவனுடைய சமீபததிலே யிருபபாகள வி
சாரிததுப பாாககுமிடதது.

இதனால சொலலியது புததிர மாககத்துக்குச் சொல்ல
ப்பட்ட புதியவிரை போதுமுதல் அக்கினிகாரிய மீறுக நாள
தோறு மிநதமுறைமையிலே செயது முடிக்கவாகள சாமீபபி
யததைப் பெறறிருபபாாக ளெனறு முறைமை யறிவிததது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

புத்திரமாாக்கம் புகலின - புத்திரநெறியைச சொல்லுமி
டததது,—புதியவிரைப்போது புகையொளி மஞசனமமுது முத
லகொணடு-புதிதாகிய வாசனை பொருந்திய போதுகளுந தூபதீ
ப திருமஞசன மமுதுமுதலியனவெல்லாந் தேடிவைததுககொ
ணடு,—ஐநதுசுததிசெய்து ஆசனமூர்த்திமூர்த்திமானும - ஐவ
கைச சுத்திகளையுமபண்ணி யாசனமூர்த்தி மூலஙகளாலே மூா
ர்த்திமானாகிய சிவத்தை,—சோதியையும பாவிததுவாகித்து-
சோதியுருவாகப்பாவிதது ஆவாகனம்பண்ணி,— சுத்தபததியி

ஞானாசத்தை-நிருமலமாகிய மெய்ஞ்ஞானப் பிரகாசத்தைச் செய்து,—டரிவின்றைமை பரவிப் போற்றி-விருப்பத்தோடு துதித்து வழிபாடியற்றி,—நித்தலு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி-நித்தியாக்கினி காரியமும் பண்ணி,—நினையுங் காலக்கிரியையினை யிடற்றுவோர்கள்,—நினையுமிடத்துக் கிரியையினையுஞ் செய்த்தோர்,—நிருமலனாரருகிப்பார் - சாமீபமாகிய பதமுத்தி பெறுவார் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்சகமார்க்க முணர்த்துகின்றார்.-

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டு
ஞ் சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதாரங்க, ளகமார்க்க ம
றிந்தவற்றி னரும்பொருள்களுணர்ந்தங் கணைந்துபோ
ய மேலேயி யலர்மதிமண்டலத்தின, முகமார்க்க வ
முதுடல முட்டத்தேக்கி முழுச்சோதி நினைந்திருத்த
ன் முதலாகவினைக, ளகமார்க்க வட்டாங்க யோகமு
ற்று முழுத்துழுந் தவாசிவன்ற னுருவத்தைப்பெ
றுவர். (உக)

(இ-ள்) சகமார்க்க — போகபாகபாகிய சகமார்க்கமாவது,

ம புலனொடுக்கி — பதும முதலிய வாதனங்களி லொன்றி லிருந்து புலன்வழி செல்லாதபடி யாமையானது தலையவயங்களை யுள்ளே யடக்குமாறுபோல அடக்கி, இவ்வாசனம்.

தடுத்துவளி — ரேசகபூரகங்களில் வாயுச்சலிக்குமதனைத் தன்டுஞ் சலிப்ப — தடுத்தக் கும்பித் திருக்குப் பிராணவாயுவை ற்று — [illegible] ராணாயாமம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

முச்சதுர மு — தன்னுடைய சரீரத்திலுள்ளே முக்கோணமுந் தலாதாரங்களக — தலிய வாறாதாரங்களின தாகிருதியையு மாகக மறிந்து — மஃதிருக்குந் தானங்களையும் வடிவுமுதலிய வற்றையு மதுவதுவாக வறிந்து,

அவற்றினரும் பொருள்க ளுண ர்ந்து — மூலாதார முதலிய வாதாரங்க டோறு மிருக்கும் பதுமதளங்களையு மவைகளி லிருக்கு மதிதேவதைகளையு மவைகளி லிருக்கு மக்கரங்களையு மறிந்து தியானித்து

அங்கணைந்து போய் மேலேறி யலாமதி மண் டலத்தின் முக மாக்க வமு துடல முட்டத் தேக்கி — மூலாதாரத்தி லிருக்கு மக்கினி மண்டலத்தி னக்கினியைச் சொலிப்பித்து, அந்தச் சந்திர மண்டலமாகிய நாபித்தானத்தி லிருக்குங் குண்டலினி சத்திச்சொரூபினி யாயிருக்கிற வமிர்தத்தை யுருகப் பண்ணி, மற்றவாதாரங்க ளனைத்து மதோமுகமான பதுமங்களினது கிரந்திகளை யடைவே யதனைக் கொண்டு பேதித்து, மேலேசென்று விந்துத் தானத்தினையூடேயிறங்கிய பெருகாநின்ற வமிர்த தாராப்பிரவாகத்தைத் தன துடலமுழுது நிறைந்தவாறே யிவனுக்கு மந்திராக்கர முச்சரிக்கிற தெல்லாம் விளங்கா நிற்கும்

முழுச்சோதி — தான் ஞான தியானம் பண்ணப்படுவது, நினைந்திருத்தல் — பொருளினிடத்திலே யடிக்கிற காற்றுனதெப்படிச் சலியாமல் வியாபித்திருக்கும், அதுபோலப் பரிபூரணமான பிரகாசாந்தத்திலே யழுங்கி யிருத்தல் சமாதி இதனாற் பயன் யாதெனில்?

முதலாகவினை களுக — இப்படிக்கொத்த கன்மமுதலிய பாசங்களினது வலிகெட்டுப் போம்படியு மறுமைக்க

மார்க்க வட —   சகமார்க்க மாகிய யோகபாதத் தட்டா
டாங்கயோகமு   ங்க போகத்தை யியமநியம முதலாக வா
றாறு முழுந்து   டோறும் வருந்திச் சாதித்தவர்கள்,
முந்தவர்

சிவனுறவுரு   சிவனது திருமேனியைப் போலத் தாங்க
தைப்பெறுவர்   ளும வடிவை யெடுத்துக்கொண்டவன் சமீ
பத்திலே யிருப்பார்கள் எ-று.

சகமார்க்கத்தைத் தலைக்குறைத்து மார்க்க மட்டாங்க மென்றார் "இயமநியம மிணங்காசனமியாம, மியாவில் பிரத்யாகாரமாகு—முயலுங்கால், தாரணை யோடு தியானஞ் சமாதியு மென, ரேநிருநான்குமே யோகு" எனவறிக.

இது பொழிப்பு

விளக்கம்

மூலாதாரமாவது:—குதத்துக் கிரண்டங்குலத்துக்கு மேலிலிங்கத்துக்கு இரண்டங்குலத்துக்குக் கீழெனவறிக.

இதற்குவடிவு முக்கோணமாயிருக்கும். செந்தாமரை யிதழ்கள் நான்கு

இவைகளிற்கு மக்கரங்க ளாவன வ ஶ ஷ ஸ எனநான்கு

இவ்விதழ்களுக் கதிதேவதைகளாவன? விநாயகன் வைரவன் க்ஷேத்திரபாலன் சண்டன் எனக்கொள்வர்.

சுவாதிஷ்டானமாவது.—இதற்குத் தான மிலிங்கமூலம்.

இதற்குவடிவு அறுகோணம். அநேக காந்தியினை யுடைய வாறிதழ்த் தாமரை.

இதினிதழ்க்கு மக்கரங்கள் ப ப ம ய ர ல

ஆறிதழ்களிற்கு மதிதேவதைகளாவனவை திட்டை சத்தியிலிருபாவனை இருடி பத்மனி பத்மயோகினி என்றறுவர்.

மேல் மணிபூரகம்.—இதற்குத் தானநாபி.

இதற்கு வடிவு மூன்றுவட்டம் இரத்னப் பிரபைபோன்ற பத்மதளங்கள் பத்து.

இவைகளிலிருக்கு மகரங்கள் — ங ஙு ண த ழ ஓ ய ந ப ஃ என்பத்து.

பத்மதளங்கள் பத்தாக் சக்திதேவதைகள்

தூலாராக்ஷி நீலாராக்ஷி கைலாசக்தி புலங்கினி உபாகி உடடிலிகை வாசினி நேத்திரகரி தவசீ கவசீ எனப்பதின்மர்.

இனியநாகத மாவது — அதற்குத் தானம் இருதயமகலம் வடிவு முக்கோணம். இதற்குப் பொற்கென்ற நிறத்தினையுடைய விதழ்ப் பன்னிரண்டு

இவைகளினிறகு மகரமகூ வ ஶ வ ஊ ஆ உ ஐ ஸ ஞ ட ட எனப் பன்னிரண்டு

இவைகளினிறகு மதிதேவதைக ளாவன? சபிநீ பரசநீ சோஷி காலோன்மினி வேஷ்ணி ஆகூஷணி சாமுண்டி விராடி தாககா செடிகா ஆரணி சுரணி எனப் பன்னிருவர்

இனி விசுத்திக்குத் தானமாவது — கண்டகூடம். வடிவு அறுகோணம். இதிற் சுவேதபத்மதளம் பதினாறு.

இவைகளினிறகு மகரங்கள். அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஞ ஞூ ள ளூ ஏ ஐ ஓ ஔ அஂ அஃ எனப் பதினாறு

இவைகளிலிருக்கு மதிதேவதைக ளாவன? மாண்டி புடபடி திரி சருஙகி சுலரா அசனி இராதிரி தர்மகோசணி சாயா அறபாசி நிகாராக்ஷி தலலாசினி பூபா சாகினி காலாசி கமலா எனப் பதினறுவர்.

இனி ஆக்கினை என்னுமாதாரம்;—இதற்குத் தானமாவது புருவமத்திமம்.

இதற்குப் பதுமதளங்களாவன? செந்தாமரைத்தளங்களிர ண்டு இவைகளி லிருக்கு மக்கரங்கள் ஹ க்ஷ என்விரண்டு

இதற்கதிதேவதைகளாவன? சுத்தரியாசக்தி என விருவர்.

இவைக ளெல்லாவற்றையு மாசனமாகப் பண்ணிக்கொண் டதற்கு மேலாகிய பிரமமரந்திரத்தி லாயிரந் தளத்துடன் கூடின பதுமத்திலமேற பரமசிவ னெழுந்தருளி யிருப்பார்

இது பெரும்பான்மையாகலின், சிற்றாகமங்களிற் சிறுபா ன்மையாக நவாதாரத்தின் முறைமையைக் கூறிற் பெருகுமாயினுஞ் சிறிது கூறுதும்

மூலாதாரமுதல் விசுத்தியீறாக முன்புபோல்.

இதற்குமேற் கிரியாசக்தி ஞானசக்தி யிச்சாசக்தி இம்மூ ன்று மூன்று மண்டலம். அஃதொவ்வொன்றுக்குப் பதினாறாக ளமு பதி லகாரமுதலிய வெழுத்துப் பதினாறும்.

விந்து நாதங்களுடன் கூடி மேற்பிரமரந்திரம். இதிற் ப த்மதள முந்நூற்றறுபதுடன் கூடியகமலம் பராசக்தி மய மாயிருக்கும் அதிற் பரமசிவனைப் பாவிக்கின் முத்தி யடைவா கனெனவறிக

இதற்குச் சுப்பிரபேத மகுட சிந்திய விஸ்வத்த மறிக (உ௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சகமார்க்கம் - தோழநெறியாவது,—தத்துவளிபிராணடு ம் - உச்சுவாச நிச்சுவாசமிரண்டையு மடக்கிச் சுழுமுனை மார்க்க த்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி,—புலனொன்றி - விஷயங்க ளின்வழி மனதைப் போகவொட்டாமற் றிருப்பி,—சலிப்பற ற - அந்த மனோவியாபாரமு மன்றிச் சுழுத்தியிலே நிறுத்தி,— மூச்சதார மூதலாதாரங்க ளகமார்க்க மறிந்து - திரிகோண

மாயிருக்கிற மூலாதார முதலான வாறாதாரத்திலுந் தாமரா
த்தாகாமத்தை யறிந்து அந்தந் தாதாரங்களின் றேவதைகளைத்
தியானித்து,—அவற்றி னருட்பொருளை ஞானத்தால் - அந்தவா
றாதாரங்களிலும் அசபை சத்தி சிவாத்மகமாக நிற்கும் முறை
மை யடைப்பாதது,—அங்ஙனந்தியான மேலேறி - மூலாதார
த்தலத்தி விநாயகன் முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருந்தி
யபிமுகம் பண்ணிக்கொண் டாறுதாரத்தக்கு மேலாகிய
பிரமரந்தர மளவும் அசபையுடனே சென்று,—அவ்வா மதிம
ண்டலத்தின் முகமாகக் வழுந்தட லுட்டத்தேகலி - பிர
மரந்தரத்தி னதோமுகமாயச் சகஸ்ரதளமாய் வாழைப்பூ
ப்போலே யிருக்கிற தாமரை முகையை ஜ்யோதி ஜ்யோதி
ப்சோச்சாரணத்தா லுதிக்கப்பட்ட * சிவாகக்ஞலே யலரச்
செய்து அந்தத் தாமரைப்பூவின் † கேசராக்கிரத்திலே யுள்ள சந்
திர மண்டலத்தை ‡ அருண சனத்திலே மூலாக்கினியை வன்
னி பீஜோச்சாரணத்திலே யெழுப்பி நாடிசக்கிரத்தைப் பே
தித்து அந்த அக்கினியிலே சந்திரமண்டலத்தை யிளகப்பண்ணி
அந்த வமிர்தத்தைச் சர்வநாடி முகவழித்தாய் நிரப்பி யவ்விட
த்திலுண்டாகிய சுகோதயத்திலே தன்மயாவத்தையை யடைந்
து நின்று இவையேழும் பிரத்தியங்களோ,—மூழுச்சோதி யின
ன் திருக்குல் முதலாக-முன்சொன்ன சோமசூரியாக்கினி பிரகா
சாதிகளாகிய § கண்டஜ்யோதிக்கக செல்லாம் சூரியோதயத்தி
லே நக்ஷத்திராதி பிரகாசங்க ளடங்கினாற்போலத் தனிட்டுத்
தடங்க சர்வதோமுகமாய் ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கிற பூரண
ப்பிரகாசத்தைப் பாவிப்பது பிரா[illegible]ணாக. இவ்வாறு,—வி
னைகளுக்கு வட்டாங்க யோகமார்க்கத்தால் மூழத்தலுழன்றவா
சிவானுருவத்தைப் பெறுவர்-சஞ்சிதாகாமிய கன்மங்களெல்
லாம் நசிக்கும்படிக்குச் சொல்லிப்போந்த வட்டாங்க யோக

தனை யெல்லாம் ¶ முத்த யோகத்துடனே பிரயாசைப்பட்டுச் சா
தித்தபோ சிரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சாரூபியத்தைப்
பெறுவர்

* சிவஆக்கினை - சிவசூரியனை, † க்ஷேசரம் - தாது, † அருச்சனம் - சுருக்குதல், பிரத்தியங்கம் - அங்கந்தோறும், § கண்டஜ்யோதிசு - பரத்தியேகமான ப்ரகாசம், ¶ உத்யோகம் - முயற்ச

தடுத்து உளியிரண்டு மென்றது பிராணாயாமம்.

.புலனொடுக்கி யென்றது பிரத்யாகாரம்.

சலிப்பற றென்றது தாரணை.

மூச்சதார முதலாதாரங்க ளகமாக்க மறிந் தென்றது தியானம்

அவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தென்றது வீக்ஷணம்.
அங்கணைந்துபோய் மேலேறி யென்றது ஜபம்.

அலாமதி மண்டலத்தின் முகமாக வமுதுடல முட்டத் தேக்கி யென்றது சமாதி.

முழுச்சோதி யினிதிருத்தல் முதலாகவென்றது பிரசா ஞங்கமாகிய யோகம்.

தத்க்ஷணம் ஊர்த்வமார்கேண — ப்ராணாயாமாதி ப்ரதா
மார்கேணாயாசேன ப்ரஸன்னேன | ஜபஸஹாயினீ
ஸித்யம்மார்க்கம் ஶீக்ரம் மோக்ஷம் லயதி.

இதற்கு பூர்வாங்கம் - இயமநியம ஆசன மென்று மூன்று.
இவைகளில்லாதிருக்கில் யோகங் கூடாதாகையால் மூல விருத்தத்திற் கூறாதிருக்கவும் கூட்டிப் பொருளுரைக்க வேண்டும்,

இவையிற்றில் இயமமாவது × அஹிம்சை சத்யம் + அஸ

* பிரமசரியம் தவை வருசனையத்திருக்கை பொறுமை
... அலபாசாரம் — சுசித்வம் எனப்படுவனை.

× அஹிம்சை-கொல்லாமை, + அஸ்தேயம் - திருடாமை
ஸத்வம் - சுத்தி

சுலோகம் — [illegible]

[illegible]

இந்தப்பத்தும் ஞானாத்மகக் கிரியாத்மக பேதங்களுமாம்.

நியமமாவது:—தபசு சந்தோஷம் * ஆஸ்திக்யம் தானம் ஈசுவரபூஜை ஞானசாஸ்திரத்தைக்கேட்டல் † லச்சை புத்தி ஜபம் விருதம் எனப்பத்துவிதம்.

* ஆஸ்திக்யம் - தெய்வமுண்டென்கை, † லச்சை - வெட்கம்,

[illegible]

இவையிற்றுக்களின் லக்ஷணங்கள்.

தயாழஃ — வெதொக்தந ப்ரகாரேண க்ருச்ச்ர
சாம்த்ராயணாதிபிஃ । ஶரீரஶோஷணம் வக்த்வ ஜ
த்ரேச்ச்ரேத பாமேயேஃ ॥ ஸோஹம் உச்சிஃ காம
கேநஸம்ஸாரம் ப்ரக்ஷிபத்வாது । ஜத்ரோமொசநஉ
ருஜ்ஞாஸஞ்ஜா ஸம்க்ஷிபம்பிதாஃ ॥ யத்ரூபாமாஹமேதா
நித்ரஸ்வேஷ்ட்ப்ரதிஷ்டாஜாயதே ந்ருணாம் । தஸ்மாதசேஷ
ஷம்மிதாஃ ப்ராஜ்ஞாவிஜ்ஞாநைகதத்பராஃ ॥ ப்ரம
ஹாத்மொகபயுக்தஃ விரக்தஸ்த்வபாஸ்தி । ப்ரயம்
யஸ்தஃ உமாப்ராஜ்ஞாஸ்வொஷஃ பாதும் விதாஃ ॥ ப்ரள
தேஸாதேசுவிஶாமொ யஸ்தாஸ்தீக்த்ரஉசஸ்ரேத
நத்ராயாஜிஉத யநபாஸம் ப்ரஜயா வெத்வேகேஷீ
மேஜஃ ॥ ஜநத்ரஷா யஸ்வ தீயேத தநாநம்வேப்ராசஸ்ர
தேஉயா । அவேவத்காய விப்ராயதஸ்தம் யநாமிவா
ஜுவ ॥ நோவகாராய தஸ்தஸ்ர ஹஸநீயா ஹாஸம்
ஹவிஃ । ப்ராம்ஹணம் விஷ்ணுஶாநம் வெவஸ்ரக்ஷக்ரி
யவாநுமேவஃ ॥ யஹாஶக்த்ரஉநம ஹக்த்ரா யஸ்தீஶாவ
வஜநழ । ராமாதஸ்ரவேதம்ஹத்பம் வாழதஷா
நத்தாதிநாழ ॥ ஹிம்ஸாஸீரஹிக்ஃ காய வநதவேசஸ
ரவஜநழ । ஸதஸ்ஜாநத்தங்க்ஷு வாநதம்யஸ
வம்வாழ ॥ ப்ரதஸ்ஸ்தஸ்ரமதஸ்ஸ வேதாஜ ப்ரவ
ணம்வையாஃ । வீஸாஸப்ரவணம் ப்ராஹசிஜாநா

[illegible]

ஜபலக்ஷணம மேலேகூறுவாம.

ஆசனமாவன —சுவஸ்திகாசனம் கோமுகாசனம பதமாசனம் வீராசனம சிங்காசனம் பத்திராசனம் முக்தாசனம மயூராசனம எனஒன்பதுவிதம்.

[illegible]

இவையிற்றி னிலக்ஷணங்கள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நாடிசோதன க்ரமம்

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மேல் ப்ராணாயாம லக்ஷணம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍋𑌽𑌧𑌮𑌃 । 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌨𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 । 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 । 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌦𑍇𑌹𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌾 ॥ 𑌰𑍇𑌚𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑌲𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍈𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑌂 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

புலனொடுக்கி - பிராணாயாமப் பிரத்தியாகாரங்களினா லிந்திரியங்களை நிறுத்தி,—தடுத்து வளியிரண்டும்-பிராணனை இடை-

பிங்கலைகளினியக்கம் மடக்கி,—மூச்சதர முதலாகார மகமா ரக்கம - சுழுமுனை நாடிவழி பொருந்திய பிரமாதி தேவதை முதலியன,—அலாமதி மண்டலம - புருவ மத்தியம்,—முழுச் சோதி வினைகதிருத்தல்-அந்தப் புருவமத்திய பதுமத்தில் விந்து நாத ரூபமாயிருக்குந் தேஜோலிங்க சகளநிஷ்கள சிவத்தை, இருதயத்திற சதாசிவ முதலிய சகள சிவத்தைத் தானே தியானித்துச் சமாதித்தல்,—முதலாக - சங்காரக்கிரமத் தாதியாகச் சருஷ்டிக்கிரமத் தந்தமாக,—அஷ்டாங்க யோகம் - இயமநியம ஆசனபிராணாயாமப் பிரத்தியகாரத் தாரணை தியான சமாதி யென றெட்டுறுப்புமுடைய சகள சகளாகார சிவ சாக்ஷாத்காரரூப அநுசிவ யோகத்தை,—முறையே - அங்கவின் மீதி,—முதத்துபூசைவா - அந்த வட்டாவங்களினாற் சாதித்தலைப் பண்ணினவர்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அசத்தொழின் மாத்திரையானே அருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு யோகமெனப் படுமெனபதாம

சகமார்க்க முழுத்தலெனை விளைமுடிக்க.
இவவியோக முழுத்தவெனை வித்துக்கொணடுகூரக்க

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சகமார்க்க மருளிச்செய்கிறார்.

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கி - சகமார்க்கமென்று சொல்லப்பட்டது ஐம்புலன்களையும் விஷய வியாபாரத்திற் செல்லாமலடக்கி,—தடுத்து வளியிரண்டுஞ் சலிப்பற்று - பிராணாயாமத்தினாலே உஸ்வாச நிஸ்வாசங்களிரண்டும் தடுத்து சஞ்சலனமற்று,—மூச்சதுர முதலாதாரங்களகமார்க்கமறிந்து - மூன்று சதுரமான மூலாதாரமுதலான ஆறு ஆதாரங்களுக்குமுண்டான வழிகளையறிந்து,—அவற்றி னரும்பொருள்களுணர்ந்தங்கணைந்துபோய்மேலேறி - அவையிற்றினுடைய வழிதானறிந்து அந்த வஸ்தானங்களையுமறிந்து அவ்விடங்களிலே பொருந்தி அந்த ஆதாரங்களுக்கு மேலேசென்று,—அலாமதிமண்டலத்தின் முகமாசகலமுந்துடல முட்டத்தேக்கி - விரிந்த சந்திரமண்டல முகத்தினின்று வழியிலுண்டான அமுதத்தைத் தன்னுடைய தேகமுழுதும் நிரம்பத்தேக்கி,—முழுச்சோதி நினைந்திருந்தல்முதலாக வினைகளுஞ்சமமாக்க - எல்லாப் பிரகாசமுங் கூடிநிறைந்த பிரகாசத்தைப் பொருளாகத் தியானித்திருப்பது இவனுடைய கன்மங்களெல்லாம் சமமாகத் தக்கவழிக்கேதுவாம், இதுவன்றியும்,—அட்டாங்கயோகமுற்று முறைமுற்றுமுந்தவர் - இயமநியம ஆசனம பிராணாயாமம் பிரத்தியாகார தாரணை த்யான சமாதி என்றுமட்டாங்கயோகத் தடக்கி மற்றுமான யோகங்களெல்லாஞ் சாதிக்கிற விது யோகமாம். இப்படிச் சாதித்தவர்கள்,—சிவனுருவத்தைப் பெறுவர் - பரமேஸ்வரனையொத்த சாரூபமான திருமேனியைப் பெறுவர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, சகமார்க்கத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட புலனடக்கலையொழிக்கின்றதுமுதல் அஷ்டாங்கயோக மீறாக இந்த முறைமையிலே செய்து முடித்தவர்கள் சாரூப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் என்று முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சகமார்க்க முழந்தல் - தோழ நெறியைச் சொல்லுமிடத்து,— புலனொடுங்கி - விடயங்களிற் செல்லுமைம்பொறிகளையு மடக்கி,—வளியிரண்டுந் தடுத்து - உச்சுவாச நிசுவாசமாகிய வாயுவிரண்டினையுந் தம்பித்து,—சலிப்பற்று - சுழுமுனை மார்க்கத்திலே மனோவியாபார மின்றிச் சலனமற்று,— மூச்சதார முதலாதாரங்க ளகமார்க்க மறிந்து - திரிகோணமுதலிய மூலாதாரமுதலான வாறாதாரத்தினு மந்திரக்கிரமத்தை யறிந்து,— அவற்றி னருட்பொருள்க ளுணர்ந்து - அந்த வாதாரங்களின் தேவதைகளை தியானித்து அவ் வாறாதாரங்களினு மசபை சிவசொரூபமாய் நிற்கு முறைமை யுணர்ந்து,—அங்கணைந்து போய மேலேறி - மூலாதாரந் தொடங்கி விநாயகர் முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருந்தி பிரமரந்திர மளவும் அசபையுடனே சென்று,— அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்கம் - விரிந்த சந்திரமண்டல முகத்திடை யுண்டாகிய,— அமுதுடல் முட்டத் தேக்கி - அமுதத்தை தன்னுடைய தேகமுழுமை நிறப்பத்தேக்கி,—முழுச்சோதி நினைந்திருந்தன் முதலாக - எல்லாப் பிரகாசமுங்கூடி விரைந்த சோதி சொரூபமாகத் தியானித்தல் முதலிய வற்றால்,—வினைசறுக மார்க்க மட்டாங்க யோகமுறை முழந்தவர் - வினைகள் கெடுதற்கு வழியாகிய இயம நியமமுதலிய அட்டாங்க யோகத்தை யனுட்டித்தோர்,—சிவனுரு வத்தைப் பெறுவர் - சாரூபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சன்மார்க்கமாகிய ஞானபாத முணர்த்து கின்றார்.

சன்மார்க்கர் சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்கடாம் பலவுமுணர்ந்து, பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாகமேலாம் பதிபசுபாசந்தெரித்துப் பரசிவனைக்காட்டி, நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடிஞான ஞேயமொடு ஞாதுருவு நாடாவண்ணம், பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றிஞானப் பெருமையுடையோர் சிவனைப் பெறுவர்காணே. (௨௨)

(இ-ள்) சன்மார்க்கம் — சிவனையடைதற்கு நல்லவழி யாதெனில்

சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்கடாம் — அறுபத்துநாலு கலைகளியாவும் நாலுவேதம் பதினெண் புராணம் வேதத்துக்குப் புறம்பாயுள்ள லோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகதமித்தச் சாத்திரங்கள் வேதவழியாகிய தர்க்கம் வேதாந்தம் பிரபாகரம் பாட்டம் வைசேடிகம் சாங்கியமெனக் கூறிய சமய சாத்திரங்களாம். சாத்திரமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

வேதாகமத்தின் வழியினடடித்த வான்மாக்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கையாலும் ஜனன மரணங்களிற் றுயக்குறு தெடுத்த விலக்கையாலுஞ் சாத்திரமெனப் பெயராயிற்று, இது வடமொழி.

பலவும் — "அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னு மிவற்றைத், திறப்பெற வேதாகமங்கள் செப்பும்—அறைக் கவற்றுள், வீட்டினை வீடல்லா வினைதனையும் விளக்கக், காட்டுமது சாத்திரமே கொண்" மருத்தின் வித்தைப் பணிபிணி மாற்றத், திருத்தவே செய்யுந் திறமும் — மருந்தொடு, மந்திரமுஞ் சொல்லி விடத்தினையு மாற்றுவிக்கும், தந்திரமுஞ்

சூத்திரத்தான்" "எழுத்தின் விகற்பஞ்சொல் விகற்பமுருவாயு, விகற்ப விகற்ப விளைபுல—மொழித்திறமும, காலவிதனைக்க ளைப்பகுதிகளையுங் காட்டுமெதற், கேதுநாலாஞ்சாத்திரம்" பிற வும் வந்தழிக்காண்க

னாந்து — இவைகளெல்லாத்தையு மறிந்து

பனமாக்கப் பொருளளவுங் கூறாக மேலாம பதிபசுபாசந் தெரிந்து — இங்ஙனங்கூறிய சமயிகளுடைய மதங்கோட்பாடு பரமென்று நிறுவுவதனையாகா தென்று இழுக்குத்திச் சித்தாந்த வசனத்தா னிராகரித்ததற்கெல்லாம் விசிட்டமான பதிபசுபாசமாகிய முப்பொருள்களை யுள்ளபடி யறிந்து

பரசிவனைக்காட்டு ஞானமார்க்க ஞானத்தைநாடி ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம — ஞானமாகிய அறிவுடனே மதனாலறியப்படும் பொருளாகிய ஞேயத்துடனே மறிவானை யொருமுகமெனக் கருதாது கேவலமென்ன ஞானசத்தி முதலிய மூன்றினுக்கு மப்பாற்பட்ட சிவனை, ஞானாசாரிய னுபதேசத்தின்வழியே துரியத்தைக் கடந்த சமாதி பொருந்தக் பொருட்டு 'ஞானமொடு ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் பரமசிவனைக் காட்டு மஞ்ஞானமாக்க ஞானத்தைநாடி' என மாறிப் பொருளுரைக்க

பின் மார்க்கச் சிவனுடனாம் பெற்றி ஞானப்பெருமையுடையோர் — அந்தச் சத்திகளுடன் கலந்த தப்பாற்பட்ட பின் சமரசிபாவமா யானந்தத்தைப் பொருந்தி யதனை யனுபவித்த ஞாதாக்களை பெரும்பலன் யாதெனில்?

சிவனைப் பெறுவார்களே. — சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி யடைவர்கள். எ-று.

ஞானப் பெருமை யுடையோர் எழுவாய், பெறுவர் பயனிலை

இதற்குக் காமிகம் சிந்தியம் காந்தபுராணத்து மறிக (உஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஞானமார்க்கத் திடைவு கூறுகின்றது.

ஞானமார்க்கச் சிவனுடனும்பெற்றி சன்மார்க்கம் - சரியை கிரியா யோகமார்க்கானுஷ்டானத்துக்குப்பின் ஷட்த்துவ மார்க்கசத்திறலே சிவ சாயுச்சியத்தை யடையுந் தகைமை சத்திய நெறி

சத்தியநெறி என்றது சரியையாதி அனுஷ்டானங்களும் அதனாலடையும் சாலோக்கியாதி முத்திகளும் அநித்தியமாகையால் அசத்தியம். ஞானமும் இதனாற் பெறும் சிவசாயுச்சிய முத்தியும் நித்தியமாகையால் சத்தியம் ஆகையாற் சத்தியநெறியென்பதற்குப் பரியாயமாகச் சன்மார்க்கமென்றது. அஃதாவது—

சகலகலை வேதபுராண சாத்திரங்கள் சமயங்க டாமபலவு முணர்ந்து-

கலைபுராண வேதமென்றது ஜாதியொருமை.

உணர்ந்தெனப்படுத் பதந்தோறு மொட்டிப்பொருளுணர்க.

இவ்விடத்துக் கலைகளென்றது பாசஞானங்களை.

இதற்குச் சம்மதி.

'மெய்த்தருப்பூசமாதி' என்ற விருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது.

அந்த ஞானங்கடா னெவையிற்றுக்கிணாலே யறியப்படு மெனில்?—

வேதங்களுணர்ந்து - வேதங்களையோதி வேதாந்தப்பொருள்களை யறிந்ததனால் வேதாத்தியயனத்துக்கு அதிகாரமில்லாத ஸ்திரீ சூத்திர துவிசபந்துக்கள்,—

புராணங்க ளுணர்ந்து - புராணங்களையோதி யதன்பொருளை யறிந்ததனால்,—

இதனறிச சிவ தீக்ஷாயுத்தராய் * விசிஷ்டமாகிய சிவாகமிகளானபோ காமிகாதி சிவசாஸ்திரங்களை யோதி யதிலே பூர்வபக்ஷமாகச் சொல்லும் சார்வாகாதி சமயங்களினுடைய பலசருதி லக்ஷணங்களை எல்லாமறிந்து,—

இதற்குச்சம்மதி சித்தாந்தபோதத்திலே,—

வேதாந்த ஶ்ரவணம் தத் ஶ்ருதிஶ்ரவணம் நாம விஶ்ருதே।
ஸூத்ராத்யைஶ்ச விஜ்ஞாத வ்யாக்யானம் புராணஶ்ரவணந்
நாம ॥ ஶ்ருதார்த்தஶ்ருதிவாக்யார்த்த ஸமஸ்தார்த்த
ஷ ஸம்ஸ்தா:। புராணாநாம் வ்ருத்திர்யோவாத்வா
ஶ்ருதார்த்தவிவேசநாஶ்ரவணாதிதி ॥ ஏதேஷாம்
விரக்தாநாம் ஸாஷாயா தத்வேதநம் ॥

பனமார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாகமேலாம் பதிபசுபாசந்தெரிந்து - பலசமயிகளுடைய நெறியிற் சொல்லும் பதார்த்தங்களுக்கெல்லாம் சாலோனனதமான பதிபசுபாசமாகிய பதார்த்தத்திரியங்களைத் தெரிந்து.

தெரிந்தெனறது தெரித்தெனவிகாரமாயிற்று.

இவ்வளவும் பரஞானம

மேற் பரஞானங் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சம்மதி யளவையிலே'அகாதியே யமலனுகி' என்ற திருவிருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது —

பரசிவனைக்காட்டு ஞானமாகக ஞானத்தை நோக்... ருத்திராதி சதாசிவ பரியந்தம் சிவாதிஷ்டித விகற்ப... கெல்லாம் சிவனென்னு நாமமுண்டாதலால் இவர்கள் பர... னென்று கருதாமல் நிஷ்களசிவனை பரசிவனென்று... ரூப பரசிவனைத் தரிசிப்பிக்கும் ஞானம் ஞானமாகக் கொண்டு, சரியையாதிகளைப்போல் காயக்கிலேசாதி இல்லாமல் அ... சாவஸ்தையிலும் †சுகரமாகையால்.

இனிச் சூரியனையுந் தன்னையுந் தரிசிக்கிறவனையுந் தரிசிப்பிக்கும் சூரியப்பிரகாசம்போல, சிவனையுந் தன்னையு மாத்மாவையும் தரிசிப்பிப்பதான சிவசமவேத சிற்சத்தியைத் தரிசிக்... னால் சிவனைத் தலைவிட்டு வேறாக்காணாத

இது விகற்பஞானம்.

மேல் நிர்விகற்ப ஞானமாவது:—

ஞானத்தோடொடு ஞாதிருவு ஞாதாவணமை — காட்சிடாக சிவ ஞானத்தையும் காணப்படுவதான சிவனையும் காண்பவனான தன்னையும் பகுத்தறியு முறைமையின்றிச் சிவமாகின்றது,—

ஞானப்பெருமையுடையோர் சிவனைப் பெறுவார்களே.— இவ்வாறு ஞானாதிக்யத்தினாலே சிவானந்தானுபவத்தை யா... னமலாபமாகப் பெறுவாரதலால் இந்த அனுபவத்தை ஞானா... யாசத்தினாலே நீயு மனுபவித்தறிவாயாகவென்பதின் பொருள்

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

* விசிஷ்டம்-மேலானது. † சுகரம்-சுலுவாய்ச் செய்யக் கூடும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

நல்லாசாரியனாக்க ஞானத்தால் - சிவாசமயத்திரிவழி சரியைகளுச் யசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சிரசத்தின் மூலத்தில் மூன்றாத வா யிரங்காட்சிகடந்து யோகக்காட்சிதொடாநது நடுநிற்கு மறிவி னாற் சிவனை,—நாடி - அதனியல்லைவதுவென்றிந்த ரூப தரி சனமுற்றப் பின் மகாமந்திரத்திரிவழிப்பற்றி முற்றும் போய பராலயினியாரு சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய போயச சரீரோசடந் துணமனைப் பற்றி விசேஷித்து ரூப தரிசன முற்று மகாவாக்கியப் பொருளுணர்ந்து தியானமுமிழக்து தபரி விரியுரு ஞானசத்திப புத்தி விருத்தி முன்னைத்துக காட்சிபோற காட்சி ந ருகு ஞானசிறப்புக்குறிக தியானக் குறியாயச் சிறசத்தி ம வகற்பக கிரியை மணந்து பின் கோதந் சிறபோதத்தாற பயனிக்க,—ஞானமொழி ஞாதிருவு நாடாவண்ணம்-தி னீசுருமானமா, தியானம் பண்ணப்படுமொமா, தியான முப யரிசகுரு சிவ பிரமமென்றனுசிதகாநக வாசகியாரத்தகங்க ளொரு நெறியானந் தோற்றுமென்னவியா? நித்திரை முத்திரை நி யறுமாதலால், சிறசத்திப புத்தி விதத்துமிழகருகு குரூ ம டாசன விகறப சாந்திர சசலசததாரக் போதப பிரவாகத்குறி யானத்தின துறைபுக்குறி கிராவியோசன கிராவிசறப நிரந நிரசசல நிஸாரங்க போதப பிரவாக சமாதியிலும் "வை ரூ ப நயமிவஸமாதி" எனும் பதஞ்சலி வசனத்தா லொரு நெறி யோசமாய முரசூளியம் போல முப்பொருள் விளங்கா விண்டு தோற்றுத தோற்ற தோசகாத தோகக,—வினமாககச சிவனு டருமை பெற்றி ஞானப பெருமை யுடையோர்-முனபின் சொனன ல சனமாககங்காலமப சிவயோக சிவசமாதி யுறைபபுற்ற ச த்தககள்,—சிவனைப பெறுவாகாகேள - சிவஞானி சமமாய ம

லத்தால மறைந்திருந்து, மலமுத்தியால் வியத்தியாட விரிந்து விளக்குஞ் சிவத்துவத்தைச் சொரூப லக்ஷணமாகச் சாக்ஷாத்க ரித்திருப்பார் தானே

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

புறத்தொழி லகத்தொழி லிரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழினமாத்திரையானே அம்மூன்றுதிருமேனிக்கும் மேலாய அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப்பிழம்பாய் நிறைந்துநிற்கின்ற சிவபிரானிடத்துச் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படுமெனபதாம்.

அவ்வழிபாடிவையெனபது முன்னர் வருந்துக கூறப்படும்.

ரண்டு வேதமெனறது வேதஞ்சிவாகமமெனனுமிரண்டினு முள்ள கருமகாண்டத்தை.

சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும்

கீழுள்ளவற்றைக் கீழெனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன புலப்படாவெனபார், கீழாகவென்றார்.

கழித்தெனபது சொலலெச்சம்.

பதிபசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்றுபொருளையுந் தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து உணர்த்தல்.

பரமசிவனைக் காட்டலாவது, அம்மூன்றனுள் பதிப்பொருளை ஏனைய பாசபசுக்களுக்கு மேலாத லிவிதுவிளங்கச் சொரூப லக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதல்

ரண்டு ஞானமெனறது ஞானசாஸ்திரத்தின் மேற்று

தெரிந்துகொண்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாம் அலாருந்தத்திரியாமமபற்றி இங்ஙனமிருபகுதிப்பட நிகழுமென்பதாயிற்று.

நாடுதல் சிந்தித்தல்.

நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல்கேட்டல் இரும் உடன் கொள்ளப்படும்.

பின்மார்க்கச்சிவன் விளக்கொளை.

பின்னுஞ்சில அத்துவிதமா யிசைதல்

நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க

மார்க்கம் இடைபிறவரல்.

சன்மார்க்கமாயதனைநந்து சழித்து நாடியுட்ளும்பெற்றிடென விளைமுடிப்பு செய்க

மேல் இச்சரியை கிரியை யென்றாற்போல ஈண்டும் இருஞானப்பெருமையெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியை முதலிய நான்கிற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் சன்மார்க்கத்தின் முறைமை யருளிச்செய்கிறார்

சன்மார்க்கஞ் சகலகலைபுராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாமபல்வு முணர்ந்து – சன்மார்க்கமாவது? பலகலை ஞானங்கள் வேதங்கள் பலசாத்திரங்கள் புராணங்கள் உலோகாயதன முதலாயுள்ள புறச்சமயங்க ளுட் சமயங்களென்று சொல்லப்பட்ட பலவகையிற்றையு மாராய்ந் தறிந்து, அப்படி யறியவே பல மார்க்கத்திலுள்ள பொருளெல்லாஞ் சத்தியம்போலே தோன்றி அசத்தியமாய்ப்போம். ஆகையாலே,—டன

மாக்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம் பதிபசுபாசந்தெரிந்து - பலசமயங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட வஸ்துங்களெல்லாங் கீழ்ப்படுத்தி எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனுடைய விலக்ஷணத்தையும் ஆன்மாக்களுடைய விலக்ஷணத்தையும் பாசங்களுடைய விலக்ஷணத்தையும் கூறுசெய்து,—பரிவைக்காட்டினமாகக் ஞானத்தைநாடி-மேலான பரமேஸ்வரனைத் தரிசிப்பிக்கைக்கு நல்ல வழியான பரஞானத்தை யாசாரியனாலே யறிந்து,—ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாட்டாவணம் - இவனுக்குக் காட்டுகிற ஞானமுங் காணப்படுவதாயிருந்துள்ள ஞேயமும் அதனோடு காண்கிற ஞாதுருவாகியதானும் மென்கிற சங்கற்பங்களும் பொருந்தாதபடி,—பின்மாக்கச் சிவனுடனும்பெற்றி - பின்பு இந்தஞானத்தினவழித்தாய் தற்போதனும் சீவியாமனிற்கவே சிவனைவிட்டு நீங்காமல்நிற்கிற ஞானத்தைப்பெற்று ஞானமேயாய் விடுவார்கள் இந்தநிலை கூடினவர்கள்,—ஞானப்பெருமை யுடையோர் சிவனைப் பெறுவார்களே - இப்படிப் பரிபூரணமான அந்த ஞானத்தைப் பொருந்தினவர்கள் அந்த ஞானத்தினாலே சிவனோடே கூடிச் சிவனாயிருப்பார்கள்

பின்மாக்கச் சிவனுடனும் பெற்றியென்றது ஆன்மதரிசனம்.
ஞானப்பெருமை யுடையோரென்றது ஆன்மசுத்தி.
சிவனைப்பெறுவார்களே யென்றது ஆன்மலாபம்
என்னுமது கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது; சன்மார்க்கமாவது வேதாகம புராண சாஸ்திரங்க ளெல்லாவற்றையு மாராய்ந்தறிந்து உட்சமயம் புறச்சமயங்களிலுள்ள பேதங்களையும் அவை யென்றுசொன்னது வென்றுசொல்லாத வஸ்துக்களையு மறிந்து அவையிற்றைக் கீழ்ப்படுத்தி யவற்றிற்கு மேலாயிருக்கிற பதிபசுபாசமாக்கத்

திருவுண்மையை யறியவென்றும் அந்தப் பதிஞானத்தாலே சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுகிறது சாயுச்சியமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சன்மார்க்கம் - நன்னெறி யாவது,— சகலகலை புராண வேத சாத்திரங்கள் - சகலமான கலைஞானங்களும் புராணங்களும் வேதாகமங்களி லுள்ள கருமகாண்டங்களும் மற்றச்சாத்திரங்களும்,— சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து - ஏனைச்சமய நூல்கள் பலவு மாராய்ந்து,— பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக - பலவழிப் படுகின்ற பொருளை முழுவதுங் கீழ்ப்படக் கொண்டு கழித்து,— மேலாம் பதிபசுபாசந் தெரித்து - மேலான பதி பசு பாசமாகிய மூன்று பொருளையுந் தடத்த லக்கிணத்தில் வைத்து வகுத்துணர்த்தி,— பரசிவனைச் காட்டு நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி - அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருளேனைப் பாசம் பசுக்களுக்கு மேலாத விளிதுவிளங்கச் சொரூபலக்ஷணத்தினை வைத்த துணர்த்தலாகிய நல்லவழிக்கேதுவான ஞானகாண்டத்தை போதல் கேட்டல் களுடன் சிந்தித்து,— ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் பின்மாக்கச் சிவனுடனும் பெற்றி-ஞாதரு ஞானஞேய மாகிய பகுப்பின்றி யத்துவிதமாயகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிரானோடு கலக்குந் தன்மைத்தாகிய ஞானப் பெருமை யுடையோர்,—சிவனைப் பெறுவர்காணே-ஞானசத்தை யனுட்டித்தோரே சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப் பெறுவர்.

இவை நான்கு செய்யுளானுமே லெடுத்துக்கொண்ட சரி யை முதலிய நான்கிற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

கருமயாக முதலியவற்றால் பல மடையப்பட்டாரோ வெ னின்? அவற்றினுட் ஞானயாகமே சிறப்புடைத்தெ ன் றுணர்த்துகின்றார்.

ஞானநூ றனையோத லோதுவித்த னற்பொருளைக் கேட்பித்த றான்கேட்ட னன்றாய் வீனமிலாப் பொரு ளதனைச் சிந்தித்தலைந்து மிறைவனடி யடைவிக்கு மெ ழில்ஞானபூசை, யூனமிலாக் கன்மங்க டபஞ்செபங்க டியான மொன்றுக்கொன் றுயருமவை யூட்டுவது போ கம். ஆனமையான் மேலான ஞானத்தாலரனை யருச்சிப் பர் வீடெய்த வறிந்தோரெல்லாம். (உ௬)

(இ-ள்) ஞானநூ றனையோதல் — காமிகாதியான இவ்வாகமங்களை யோதல்; அஃதாவது, ஆசாரியன் சுத்தத் தானத் திலே வடக்குக் கிழக்கு முகமாக விருந்து அசிரண முதலிய குற்றங்களை நீக்கித் தான் முன்னே மெழுகிய திற் பருதிகளைச் சூழவைத்து ... யும் பக்கத்திற குருவையும் கணபதியையும் பூசித்து, அதிலே திவ்விய சிவபத்திரங்கள் ... பீடம் விரித்து அதிலே வைத்துப் பூசித்துப் படித்தல்.

ஓதுவித்தல் — அந்த ஆசாரியன் மாணாக்கர்க் காகமங் களை போதிக்கு மிடத்துத் தபிழகமாக மாணாக்கனை யிருவென்று கற்பித்துச் சிருட்டிகாலத்தி லாகமங்கள் பரம்ப

[illegible] படத்தால் துசம்பந்தம் அந்தராளம் அதிவியாப்தி
[illegible] என்வாறு சம்பந்தத்துடன் ஆசாரிடா பாரம்ப
[illegible] தன் ஆசாரிய பரம்பரையாக ஆகமங் கேட்ட
[illegible] பொருத்திப் பின்பு தான்சொல்லப்போகிற பொருளி
[illegible] ற்றுமை பலத்தினையு மவனுளங்கொள வுரைத்தல்.

[illegible] பொருள்க [illegible] தல் — "கருத்துப் பசுப்பொருள் காட்டி வரு விடை" எனக் கூறிய வைகந்தாடபுடை மாறுக்காக வியாக்கியானஞ் செய்தல்.

கேட்டல் — ஐயந்திரிபறத் தன்னாசிரியனிடமாகக் கேட்டல்.

[illegible] பொருளைச் சிந்தித்தல் — தான் கேட்ட பொருள்களைத் தனக்கென்று தத் சம்பிரதாயிகளுடன் கூடியிருந்து நாடோறுஞ் சிந்தித்தல்.

[illegible] வினைவு [illegible] விக — ஒத்தமுதலிய வைகந்தினையு [illegible] செய்யாநரகருக் சிவனது திருவடியை யடைவிக்கும் அஃதெக்காரணத்தாலெனின்?

[illegible] ஞான [illegible] — அழுகிய ஞானபூசை யென்று இவ்வியாக மலக்கொள்ளாத்தலால்,

[illegible] நியமங்க [illegible] — சிவபூசை முதலிய நித்திய கன்மங்களைக் கைம்மாறாகமென்ப பெறும்

தவம் — சாந்திராயண விரத முதலியவற்றால் சரீரத்தை மெலிவித்தல்.

செபங்கள் — மானதமுதலிய மூவிதத்தால் ஜபஞ்செய்வது.

[illegible] தியானம் — "காண்பானுங் காட்சியுங் காணப்படும் பொருளு-மாண் பாக இயலா வகை" என்ப
[illegible] தற்கு வேறாயதொருபொருளை யாராய்கின்ற இ

கடையருமலொழுகுமாறுபோலத் தியானஞ் செய்க... கொடான பாகம்

ஞானநகத் தொ — கன்மத்தைப் பற்றுத தவம் பதினாறு—
ஏறுரும — குபயமுந்தகம, அதனைப் பற்ற ஜெபம் நூறு
டங் கதிகம். அதனைப் பற்ற தியானம் நூறு
மடங்கதிகம், அதனைப்பற்ற ஞானயாகமானது சாதனப் பிரசாதபமாய மகத்தா யளவுற்ற பலத்தைக் கொடுப்பதாயிருக்கும்

காமமுதலிய காலக்கினையு மனுஷ்டித்தார் பெறும்பலனேதென்னில்?

அவை யூட்டிவெ — அவைகளின் வழிநின றனுட்டித்தவாக
ளு போகம — ளுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கும். அந்த
போகமும் புசித்துத் தொலைத்தவாறே மறு
வுரு சரீரமெடுத்தற்குக் காரணமாம்

நுண்மை பால் — இத்தன்மை யுடைத் தாதலினாலே
மேலான ஞா — மோட்சத்தை யடையக் கருதின ஞான
னத்தா லர்ச்சிய — வான்கள் விசிட்டமான ஞானபூசனையே ய
ர்ச்சிப்பா கிடை — னவரதமுஞ் செய்வர்கள். எ-று.
கவர்ந்தோரெ
ல்லாம

ஞானபூசை யடைவிக்குமெனவும் அதிக்தோ ரர்ச்சிப்ப ரெனவும் எழுவாய் பயனிலை கூட்டுக.

இதற்குச் சிவதருமோத்திர மெனவறிக. (உரு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சைவர் அநாதிசைவர் ஆதிசைவர் மகாசைவர் அநு சைவர் அவாந்தரசைவர் பிரவரசைவர் அந்தியசைவர் என்றே ழுபேதத்திலே அநாதிசைவரும் பிரவரசைவரும் அந்தியசைவரு நீங்கலாக நின்ற நாலுபேருக்கும் விசேஷ நாமமாகிய பஞ்ச மகா யக்யம் கூறுகின்றது

ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தபஞ்செபந் தியானங்களிவை யொன்றுக்கொன் றுயரு மூட்டுவது போகம் ஞான நூற்றனை யோத லோதுவித்த னற்பொருளைத்தானேகேட்டல் கேட்பித்த லென்று மீறுமில்லாப் பொருள்தனைச் சிந்தித்த லைந்து மெய்ஞ் ஞானபூசை இறைவனடி யடைவிக்கு மாண்மையான மேலா னஞானத்தா லானை யர்ச்சிப்பர் வீடெய்துவ ரறிந்தோரெல் லாம் என மாறிப் பொருளுரைக்க

ஊனமிலாக் கன்மங்கள்-* பிராமமுகூர்த்தத்திலே யெ ழுந்திருந்து சிவசிந்தனை முதலாகச் சிவபூஜை யக்நிகாரியம் த்ரி யசந்தி பரியந்த மாகமோக்தப் பிரகாரங்களிலே அந்தந்த வாஸ்ரமத்துக்கு வேறாக கிரியைகளை யேறாக் குறைச்சல றப் பண்ணுவது கன்மயக்கியம்.

தவம் - சாந்திராயணம் கிருச்சிரம் மாசோபவாசம் அஷ் டமியாதி † யநசன விரதங்களினாலே தேகத்தைத் தபிப்பிக்கி றது தபோயக்கியம்

ஜபம் - அந்தந்த வர்ணாஸ்ரமாநுகுணமான சிவமந்திரத் தை வாசகமாகத்தான் ‡ உபாம்சுவாகத்தான் மானசமாகத் தான் மேற்சொல்லும் பிரகாரத்திலே ஜபிப்பது ஜபயக்கியம்.

தியானம்-இருதயாதி ஸ்தானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த் திகளைப் பலகாலும் தியானிப்பது தியானயக்கியம்.

இவை பொன்றுக்கொன்றுயரு மூட்டுவந்த போகம் - இக் காலும் ஒன்றுக்கொன்று அதிக பலங்களைக் கொடுப்பதாய்ச் சிவலோகத்திலே மஹா போகங்களைப் புசிப்பித்துக் காலவிறுதியிலே புநா ஜநநத்தை யுண்டாக்கும்.

ஞானநூற்றனை யோதல் லோதுவித்தல் நற்பொருளைக் கேட்டல் கேட்பித்தல் நன்றும் - ஞான சாஸ்திரத்தைத் தானே முன்னொடு பின் மலைவற ஆசாரியனிடத்திலே படித்தல், தான்படித்தபடி யொருவர்க்குப் படிப்பித்தல், பாசபசுபதியென்னு மூன்று பொருள்களுக்குள்ளே ஞானானந்த ஸ்வரூபியாகையால் நற்பொருளாகிய பதியை மனமுதலான கரணங்களை நீக்கிப் பாவிக்கும்படி யாசாரியனிடத்திலே தான் கேட்டல் அவ்வாறு தன் சிஷ்யனுக்குப் போதித்தல் —

ஈனமில்லாப் பொருள்தன்னைச் சிந்தித்தல் ஐந்துமெழில் ஞானபூசை யிறைவனடி யடைவிக்கு மானமையான மேலான ஞானத்தா லரனை யர்ச்சிப்பார் வீடெய்துவ ரிந்தோரெல்லாம் - பாசஞானத்து ஜடமு மலமு மாகையினாலும் பசு அந்த மலசாடகத்த மாகையினாலு மொழிசக்கு மல்லாமல் ஸ்வபாவ நிர்மலமாய நித்தியானந்தமயமாயுள்ள பரமபொருளை யான்மாவிலே வேறறப் பாவிக்கையாலவைந்தும் முன்சொன்ன நாலு யகங்களிலும் விசிஷ்டமாகிய ஞான யக்ஞம் இது சிவசாயுஜ்யத்தை யடைவிக்கும் ஆதலினாலே பாச பசுஞானத்துக்கு மேலான சிவஞானத்தினாலே சிவனைப் பூசைபண்ணுமவர்கள் மோக்ஷத்தை யடைய வறிந்தோராக வென்றதன்பொருள்.

* பிராமமுகூர்த்தம் - விடியற் ஐந்துநாழிகை. † அநந்தம் - சாபமிடாமை, ‡ உபாம்சு - ரஹஸ்யம்.

ஶைவாஸ்த்ரவ்யாஜ்ஞயா ஶைக்ஷாம் ஹோ
ஶ்ரவணேஷ்ய । சநாதிஶைவ: ப்ரயத்ந: ஸுதிஶைவ

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவசித்தாந்த சாத்திர ஞானமு மறிந்தே தியானசமாதி பயனைப்படுமாதலால், சாக்ஷாத்கார சாதன சாக்ஷாத சன்மார்க்க ஞானபூசையாகு நிராலம்ப சிவத்தியான சமாதி முதலியவற்றைச் சாதிப்பிக்குமாதலால், சன்மார்க்க ஞான பூசையா மென்று கூறுகின்றார்.

சிந்தித்தலுக்குப்பின் தெளிதல் என்பதைக்கூட்டி ஆறென்று பகுக்க.

சாலம்ப சிவசக மார்க்க ஞானசாத்திய சாலம்ப சக மார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்து நிராலம்ப சிவசன்மார்க்க சாஸ்திரஞான முயர்ந்தது, நிராலம்ப சிவசன்மார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்துத்தாழ்ந்த தென்பதறிக.

அட்டபடிச் சிவாகமஞ் செப்பியது காண்பிப்பாம். கிரியாவான்கள் பத்துப்பெயர்க் கதிகன் சாந்திராயண முதற் றபவிரதி, தபவிரதிகள் நூறுபெயர்க் கதிகன் சடசீலன், சடசீலர்க ளாயிரம்பெயர்க் கதிகன் சிவஞானி, சிவஞானிகளில் லக்ஷம்பெயர்க் கதிகன் சிவத்தியானி, சிவத்தியானிகள் கோடிபெயர்க் கதிகன் சிவசமாதிமான், சிவசமாதிமான்க ளனந்தப்பெயர்க் கதிகன் சிவசாக்ஷாத்காரவான்.

சிவத்தியானம் சிவசமாதி சிவசாக்ஷாத்காரங்களுமங் கிரியோத்திரேக விசிஷ்டச் சிறப்பு ஞானங்கள்தானே.

பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவகருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே ஒன்றற்கொன்றேற்ற மாகிய கன்மவெளி தவவெளி சபவெளி தியானவெளி ஞானவெளியென்னு மைந்தனுள், முன்னைநான்கும் போகத்தைப் பயப்பனவாக, ஓதன்முத லைவகைப்பட்ட ஞானவெளி யொன்றுமே வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான் அஃதுணர்ந்தோ ரிங்ஙன மைவகை ஞானவெளியே வேட்கற்பாலரென்ப தாம்.

தெளிதரும் நிட்டைக்கு நூல் வேண்டாமையின் நூலா லுணரற்பாலனவாய ஏனையைந்துமே ஐவகை வெளியென் றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

நற்பொருளைத்தானே கேட்டல் கேட்பித்தலெனக் கேட்டற்குப்பின் வைத்தோதாமையான், ஏனைக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழிபட்டுத் தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவு மோதுவிக்கவும் பெற்று நூலினுக் கதிகாரமுடையராயினோ ரந் நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தா லுணர்ந்து தம்மாலோ துவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலை யென்பதுபெறும்.

கேட்டற்குப் பின்னதாகிய ஏனைக் கேட்பித்தல், பிறர்க் குரையிடத்தே நூல்களப்பாலுமொன்பவாகலிற் சிந்தித்தலாய தன்றாய் அதனுளடங்குதலின், வேறுவைத் தெண்ண வேண்டா வாயிற்று.

அற்றாகலினன்றே வருஞ் செய்யுளிற் கேட்டற்குப்பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமென்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—()—

முன் சொன்ன பரஞானத்தாலே சிவனைக் கூடுதற்கேதுவாற மாணாக்கனை நோக்கி அபரஞானத்தாலே கூடுகிற முறைமையே லருளிச்செய்கிறார்.

ஞான நூல்தனையோதல் ஓதுவித்தல் நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான் கேட்டல் நன்று மீனமிலாப் பொருள்தனைச் சிந்தித்தலைந்தும் - ஞானசாஸ்திரங்களைத் தானோதுதலும் பிறர்க்கு அந்தச் சாஸ்திரங்களையோதுவித்தலும் அந்தச் சாஸ்திரங்களிலுண்டான நல்ல வர்த்தங்களைப் பிறருக்குச் சொல்லுதலும் தான் பிறரிடத்திலே கேட்டலும் நன்றாகக் குற்றமற்ற வத்துப்பொருளை யாராய்ந்து சிந்தித்தலுமென்று சொல்லப்பட்ட வைந்தும்,—இறைவனடி யடைவிக்கு மெழில்ஞானபூசை - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாஞ் கர்த்தாவுக்கு அழகிய ஞானபூசையாயிருக்கு மாகையாலே அவனுடைய திருவடியிலே பொருந்துமடிபண்ணும் —ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தவஞ்செபங்கள் தியானமொன்றுக்கொன் றுயருமிவை யூட்டுவது போகம் - குற்றமில்லாத யாகாதி கன்மங்கள் தபங்களைப் பண்ணுகை ஜபங்கள் தியானங்கள் இவை தனில் ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்டிருக்கும் அப்படியிருந்தாலும் புசிப்புக் கேதுவொழிந்து இவையிற்றாலே மோக்ஷமுண்டாகாது.—ஆனமையால் மேலான ஞானத்தாலரனையர்ச்சிப்பர் வீடெய்த வறிந்தோரெல்லாம் - ஆசையாலே இவையிற்றுக்கு எல்லா மேலாயிருக்கிற சிவனைப் பெற்றுச் சிவானுபவத்தை அனுபவித்துக்கொண் டிருப்பார்கள் மோக்ஷத்தைப் பெறுகிற முறைமையறிந்த பெரியோர்களெல்லாம்.

இதனாற் சொல்லியது, ஞானசாஸ்திரத்தை யோதுகிறது முதலாயுள்ள அபரஞானத்தாலே பரஞானத்தைப் பெறலாமெ

னறும் கன்ம வேகமுந்நால் காலும் ஒன்றாகக்கொண்டு மேலாயி ருக்குமென்றார் அவையிறந்தால் போகமொழிந்து மோக்ஷமு ண்டாகாதென்றும் ஞானத்திற்கே மோக்ஷமுண்டாமென்றும் அறிந்த பெரியோர்கள் அனவரதமும் அந்த ஞானத்திலே சிவனோடே கூடியிருப்பார்களென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஒன்றாகக் கொண்டயரும் - சிவதருமோத்திரத்திற் கூறி வாறே யொன்றாகக்கொண் டோதற்றாகிய,— ஊனமிலாக் கன்ம ங்கட்டவஞ்செபந்தியான மிவைபோக மூட்டியது-குறைவிலாக் கன்மவெளி தபவெளி தியானவெளி ஜபவெளி ஞானவெ ளியென்னுமைந்தனுள் முன்னைய நான்கும் போகத்தை யூட் டுவனவாக,— ஞானநூறனை யோதல்-ஞானநூறன்னை யோதலு ம,— ஓதுவித்தல்-அந்நூலைப் பிறர்க் கோதுவித்தலும்,— நற் பொருளைக்கேட்பித்தல்-அந்நூற் பொருளைத் தமது மதிநுட்ப த்தாற் பிறர்க்குக் கேட்பித்தலும்,— தானன்றுகக் கேட்டல்-அந் நூற்பொருளைத் தானன்றாகக் கேட்டலும்,— ஈனமிலாப் பொ ருடன்னைச் சிந்திக்கலந்த வெழில்ஞானப் பூசை யானவையான - குறைவில்லாத வப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய வைவகைப் பட்ட அழகிய ஞானவெளி யாகலின் அஃதொன்றுமே,— இ றைவனடி யடைவிக்கும் - வீடுபேற்றைத் தருவ தாகலான,— வீடுபதவறிந்தோ ரெல்லாம்-அஃதுணர்ந்தோ ரெல்லா ராலு ம்,— மேலான ஞானத்தா லனேயருச்சிப்பர்-அவ்வைவகை யான ஞானவேள்வியே வேட்கற்பாற்று என்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலைத்த ஞானத்தினை யுடையவர்கள் பெறும்பல னீதென்பதூஉம் அஃதில்லாதார் பெறும்பல னீதென்பதூஉம் வரையறை செய்து உணர்த்துகின்றார்.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதனிட்டை கிளத்
தலென விரண்டாங் கிளக்கினொன்றான், வீட்டை
யடைந் திடுவர் நிட்டை மேவினோர்கண் மேவாது தப்பி
னவர் மேலாயபதங்கட், கீட்டியபுண் ணியங்கட் டாமிப்
ப மினிதுநுகர்ந் தரனருளாற் பிறந்தப்பரமே, ஞட
டியபந்த குலத்தினிலவந் தவதரித்துக் குருவான ஞான
நிட்டை யடைந்தடைவர் நாதனருளே (உ௰)

(இ-ள்) **கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதனிட்டை கிளத்தலென விரண்டாங் கிளக்கின** — யாதாமொருவர் தாம் ஞானசாரியனிடத்தே சோதின திவ்யாகமங்களின் வாக்கியத்தைத் தனக்குப் புலப்படக் கேட்டலும், அந்நினை மறவாமல் நாடோறும் பாவித்துச் சிந்தித்தலும், அதனை யறிவிற் றெளிதலும், தெளிந்த மேலான ஞானத்துடனே கலந்து நிட்டைபுரிதலு மெனச் சொல்லிய நாலு பிரகாரமாம்

ஞானநிட்டை யடைந்திடுவார் நிட்டை மேவினோர்கள் — இவ்வாறு சமாதியை யடைந்தவர்கள் பரமமான மோட்சத்தை யடைவார்கள் நிட்டை மேவினோர்கள் வீட்டை யடைந்திடுவர் எனப் பதமாறுக.

மேவாது தப்பினவர் — இராகத் துவேஷத்துடன் கூடி நிட்டையைப் பொருந்தி யிருக்க மாட்டாதவர்கள் பிரிந்தவரே

சிவலோகபதம் அந்தத் தபோபலத்தாலே சிவலோகமு
கடைந்து புவன தலிய புவனங்களுக்கு அதிபராய
ராகி

இன்பம் எய்தி அவர்கள் இருபத்தொரு தலைமுறையிலுள்ள
வருடனே டான போகங்களுடனே சிவலோகத்திலே நூறு
கோடி கற்பகாலமிருந்து தாங்கள் விரும்பின போக
ங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பின் மாயனுலகம் பிரமன் பிர
சாபதிலோகம் இந்திரன்புரி கந்தருவபுரி யிவாகவுலகங்கள்
ளுண்டான போகங்களை யடைந்து அக்காலவரையுமிருந்து தாங்கள்
விரும்பிய போகங்களைக் கிரமத்திலே யனுபவித்துத் தொலைந்தவா
றே

உரனருளால் சிவன் றனதுகாருணியத்தினாலே இ
ந்த நடநிலைத்தீபகம்

பூதலத்தில் இந்தப்பூமியின்கண் வேதாகமங்களிற்
சொல்லப்பட்ட நல்லசாதியினும் நல்ல ஐசுவரியத்து
டனுங் குலத்தினும் வந்து

பிறந்து

குருவால் ஞா ஞானாசாரிய னிடமாகச் சிரவணம் மன
னம் நிதித்தியாசனம் முறையாதலாலும் பூர்வ
வாதனையினாலும் எவ்வளவு இவனுக்குச் சிவ
ஞானமிட்டம் பிறக்கும் அவ்வளவு மகனை வழி
நின்று பின்பு ஞானநிட்டையைப் பொருந்தியிருந்து தெவிட்டசவு
டலும் கன்மங்களும் தொலைந்தவாறே

அடைவர் சிவனது ஸ்ரீபாத கமலங்களைப் பொருந்
தியிருப்பர்கள் எ-று

நிட்டை மேவினோ ரடைவர் ஒழிந்தோ மெது, மேவாதோ
ர் சொந்தமன் மெடுத்துக் குருவாலடையரென ஏழுவாய பயனி
லை கூட்டிக்

இதற்கு நிசுவாசம் சிவதருமோத்தரம் சிந்திய விசுவம் ஏ
பிரபேதமு மெனவறிக (உச)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஞானயக்கியம் நாலுபேதமாயிருக்குமுறைமை கூறுகின்றது

கேட்டல் - பதிபசுபாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களை யாசாரிய முகத்திலே நின்றுங் கேட்டல்,—உடன்சிந்தித்தல் - கூட்டபடுத்தபெருடனே யந்த லக்ஷணத்துக்கு அவ்யாப்தி அதிவியாப்தி அசம்பவதோஷமில்லாமற் சோதித்தல்,—தெளிதல் - மென்று பொருள்களினுடைய ஸ்வரூபத்தை நிச்சயித்துப் பாச * ஞானமென்றும், பதி † யுபாதேயமென்றும் பாசத்தைநீக்கிப் பதியைப் பிரிவற நிற்பமென்று துணிதல்,—நிட்டை கிளாத்தல் - அந்தப் பதியுடனே வேறறநின்று பேரின்ப வளர்ச்சியைப் பெறுதல்,—என விரண்டாம் - இவ்வாறு ஞானயோகியாசம நாலுவிதமாம்—கிளாக்கில் ஞானவிட்டை யடைந்திடுவார் நிட்டைமேவினோர்கள் - சதுர்வித ஞானயோகியாச பலத்தை விசாரிக்கில் ஞானத்தினாலே யுண்டாம் பரமமுத்தியை, நிட்டைபொருந்தினபோக ளடைவார்கள்.—மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட் கிட்டியபுண்ணியகர்த்தராகி யின்பமினிது நுகர்ந்து-நிட்டை பொருந்தாது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலளவிலே தேகத்தை விட்டபோ பிருதிவியாதி புகுதித்துவ பரியந்தம் கடந்து இவையிற்றுக்களுக்கு மேலான பிரகிருதி மண்டலத்தில சிவலோகத்திலே சாலோக சாமீப சாருப பதங்களுக்கேதுவான புண்ணியங்களை யுடையவராயவிடத்துத் துக்கமென்பது சற்றுமில்லாமல் சுகமே யநுபவிப்பர். அநுபவிக்கையிலும் போகத்தில் மனம் பற்றில்லை ஆகில்,—அரனருளால்-சிவனருளால் நிட

ளை—ரு-ஷ பிரளயகால மளவும அவவிடததுச சீவன்முததரா யிருநது பிரளயததிலே பரமுததியை யடைவா அவவிடததுப போகபரவசததினுலே கிடடை கூடாதிருநததாகில்,—இககப பாாமேல நாடடிய நறகுலததினிலவநதவதரிதது- இநதபபூமி யினமேல ஈனகுலததினறிச சிவதருமமபணணுவோா குலதது லேவநதுதிதது,—குருவான ஞானநிடடையடைநதவா நா தனருளே-ஆசாரியா கருணையினுலே ஞானநிலமையைப பெற றதினுல் சிவனை வேறற சிவசாயுசசியததை யடைவாகளென றிதனபொருள.

* ஹரணம - நீககுதல, † உபாதேயம-எடுககததககது,

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சாவாதிக்க நிராலம்ப சிவ சாக்ஷாதகார சாதன நிாலம பசிவசமாதி முனசொல்லிய ஞானததினு முககிய மெனபது ஆசாரியரு மறிவிப்பிககினரூா.

கிளாததல - பணணுதல்,—இங்கப்பா்ாமே லெனபது நியம மனறு "புவனே குரவஹ" எனறு சிவாகம விததககா செயபுவா ாகளாதலால, போய்ப் பொருந்திய புவனததிருநதபடி பூமியி ற் றிருமபாநது ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகணடருததிரகுரு சதாசிவகுரு முத லோரால் நிரீக்ஷிதாகளாய்க கொணடுப பரமுததியானகளா வாாகள

மறைநதய வெளிப்பொருள்

× புவனநதோறுங் குருககள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யைந்தனுள் முன்னையமூன்றினும் ஆசிரியனறிவுறுக்கு முண்மைஞானம் நிகழாமையின், உண்மைஞான மெனப்படுவன ஏனைக் கேட்டல்சிந்தித்தல்களுஞ் சிந்தித்தனைப்பின்னர்த் தெளிதலுந்தெளிந்தவாறே யதனி னிட்டைகூடுதலுமென்னு நான்கேயாம். இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர். இந்நான்கினுள் மேவுதலின்றித் தீக்கையிலத்துவசுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதலோதுவித்தல கேட்பித்தன மாத்திரையின்று தப்பினவர், பதமுத்திகளின் வைகி நீங்கியதனையானே ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டன்முதலிய நெறியா னிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபெற்றுய்வ ரென்பதாம்.

ஓதன்முதலிய மூன்றினின்றோர்க்குங் கேட்டன்முதலிய ஆசிரியனையின்றி யமையாதென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, 'இத்தப்பாமே ஞூடிய நற்குலத்தினிலவத் தவதரித்து' என்றதுணையேயாகலின் அதுவே நியதமன்றெனக் கொள்க; சரியைமுதலியவற்றினின்றோரும் 'அங்குநாதனே முன்னின்றுணர்த்துவாநற்றுளே,' என வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படுதலின்

இனி மேவாதுதப்பினவரென்பதற்குக் கேட்டன்முதலிய மூன்றினின்று தப்பினவரென் றுரைப்பாருமுளர்.

கேட்டபின்னர்க் கேட்கவேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் றால வேண்டாமையானும், தெளிதவழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டன் முதலியவற்றினின்றோர் சுத்தத்தத்துவபுவனங்களின் அபரமுத்தராக வைகியவாறே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்களைச் சரியைமுதலியவற்றினின்றோரோடொப்ப வைத்து அங

னமுரைத்தல் சிறிதுமேலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோ டியைப்புபடாமையானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென் றொழிக

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப் பகுதித்தென்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப் பாமாறும் அவற்றிற்குரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்த நிட்டை கூடாதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மோருபாயநிட்டை யருளிச்செய்கிறார்.

கேட்டல் - முற்சனனங்களிற்செய்த சரியை கிரியை யோ கங்களின் முற்றுதலினாலே ஆசாரியனருளிச்செய்த ஞானோப தேசங்களை ஏகாக்கிர சித்தனாய்க்கொண்டு விரும்பிக் கேட்ட ல் —உடன் சிந்தித்தல் - முன்சொல்லப்பட்ட திரிபதார்த்தங் களைக் கேட்டபொழுதே இப்படியோ பதியினுண்மை, இப்படி யோ பசுவினுண்மை, இப்படியோ பாசத்தினுண்மையென வா ராய்வது சிந்தித்தலாம் —தெளிதல் - இப்படி யாராயப்பட்ட பாசத்தினுண்மை பசுவினுண்மையிற் கூடாமல், பசுவினுண்மை பதியினுண்மையிற் கூடாமல், பாசஞானம் அஞ்ஞானம், பசுஞா னம் சுதந்திரஹீனம், ஆகையால் பதிஞானமே உண்மையாகவு ள்ள இதுவே பொருளென்று தெளிவதே தெளிதலாம் —நிட் டைகிளாத்தல் - பதிஞானம் பேதகத்தி லானமாவொழிந்து தானொரு முதலில்லையென்ன அந்த வானமாவாய்நின்ற தன் மைபோல இந்த வான்மாவும் அந்த ஞானமொழிந்து தானொ ருமுதலில்லையென்ன அந்த ஞானந் தானாய் நின்றுவிடுதல் நிட

டைக்கிறதலாம—என்கிறிரண்டாம - இப்படிப் பேர் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்ன நாலுவகையாம—கேட்டல் சி... ஞானநிட்டை யடைந்தவர் நிட்டைமேவினோர் - இவையிறுக்கு குண்டான பேறுகளைச் சொல்லுமிடத்து நிட்டை மேவி பொருந்தினவர்கள் ஞானத்திலே யுண்டாகப்பட்ட சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள்—மேவாது கேட்பினவர் - அவர்கள் சிந்தித்துத் தெளிக்கமாத்திரத்திலே நிட்டை கூடாமையாலதுக்குச் சாயுச்சிய முண்டாகாது—மேலாய பதங்கட்கு நியமனியராகாராகி - மேலாய சாலோக்கியாதியான பதமுத்திகளைப் பெற்று அதற்குக் காத்தாக்களாகவிருந்து,—இப்படிச்சித்தநிசாந்தர்-அவ்விடங்களி லுண்டான சுகங்களை யனுபவித்து,—அரனருளால் விநாசபாசமேல் நாட்டியதற்கு லத்திரும் வந்தவதரித்து-அந்த கொலைதப்பிணைப்பு தம்பிரானுடைய காருணியத்தினாலே இந்தப் பூமியின்கண்ணே வேதாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட தபசுபொருந்தியிருக்கிற நல்ல ஜாதிகளிலே வந்துதோன்றி அந்த ஜன்மத்திலே,—குருவால் ஞானநிட்டையடைந் தவராகாதவர்களை - ஆசாரியனாலே ஞானநிட்டையைக்கூடி பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்தா நிற்பார்கள்

இதனாற் சொல்லியது, கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்ன ஞானம் நாலுவகைப்பட்டிருக்குமென்றும், நிட்டை கைகூடினவர்கள் சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்களென்றும், நிட்டைகூடாதவர்கள் சாலோக்கியாதியான பதமுத்திகளைப் பெற்று அதற்குக் காத்தாக்களாயிருந்து அந்தப்போகங்களையனுபவித்தது தொலைத்தபின்பு தம்பிரானுடைய காருணியத்தினாலே பூமியின்கண்ணே நல்ல ஜாதிகளிலே வந்துதோன்றி ஆசாரியனாலே ஞானநிட்டையைப் பெற்று அதினாலேபர

பேறுவாருடைய சோபானத்தைப் பெறுவாரென்னு முறை மையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

விளக்கின ஞானம் - மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யைப்பண்ணுனா ரென்னைய மூன்றினும ஆசிரியனறிவுறுக்கும் உண்மைஞான நிகழ்ச்சியின உண்மைஞானமெனப்படுவன,—கேட்டலுடன சிந்தித்தறெளிதலிட்டை விளத்தலென விரண்டாம்-ஏனைக்கேட்டலிசிந்தித்தலகளுஞ் சிந்தித்தனைப் பின்னாதறெளிதலுந் தெளிந்தவாறே யத்னாபி னிட்டை கூடுதலுமென்னு நானகேயாம —நிட்டை மேவினோர்கள் வீட்டை யடைந்திடுவர் - இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர்,—மேவாது தபசினவர்- இந்நானகினுள் மெவுதலின்றி தீக்கையின் தத்துவ சுத்திபண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தலமாத்கிரியை னின்று தபசினவர்,— மேலாயபதங்கட்டிடிய புண்ணியர்களாகி - மேலாய பதமுத்திகட்டிடப்பட்ட புண்ணிய பேரெய்ட்டால்,—இவை பின்னிருகர்த்த - இப்பதத்தினையினிதாக வனுபவித்தலாகிய பதமுத்திகளின்வகி,—அரனருளாலிங்ஙன பாரமேல்-முதல்வ னாணையானவைகளினின்றுநீங்கி யிவ் வுலகத்தின,—நாட்டியகற்குலத்தினில்வந்தவதரித்து - உயர்ந்த நற்குலத்திறதோன்றிய தன்மையானே,—குருவான ஞானநிட்டை யடைந்தடைவர் நாதனருளே - ஆசிரியன மாட்டுக் கேட்டன முதலிய செறியான் நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபே றடைவர்.

இவையிரண்டுசெய்யுளானு மேற்கூறிய ஞானமாவது இ
தனைப்பகுதித்தெனப்படூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமா
று மவற்றிற்குரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நிட்டை கூடாதோர் திருமப்புதல்வனறி வேதத்தின்வழி நி
ன்று தானஞ் செய்தோர் பெறும்பேறும், சரியைமு
தலியவழியினின்றனுட்டித்தவர் அபரமுத்தியை
யடைந்ததற்கும், பகருவர் பரமுத்தியை யடை
வரெனப்படூஉ முணர்த்து கின்றார்

தானம்யாக தீர்த்த மாச்சிரமந்தவங்கள் சாந்தி
விரதங்களும் யோகங்களுஞ்சரித்தோர், ரீனமிலாச் சுவர்
க்கம்பெற விமைப்பளவின்மீளவ ரீசனையோ கக்கிரி
யா சரியைதன்னின்முயன்றோர், ரூனமிலா முத்திபதம்
பெற்றுலகமெல்லா மொடுங்கும்போ தரனுணர்வா
தொழிலிலுறப்பவித்து, ஞானநெறியடைந்தடைவர் சி
வனைப்பாந்தே நாதனே முன்னிறுதி னணுகுவர்நற்று
ளே (உரு)

தானம் — துலாபுருட முதலிய மகாதானஞ் செய்த வர்களும

யாகம் — அக்கினிட்டோம முதலிய யாகங்களைத் தை யனுட்டித்தவர்களும்

தீர்த்தம் — தீர்த்த யாத்திரைசெய்து கங்கைமுதலிய தீர்த்த மாடினவர்களும், கோடிதீர்த்தங் கடந்து குளிக்கினும் பலமில்லை யென்றார்.

ஆச்சிரமம் — பிரமசரிய முதலிய நாலாச்சிரமத்தின் வழி நின்றொழுகுவாரும்

தவங்கள் — விரத சாந்திராயணங்களினாலே சரீரத்தை வாட்டப் பண்ணினவர்களும்

சாந்தி — பரிகாரம்

விரதம் — "வீடுஞானமும் வேண்டுவதிலை விரதங்களால், வாடிஞான மென்னுமவன அடிசேருவது ஞானமே" என்பதனால் மாதோபவாச முதலிய விரதங்களையுடைத்தவர்களும்,

கன்மயோகங்கள் சரித்தோர் — கன்மயோகத்தின்வழி நின்றொழுகுந்தவர்களும், இவர்களெல்லாரும்

ஊனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற்றின்பமெனின் மீள்வர் — சுருதிவழி யொழுகினவர்கள் சுவர்க்கத்தைப் பெற்று, என்பதனாற் சுவர்க்கத்திலுண்டான போகங்களைப் புசித்தாலும் தொலைந்தவாறே இமைக்கொட்டி விழிக்குமுன்னே பூமியின் கண்வந்து பிறப்பார்கள் சைவர்கள் அடையும் பலமியாதெனில்?

ஈசன் யோகக் கிரியா சரியைதன்னின் முயன்றோர் — சிவனருளிச்செய்த திவ்வியாகமங்களிற் கூறிய சரியை கிரியை யோகமென்னு மிம்மூன்றினும் அனுட்டித்தவர்கள்

ஊனமிலா முத்திபதம் பெற்று — குற்றமில்லாத சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளை யடைந்திருந்து. இவைவட மொழி

அஃதாவது ஸ என்பது அவனென்றதாம் அவனுலோகத்தை யவன் சமீபத்தை அவனுருபத்தை என்றறிக

இப் பதமுத்தியாவது மிச்சிராத்துவாவிற் பிரளயாகலப் பிராபத்தியைப் பெற்றிருக்கிற ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் எழுந்

கருளி யிருககும சிவலோகததிற பதமுததியைப பெறறிருக்க லெனைவறிக

ஙலக மெலலா — அசுத்தமாயை சங்காரப படியபோது க
மொடுங்குமபோ — குவிற சிலருககுச சிவன சாநிததியமாக்
து — மேலான நாத தததுவததை யடைநதிருக
து மகாசஙகார காலததிற பரமுததியை ய
டைவிபபது

ஆணமுனிலா — சிவா பகருவ மிலலாதபடியினுலும டோ
தொழிய — சததில் விருபபததை வைக்கையினுலும
அவாகளுககுச சிவன சாநிதியமாயத தி
ருவடியைக கொடுத தனுககிரகஞ் செயயா திருபபானுகில அப
பொழுதவாகள

உறபவிதது — அநதப பிரகிருதியினினறும சஙகரிபபு ண
டு மீளவுஞ சிருட்டிககபபட்டு சநதமெடுத்த த
நதப் போகஙகளைப புசித ததில் வையிராககியமபிறநது முத
தியடையவேணு மெனனு மிசசையுணடாய்

ஞானநெறி ய — மூன சநதததில் விட்ட குறையினுலே
டைநது — ஞான யாகத்தை யடைநது கேட்டல் மு
லியவற்றின வழியே யனுட்டிதது நிட்டை
பொருநதினினறு

அடைவா சிவ — அந்த வானமாககள பிரகிருதி சிவலோக
ஙையஙகு — தறத முனபுபோ லடைவாகள

அஃதெனபோல வெனில்? சுததரபபெருமா னுடனுா சி
வலோகததினினறு பூமியினைகண் வநது சரீரமெடுதது எனனை
யொருவனுக வகுததனை யெனறு திருவுளஞ் செய்து ஞானநி
ட்டா பலததாலே பிராகிருதமான வடிவுடனே போககனே
போமே!

ர்களிடத்தில் சாந்நித்தியம் பண்ணார் பண்ணுதொழியவே பிராரப்த முடிவாய்ச் சிருஷ்டி யாரம்ப மெவ்வளவு நாடு, அவ்வளவு காலமும் கேவலாவஸ்தையை யடைந்திருந்து சிருஷ்டிக்குப் பிறகு சுத்த பூமியின்கண்ணே பிறந்து ஆசாரியனாலே ஞானமார்க்கத்தைப் பெற்று அந்தமார்க்கத்திலே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவார்கள்.

நாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர் நற்றுளே-பிராரம்பத்துக்கு முன்னே வைராக்கியம் வந்ததாமாகில் சிவன் சாந்நித்தியம் பண்ணுவார், பண்ணவே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவார்.

சிவனே என்பது நடுநிலைத்தீபம்

ஏகார மீற்றசை.

இதனால் ஸமிருதியுக்த தருமத்திலும் ஆகமோக்த தருமம் மதிகமென்பது கூறியது.

* ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது, † வாத்தித்வம் - இருக்கை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்படியே ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட தேசிகாதியர்களால் தீக்ஷிக்கப்பட்டிருந்த சில மகாப்பிரளய முடிவில் சிவதீக்ஷைத் தால பரமுத்திமான்களாவார்கள், ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டாதி தீக்ஷையைப்போல சிவ தீக்ஷையுமில்லாதார் மற்றும் மகாசிருஷ்டியிற் பூமியிற் புவனங்களிற் றுன்ஜனமித்துப் புவன குருக்கள்களாற் றீக்ஷிக்கப்பட்டுச் சிவசமாதிபண்ணிப் பரமுத்திமான்களாவாரென்று பாஷிக்கின்றார்

இமைப்பளவிலும் - நித்திய நிலையின்றி,—ஈசன் யோகமென்றது சாலம்ப சிவயோகமாதலால் ஈசன யோகக்கிரியா சரியை

பனி னின்றோ நிராலம்ப சிவசமாதி நிலைசெட்டு நிலைபெறுந்தோ
றும்பால் வருவித்துக்கூட்டுக,— முத்தி - பரமுத்தி
பற்றையை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலேமேலே போயும் மீளுதற்கேதுவாகிய பசுபுண்ணியங்
களாலன்றி, மேம்பட்ட சரியைமுதலிய சிவபுண்ணியங்க
ளின்வழிப்பற்றடித்தோரும், மேவாத தபசினவரோடொப்ப
த் தத்தமக்குரிய பதமுத்திகளி னெடுங்காலமவைகி முடிவின
கண் வாற்றுறும ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்து
வரென்பதாம்

இதனுனே சரியைமுதலியவற்றிற்குப பயன மேற்கூறிய
சாலோகமுதலிய பதமுத்திமாத்திரையே போலுமென்னு மா
சங்கையை நீக்கியதூஉமாயிற்று

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாக்கள் புண்ணியங்களைச்செய்து போகங்களைப் புசி
க்கும்பொழுது இருக்கிற பதங்களெல்லா மொத்திராமல் ஒன்று
க்கொன்று ஏற்றக் குறைந்து தெனம்பு என்ற மாணுக்கனேநோ
க்கி யருளிச்செய்கிறார்.

தானம - கோதான பூதான முதலாகவுண்டான தானங்
கள்,—யாகம - சோமயாக முதலான யாகங்கள்,—தீர்த்தம -
கங்கைமுதலான தீர்த்தங்கள்,—ஆச்சிரமம்-தேவதாருவனமுத
லான ஆச்சிரமங்கள்,—தவங்கள - பஞ்சாக்கினி நடு ஜலத்தின
டுமுதலாகச்செய்கிற தவங்கள்,—சாந்தி - நன்மைபபகுதி

களைப் பொருந்தியிருக்கிற சாந்திகள்,—விரதம் - மாசோபவா
சம் அட்டமிவிரதம் முதலான விரதங்கள்,—கனமயோகங்கள் -
சிவயோகமென்றியே சரீரவருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட யோகங்
கள்,—சரித்தோர் - தான முதலானவற்றைச் செய்தவர்கள்,—
ஈனமில்லாச் சுவர்க்கம்பெற நிமைப்பளவில மீள்வர்-குற்றமற்றி
ருக்கிற சுவர்க்கத்தைப் பெற்று அவ்விடத்திலுண்டாகிய வின
பங்களை யனுபவித்து அது தொலைந்தவாறே ஒரு கணப்பொழு
திலே பூலோகத்திலே மீண்டு வருவார்கள் இந்தப் பசுபுண்ணிய
த்தின் முறைமையறியும்,—ஈசன்யோகக்கிரியா சரிதையினி
னின்றோர் - பரமேசுவரனருளிச்செய்த சிவாகமத்து சொன்ன
முறைமையிலே சரிதை கிரியை யோகங்களை யனுட்டித்தவர்க
ள்,—ஊனமிலா முத்திபதம்பெற்று - குற்றமற்ற சாலோக்கிய
சாமீபிய சாரூப்பியமென்னும் பதமுத்திகளைப்பெற்று சருவச
ங்காரம் வருமளவு மந்தப்பதங்களிலுண்டாகிய போகங்களைப்
புசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் — உலகமெலா மொடுங்கும்
போது - பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சங்காரப்படும்பொழுது,—அரன
முனிலா தொழியின் - பரமேசுவரனிவர்களை யனுக்கிரக
த்திலே முன்னின்று இரட்சியாநின்றில,—உற்பவித்து - மீளவுஞ்
ஜநநத்தையடைந்து,—ஞானநெறி யடைந்தவர் சிவனை-மு
ப்பு விட்டகுறையிலே அந்த ஞானத்தைப் பொருந்தி ய
தினவழிந்தகா . யந்தஞானத்திலே சிவனைப் பெறுவர்யாக
ள்.—அங்கு நாதனேமுன்னிற்கில் நண்ணுகுவாரன்றேல் - அந்தச்
சங்காரகாலத்திலே பரமேசுவரன் முன்னின்று இரட்சியாநின்
றிலப்பொழுதே யவனுடைய கன்மபயகுதியா யிருந்தவர்கள் சீ
ரபாதத்தைக் கூடாநிற்பர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, தான மியாகமுதலான பசுபுண்ணி
யங்களைச் செய்தவர்கள் சொர்க்காதி பதங்களைப்பெற்று அங்கு

ளைசங்களை யனுபவித்துத் தொலைத்தவர்கள் இனிப்பிறப்பூ லோகத்திலே வருவாரென்றும் சிவப்பிராப்திரென்று சொல்லப்பட்ட சரியைகிரியை யோகங்களைச் செய்தவர்கள் பதமுத்திகளைப் பெறுகிறவர்களென்றும் சங்காரப்பிரபந்த வைபவத்திலே பரமேசுவரன அநுக்கிரகிக்க வவ்விடத்திலே சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்களென்றும் அவ்விடத்தி ... ஞ செய்கானில்லையாமாகில் மீளவுஞ் ஜனனமெடுத்து ஞானத்தினாலே சிவனுடைய சாயாசத்தைப் பெறுவார்களென்று முன்னுரையையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தானம் - தானங்கள் செய்தலும், — யாகம் - யாகங்களியற்றுதலும், — தீர்த்தம் - புண்ணியதீர்த்தங்க ளாடலும், — ஆசிரமம் - தத்தநிலைகளிற் றவறா தநுட்டித்தலும், — தவங்க - தவங்களியற்றலும், — சாந்தி - பிராயச்சித்தங்க ளியற்றலும், — விரதம் - விரதங்களியற்றலும், — கன்மயோகங்களைச் செய்தோர் - கன்மயோகங்க ளியற்றலுமாகிய வினைகளை யநுட்டித்தோர், — ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற நினைப்பவர்களின் மீளவா - ஏமிக்குடைய சுவர்க்கலோகத்தினைப் பொருந்தி யநுபவித்து மீள்வாராகலின மேலேமேலே போயும் மீளுந்தன்மையவாகிய பசுபுண்ணியம்போலன்றி, — ஈசன சரியைகிரியாயோகத்தினை நேரா - முதலவன் விதித்த மேம்பட்ட சரியைகிரியாயோகங்களாகிய சிவபுண்ணியங்களை இப்படி யநுட்டித்தோரும், — ஊனமிலா முத்திபதம்பெற்று - மேவாத தப்பினவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய பதமுத்திகளி னெடுங்காலமிருக்கி, — உலகமெலாமொருங்குமபோ தரணமுதலா தொழிலின் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சங

டங்கொடுமுறு முதலவன் முன்னினருளாலே சிவ
ஞானத்தை யடைந்த சிவயோகியர் - மீ திருக்
கையுடைய முதல்வினைகளையறுத்துக் குருவருளான ஞா
னத்தைத் தலைப்படுவதனை டையது வாகலின்,—அவர்
கள் நிறைந்த தருவனுக்குவா-மேற்கூறிய சரியைமுதலிட
ருவார் மேருரு முதல்வனருள்பெற்று திருவடியிற் சேர்ப

இதனே சரியை முதலிய வறநிற்கும் பயனை மேற்கூறி
யோக முதலிய பக்முதத் மாத்திரையே போதுமெனக்
காணவைத்தலை நீக்கியதூஉமாயிற்று

மறைஞானதேசிகர் உரை

வெருட்டு விலக்கிச் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்ற
சிவஞானச் செயலுடையோர் கைபிறருணர்ந்தி
மையே செய்திடினு நிலமன்றோ பொறிகடந்து, பவமா
கடலிலழுந் தாதவகையெடுத்துப் பரபோகந் துய
ப்பித்துப் பாசத்தை யறுத்த, தவமாரும் பிறப்பொன்
றிற் சாரப்பண்ணிச் சரியைகிரியா யோகந் தனின்று
ராமே, நவமாரும் தத்துவஞானத்தைக் கொடுத்து நாதன்
க கமலங்களைச் சேர்க்குந் தானே. (உசா)

(இ-ள்.) சிவஞா சிவஞானத்தினுடைய செயலை யுணர்ந்த
னச் செய ஞாதாக்களிடத்தில் எல்லாப்பொருளைக் கா
லுடையோ ணவு கொடுக்கினும் ஆசையற்ற ஞாதாக்கள்
ளெயிற் றுனந் தானம்வாங்கில் அவர்களும் நமக்கு போலே
டியானவே செ விருப்ப முடையவர்களாகார்களோ வெ
ய்திடினும் னில்?

'ஒற பிணியு னாக நோனி வேளவா விபித்தா னே று, மு
ப வ பிறனையுன் யவாகொடையு பயன்" என ஈது றிக
வமலே போ நிலமான று மலையாளா று லெபயது நா
நிசழ்ந்து டோறும வளருமோ அதபோலயிந பு
ணியமும பிரளயபரிபக்குமுமின நந்த
யவ தநுகது போகத்தைக் கொடுக்கும

'கருமிகட டுகைநிறகுங கலநதொரு பிறடபிறகரற, ெ
ராந தயகதோராக டுகை பிரயபொரு நூறுநிரகு, மரியமக
நிரகாககுகை யாயிரமயிரயபுநிரகு, மூரியபோக்ககுஞானய
ஈடடிபெருழுநிறகும" எனபதனு லொன்றுகொனது விசட
ெ வறிக.

பவாரயககட இநதப பலங்கொடுகக தாதாவை ஞா
ெ பருநதாதவ மரணமாசிற கடலிலே கிடந தழுநதாதபம
நெறி நித்து கரையேறறி

பரபோகந்து அபர போகஙகளைப புசிபபியாமல் ே
ந்து லான போகஙகளைப புசிபபிதது

அவவிருவகை யாவன? மாயாகாரியமாகிய புவனஙகளி ரு
ருககு மமோசாதிகளான உருததிரரகள் புசிததிருககும போகம
அ பரபோக மெனவறிக.

சுத்தமாயா காரியமாகிய சுததத்துவ புவனஙகள வி
• ததேசுரர முதலாயிஞர புசிததிருககும போகம பரபோகமெ
னவறிக

சுதத தததுவ புவனவாசிகளுககு கனமமில்லாமையா
லவாசகளுககுப போகங கூடாதெனில், பிரளயாகலருககுக கன
ம முண்டாதலால அபரபோக மெனறுர.

விஞஞான கலருககுக கனமஞ் சாரணமனறு மலபரிபாக
ம காரணமாதலாலும, சுததகனம முணடென்று ஆகமங்கூ
றுகையாலும பரபோகததைப புசித்திருபபாரசளென வறிக

பாசத்தைய — அநேக ஜநநமெடுத்து நடந்த கிரியாதிய
றுத்துத் தவமா — முத்தியை யெளிதினிலடைதற்குத் தவத்தைப்
ரும் பிறப்பொ — பண்ணுதற் கேற்றதொரு ஜநநத்தை யெடு
ன்றிற் சாரப்ப — ப்பித்து ஞானாசாரியனை யெளிதினி லடைந்
ரனார் — தருந் தவத்தைப் பண்ணுதற் கேற்றதொரு
ஜநநத்தை யெடுப்பித்து ஞானாசாரியன் றிருக்
கையிலே பாசத்தைச் சேதிக்கும்படி பண்ணி,

சரியைகிரியா — சரியை முதலியவற்றைப் பொருந்தி யத்
யோகந் தன்னி — னாலே வருந்தி யனுட்டித்த தற்பலத்தினா
னஞ்சாராமே — லே யடையவேணுமென்னும் நியமமு மின்றி,
இங்ஙன மில்லாவிடத் தெக்காரணத்தாலென்னில்?

நயமாருந் தத் — நினைக்குந்தோறு நினைக்குந்தோறும் புது
துவ ஞானத்தை — மைபொருந்தி யிராநின்ற சத்தியஞானத்
நல்கி — தைக் கொடுத்து,

நாதனடிக்க ண் — அந்த ஞானப்பலத்தினாலுண்டாகிய ஞா
மலக்க ணணுகு — னக்கண்ணாலே சிவனது திருவடித் தாமரைக
விக்குந் தானே — ளைப் பொருந்துவிக்கும். எ-று

ஞானம் - எழுவாய்.

நணுகுவிக்கும்-பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் மிருகேந்திரம் பௌட்கரத்து மறிக. (உகூ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் நான்கும் சாமானியருக்குக் கொடாமற் சிவஞானிக ளுக்கே கொடுக்கில் சுவர்க்க பலமாத்திரமன்றி முத்திக் கேதுவா மென்பது கூறுகின்றது

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றனத்தினளவுஞ் செம்பினிலே நிலமிலே போற் றிகழ்ந்து பரபோகந் துய்ப்பித்து—காஷ்டத்திலே மறைந்திருந்த அக்கினியானது * மதனத்தினாலே பிரகாசித்துக் காட்டத்தை மறைத்துத் தானேயாய் நின்றதுபோல முன் னணுமாவிலே மறைந்திருந்த சிவனது ஞானக்கிரியாசத்திகள் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலினாலே ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியா சத்திகளிலே பிரகாசித் தவைகளை யடக்கித் தானேயாய் நிற்கும் அவ்வாறு பெற்றபோ சிவஞானச் செயலுடையோர் அவர்கள் கையிலே வெள்ளிலவாகிலும் ஒருவஸ்துவைப் பக்தியுடனே கொடுத்தால் அது ரத்தினங்கள் முதலான சாவ வஸ்துக்களாய் முடைத்தாயப் பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீரணமுடா யிருக்கும் பூமியையும் ஸ்வர்ணமயமாகிய மகாமேருவையும் வேக வேதாங்கங்களை யோதியுணர்ந்து வழுவற அக்னிஷ்டோமாதி சத்திரயாக பரியந்தம் பண்ணுங் கர்மகாண்டிகையினாலே கொடுக்கத் தக்கிலும் அதிகமாக விளங்கி இந்திர போக முதலான வுலகங்களிலே மேலான போகங்களைப் புசிப்பித்து,—பவமாயக் கடலி லழுந்தாதவகையெடுத்துப் பாசத்தைய றுத்துத் தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணி—ஆசாரியராலே ஜநந மரணமாகிய மாயா சமுத்திரத்திலே நின்றுங் கரையேற்றி யாணவ மாயை கன்மமென்கிற பாசத்தினையொழிக்கும்படிச் சிவகருமமாகிய † தபோதனருடைய குலத்திலே யொரு ஜநநத்தைப் பெறுவித்து,—சரிதைக்கிரியாயோகங் களிலும் சாராமே—சரிதைக்கிரியா யோகங்களைச் சாதியாமலே,—நவமாருந் தத்துவஞானத்தைக் கல்வி—புதுமையாகிய பரதத்துவமாகிய சிவஞானப் பிரகாசத்துக் கேதுவாய்,—தாதனடிக் கமலங்க ணணுகுவிக்குக்கானே—சுவாமியாகிய சிவனுடைய சாயுச்சியத்தை யடைவிக்கும் சிவஞானிகள் கையிற் றனமென றிதன்பொருள்.

* மதனம - கடைதல், † தபோதநா - தவத்தைத் தன மாகவுடையார

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நிஷ்பிரபஞ்சசமாதி நிலைபெற்றோர் பெருமை நிகழ்த்துகின்றார்

சிவஞானச் செயலுடையோர் - நிராலம்ப சிவயோக சமாதிமான்கள்,—சித்தத்துவஞானத்தை - நிராலம்ப சிவயோக சமாதியை,—நல்கி - கொடுத்து,—நாதனடிக்கமலங்கள் - ஞானத்த ஞானக்கிரியா சத்திசமான சத்திலக்ஷண சிவத்துவத்தை

மறைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—o—

விதிவழியினறிப் பதிவழியினின்று பதமுத்தியைய பெற்றோரும் முடிவின்கண் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவரெனபதாம.

பதிநெறியினின்றோர்க்குப் பக்குவமிகுதிப்பாட்டாற் சரியைகிரியாயோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவல்லது ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் வருத்தமுமுடையனவல்லவென்பார், சரியைகிரியாயோகந் தன்னினுஞ்சார்ந்தோரெனவுரு ராகலின, சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச்சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணாமையறிக.

இவை நான்கு செய்யுளாலும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும பயனும சரியைமுதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும பய

ளும் சிவஞானிகட்குச் செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தா
ற் பதிநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்தமுற்கூறப்
பட்டன, எந்நெறியினின்றோர்க்கும் வீடுபேறு பயத்தற்கு ஏதுவாய்
நெறியாகிய ஞானமார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது
கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

பாத்திராபாத்திரங்களை யறிந்து தானஞ்செய்யு முறைமை யருளிச்செய்கின்றார்.

சிவஞானஞ் செய்யுடையோர் கையிற் றானந் தினையே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து - தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைவிட்டு நீங்கியிருக்கிற சிவஞானிகள் கையிலே கொடுக்கப்பட்ட திரவியமோ ரெள்ளளவாகிலும் அது பூமியினளவும் ஒப்பான மகாமேருவென்னச் சக்கிரவாளகிரியென்ன விட்டுவிளங்கு,—பவமாயக்கடலி லழுந்தாதவகை யெடுத்து - ஜனனமரணமாகிய மயக்கத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற துக்கசாகரத்திலே விழுந்து அழுந்தாதபடி யெடுத்து,—பரபோகந் துய்ப்பித்து,- மேலான போகங்களைப் புசிப்பித்து,—பாசத்தையறுத்து - பாசபந்தநாசமாகும்படி,—அவமாருட பிறப்பொன்றிற் சரிப்பவரை - அரியதவங்களைச் செய்யத்தக்க கோத்திரங்களிலேவைத்து முருஞானமெடுத்து,—அவ்வை இடையோகத்தவிழுந்தாரபோ- சிவஞானிகள் கையிற் கொடுக்கப்பட்ட தனமானதுகையிலே திவிக கரணங்களினுண்டாகிய தொழிலைச் செய்யுஞ் சரியை கிரியை யோகமென்று சொல்லப்பட்டவைகளிலும் பொருந்தாமல்,—நவமாரும் தத்துவஞானத்தைக்கொண்டு—நானானும்பமைபொருந்தி யிருக்கப்பட்டானின்ற வுண்மை ஞானத்தையும்

கொடுத்து,—நாதனடிக்கமலங்களை நண்ணுவிக்குந்தானே - சம்பிரானுடைய சீர்பாத கமலங்களிலேதானே பொருந்துவிக்கும்.

இத்தாற் சொல்லியது, திலமளவாயினுஞ் சிவஞானிகளுக்குச் செய்ததான மகாமேருப்போல மகத்தாகிய பிறவிக்கடலிலே நின்றுமெடுத்து மேலான போகங்களைப் புசிப்பித்து பாசநாசமாம்படி சுயஞ்சோதித்திரத்திலே வைத்து ஒரு ஜனனமெடுப்பித்து சரியை கிரியை யோகங்களையும் அனுட்டியாமல் உண்மைஞானத்தை யுண்டாக்குமென்றும் அந்த ஞானந்தானே தம்பிரானுடைய திருவடித்தாமரைகளிற் கூட்டுவிக்குமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சிவஞானச் செயலுடையோர்கையிற் றானம் - விதிவழியி னறிய பத்திவழியினின்று சிவஞானிகள் கையினக்கண் தானஞ்செய்த தனித்தபொருள்,—திலமாவே செய்திடினு திலமலைபோற் றிகழ்ந்து-சிறிதாயினு திலமலைபோல் வளர்தலால்,—பரபோகந் துய்ப்பித்து - மேலாகிய சாலோகாதி பதங்களை யொருகாலையாகவுமனுபவிக்க கருணனி யாண்டுளவாகிய வின்பங்களை யநுபவிக்கச்செய்து,—பவமாயக்கடலி லழுந்தாதவகையெடுத்து - ஜனனமரணக்கடலின்க ணழுந்தாதவண்ணங் கருணைக்கையா லெடுத்து,—பாசத்தையறுக்க - பாசத்தினின்றும் நீக்கி,—தன்னோரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணி - தவஞ்செய்தற்குரிய வுயர்ந்த குலத்தி லொரு பிறவியை யடையச்செய்து,—சரியை கிரியாயோகந் தவிர்த்துச் சாராமே - சரியை கிரியாயோக மேனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பு மருமையுமின்றி யெளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறச்செ

யது,—நவமாருந் தத்துவ ஞானத்தைநல்கி நாதனடிக் கமலங் கண்ணுறுதவிக்குந்தானே - முடிவின்கண் ஞானநெறியைக் கிலைப்பட்ட முதல்வன் கமலம்போன்ற திருவடியிற் கலந்தலாகிய வீட்டினை யெய்துவிக்கும்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேல்வகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும்பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும்பயனும் சிவஞானிகட்குச் செய்யும் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தான் பத்திநெறிநின்றோர் பெறும் பயனு முணர்த்து முகத்தானே பெருநெறியினின்றோர்க்கும் வீடுபே றெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கமின்றி யமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஆதலான் ஞானத்தினாலே தானே முத்தியென்
றுணர்த்துகின்றார்.

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள்புராண
நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவாமென்று, மூனத்தா
ரெனக்கடவா ரஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தமுயா
மெய்ஞ்ஞானந்தா, னத்தா லதுபோவ தலர்கதிரு
முன்னிருள்போ லஞ்ஞான மறப்பந்த மறுமுத்தியா
கு, மீனத்தார் ஞானங்க ளெல்லாஞான மிறையடிஞா
னமே ஞானமென்பர். (௨௭)

(இ-ள்) ஞானத் [illegible] புராணமு மிரு
தால் வீடு பத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்களு மிவைக
ளன்றே நான் சொல்லா ஞானத்தினாலே முத்தியென்று

பனைகள் புராண முறையிட்டுச் சொல்லியிருக்க அவைபட் கலவாகமரு வன -

சொல்ல

இருக்கில், பிராமணத்திலும் உருத்திராசுத்திலும் ஞானத்தினாலே முத்தியெனவும்,

இரண்டாம் வேதத்திலாரணத்திலும் பாகதாரணியத்து ஞானத்தினால் முத்தியெனவும்,

சாமத்திற் சாந்தோக்கியத்திலாருணியில் ஞானத்தால் முத்தியெனவும்,

அதர்வசிரசில் ஈசுவர சாட்சாத்காரத்தினாலே முத்தியெனவுங் கூறுகையாலும்,

இஃதன்றிச் சைவபுராணத்தும், சூதசங்கிதையிலும், ஞானத்தால் முத்தியென்பதாலும்,

சுப்பிரபேதத்தும் சிவதருமோத்தரத்தும் ஞானத்தினால் முத்தியெனகையால் ஆகமத்துங் கூறியதாயிற்று

அல்லவோவென் று மூனத்தாரோ லைகட்டவார் — இந்த ஞானத்தினாலே முத்தியில்லை யென த்தினாலே முத்தியெனறும் சிவதீட்சையி னாலே தானே முத்தியெனறும் சர்வஞ்ஞா னோத்தரமுதலிய ஆகமத்தும் காசிபுராணத்தும் பிருகு சாபத்திரயத்திலும் சைவதீக்கையினாலே முத்தியென் றோதியிருக்க, 'எல்லாம் ஞானத்தால்' என்று கூறிய தென்னெனில்? 'கிரியையென மருவுமவையாவுஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தம் எனக் கிளக்கும்' என்கையாலும்,

பார்க்கியை தேவிகாலோத்தர மென்னு மாகமங்களிற் கிரியை சரியை யோக மிம்மூன்றும் ஞானத்துக்கு அங்கமென

று கூறுகையால் இவ்வாசிரியரு மிககருத்தையேபற்றி யருளிச செயததென வறிக

அஞ ஞா னத தா லுழவுந்தா மயபந்தம — இப்படி யறியாமற சொலலுகிறதற்-குப பலம யாதெனில, சரீரபந்தமான பிறப பணடாகையால் முத்தி யடைநதானெனறு சொல்லபபெறு

உயா மெய்ஞ ஞானந தா ளு னதகாலது போவது — இநத ஞானத்தால் பெறும்பலம் யாதெனனில்? அஞ்ஞானமான ஜநநமரணத தற று வாதையுறும லவனது திருவடியை யடை-ந்திருக்கிறதே! அஃதெனபோலவெனனில?

அலா கதிா மு னனிருளபோல ஞ்ஞானமறப பநத மறு முதநி யாகும — பிரகாசததினை யுடைய வாதித்தன நமுனனே யந்தகார நிலலாம னீங்குமாறு போல, அஞ்ஞான மிவனைவிட்டு நீங்கினவ,ே பாசபநதமு மற்று முத்திையையு மடைவன

ஈன த தா ா ஞான கக ளல லாஞான — பரசமயிகள் தககாந் தெய்வத்தை யடை-ந்திருப்பதே முததியென்பர்கள, அநதஞானமிவர்கள் சொல்லு ஞானமபோலனறு, இந்தச் சிவஞானத்துக்குப் பரமு மிலலைச சமானமுமில்லை யாதலாம்.

இவை றவனடி ஞானமே ஞான மெனபா — அநாதி யமல முத்தனுமாய்ச் சுத்தனுமா யாகத்தமே வடிவாயிருக்கிற கர்த்தாவினது திருவடியைச் சேர்ந்து சர்வஞ்ஞத்துவமவி னாகிச் சுவாநதரா... இந்தத்திருப பிந மேலான ஞானமென றறிவாளுயர்கே, சொல்லுவார்கள் எ-று (உஎ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மோட்சம ஞானத்தினாலே யல்லது சரியை கிரியா யோகங்களினாலில்லையென்பது கூறுகின்றது

(ஞானத்தால் - ஞானமென்பர்) ஞானத்தினாலே முத்தியென்று நாலுவேதங்களிலும் பதினெண் புராணங்களிலும் இருபத்தெட்டாகமங்களிலுஞ் சொல்ல, அப்படியன்று யாகாதி கன்மங்களினாலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூர்வமீமாம்சகரும், தீக்ஷாகன்மத்தினாலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூர்வசைவரும், குறைந்த * மதிமான்களாகையாலே என்ன சுகத்தைப் பெறக்கடவர் அவர்கள் சொல்லுங் கன்மங்களெல்லாம் அஞ்ஞானமான மாயா காரியத்தினாற் செய்வது மாயா காரியத்தினாலே பொருந்துவது பந்தமே. நின்மலா சத்தி ஞானத்தினாலே யிந்தப் பந்தம் நீங்குவது அதெவ்வாறெனில்? விரிந்த பிரகாசத்தையுடைய ஆதித்தன்முன் இருள் நீங்குவது போல இவ்வாறு சிவஞானத்தினாலே அஞ்ஞானம் நீங்கவே பந்தம் நீங்கி முத்தியாம் அந்த ஞானந்தான் ஈனவாதிகளாகிய உலகாயிதராதி நிரீச்வர சாங்கியராக்கும் ஆன பெயருடைய ஞானம்போலே ஒத்த ஞானமல்ல, பின்னை ஏதெனில்? சிவஞானமே பரமமுத்தியைக் கொடுக்கும் பரஞானமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர்களென் றிதன்பொருள்.

* மதிமான் - புத்தியுள்ளவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஓடகன்மத்தால் முத்தியென்று மீமாம்சன் விளம்ப மறுத்தசைவ சிறகன்மத்தாலே முத்தியென்று செப்புகின்றார்.

ஞானதகால வீடெனறே-நிராதார தீக்ஷையிற் றிரிபதார்த்த காப்ப தீக்ஷாகலா கலாபமறிந்து பண்ணவேண்டு மாதலால

சிவனது ஞானசத்தி கிருத்தியக்குறித்த தீக்ஷாங்க ஞானமும ஞானம

பின்னவனது தீக்ஷாக்குறிக் கிரியாசத்திச்சிறப்பிருப்பிச்சா சத்தி கிருத்தியக்குறிச் சங்கற்ப சிற்கனமமு ஞானம

• அதுவன்றிச் சாதார தீக்ஷையில் திரிபதார்த்தகாப்ப தீக்ஷாகலா கலாப மறிந்து பண்ணவேண்டு மாதலாற் குருவினது ஞானசத்திக் கிருத்தியக்குறிச் சிவாகம சிரவண மனனத்தெழுந் தெளிதிற செயறகைத் தீக்ஷாங்க யோகாங்க ஞானமும ஞானம

பின்னவனது காயிக வாசிக மானசிக தீக்ஷாகமைமயிறறு காயவாக்கு மனத்தசைவு பண்ணுந் தீக்ஷாக குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப்பிச்சாசத்தி கிருத்திய சங்கற்பக்குறிச் சிறகனமமு ஞானம.

அதுவன்றிச் சாதார வசத்தியோ திருவாணைதீக்ஷையிற் சீஷனது திரிபதார்த்த கர்ப்ப யோகக்கலா கலாப மறிந்து பண்ணவேண்டுதலாற சீஷனது ஞானசத்தி கிருத்தியக்குறிச் சிவாகம சிரவண மனனத்தெழுந் தெளிதறச் செயறகைத் தீக்ஷாங்க யோகாங்க ஞானமு ஞானம்.

பின்னவனது யோகக்குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப்பிச்சா சத்தி கிருத்தியக்குறிச் சங்கற்ப சிற்கனமமுணர்த்த ஞானசத்தி கிருத்தியக்குறிச் சிறப்புஞானப்பிரவேச தீக்ஷாங்க யோகாங்க தியானமும் ஞானம.

தியானத் தசைவற தற்குறித்த தியான சத்திய தீக்ஷாங்க யோகாங்க சமாதியும ஞானம.

சமாதி சாத்திய திருக்கிரியாக்குறி யோகபயோ விதேகப் முத்தி சாக்ஷாத்கார சாதன தீக்ஷாங்க சந்தேக சீயன முத்தி சாக்ஷாத்காரமும் ஞானம்.

இஞ்ஞானங்களிற் சிறந்திற முதானமியமாயுஞ் சிறந்திலார்ந் டமாயு மனுசரிக்குஞ் சாக்ஷான மோக்ஷமும் கிடைப்பிக்கும சங்கற்ப தீக்ஷண நிரீக்ஷணம் பண்ணுஞ் சிவக்கிரியா சத்திச சிரூப பிரூப பிசசாசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையும் ஞானம்.

அப்படிச் சுபபிரபேதம், சுவாயம்புவம், பௌஷ்கரா முதற் சிவாகமங்களிற் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் தீக்ஷையும் ஞானமென்பது சிவாகமப் பிரசித்தம்.

விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னு மவரவர்க் கருக்க மாய விட்டுக் கூட்டி விதிக்கும் அநேகவித ஞானத்தால் மோக்ஷமென்றே பொதுச் சிறப்பாய,—

நான்மறைகள் புராணம் நல்லாகமஞ் சொல்லவல்லவா ரென்னு மூனத்தாரெனக்கடவார் - பிராகிருத காமிக வாசிக மானசிக ஜபங்கத கன்மத்தால் முத்தியென்று செப்பும் ஞானி ராகும் கன்ம மீமாம்சா முதலோ ரேது பிரயோஜனத்திற சருகா, நிஷ்பிரயோஜனர்களே!—

அஞ்ஞானத்தால் - அஞ்ஞான மூலவஞ்ஞானப்பெயரா ணவமல மாரோபித விபரீத ஞானரூப யோக்க கிரியாசாதிரு தருயக்குறி போகத் திருக்குவத்தால்,—

உறுவது தானா பந்தம் - மாயாகன்ம தேகபோகம் கட்டிப பொருந்தும்.—

உயர் மெய்ஞ்ஞானத் தானத்தால் - சொல்லிய வந்தச சிவ தீக்ஷா சிவஞான சிவயோக சிவ சரியாங்கி யங்கஞானத் தால்.—

அதுபோவது - அந்தப் பந்தம் நீங்குவது காரணமிருக்கச் சகசமாயது எப்படிப்போம்?—

அவ்வாகத்தாமுன னிருள் போல - சூரிய கிரண சந்நிதானத்தி லந்தகாரம் போமப்போல,—

அஞ்ஞான மற்ப பந்தமும் - மலம் நீங்க மாயா கன்மங் கட்டு விடும்—

முத்தியாகும் - பின் சிவத்துவாபிவியத்தி சித்திக்கும்

சொல்லிய அங்காங்கி ஞானங்களு ளங்கி ஞான முக்கிய மென்ப தறைகின்றார்.—

ஏனைத்தரா ஞானங்க ளல்லாஞானம் - சிவ தீக்ஷா சிவஞான சிவயோக ஞானபாதத்திரங்களல்லாத சாங்கியன வேதாந்தி முதலோர் சொல்லும் பிரகிருதி புருஷ விவேகப் பிரம விவேக பவுருஷ ஞானங்கள் சைவதேசிகன் சொல்லுஞ் சீவ சிவ ஐக்கிய விஷய சிவசத்திப் பிரமாணிக பௌருஷ பிரமித்திக குறித்த தீக்ஷாங்கமாகிய ஞானம்.

இவைகளெல்லா ஞானம் சங்கற்ப சிற்கன்ம கிர்த்திய ஞான காரண ஞானம்—

இறைவனடி ஞானமே - சிவக்கிரியா சத்திச் சிறப்பிரு பிரகாசத்து லக்கண சிவதீக்ஷையே—

ஞானமெனயர் - ஞானச் சிறப்பென்று சிவ சித்தாந்திகள் செப்புவார்கள்.

சைவ சித்தாந்திப்போல் மறைக்குச் சாங்கிய வேதாந்தி மதத்தராயாசாரகளாய்ச் சஞ்சரிக்கின்றனர், இயானையுமாதிச் சிராசமச சிரட்டு ஞானமுஞ் செப்பார்து ஞானத்தியானம், சமாதி சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார சர்வாங்காங்கியாயிருக்கும் தீக்ஷையை ஞானத்தக கக்கமென்று மாறிக்கொண்டு சீவ சிவ ஐக்கிய விஷய சிவசத்திசார ணைமித்திக பௌருஷ போத ஞான முர

ததிரமே இறைவனடி ஞானம், அதுவே சமாதி, அதுவே ஞான மென்பர்

அவர்கள் முன்னாசாரியர் நிஷ்டையே மோக்ஷ சாதனமெ ன்றநேகந் திருவிருத்தத்தில் விஸ்தரித்த வாக்கியங்களுக்கு முன்பின் விரோதமாய்ப் பொருள்கொள்ளாது தங்கள் மனக்கோட்பைக் கிணங்கப் பொருள் கொண்டு முன்பின் விரோதிக்கப் பண்ணி யக்குருவாக்கியங்களைப் பிராந்த வாக்கியங்களாகவும் விப்பிரலம்ப வாக்கியங்களாகவும் பண்ணிப் பேசும் பேயாகளோடு பேசச்சே திருக்கின்றது.—

ஏதிப்போ நீர் கீர்த்திப்பிச் செப்பிற்றென்று கீழ்த்தியது: மலகுணமது அஞ்ஞானமே, அஞ்ஞானங் குணகுணித்திரவியமன்று மலமாகுமந்த வஞ்ஞானமுஞ் சிப்பிவெள்ளி ஞானம்போல ஞான மாத்திரத்தா னீங்கும்.

நன்று நீ சொல்லியது, மலக்குணம் அஞ்ஞானமாகில் அதற்குக் குணியொன்று கூறவேண்டும். ஆன்மாவென்னிற் பாஷாணம்போல அஞ்ஞானமானமா வென்னும் நையாயிக வைசேஷிக மதமாம் ஆன்மாவுக் கன்னிய மக்குணி யென்னி லதுவே மலம அஞ்ஞானமென்றது மலக்குணமென்றமைக் கபிமத ஞாஞாத்தியத்தா பாவ லக்ஷணம் மவுட்டியமாகும் அஞ்ஞானமலற. குறிசொல்வோ மகனை கொல்வோ வென்று மையஞானமயோ லிபஞான மாகுமஞ்ஞானமே.

அல்ல இதுவென்னியென்றுஞ் சிப்பிவெள்ளி விபரீத ஞானம்போற் சவிகற்ப விபரீத ஞானமாகு மஞ்ஞானமே தான், நன்றிது வன்று. குணியொன்றைக் குறித்துப்பிடத்துச் சாக்ஙகார புத்தத்துவமாதலால், புத்தித்துவமுதற் றத்துவமோரையத்து முதிப் பிரசங்கம் வரும். அப்போது இருசந்திரனென்னும் விபரீ

ய ஞானம்போற் புத்தி பொருந்தாது சரீர நானென்று சற றேதோற்று கிரவிகற்ப விபரிய ஞானமாகு மஞ்ஞானமே

அதுவும் நன்றன்று, ஞானம சதந்திரக்குச் சித்தம விபரியா ம சதந்திரக்கு மலகலை மாணந்து கலந்த வித்தையுங் குணியாதலா ல், இயற்கைக் குணிமாறி மயங்கிச் செயற்கைக் கலைகலந்த வித்தியா தத்துவ முதற் ராத்துவப் பிரளயந்து முத்திப் பிரசங்கம் வரும்

அதுவன்றி, இருசத்திர ஞானமாகு மஞ்ஞான மொருசத்திரமென்னு முண்மை ஞானத்தா லுணர்க்க முற்றுலும் ஒப்புமா த்திரத் துதிக்குஞ் சிப்பி வெள்ளி ஞானமாகு மஞ்ஞானஞ் சிப்பியென்னு முண்மைஞானத்தா லுணர்க்கம் புறநீக்க முற்று முற்றுமபோனற்போல நேத்திரபடல திரவிய நீக்கமன்றிப் புறநீக்க முறாததுபோலச் சரீர நானென்னுஞ் சரீரான்ம ஞானமாகு மஞ்ஞானமுஞ் சரீரத்துக் கன்னிய மான்மா நானென்னு முண்மை ஞானத்தா லுணர்க்க முற்றுலு மொரு மலத் திரவிய நீக்கமன்றிப் புறநீக்க முறாது மல திரவியமும் படலமென நீர்ந்தாரு திரவியப் பொருளென்னு முண்மை ஞான மாத்திரத்தாற் படலமபோல மல மென நீர்ந்தாரு திர வியப் பொருளென்னு முண்மை ஞானமாத்திரத்தால் நீங்காது.

நேத்திர படல திரவியம் படல நீக்கு முபாய ஞானத்தினை யுடைய வைத்திய சத்தி சத்திர கன்மத்தால், நேத்திர விபரீத விருத்தி நிமித்தாக்கிய விருத்தியோடு நீங்குவது போல், மல திரவியமு மல நீக்கு முபாய ஞானத்தினையுடைய சிவசத்திகளாக்கு ஞான கிரியா சத்திச் சிறப்பிருப் பிச்சாசத்தி விருத்தியக் குறிச் சங்கற்ப சிறகனமத்தாற் கலை கலக்க வித்தியா தத்துவ விபரீத விரத்தி நிமித்த மவுட்டிய விருத்தியோடு நீங்குமாதலால்,

சாங்கியர் போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர ஞானத்தால், பாதஞ்சலர் போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர யோகத்தாலும் வேதாக

UPADHYAYA

றிகளபோற சொல்லுஞ் ஸ்வதந்த்ர சந்நியாசத்தால், மீமா ஞ்சர் போற சொல்லுஞ் சுவதந்திர கன்மத்தால், மோக்ஷமில்லை

சீஷ பௌருஷ சிவஞானிகளும் சீஷபௌருஷ சிவயோகாதிகளும், சாதார வசத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷாங்க மாத்திராங்கங்கள் குருசிவஞானி குருசிவ யோகாதிகளும், சிவ சிவ ஞானிகள் சுவ சிவயோகாதிகளு முறைமையிற சாதார நிராதார சத்தியோ நிருவாண தீக்ஷாங்க மாத்திராங்கங்கள். சீஷ பவுருஷ சிவ ஞானி சிவ யோகாதிகள் மோக்ஷகாரிய முற்று மொத்தச செல்லாது ஓரிடத்தில் வியபிசாரிகளாதலான

மோக்ஷ காரிய முற்று மொத்துச் சொல்லுஞ் சொல்லிய சிவசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையாற் றானே மோக்ஷ மென்று ஸ்வ தந்திர தீக்ஷா சிறகனமத்தால் மோக்ஷம் ஸ்வ தந்திரமல்லா ஞான கோடிகள் தீக்ஷாங்கங்களன்றி ஸ்வ தந்திரங்களாயச் சூழ்ந்தாலு மோக்ஷமில்லையாம். ஆகலாற் சொல்லிய சிவ தீக்ஷா சத்தி சங்கற்ப சிறகனமத்தாற்றானே மோக்ஷமென்று சித்தாந்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமாவதெனபது வேதமுதலிய பிரமாணநூல்கட்கெல்லாந் துணிபாகவும், அவற்றுள் பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கை மாத்திரையேயமையும், ஐவகை வேள்விமுதலிய கன்மங்களேயமையும், பத்திநெறிமாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும பேதைநீரார் ஒருவாற்றானுந் தெருட்டற்பால ரல்லரெனவும், ஞா

னமல்லாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும், அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகளெல்லாம் ஒளிமுன் இருள்போல் ஞானத்தின் முன்னாசசத்திகெட்டொழியும் அவை யொழியவே அவற்றானாய பந்த நீங்கும் அது நீங்கவே முத்தியில் கைகூடுமாகலான ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்தகாரணமெனவும், ஞானத்தானாந் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதிமுதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான் அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்க மாட்டாமையின் அவற்றின் வேறாய திருவடிஞானமொன்றே அப்பேற்றிற்காகிய ஞானமாமெனவுங் கூறவா அந்நூல்களி னுண்மை யுணர்ந்தோரென்பதாம்.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன.

சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

தானிரண்டும் அசை.

ஆனத்தால் ஆனவதனாலென்க.

ஆனவென்பதனு ளகரமும் அதனாலென்பதனுளன் சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொக்கன? "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல.

ஆகல் உண்டாதல்.

இதனானே, பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரண மல்லவாதல் இனிது விளங்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொது வகையாற் கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

ஞானத்தை நலகி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென்றா கென்ன'ப்பு, கிரியையினாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள்புராண நல்லாகமஞ்சொல்ல - சரிகைகிரியா யோகங்களுக்குப பக்முத்தியொழிந்த மோக்ஷ முண்டாகாது, ஞானத்தாலே மோக்ஷமென்று நாலு வேதங்களுந் திவ்வியாகமங்களும புராணங்களுஞ் சொல்லிப்போத,—அல்லவாமென்னு மூனத்தாரொளகடயார - அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷமில்லையென்று சொல்லுகிற அறிவில்லாதவர்களுக்கு ஞானமில்லாததுகொண்டு அஞ்ஞான முண்டாம்,—அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதானபந்தம் - அந்த வஞ்ஞானத்தா லுண்டாவது ஜனனமென்றுமே! அந்த ஜனனந் தானபோமபடி பெப்படியெனனில் ?—உயர்மெய்ஞ்ஞானத்தா ஞானத்தா லதுபோவது - எல்லாததுக்கு மேலாயிருக்கிற சிவஞான முண்டானா லந்த ஜனனமபோம அல்லது போகாது அது வெனபோல?—அலாகதிரமுனனிருளபோல் - வீட்டு விளங்காநின்ற வாதித்தன சன்னதியி லந்தகாரம் போனாற்போல்,—அஞ்ஞானமறப் பந்தமறுமுத்தியாகும் - இவனை அநாதியே மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிற மலசமபந்தம் போகவே ஜனனமற்று ஞானம் பிரகாசிக்கும. அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷ முண்டாம.—ஊனத்தார் ஞானங்களல்லாஞானம் - இக்கச் சிவஞான மொழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் போதகீனர் சொல்லுகிற ஞானங்களாம். போதவானகள் சொல்லுகிற ஞான மேதெனனில்?—இறைவனடி ஞானமே ஞானமெனபா - ஆகையால பரமேசுவரனுடைய சீர்பாதத்திலே பொருந்துகைக

கு உண்டான சிவஞான மெய்ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவார்கள்
அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள்.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சங்கற்பநிராகரணம், "பலபணி
ஞான காரணமென்கிற - றொலபணிதோறுமப்பயன் றொடுப்ப
தனாலு-மொருபணிசெய்யாச் சிரபுரச்சிறுவரு-மரசரா யுத்த தரு
ணைத் தலைவரு-முதிர் பரசமயத் திதமுறுமரசரும்-ஞானம்பெற
றனமையினாலு - மீனமில்பணியரு- கேதுவன்றென்றால் - ஞா
னேற்பத்தி நிமித்தமித்தொழிலென-வேறேறக்கிறைநூ லியம்
பிறதெனனும்" என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ, க- "வெ
தவஞ்செய்தா ரொன்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து, பவஞ்செய்து ப
ற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த, நற்சாரியில் வந்திந்த ஞா
னத்தை நண்ணுதலே, கற்றோர்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு" என
னுமதனாற் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சிவஞானத்தாலே ஆன்மாக்கள்
சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுவார்களென்றும், அந்த ஞானத்தி
னாலே ஜனன மறுமென்றும், அல்லாத ஞானங்களெல்லாங் குற
றதலைப் பொருந்தின ஞானமாகையால் ஜனனத்தைப் போ
க்காதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞானத்தால் வீடென்றே - மேற்கூறிய வாற்றாலேனைய
வெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கு ஞானமொன்றே வீடுபேற்றி
ற்குச் சிறந்த காரணமென்பது,—நான்மறைகள் புராண கல்
வாகமஞ்சொல்ல - நான்குவேதங்களும் பதினெண்புராணங்க
ளும் நன்மையான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுமாகிய பிரமாண
நூல்கட்கெல்லாந் துணிபாகவும்,—அல்லாமென்னு முன்ற
தாரொன்கடவர் - அவற்றொடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தேகை

மாத்திரையே யன்மையும், ஐவகை வேள்வி முதலிய கன்மங்களே யன்மையும் பத்திநெறி மாத்திரையே யன்மையுமென்று இவ்வாறு பிறசமயபேதத்தோ ரொருவாறுணர்ந்தெருட்டற்பாலரல்லரெனவும்,—அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தம்-ஞானமல்லாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளான பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும்,—அலகதிரமுனிருள்போ லுயர்மெய்ஞ்ஞானத்தா னத்தா லதுபோவது - அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லா மொளிமுன் னிருள்போல ஞானத்தின் முன்னா சத்திகெட் டொழியும்,—அஞ்ஞானமவிடப் பந்தமறு முத்தியாகும் - அவ்வஞ்ஞான மொழியவே யவற்றானுய பந்தநீங்கும், அது நீங்கவே முத்திநிலை கைகூடு மாகலான், ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்த காரணமெனவும்,—என்றத்தா ஞானங்களல்லாஞானம் - ஞானத்துவ ஞநதாரககிகா சாங்கியா மாயாவாதி முதலியோர்கூறு ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலா னவையும் பந்தமுறுத்துவனவே யன்றி வீடெய்துவிக்க மாட்டாமையின்,—இறைவனடி ஞானமே ஞானமென்பர் - அவற்றின்வேறாய திருவடி ஞானமொன்றே யப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாமெனவும் கூறுவர் அந்நூல்களினுண்மை யுணர்ந்தவர்.

இதனானே பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரண மல்லவாத லினிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையு ஞானத்தினியல்பு மதன்பயனும் பொதுவகையாற் கூறி யினிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுகின்றார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த வான்மாக்க ளனுக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்டு அரூபியாயிருக்கிற சிவனானவனே யாசாரியனா

ஞான வடிவைப்பெற்ற தபசிக்கு முறைமை
யுணர்த்துகின்றது

சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தேசெய்ய சுடர்தோ
ன்றி யிடச்சோதி தோன்றுமாபோல, ஆரியனு மாசா
னவன் தருளாற்றோன்ற வடிஞான மாண்மாவிற் றோன்
றுந்தோன்றத், தூரியனுஞ் சிவன்தோன்றுந் தானுந்
தோன்றுந் தொல்லுலக மெல்லாந்தன னுள்ளேதோ
ன்று. நேரியனும்ப பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு
நின்றநிலை யெல்லாமுந் திகழ்ந்துதோன்றும். (உஅ)

(இ-ள்) சூரியகாந்தக்கல்லி னிடத்தே செய்யசுடர்தோன்றியிடச் சோதி தோன்றுமா போல — சிவந்த வாதித்தப பிரகாசந் தோன்றின விடத்துச் சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்திரு ந்த அக்கினிபிரகாச முண்டான வாறு போல

ஆரியனு மாசானவன் தருளாற் றோன்ற — சிவன்றன் றனுக்கிரகத்தால் பூசிக்கப்பட்ட னாசாரியனவன் இவனுக்கு ஞானோபதே சஞ் செய்தவிடத்து

அடிஞான மாண்மாவிற் றோன்றுந்தோன்ற — அகசப்படியே நாடோறு மநுசந்தானம் பண்ணியிருக்கவே யிவனிடத்திலே சிவஞா னம் பிரகாசிக்கும். அது பிரகாசித்தவாறே 'அடிகளது ஞான மடிஞானம்' என்னவே சிவன் ஞானமென்றதாயிற்று, "அடிகே ளுமக்காட் செய்யவஞ்சு துமென்ற மமரர்பெருமானை யாரூரனஞ்சி" என்வழிக.

தூரியனுஞ் சிவ தோன்றும — அரூபியாயிருக்கிற சிவனும் வெளிபட்டு வன.

தானுந் தோன்ற   தற்சொரூபமும் விளங்கும்
றும

இவ்விடத்து விளங்குமென்றது அசுத்தமாயா காரியமாகிய தத்துவ முப்பத்தொன்றும் விட்டு நீங்கினவிடத்துச் சுத்த மாயா தத்துவரூபியாய் நிற்பன், அப்பொழு திவன் சுத்தமா யா ரூபமாகிய தன்னுடைய தனுகரணங்களைக் காண்கிறதே யென் றறிக

இத்தனைமை யுண்டாகவே,

தொல்லுலக மெல்லாந் தன் னுள்ளே தோன்ற றும

பழம்பதாய் வருகின்ற சுத்தத்தத்துவ புவன த்திலிருக்கு மான்மாக்களு மிவனிடத்திலே விளங்கத்தோன்றும். இந்தச் சுத்தமாயா பந்த நீங்கவே,

நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிராகு முயிரா யெங்கு நின்றநிலை யெல்லா லாமுந் திகழ்ந் தோன்றும்.

சிவ னணுவுக்கணுவாயு மகத்துக்கு மகத்தாயு மான்மாக்களுக் கெல்லாம் பிராணநாயகனு யெவ்விடத்தும் விட்டு நீங்காமற் பிரகாசித்து நிற்கு முறைமையெல்லாந் தரிசிக்கப்படும் எ-று.

"சூரியகாந்தமுஞ் சூழ்பஞ்சும்போலச் - சூரியகாந்தஞ் சூழ்பஞ்சைச் சுடமாட்டா - சூரியனைச் சன்னிதியிற் சுடுமாறுபோ - லாரியன்றோற்றமுன் னற்றமலங்களே" எனவுமறிக.

தேவதேவ வாதிபுராண - மாயப்படலங்கீறித் தூயஞான நாட்டம் பெற்றேன்-பெற்றபின் மெய்ம்மையினைப் பெருந்தன்மை யுங் -கண்டேன் காண்டலு - மென்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே-னென்னிலை யனைத்துங்கண்டே- னென்னேனென்னிலைக் காணுமாதர் - தம்மையுங்காணுந் தன்மையோரே" எனப் பிள்ளை வாககிறு முணாக. (உஅ)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

—— ० ——

மேலைத்த சிவஞானஞ் சித்திக்கு முறைமையும் அதனுற் றரிசனப்படுவதுங் கூறுகின்றது.

ஆரியனுமாசானவன் தருளாபமேனற வடிஞானமானமா விறமேனனுறும் - சாலதேவ முனிகணங்களினுலும் பூஜ்யனுன சிவன் கருணையினுலே ஆசாரியமூர்த்தியை யதிஷ்டித்துவந்து பகுத்வானமாவினிடத்திலே சந்நிதானம் பண்ணச் சிவஞானம் ஆன்மாவிலே அபிவியத்தியாம் அஃதென்போலவெனில்?—சூரிய காந்தக் கல்லினிடத்தே செய்ய சுடர்தோன்றியிடச் சோதி தோன்றுமாபோல - ஆதித்தன் சூரியகாந்தத்தி னிடத்திலே சந்நிதானம் பண்ணவதனிடத்திலே அக்னி யுண்டானதுபோல,—தோன்றத் துரியனுஞ்சிவந்தோன்றும் தானுமதோன்றும் கொல்லுலகமெல்லாந் தன்னுள்ளேதோன்றும் கேசியனுய்ப் பரி டனுமா யுயிர்க்குயிராயெங்கு நின்றநிலை எல்லாமுன் விகழ்ந்து தோன்றும்-இவ்வாறு சிவஞான மான்மாவிலே பிரகாசிக்கவே முன் வாக்குக்கு மனத்துக்கும் விருத்திஞானத்துக்கு மெட்டா தே நின்ற சிவன் ஆன்மாவிலே வேறறத் தோன்றுவன். அந்த சசிவனிடத்தில் தன்னையும் வேறற ஸ்வரூபஞானத்தினுலே காணப்படும் அநாதியாகிய பிரபஞ்சமெல்லாம் பரிபூரணமான தன்னிடத்திலே யேகதேசமாய்க் காணப்படும். தேகத்துப் பிரேரகன் ஜீவான்மாபோல் சிவன் ஜீவான்மாக்களுக்குப் பிரேரகனுய் பரமான்மாவாய் [illegible]டவன்தன்னிலும் [illegible]றவற பிறகு முறைமையும் விளக்கத் தெரியுமென் றிதன்பொருள்.

——

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அப்படிக் குரு ஞானத்தி சாயக சாகார சத்தியோ நிருவாண தீக்ஷையினால் விதேக பரமுத்தி சாக்ஷாத்காரஞ் சத்தி விளங்குமென்றுஞ் சீஷஞானத்தி சாங்க சாகார வசத்தியோ நிருவாண தீக்ஷையினால் சதேக சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்காரமெல்லாம் விளங்குமென்றுஞ் சமாதி நடுவொரு திருவிருத்தத்தாற் காட்டி யிரு திருவிருத்தத்தா லிசைக்கின்றார்

இதனுடன் இரண்டு செய்யுள் - ௰ - வது செய்யுளுரையிற் காண்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

தனது கிரணத்தோடுமே தோன்று ஞாயிற்றின் சந்நிதி மாத்திரையானே சூரியகாந்தக்கல்லினகண் ணெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட்டுத்தலோடுந் தோன்றுமாசிரியன சந்நிதிமாத்திரையானே மாணாக்கனமாட்டு மேல் 'அசிரந்தானகிளக்கின் ஞானம்' என்றவாறுள் முக்கிய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும். அது தோன்றவே, பதிமுதலிய முப்பொருளும் அவை யொன்றினொன்று வியாபக வியாப்பியமாகளாமாறும் நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றுமென்பதாம

அருளானெனப்புழி ஆன உட[illegible]ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது. "தங்குலையா ளென்கு[illegible]" என்றாற்போல

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலையுணர்த்திற்று.

ஆசிரியன் நூற்பொருளுரைக்குமவழி ஆசிரியனஞானமே மாணாக்கனமாட்டுச் சென்று பற்றுவதுபோலுமென்னு மாசங்கை யறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத்தோன்றுமென்றார்.

உவமை கூறியதுமது.

சடத்துக்கணறிசசித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க.

அணுவோரணுவாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராதலும், அண்டமோரணுவாம்படி பரியனாதலால் எங்குநிறைதலும் பெறப்படுமென்பார், 'நேரியனாய்ப்பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்றநிலை' என்றார்.

முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுக் கூட்டுக.

முன்னிகழ்ந்த தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத் தோற்றம்.

இதனானே கேட்டலாமாறும் அதனகணிகழுமனுபவமும் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

அருவமாய் வாங்மனாதீத கோசரனாய் நின்ற சிவன் உருவமாய் வந்து இரக்ஷித்த தெப்படியென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே செய்யசுடர் தோன்றியிடச் சோதிதோன்றுமாபோல் - சூரியகாந்தமென்கிற கல்லினிடத்திலே சிவந்த வாதித்தர் வந்து பிரவேசிக்க அருபமாயிருந்த வக்னி உருபமாய்த் தோன்றுகிற முறைமைபோல், —ஆசிரியனுஞானவத் தருளாற்றோன்ற வடிஞான மான்மாவிற்றோன்றும்.

சுத்தனு யருவமாய்நின்ற சிவன் ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த காருண்ணியத்தினாலே தானதானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வந்து தோன்றப் பெத்தத்தன்மையி லிவனை யுபகரித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயுந் தோன்றாமல்நின்ற சிவஞானந் தன்னிடத்திலே பிரகாசிக்கும்—தோன்றத் தூரியனுஞ் சிவந்தோன்றும்- அந்த ஞானம் பிரகாசிக்கவே இத்தனைகாலமுந் தோன்றாமல் நின்ற சிவதரிசனமுண்டாம்,—தானுந்தோன்றும் - ஆன்ம தரிசனமுமுண்டாம்,—தொல்லுலகமெல்லாந் தன்னுள்ளேதோன்றும் - பழயதாய்வருகிற விசுவங்களெல்லாம் அசத்தியமென்கிற முறைமையுந் தன்னிடத்திலே தரிசிக்கலாம் இவையொழிந்து மந்தஞானத்தாலே,—நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்ற நிலையெல்லா முன்னிகழ்ந்துதோன்றும்- அந்தச் சிவன் அணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய சர்வான்மாக்களுக்கும் பிராணனாய் எவ்விடத்தும் பரிபூரணனா யசைவற நின்ற நிலைமையெல்லாஞ் சந்தேகமற விளங்காநிற்கும்

ஆரியனுமாசானவந் தருளாற்றோன்றவென்றது பாடாணவாதி.

ஆன்மாக்களிலே விசேஷவான்கள் குருவா யிவனை இரக்ஷிக்கும் தொழிந்த சிவன் வாங் மனாதீதனாகையால் குருமூர்த்தி யாகானென்னச் சிவனே குருவா யிரக்ஷிப்ப னென்றதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம் - ௮ - ஞு, ௫-வெ, இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீருமேந்திழைபால், கல்லாயுளதாமல் நீ நிழல்போ—லில்லா, வுருவாகிநின்றுனை யா ரறிவார்தானே, யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது அருவமாகிநின்ற சிவன் ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த கிருபையாலே யாசாரியமூர்த்தியாக வந்து தோன்ற இவனிடத்திலே யநாதியேயப்பிரகாசமாய்நின்ற சிவ

ஞானம் பிரகாசிக்குமென்றும், அந்த ஞானத்தினாலே சிவதரிசனம் ஆன்மதரிசனம் பிரபஞ்சமாகிய பாசதரிசனம் என்னும் மூன்று தரிசனப்படுமென்றும், இவை யொழிந்த மந்தச சிவன் சடசித்துக்க ளிரண்டினும் பரிபூரணமாய் நின்ற முறைமையும் இவனுக்கு விளங்கா நிற்குமென்னும் முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தோன்றிவிடச் செய்யசுடர் - தன்னுடைய கிரணத்தோடுந் தோன்றுஞாயிற்றின சந்நிதி மாத்திரையானே,—சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே சோதிதோன்றுமாபோல - சூரியகாந்தக் கல்லின்கண் நெருப்புவிளங்கித் தோன்றுமாறுபோல,—அருளுணர்வகத்தாரிப்ப ஞானாசானன்றோன்ற - கேட்பித்தபோதே தோன்றுமாசிரியன் சந்நிதிமாத்திரையானே,—ஆன்மாவினிடை ஞானந்தோன்றும் - மாணாக்கன்மாட்டு மேல்சரிரண்டாகிளக்கின ஞானம்என றயறஞண முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித்தோன்றும் —தோன்றத்துரியனுஞ் சிவந்தோன்றும் தானுந்தோன்றுந தொல்லுலகமெல்லாந் தன்னுள்ளே தோன்றும் - அதுதோன்றவே முதல்வனாகிய பதியும் ஆன்மாக்களாகிய பசுவும் பழைய பிரபஞ்சமாகிய பாசமும் என்ற முப்பொருள்களுந் தன்னுள்ளே தோன்றும்,—நேரியனாய்ப் பரியனுமாய் - அணுவோரண்டமாமபடி நேரியனும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாய் நிற்றலால்,—உயிர்களுயிராயென்று நின்றநிலையெல்லாமுணர் விகழ்ந்து தோன்றும் - உயிர்க்குயிராதலுமென்கின்ற நிலைமை யொன்றிலொன்று வியாபக வியாப்பியங்களோமாறு இருவிகற்பமாயத் தோன்றும்.

இதனானே கேட்டலாமாறு மதனைக் காண்கு மறுபவமும் கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வாறடைந்த சிவன்முத்தித் தன்மை
யுணர்த்துகின்றார்.

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்திநிபாதமே
வுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவினருளாற், புக்க
னுட்டித் தேநிட்டை புரிந்துளோர்கள் பூதலத்தே பு
கழ்சிவன் முத்தராகித், தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றியோ
டிற் றபனியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங்கரனே,
டொக்கவுரைந் திவனவரை யவரிவனை விடாதே யுடந்
தையாய்ச் சிவனன்றேற மொன்றுமே காணபா.(உகூ)

(இ-ள்) மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாதமேவுதலும்	ஆன்மாக்கட்கெங்கு மொக்க மலபரிபாகமுண்டாயுள்ளவில் அப்பொழுதே சிவனிவனிடத்து துண்டாய மலத்தைக் கெடுப்பித்த தீவிரதரமான சத்தியைப் பதித்துள்ளவிற் சம்சாரத்தில் வையிராக்கியம் பிறந்து,
ஞானம் விளைந்தோர் குருவின் அருளால்	ஒருஞானசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்டு சாதிகாரை யெனனுந் தீக்கையைப் பெற்று,
புக்கனுட்டித் தேநிட்டைபுரிந்துளோர்கள்	அவனருளிச்செய்த வாகமத்தின்வழியாராய்ந்து வைகல்யமற வனுட்டித்த பலத்தாலே, காட்ட மானதுபோல வசையினறி யி

ருந்து நிட்டையைப் பொருந்தினவர்கள் எ

உசிட்டரினை யுடையோ ரெனில்?

புகலத்தேபுக்க — பூமியின்கண்ணே யெல்லாராலும் சீவன்
சீவன் முத்த — முத்தரென்று கொண்டாடப்பட் டிருப்பா
ராய் — கள், அவர்கள் பூதலத்தே சஞ்சரிக்குமிடத்
து.

தத்த பிரியாப — ஆன்மாக்களுக்குத் தகைமைப் பாட்டை
பிரியமின்றி — யுடைய சத்துருமித்துருசத்துரு வென்னும் வி
கற்பமின்று இஃதில்லாமையால்

ஓட்டிற் றம்பொனி — எப்படி யோட்டி னிடத்தில் விருப்பற்
யுந்திற சமபுத்தி — றார் அதுபோலப் பொன்னி னிடத்தும் விரு
பண்ணி — ப்பற்று,

சகலத்தோ — சிவனுடைய வியாபகத்துடனே தானும்
டொக்கவுரைந்து — வியாத்தனாய்

அவனிவனை யி — சிவனு மான்மாக்களை விடாமல் ஆன்மாக்
வனவனை விடா — களு மத்தச்சிவனை விடாமற் கலந்திருப்பா
தே — கள். இக்கலப்பு யாதெனில்? அநாதியந்த ச
மவாய மெனப்பெறும்

உடந்தை யாய் — விசுவமெங்குஞ் சிவன்வியாபித்திருக்கை
ச்சிவனே யுற்ற — யா லஃதெல்லாஞ் சிவனுடைய சொரூப
மொன்றுமே கா — மாகவே கண்டிருப்பார்கள். எ-று.
ணபா.

நிட்டை புரிந்தோர் - எழுவாய், காண்பர் - பயனிலை.

ஏகார தேற்றம்.

இதற்குப் பௌட்கரம் சிவதருமோத்தரம் சுப்ர பேதத்
துமறிக (உசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

(மிக்கதொரு பக்குவத்தில.. காண்பா)ஏகபாதம் ஆனவுடன் மிகவும் பரிபாகமான காலத்தில் தீவிரசத்திநிபாதம்பதிய வொப்பற்ற ஆசாரியனுடைய கருணையினாலே சிவஞானம் பிரகாசித்து விஷயமுகத்தைவிட்டுச் சிவாபிமுகனாகப் பொருந்தி நிட்டை கூடினபோது இந்தப்பூமியின் கண்ணிலே யெல்லாரு மேத்தப்பட்ட ஜீவன்முத்தராகி யிச்சை யுண்டாகத்தக்க பதார்த்தத்திலே பிரேமம் அல்லாத பதார்த்தத்திலே துவேஷமு மில்லாமற் பொன்னையு மோட்டையும் சமமாகக் கண்டு சுகத்தைப் பண்ணுகிறவராகையால் சங்கரனென்று பெயருடைய சிவனுடனே பிரிவற்று, சிவன் ஜீவன்முத்தரைப் பிரியாமல் ஜீவன்முத்தர் சிவனைப் பிரியாம லோரியல்பாய்ச் சிவானந்தோதய மொன்றையுமே யனுபவிப்பரென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

௫0 - செய்யுளுரையுட் காண்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பக்குவமுதிர்ச்சியா லுளதாஞ் சத்திநிபாத மேவப்பெற்றார்க்கு அக்கேட்டலறிவு மாத்திரமாதலின்றி முதிர்ந்து முறுக விளையும், அப்பொழுது தம்மாசாரியராதல் தம்மோ டொருசாலை மாணாக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருளொருவராதல் சிந்திப்பிக்கப்பெறு மக்குறப்பொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்கி நுழை

த முன்னொருபின மலைவர ஏத திருட்டாந்த முதலியவற்றா ற சிந்தித்த நிட்டை கூடுதற்கண் வேட்கை மிகுதியுடையராகப் பெறுநா, சிந்தித்த கருமமே மேற்கொண்டு பற்றொன்றின்றிப் பற்றொன்றினறிச சிவன முத்தரோடொத்துப் போதிவாகிய சி வமுஞ சிற்றறிவாகிய தாமும ஞாயிற்றினொளியுங் கணணொளியு ம போலத் தவிதமாய நிற்றலான, ஐணடுத் தாமுளராகவறிய ப பெறுத செய்த தோற்றமொனறே காணட்பெறறு நிற்கலிற் அந பவிக்கப்படுமெனனுமிரணடிற்கு மிடைநிலதத திறப்பொனபசாம

மிககதொருபக்குவத்தின மிகுசத்திநிபாதம் பெறுதலுமாம ம் விளைந்ததெனவே, அஃதினனை மேவாதவழி அசகேட்டலறிவு முறுக்கலினறி யஃகி நிகழுமெனப்பதாயிற்று.

விளைந்தவழியென்பது விளைந்ததெனத் திரிந்தது

ஓர் குருவெனப் பொதுப்படக் கூறினார், ஒருசாலை மாணாக் கராய்த் தம்மின மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு

புரிதல் விரும்புதல்.

சீவன்முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப் பொ ருள் குறித்து நின்றது. "ஆளவாரிலிமாடாவேனோ" என்றாற் போல

உடக்கையாயுறைதலும் காணப்பொனறது, மனழுவெய்தா கு ளமிறைந்த தெனறாற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

உம்மை சிறப்பு

ஏகாரம் பிரிநிலை

'அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன் திக்கேர்ணமென்றா கட னென்ன' என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இங்ஙனே சிந்திக்கலாமாறு மதனைக் கணிகமு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சிவதரிசனம் ஆன்மாக்களுக் குண்டாம்படி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

மிக்கதொரு பக்குவத்தினை - இருவினையொப்பு வந்த ஆன்மாக்களுக்குச் சிவனைப் பெறவேணுமென்று மிகுந்ததொரு வாஞ்சை யெழுந்திருந்த வவசரத்து,—மிகு சத்திநிபாத மேவுதல் - தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் மிகுந்த சத்திநிபாதம் பொருந்துதலும்,—ஞானம் விளைந்து - அந்தச் சத்திநிபாதத்தாலே இவனிடத்திலே ஞானம் பிரகாசித்து,—ஓர் குருவினருளாற் புக்கனுட்டித்தே நிட்டைபுரிந்தனோர்கள் - இவனுக்குப் பிராணனுடனின்று பிரகாசித்த அந்த ஞானந்தானே ஒப்பற்ற வாசாரியனாக வெழுந்தருளிவந் திரக்ஷித்து அவனருளிச்செய்த முறைமையிலேநின்று நிட்டைகூடினவர்கள்,—பூதலத்தே புகழ்சீவன் முத்தராகி - பூமியிலே சொல்லப்பட்ட ஜீவன்முத்தராயிருப்பார்கள் இவர்களுடைய விலக்ஷணம் எப்படி யெனவில்?—தக்கபிரியாப் பிரிவின்றி - சுத்தாக்களைப் புசிக்குமிடத்துத் தத்துக்குமுறைமையான விகாலாதிகங்களு மில்லையாய்,—ஓட்டிறம வியத்திற சமபுத்தியுண்ணி - மட்குடமுடைக்க ஓடும் பொற்குடமுடைக்க வோடும் இரண்டும் பிருதிவியென்று இரண்டையு மொக்கக் கண்டு இந்தப் பிரபஞ்ச வியாபாரத்தைவிட்டு நீங்கி,—சங்கரனோ டொக்கவுறைந்து - பரமேசுவரனுடனே இரண்டறக் கூடிப்பொருந்தி,—இவனவரை யவரிவனை விடாதே -

இந்தவான்மா அந்தச் சிவனைவிட்டு நீங்காமல்நிற்க அந்தச் சிவனிந்தவான்மாவைவிட்டு நீங்காமனிற்க,—உடனதையாய் - ஆணவபோதஞ் சிவியாமல் அந்தச் சிவபோதமேயாய் ஒன்றுபட்டுநிற்பார்கள் அப்படி நின்றவர்கள்,—சிவன் றேற்றமொன்றுமே காண்பர் - பிரபஞ்சஞ் சிறிதுந் தோன்றாமல் சிவனுடைய சுகசொரூப மொன்றுமே கண்டுகொண் டிருப்பர்கள்.

சங்கரனோ டொக்க வுறைந் திவனவரை யவனிவனை வி
டாதே என்றது ஆன்மதரிசனம்.
உடனதையாய் என்றது ஆன்மசுத்தி
சிவன் றேற்றமொன்றுமே காண்பரென்றது ஆன்மலாபம்

இங்ஙன் சொல்லியது மிருத்த பக்குவான்மாக்கள் ஆசாரியனுடைய வனுக்கிரகத்தினாலே ஞானநிஷ்டை கூடி இந்தப் பூமியிலே ஜீவன்முத்தரா யிருப்பு வெறுப்பின்றி யிருப்பார்களென்றும் அவர்களுக்குச் சிவதரிசனமொன்று மொழிந்து மற்றொன்றுந் தோன்றாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மிக்கதொரு பக்குவத்தினை - பக்குவமுதிர்ச்சியான,—மிகு சத்தி நிபாத மேவுதலும் - நாலாஞ் சத்தி நிபாத மேவப்பெற்றோர்க்கு,—ஞானம் விளைந்து - அக்கேட்டலறிவு மத்தமாதலின் றிமுதிர்ந்து முறுக விளையும் —ஓர் குருவி னருளாற் புக்கு - அப்பொழுது தம்மாசிரியராதல் தம்மோ டொருசாலை மாணாக்கராய தமயன் மூத்தாருளொருவராதல் சிக்ஷிப்பிக்கப் பெறும் அந்நூற் பொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்கி யமைந்து,—அறுபடித்தே நிட்டை புரிந்தனோர்கள் - முன்சொல்லப்பின மலைவற வேதநிட்டாதை முதலிய வற்றாற் சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற்

கண வேட்கை மிக்குடையராகப் பெறுரா,—பூதலத்தி னாக்க பிரிபாப பிரிய மின்றி - இவ்வுலகின்கண் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சஞ்சித்தத்த கருமமே மேற்கொண்டு,—ஓட்டிற் றாணிபத்திற் சம புத்திபண்ணி - ஓடும் செம்பொனும் மோக்கியே நோக்குவகாய பற்றொன்றிற பற்றொன்று மின்றி,—புகழ் சீவன் முத்தராகி - புகழ்த்தக்க ஜீவன்முத்தரோ டொத்து,—சங்கரனோ டொக்க கவ்வைந் திவரவனை யவ்விவரை விடாதே யுடைந்தையாய - பேரறிவாகிய சிவமும் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றி னொளி யும் கண்ணொளியும் போலத் தவிதமாய் நிற்றலால்,—சிவன ரேற்ற மொன்றுமே காண்பா - ஆணவச் தாமுனாகக் லறியப் பெறாத சிவற்றேற்ற மொன்றே காணப்பெற்று நிரு விகற்பஞ் ச விகற்பமு மென்னு மிரண்டிற்கு மிடைநிலத்தே நிற்பரெனப் தாம

இதனானே சித்தத்த லாமாறு மதனைக் ணிகழு மற்பவமு க கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த ஜீவன்முத்தர் செய்தக்கமுந்தமுறை
யுணர்த்துகின்றார்.

அறியாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுத னை யருளினா லறியாதே யறிந்து, குறியாதே குறித்தந் தக் கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திரு பபையாகிற, பிரியாத சிவன்றனை பிரிந்துதோன றிய பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, செ றியாலே யினைவயெல்லா மல்லவாகி நின்றிறன்றுந் தோ ன்றிடுவ ணிராதாரனே. (௫0)

(இ—ள்) அறியா மையறிவ கற்றி — அறியாமையாகிய வாணவத்தான மறைப்புண்டு மயக்கமுற்ற கேவலத்திலிருக்க கருவிகரணங் கூடின சகலாவத்தையுமாகிய விரண்டிலுங் கூடாமல்,

அறிவினாலே யறிவுக்கனை — சுத்தாவத்தையிலிருக்கிறவன இவனிடத்திலே அறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றிநிற்கும் ஞானப் பிரகாசத்தினாலே,

அருளினாலறி யாதேயறிந்து — சிவனது கிருபையினாலே பசுகரணத்துடன கூடி யறியாமற சிவகரணமே தனுவாய் நின்றறிந்து,

குறியாதே குறித்து — பாராதே பார்த்து, அஃதாவது —

"ஊனக் கணிறுலீகை நுகூட்டி யறியாதே யறிந்து, அருட்கண்ணேக்கு மவாருள பெறலுமே" எனவும், "என்னொன்றி நினைந்தவா தாம்பா லுண்ணினருமகிழ்ந்தனனே" எனவு மறிக.

அந்தக்கரணங் களோடுங் கூடா தே — சிவன கருணையாகலாற் புத்தியாதி கிழுக்காலான அந்தக்கரணத்தா லறியாமல,

வாடாதே — அவத்தைகளிலும் பொருந்தாமல்

குறைந்திருப் பையாகில் — அந்த ஞேயத்துடனே கூடி ஐக்கியமாயிருப் பையாகில்

"எப்பொழுதுந் திறைவு வேண்டீர் வனவிழுர் மறையு ளானகழற் குறவு செய்பிரோ" எனவுமறிக.

பிரியாதேசிவ னருளை பிரிந் துதோன்றி — சர்வான்மாக்களிடத்திலும் பிரிவற வின்றியாயிருக்கிற சிவனருளே யிவனிடத்திலே பிரகாசித்து,

ஆன்மாவி லடிஞானந் தோன்றும் - உயிரின்கண்ணே யென்று படித்த துபசரிக்கப்படுகிற சரணகுறி ஞானக்கிரியா லக்ஷணமான தன்மசின்ன மூன்றுள்ள சிற்சத்தியின் றிகல பனை நீங்கல் கிருத்தியாகிருதி சாக்ஷாத்காரஞ் சடிதிமல முத்தமாய வியத்தமாம்.—

தோன்ற - அப்படி யாவிர்ப்பவிக்க,—

அரியனுஞ் சிவன்தோன்றும் - மலசத்தியால் மூர்த்தமாகு முன் சிற்சத்திக்கண் மறைய பிரத்தியக்ஷமன்றி யிருந்த சிவன் பரபொருளறிவி னுதித்த சாக்ஷாத்காரத்திற் பிரத்தியக்ஷமாவன்.—

தானுந்தோன்றும் - அப்படி முன்னிருந்த ஆன்மாவுந் தற்பொருளறிவி னுதித்த சாக்ஷாத்காரத்திற் கிடனுக்கு ஒத்தது முருவனுப்ப பிரத்தியக்ஷமாவன்.—

தொல்லுலகமெல்லாந் தன்னுள்ளே தோன்றும் - அநாதி சித்த சடசித்துப் பிரபஞ்ச மெல்லா மொத்த வியாபகமாயு மொவ்வா வியாபியமாயும் பிரத்தியக்ஷமாம்—

பெரியனுப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்ற நிலை யெல்லாமும் நிகழ்ந்து தோன்றும் - பிரத்தியக்ஷமாகிய சிவனுஞ் சிற்பரா யணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய்ப் பசுவாகப் பிரேரகனும் முத்தர்னமயித்திரனுயிருக்கு முறைமை முற்றுஞ் சாக்ஷாத்காரமாம். (உஅ)

மிக்கதொரு பக்குவத்தில் - தீவிரதர பக்குவ மல காலத்தில்,—

மிகுசத்தி நிபாத மேவுதலும் ஞானம் விளைந்து - பாவநாபத்தை பயம்பண்ணுக்கிற அனுக்கிரக சத்தியினது சமசார பயம்பண்ணுஞ் சங்கற்பம் பொருந்தலும், சமசார பயஞ்சிறிது ஒரு பிரகாரம பரோக்ஷ சிவ புத்தியும் பிறக்கத் தீக்ஷித சிவ

சொரூபத்தைச் சிவசாத்திரத்தாற் பரோக்ஷரூபதரிசனம் பண்ணித் தியானிப்பித்துச் சமாதிப்பித்துப் பின் சிவனைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காட்டும் குருவைத் தேடி யோடித் திகைத்துச் சிவனைக் காட்டக் கூட்டக்கூடிய,—

ஓர் குருவினருளால் - கடாக்ஷித்த தவப்பலனுந் தீக்ஷாகன்மாரூட சாக்ஷாத் தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தி சம்பந்தப் பிறகனமத்தால் சிவாகமக் கேள்விக் கருத்தாளராய்,—

புக்கனுட்டித்தபின் - கேட்டுச் சிந்தித்துப் பரோக்ஷ சிவ நிசசயம் பண்ணிப் பின்னப்ரோக்ஷம்போ லபிநயித்துக் கடிகளும் தியானஞ் செய்தே,—

நிட்டை புரிந்துள்ளோர்கள் - தியானத்துறைப்பு ரூப சமாதி சாதித்தோர்கள்,—

பூதலத்தே புகழ் சீவன் முத்தராகி - சதேக சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார வானக ளாகுகைக்குக் கீர்த்திக்கும் யோக்கியர்களாய்,—

தக்க பிரியாப் பிரியமின்றி - விருப்பு வெறுப்பு மின்றி,—

ஓட்டிற்றாரணி புகழிற சமபுத்தி பண்ணி - ஓடுஞ் செம்பொனு மொப்ப நோக்கி,—

சங்கரனோடொக்க வுறைந்து - சிவ சத்தி வியாத்திக் கொப்பத் தங்கள் சிற்சத்தி விரிவு சிறந்து,—

அவனிவரை யிவரவனை விடாதே யுடக்கையாய் - நிரந்தர நினைப்புறாது நிரந்தர நினைப்பு நீங்காதே,—

சிவனை வேற்ற வொன்றுமே காண்பர் - சமாதி முதிழ்க்குஞ் சாக்ஷாத் காரத்திற் சிவன் முகத் தித்த சித்தவஸ்து முறறுங் கைத்தலத்த நெல்லிக்கனி யங்கணத்திற் போலுற்று விளங்குமாறறும் சமாதியிலேனக்கிர மாத்திர மாதலாற சிவனிறகு நிலைமாத்திரஞ் சித்திப்பார்கள்.

பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்ப்பாக ளென்று பேசவேண்டா ம, சிவ சித்தாந்திகட்குப் பாதஞ்சலா முதலோர்க்குப் போற் சமாதி யோகமன்று, சாக்ஷாத் காரமாகு மங்கியோகத்திற் கு அங்கமாகலால்

"ஸாயார்த்த பாசகம் ஞானம
சிவபோகந்த சாசவதம்"

என்றிருத்தலானுஞ் சாக்ஷாத் காரமாகும் சிவயோகத் தங் கங்கம சாக்ஷாத்கார யோகமே!

தியானம சமாதி யோக மெனப தங்கமாகையா லுபசா ரம (உ௬)

தியானம் ஞானத்திசகு முறைமையும், சமாதி தியான த்திசகு முறைமையும், சதேக சீவன் முக்தி சாட்சாத்காரஞ் சமாதியின முகிழக்கு முறைமையும சாற்றுகின்றது

அறியாமை யறிவகற்றி யென்பன முதலியன ஸ்ரீகுருத் திருவாய் மலர்ந் துபதேசிக்கு மொரு வார்த்தையென றுலகு ரைக்கும, வசிமாற நீருமப் பீற்றிருசுழி யொருமொழியிற் "கோ வாமமசிம" எனனும வடமொழி விஞவில்உகாரமொபபு+செப புதலாகு மயமத்தியாதி படர்கதைக முனனில தலைமை முகக் றி மூவாகயம் முமமுபபதம மும்மூப்பத மொட்டு மூவெழுத் து மும்மூப்பகத்தில் மூவெழுத்திற் குறிக்கும் வாச்சிய லக்கிய விருமுப்பொருள.

அவவிரு முப்பொருளில் இலக்கியப் பொருளாகும ஆனம பரசிவ முக்குறி முப்பொருள்களின முத்தப் பொருண முறைமயி றமுக்கருஞ் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் மூசகுறி மூவவத்தை சாக்கிரஞ் சொப்பனத் தாக்குஞ் சமனை மட்டு முட்டுஞ் சங்க கும்பகோப சாந்திமேல் உனமனி மூலாதாரபரி யுபாத்தங்களி ல் அப்படி யப்பொருள் தாக்கிப் பணணப்படுக் கேவல கும்பக

சூனிய கும்பக சூனியாநந்த கும்பக முக்குறி முக்கும்பகஞ் சாம்பவி கேசரி சாக்கிரஞ் சொப்பனந் தாக்கிய தாதலால்.

அப்படி யப்பொருள் தாக்குஞ் சின்முத்திரை மவுன முத்திரை மவுனாந்தமுத்திரை முக்குறி மூன்முத்திரை

அப்படி யப்பொருள் தாக்குந் தியானஞ் சமாதி சாட்சாத்கார முக்குறி மூவறிவு முன்சொல்லிய மும்முப்பத்துக்களினும் மும்முப்பத் தொட்டு மூவெழுத்துக்களினும், கப்பத் முதலெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் அணுபட்ச ஸ்வரூப சிவயோகங் குறித்தால், பூதானம் சத்துவானம் அந்தரானம் சீவானம் மந்திரானம் பஞ்சானமா,

சம்புபட்ச சிவரூப சிவயோகங் குறித்தால், குருலிங்க சங்கமாதி,

இலக்கியப்பொருள் முறைமையி னுன்மனை யுற்ற சின்மாத்திரானமா அந்திக் கிராந்த விந்துக சின்மாத்திர பரசிவம்

முக்கரப்பக முதலெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் பிரமாதி பரசிவமூர்த்தி யீசான மூர்த்தி பரியந்த அணுபட்ச அபரசிவம்

நாத்தத் துள்ளொழுக் தொளிருஞ் சுத்த பூதாதி யுபாதியுற்ற பஞ்சானமாவுஞ் சூக்கும பரசிவ ரூபியாயிருந்தாலு மொருபிரகார மீசானமூர்த்தி முதல் அணு பட்ச அபரசிவ ரூபியாதலா லப் பொருளாம்.

இலக்கியப் பொருள் அதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவமாகு மணுபட்ச சம்புபட்ச இருபாரம்.

முடிவிற் பத்துமுடி வெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் தியான சமாதி யுபாதித் தியாச்சியத்தினுஞ் செவ்வுபட்சண சிவகோடிக்குட் குறிக்கும் தியான சமாதி யுபாதியுற்ற அணுபட்ச

சாட்டப்பட்ட சின்மாத்திரானம் பரவுக்கள் இலக்ஷிடயபொருள் கந்த சிவமாகு மணுப்பட்ட சாட்டப்பட்ட இருசிவர்

ஆன்மாத்தியானத்தானம், பரஞ்சமாதித்தானம், சிவம் ட்சாத்காரத்தானம்

பின்னொரு பகுப்பு மித்தபோ லிரு சிவத்தியானங் குறித்துச் செப்பப்படும்; அது செப்புவாம்

சிவசத்தி யங்கதேசர சத்தியாதித் துவாரத்தினுலெ பஞ்சாக்கிராதி லோகாதி யாரூடமாய் சுத்தராக அசுத்த கலையசுத்த வித்தை யிவற்றின மறைந்து விளக்கினுற செயற்கைப டக்கரணமென்றும பசுப்பிரமாணமென்றும படிக்கப்படும் கற்பொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திகளைப பொதுச்சிறப்பாய் மணக்கத்தினுலு மியற்கையினுலு மசுத்தப்பிராகிருத மனோங்காரப புத்திகள பசுக்கரணங்களென்றும பசுப்பிரமாணங்களென்றும படிக்கப்படும்.

சிவசத்தி சாட்சாத் சிவாகமாரூடமாயுஞ் சிவமந்திராரூடமாயும நாதத்து தொழுந்து தொனிருஞ் சுத்த மனோங்காரப் புத்தி காயமாயிருக்குஞ் சுத்த ராகஞ் சுத்தகலை சுத்தவித்தை யிவற்றின மறைந்து விளக்கினுனு மியற்கையினுலுஞ் சிவகரணமென்றும பதிப்பிரமாணமென்றும் படிக்கப்படும்

தற்பொருளறிவு பிறபொருளறிவுச் சிற்சத்திகளைப் பொதுச்சிறப்பாய் மணக்கத்தினுற் செயற்கையினுற் சிவகரணங்களென்றும் பதிய பிரமாணங்களென்று மந்த முறைசொன்ன மனோங்கார புத்திகள் படிக்கப்படும்.

முறைமையில் அதிற் சிவாகம வழிச்செல்லு மனோங்கார புத்தியிற் படிப்பவனது பசுத்துவ சிவத்துவ விவேகத் திரிப்தாதக விவேக பரோக்ஷ தீக்ஷாயோகாங்க விகற்ப சங்கற்ப காலபோத ஞான விசேஷங்களைப் பண்ணும், சிவமந்திரவழிச் செ

லும் மஹேருகவகார புத்திகள் காலாக்கினியாதி யநுசிருதாகத
புவனத்தந்துக்கும் அபரசித்தி பராபரசித்தி பரசித்தி முச்சித்தி
சள விருப்ப முறைமையிற் சித்திக்கும் பொருட்டும் முடிவின
முத்தி சித்திக்கும் பொருட்டும் பிருதிவி முதற் குணமிருக்கும், அசுத்த
கோடி பிரகிருதி முதற் கால மிருக்கும், சுத்தாசுத்த கோடி சுத்
தவித்தை முதற் சிவமிருக்கும், சுத்தகோடி முக்கோடிகளிற் சா
டசாத்த தரங்களாயு மணிப்பிரபைபோ லுபரி விரியும் வியாபார
த் துவாரத்தினாலும் பூதானமாதி மந்திரானமாகத பஞ்சான
ம சாஸ்திர சிவபோக பஞ்சமார்க்கங்களி லொருவழியிற் பிர
வேசித்த விகற்ப சங்கற்ப காவ போக வியாபாரங்களைப் பல
விசமாயப் பண்ணும் அந்த விகற்ப சங்கற்ப காவ போகங்க
ளாம்.—

அறியாமையறிவசத்தி - அறிவகற்றி அறியாமை யகற்றி யெ
ன மாறுக அறிவகற்றி யென்பது தத்துவசுத்தித் துவாரத்தினா
லே ஆன்மசுத்தி தானே பண்ணப்பட்ட தாகிலும் தத்துவசுத்தி
பிரதானமாகையால் தத்துவசுத்தி பண்ணியென்றே சாற்றப்ப
டும்.—

அறியாமை அகற்றி என்பது மலமல வாசனை சுத்தித்துவார
த்தினாலே யான்ம சுத்தி பண்ணப்பட்டதினாலும் ஆன்மா பசு
த்துவ மென்னும் மலோபாதியாற் பசுத்துவ மென்று வேறுதத்
வமாய படிக்கப்படு மாதலால் மலம் பசுத்துவத்தோடு பசுத்
துவ மென்று படிக்கப்படும்

மலசுத்துவ மென்று வேறு தத்துவமாய் மதிக்கப்பட்ட
தில்லையாதலாலும் ஆன்ம சுத்தி பிரதான மாகையா லான்ம
சுத்தி பண்ணி யென்றே யுரைப்பபடும்.

இது தொகைப் பொருள்.

அறியாமை யசுத்த தத்துவமென்றும் அறிவு சுத்த தத்துவமென்றுஞ் சொல்வாருமுளர்.

வகைப்பொருள்

விரிவுப்பொருள் ஒருமிக்க வகுத்துரைப்பாம் —

அறிவுசற்றே - நிருவிகற்பம் புணர்க்கத் திலுதிக்குஞ் சவிகற்பமாய்த் தேவர் நராமுதற் பசுவர்க்க மாயா சகல வர்க்கத்திற் காணப்படுஞ் சிற்றறிதல் சிறுசெயற் றொழில்களையும் விபரீதவேதன விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி சிறிதும் விளங்கித்ததும் அசுத்தகலாதி கஞ்சுககலா வசியத்துவ தெளிந்திரியக்குறி யசுத்த சகலத்துவமுற்றுக் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சித் காத்திருத்துவ லட்சண சித்துவ சின்ன அசுத்த போக்க கிரியா கர்த்திருத்துவமாகிய அசுத்த போத்திருத்துவ மாத்திர போதக்குறித் தால புருஷ தத்துவத்தினது புத்திரப் போலிப் போக்கிய போத்திருத்துவ போகோப போத்திருத்துவமாகிய அசுத்த போத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறித் தால சீவத்துவமேகம்.

நிர்விகற்பம் புணர்க்க திதிலுதிக்குஞ் சவிகற்பமாய மந்திரேசுர மாயாசுத்த சகலபதி வர்க்கத்திலும் மந்திர மந்திரமகேசுர மகாமாயா சுத்த சகல பதிவர்க்கத்திலும் காணப்படுஞ் சாதிசய பேரறிதல் பெருஞ்செயற் றொழில்களையு மற்ப விபரீத வேதன விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி பரிபாதியில் மலவாசனை தடைக்கும் கலாதி கஞ்சுகமுற்றுக் கலாவசியத்துவ வைந்திரியக் குறிச் சுத்த சகலத்துவ முற்றுச் சாதிசய சாவஞ்ஞத்துவ சாவ கர்த்திருத்துவ லக்ஷண தால சிவத்துவ சின்ன சுத்தபோகக் கிரியா கர்த்திருத்துவமாகிய சுத்த போத திருத்துவமாத்திரப் போதக்குறிச் சூக்கும புருஷதத்துவத்தினது

புத்திரப்போலி போக்கிய போத்திருத்துவ போக்கோப போத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறிச் சூக்கும சிவத்துவ மேகம.

இம்மந்திர மகேசுராதி யபரபதிவாக்கத்துக் கூறிய குறியுடன் கூடிய சுத்த சகலத்துவ முற்ற பொதுக்குறிச் சிறிது சின்னமுஞ் சூக்கும சிவத்துவ விளக்கு விக்கிரக விசிஷ்ட சகலத்துவ முற்ற சிறப்புக்குறிச் சிறிது சின்னமுமுடைய வனுசதாசிவ வனுவங்கப்பதி வாக்கத்தின முன்சொல்லிய பொதுக்குறிப் பரபுருடத்துவத்தின புத்திரப்போலி போக்கிய போத்திருத்துவ போக்கோப போத்திருத்துவச் சிறப்புக் குறிப் பரசிவத்துவ மேகம.

இம்முப்புருடத்துவப் புத்திரப் போலி முச்சிவத்துவமு முபாதிச் சித்துவமும் தூல சிவத்துவமுஞ் சூக்குமசிவத்துவமும நிரதிசய பரசிவத்துவ சொரூபலட்சண சிவ சமசத்த சிவருயிருக்கின்ற நமக்குச் சொரூப லட்சணமன்று, தடஸ்த லட்சணமேயென்று மகாவாக்கிய நமுத்த விருபத்துக்களுக்கு வாச்சியார்த்த தடஸ்த லட்சணமத்துவ தடஸ்த லட்சண சிவத்துவ ஈத்திக்குறி முப்புருஷத்துவப் புத்திரப்போலி முச்சிவத்துவசத்தி தத்துவசத்தி பண்ணிதானே யேறியதன யின்றிப பண்ணப்படு மாதலால் முச்சிவத்துவ தடஸ்தவறிவு விளக்காதலா லறிவென றுபசரிக்கப்படுந் தத்துவங்க ளாதலா லறிவகறறி யெனப்படு காத்த மிதுவாகத் தத்துவசத்திபண்ணி;

ஈதிமமுறை பண்ணை வெனப திசைக்கினுறும்.

சாதக சாமாத்தியத்துக்குத் தக்க சிவஞானத்தினைச் சித்த சிவகனமயோகி பண்ணுந் தத்துவ தடஸ்த ஆன்ம தடஸ்த சிவ முப்பதார்த்தங்களின் இலட்சண வப்ரோட்ச நிரட்சணக குறித்த நிரூபம.

ஒன்றுக்கொன்று தத்துவ முதற் றிரிபதார்த்த லட்சண

விலட்சண பரோட்ச பரீட்சாரூப நிரீட்சணைக் குறித்த திரி தரிசனம்

மனோவிகற்ப சங்கற்ப பிரவிர்த்தமாயச் சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவ சிவ வென்பது முதற் பலவித வகங்கார புத்தி விர்த்திப் பிரவாக சின்ன தியானக்குறி தியானசித்தி சின்ன சமாதிக் குறி திரியோகஞ் சமாதி சித்தி சின்ன சாட்சாத்காரக் குறித் ர்ம்பாகம்

மூலமந்திர முச்சரித்து ளளிருக்குஞ் சுரிகாஸ்திர மதித்துத் தொடுத்த திருத்யாகத்தைத் தொட்டுத் துயரத்சாகத்தைக் குறித்துச் சமனுந்த மட்டு முட்ட முறைமையிற் போயப் போயத்தானே சகால சத்திமஞ்சுத்தக்க திருக்யத் திருத்துதான சூலியப் பிராசாத முச்சரித்து ளளிருக்குஞ் சுரிகாஸ்திர மதித்துத் தொடுத்துத் தத்துவங்களையு மாமாயா விலுஞ் சிவனிடத்திலுந் தத்துவ தட்ஸத்திலுல வைத்துத் தட்ஸத்த தனமைகளையு மறுத்துக் காரணத் தடைவிலொடுக்கி யக்கணடிதங்களாகப் பண்ணப்பட்டவை போலடக்கித் தனது தத்துவ வசியத்துவத் திபாசியம் பணணித் தத்துவங்கள் தனக்கு வசியங்களாகத் தான் வசியாயிருத்தலாகுந் தரிசுத்தி

இவைகளைத் தானபண்ணிச் சிவஞானத்துணைச் சாத்திய சிவகணமயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிப் பரோக்ஷரூபந் தரிசனம் யோகங்கூடிய மரியாதி மனோவாயு ஐயவச மாத்திரத்திலேயொரு பிரகாரந் தன்வச மாகுதலாகும் திரிசுத்தி

இவைகளைத் தான்பண்ணி யோகசாமர்த்திய மில்லாதிருந்தால்,நேத்திநேத்தி நியதலட்சண சிவகணம மாத்திரத் துணைச் சாத்திய சிவஞானயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிப் பரோட்சரூபந் தரிசன மகாத மங்யாத் மாபிமானத் தியாகமாகுந் திரி

இவைகளைத் தானபண்ணி, அதிமல பரிபக்குவத்தாலாவி ர்ப்பவித்த மதிமோட்ச வாஞ்சையின தாயேசத்தாருன அதுவனறித் தேசகலா சத்தி சஙகட்டத்திறறுன வீத்தார சுத்தி விருப்பமில்லையேல மமகார வகஙகார மாத்திரத் தியங், சசிப மாத்திரமாகுஞ் சுத்தி தானபண்ணி,

அல்ல திலகுயாய்த் தத்துவ தாத்துவிக பிரபஞ்ச மன்ன த்து நிராகார நிராலமப மாயா மகா மாயாத் தோறற மாத்த லாலப்படி யகண்டதமாய்க் காரணாகார நிராதார நிராலமப நிஷ்பிரபஞ்ச சிதகனமாத்திரமாகுஞ் சுத்திதான பண்ணி,

இபபடிச சுத்திபண்ணு மிடத்துச சுத்திமாகக பேசமு ணடு, அது சொல்லுவாம.

முக்திமாத்திரம் விரும்பின் நிராலம்ப சிவயோகம் பண ணும பொருட்டு குரு போதிப்பச சிவாகமஞ சிகாசமாத்த மாத்திரஞ் செபபுங் குருவாக்கிய மாத்திரந்தான கேட்டுச் சி த்தத் தெளிந்து இருதயமுதற் றுவாதசாந்த வியாபியாயிரு க்கும பிரமரந்திர முடிவாகும் பஞ்சாதாரங்களிற றங்கித் தங் கிக் கமல முடிச்சுக் கவிழ்வு திறந்து திரிந்து தத்துவமுதலிய ரூப பதார்த்த ரூப தரிசனமுதலிய பண்ணிப்பண்ணிப் பழகிப்பழ கிப் பின றுணங்களிற் றங்காது சுத்த சறறே தரகித்து தாக்கி முன சாத்திய முறைமையின முச்சிவயோகிகளபண்ணு முட்ப குயபுத் தத்துவமுதலிய முப்பதார்த்த முச்சுத்திபண்ணி, ப ண்ணுவிடத்து,

பிரமாதி பரசிவமூர்த்தி ஈசானமூர்த்தி பரியந்த சிவமூர்த் தி பதங்களில் விரும்பிய சிவமூர்த்தி பதமுத்திபெறும் பரமுத் திக்குறிச சித்திகுறித்து, முச் சிவயோகிகள் பண்ணு முறைமை யிற சுவாவதி சுத்தியோடு விரும்பிய தத்துவ தத்துவாருகா ணம சிவமூர்த்தி சிவசிவ மூர்த்தி திரிருப தரிசன யோகபோகங

கப்ப பண்ணுமிடத்தும் சித்திக்குப்பின் முத்திவிருப்பின் முத்தியவழி பழக்கச் சுத்தியோடு பண்ணுமிடத்தும் பவுதிக தேகாதிக்குறிப்ப பூதாதி மந்திராந்த வைம்பொருள்கட்குந் தத்துவங்கொன்று பெயர் சாற்றப்படுமாதலாற் பூதானம் தத்துவானம் வந்தரானம் சிவானம் மந்திரானம் சாலம்ப சிவயோகமார்க்கங்களிற்பழகிய வொருவழிமைத்தப பின்வழிபடக்கிச் சுத்த பூதாதி தொடுச் சமஞ்ஞைமட்டு முட்டும் பூதானம் சித்துபாதித் தூல தேகக்குறிப்ப பூதங்களிற்றருன் றத்துவானம் சித்துபாதிச் சூக்கும தேகக்குறி தத்துவங்களிற் றருன் அந்தரானம் சித்துபாதி பரதேகக்குறி யந்தரத்திற்றருன் சிவானம் சித்துபாதி யங்கங்கார மாத்திரக்குறிச் சிவனிற்றருன் மந்திரானம் சித்துபாதிக்குறிப் பிராசாத முதலிய மந்திரத்திற்றருன் ரூப தரிசன யோகபோக சுத்திகள் பண்ணப்படும்

அறிவகற்றி யென்பதற் காத்த மிவ்வள வமைந்தது —

அறியாமை யகற்றி- மாயா சகல பசுவாகத்திற் காணப்படும் சரீரம் நான், இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகம், நான் சுகி நான் துக்கி நான் மோகி யென்பன முதற் பிருஞாமோக வஞ்ஞான மூல பசுத்துவ மலத்தின் ததோநியாமிகாசத்தி வைத்த போசுதிருத்துவச்சுறிப்ப புருஷத்துவ ரூபமாய போதலாற்றத்துவசுத்தி யானம் சுத்தியாமாதலால் மலத்தின் தாவாரக சத்தி வைத்த நித்திய கேவல நித்திரா முத்திரித கிஞ்சிஞ்ஞானக் கிரியா சூனிய வறியாமைக்குறி மூர்ச்சாயோக மூல சித்துவ சூனியக்குறி யறியாமைப்பேர சித்துவ தூலதர பசுத்துவத்தைச் சொல்லிய பிருதிவிமுதற் கலாந்த தத்துவ சுத்தி நடுநடுவே தத்துவ சுத்திப்படி முசசிவ யோகங்கடனுஞ முறைமையிற் சிறித மலசுத்தி துவாரத்திஞலே சுத்தி பண்ணி,

பிரளயாகல விஞ்ஞானகல ரூட பசுவாகத்திற் காணப்படுந் தூல சாதிசய சர்வ ஞானக் கிரியா சூனியக் குறி மூர்ச்சாமோக தூல மூலசிவதத்துவ சூனியக்குறி யறியாமைப்பெய ராசித்துவ தூல பசுத்துவத்தை மாயா தத்துவ சுத்தியினு மாயா தத்துவ சுத்தி சுத்த வித்தியா தத்துவ சுத்திக்கு நடுவினுந் தத்துவ சுத்திப்படி முச்சிவ யோகிகள் பண்ணு முறைமையின் முற்று மல சுத்திக் துவாரத்திலுலே சுத்தி பண்ணி

பின் மந்திரே ஸ்வர மந்திர மந்திர மகேஸ்வர மாயா சகல மகாமாயா சகல பதிவாகத்திற் காணப்படுஞ் சூக்கும சாதிசய சர்வஞ்ஞானக் கிரியா சூனயக் குறியாகிச் சுத்த போகோப போகப் பிரஞ்ஞா மோகத்திலமூந்திய மூர்ச்சாமோக மூல சூக்கும சிவதத்துவ சூனியக்குறி யறியாமைப்போ சிவதத்துவ சூக்கும பசுத்துவத்தைச் சுத்த வித்தியா தத்துவ வீசுர தத்துவ சுத்திக்குட் பட்டத்துவ சுத்திப்படி முச்சிவ யோகிகள் பண்ணு முறைமையிற் றூலதிகார மல மூல தூல மல வாசனை சுத்தித் துவாரத்திலுலே சுத்தி பண்ணி

பின்னனுசதாசிவ வணுப் பிரமாணக மகாமாயா சகல பதிவாகத்திற் காணப்படும் பர நிரதிசய சர்வ ஞானக் கிரியா சூனியக்குறிச் சுத்த போகோப போகப் பிரஞ்ஞா மோகத் தமிழ்ந்திய மூர்ச்சாமோக மூலபர சிவதத்துவ சூனயக்குறி யறியாமைப் பரசிவதத்துவ பர பசுத்துவத்தைச் சதாசிவ தத்துவ முதல் முத்தத்துவ சுத்திக்குட் பட்டத்துவ சுத்திப்படி சொரூப திரோதானசத்தி சுத்திபோல் முச்சிவ யோகிகள் பண்ணு முறைமையிற் சூக்குமாதிகார மலமூல சூக்கும மலவாசனை சுத்தித் துவாரத்திலுலே சுத்திபண்ணி.

அறியாமை யகற்றி யென்பதற்கு இவ்வளவு பொருளமைத்தது —

அறிவினுள்ளே - தூலசூக்குமபர முச்சின்மாத்தி ரானம ந்தத்துவ முமமூல முலைத்துத் தூல சூக்குமபர முப்பர விக்திபாக த்துவமும மரமபமுதத தூல சூக்குமபர முச்சிவ சிவத்தத்துவ மு ப்பழுங்கள விரும்பப படுமாதலாற சமனைக்குக கீழ்ப்படும் பா ன்ம பரசிவ தத்துவத நியாசசியத்துனுமேல சமனு சத்திக்குமே லுன்மனுந்தாவத பரசிவதத்துவாபி வியத்தி சித்திக்குமளவும ந்தா கப்ப பரமல வாசனை யாபாசிகத மாகலா லுன்மனு மூலாநத்ம லெவசசந்த சாவஞ்ஞானோத்தர சுருதிப்படி சிவசத்தித தன்னை யாய்ச சென்று திரோதான சத்தி நிக்ரக கிரத்திபரா சத் தியனுக்கிரக கிர்த்திய மத்தியஸ்த சிவ சின்மாத்தி ரானமாவி னுங்கூடச செல்லுதலாற செல்லுஞ சிவசின்மாத்தி ரானமாவி னும,—

அறிவுதனை - முறைமையி லனுபர சிவங்கள சிவபர சிவங் களெனு நாலுசித்துகளையும,—

அருளினுல் - சமனைமட்டு முட்டும் பிராகிருத மனோகங்கா ர புத்திகளில மறைந்து சாலமபித்துனமனையுற றுபரி நிராலம பிசருஞ சிற்சத்தியிளக்கு விளக்கிய சிர்சாத்த மனோகங்கார புத்து விகற்ப சங்கற்ப சிற்றுவிகற்ப சவிகற்ப காவபோத நி ருவிகற்ப ஞானங்களால,—

அறியாதே யறிந்து - நிருசசியமாய் நோககாதே தடத்த லக்ஷண நிரூபகத ஸவ சிவரூப லக்ஷண சாவதிருக காததிருரு ப லக்ஷண பரோக்ஷ நிரீட்சண சிவசுருதிச சிவரூபம தடத்த ல டசண விலடசண ஸ்வரூப லடசண பரோட்ச நிரீடசணரூபசா ஸதிரீயபரீட்சா விலட்சண சூக்கும பரீடசாக குறிச சிவதரிச னமெனுந தச காரியத திரு காரியம் பந்திப் பாரத்து,—

குறியாதேகுறித்து - முன்சொல்லிய சாததமனசசங்கற ப முனைகச சாத்தாகங்கார புத்திப்பிரவாகச சிறப்புக காவ

போதஞானங்களா லியற்கையிற் லுறுப் பட்சத் தற்பொருட் சி வக்குறிப்பிற்றுன,—

சம்புப் பட்சப் பிறப்பொருட் சிவசாதி விசிஷ்டத் தற்பொருட் சிவக்குறிப்பிற்றுன

செயற்கையிற் லாரோபித சம்புபட்சப் பிறப்பொருட் சிவக்குறிப்பிற்றுன,

திருச்சிய மன்றிச் சாவதிக காத்திரு ரூபமா யபரோட்சம் போ லபிநயித்துச் சிவோக மென்றுதான இயற்கையிற் சம்பு பட்ச வேற்றுமைச் சிவக்குறிப்பிற் லப்படிச் சிவோய மென்று தான சிவ சிவ வென்றுதா னென்றின் மற்றது மோகக ஸபுரிக்க அதகிபஸ்தி யருக மருவப்பொருத்திப் பண்ணும சிவத்தியானசக்குறித தசகாரியத் தொருகாரிய சிவயோகமப ண்ணி,—

அந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதே - இந்தக் கொடுத்து விடுத்துத் தொடுத்துச் சிவத்திற் சிறைப்படுத்தலு சிவத்தியானத்திற் சிறிதிடங் கண்டு தாசகிச சம்மியிற் சுருங்கிச் சூனியப போலியாயப்போன மனசைத் திரும்ப வெழுப்பித் திருப்பி விஷயத்தில் வீழ்த்தலு சகலத்தன்மை தொடுவிடுத்த தட்டாதே,—

வாடாதே - திரும்பத் திருப்பி யோக நித்திரா முத்திரித மனத்தைப் பிராகிருத நித்திரையில் முழுகுவிக்கும் கேவலத்தன்மை தாக்காதே,—

குழைந்திருப்பையாகில் - தியானத்தின் தாகசர்ஷூவஸ தாரூபமாய் ஞாதிரு ஞானஞேயச் சிறப்புத் தியாதிரு தியானதேய சூனியப போலியாய் ஞேயத்தழுந்தி யத்தேய மாத்திரத் தி லங்கு ஞானச் சிறப்புத் தியான விசேஷசமாதி பண்ணி யிருை பயாகில்,—

பிரியாத சிவனருளே - கூடுதல் பிரிதல் குறிக்கிற கூறாமு
ண்டாதலா லநாதி தொட்டுப் பிரேரகப் பிரேரியத் தலைமைச்
சம்பந்தியா யிருந்த வீசுரனருளே,—

பிரிந்து தோன்றி - அந்தச் சம்பந்தம விட்டுச் சாதிருச்சிய
மாத்திர மித்திர சம்பந்தியாய்ச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டு, அ
துவன்றி,—

பிரபஞ்ச பேத மெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி - சித்து அசி
த்துச் சித்சித்துச் சித்திரப் பொருள்கட் கெல்லாம் வியாப
கமாய்த் தாரகமாய்ச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டு,—

நெறியாலே - திருக்குத் திருசியக் குறிக் குறிப்பினாலே,—

அவையெல்லாமல்லவாகி - அந்தத் திருக்குத் திருசியப் பொ
ருள்களி னின்றன்றி,—

நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதாரனாயே - தனக்கொரு
சாரகமன்றி நிராகாரனா யிருந்தும் சமாதி சாமாத்தியத்தினு
லுதிக்குஞ் சாட்சாத் காரத்தினால் சாட்சாத்கரிக்கப் படுவன்

பரார்த்த ஸ்வார்த்தார்த்தப் பிரத்தியாத் தப்பிரத்தியா
த்தக்ஷ சாவார்த்தச் சிவன் முத்தி சிவ சாட்சாத் காரஞ் சமா
தி சாமாத்தி யத்தினுற் சித்திக்கு மென்று தாற்பரியம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆசிரியன் றிருவருளா லிருவகைப் பாசங்களு நீங்கிக் கேட்
டு முறையிற் கேட்டுச் சிந்திக்கு முறையிற் சிந்தித்துப் பின்னைப்
புசெய் தடங்கி நிற்கப் பெறுவார்க்கு, முதல்வனியல்பு கேட்
ட ஞான்றதுப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாய்த் தோன்றிச்
சிந்திக்குங் காலத்துக் கலப்புப்பற்றி யபேதமாய்த் தோன்றித்

தெளிந்தபின் இவ்விரண்டுமின்றி நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமைபற்றி எவற்றினு மொற்றித்து நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றுமென்பதாம்.

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுமென்னக் கூட்டுக.

தெளிதலாமாறு மற்றன்பயனு மினிது விளங்குதற் பொருட்டு மேற்கூறிய போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன் கூறினார்.

கூடாதே வாடாதேயென இரண்டுங் கூறவே, ஏனைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களின் ஒரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலு நிகழுமென்பதாயிற்று.

அற்றாகலினன்றே ஆண் டிவ்வா றினிதுவிளங்கப் பெற்றதாயிற்றென்பது.

இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினென்றார்.

இதனானே தெளிதலாமாறு மற்றன் கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்த வுண்மையை யடியேன் பெறும்படி யெப்படியென்றால் மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

அறியாமையறிவகற்றி - கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற வதீதாவத்தையையும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களோடுங்கூடி விஷய வியாபாரத்தை யறிகிற ஜாக்கிராவத்தையும் நீக்கி,—அறிவினுள்ளேயறிவுதனை யருளினா லறியாதே யறிந்து - ஆன்மாவுக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற ஞானத்தினை ஆன்மபோதங் கூடாமல் அந்த ஞானந் தன்னாலே அறிந்து ஆக

ச ஞானத்தின் வழித்தாய் நிற்கவே தற்றரிசனமுந் தன்னைத் தோன்றாமன் மறைத்து நின்ற பாசத்தின் முறைமையுந் தோன்றும் இந்த முறைமையும்,—குறியாதே குறித்து - ஞானத்தாலே கண்டோமென்று காணாதே கண்டு நிற்கக்காட்டின ஞானந் தனக்குக் கரணமாம் —அந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகில் - அந்த ஞானக்காட்டத்தானே காண்கிற காட்சியையு மிழந்து நிற்க அவ்விடத்தி லவத்தையாம் அந்த அவத்தையாய் மயங்காதே அந்த ஞானத்தோடே கூடித் தற்போதஞ் ஜீவியாமல் நிலைபெற்று நிற்பையாகில்,—பிறியாத சிவனொருனே பிறந்ததோன்றி - ஆன்மாவுடனேகூடி யான்மாவொழிந் தில்லையென்னும்படி யநாதியே மறைந்து நின்ற சிவனொருனே சிவனுமொரு முதலுண் டென்னும்படித் தோன்றி அபிரகாசமாய் நின்ற தான பிரகாசித்தவு மன்றி,— பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானாயத்தோன்றி - காணப்பட்ட விருவத்திலுள்ள பேதங்க ளத்தனையுண்டு அத்தனையுந் தன்னையொழிந் தில்லையென்னும்படி தானாகக் காணப்பட்டு,—நெறியாலே இவையெல்லா மல்லவாகி - சடசித்துக்க ளிரண்டுந் தானாய்நிற்கச்செய்தே இவையிற்றிற் றுயவரநிற்கிற முறைமையாலே யிந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாந் தானல்லவாய் நிற்பன,— நின்றென்றுந் தோன்றிடு நிராதாரனாய் - தானன்றி வேறொரு முதலக ளுமற நிற்கச்செய்தேயும் தானு மொன்றிலுந் தாக்கற நின்று பிரகாசியா நிற்பன்.

அறியாமையென்றது கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஆன்மாப பாடாணம்போலே யொன்று மறியாமற் கிடக்குமதே முத்தி யென்று பாடாணவாதி கொள்கையிலுல அதாகாதென்றதென க்கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “காட்சி யென்னக் காணுந்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்துரைக

றிற - காரறுபாவ மரணஙகருமா - மேயஙசவாமுததி சோநத வரனறே - யஙளயககிககோா முனவருமவேணடா - தனிதரு துயர மெறுமிததிடமே - பாடாணததிற சடாமுததி" எனறு மதுஙகணடுகொளக

அறிவகறறி யெனறது, வயிஙதவ சரீரததைப பெறறிருக கிறதே முததியெனறு சமவாதி கொளளுகையினுல் அதாகா தெனற தெனககொளக இதறகுப பிரமாணம சஙகற பநிராகரணம, "அகனறு-நீஙகியு முருவ நீஙகாதாயி - ஞே ஙகியமுததி யாவதெனனைககச - செடியுடலனுகாக குடி லைகொடுககுமென - ரேதிணீயே பேதாயபபகடமிர - லொ ளிாசிலைமுசசித தனிமொழுமிததகரு"எனனுமதுங கணடுகொளக

அறிவுளளே யறிவுககுனை யருளினுலறியாதே யறிநது எ னறது ஆனமதரிசனம

அநதக காணஙகளோடுங கூடாதே வாடாதேகுறைந திருடையயாகில எனறது ஆனமசுததி.

நினறுந தோனறிடுவனிராதாரனுயே எனறது ஆனமலா பம

இதறகுப பிரமாணம திருககளிற்றுப்படியாா - உகூ-செ, ஆககப்படாக பொருளா யனைததினிலுந, தாககிததா ளுன றேமந ராககாதே—நீககியுட,னிறகும பொருளுடனே நிறகும பொருளுடனுய, நிறகை நிராதாரமாம" எனனுமதுங் கணடு கொளக

இதனுற சொல்லியது, கேவல சகல பிரண்டினையு நீஙகி சசுததததி லுணடாகிய ஞாதரு ஞான ஞேயஙகளையுங கழன று இநத நிலையிலேநிறகி லநாதியே தோனறுமல் தினற சிவனை தோனறிப பிரகாசிபபன எனறு முறைமை யறிவிததது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

---0---

அருளினாலறியாமை யறிவகற்றி - ஆசிரியன் றிருவருளா லறியாமையு மறிதலுமாகிய விருவகைப்பாசங்களு நீங்கி,—அறிவினுள்ளே யறிவுதனை யறியாதேயறிந்து- தன்னறிவின்கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கேட்குமுறையிற் கேட்டு—குறியாதே குறித்து - சிந்திக்குமுறையிற் சிந்தித்து,—குழைந்தந்தக்கரணங்களொடுங் கூடாதே வாடாதேயிருப்பையாகில் - பின்பு அன்பு செய்து அந்தக்கரணங்களிற் சோராதடங்கி நிற்கப் பெறுவாயாகு,—பிறியாதே சிவனருளே பிறந்து தோன்றி - பிறிதலில்லாத முதல்வனியல்பு கேட்டற் காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாயத் தோன்றி,—பிசவருஞ்சபேத மெல்லாங் காருயத் தோன்றி-சிந்தித்தற் காலத் தனவு கலப்புப்பற்றி யபேதமாயத் தோன்றி,—இவையெல்லா மல்லவாகி - தெளிந்த பின்னையிரண்டுமின்றி,— நெறியாலேயென்று நின்று நிராதாரனாயே தோன்றிவென - நேரியனுமா பரியனுமாயதோர் முறைமைபற்றி யெவற்றினு மொற்றித்து நின்று ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றும

இதனானே தனக்க ணிகழு மனுபவமும் தெறிதலாமாறும் கூறப்பட்டன

* இச்செய்யுளின் முற்பாதியே “பாரவிரிந்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்திதனி னோர் விருத்தப்பாதி போதும்” என்னும் சிவயோக சாரத்தானும் “பார்விரிந்த நூலெல்லாம் பாதி விருத்தத்தால் சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாருநாளெந்நாளோ” என்று தாயுமானார் பாடலானும் கூறியதென் சாமபிரதாய வழக்காயக் கூறுவது. இதனைச் சிந்தித்தறிக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி ஞேயத்தழுந்தின ஜீவன்முத்த ஞானவான்
தேகாந்தத்திற் பெறும் பலம் பரமுத்தி
யென வுணர்த்துகின்றார்

புண்ணியமே நேர்க்குவிக்கும் பாவங்கீழாக்கும்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணிய
ஞானத்தி னிரண்டியினையு மறுத்து ஞாலமொடு கீழ்மே
லு நண்ணாகி, யெண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெ
றுமிவனன்றோ னெங்கெழிலென ஞாயிறெமக் கென்றகு
றைவினாயிக, கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்துகாய
ங் கழிந்தக்கா லெங்குமாயக் கருதரனபோனிற்பனே ரக

(இ-ள்) புண்ணியமே நேர்க்குவிக்கும் பாவங்கீழாக்கும்	புண்ணியஞ் சுவர்க்காதி பலத்தை யடைவிக்கும், பாவம் நரகக்குழியிற் பலத்தை யடைவிக்குமாதலா லிவ்விரண்டும் பொன்விலங்கு மிரும்பு விலங்குமென வறிக
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே	புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவனைப் பூசித்த சிவ புண்ணிய பலத்தாலே
நண்ணிய ஞானத்தி னிரண்டியினையுமறுத்து	கன்ம சாம்யம் பிறவாவிட்டது முத்திகூடாதபடியாலே யிவனுக்குச் சிவனை வழிபடுதலா லுண்டாகிய சிவபுண்ணியமாகிற ஞானவாளா லவ்விரண்டியினையு மேறவெட்டுண்டபடி யறுத்து,

"ஞானவானேந்துமைமா நாகப்பறையறைமின்" என்றார்

ஞாலமொடுக்கி	புண்ணியத்தாற் பாவத்தாற் புண்ணியபா
முன்னிலு நண்ணு	வத்தாலும்
ஏறுக	
நானுறுமுயிர்	இம்மூன்று லோகத்தையும் பொருந்தாத
செய்திடு நடு	வனும்,
என்னுமிக	இந்த வுலகத்திலே யுண்டுபட்டிருந்து முக்
போகத்தே முத்	தியினை யடையக் கருதுஞ் சீவன்முத்தனு
தரெப்படி யிவன்	வன்,
முன்	
பங்கெழிலன்	இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்கள் வேறு தமக்
ஞாயிறமக்கெ	கு வேண்டுவதொரு குறைகளுமில்லை யென
னறு குறைவின	க்கருதி யாதிகதிய னெவ்விடத் திருந்தாலு
றி	ந் தாழ்வில்லையென நிருபியாகள்

"இங்கிப்பிறசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே, லெங்கெழி லென்ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்" என்பதிக

கன்னுந்தறன	இந்த ஜீவன் முத்தனுக்குக் கன்மத்தா
ணறைவதின்றக	லுண்டான வாதனைகெட்டுச் சரீரமொழிந்
லந்தகாயங்கழி	தவாறே கடமான தொடைந்தா லதனுள்
ந்தக்கா லெங்கு	ளிருக்கும் விளக்கான செப்படி யெங்கும்
பாயக் கருத்ரன	பிரகாசிக்கு மதுபோலிந்த வான்மா நெற
போனிறபன.	றியிற கண்ணினையுடைய சிவனது வியாபக
	த்தைக்கலந் தவனைப்போல சாவக்கியத்து

வமுதலிய குணங்களுடனுங் கூடியிருப்பன். எ-று.

ஆன்மா - என்பதெழுவாய்

நிறப்பென்பது - பயனில.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் தேவிகாலோத்தரம் மதங்க கம் இரத்தினத்திரையத்து மறிக. (ரு௬)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவன்முத்தி பரமமுத்திக் கிரமங் கூறுகின்றது

புண்ணியமே நோக்குவிக்கும் பாவங்கீழாக்கும் - ஜீவன் மாவிலவிட்டது ஸ்தூலதேகம் விடும்பொழுது புண்ணிய கன்மமே பரிபாகமாகில் மேலாகிய சுவர்க்கபோகத்தைப் புசிக்கும். பாபகன்மமே பரிபாகமாகில் நரகத்திலே தள்ளும். மேல் ஞாலமோடென்கையால் புண்ணியபாப மிருவகைக் கன்மங்களொத்துக் குறைச்சலாகப் பரிபாகமாகிற பூமியிலே சுக துக்க மிரண்டையு மனுபவிக்கப் பண்ணும் —

புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணியஞானத்தின் விரண்டினையுமறுத்து - புண்ணியமூர்த்தியாகிய சிவனைப் பூசித்த — சுகிர்தத்தினாலே யுண்டான ஞானத்தாலே புண்ணியபாப மிரண்டையுமறுத்து,—

ஞாலமொடு மேல்கீழ் நண்ணுறுகி - தேகாதிகளுக் கேதுவான புண்ணியபாப மிரண்டுமே போகையால் பூமியினிடத்து பூதபரிணம தேகத்தையும் தேவலோகத்தில் பூதசார சரீரத்தையும் நரகத்தில் பூத சரீரத்தையு மினிமேற் பொருந்தாதவனாய்,—

எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறும் - கன்மபூமியென றெண்ணப்பட்ட விந்த பூலோகத்திலே தானே ஜீவன்முத்தியை யடையும் இவ்வாறு ஜீவன்முத்தியை யடைந்தவன்,—

இவனுமெனது செழுங்கோயிலாமென்று - இவ்வாறு ஜீவன்முத்தனானவன் மகோத்பாதமாக வாழ்ந்தன னிர்ச மாறி யுதிக்கின மஞ்சாமல்,—

காயங் கழிந்தக்கால் குறைவின்றி கண்ணுதலன் னிறைவதனிற்கலந் தெங்குமாயானபோல நிற்பனென்ன - காருதுபிராரத

தேக மொழிந்தால் முன்னின்றா யேகதேசித்துவம நீங்கிச் சிவ னுடைய பூரணத்திலே யப்போடே கலந்த உப்புப்போலக் கலந் து அடப்புர நலவு ருப்புநாதுபோலச் சிவனுடனே சாலவியா பியாய் நிற்பன், முத்தனமா யென்று புத்திபண்ணென்ன நிந் னைபொருள்

— சுகிருதம் - நற்செய்கை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—— () ——

இப்படி யசத்தியோ நிருவாண தீட்சாவானுப்பின் சிவா கமக் கேள்வி முதலியவற்றான் முறைமையில் முப்பத்தாறு தத்துவ வி வேச பசுத்துவ சிவத்துவ விவேக சிவஞான வானுப்பின் சி வத்தியான வானுப்பின் சிவசமாதிமானுயப்பின் சீவன் முத் தி சிவ சாட்சாத்காரவானுய்ச் சாமாத்தியவா னல்லாதிருந்தா ல், மரியாதி மதித்துக் கடாக்ஷிக்குஞ் சிவ தீட்சாரூப சிவ ச த்தி பதிந்த ஞானுந்து மூன்றி லொன்றிரண்டு மூன்று முறைமை யிற்றுடையனுய்த் தானிருந்தவன் சரீராந்தத்திற் சத்தியோ நி ருவாண தீட்சாவான் போலப் பரமுத்தி சிவசாட்சாத்கார சி வ சாதிருசிய சிவவானுவனென்று சாற்றுகின்றார்.

புண்ணிய மேனுக்குஞ் சுகமு பாவங் கீழ நரகுமே புண்ணி யமே பூசித்த புண்ணியத்தினுலே - கிரியாபூசையினுலேதான் தீ க்ஷா மாத்திரத்தினுலேதான்,—

நண்ணிய ஞானத்தினுல் - முன்சொல்லிய முறைமையி லடைந்த ஞானத்தியான சமாதி சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார கூடப்பிரிவு ஞானபூசையினுல்,—

இரண்டினையுமறுத்து - புண்ணியபாவங்களை மலத்தோடே பிரதி தினமு மரியாதியிற்போக்கி,—

எவசெழுகோ ஞாயிறொமககெனறு எனனும இகலோகத்
தே முததிபெறு மிவனறன - பதிககபபடுஞ சீவனமுததனு
லவவ,—

காயங சமிநததசால ஞுனறவின றிக கனனுகறன னிறை
வதனிறகனநது - சிவசததி பரிபூரணததிலொதது வியாபிதது

ஞாலமொடு கீழ் மேலும நணனுனகி எஙகுமாயக கருத
ரனபோனிறபன - எஙகுங வியாபியாயத தானறியானிதத சி
வ ஙகொத தெஙகும வியாபிததுச் சாவஞுததுவ சாவ சா
ததிரு ரூப சிவனுயிருடபன அபபடித திருமநதிரததுஞ சொல
லபபட டது

“முபபதுமாறும படிமுததியேணியா
வொடபிலாப பேரணடத துளளொளிபபுககுச
செபபவரிய சிவங கணடுதானவ
ரபபரிசாகி யமாநதுநினறரே”

இபபடிப பிறபபொருட சிவசாததி விசிஷடாததவைத விசி
ஷட காரிய வியததிச சுததாததுவைதஞ சொலலி யிருககவும
பிரமிததுச சிறிதிடதது மகாநகரப போலிவசங் தூககியெடு
சதுககொணடு பிறபபொருட் சிவ வியததிச சுததாதுவைதம்
பிறபபொருட சிவ வியததி விசிஷடாததுவைததநகான் விள
பபுரோா வேகாநத ராமானுஜ வேஷஙகொணடு வேற்றுச ச
மயிகளாயவாரகள

சிவ சாயுசசியச்சொற செட்புவது நிருப சாவ வைக்கியம
னறு

ஏகானமபப பிரசஙகம் வருமாதலால், சிவ சம்யோசமு
மனறு

விகாரபபிரசஙகம் வருமாதலால சிவ சமவாயமுமனறு

ஏகான்மப் பிரசங்கத்திற் கிடங்கொடுக்குமாதலால் சிவ தாதான்மியமுமன்று

சமவாயத்திற்குச் சொல்லிய தூஷணம் வருமாதலால் சிவத்துவ ரூபம்போ லிருப்பது சிவ தாதான்மிய மென்னில் சித்த சாதனமாம், சிவ லயமுமன்று

துல்லியப்பொருள் கொள்ளாதிருந்தால் விஞ்சய பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவானன்னியமுமன்று

துல்லியப்பொருள் கொள்ளா திருந்தால் வேதாந்த மதாந்தரமாதலால் சிவ சாங்கரியமுமன்று

பரிணாமவேதாந்த பாஞ்சராத்திர மதாந்தரமாமாதலால். சிவ ஸ்வஸ்வாமித்துவமுமன்று

பரமுத்தி பங்கம் வருமாதலால் சிவப்பிரேரக பிரேரித்தியத்துவமு மன்று

ஸ்வஸ்வாமித்துவத்துக்குச் சொன்ன தோஷம் வருமாதலால் சிவ காரண காரியத்துவமு மன்று

காரண காரியத்துவம் பிரேரக பிரேரியத்துவ மென்று பொருளாதலால் ஸ்வஸ்வாமித்துவத்துக்குச் சொல்லிய தோஷந்தானே வருமாதலால் சிவ மேலிடக் கீழ்ப்படுத்தலு மன்று

விநாசத்துல்லியமா மாதலால் அருக்கன் கண்களுக்குப் போற் சிவ வியங்கியத்துவமு மன்று.

பிரதிபந்தப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ வியாபக வியாப்பியத்துவமுமன்று.

ஜடத்துவ நித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவப் பிரதிவிம்பமுமன்று.

மேற்சொல்லிய தூஷணம் வருமாதலால் சிவகுண சங்கிராந்தியு மன்று.

திருஷ்டாந்தமில்லையாதலால் சிவாவேசமு மன்று

சுவாதந்திரிய சூனியம் வருமாதலால் சிவகுண சமுதாயக தியமென்று

அநித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவனுக்கிரோ யானுக்கிராகத்துவமுமென்று

அது வியங்கிய வியஞ்சகத்துவமாதலா லிது பிரதிபாதப் பிரசங்கம் வருமென்று, முன்றள்ளப்பட்ட படியால் சுய போக்கிய போகத்திருத்துவமுமென்று

ஜடப்பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ ஞாபயிய ஞாபகத்துவமுமென்று.

அப்படி திருச்சியமாகில் ஜடத்துவப்பிரசங்கம் வருமாதலால் ஸ்வஸம்வித்த புரணுநுபாவியானுபவி திருத்துவமுமென்று

ஏகான்மப் பிரசங்கம் வருமாதலால் பரஸம்வித்த புரணேகி யோகித்திருத்துவமுமென்று.

சாவப்தாரதக சாயுச்சியப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ சாநித்தியமுமென்று

ஒன்றுக்கொன்று சாக்ஷாத்காரமே சாநித்தியமாதலால் அப்போது சிவ சாக்ஷாத்காரந் தானே பாசட்டம், "ஸ்வாத்மபாசகமஞானஞ் சிவயோகந்து சாசவதம்" என்னும் வசனத்தினு லதுவு மொருப்பிக்கினுலாகும்.

ஆனால் முடித்த பக்ஷமேது, சிவ சாதியென்று செப்பப்படுஞ் சிவ சாதிருச்சியமே சிவ சாயுச்சியம். ஆதிமுத்தன் அனாதிமுத்தன என்னுஞ் சிறிது வைசாதிருச்சிய மிருத்தலான் மூர்றுஞ் சாதிருசியஞ் சிவ சாயுச்சியமென்று செப்பப்படாது.

அப்படிச் சொல்லப்படாது ஆதிமுத்தனனாதி முத்தனென்னுஞ் சிறிது வைசாதிருச்சிய வார்த்தை மேலோபாதி தொடர்வேகத வெகிரங்கவாதத்தை யென்றும், முத்தனுக்கு அவாச்சநீய சஞ்சித கிரத்தியம் சிவனுக்கு கிருபாசமசித கிரத்தியமென்று

ருசெற்றித வேற்றுமை வாராததையும் வேறு காரணமில்லாமையா லென்றும், முற்றுஞ் சிவசாதிருசிய மென்பதே யங்கீகரிக்க வாராததை யென்று முடிக்கலான் முற்றுஞ் சிவசமாதிருசியமே சிவ சாயுச்சிய மென்று சித்தாந்தம் சித்தித்தது

ஆகையா லெல்லாம் நல்லதுதானே! சிவ முற்றுவமை சிவைக்கியமென்று சிலர் செப்புவதேது? சத்தியம் அது நிருபசரித வைக்கிய மன்றுபசரித வைக்கிய மப்படிச் சுருதி சொல்லியதென்று காந்தபுராணஞ் சாற்றுதலால்

சிவா னனியத்துவமே சிவ சாயுச்சியமென்று சில சிவ சித்தாந்திகள் செப்பியதேது? அது பரீக்ஷை பண்ணுதுபடிக்கது

சிவனோடு அனன்னியத்துவ மென்னுமிடத்து அனனென்பது அனனியப்பொருள் விருத்தப்பொருள் அபாவப்பொருளாக மூப்பொருட் சொல்லாதலால், முப்பொருளுள் சிவனுக் கனனியமாய முத்தானமாவில்லை யாதலாற் சிவா னனனியனென்றற் பாவப்பொருட் டொகை விரித் தருத்தஞ் சொல்லின் விவாதத வேகாக்கமாம்

சிவனுக் கனனிய மல மாயா கன்மங்கட்கு விருத்தனாதலால் சிவானனனியனென்று விருத்தப் பொருட்டொகை விரித்தாத்தஞ்சொல்லில் சிவனுமப்படி யென்று சிவ சதிருசியனுடைச் செப்பப்படுவன.

சிவனுக்கு அனனிய மலமாயா கன்மங்கட் கனனியன விசதிருசனாதலால் சிவானனனிய னென்ற அனனியப் பொருட்டொகை விரித்தாத்தஞ்சொல்லில் சிவனுமப்படியென்று சிவ சதிருசியனுய்ச் செப்பப்படுவன.

இப்படி அவர்கட்கிட்ட விகாதம்பண்ணுஞ் சிவா னனனியச் சொற் சொல்லி யேதுப் பிரயோசனம் விசேஷித்துக் கட்

டிக்கொண்டது, ஒன்றமில்லை சகள சதாசிவ சாதிருச்சியமாத் திரு சிவ சமாதி மதம்.

அது சித்தாந்தமன்றென் றறிந்து முற்றுஞ் சிவ சாத்திரச் சிட்டமே சிவ சாயுச்சியமென்று சிவ சித்தாந்தம் பண்ணிச் சுகியாயிரு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல் பிழந்து கீழ்மேலு மேகதேசப்பட்டுச் சேறற்குக் காரணம், அங்ஙனஞ் சென் றவ்வவ்வய னுகரச்செய்யு மிருவினைத் தளையேயாகலின், அத்தளை யிரண்டினையும் ஞானநூ லோதன்முதற் சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய நிட்டைத் தெளிதலுணர் வெனப்படும் அத்தான் அறுக்கப் பெற்றார்க்குக் காரணமின்மையிற் காரியமாகிய வேகதேசச் செலவு மின்று மொழியும் அஃதொழியவே, அவர் கரணங்களின் வயத்தராதலின்றி மேலங்ஙனந் தோன்றிய விறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவின்றி இம்மையே சீவன் முத்தராகி, மாசு நீங்கியவழி ஆடையின் வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்கினாற்போல, இங்குளி வாங்குங் கலம்போ லுழல்வதாகிய விவ்வுடம்பு நீங்கப்பெறும் பரமுத்தி நிலையிற் றமது வியாபக மெங்ஙனும் அறிவு விளங்கப் பெற்று முதல்வனோ டொத்து நிற்பரென்பதாம்.

சிவசம மாதற்குரிய சாதாரண தன்மையால் இஃதென்பார், எங்குமா யென்றார்.

தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுந்த விறைவர்களிற் கலத்தற்கணிலை—யீடின்மை யினிது விளக்குவார், இடையீடாவன வினையென்ப தூஉம் அவை கழிந்தவாறு முடன் கூறினார்.

கண்ணுதற் னிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டே யேகதேசவுணர்வு தூரந்து போதலின், ஏகதேசவுடம்பினிகழுமின்ப துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய உற்பாத முதலியவற்றை நோக்கி யாக்கடவதோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென் ஞாயிற்றுக் கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினு ரென்பது

"தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான் மனக்கவலை மாற்ற லரிது", என வெதிர்மறை முகத்தாற் கூறியது மிதுபற்றியென்க.

கலந்து முத்திபெறு மிவனென் விடையும்

இதனானே நிட்டை யாமாறு மதன் பயனுங் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்தச் சிவஞானம் இருவினை யொத்தவிடத்திலே இவனுக்குண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்

புண்ணியமேல் நோக்குவிக்கும் - நல்வினையானது மேலாயிருக்கிற சுவர்க்கத்திலே கொண்டுபோய்வைத்து இன்பத்தைப் புசிப்பிக்கும்,—பாவங்கீழ் தாக்கும் - தீவினையானது நரகத்திலே தள்ளித் துன்பத்தைப் புசிப்பிக்கும் இவையொழிந்து,—புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே - பரமேசுவரனைப் பூசித்த சரியைகிரியா யோகங்களின் முற்றுகையினாலுண்டான சிவ புண்ணியத்தி னதிகத்தினாலே,—நண்ணிய ஞானத்தினாலிரண்டினையுமறுத்து - பொருந்தப்பட்ட சிவஞானத்தினாலே ஆணவமாவ மென்கிற பாசங்களிரண்டினையுஞ் சோதித்து, அப்படிச் சோதிக்கையால்,—ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணுங் - கன்மத்தை யார்ஜ்ஜிக்கிற பூமியிலும் அனுபவிக்கிற சொர்க்க நரக

கங்களிலுஞ் சென்று பொருந்துதலின்றி,—எண்ணுமிகலோகத்தே முத்திபெறும் - எல்லாப் பாக்கியங்களுக்கு மேதுவென்றெண்ணப்பட்ட இந்தலோகந்தனிலே மோக்ஷத்தை அந்தச் சிவஞானத்தாலே பெறுகிறபன —இவன்று னெங்கெழுகோளாயிரமக்கென்று குறைவின்றி - இப்படிப் பெற்ற அந்தச் சிவஞானியானவன் பொல்லாத காலத்துக்கு ஞாயிறு திசைமாறித் தோன்றப் பிரபஞ்சத்திலுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் விதனம்வரும். இவன் எவ்விடத்திலேயுதித்தால நன்று நாகமென்று ஒரு சலனமுமின்றி,—கண்ணுதல் நிறைவதனிற்கலந்து - பரமேஸ்வரனுடைய பூரணத்துடனே காணுங்கூடிச் சீர்முளைமட்டு நின்று,—காயங்கழிந்தக்கால - பிராரத்தம் புசித்துத் தொலைந்து சரீரம் விட்டபொழுது,—எங்குமாய்க் கருதரனைபோனிற்பன - சிவஞானத்திலேயறிந்துவிட்டறியப்பட்ட சுகசொரூபியாயிருக்கிற பரமசிவனைப்போலே தானும் பூரணரூபியாய் நிற்பன்

நண்ணியஞானத்தின் இரண்டினையுமறுத்து என்றது ஆன்மதரிசனம்

குறைவின்றிக் கண்ணுதல் நிறைவதனிற் கலந்து என்றது ஆன்மசுத்தி.

காயங்கழிந்தக்காலெங்குமாய்க் கருதரனைபோனிற்ப - என்றது ஆன்மலாபம்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-சூ, உ-வெ, "பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு, மிசைத்து வருவினையின்ப—மிசைத்த, இருவினையொப்பி லிறப்பிற் றவத்தால, மருவுவரும் ஞானத்தை வைத்து" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, புண்ணியபாவங்களிரண்டும் சொர்க்க நரகங்களிலே கொண்டுபோமென்றும் சிவனைப் பூசித்த சிவபுண்ணியத்தினாலே உண்டாகிய ஞானத்தினாலே இந்த வி

ரண்டு வினைகளும் போமென்றும் இவை போனால் இவனுக்குப் பூமியிலும் நரக சுவர்க்கத்திலுமுள்ள தொந்தனை யுண்டாகா தென்றும் இந்தச் சரீரத்தோடே கூடியிருக்கச் செய்தே விருப்பு வெறுப்பற்றுச் சிவனுடனே கூடி யொன்றுபட்டிருப்பாக ளென்றும் இந்தச் சரீரம் நீங்கினால் பரமுத்தியைப் பெறுவாக ளென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

இவன்றனே-வியாபகமாகியவுயிர் ரவ்வியல்பிழந்து,—கீழ் நோக்கும் மேல்நோக்கும் பாவபுண்ணியம் - கீழ்மேலு மேகச் செய்யப்பட்டுச் சேறற்குக் காரண மங்ஙனஞ்சென்று அவ்வப்பயனுகரச்செய்யு மிருவினைகளையே யாகலின்,—இரண்டினையும்- அந்தலையிரண்டினையும்,—புண்ணியத்தைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே - சிவபுண்ணிய மிகுதிப்பாட்டால்,—நண்ணிய ஞானத்தினாலறுத்து - ஞானநூல் ஓதல்முதற் சிந்தித்த லீறாகிய ஞான பூசையின் பயனாய் நிகழுந் தெளிதலுணர்வெனப்படும் அரந்தகனறுக்கப்பெற்றோருக்கு,—ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணுறாகி - காரணமின்மையாற் காரியமாகிய பூமி நரகம் சுவர்க்கத்திற் செல்லுதலாகிய வேகதேசச் செலவு மின்றியொழியும் —கண்ணுதல் னிறைவதனிற் கலந்து-அஃதொழியவே யவர் கரணங்களின் வயத்தராதலின்றி மேலதனைத் தோன்றிய விறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,—ஞாயிறெங்கெழினு மெனமக்கென்று குறைவின்றி-ஞாயிறெவ்விடத்தெழினு மகலுலே தமக்காவதோர் பயனின்மை தெரிந்தவராய் ஒருவாற்றானுங் குறைவின்மையை யடைந்து,— எண்ணுமிகலோகத்தே முத்திபெறும் - இவ்விதமாகக் கருதுமியல்பையே சீவன் முத்தராகி,—கா

யங்கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருக்கரணபோனிற்பன் - மாசு நீங்கியவழி யாடையின் தவெண்மை யாடைமுழுவதும் விளங்குறுபோல இங்குளி வாங்குங் கலம்போ லுழலுவதாகிய வியூடம்பு நீங்கப்பெறும் பரமுத்தி நிலையிற் றமது வியாபகமென னுமறிவு விளங்கப் பெற்றுக் கருத்தின்ற முதல்வனோ டொத்து நிற்பர்.

இதனானே நிட்டையாமாறும் அதனடையுமாறுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் ஜீவன்முத்தர் தன்மை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை, சீலமில்லை தவமில்லை விரதமோ டாச்சிரமச் செயலில்லை தியானமில்லைச் சித்தமலமில்லை, கோலமில்லைப் புலனில்லை கரணமில்லை குணமில்லை குறியில்லை குலமுமில்லை, பாலருட னுன்மத்தர் பசாசர்குணமருவிப் பாடலினோ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர். (௧௨)

(இ-ள்) ஞாலமதின் ஞான நிட்டையுடையோருக்கு — இந்தப் பூமியின் கண்ணே நிட்டையைப் பொருந்தின ஞாதாக்களுக்கு,

நன்மையொடு தீமையிலை — விருப்பு வெறுப்பு மில்லையாகையா லிருவினையு மேறுவ தில்லையாய்,

நாடிவகொள்ளறிவில்லை — தனக்கெதுவந்தாலுஞ் சிவன்செயலெனக் கருதி யவனவனதுவென்னுஞ் சுட்டிய போதமுமில்லையாய்,

சீலமில்லை — இன்னபடி யாசாரமாய் நடக்கவேணு மென்னுந் தன்மையுமில்லையாய்,

தவமில்லை — சாந்திராயண முதலிய விரதங்களை யனுட்டித்துச் சரீரத்தை வாட்டுதல் செய்வது மில்லையாய்,

விரதமொடாச்சிரமச் செயலில்லை — பிரமசரிய முதலிய விரதத்துடனே கூடின நாலாச்சிரமத்தின் வழிநின்றனுட்டிக்க வேணுமென்று நியமமுமில்லை,

தியானமில்லை — யாதாமொரு மூர்த்தித் தியானமுமில்லை,

சித்தமலமில்லை — மனவழுக்கு மில்லை,

கோலமில்லை — இப்படி யிருக்கவேணு மென்கிற நியமு மில்லை,

புலனில்லை — விடயங்களின் வழி யொழுகுவது மில்லை,

கரணமில்லை — சிவகரணமாய்ச் சீவிப்பதன்றி யவகரண மில்லையாய்,

குணமில்லை — பொல்லாத குணங்களுடனேகூடி நடப்பதுமில்லை,

குறியில்லை — ஓரடையாளங்களுடனே கூடியிருக்கவேணுமென்கிற நியமமுமில்லை,

குலமுமில்லை — இன்ன சாதியென்று வரைதலுமில்லை,

பாலருடனுன்மத்தர் பசாசர் கு — இம்மூவரையு மவமதித்துத் தங்களுக்கேற்றதே செய்திருக்கையாற் கூறியதொழிய

ணமருவி இவர்களைப் போல வறிவரற்றதென்றுகூறிய
தன்று,

பாடலி ரே பாடியுமாடியுந் திரிதராலுந் திரிவார்கள்
டா— லினைவபயி எ-று
னதிடினுமபயில
வா

உம்மை ஐயம்
இதற்குச்சாவஞானோத்திர மதங்கத்துமறிக (கூஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—— o ——

சிவன் முத்தர் பண்ணவேண்டுவ தொருதியமுமில்லை யென்பது கூறுகின்றது

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு நன்மையொடு தீமையில்லை - பூமியினகணனே சிவஞான நிலைப்பேற்றை யுடையோருக்கு நன்மையாகிய புண்ணியமுமில்லை,—

ஒடு- உடனிகழ்தல் தீமையாகிய பாபமுமில்லை —

நாடுவதொன்றில்லை - புண்ணிய பாபக்கிரியைகளைப் பண்ணினார்களாகிலும் ஒரு பலத்தை நாடுவதில்லை,—

சீலமில்லை- சமயாசாரங்கள் பண்ணவேண்டுவது மில்லை,—

தவமில்லை - சாந்திராயணாதி தபசைப் பண்ணவேணுமென்பதுமில்லை,—

விரதமில்லை -நைஷ்டிகம் பாசுபதம் — அதியாச்சிரமம், பஸ்மசரியை இவைகள் முதலான விரதங்களைப்பண்ணவேண்டுவது மில்லை,—

ஆச்சிரமச் செயலில்லை - ஆசிரம தருமங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டுவது மில்லை,—

தியானமில்லை-மூலாதாராதி ஸ்தானங்களிலே சகுணமூர்த்தி தியானங்கள் பண்ணவேண்டுவது மில்லை —

சித்தமுமில்லை - சித்தமான தலமருதலில்லை அலமருதல் = விகற்பம் —

கோலமில்லை - சமயத்துக்கேற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேண்டு மென்பது மில்லை,—

பவனில்லை - சப்தாதி விஷயங்களை விடவேணும் பொருந்தவேணுமென்னும் நியமமுமில்லை,—

கரணமில்லை - அந்தக்கரணங்களை யடக்கவேண்டு மென்பதுமில்லை

இவ்வாறு விஷயங்களிற் செல்லாமற் கரணங்களை யடக்கவேண்டுவது ஞானசாதகனுக்கே! ஞானசித்தனுக்குக் கரணங்கள் சிவகரணமும் சகலவஸ்துக்கள் சிவாகார மாகையாற் கரணங்களை யடக்கவேணுமென்னும் சங்கற்பமில்லை,—

குணமில்லை - தாமச ராசச குணக்கிரியைகளை யடக்கி சாத்விக குணக்கிரியைகளைச் செய்யவேணுமென்னு நியமமில்லை,—

குலமில்லை-குலதருமத்திலே நடக்கவேணு மென்பதுமில்லை,—

பாலருடனுன்மத்த பசாசகுணமருவி - பாலகுணமாவது பசித்தநேரம் புசிப்பதன்றி யினிமேற் புசிப்புக்கிதுவேணு மென்று தேடாமலும் மாதாபிதாவுக்குவந்த பேறிழவிற் சந்தோஷமுந் துக்கமுந் தனக்கில்லாமலும் பிரயோசனத்தை யிச்சியாம லொருதொழில் செய்வதும்

+உன்மத்த குணமாவதொரு தன்மையாய் வைதவரையும் வாழ்த்தினவரையும் பகுத்து நோக்காமல் தேக சவுக்கியங்களையு மிச்சியாமலிருக்கை.

பசாசகுணமாவது பேய்பிடியுண்டவன் தேகத்திலேபொ

ருத்தா பண்ணு மிதாஹிதங்களைப் பிடித்த பேயக்கேயாகத் தனக்குப் பாரமற் றிருப்பது,—

பாடலினோ டாடலினை யபினறிதுமை பயிலவா-அனந்த மேலீட்டினாலே சிவனைப் பாடுதலுந் தாமாடுதலுஞ் செய்வா

உாமையினால நிர்விகாரமாயிருந்தாலுமிருப்பா இவவாறு அநியமமே நியமமாகையால,—

குறியிலலை-இன்னபடிசதாயிருப்ப ரின்னபடி செய்வரென் றோரடையாளஞ் சொல்லப் பெறுவதில்லை யென்றிதன்பொருள

— அதியாச்சிரமம்-ஆசிரமத்தைக் கடந்தது, + உன்மத்தா-பித்தா

ப்ரமாணம் — [illegible] || [illegible] || [illegible] இதி ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

தியானமூலத்து மூளைத்து மந்தமாயும் தீவிரமாயுஞ் சிவனமுத்தி சாக்ஷாத்கார பரமுத்தி சாக்ஷாத்காரப பழுப்பழுத் தேறு சமாதி விருக்ஷம வளாத்தவன மகிமை யிருவிருத்தத்தால் வருத் துரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த நிட்டையுடையார்க்கு விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலும் வேண்டாம், அவர் செய்தன வெல்லாந் தவமா மென்பதாம்.

பாலர் குணம் அறவொழுதற்கும், உன்மத்தர் குணம் ஒருகாற்செய்த தொருகாலொழித்தற்கும், பிசாசகுணஞ் செய்விழுப்பின்று செய்தற்கு முவமையாயின.

இவ்வாறன்றி, மேலுணர்வு சேட்டாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்று முவமையாயின வென்பாருமுளர்.

இச்செய்யுளி னெடுத்துக்கொண்ட பொருளோ டியைபின்மையானும்' "பாலருன்மத்தர் பிசாசரிவ்வவ் - முறங்கிரு ணகை வெறுமபாகக்கெனவுங் - தானேகவிராதாஞல்" எடுப்பிரானைடுத்த வாதன மாத்திரைக்கே அவற்றை எடுத்துக் காட்டிய வாற்றானும், அஃதிணமைடைக் கேலாமை யறிக.

பாடலினொடாடலிவை பயிறல் பரமானந்த மேலீடு நோக்கி நிகழ்வதென்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த உண்மைநிட்டை கூடின ஞானவான்களினிலக்கண மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஞாலத்தின் ஞானநிட்டை யுடையோர்க்கு - இந்தப் பூமியிலே ஞானநிட்டை கூடியிருக்கிறவர்களுக்கு,—நன்மையொடு தீமையில்லை - விருப்பு வெறுப்பு மில்லையாய்,—நாடுவதொன்றில்லை - இன்னது வேணுமென்று ஒரு நாட்டங்களு மில்லையாய்,—

சீலமில்லை - ஜாதித்தொழில் குணத்தொழில் முதலான சீலங்
களுமில்லையாய்,—தவமில்லை - பஞ்சாக்கினி நடுவுநின்று தவஞ்செய்
வது முதலாகச் செய்கிற தவங்களுமில்லையாய்,— விரதமொ
ட்டாச்சிரமச் செயலில்லை-மாசோபவாசம் அட்டமிவிரத முதலா
னவையும் ஒரு ஆச்சிரமங்களுமில்லையாய்,— தியானமில்லை-
ஆதாரம் பிராசாதம் முதலாயுள்ள தியானங்களுமில்லை
யாய்,—சித்தமலமில்லை - ஆன்மாவுக்கு அநாதியே சகசம் பிற
க்கு மாணவமலமுமில்லையாய்,—கோலமில்லை - இப்படி இருக்க
வேணுமென்று ஒரு வடிவுமில்லையாய்,—புலனில்லை - இந்திரிய
வியாபாரங்களுமில்லையாய்,—கரணமில்லை- அந்தக்கரண வியா
பாரங்களுமில்லையாய்,—குணமில்லை- சாத்துவிக ராசத தாமத
மென்கிற குணங்களுமில்லையாய்,— குறியில்லை - ஓரடையாளமு
மில்லையாய்,—குலமில்லை- பிராமண க்ஷத்திரிய முதலாயுள்ள
குலத்தன்மமுமில்லையாய், இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெ
ல்லாமில்லையா யிருக்கையில் இவர்களிலக்கணம் எப்படி யென
னில்?—பாலருடனுன்மத்தர் பசாசருண மருவி - இவர்கள் தன்
னையும் விகற்பியாமல் நிருவிகற்பமாய்க் காண்கிற பாலனைப்
போலவும் வைதாரையும் வாழ்த்தினாரையுங் கூடி யறியாவுன்
மத்தர்கள் செய்தவர்களைப்போலவும் ஆகாரம் நித்திரை பய
மைதுனம் என்கிற நாலுகாரியமுமில்லாத பசாசரைப்போல
வும் இந்தக் குணங்களைப் பொருந்தி,—பாடலினோடாடலிவை
பயின்றிடினும் பயில்வர் - தங்களுக்குண்டான சுகத்தின் மிகுதி
யாலே பாடுவாராடுவதாய்த் திரிந்திடினுந் திரிவார்கள்

இதற்குப்பிரமாணம் திருவாசகம் புணர்ச்சிப்பத்து-அ-செ-
'நெக்குநெக்குள்ளுருகி யுருகிநின்று மிருந்துங் கிடந்துமெழுந்து,
நக்குமழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி நானாவிதத்தாற் கூத்துநவி
ன்றுச், செக்கர்போலுந் திருமேனி திகழ்நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்

த்தப், புக்குநிற்றசென்று சொல்லோ வென்ன பொல்லாமணியைப் பட்டனாக்கே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இந்நூற் சொல்லியது, உண்மையைப் பெற்ற சீவன்முக[illegible] புள்ளவர்களுக்கு விருப்பு வெறுப்பு முதல ஜாதிதன்மமிருக்கச் சொல்லியங்க முறைமைகளெல்லா மில்லையென்றும் அவர்கள் பாலருன்மத்தர் பசாசர் குணங்களைப் பொருந்தி நிற்பாகளென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஞாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்தினகண் ஞானநிட்டை யுடையார்க்கு,—நன்மையொடு தீமையில்லை - நன்மை தீமைகளாகிய இருவினைகளுமில்லை,—நாடுவதொன்றில்லை - வினைகளைச் செய்தாராயினு மொருபலத்தை நாடுவதுமில்லை,—சீலமில்லை - சமயாசாரங்க ளனுட்டிக்க வேண்டுவதுமில்லை,—தவமில்லை - தவங்கள் பண்ணவேண்டுவதுமில்லை,—விரதமொடாச்சிரமச்செயலில்லை - விரதானுட்டானங்களும் ஆச்சிரம கருமங்களையு மனுட்டிக்க வேண்டுவதுமில்லை,—தியானமில்லை - தியானபாவனைகளுமில்லை,—சித்தமலமில்லை - சித்தசலனமுமில்லை,—கோலமில்லை - அவ்வச் சமயத்துக் கேற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேண்டுவது மில்லை,—புலனில்லை - விடயங்களை விடுதல் பற்றுதல் வேண்டுமென்ற நியமமு மில்லை,—கரணமில்லை - அந்தக்கரணங்களை யடக்கவேண்டுவதுமில்லை,—குணமில்லை - தாமதராசத குணங்களை யடக்கிச் சத்துவகுணச் செய்கைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நியமமுமில்லை,—குறியில்லை - ஒருகுறியினைக் கண்ணிற்கவேண்டுமென்பது மில்லை,—குலமுமில்லை - குலதன்மத்திலே நடக்கவேண்டுவது மில்லை,—பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குண

மருவி - பாலரைப்போலற ஒழுக்கலும் உன்மத்தரைப்போலொரு
காரசெபத கொருகாலொழிதலும் பேய பிடியுணடவா போல
செய மிழப்பி னின்று செயதலு மாகிய குணஙகளோடபொருநதி,—
பாடலினோ டாடலினை பயின்றிடினும் பயிலவா- பரமான[illegible],
மேலிட்டாற பாடலாடலக ளாகிய தொழிலகளைச செயதிடி
னுஞ செயவா

மறைஞானதேசிகர் உரை.

தேசமிடங காலநதிக் காசனஙகளினறிச செயவ
தொன்று போறசெயயாச செயலதனைச் செயதங, கூ
சல்படு மனமினறி புலாவனிறற லுறககருணா வுணடி
படடி னியிருத்தல்லிடத்தன், மாசதனிற றுயமையினி
ல வறுமைவாழவில் வருத்தககிற றிருததததின மை
துனதகிறசினததி லாசையினில வெறுபபிலவை ய
லலாதுமெல்லா மடைநதாலு ஞானிகடா மாணடியை
யகலா. (௯௧)

(இ-ள்) தேசமி— காசி முதலிய புண்ணிய தேசத்திலிருகக
ஙகாலநதிக வேணுமெனனு நியமமும கஙகை முதலிய
காசனஙக நதிககரை யிடததி லிருககவேணு மெனனு
ளினறி நியமமும உபராகமுதலிய புணணிய கால
ஙகளை வேணுமெனனக கருததகது மினன
திகைப் பார்த்திருந்து ஜபாநுடடானஞ் செய்யவேணுமென
பதூஉம பதமாதன முதலியதோ ராதனங்களிலே யிருககவே
ணுமெனனு நியமமுமினறி

செய்வதொன்றுபோற் செய்யார் சசெயலதனைச் செய்து

யாதாமொன்றை யவர்கள் செய்யுமிடத் தவர்கள் கோட்பாடு வேற்றுமையாற் செய்கைகளெல்லாந்தனதியுஞ் சிவன் செயலென்வே கருதிப் பணியற்றிற்றலாலும்,

"யாதேசெய்யினு நாமலோமநீயெனி, லாதேசெய்யு மளவில்பெருமையன" எனவறிக.

அங்குசம் படு மனமின்றி உலாவனிற்ற லுறக்க முணர்வுணடி படடினியி ருத்தல் கிடத்தல் மாசகனிற தூய் மையினில் வறு மை வாழ்வில் வ ருத்தத்திற் றிரு த்தத்தினை மைது னத்திற் சினத்தி லாசையினில் வெறுப்பிலிவை யல்லாத மெல் லாமடைந்தாலு ஞானிகடா மர னடியையகலார்.

ஊசலான தெப்படிப் போகுவரவு செய்யும், அதுபோன்ற சஞ்சல புத்தியின்றி ஞானிகளானவர்கள் நடத்தல் முதலிய வியாபாரங்களைப் பொருந்தின விடத்தும், இஃதன்றி யாதாமோ ரவத்தைகளைப் பொருந்தின விடத்தும், வாயுவானதெப்படி வானிலடித்தாலு மாகாசத்தைவிட்டு நீங்காத வாறுபோலச் சிவனது திருவடிநிழலைவிட் டொருக்காலு நீங்கார்கள் எ-று.

மாசு - அசுசியான விடத்தும்,

தூய்மை - சுத்தமாயிருக்கு விடத்தும்.

இதற்குச் சாவ ஞானோத்தரத்தும், நிசுவாசத்து ம திச.

(ந.ந.)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு

மேல் விதியை விரித்துரைத்தல்

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களின்றி - இன்றி யென்பது தந்தோரு மொட்டிப் பொருளாக்க *ஆரியாவர்த்தாதி புண்ணியதேசத்திலே வசிக்கவேணுமென்றுங் கிகட கேரளாதியின தேசத்திலே வசிக்கலாகா தென்பதும் சிவாலய சமீபத்திலே தீர்த்த சமீபத்திலே இருக்கவேணுமென்பதும் — இதர ஸ்தலத்திலே யிருக்கலாகா தென்பதும் இன்ன காலத்திலே யின்னக்கிரியையைச் செய்யவேணு மின்னகாலத்திலே யின்னகிரியையைச் செய்யவேண்டா மென்பதும் இன்னதிக்குமுகமாக இருக்கவேணும் இன்னதிக்கிலே இன்னதிக்கு தலையாகப் படுக்கவேணும் வ்யாக்கிராசன முதலான வாசனங்களிலே இருக்கவேணும் பூமியிலே ஆசனமில்லாம லிருக்கலாகாதென்பது மின்றி ஸ்வஸ்திக பத்மாசனாதி யாசன பந்தங்களைப் பண்ணவேணும் வேண்டாமென்னும் நியமங்களில்லாமல்,—

செய்வகொன்றுபோற் செய்யாச்செயலத்தினைச் செய்தது கூசல்படு மனமின்றி - பலத்தை யுத்தேசித்தொரு கன்மம் பண்ணுகிறவர்களைப்போல பலத்தைக் கோடாவகையாகவே ஸ்நான தானாதிக கிரியைகளைப் பண்ணி யிவ்விடத்து இது இவ்வாறு மிவ்வாறால் இது பண்ணலா மிது பண்ணலாகாது என்னு மனத்தினுடைய சஞ்சலமின்றி,—

உலாவநிற்ற லிருத்தல் கிடத்த லூண்டி பட்டினி யுறக்க முணர்வு - இவைகளைக் கூறிய செயல்களைப் பிராகிருத சனங்களைப்போலே செய்தும் —

மாசற்றனிற் றூய்மையினில் வறுமைவாழ்வில் வருத்தத்திற றிருத்தத்தின மைத்துனத்திற சினத்தி லாசையினில் வெறுப்பி

வினையல்லாது மெல்லா மடைந்தாலும் - இவ்வாறு சொன்ன வைகளை முதலான விதி *நிஷேதங் கன்மங்க ளனேகஞ் செய்தார்களாகிலும்,—

ஞானாட்டா ரரனடியை யகலார் - ஞானசித்தர் சிவனை நீங்கித் தொழிற் செய்தவரல்லர் ஆகலாற் புண்ணிய பாபமவர்க் கில்லை இவ்வாறு விசாரக் கிரியைகளைப் பண்ணுகையிலே சிவனை நீங்காத தெப்படியெனில்? வாயுவானது சைத்திய † சௌரப்பிய மாந்தியத்துடனே தென்றலாகவும் இதற்கு விபரீதமான சூறாவளியாகவும் இவ்விரண்டு கிரியை முதலாக வேகத்திலே சரித்தும் ஆகாசத்தை நீங்காததுபோல்,

இதற்குச் சம்மதி,—

யதாவாயோஸ்ஸ்ய ஸ்ரீவேகாவிக்ஷோப்ய காரணம் முஹு
ஸ்தி । ஜ்ஞேயநிஷ்டஸ்ய திஷ்டஸ்ய விஷயேஷ்வோ நச்ய
ந்தி ॥

இதனால் பிராரத்த கன்ம நானாபேத மாகையால், கோபவானாகியும் சாந்திமானாகியும் விரக்திமானாகியும் ராகவானாகியும் போகவானாகியு மிருப்பார்களாகையால் சீவன் முத்தர்களுடைய லக்ஷணமிவ்வாறென் றறியப்போகாதென்று கூறியது

இதற்குச்சம்மதி

ஸாத்விகஸ்ய த்விஜோ ந்ருபஃ கோபயோ ந்ருபஸ்ய ஸ்ரீ
து வாஸ꞉। ஜ்ஞாநஸ்ய கஷ்ட நாநாகர்மாத் கர்மக்ஷ மிய
ந்ருதே ॥

*ஆரியாவர்த்தகம் - ஒருபுண்ணியதேசம், — இதரம் - வேறு, + வியாக்கிராசனம் - புலித்தோல், * நிஷேதம் - விலக்கு, † சௌரப்பியம் - வாசனை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—0—

தேச மிடங் காலந் திக்காசனங்கள் முதலியவை தியானத் திச்சிக்கப்படுவன, சமாதியில் வேண்டுவதன்றென்று பொருள்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முள் மாறுபட்ட தொழில் பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும், அவைபற்றி யவர் சிறிதும் விகாரமுறுவாரல்லர், உண்மையாளோச்சுவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறுகலரென்பதாம்.

செய்யாச் செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டாரென்பார், தேசமிடங்காலந் திக்காசனங்களின்றி யென்றார்.

இன்றிச் செய்வதெனவும் அடைந்தாலு மாசலப்பின் மனமின்றி யெனவு மியையும்.

அடைந்தாலு மென்னு மும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. "உவரி தோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலை திருஞ்சுவையுப்பின" என்றாற் போல.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் நிட்டைமேவினோர்கள தாசாரங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

இப்படி முன்சொன்ன வுண்மையைப்பெற்ற சிவஞானிகளெவ்விடத்து மந்தச் சிவஞானமேயாய் நிற்பாரகளென்று மருளிச்செய்கிறார்

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களின்றி - நல்ல விராசசியம் பொல்லாவிராசசியம் என்கிற தேசங்கள் காசி திருவம்பல முதலாயுள்ள தானங்கள் விஷுவயன சங்கிரமங்கள் முதலாயுள்ள காலங்கள் கிழக்கு தெற்கு முதலாயுள்ள திக்குக்கள் சித்தாசனம் பத்மாசன முதலாயுள்ள வாதனங்கள் இவையுமில்லையாய்,—செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்து - சரிதை கிரியாயோகங்களை வழுவறச்செய்து சாலோகசியாதி பதங்களைப் பெறுகிற முறைமைபோலச் செய்யாச் செயலாகிய மவுனயோகத்தை யாசாரியனாலே பெற்றுச் சிவானுபோகத்தை அநுபவிக்க அப்படி அநுபவிக்குமிடத்து,—அங்கூசலபடு மனமின்றி - அவ்விடத்து ஊசலின் றொழிலை யொத்துப் போக்குவருத்துச் செய்யத்தக்க மனமுமில்லையாய்,—உலாயல் நிற்றல் - நடந்தாலும் அசைவற நின்றாலும்,— உறக்கமுணர்வு - உறங்கினாலும் விழித்தாலும்,— உண்டி பட்டினி - புசித்தாலும் பசித்தாலும்,— இருத்தல் கிடத்தல் - இருந்தாலுங் கிடந்தாலும்,—மாசதனிற் றூய்மையினில் - அசுத்தத்திலுஞ் சுத்தத்தில்,—வறுமை வாழ்வில் - மிடியிலுஞ் செல்வத்தில்,— வருத்தத்தில் திருத்தத்தில் - துக்கத்தில் சுகத்தில்,— மைத்துனத்தில் சினத்தில் - சந்துசாரமாகிய பிரியத்தில் கோபத்தில்,— ஆசையினில் வெறுப்பில் - விருப்பு வெறுப்புக்களில்,—இவையல்லாதெல்லா மடைந்தாலும் - இங்ஙன மொன்பது வகையிற் பதினெட்டாகச் சொல்லப்பட்டவையுமன்றி வேறுஞ் சில

ந்து பொருந்தித்தாகிலும்,—ஞானிகடா மாண்டிணைய யகலார் - உண்மைஞானிகளா யுள்ளவர்கள் பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை விட்டு நீங்காமல் அனவரதமு மதுவே நிலையாக நிற்பார்கள்

இக்கூற்ற சொல்லியது, சிவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் பிராரத்தம் புசித்துத் துலையுமளவு மௌனோப தேசத்தோடே கூடி இருப்பார்களென்றும் அவ்விடத்து ஆகாரம் நித்திரை பய மைதுனமுதலாயுள்ளவை வந்தாலும் பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதமே பற்றுக்கோடாக நின்று விடுவார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது

'சூரியகாந்த' 'மிசகதொரு' 'அறியாமை' 'புண்ணியம்' 'ஞாலாதிம' 'தேசமிடம்' ஆகவாறும் உண்மை நிட்டை

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞானிகடாம் - ஞானிகளாவார்,—தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களின்றிச் செயலதொன்றுபோல - ஓர்தேயமோர் கால மொருதிக்கு ஒரு ஆசனமுதலியவையின்றிச் செயலதாகிய ஒரு தொழில்போல,—செய்யாச் செயலதனைச் செய்து - செய்தற் கரியதொழிலதனை யியற்றியும்,— உலாவனிற்றல் - உலாவுதலினும் நிற்றலினும்,—உறக்கமுணர்வு - உறக்கத்திலு முணர்ச்சியினும்,— உண்டிபட்டினி - உண்ணுதலினு முண்ணாதொழிதலினும்,—இருத்தல் கிடத்தல் - இருத்தலினும் கிடத்தலினும்,—மாசற்றனிற் றூய்மையினில் - மாசுடைமையினுந் தூய்மையுடைமையினும்,—வறுமைவாழ்வின் - வறுமையினும் வாழ்வினும்,—வருத்தத்திற் றிருத்தத்தில் - துன்பத்தினு மின்பத்தினும்,—மைதுனத்திற் சினத்தில் - புணர்ச்சியினுங் கோபத்தினும்,—ஆசையிவின

வெறுப்பின - விருப்பினும் வெறுப்பினும்,—இவையல்லாது பொ
ல்லாப்படைந்தாலும்-விகாரமுற்றதற் கேதுவாகத் தமமுண்மாறு
பட்ட தொழில்பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும்,—அங்கூசல்ப
டுதலின்றி யரனடியையகலார் - அவ்வட்டத்து அவைபற்றிய
வர் சிறிதும் விகாரமின்றி முதல்வன்றிருவடியை விட்டுநீங்கார்
என்பது உண்மையாளோக்குவார்க்கு அவர்செய்யுஞ் செயல் வே
றுகலான

இவை இரண்டு செய்யுளானும் நிட்டை மேவினோரது ஆசா
ரங் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இஃதில்லா தோர்க்கு வேறுமோருபாய நிட
டை யுணர்த்து கின்றார்

இந்நிலைதா னில்லையே லெல்லாமீச னிட்டத்தினி
னு மீசனெல்லா விட்டத்தினினுமியன்ற, வந்நிலையை ய
றிந்தந்தக் கரணங்களடக்கி யறிவொடொரு குறிக்குருவின
ருளினிலை நின்று, மன்னுசிவன் றனையடைந்து நின்றவ
னறனுலே மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத், துன்னி
னியசாக கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல சி
வானுபவஞ் சுவானுபூதிகமாம். (௧௪)

(இ-ள்) இந்நிலை இந்தப்பாவனை கைவாராதாகில
தா னில்லை
யேல்

எல்லா மீசனி சராசராத்மக மாகிய வானமாகக ளெல்
ட்டத்தினினு மீச லாம சிவனிட்டத் தைக்கியமாகின்றது முறை

னெல்லா விட்டு	மையினையு மந்தச்சிவனுற்று ராயாதி தன்
தினினு மின்றவ	வினு லுயிர்க்குயிராய வியாபித்து நிற்கு ம
ந்நிலைமையறிந்து	றைமையினையு மறிந்து, அதெங்ஙனமோவெனி
	ல்? சிவசாதாக்கிய முதலியனாலுரைப்பட்ட

வொன்றுக்க கன்ம சாதாக்கியத்திலே வியாபித்து நிற்கும், அது போல மாயாதனு முதலியவற்றினு னுடபிரவிட்டமாக வியாபித்து நிற்பனென வறிக.

“கன்ம சாதாக்கியத்திற் கலந்துறல்போலநாதி, நிமலனா வனேமாயா தனுவினு நிறைந்துநிற்கு, மன்னிய மனாத்தனுடை கலாதியு ளாயிருள்வைக்கு, மின்மயன் சிவன்பாலு முன்னிலை சிவன்பாற் சீவன்” “உண்டெனமாதிபத்த தாவதெனும்போ ச வற்று ஞானடியி ருணடீச னுயிருடடிக்குங் கண்டனிலும் மற றைப தானங்களிற் முண்டு மனமாதியவற் றுற்றவுயிருட சிவ னுற்றுண்டு” என்று ரெமதகுரவர

அந்தக் கரண ங்களடக்கி	அந்தக்கரணங்களைப் புனைவழிச் செல்லா மலடக்கி
அறிவதொருகு றி குருவி னருளி னாலறிந்து	ஞானாசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே யவிட்ட த்தறிபத்த தக்கதோ ருபதேசத்தை முறை பிரமாணமாற் பெற்று
மனனுசிவன்ற னை யடைந்து நி ன்று	அந்தக்குறிப்படியே நிலைபெற்ற சிவனைக் கண்ணிமைக்கு மளவாதல் அமைப்பெய்தா ல தப்போய் விழுமளவாதல் பசுக்கரக்கு மா வாதல் அந்தப் பாவத்துடன் கூடியிருந்து
அவனறனுளே	அந்தச் சிவனது கடாட்சத்தா லகாதியே பலத்துடன் கூடியிருக்கிற வானமாவு முள.
மருவு பசுகர ணையக்ள சிவகர	பசுகரணமாயச் சீவிக்கிற விசாஞானக் கிரியைகடாமே யனுக்கிரகத்தைப்பொருந்தி

ணாமாக — யிவனுச்குப் பரமமான சிவகாரணமாகச் சீவி யாநிற்கும்

தனனியசாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றும்படி — கருவிகணிறைந்த சாக்கிரா வத்தையினு க்கண்ணின்று நாடோறுந் துரியாதீதனுமா யுவ வமையு மில்லாத சிவத்தை யடைந் திருப் பாயாக

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமாம் — ஆகையா லிப்படி நிட்டையைப் பொருந்தி வாரே யதமுற்றுதலாலே சிவனிடத் துண் டான வானந்தமானதுபோல உன்னிடத்தி லே தானே யனுபூதியான துண்டாகா நிற் கும் எ-று

இது பதப்பொருள்.

சுவ எ-து உனக்கு

அனு எ-து பின்புண்டாம்

பூதி எ-து ஆனந்தமாயினும் ஐசுவரியம் எனவறிக

"பிரிவிலாவடியார்க் கென்றும் வாராத செல்வமருளிப் பானே" எ-ம். "முத்திநெறியறியாத மூர்க்கருடன் முயல்வேனை பத்திநெறியறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம் சித்த மலமறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே" எ-ம் "கோலமார் கரியுரித்தவா றமைத்த தம்மைப்போலத் தன்னடியார்க்கின் பமளிப்பவா பொருள்கள் விட்டமுண்ட நீலத்தாரா மிட்டறணலா ர் திரிபுரந்தொழுவினை நில்லாவே" என்னுந் திருவாக்கினுமறிக

இதற்குச் சாவஞானோத்தரத்தும் மதங்கம சூத்தசங்கைை யினுமறிக (௯௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சொல்லிய யோகநிலை யுண்மையாகிய நிட்டை சட்டாதிரு க்கில் நிஷ்டை கூடு முபாயம் மேல் கூறுகின்றது.

இந்நிலைதா னில்லையேல் - சிவனில் வேறற்றுச் சிவனே
யாய்ச் செய்யுஞ் செயலெல்லாஞ் சிவன்செயலாய் நிற்குந் த
மைகூடித் தில்லையாகில்,—

எல்லாமீசனிடத்தினு மீசனெல்லாவிடத்தினுநின்ற வ
னில்லையை யறிந்து-சித் தசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவ
னிடத்திலே யவகாசமாய் நின்றமையுஞ் சிவனெல்லா வஸ்துக்
களினு மந்தரியாமியாக நின்றமையு மறிந்து,—

அந்தக்கரணங்களடக்கி யறிவொருகுறிகுருவி னருளினு
லறிந்து - மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களின் வியாபாரமன
றியிலே சிவனை யறிவதாக வொரு லக்ஷியத்தை ஆசாரியனரு
ள பெற்று,—

மனனுசிவன றனையடைந்து நின்றவனருளாலே மருவுபுறக்
கரணங்கள் சிவகரணமாக - தன்னிடத் தந்தரியாமியாக நின்ற
சிவனைச் சரணமாகவடைந்து பிரிவறநின்ற வந்தச் சிவப்பிரகா
சத்தினுலே யளத்திறப்பட்ட புரபோல ஆன்மாவுக்கு போகசா
தனமாகப் பொருந்தின உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களுஞ்
சிவ கரணங்களாக,—

தனனிய சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல்-பிரு
திவியாதி நாதாந்த முப்பத்தாறுந் தாத்துவிகங்களும் நெரு
ங்கினின்றுள்ள ஜாக்கிராவஸ்தையிலே நின்மல துரியாதீதம
பிறக்கும்படி முயற்சிபண்ணும். இங்ஙனஞ் சொன்ன நின்மல து
ரியாதீதம பிறக்குமாகில்,—

சிவாநுபவஞ் சுவா * னுபூதிகமாம் - சிவானந்தானுபவம்
அந்நிய வனுபவமாமென் றிதன்பொருள்

இதை நின்மலாவஸ்தை முதலே 'ஐந்துசாக்கிரமதனில், எ

ன்ற விருத்தத்தில் விரித்தமையா லிவ்விடத்து விரியக் கூறிய தில்லை

* அனுபூதி - அநுபவம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நிராகாரத் தியானசமாதி சாமாத்திய மில்லாதான் குரு கற்பித்த சதாசிவாதி சாகாரத் தியான சமாதிபண்ணச் சாலம்ப சிவ சமாதி சாக்ஷாத்கார பூர்த்திச் சுகானுபூதி முண்டாக, நிசமும் நிராலம்ப சிவ சமாதியானது பரசம்வித் சிற்சத்தியில் முறைமையின் முகிழ்க்கும் நிராலம்ப சிவ சமாதிச் சிற்றுபபூர்த்திச் சுகமும் நிராலம்ப சிவ சாக்ஷாத்கார முற்றுப் பூர்த்திச் சுகமுஞ் சுவ சம்வித்சிற்சத்தியின் முகிழ்க்குஞ் சுவானுபூதியினா லனுபவிக்கப் படுமென் றுரைக்கின்றார்.

இந்நிலைதா னில்லையேல் - நிராலம்ப சிவயோக நிலை நிற்கச் சத்தி போதாதிருந்தால்,—எல்லா மீசனிடத்தினின்று மீசனெல்லா விடத்தினின்ற வந்நிலையைக் குருவினருளாலறிந்து - ஒருபிரகாரம் அகண்டித சகலவியாபக சிவரூபங் குருச் சொல்லும் இது தத்துவாதீத சிற்சத்தி விஷயம் புத்தி கோசரமன்றென்பது அறிந்து,—அறிவதொரு குறி குருவினருளினாலறிந்து - புத்தியினாற் றியானிக்கப்படு மொரு சிவ விக்கிரகங் குருகிருபையினாற் கற்பிக்கவறிந்து,—அர்த்தக்கரணங்களடக்கி - விஷயத்தில் விழாதுமேலெழும்பியச் சகளசிவ ரூபமாக்கி,— மனனுஞ்சிவனானே யடைந்தின்றுமருவு பசுகரணங்கள்-அந்தவந்தக்கரணங்கள்,—அவன் றனாலே - முற்சொல்லிய முறைமையிற் சுத்தவித்தை முதலியவற்றோடு கூடி,—சிவகரணமாகி-தியானித்துச் சமாதிக

துச்சாக்ஷக்கரித்த திருப்பச சாக்கிர சாக்கிராதிக் கிரமத்தில்,—துன்னிய சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்ற முயல்சிவா றுபவம-நிஷ்டைகள் சிவ சாக்ஷாத்கார முற்றுப்பூர்த்தி ஸபுரிக்க பண்ணுந் துரிய சமாதி - சிற்றுப்பூர்த்தி,—சுவா நுபூதிகமாம-ஸவா றுபவாறு பாவியமாம்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வன்ன கூறிய முறையானே, அகம்புறமென்னும் வெவ்வேறு மேகநிலையாய்க் கண்டு இறைநிறைவி லமுந்துவதாகிய நிட்டை மேவுத லரிதாயப் பண்டைப் பயிற்சிவயத்தாற் கூட்டுணர்வுபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அதனைக் காணும் பொழுதே இறைவ னகத்துள்ளாயும் புறமாயு நிற்கு நிலையு முடன்கண்டு, அவ்வா றண்டத்தினிற்குநிலை அறிதலரிதாயிற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையு ளொன்றினைவைத்து நறிந்து அதுவாயிலாகப் புறந்தாதல் அவ்வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிகளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகலசாக்கிரத்திற்றானே கருவியொன்றேனுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும் நின்மல துரியாதீதநிலை கைகூடும்படி முயல்வார், சிவானுபவுந் தமதாக்கொண்டு அனுபவிக்கப் பெறுவா ரென்பதாம்

அந்நிலையை யறிந்தென்றது அண்டத்தினைவைத் தறிதலையெனவும், அறிவதொருகுறி குறிவினலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற் கேதுவாயப் பிண்டத்தினைவைத் தறிதலையெனவு முணர்க.

சிவன் ஆகுபெயர்

அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க.

முடலென்பது முனைவிலே யெவல

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமெனப்புழுந்த தொகக்குநின்ற வா றெவது முறையே செய்யப்படு பொருண்மைக் கண்ணும் வினைமு தற் பொருண்மைக் கண்ணும் வந்த காரகம் அம்பிழக்வுண்டி கடவுளருண்டி யென்ற போல.

இதனானே அந்நிட்டை மேவப்பெரு தார்க்கு அது பெறு முபாயங் கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன்சொன்ன வுண்மை நிட்டை கூடாதென்ற மாணுக்கனை நோக்கி மேலொரு உபாயநிட்டை யருளிச்செய்கி றார்

இந்நிலைதானில்லையேல் - இந்த மௌன உபதேசத்தைப் பெற்று அந்தநிலையே நிலையாக நிற்கக்கூடாதாகில்,—எல்லாமீச னிடத்தினின்று மீசனெல்லாவிடத்தினின்று நின்றவனிலையையறி ந்து - ஜடசித்துக்களென்று சொல்லப்பட்ட சர்வமும் தம்பிரா னார் தாரகமாக நின்று காரியப்படுகிற முறைமையும் அந்தச் சர் வத்திலும் தம்பிரானார் நிற்கிற அந்த நிலைமையையும் சிவஞான த்தாலே யறிந்து,—அந்தக்கரணங்களடக்கி - சர்வமுஞ் சிவனி டத்திலே நிற்கிற முறைமையும் சிவனவ்விடங்களிலே நிற்கிற நிலைமையும் அந்தஞானங் காட்டாகத் தான்காண்கிற காட்சி யையு மிழந்து தற்போதஞ் ஜீவியாம லந்த ஞானமாய நின் று,—அறிவதொருகுறி குருவினருளினலறிந்து - ஞானமாயநின் று அவ்விடத்திலே யறியத்தக்கதோ ருபதேசத்தை ஆசாரிய னுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே பெற்று அப்படிப் பெற்று லநாதி

யே தனனிடததிலே தோனறுமல நிலைபெறறுநினற சிவமபிர காசிககும—மனனுசிவன றனையடைநதுநினறு - அபபடி நிலை பெறற வநதச சிவனைக கூடிநினறு,—அவனறனமேல - அநா தியே யானமாயைவபபொருநதி நிறகிற அநதச சிவனுடைய பிர காசததின மேலீட்டாலே,—மருவுபசுகரணஙகள சிவகரண மாகத தனனியசாககிரமதனிற றுரியாதீதந தோனறுமயல-அ நாதியே யானமாயைவபபொருநதி நிறகிற தததுவஙகள தானே சிவகரணமாம முபபததாறுடுங கூடிநிறகிற ஜாககிராவஸ தைககு ஸதானமாகி யவவிடததிலே சாககிரததிற சாககிரம சாககிரததிற சொறபனம சாககிரததிற சுழுததி சாககிரத்திற றுரியம எனகிற நாலுங கழனறு சாககிராதீதமபுரிநத நில அபபடி நிறகவே பசுகரணஙகளே சிவமாம,—சிவானுபவம சுவானுபூதியமாம - அபபடிச சிவமாயநிறகிற வதுதானே யுன க கனுபூதியமாம

அனனிலையை யறிக தநதக கரணஙகளடககி யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினாலறிநத ஆனம தரிசனம்.

மருவு பசு கரணங்கள சிவகரணமாகத தனனியசாககிரம தனிற றுரியாதீதந தோனறுமயல ஆனமசுததி

சிவானுபவஞ சுவானுபூதியமாம எனறது ஆனமலாபம எ னனுமதுங கணடுகொள்க.

இதறகுப பிரமாணம திருககளிற்றுப்படியார, கஉ-செ "பா லையெயதலபாடியதும் பாமபொழிப்பபாடியதும, காலனையன றேயிக கராஙகொண்ட—பாலன, மரணநதவிர்ப்பதுவு மறற வாககு நநதவ, கரணமபோ லல்லாமை காண" எனனுமதுங கணடுகொளக

இதனாற சொலலியது, முனசொனன வுண்மை நிடடைகூ டாமல் வாதனை மேலீட்டால் ஜடசித்துககளிரணடும பரமே

பாவரனிடமாக நிற்கிற முறைமையையும் அவ்விடங்களிலே பர மேசுரவரனிற்கிற நிலைமையையு மந்த ஞானத்தாலே யறிந்து அப்படியறிந்த தற்போதமுங் கெட்டுநிற்க உந்த நிலையாமென்று மவ் வொழுக்கமும் ஆசாரியனாலே தனக்குப் பிராணனாயிருக்கிற சிவனை யறிந்த அவனாலே பசுகரணங்கள் கானே சிவகரணமு மாய்ச் சாக்கிராதீதமும் புரியுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இந்நிலைகாணில்லையேல் - இங்ஙனங் கூறியமுறையானே யகப்புறமென்னுமல் எங்கணு மேக நிலையாயக்கண் டிறைநிறை விலமுந்துவதாய நிட்டை மேவுதலரிதாயப் பண்டைப் பயிற்சி வயத்தாற் சுட்டுணர்வுபற்றிப் பிரவஞ்சங்சாக்ஷிப்பட வருமாயி ன,—எல்லா மீசனிடத்தினின் றீசனெல்லா விடத்தினினு நின் றவந்நிலையையறிந்து - அதனைக்காணும் பொழுதே யிறைவனந் தருளாயும் புறமாயு நிற்குநிலையுமுடன் கண்டு,—அந்தக்கரண ங்களடக்கி- அவ்வாறாணடத்தினிற்கு நிலையறிதலரிதாயின் மன திகளடக்கி,— குருவினருளால் நின்றறிவதொரு குறியுமறிந்து- குருவருளாற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையு மொன்றினையத் தறிந் து,—மனனுஞ்சிவனற்றனை யடைந்து-அது வாயிலாகப் புகுந்தாத ல வழியலைபத் தலைப்பட்டறிந்து,—நின்றஅவனாற்றானே மருவுப சுகரணங்களை சிவகரணமாக - ஆண்டுக்காணும் கரணங்களெல் லாம பேரின்பமாகப்பேணி,—துணிய சாக்கிரந்தனில்-இவ்வா று கருவிகளோடுங் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்தி றுமே,—துரியாதீதத் தோன்ற முயல சிவானுபவம் - கருவி யொன்றோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கு நின்மல துரியா

தீதநிலை கைகூடுமட்டு முயல்வார் சிவாநுபவத்தை,—சுவாநுபூதிகமாம் - தமதாகக்கொண் டநுபவிக்கப் பெறுவார்

இதனானே யநிட்டை மேவப் பெறுதாக கதுபெறு முபாயமு கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

மே வித்தன்மை யுடையோர் சிறப்பு மஃதில்லார்
சிறப்பின்மையு முணர்த் துகின்றார்.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற் சர்வசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்களிவர்கள், பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவென் னிம்மையிலேயுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவானன்றே, வாக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்க ளிவ்வையரோ டநுபவித்திங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர், நோக்கியிது புரியாரேனார் புறப்பற்றற்றாலு நுழைவர்பிறப் பிணிலவினைக ளுங்கிடாவே. (௧௫)

(இ-ள்) சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற் சர்வசங்கநிவிர்த்திவந்த தபோதனர்களிவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவென்

இந்தப் பூமியிலே சஞ்சரித்திருக்கவுஞ் சகலாவத்தையிற் றானே சாக்கிராதீதத்தை முன்கூறியபடி பொருந்தினவர்கள் சிறப்பை விசாரிக்கிலவர்களே 'சர்வசங்க பரித்தியாகம் பண்ணினவர்களாதலா லந்த ஞாதாக்கள் பண்ணின பாக்கியத்தை நாமென்ன சொல்லப் போகிறோம். அஃதெக்காரணத் தாலெனில்?

இம்மையிலே யுயிரின் பற்றுத் துப்பாத்தை யடைபராவுசிவ ரனேரு

சமுத்திரத்திலே யுவர்த்தமும் மச்சமா னது கூடியிருந்தாலும் அந்த உப்பினது தன் மையை யடையாத வாறுபோல இந்த ஜீ வன் முத்தரான ஞானிகளும் இந்தச் சரீரத் துடனேகூடி யிருந்தார்களே யாயினும் இந்தச் சரீரத்துடன் பற்றுமற்றுப் புறப்பற்றாகிய வானமாக்களிடத் துண்டாகிய பற்றையும் விட்டுப் பரமமான சிவனுடனே கூடியிருக்கையா லிந்தப்பூமியிலே யிரண்டாஞ் சிவ னெனக் கருதுமவர்களே யாதலால்,

ஆக்குமுடி கவி த்தரசாண் டவ ர்களரிவைய ரோட னுபவித் திலிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிரு ப்பார்

விதிவழியுண்டாக்கு முடியை யிராஜாவா கச்சுத்தற கபிஷேகம்பண்ணி யதனைச் சூடிப் பட்டத்துக் குரிய மடவாருடன் கூடியிருந் தார்களே யாயினு மதனால் வசியரல்லர். அஃ தெனபோ லெனின்? சுந்தரப்பெருமா ளாயி னார் மடவார் கலவியுடன் கலந்திருந்து மெய்ப் படிப் பற்றுதலின்றி யிருந்தா ரதுபோல இவர்களு மப்படியே யிருவகைப் பற்றையு மற்றிருப்பார்கள்

நோக்கியித்து பு ரியாதோர் புறப் பற்றற்று னு நு மைழவா பிறப்பி னில்வினை கனுங் கிடாவே

நிட்டையைப் பெருமையென விசாரித்துத் த னவழி நில்லார்களேயாயி னவர்களொருவ ராலும் விடுத்தற்கரிய விருவிதப் பற்றையும் விட்டார்களே யாயினு மப்பலத்தை யுறா, ஜனன மரணப்பட்டுத் திரிவார்கள், அஃது ண்டாகையா லதற்குக் காரணமாகிய வினை களுங் கெடாது. எ-று.

ஓகாரம் - எதிர்மறை.

நுங்குதல் - கெடுதல்.

'பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் - பற்றுக பற்று விடற்கு' எனவறிக
அகப்பற்றே சிறப்புடைத்தெனவறிக
இதற்குச் சர்வஞானோத்தரம், சிவதருமோத்தரமுமெனவறிக (௫௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவன்முத்தர்களுடைய வடிவியந்திர வேறுபாடும் புறந்துறவினாலே முத்தியில்லையென்பதுவுங் கூறுகின்றது

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - சகலமான சாக்கிரத்திற கருவிகளெல்லாம் பிரியாம லிருக்கையிலே நின்மல துரியாதீதத்தைப் பொருந்தினபேர்கள்,—

உலகிற சர்வசங்கநிவர்த்திவந்த தபோதனர்களவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவே னிம்மையிலேயுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தையடைப் பராவுசிவரன்றே - பூமியின்க ணெல்லாப்பற்றையுமொழிந்து தவமே பொருளாக வுள்ளவர்களுடைய செல்வத்தை யிவ்வளவென்று நம்மாற சொல்லவரிது இம்மையிலே தானே யான்மாவினுடைய பந்தமாகிய வாணவமாயை காமியங்களை யறுத்துப் பரமசிவனை வேறறக் கலந்து பூமியின்கணுள்ள வான்மாக்களை யீடேற்றுவது பொருட்டாகச் சஞ்சரிக்கிற ஜீவர்களல்லவோ, ஆமே' —

ஓகாரம் - எதிர்மறை

அவர்களாகக்குமுடிச் சயித்தரசாண் டரிவையரோ டணுபவித்திருக்கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர் - அந்த ஜீவன்முத்தரானவர்கள் நவரத்தினங்களினாலே பண்ணப்பட்ட முடியைத் தரித்து இராச்சியத்தையாண்டு ஏகே மடந்தையர்களோடு புணர்ந்திருந்தப் பூமியின்கண்ணே பஞ்சபூதாத்மகமான தேகத்திலே

யிருந்தும் சிவோகம் பாவனையை விட்டுச் சிவோகமென்றே யிருப்பர் சிவஞானிகள் ஆன்மாவே தாமாயிருந்த பஞ்ச பூதான்மகமாயிருக்கின்ற தேகத்தை யதிட்டித்திருப்பர் —

தஉக்தம் — தயாவிஜ்ஞாய ஸ்வரூபந்தே தேவி வபுர்விஜ்ஞா
நஸித்தயே | வஞ்சநைதாந்திகை தேஹை ஸ்வயம்
மந்த்ரவ் திஷ்டதி ||

நோக்கிய புரியாதோர் புறப்பற்றறுலும் வினைசேருவதொழியாது துன்பமுழவா பிறப்பினில் — சிவஞானத்தினாலே சிவனையநந்நியமாகக் கண்டு ஜீவபாவத்தை விட்டுச் சிவபாவனையைப் பண்ணுகிறவர் தனக்குப் பரமமான போக்கிய வஸ்துக்களையனுபவிக்கிறவர்களாகிலும் புண்ணிய பாபங்கள் சேரா, ஆகலால் ஞானத்தைப் பெறப்படுமென்றதன் பொருள்.

ஏகாரம் தேற்றேகாரம்

— போக்கியம் - புசிக்கத்தக்கது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார சித்திமான் முத்தி நிலை பெறுவரென்று கூறுகின்றார்.

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வண்ணம் பசுகரணம் சிவகரணமாகத் தூய சாக்ஷி
ரத்தின்னமே கொண்டு தானே கரணங்கட்கு அதீதத்வம் பெற்ற

க்கார், கருவிகளின் வழி நிட்டை மேவினோரோ டொப்பச் சின்கதாரே யாவார் அவ்வுண்மை யறிந்தார் உண்டுத்துப் பூசி முழுக்கத்துச் செய்யுந் தொழிலொப்புடைப் பெற்றி யவரை உலகத்தாரோடிணைத்த தெனனறக வெனபதாம்

பராவுதல் சஞ்சரித்தல்

இதனுனே யங்ஙனம் முயன்றோர்து பெருமை கூறப்பட்டது

ஞானவதிகாரப் படலமைபற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன் வைத்து ஒருவாறுரைத் தொகுத்தோதிய இவ்வேறனைவை யெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும்

புறச்சமய நெறியென்பதுமுதல் விதத்தனையும் இரண்டாங் கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சாக்கிராதீதம் புரிந்திருக்கும் ஞானவான்கள் பெருமையை மேலருளிச்செய்கிறார்.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிகைவர்கள் - அருளுடனே கூடி இரண்டற நிலைபெற்று நேயத்துடனே அழுந்துகிற சாக்கிராதீதத்தை யடைந்தவர்கள்,—உலகிற் சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் - பூமியிலே சருவசங்கப் பரித்தியாகம் பண்ணின தபோதனர்கள்,—அவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வ தென்ன - அவர்கள் முன் ஜனனங்களிலே செய்த சிவ புண்ணிய சசை வாக்காலே கோசரிப்ப தெப்படி?—இம்மையிலே யுயிரினை பற்றறுத்து - இந்த ஜனனத்திலே ஆன்மாவுக் குண்டான பாசப் பற்றுக்க ளெல்லாவற்றையுந் தங்களுக்குப் பிராணனுய

நிற்கிற ஞானத்திலே யழுந்தி,—பரத்தையடை பராவுசிவ ரென்று - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவத்தைப் பொருந்தி சிவமாயிருந்துள்ள இவர்கள் சஞ்சரியாநின்ற சீவரல்லவோ?—ஆக்குமுடி கவித்தரசாண்டவர்க ளிவையரோ டனுபவித்தங்கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர் - அவர்கள் பண்ணப்பட்ட அபிஷேகமுஞ்சூடி இராஜ்ஜியம் பண்ணினவர்களுடனே கூடி யநுபவித்து அங்கே யிருந்தார்களாயினும் உட்பற்றற் றிருப்பார்கள்,—மோசகித்து புரியாதோர் புறப்பற்றற்றாலு நுழைவார்பிறப்பினில் - இப்படிப் பார்த்து இந்தவுண்மையிலே கூடாதவர்கள் புறப்பற்றுக்க ளற்றிருந்தாரே யாயினுஞ் ஜனனத்தை யடையா நிற்பார்கள். ஆகையாலே,—வினைசஞ்சங்கிடாவே-பிராரத்த கன்மமு மதுபுசிக்கையி லுண்டான வாகாமிய கன்மங்களுங் கெடாது.

இதனாற் சொல்லியது, கருவிகளெல்லாங்கூடி இலாடத்தானத்திலே நிற்கச்செய்தே அவையிற்றிற் றோயாமல் சிவத்துடனேகூடிச் சிவமாய்ச் சாக்கிராதீதம் புரிந்துநிற்கிற ஞானவான்களுக்கு ஜனன மறுமென்றும் இந்த வுண்மை கூடாதவர்களுக்கு ஜனன மறாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாக்கிராதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - இங்ஙனம் பசுகரணம் சிவகரணமாகத் துணிய சாக்கிரத்தி னின்றுகொண்டு தானே கரணங்கடந்த வதீதத்தைப் புரிந்தார்,—உலகிற் சாய சகல நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள்-இவ்வுலகின்கண்ணே கருவிகளினீங்கி நிட்டைமேவினரோ டொப்பச் சிறந்தவரேயாயர்,—இவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவென் - இவர்கள் முற்பி

னிடையிற்செய்த சிவபுண்ணியத்தைச் சொல்லவொண்ணுமையா ல்,—இம்மையிலே யுயிரின்பற்றறுத்து-இம்மைக்கண் ணுயிர்ப்ப ற்று நீங்கி,—பரத்தைப் பட்டே பராவுசிவரன்றே- மேலாகிய சிவத் தைப் பொருந்தி யிரண்டற நிற்கையாற் சஞ்சரிக்கின்ற சிவமே யாவர்,—அவர்க ளாக்குமுடிகவித்த அரசரா டரிவையரோ டனுபவித்துத் திருக்கிடினும்- அவர்களாக்கப்பட்ட முடியினை ய ணிந்து அரசாட்சிசெய்து அரிவையரோ டின்புற் றிருந்திடினு ம்,—அகப்பற்றற்றிருப்பர்-அகப்பற்றுநீங்கினவரேயாவர்—நோ க்கியிது புரியார்தோர் புறப்பற்றற்றாலும் - ஆராய்ந் திவ்வகப்பற் று நீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும்,—வினைகளுங்கிடார் பிறப் பினிலுழைவர்-வினைகளேறுதலின் பிறப்பினை யடைவர். இவ்வு ண்மை யறிந்தார் றுண்டுடுத்துப் பூசிமுடித்துச் செய்யுந் தொழி லொப்புமையேபற்றி யவரை யுலகத்தாரோடொவைத் தெண்ண றக

புறச்சமய நெறியென்பது முதல் விருத்தியு மிரண்டாவ கூறறைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு

☞ ௮-சூ, ௨-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படிக் கருவிகரணங்களை நீங்கினுற காண்பதென்னெ ன்று சங்கிராகத்தவாதி சொல்ல வுணர்த்துகின்றார்

கருவிகழிந்தாற்காணு ரொன்றுமெனிற் காணர் கா
ணுதார் கண்ணிலைதான் காமாசக்காலுண், மருவியிரு
வரும்புணர வந்தவின்பம் வாயினுற பேசரிது மன்ன
தவர்தாமுணர்வ, ருருவி லுயிர் வடிவது முணர்ந்தி

லாகாணசிவனை யுணரார்தா ருணாயினு முணர்வதுகரப
னோகா, னருளாலெயிலவ னிருவனாயு மறிவிறந்தயகமில
றறியாரேற பிறப்புமயிடார் தாணவமுமறுமே. (௯௬)

(இ-ள்) கருவிக   ஆன்மாக்கள் கருவிகரணங்க ளொல்லாத
ளின்றாற் கா   தையும விட்டு நீங்கினவிடத் தொன்றையுங
ணுறொன்று   காணமாட்டாதகளெனவில்?
மெனில்

காணார் காணு   உண்மை யறிவில்லாதா ரொன்றையுமறி
தார   யார்கள் காண அஃதெனபோலவெனவில்?

கனவினைச் சா   கருவி கரணங்களுடனே கனவியானவ
க்கிர காமரசங்கா   ள கூடியிருக்கவு மநதக் காமத்தாலுண்டா
ருறா   ன வினபத்தை யறியாதிருக்கக் கணடோ
    மே! அஃதெக்காரணத்தா லெனில்? அவளு
க்குப் பக்குவமின்மையா லெனவறிக

'பருவத்தில்வந்த பயனுற்றபயமிடயிலையினைப் பணடைநயா
ன' எனவறிக

ஆனால் நீதாங் கருவிகரணங்களைக் கூடாமற் சிவதரிசனப
படிவதெப்படியென்று நீ கேட்கிறாயாகில்?

மருவியிருவரு   பருவமான மாதா காந்தனைக் கூடின விட
ம்புணர வந்தவி   த்துண்டாகின வின்பத்தைத் வேறொருவாக கி
னபம வாயின்று   னனபடி யிருக்குமென்று வாக்காலே யசனி
பேசிநதமனைந   க்கப்படுமோ! ஆதலாலந்தச் சிவனுடனே கூடி
துபோதா முணா   ன வின்பத்தை அந்தப் பக்குவானமாக்களோ
வா   யறிவார்கள்.

உருவினுயிா வ   அஃதறியும் கருவிகரணங்களைக்கூடியி
டியந்தவு முணா   ருக்கிற வானமா சரீரத்தினைக் கண்டெடுத்

நதிலாகாண — னிறகவு மகனுடைய சந்தத்தை யுளபடி
யறியமாட்டார்கள் காண

சிவனையுணரா — ஆநந்த ஸ்வரூபனாயிருக்கிற சிவனை ஞானா
தார — சாரியனுடைய வுபதேசத்தாலுணராரா சசன
நான் ஆநந்த தரிசனப்பட்டேனென்று சொ
லலுகிறதல்ல

உணாவிலு — சிவனுடைய ரூபம பலவிதமாகத் தியானி
னாவது கறப — க்கையா லதுவு மநந்தமென்று வினைஞர்பட
னைகாண — ஆனமபோதத்தாற சுட்டியறிகையால அது
வுஞ் சங்கற்பஞான மாய்விடுங்காண் அதனா
ல் ஏருபம வனனருபமு மாநந்தமெனப பெரு ஆனந்த முடை
ய வானந்தந்தான யாதெனின?

அருளபெறில — சிவனருளபெற்ற ஞாதாக்கள சருவிக
வ விருவரையும — ரனுதிசளுடன கூடாமற் கேவலமான ராக
திவிறந்தயு கற்றி — சிவனைக கலந்திருக்கதலே பரமமான ஆநந்த
வா — மென்று சொல்லுவாகள

அறியாரோபிர — ஞானாசாரியனுலே முன்னற் சொலலிய
பபுசவிடா தா — கறபனைகளு மன்றென்று கருதியசுக்கறப
னைவமுமறுதே — னை யில்லாததுமாய்ச சாசுவதமுமாயத் தரி
யங்கடந்ததுமா யிருபப தியாதொன்று அது
வே பரமமான வானந்தமென்றவிதனை யறியா திருப்பார்கள
இல அவர்களுக்கு தொருக்காலுஞ் ஜனன மரண வாதைகயு மொழி
யாது, அஃதனறாகவே யாணவ மலமும் விட்டு நீங்கப் பெ
றுது. எ-று

மனைந்தவர் எழுவாய்

உணர்வர் பயனிலை

"மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானும்" "அவனருளே கண்ணாகக் காணினல்லால்" "இப்படியன் இவ்வுருவன் இவ்வண்ணத்தன் இவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே" என்பதிக இதற்குச் சந்திய விசுவத்திலு மறிக (௫௬)

சிவாகாரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

நின்மல துரியாதீதத்திலே சோத்திராதி சித்தமிறுகியாக் கிரகி லொன்று மறிவதில்லை யென்பவனைக் குறித்துக் கூறுகின்றது.

கருவிகழிந்தாற் காணு ரொன்றுமெனிற் காணா காருகா – ரணங்களெல்லாம் நீக்கினு லொன்றையுங் காண்பதில்லை யெனினல? அவ்வாறு கரணங்க ணீக்கினு லொன்றுமறியாமற் பாஷாணம்போலே ஆன்மா விருக்குமென்று முத்தியினிலபத்தைக் காணுதபோ காணுத ருஷி சம்பிரதாயிகளான காருதாரொன்றும் சமயிகளே சிவனுடனே கலக்கவென்பது வேண்டா? சிவாநுக்கிரகத்தினாலே சுவஸ்வரூபாபிவ்யக்தியாயிருப்பதே போதமெனில்,—

கன்னிகைதான காமரதங்காணாள் – ஷோடச கலையும் நிறைந்த சந்திரனைப்போலப் பதினாறு வயதும் நிறைந்து அதிசுந்தரவதியாய மதன கலைகளைக் கற்றுடையவளாயினுங் கன்னிகை காமரசத்தை யறியாள் மேல்,—

மருவியிருவருமபுணர வந்தவின்பம் வாயினாறபேசரிது மணாந்தவாகா முணாவா – வாழ்க்கைப்பட்டு பாத்தாவும ஸதிரீயுமாக வொருதலைக் காமமன்றி யிருவருமொத்த குணமாய்ப் புணரந்தக் கலவியிலுண்டான சுக மிவ்வாறென் றூமை கண்ட கனாப்போலப் புறத்தியாருக்குச் சொல்லப்போகாது அனுபவித்தவரே யறிவார்கள்.

ஆதலா லான்மாவுஞ் சிவனுங் கலந்தவிடத் தல்லது ஆன்ம தானுபவமுண்டாகாது கலந்துண்டான அநுபவ மந்தஞானிகளுக்கே அநுபவமொழிய புறத்தியார்க்குச் சொல்லப் போகாது —

சிவனை யுணராதா ருருவி லுயிர்வடிவதுவு முணர்ந்திலா காண - சிவஞானத்தினாலே சிவ தரிசனப்படாதபோ தேகேந் திரியாதிக கந்நியமான ஆன்ம ஸ்வரூபத்தையுந் தரிசித்தவ ரல் லாகாண். காணென்றது மாணாக்கனை முன்னிலை. சிவஞானத்தி னாலே சிவனையு மான்மாவையுந் தரிசிக்க வென்பானேன், ஆன் மஞானத்தினாலே தரிசிக்கலாகாதோ வெனனில்?—

உணர்ந்தார் உணர்வினாலுணர்வது கற்பனைகாண - ஆன்ம ஞானத்தினாலே யறிவேனென்கிறது சங்கற்பம் சங்கற்பமுண் டானபொழுதே விகற்பமுமுண்டு. விகர்ப்பம அத்துவைத மாகா து மேலெவ்வாறு சிவ சீவ தரிசனமெனனில்?

அருள்பெறி லவ்விருவரையு மறிவிரண்டற வறியாரேற பிறட்டுமவிடா ஆணவமுமறுதே - சிவனுடைய பராசக்தி ஆ ன்மாவிலே பிரகாசிக்கப்பெற்று லந்தச் சிவ சீவனிரண்டுபேரை யு மான்மாவினுடைய விருத்திஞானம் லயிக்க ஸ்வரூபஞானத் தினாலே வேறின்மையை யறிவர்கள் இவ்வாறு ஆன்மாவை யுஞ் சிவனையும அறியாதவர்களாகி லவர்களுக்கு ஜனனமு மொ ழியா ஆணவமலமு நீங்காதென் றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பஞ்சகரணங் கழன்ற விடத்துஞ் சிவசத்தி விளக்கு விளக் கிய சிற்சத்திகுறிச் சிவ கரணத்தினாற் சிவனையுந் தனையுமசி

வகரணத்தி லுதிக்குஞ் சிவ சாக்ஷாத்கார பூர்த்திசத்தியு மறிந்தநுபவிப்பன, புத்திபோதத்தா லன்றென்று போதிக்கின்றார்.

காணுந்தார் - சிவ கரணத்தால் நோக்குநர்,— காணுர் - பசுகரணத்தாற் சிவரூப சிவசமாதி சிவ சாக்ஷாத்கார சித்தப்பூர்த்தி முற்றுப் பூர்த்திச சுக முதலியவற்றை யுணர்ந்தநுபவியார்,— உணர்விலு ளறிவது - சுதந்திரத்தைப் பொருந்திய சுதந்திரத்தலை புத்திபோதத்தா லறிவது,— கற்பனைகாண் - கிருபத சரீர சதாசிவாதி மூர்த்தி தானன்றே,— அறிவிறந்த சறிவர் - சாலம்ப சிவயோக மார்க்கத்துப்போய்ப் புத்திபோதங் கடந்து சிவனை சாக்ஷாத் சிவசத்தி வியத்தி சிற்சத்தி யுணர்விலுணர்வார், சிவாகமானு மானுருட சிவசத்தி வியத்தி பூமிபூர சிவகரண புத்தி போதானுவித்த சிற்சத்தி யுணர்வினுற் பரோக்ஷமாய்ப் பரம்பரையாய்ப் பார்ப்பர்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருணர் வருமாறு.

—o—

இருவரும் புணர வந்த வின்பம் பேசரிதாயினும் மணந்தவர் தாமுணர்வர் அக்குமாரசங் கன்னிகை காணுள் அதுபோல அருள்பெறி லவ் விருவரையு மறிவிறந்தங்கறிவர். காணமாட்டாத வபக்குவ ரதனைக் காணார், தாமேயாகலான் அவருச்சு உணர்த்துமை வாயிலில்லை இதற்கு, பனிறங்களான மயங்கித் தன்னொளியிழந்த படிகம்போல உருவான மடங்கியே யான்ம சொரூபமுணரப் பெற்றிலர். அதனை யுணராதார் அப்பெற்றித்தாகிய வுருவுணர்வால் அவ்வான்மாவுக் குள்ளாகிய சிவனை யு மறியாமென்றல் பாவகமாத்திரையேயாகலாற் கருவியறிவி

றந்து நின்று அருளானந்தப் பெருந்தாரைக்கு ஏகதேசமாகிய கருவியுள்ளளவு மேகதேசக்காட்சி நீங்காமையாற் பிறவியொழியாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியாதென்பதாம்

இஃது எடுத்துக் காட்டியவை

ஏனையிரு வென்றது கலையாதி மண்ணந்தமாகிய கருவிக்கூட்டத்தை

இனி ஏதுப்பொருட்கண் வந்த ஐந்தாமுருபு

அதுபகுதிப்பொருள் விகுதி.

உணராதார் சிவனை யுணராவதென வினையுமா

உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது

உணராதா ரென்றது சிவசங்கிராந்த வாதிகளை நோக்கிக் கூறியது

காணிரண்டுங் கட்டுரைக்கண் வந்த வசைநிலை

இதனானே பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் தனவிற் சாக்கிரத்தைப் பெறுமா அதன்மேலுங் கரணங் கடந்த வதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், 'தன்னியல்பைப் புலவேடா சுழலிறப்பட்டுத் தன்னையவனையு மறியாது அயருறுக தொலதுயிர்' என்ற முன்னூற்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

கருவிகளைக் கொண்டறியுந்தொழிற்குக் கருவிக ளெங்கிலா லச்சிவனைக் காணப்படாதென்ற சங்கிராந்தவாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

கருவிகளின் தாற்காணு மொன்றுமென்ற - கருவிகளென்
று சொல்லப்பட்ட பாசஞான நீங்கினால் ஒன்று மறியார்களெ
ன்று நீ சொல்லில்?—காணார் காட்டார் - உன்னைப்போலும்
ஒன்று மறியாதவர்க ளல்லவோ அசேதனமாயிருக்கிற கரணங்க
ளினாலே ஒன்றையு மறியாம லிருக்கிறவர்கள் கரணங்களைக்
கொண்டறியாமல் ஒன்றையறியுமதெப்படியெனில்? உனக்க
து சொன்னாலுந் தெரியாது அதெதைப்போலவெனில்?—கன்னி
கைதான் காமரதங் காணாள் - பக்குவப்பட்டுப் புமானைக் கூடா
த ஸதிரீ காமரத மறியாத முறைமைபோல காமரதமானது
சொல்லப்படாதோ வெனில்?—கருவி யிருவருமபுணர வந்தவி
ன்பம வாயினும் பேசரிது - அந்த ஸதிரீ புமானக ளிருவருந் தங்
களிற கூடி யுண்டான சுகம வாக்கால் சொல்லுதற்கரிது ஆனா
லந்தச சுகந்தா னில்லையோவெனனில்?—மணந்தவர்தா முண
ரவா - கூடிப் புணர்ந்தவர்க ளறிவ ரிதனை ஆகையால்,—உரு
விறுயிர வடிவதவு முணராநதிலைகாண் சிவனை யுணராதா ருண
ராவிறா லுணர்வது கறபனைகாண் - சிவனுடைய ஞானத்தினா
லே சிவனை யறியாதவர்கள் தேஹத்திலே நிற்கிற வானமசொ
ரூபத்தையு மறிந்தார்க ளில்லைகாண் முன்சொன்ன முறைமை
யொழிந்த ஆனமபோதத்தாலே கருவிகளைக்கொண் டறியப்ப
ட்டதெல்லாம சங்கறபித்துக் கொண்டவைகாண் ஆனால் சிவ
னையு மானமாவையு மியனறியும்படி யெங்ஙனே யெனனில்?—அ
ருளபெறிலங் கிருவரையு மறிவிறந்தங் கறிவா - முற்சனமங்க
ளிற செய்த தபோபலங்களினாலே ஆசாரிய னனுக்கிரகத்தைப
பெறில அந்தச சிவனையு மானமாவையுந் தற்போதஞ் சீவியா
மல அந்த ஞானத்தோடேகூடி ஞானமாய் நின்றே யறியாநிற
பார்கள்.—அறியாரேற் பிறப்பும் விடா தாணவமு மருந்தே - இப
படி யந்த ஞானத்தினாலே சிவனையு மானமாவையுந் தரிசியார
களாகில் ஜனனமு மருந்த அஞ்ஞானமும விட்டு நீங்காது

கருவிகழிந்தார் காணார் என்ற சங்கிராந்தவாதியை மறுக்
தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் - நிறைந்து நீயாய் நி
ன்றனை யென்று - மறந்தைய புலனாய் வரா யென்றும் - கரண
மெல்லாங் கடந்தனை யென்று - மரணமையடைந்தி னப்புறத் தெ
ன்று - முன்னருட் டலைவர் பன்னின ரெனவு-மினையவை யொ
ழிய வறிகுவதெவ்வா - றென்ற நிறகலிக் கொன்றிய வினப்பங்-
கூறுக றகுமருட் டேரினையனறே." என்னுமதுவங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, கருவிகணீங்கின் லொன்றுந் தெ
ரியாது கருவிகளைக் கொண்டே சிவனை யறியவேணுமென்று ச
ங்கிராந்தவாதி சொல்லக் கருவிகள் பாசஞான மாகையால் ப
திஞானத்தாலே பதியை யறியவேணுமென்னு முறைமை யறி
வித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

மருவி யிருவரும் புணர வந்தவின்பம் வாயின்றப் பேசரிது-
பொருந்தி யிருவரும் புணர வந்த வின்பம் வாக்காற் பேசுவதரி
தாயினும்,—ணாதவர்தா முணாவா காமரசம் கன்னிகைத்தா
ன் காணுள - மணந்தவர்தா முணர்வாரன்றிக் காமரசத்தினைக
கன்னிகையறியாள் அதுபோல,—அருள்பெறி னவ் விருவரையு
மறிவிறந்து கறிவாகாண- திருவருளைப் பெற்ற றவனையுந் தலை
வனையு மறிவிறந்தங் கறிவர்,—அறியாரே றகாணுப-அறியமாட்
டாத அபக்குவ ரதனைக் காணுர்தாமே யாகலா னவர்களுணா
த்தும வாயிவில்லை இதுநிற்க,—உருவினுயிர் வடிவது முண
ந்திலா - பனவிறககளான மயங்கி தனனொளியிழந்த படிகம
போல வுருவான மயங்கி யானமசொரூப முணரப் பெறுதில
ா,—உணராதாருளாய் நின்ற சிவனையுணர்வது கறபனைகாண -

அதனையுணராதார் பெற்றதாகிய வுருவுடையராவா லவனான மாவுக் குள்ளாகிய சிவனையு மறியாரென்றவாறாவது மாதத்தினை போயகலாமல்,—கருவிகழிந்தாற் காணுமென்றா மென்றா காணு காணுதார்-கருவிப் பிரிவிற்றதன்று அருளாலறியப் பெறுதாராக தேகதேசமாகிய கருவியுள்ளளவு மேகதேசக்காட்சி நீங்காமை யால்,—பிறப்புமவிடா ஆணவமும் மற்றதே,—பிறவியொழியாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியாது

இதனானே பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் தானிவ்வா சாக்கிரத்தைப் பெற்றாரதனமேலுங் கரணங்கள—ந் அதீதத்தைப புரிதற்கு அறிவுசெலலுமாறு யாங்ஙன மெனனும் சிவசங்கிராந தவாதிகளை மறுத்தற்குமுகத்தால் 'தனவியவைப்புல வேடா சுழ விற்பட்டுத் தனைவனைய மறியாது துயருறுந் தொல்லுயிர்' என ற மூன்றுகூறு வலியுறுத்தப்பட்டது

௮-௫, ௩-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி நிட்டையைப் பொருந்தி நீங்கினவிடத்துக்
கருவி கரணங்களுடன் கூடினுமேயாயினு மத
னவழித் தனனெறன றுணர்த்துகின்றார்

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகமபோலுளளம பலபுலனக ணிறங்காட்டும் பரிசபாற்றிட், டின்னிறங் க ளொன்னிறமன் றென்றுதனற னெறிநின்றங்கண் டரு ளின் னிறத்தினவேறுப்ப, பொய்ந்நிறனவம புல னிறங்கள பொய்யென மெய்கண்டான பொருந்திவை யசிவத்தின் றெய்ம் போதுமெனனே, முன்னிறைநீர் சி

னைமுறிய முடுகியோடி முநநீர்சோந தநநீராயப்பின னியகா முறைபோல. (௧௭)

(இ-ள) பனனிறஙக ளையை காடடும படிகமபோல — படிகமான தெப்படித தனனிடத்திற கூடின வணணஙகளே மேலிடத தனகசெப பொழுதுஞ் சுபாவமான சொரூபத்தைக் கரந்து தனனையடுதத பதாாததத்தின தனமையே காட்டி நிற்கும். அதுபோல?

உளளம பலபுலனக ளிறஙகாடடும பரிசபாாததிடடு — இநதிரியத்துக்கு வேறுபட்டிருக்கிற வானமா வதனைக கூடினவிட்டத்துத தனக்குச சுவபாவமாயிருக்கிற வடிவைமறைத்து இநதிரியஙகளே காட்டிநிற்கு மெனபதனை யறிந்து

இநநிறஙகளை னனிறமன றென று — ஆனமாவு மிந்த விந்திரியஙகளின வியாபார நமககுணமையலல வெனறுகருதி

தனற னெழி னிறஙகணடு — இந்திரியஙகளினவழி பொருககுமது உபாதியெனக் கருதி யானமாவுக கழுந்தது ருயிருக்கிறதே யுணமையெனத் தரிசித்து இவனுக வறிநதுநிற்க வல்லனேனுமெனில?

அருளினு லிநநிறத்தின வேருய — மததியான காலத்திற் படிகமானது கொடுத்த தனனைக கவராது வேறுபட்டாற போல இவனுக திருவடியைக் கூடினவிடதது நமககுச் சுபாவமன்றெனறுகருதி யதற குவேறாய்

பொயநிறவை யபு௦ நிறஙகளா — அசததிய ரூபமாகிய விநதிரி யாதிகளைப் பொய்யெனறு கருதி யதனை விட்டுநீங்கித த

பொய்யென்மெய் என்ற சொரூபத்தைத் தரிசித்தவனே யுண்மை கண்டான் ஞானி,

பொருந்திய சிவனைப் பொருந்தினவன் பின்பந்தச் சிவத்தினின்று வத்துவத்தை விட்டு நீங்கான் அஃதெம் போதானபின்னைப் போலெனின்?

ஈன

முன்னிறைநீர் போக்கற நிறைந்த நதியானது அடைந்த சிறைமுறிய முடிந்தவாறே, அஃதுடைந்தால் விரைவிற் செகியோடி முந்நீரான சமுத்திரத்தைப் பொருந்தினவிடத்துச் சேர்ந்தனவீரத்தைக் கப்புநீராய்ப் பின்பத் திரும்பாமையப் பின்னீங்காவிருக்குமாறுபோல [illegible] வானமாயுமந் முறைபோல தச்சிவமேயாய் மீளவுந் திரும்பார் என்று

முறைபோலென்பதனாற் காஷ்டத்திலே யடங்கியிருந்த வன்னியானது எப்படி மிகுந்த பிரகாசமுண்டானது பின்பந்த அரணியிற் புகாதவாறுபோலவும், தயிரானது எப்படி நெய்யானது பின்பு தயிராகாதவாறுபோலவு மறிக.

மெய்கண்டா னென்பது எழுவாய்.

நீங்கானென்பது பயனிலை

இதற்குச் சுப்பிரபேதம், ரௌரவ சூத்திரம், திருவாசகத்து மறிக

"தொண்டலாற் றுணையுமில்லைத் தோலலாற் றுடையுமில்லை, கண்டலாற் றருநமில்லைக் கலந்தபின் பிரிவுமில்லை, பண்டைநான் மறைகள்காணாப் பரிசனை யென்றனென்னி, யண்டவா னவர்களேத்து மையனை யாரறிஞர்களே" (கஎ)

சிவாகாரயோகியருமை வருமாறு.

மேல் வருத்திஞான மொழிப்ப தெவ்வாறென்ற பாணுக்கு ஞுக்காமுறைமை கூறுகின்றது.

பன்னிறங்களவைகாட்டும் படிகம்போலுள்ளம் பலபுலன்க ணிறங்காட்டிய பரிசுபார்த்திடும் - பலநிறப் பொருள்கள் ஸ்படிகத்தை யடுத்துள்ளவிடத்து ஸ்படிகத்தினுடைய வொளியானது அடுத்த பொருளின் நிறமாகத் தன்னைப் பிறர்க்குக் காட்டினது போலச் சத்தாதி புலன்களைக் கவருஞ் சுரோத்திராதிகளை யான்மாவினுடைய வருத்தி ஞானமானது மனதினுடனே கூடப் பொருந்தினவிடத்து அந்தச் சுரோத்திராதிகளானதாகவே காணப்படும் இயல்பைக் கண்டு,—

இன்னிறங்க ளெல்லாநிற மன்றென்றதன்ற னெழினிறங்கண்டருளினா லன்னிறத்தின வேறாய் - இந்த விஷயஞானங்களினுடைய ஸ்வரூப மன்றென்று தன்னுடைய ஸ்வரூப ஞானத்தைச் சிவஞானத்தினாலே கண்டு அந்த வருத்தி ஞானங்களுக்கு வேறாய்,—

பொய்ந்நிறமெல்லாம் புலநிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான பொருளதுவென சிவத்தினொடும் போதானபின்னை - விஷயஞானங்களானது மூன்று லக்ஷணத்திலே கெடுகிறதாகையால் அசத்தியமென்று தனது சத்தியஞான ஸ்வரூபத்தைச் சிவஞானத்தினாலே தரிசித்தவன் சிவரூபத்திலே கலப்பன். அவ்வாறு கலந்தவன் திரும்ப ஜனனத்தில் வாரான். அதெதுபோல வெனில்?—

முன்னிறைநீர்ச்சிறைமுறிய முடிவியோடி முந்நீர்சேர்ந் தன்னீராயப் பின்னீங்காமுறைபோல் - முதலிலே கட்டப்பட்டிருந்த

ந் வேகின்றி கரையுடைய மிகவும் விரைந்துசென்று சமுத்திரத்தைப் பொருந்தியபோது உப்புநீரேயாய்த் திரும்ப நன்னீராகாதது போலவென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவஞானத்துணைச் சிவகணமு யோகிகளல்லாச் சில சிவநிந்திகன மத்துணைச சிவஞான யோகிகள் பண்ணும் பசுத்துவ சிவத்துவ விவேகத்தைப் பிருந்து மனமடக்கிப் பலபட்டபண்ணும் வனும் பாசமுத்தி சிவத்துவாபிவியத்தி மாறுய்ச் சிவனொடொத்துத் திருப்பத் திருமபானென்று செப்புகின்றார்.

பன்னிறங்க ளவை காட்டும் படிகம்போல - செம்பரத்தம் பூ முதலிய தடஸ்த லக்ஷண சிவப்பு முதலிய தன்மைகளைத் தனது ஸ்வரூபலக்ஷண சுக்கில முதலிய தன்மைகளைபோற் றன்னிடத்திற் காண்பிக்கும் படிகக்கற்போல்,—

உள்ளம் - ஆன்மாத்தான்,—

பலபுலனக ளிறங்காட்டும் பரிசும் பார்த்திட்டு - பலபுலனகளென்பது மல முதலியவற்றைக் காண்பிக்கும் குறிப்பு மொழியாதலான், மல முதலிய தடஸ்தலக்ஷண பசுத்துவ சிவத்துவ முதலிய தன்மைகளைத் தனது ஸ்வரூப லக்ஷண சிவத்துவ முதலிய தன்மைகள் போலத் தன்னிடத்திற் காண்பிக்கு முறையுங் கண்டு,—

இந்நிறங்க ளென்னிற மன்றென்று - இப்பசுத்துவ சிவத்துவ முதலிய தடஸ்த லக்ஷணங்க ளென்னது ஸ்வரூப லக்ஷணங்களன்றென்று,—

அருளினால - சிவ சத்தி வியத்த சிற்சத்தியால் விவேகித்து,—

தன்ற னெழினிறங்கண்டு - தனது ஸ்வரூப லக்ஷண சிவத்துவ தரிசனம் பண்ணி,—

இந்நிறத்தின் வேறாய - இச் சிவத்துவ லக்ஷண விலக்ஷணமாய,—

பொய்ந்நிற வைம்புலனிறங்கள் - என்பதற் கசத்திய வைம்புல குணங்களென்று பொருளுரைக்கில் மாயாவாத மதமாமாதலால், ஆன்மாவுக்குத் தடத்த லக்ஷண மாதலால் சிவத்துவம் போற ஸ்வரூப லக்ஷணமாயுள்ள வனாதி மல முதலிய பாசங்கட்குச் சுவரூப லக்ஷணமாயுள்ள பசுத்துவ ஜீவத்துவ முதலிய தன்மைகள்,—

பொய்யென மெய்கண்டான் - தனக்குச் செயற்கைக் குணங்களாயுள்ள வனாதியான மல முதலிய வற்றிற் கியற்கைக் குணங்களாயுள்ளமை யுணர்ந்தான சிவத்துவ விவேகியென்றுமாம்,—

முன்னிறைநீர் நிறைமுறிய - கடந்துவிட,—

முடுகியோடி - விரைந்து சென்று,—

முகநீர்சோர்ந் தணிராய் - சமுத்திரத் தடைந்த துப்புநீராய்,—

பின்னீங்கா முறைபோல் - திரும்பத் திரும்பாத செய்திபோல,—

பொருந்துவன சிவத்தினோடு - அமுர்தகிரணிய பதார்த்தங்கட்குப் பொருந்தல் பிரிதல் கலத்தல் போதிப்பதாகிய முதலால் சிவத்தினோடு தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் தனது சிவத்துவத்தோடு சாதிருச்சிய சம்பந்தத்தால் சிவத்தினோடு சம்பந்திப்பன,—

போதான் பின்னை - பசுத்துவ சிவத்துவமுத லுபாதிப்பட்டான.

நீருப்புச் சோபாதி, சிவத்துவம் நிருபாதி, நீர்போ யுப்புப் பொருந்துஞ் சித்திருந்தபடி யிருந்து சிவத்துவ மிசையுமாதலால் முற்றுவமையன்று, இரும்பத்திரும்பா னென்று திட்டாந்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தன்னையடுத்த பன்னிறங்களி னியல்பே தன்மாட்டுக்காட்டி நிற்கும் பொதுவியல் புடைய படிகம்போல, ஆன்மாவுந் தன்னுற் சார்ப்பட்ட கருவிகளி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் தனது பொதுவியல்பை முன்னற் சிந்தித்துக் கொண்டு, பின்னர் அப்படிகவொளி யவற்றின் வேறாய்த் தாயினுற் போல, தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறாயுண்டென்பது முணர்ந்து, பின்னங்ஙனம் பொதுவியல்பையே தன்னியல் பாகச் செய்து நிற்கு மக்கருவிஞான மொதுவியல்பேயா மொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய வுண்மை யுணர்ந்தா னத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ் சிவத்தைப் புணர்வன்; மீள வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்லானாவன். சிறைப்பட்டோர் முறிக்கவழிக் கட்டவிழ்ந்து சென்றடங்கி மீளாதவாறு போலுமென்பது.

கருவிகளை அப்பெற்றிய வாயஞ்சி அவற்றை நீங்கி யருள் பெறுமாறி யாங்ஙனமென்று கேதமுறுவார்க்கு உபாயங் கூறியவாறு.

சோதற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடிகியோடு யென்றார்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிக் கர்த்தாவி னருளினாலே ஞானமாகக் கறிவாக
ளொன்றதென்னமபு, அவன் நீரும் நிழலும்போல விகாரமற நிற
க இவனைச் சென்று கூடியவொன்றை அவிகாரவாதியை நோக்கி
மேலருளிச்செய்கிறார்

பனவிறங்களைக்காட்டும் படிகம்போல - பஞ்சவண்ணங்களி
னுண்மையைக் காட்டுகிற படிகத்தைப்போல,—உள்ளம் பலபுல
னக வனிறங்காட்டும பரிசுபார்த்திட்டு-ஆன்மாவானது பஞ்சவி
ந்திரியங்களுடைய சுபாவமே தானுங்காட்டுகிறமுறைமையைய
றிந்து,—இனவிறங்க ளொன்னிறமன்னென்று-இந்தஸ்வரூப மெ
ன்னுடைய சுபாவ மல்லவென்று,—தன்றனெழில் நிறங்கண்டு-
தன்னுடைய வழகிய சுபாவத்தை யறிந்து,—அருளின் வின்னி
றத்தினவேறாய - அந்தப் பஞ்சவண்ணங்களைப்போலத் தன்வச
மாக்கிக்கொண்டு நிற்கிற வசத்தியமான விந்திரியங்களைக
குருவினாலே தனக்கு வேறாகவறிந்து;—பொய்நிற வைம் புலநி
றங்கள் பொய்யெனமெய்கண்டான பொருந்திடுவன் சிவத்தி
னொடும போதானபின்னை - அசத்தியமான சுபாவத்தையுடைய
பஞ்ச விந்திரியங்களின் வண்ணங்க ளெல்லாம் அசத்தியமென
றறிந்து சத்தியத்தைத் தரிசித்தவன் அந்தச் சத்தியமாயுள்ள
சிவனுக் கடிமையென்றறிந்து அந்தச் சிவனுடனே கூடிப் பின்பு
சிவத்தைவிட்டு நீங்கான, அதென்போல வெனவில்?—முன்னி
றைநீர சிறைமுறிய முடிவிலோடு முன்னீர்சேர்ந்து முன்னீராய்ப்
பின்னீங்கா முறைபோல - முன்னே சிறைசெய்ய நின்றது
நின்ற நீரானது அந்தக் கரை முறிந்தபோது விரைந்துசென்று
சமுத்திரத்தைக் கூடி யுப்புநீராய்ப் பின்பு பழைய நீராகாத மு
றைமைபோல வான்மாவுந் தன்னைச் சிறைசெய்துநின்ற விந்தி

ரியங்களைக் குருமுகமாகத் தனக்குச் சிறையென்றறிந்து இந்திரியங்களை நீங்கிச் சிவனுடைய சீபாதத்திலே பொருந்தி யழுந்தினவனாமா, மீண்டும் அசற்காரியமான விந்திரியங்களில் வந்து கூடப்படாது.

‘பன்னிறங்கவைக்காட்டும் படிகம்போ லுள்ளம் பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசுபார்த்திட் டின்னிறங்களென்னிறமன்றென்னுந்தன்ற னெழில்நிறங்க ளிறையருளி லின்னிறத்தின் வேறுய்யப் பொய்ந்நிறமைவையபுல நிறங்கள்பொய்யென மெய்கண்டான பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதானமின்னே” என்றது அவிகாரவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “ஆதலின் வாயிலாவினிலறிதலி - லேதமிலறிவுயிர்க் கெய்துதலிலதே” என்றும், “நீரிழலனைய சீர்பெறுகடவுளைச்- சேர்ந்தவாக்கினம வாய்ந்திடுமென்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமனமையி - னிழைத்தோரவம்மி னெனப்பதந்துணையதக- விளைதசோதமின வெறுப்புமொன்றிலதே” என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ, ச - வெ, “பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியம், தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்து, பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான், மெய்ப்பொருட்குந் சைய்வமாம் வேறு” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

‘முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகியோடி முன்னிர்சேர்ந் தன்னீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்” என்றதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம், அ-சூ, ஏ-வெ, சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலினுள்ளஞ், சிறைசெய் புலனுணர்ந்து நீந்து—சிறைவிட, டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல் மீளா, தலைவிலாரன பாதத்தை யுற்று” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா விந்திரியங்களோடு கூடித் தன்னை யறியாது மயங்கி நிற்குமென்றும் முத்தியிற் சிவனுக

கடுமையா யிருப்பனென்னும் குருமுகமாக விந்திரியங்களைத் தனக்கு வேறென் றறிந்து நீங்கச் சிவனுடைய திருவடியே இவனுக்குத் தாரகமாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பன்னிறங்க ளனைத்துங்காட்டும் படிகம்போல - தன்னை யடுத்த பன்னிறங்களி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்பையுடைய படிகம்போல,—உள்ளம் பலபுலன்க ணிறம் காட்டும் பரிசுபார்த்திடு-ஆன்மாவுந் தன்னுற சார்ப்பட்ட கருவிகளி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்குந் தனது பொதுவியல்பே முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்துகொண்டு,—இன்னிறங்க ளென்னிறமன்றென்று தன்றனெழினிற மருளினூற் கண்டு - பின்னர்ப் படிக வொளி யவற்றின் வேறானதாயினும் போலத் தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின்வேறு யுண்டென்பது மருளா துணர்ந்து,—இன்னிறத்தின் வேறாய்ப் பொய்நிற வையபுலநிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான்-பின்னர்ப்பங்கண பொதுவியல்பை தனியல்பாகச் செய்து நிற்கு மக்கருவி ஞானம் பொதுவியல்பே யாயொழியும்படி தனியல்பு விளங்குதற் கேதுவாகிய வுண்மையுணர்ந்தான்,—சிவத்திலேயும் பொருந்திவேன-தனியல்பின் விளங்கித் தேயனாருஞ் சிவத்தை யுறுவன்,—பின்னைப்போதான-மீள வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன்,—முன்னிரைநீர் சிறைமுறிய முடிந்தோடி - சிறைப்பட்ட நீர் முறிந்தவழி விரைந்தோடி,—முந்நீர் சேர்ந்த தந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல - கடலினைச் சென்ற தந்நீராயடங்கிப் பின் மீளாத வாறுபோலும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

பரிணாமவாதி சிவனை பேததானமாக்கலை யொடுக்க
கூடிற்றென்ற தென்னை? யவன் சர்வவியாபி
யோ யேகதேசியோ வென்ன அவனைக்
குறித்துணர்த்துகின்றார்.

எங்குந்தா னென்னின் மெய்தவேண்டா மெங்கு
மில னெனினிவ்வே றிறையுமல்லன், அங்கஞ்சே ருயி
ர்போலவ னெங்குமங்கத் தவயங்கள் கண்போலக்
காணுதான்மா, இங்குநா மியம்புந்தத் துவங்களினவை
தந்தவி றைஞானந் தந்துதா னீதல்கட ரிழந்த, துங்
கவிற்றிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற்றுறபோற சோ
திகருட சோதியாயத் தோனமிடுவென்காணே. (௧௮)

(இ-ள்.) எங்குந்தானென்னின் மெய்தவேண்டாம — அவன் சர்வவியாபியென்பீராகில் அப்பொழுதவனை நாம்சென்று கூடவேண்டுவதில்லை.

எங்குமிலனெனினிவ்வேறிறையுமல்லன — சர்வவியாபியல்லவென்பீராகில் அப்பொழுதவன் கர்த்தாவுமல்லவாய் வேறேயொரு கர்த்தாவை யபேட்சிக்கவேணும்.

அங்கஞ்சேருயிர்போலவன — அவ்வுயிர்ச் சரீரத்திலே யிருக்கிறவானமானைப்போ லேகதேசமாய் விடுமென.

எங்குமங்கத்தவயவங்கள் கண் — சரீரத்துண்டாகிய அவயவங்களைக் கண்ணானது காணுமதனை யவயவங்கள் காணுத

போலக் காணு தானமா	வாறுபோலச் சிவனெங்கும் வியாபித்து நின்றானேயாகிலு மவனை யான்மாக்கள் காணமாட்டார்கள், ஆன்மாவையுற்றுள்ள பி

ரபஞ்சங்களையுஞ் சிவன் கண்டுநிற்பன் அஃதெனபோலவெனில்?

இயங்குகாமிய மபுந தத்துவங் களின வைத்தறி வது	இவ்விடத்து நாஞ் சொல்லப்பட்ட கால முதலிய தத்துவங்களை வியாபித்துக்கொண்டுநின்று விஸ்வத்தை நடத்து முறைமை போல,
இறைஞானந் தந்து தாளீதல்	சிவஞானமாக்கட்குச் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளை விளக்கி முத்தியை யடைவிப்பது. அஃதெனபோலெனில்?
சுடரிழந்தவ கவிழிச் சோதியு மூ'- சோதியும பெற்றுறபோல	படலத்தாலே யொளியை யிழந்த கண்ணானது பண்டிதன் வியாபாரத்தாலே படலந்நீங்கினவாறே நல்ல விழியினையு மதற்குக் காட்டாய்நிற்கிற கருவிழியுங் கரிவிழியிலிருக்கும் பார்வையையும் பெற்றாற்போல.
சோதிக்குச் சோதியாயத் தோன்றிவன் காணே	அப்பொழு தவிசகுயிராத் தோன்றப்பட்ட சிவனை யவ்விடத்துக் கலந்தனைக் கூறியது. எ-று.

எனவே சிவனு மிவனுக்குஞ் சர்வஞ்ஞத்துவ முண்டாகல் சற்குண சமானத்தாற் சமரசிபாவங் கூறியதாயிற்று. இச்சமரசிபாவம் பாலும் பாலுங்கூடினது பிரிக்கப்படாதவாறு

இக்க வைக்கியம் பின்னமே யக்ஞானிகள் கண்ணின்ப் பிரகாசத்தையும ஆதித்தப் பிரகாசத்தையும் உவமித்துக் கலந்ததென்று ரெனவறிக.

"திருவேயென்செல்வமே தேனேவானோர் கணேகண்ணுட கருமணியே மணியாடு பாவாய்காவா, யருவாயவல்வினைநோ யடையாவண்ண மாவடுதண் டுறையுறையு மமரரேறே" என்னும வாக்கியத்தறிக.

இதற்கு விசுவாசம சித்தாந்தரகசிய சாரத்து மறிக(௩௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சிவன் சர்வவியாபியாய் நின்றும் பாச பசு ஞானத்தினால் அறியப்படாமல் சிவஞானத்தைக் கொடுத்தருளலதோனறா நிற்பனென்று கூறுகின்றது.

எங்குநானென்னின் மெய்தவேண்டா - சிவன் சர்வவியாபியெனில்? நாம் புதிதாகப் பொருந்தவேணு மென்பதில்லை,—

எங்குமிலனென்னில் வேறிறையுமல்லன - சர்வவியாபியல்லனெனில்? ஆன்மாக்களுக்கு அன்னியமாக ஆன்மாக்களிடத்திலே பிரிவறநின்று அந்தர் நியமநத்தைப் பண்ணுகையால் அந்தரியாமியென்று பெருமாய்ச் சுவாமியென்று சொல்லப்படுமவர் அவ்வாறில்லையாகில் கர்த்தாவே யல்லவாம அந்தரியாமியாகில அவனைத் தெரியாதே யிருப்பானேனெனில்,—

அங்கஞ்சே ருயிர்போல்ல வெங்குமலிந்த தவயவங்கள கண்போலக்காணுதான்மா - தேகத்திலே யநேகமாயின்று சேஷ்டிக்குமாப்போல ஜடசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லா மீஸ்வரன் நிறைந்துநின்று பிரேரிப்பன். ஈஸ்வரன் ஜடசித்துக்களெல்லாத்தையும் பிரேரிப்பானாகில் ஜடங்களுக்கு மறிவுண்டாக வேணுமெனனில்? தேகத்தி லவயவங்களெல்லாங் கண்ணைப்போலேகாணுந் தன்மையில்லை, அவ்வா றுதல் சித்தாகிய ஆன்மாக்க

ஞாகே யறியுந் தன்மை, ஜடங்களுக்கில்லை ஆன்மா சித்தாகை
யால் தானே யறியுமெனனில்?—

இங்ஙனமியம்புந் தத்துவங்களில்வைத்தறிவ திறைஞான
நந்தது - இவ்விடத்து நான்சொல்லுந் தத்துவங்களிலே ஆன்
மாவினுடைய வருத்திஞானத்தைப் பொருந்தி விஷயங்களை ய
றிவது வங் கர்த்தாவினுடைய ஞானசத்தி — பிரசாதத்தினாலே
யே! இந்த ஞானமேயோ முத்திக்கு மெனனில்? அல்ல. இந்தஞா
னங் குருடனுக்குக் கோல் கொடுத்து வழி காட்டும்படிபோலக்
கலாதி தத்துவங்களைக்கொண் டான்மாவுக்கு விஷயதரிசன
த்தைப் பண்ணுவிப்பது,—

தாளீதல சுடரிழுந்த தங்கவிழிச்சோதியு முட்சோதியும் பெ
ற்றுப்போற சோதிக்குட் சோதியாய்த்தோன்றியவன்காணே-
மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குஞ் சிவஞானமானது காச காமலாதி
தோஷத்தினாலே பிரகாசந் தடைப்பட் டவயவத்திற் குறை
வற்றிருந்த கண்ணுக்கு சலா†காஞ்சனத்தி வைத்தியக் கிரியையி
னாலே யாகுதல் தேவதா பிரசாதத்தினாலே யாகுதல் கண்மீதி
லொளியும் சூரியாம்சமான உன்னொளியும் பிரகாசித்தாற்போ
ல், ஆசாரியன் பண்ணும் தீக்ஷாக் கிரியையினாலே யாகுதல் பரா
சத்திப் பிரசாதத்தினாலே யாகுத லாணவசத்தி நீங்கி யான்
மா ஜோதியு மதனுள் பரமான்ம ஜோதியு மபிவியத்தியாவது
காண் மோக்ஷஞானமென் றிதன்பொருள்.

— பிரசாதம் - அனுக்கிரகம். † அஞ்சனம்-மை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஆசாரியரு முன்வாக்கில் வாசனையாற் புறப்படும் பொருந்
திவென சிவத்திரேர் டென்பது பெருது, சுவாயம புவத்திற

சொல்லியபடி பசுத்தன்மை மறையத் தன்பதித் தன்மை விளக்கத்தோடு பதிவெளியா யறிவில் விளங்குவதே பொருந்துவதென்று போதிக்கின்றார்

எங்குந்தா னென்னில் - சிவன் சித்தசித்துப் பிரபஞ்ச மெல்லாம வியாபியா யிருப்ப னென்னில்,—

நாமெய்த வேண்டாம் - ஆற்றுநீர் சமுத்திரத்திற் சென்று கூடுவதுபோ லவனை நாஞ்சென்று கூடவேண்டுவ திலலை,—

வேறெங்கு மிலனென்னில்,—சர்வத்தையு மறிதல் பண்ணுதல் கூடாதாகையால்,—

இறையு மல்லன் - சர்வ ஜகத் கர்த்தாவு மல்லனாகி விடுவன உமமையால் சர்வகாத திருத்துவ மிலலாமையால் சர்வஞனுமல்லாதே போவன

பின்னவனை யடைவ தில்லையெனில் அறிவது தியானிப்பது சமாதிப்பது சாக்ஷாத்கரிப்ப தெப்படி யெனனில், அநதச சிவனெங்கும தனக்குச் சரீரம்போ லுபசரிக்கப படுஞ் சித்தசித்துப பிரபஞ்ச மெல்லா வற்றினும்,—

அங்கஞ்சே ருயிர்போல்வன் - இயற்கையாற் சர்வவியாபியாயிருந்தாலு மவனிரு ளுபாதிச் செயற்கையினறி றனது சரீர விளக்குப் பொருந்திய வவ்வளவில் ஞானமுண்டாகையால் அவ்வளவு வியாபக னென் றுபசரிக்கப்பட்ட ஆன்மா வொப்பன,—

அங்கத் தவயவங்கள் - அந்த ஆன்மாப் பொருந்திய சரீரத் துறுப்புக்கள்,—

கண்போல - நேத்திர மாகிய வுறுப்புப்போல,—

காணுவாரும் கண்ணே காணும் - அப்படியே சிவன் பொருந்திய சித்தசித்துப் பிரபஞ்ச மாகிய சரீரத் துறுப்புகளுள ஆன்மசிற் சத்திகளுறி பொறித்த சிற்கண்ணு றுப்புப்போ லறி

யா வாகும, ஆன்மசிற் சத்திக்குறி பொறித்த சிறக்கணுறுப்பே காணும் ஆகையா லான்மாக் குறிப்பு மொழியர்க்லா லான்ம சிற்சத்திக்குறி பொறித்த சிறக்கண்ணுளது,—

இங்குநாமியம்பு தத்துவங்களினை வைத்தறிதல் - இந்தச் சாத்திரத்தில் நாம்முன்சொல்லிய போக்கியப் பொருளை யறியும்போதும் பசுகரணமா யிருந்தாலுஞ் சகள சிவனை யறியும்போது சிவகரணமா யிருக்கின்ற புத்தி முதலிய தத்துவங்கள் சாட்டாகப் பண்ணும் பதி ஞானக்குறி பொறித்த வோருணர்தலா றொரு சோதி,—

தாள்-தத்துவா தீதமாகிய சிவசத்தி,—

இறைஞானத்தகத்து - கருவிப் பதிஞானக்குறி பொறித்த சிற்சத்தியைவிளக்கி,—

ரதல்- தொழிற்படு பதிஞானக்குறி பொறித்துக் கொடுக்க அறிதல ாறொரு சோதி. இந்த இருசோதியும் பெற்றது,—

சுடர்விழுந்த துங்கவிழி - ஒளிமறைந்த பொறியாக்கண்,—

சோதியு முட்சோதியும் பெற்றாற்போல - புறவொளியு முள்ளொளிய முற்ற தொப்ப,—

சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே - சோதிக்குள் உட்சோதிக் கென்று மாறுக. சொல்லிய ஆன்மசிற்சத்தியி னந்தரங்க நிருபாதிக சோதிக்குட் சோதியாய் நிஷ்களனாக,—

தோன்றிடுவன் காணே - திருச்சியமன்றித் திருக்கு ரூபியாய திருசியனா ருனேயாவன்.

சோதிக்குள் - சிவசத்திக்குள் தோன்றிடுவன் - விளங்குவன் என்று சிலபெயருரைப்பர். பரக்குருபியாகிய சிவசத்தியில் சிவன் தோன்றுவனாகில் சிவசத்திக் கன்னியனாய் விடுவனென்பது முதற் றூஷணம் பிரமாணப் பிரசங்கத்திற் பேசியத்திக.

அதுவன்றிப் பெடுத்தல் முடித்தல் இசையாது பகைச்சுர, பாரப்பவன பலபபிரமிதியனறிப பிறா பிரமாணப பிரமிதி பல முமாம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உயிர் கரணங்க ளெல்லாஞ் சிவமயமே யெனின வேறறு
மை யின்மையாற கருவிவழிச் செல்லுஞ் சகல நிலையைக் கைவி
டடுத் திருவடியைத் தலைககூட வேண்டாமையானும், அதுபற
றி யெல்லாஞ் சிவமாக லில்லையெனின் எவற்றினும வியாபகமா
யுடனின்று செலுத்துவ தாகிய வவன் இறைமைககு இழுககாய்
முடியு மாகலானும, இருவகையு மின்றிக் கலப்பினா லுடமபின
க ணுயிர்போல ஒப்பினறிப் பனைபது பெறப்படு மாகலான,
உடமபினக ணுளவாகிய வைந்திந்திரியங் களினும உயிர் ஒப்ப
நிறபினும் ஏனை யிந்திரியங்க ளன்றுகும ஒளியா லவவானம போ
த்த தோறும் விரவிச் செய்மைக்க ணதாகிய விடயத்தையும
வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறிய மாட
டாவாய்த் தம்மாட்டுவந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின்று இ
யைந் தறிவனவே யாமன்று, அது போல வானமாவினுந் தத்து
வங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமை யறிந்து கொளளப
படுமாகலான, அப்பெற்றித்தாகிய வுயிர் அப்பெற்றித் தாகிய க
ருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானத்தத திருவடிகளை
யெய்தப்பெறுதல், ஒளியிழந்த கண் மாசு நீங்கியவழித் தனனொ
ளியையுந் தனக்கு உள்ளொளியாய் நின்று செலுத்து மானும
போதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றுப்போலு மாகலான, அவவழி
யிறைவன் ஆனமாவி னறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவா னென்றி

ஏகதேசமாகிய வேனைக் கருவிட்டறிவிக்கு ளறிவாய்த் தோன்று வானல்ல னென்பது.

இறைவ னொருபய னிற்பினும் ஏகதேசப் பொருள் ஏகதேசப் பொருளே வியாபகப் பொருள் வியாபகப் பொருளே யென்பார், உவமை யெடுத்துக் காட்டி ஆன்மாவினும் காமியப்புந் தத்துவங்களினும் இங்குவைத் தறிவ தென்றார்.

நாமென்னு முளப்பாட்டுத் தன்மை "நாமறையாமத் தென்றோ வந்துவைகி நபந்துவே" என்றாற்போல ஈண்டெழுந் தருகிப்புத் தோன்று முன்னிலைக்கண் வந்தது.

அறிவ தென்றது வியங் கோள், "கொள்ளப்படாது மறப்பது" என்பது போல.

இங்கென்பது உவமவுருபு தோன்ற நின்றது.

ஏதல் ஆகுபெயர்.

இழந்த தென்னும் அன்பெறுத வகரவீற்றுப் பலவறி சொல் விழிகளை யுணர்த்திப் பெற்றாற்போ னென்னும் பயனிலை கொண்டது

மாசுநீக்கத் தோன்றுந் துகைவிழிச் சோதியென்றார்

யாண்டுமொப்ப நிறைஞ் சிவத்திலோடும் பொருந்திவன மீளினும் அதுபற்றி யிழுக்கென்னை யென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரை நோக்கி ஒப்பநிற்கும் வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமைமுகத்தா னினிது விளக்கிப் போதான பின்னையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

எல்லா வுருவங்களுஞ் சிவமென்று சொல்லுகைச்செய்தே யிவன்சென் றவைகள் கூடுவனென்ற தென்னம்பு என்ற பரிணாம வாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எங்குந்தாமென்னின்று மெய்தவேண்டாம் - எல்லாவுருவங்களிலு நின்றறிகிறது சிவனே யென்னில்? அவனுடைய திருவடியை நானுசென்று பெறவேண்டுவது இல்லையாம் ஆனால் சிவன் இந்தப் பிரபஞ்சரூபங்களுக்கு கண்ணிபனோ வென்னில்,—எங்குமில்லென்னனில வேறிறையுமல்லன் - எவ்விடத்திலுமில்லை யென்று நீ சொல்லில் அவன் பிரபஞ்சத்துக்கு வேறுமாய் ஏகதேசியுமாய்க் கர்த்தாவுமாகான் எல்லா வுருவங்களும் சிவனேயாகில் ஆன்மாவென்பது தான் றெங்கே காணப்பட்ட தென்னில்?—அங்கஞ்சே ருயிர்போலவ னெங்குமங்கத் தவயவங்கள் கண்போலக் காணுவான்மா விங்கு காரியமபுந் தத்துவங்களில் வைத்தறிவது - சிவனுமே எல்லாவுருவங்களுமா காரியப்பட்ட தாமாகிலுமப் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க வான்மாவுக்கு விசேடத்துவ முண்டு அதெங்ஙனே யென்னில்? சரீரத்திலே எல்லா வவயவங்களுக்கும் ஆன்மா பிராணனாய் நிறகிற நிலையாத திருக்கச் செய்தேயு மெல்லா வவயவங்களுக்குங் காணுந்தன்மையில்லையாய் கண்ணுக்குக் காணுந்தன்மை யுண்டானாற்போல இவ்விடத்து நானுசொன்ன வவயவங்களைப் பார்க்கக் கண்ணுக்கு ஒரு விசேஷ முண்டானாற்போல, பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க ஆன்மாவுக்கும் ஒருவிசேஷ முண்டென்று வைத்துப்பார்க்க தறிவாயாக ஆனா லநந்தவான்மாக்கள் சிவனைக்காணா திருப்பானேனென்னில்?—இறைஞானந்தந்த தாளீதல் கூடிருந்த துங்கவிழிச்சோதியுடன்சோதியும் பெற்றாற்போல-முன்னே காணுமென்ற கண் படலத்தாலே மறைப்புண்டு காணாமையின்றி நின்ற வவதரத்து அந்தப் படலம் நீங்கினபொழுது காணுந் தன்மையுங் காட்டுமொளியின் தன்மையும் பெற்றாற்போல பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய ஞானத்தையுந் தந்து அந்த ஞானத்தாலே ஆன்மாவுக்குண்டான பாசநீங்கத் தன்னுடைய சீபாதத்தையுந் தர அக

த சோபாதத்தைப்பெற றதுவாய நிற்கவே,—சோதிக்குட் சோ
தியாயத் தோன்றிடுவன்காணே - ஆன்மாக்களை இவனுக்குப் பி
ராணனுய நின்று பிரகாசிப்பனென்று அறிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "புவனமிப்பா
வையும் புனிதன் தருவெளி-லவன்முதற்காரண மன்றுமென்னி-
நிமித்தகாரண நிகழ்ந்ததென்னீ - யவனேகாரண மனைத்துமெ
ன்றறைந்தனை - மண்டலிற்குலால் தண்டசக்கிராதி - காரண
மூன்று மோராபுனைந்திடலித - தாரணியதனிற் கண்டதுசாற
றுக" என்றும் "சிவஞானபோதம், அ-சூ, அ-வெ, "எவ்வுருவு
ந்தானென்னின் வெயதுவாரில்லைதா, னிவ்வுருவின் வேறே யி
றையல்ல—னெவ்வுருவுங், கண்போல வையகங்கள் காணுங்க
ண்ணில்லா, கண்பேறே காணுங்கழல்" என்னுமதனாற் கண்டு
கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, எல்லா வவயவங்களு மான்மா
வாலே காரியப்படுதேகக் கண்ணுக் கொரு விசேஷ முண்
டானாற்போல பிரபஞ்சமெல்லாம் சிவனாலே காரியப்படுகைச
செய்கை ஆன்மாவுக்கு ஒரு விசேஷ முண்டென்றும், பக்குவான
மாக்களுக்க கல்லாது சிவ தரிசன முண்டாகாதென்னு முறைமை
யு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

எங்குந்தானென்னவி னுமெய்தவேண்டா - உயிர் கரணங்க
ளெல்லாஞ் சிவமயமே யெனிம் வேற்றுமை யின்மையாற கரு
விவழிச்செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் த
லைக் கூட வேண்டாமையானும்,—எங்கு மிலனென்னின் வேறி

றையுமல்லன — அதுபற்றி யெல்லாஞ் சிவமாதலில்லையெனின் ப
வற்றினும் வியாபகமா யுடனின்று செலுத்துவதாகிய வவனது
இறைமைக் கிழுக்காய முடியுமாகலானும், — அங்கஞ்சே ருயிர்
போலவ னென்னின் — இருவகையு மின்றிக் கலப்பினா லுடம்பின்
க ணுயிர்போல வொப்பநிற்ப னென்பது பெறப்படுமாகலான், — அ
ங்கத் தவயவங்கள் கண்போலக்காணு — உடம்பின்கணுள்ளவாகிய
வைந்திந்திரியங்களினு முயி ரொப்பநிற்பினு மேனையிந்திரியங்க
ளனைத்து மொளியா லவ்வான்ம போதத்தோடும் விரவி சேய
மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்
திரியம்போல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டுவந்த
விடயங்களை நின்றாங்கு நின் றியைந்தறிவனவே யாமன்று அ
துபோல—, ஆன்மா இங்குணமியம்புந் தத்துவங்களின் வைத்த
றிவது — ஆன்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து
வேற்றுமையறிந்து கொள்ளப்படுமாகலான், — இறைஞானந்தந்
து தாளீதல் — அப்பெற்றித்தாகியவுயி ரபெற்றித்தாகிய கரு
வி ஞானத்தைக் கைவிட டிறைஞானந்தந்து திருவடிகளை யீயப்
பெறுதல், — சுடரிழந்த துயக்கவிழிச்சோதியு முட்சோதியும்பெ
ற்றாற்போல — ஒளியிழந்தகண் மாசுநீங்கியவழி தன்னொளியை
யுந் தனக்குள்ளொளியாய் நின்றுசெலுத்து மான்மபோதத்தை
யு மொருங்கே பெற்றாற்போலு மாகலான், — சோதிக்குட் சோதி
யாயத் தோன்றிடுவன்காணே — அவ்வழி இறைவ னான்மாவி
னறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றுவானன்றி யேகதேசமாகிய யேனை
க் கருவியறிவுக்கு ளறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இநதபபடி நிறகமாடடாதாாககு வேறே ருபாய
முணாததுகின்றா

பாசிபடு குடடத்திற கல்வினைவிடடெறியப படு
மபொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிறபரககு, மாசு
படு மலமாயை யருஙகனமமனைதது மரனடியை யுணா
ருமபோ தகலும்பின்னனையு, நேசமொடுந் திருவடி
கீழ நீஙகாதே தூங்கு நினைவுடையோா நிறைபிடுவா நி
லைபிதுவேயாகு, மாசையொடு மஙகுமிஙகு மாகியலம்
வருவோா ருமபாச மறுககுமவகை யருளினவழியுரை
பபாம். (கசு)

(இ-ள்) பாசிபடு குடடததிற கலவினைவி டடெறியபபடு மபொழுது நீஙகி யது விடுமபொ ழுதிறபரககும இததனமைபோல

ஆசுபடுமலமாயை யருங்களம மனைதது மரன டியை யுணருமபோ தகலுமபி னனனையும குற்றத்தைப் பொருந்திய வாணவாதி மலஙகளு மிநத ஜீவனமுததா திருவடியைப பொருநதி யிருககும்பொழுது நீஙகுய அந னைக கூடாவிடத தப்பொழு. இவைகளவந திவனைப பொருநதாநிற்கும். ஆதலால

நேசமொடுந தி
ருவடிககீழ நீங
காதே தாஙகுநி
னைவுடையோா நி
னறிவொ நிலையி
துவே யாகும

சிநகையுடன கூடித திருவடியில் வைதத வுணமையைப பொருநதி யனவரதமும பிரியாம லிதுவேயெனக கருதி நிறகவெனனு ஞ ஜீவனமுததாக ளிதுவே நிலையாகநிறபாகள.

ஆசையொடும
கருமிஙகு மாகிய
லமவருவோ ரரு
மபாச மறுககும
வகை யருளினவ
ழி யுரைபபாம

இநத முறையி னிறகமாட்டாதா ராசையிஞலே விஷவததினகட கூடியும பிறிநதுமிருககு மவாகளும பாசததைத யறுதது முததி யடைகையினபொருட டியாமருளின வழிநிற்கு முபாய நிட்டை மேற சொலவாம எ-று

நினைவுடையோா நினறிவொ எ-ம். யாம் உரைபபாம எ-ம. பொருள கொளக

யாம எ-து. தனமைப்பெயாத் தொககது எனவறிக
அருளினவழி யெனபதனை யிருபாலுங கூட்டுக. (௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பாசவாசனை நீஙகுமுறைமை கூறுகினறது

பாசிபடிகுட்டததிற கல்லினைவிட்டெறியப படும்பொழுது நீஙகியது விடும்பொழுதிற பரககும - பாசிநிறைநத குளததிலே மெனமேலுங கலலுகொணடெறிய வநதக கல்லுபடுமோம பாசி நீஙகி ஜலங தாயகாயிருககும, கல்லெறியாமல் விடும பொழுதிற பரககும் பாசியானதுமூடி ஜலமலினமாம இது போல—

அரனடியையுணரும்போ தாசுபடுமலமாயை யருங்கன்மம் னைத்து மகலும்பின்னையும் - சிவபாவனையைப் பண்ணுங்காலத்துக் குற்றத்தை விளக்கு மாணவமு மாயையுங் கன்மமு நீங்கும், சிவபாவனை யொழிந்து ஜீவபாவனை வந்தபின் மும்மலங்களும் பொருந்தும் ஆகலால்,—

நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவேயாக - உண்மையினால் ஞானத்துடனும் பத்தியுடனும் சிவனிடத்து நீங்காது நின்மல துரியாதீதாவஸ்தையைத் தானே யடையு மிச்சையுடையோர் சுத்தாவஸ்தையே நிலைபெறுக நிற்பார்கள்,—

ஆசையொடு மங்குமிங்குமாகி யலமவருவோ ரரும்பாசம் றுக்குமவகை யருளின்வழியுரைப்பாம்- விஷயங்களிலே பொருக்கால் விருப்பு மொருக்கால் வெறுப்புமாய், வெறுப்புவந்த காலத்து சிவபாவனையும் விருப்புவந்த காலத்து விஷயாநுபவமுமாகச் சுழலுமவர்கள் வலிதாகிய பாசத்தை யறுக்கு ஞானநெறி கூறுவாமென் றிதன்பொருள்.

சிவாக்ரயோகியர் பண்ணின

சிவஞானசித்தியார் எட்டாஞ் சூத்திரம்

வியாக்யானம் சமாப்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஞானத் தியான சமாதி சஞ்சல சீவன் முக்தி சாட்சாத்கார சமயமாத்திரத்தில் மலமுதலிய பாசம் பறியும். அவை குலையிற் பரக்குமென்று பாஷிக்கின்றார்.

அருளினவழி யெனபது- அருளதரு மாகமமாககததால்.
மறறைய வெளிபபொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சிவததைப் பொருநதியவன ஒரோவழிக கருவிகளின மீள வருமாயின அது நீர்பபாசிபோல அறறம பாாதது வநது தலைப்படும வாதனைபறறி நிகழுவ தாகலின, அவவாதனை முனன ாக கூறபபடு முபாயததைக கடைப் பிடிததுச செயது நீககிக கோடற பாற றெனபதாம்

இவை மூனறு செயயு ளானும 'அவனிவனாக்கி மலமகறறித் தா ளுககி மலரடிக்கீழ் வைபபன' எனற நாலாங் கூறறுப பொரு ள வலியுறுத்தப படடது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இநத வானமா சிவனை யறிநது கூடினதே யுணடாகில மீள வநத இநதிரியங்களோடு கூடவற்றோ வெனற பாடாணவாதி யை நோககி யருளிச்செய்கிறார்.

பாசிபடுகுட்டத்திற் கல்லினைவிட்டெறிய - பாசிபொரு நதின குளததிலே கல்லைவிட் டெறிந்த விடதது,—படுமபொழு துநீஙகி யதவிடுமபொழுதிற்பரக்கும-அநதககல்லுபபடடபொ ழுது பாசிவிடடு நீஙகியும எறிகிறது தவிாநதபொழுதே மீணடு

மந்தப பரசிவந்து தலைவனை மூடிக்கொள்ளாநிற்கும். அதத னைமபோல,—ஆசுபடுமலமாயை யருவகனமமனைத்து மரனடியையுணருமபோ தகலுமபின்னனையும - குற்றத்தைப பொருந்தின மலமாயை காணுதறகரிய கனமமிவைபெல்லாம பரமேசுவரனுடைய திருவடியை வேறறக்கணடு கூடுமபொழுது அந்த மலமாயா கனமங்க ணீங்கும். இவன சகலஞானபடியாலே அந்தத்திருவடியை யுணராதபொழுது மீணடு மவை வந்துகூடும். இந்தப் பாசங்கள மேலிடாமல் நீங்குமபடி யெங்ஙனே யெனற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார் —நேசமொடு திருவடிசசிழ நீஙகாதே தூங்கும நினைவுடையோர நினறிடுவா நிலையதுவேயாக - சினேகத்துடனே தனக்குப் பிராணனாயிருக்கிற பரமேசுவரனது சீபாதத்தின கீழே யனவரதமும விடடுநீஙகாமல அதுவே பறறுக்கோடாக நிற்கத்தக்க வறிவினையுடையவாக ளதுவே நிலையாக நிறபாகள. மீளவு மந்தநிலைகூடா தவாகளுககு பாசமநீஙகும தெபபடியெனற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா —ஆசையொடு மங்குமிங்குமாகி யலம வருவோ ருமபாசமறுககும்வகை யருளினவழி யுரைப்பாம - பிரபஞ்ச வியாபாரத்தை விடடுச் சிவனைப் பெறவேணு மெனகிறவாசையுடனே யந்தத் திருவடியிலே கூடிநினறு மலத்தின மேலீடடாலே யந்தத் திருவடியை விடடு நீங்கிப் பிரபஞ்ச வியாபாரத்திலே கூடிச சுழனறு அதுவாய வருகிறவாகளுடைய நீஙகுதறகரிய பாசத்தை நீங்கின முறைமையினைத் தம்பிரானருடைய காருணணியததினாலே மேற் சொலலா நினறேன

இதற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம். ௮-சூ, ௯-வெ

"ஐம்பொறியி னல்லையென் றந்தரசிவனை, யைம்பொறியை விட்டங் கணைசகல—னைம்பொறியி, னீங்காநீட் பாசிபோல் நீங்கி மலகன்மமவரி, னீங்கானை நீங்குநினைந்து" என்னுமதுங் கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, இந்த வானமாச சிவனைப்பெற்றும் பிராரத்தம் புசிக்கவேண்டிய மல மாயாதி கன்மங்களோடு கூடுமென்றும் இந்த மலங்களைத் தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற சிவனாலே நீக்கிக்கொள்ளு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தங்கு நினைவுடையோர் - இடையறாத அன்போடுஞ் சிவத்தைப் பொருந்தி யுதித்த த்தையடையு மிச்சையுடையோர்,—நிலையதுவேயாகி நின்றிடுவர் - சுத்தாவத்தையே நிலைபெறுகின்றனர். ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீளவருமாயின் அது,—பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட்டெறியப்படும்பொழு தந்நீங்கி யதுவிடும்பொழுதிற் பரக்கும்—பாசிபொருந்திய தடாகத்திற் கல்லெறியும்போது நீங்கியு மஃது இல்லாதபோது நீர்ப்பாசிபோல,—அஞ்சுபடுமலமாயை யருங்கன்மம் அந்த மரனடியை யுணரும்போ தகலும் பின்னணுகும்—குற்றம் பொருந்திய மலமாயை கன்மங்களெல்லா முதல்வன் றிருவடியை யுணரும்போது நீங்குதலு மதனை யுணராதவற்றம் பார்த்துத் தலைப்படுதலும் வாதனை பற்றி நிகழ்வதாகலின்,—ஆசையொடு மங்குமிங்கு மாகி யலம் வருவோர் அரும்பாசமறுக்கும் வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம் - அவ்வாசனை பற்றி விருப்புத்தோடு சனனமரணங்களிற் சுழலுதற் கேதுவாகிய அரிய

பாசங்களை நீக்குமுவகை யருளெழி முன்னாகக் கூறப்பட்டு முபாய த்தைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக் கோடற்பாற்று

இவை மூன்றுஞ்செய்யுளானும் 'அவரினீக்கி மலமகற்றித் தாளாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன' என்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப் பட்டது

☞ அ-சூ, ச-ம், அதிகரண முடிந்தது.

☞ எட்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று

"நாற்பதின் மேலொன்றிழிந்து"
என்ற வெழாஞ்சூத்திரம்
முப்பத்தொன்பது முடிந்தது.

பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம்-௨௧௧.

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

௯—சூ. ஆன்மசுத்தி இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் இச்சூத்திரமென்னுதலிற்றோ வெனின்? முற்கூறிப்போந்த வாணமாக்களுக்குத நிலைநிற்கக கூடாத படியினுமோ யுபாய மிடையறா ஆன்மசுத்தி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.
இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனில்? 'நேசமொடு திருவடிக்கீழ் நீங்காதே நுங்க' என்பதனை விரித் துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத்தா லும பாாபபரி
ய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே, நேசமொடு முளளத்
தே நாடிப்பாத நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதி, ஆ
சைதரு முலகமெலா மலகைத்தேராமென் றறிந்தகல
வகன்றிலையே யாகும்பின்னு, மோசைதரு மஞ்செழுத
தை விதிபபடி யுச்சரிக்க வுள்ளத்தே புகுந்தளிபப ஊ
னமெலாமோட. (௧)

(இ-ள்) பாசஞா மேலான கர்த்தாவைச் சுத்த மாயாகா
ணதகாலும ரிய மாகிய வாக்குகக ளாலும மாயாகாரி
பசு ஞானத ய மாகிய கலாதி ஞானததினாலு மறிவது

தானும பாரப்பரி பாசஞானம ஆனம போதத்தாலு மவன
யபரமபரனை சுத்தஞானத்தாலா லறியபபடான அஃதெதககார
ணத்தா லெனின? இவவிரணடிறுலு மவ
னை யறிந்து முத்தி யடையப படாமையால ஆறற காணுமபடி
யாதெனின?

பதிஞானத்தா ஆனமா வானவ னவனசனைவைகத நேச
லே நேசமொடுமு த்தாற் சிவஞானமிடமாகச சிவனைத் தரிசி
ளைத்தே நாடிப த்தவனது திருவடிநீழலிற பொருநதி யத
பாத நீழற்கீழ னைவிடாமல் நிற்கி லபபொழு தானம சுத
தியாம

நிலலாதே நீங் உலக மயக்கத்தா லதனைப் பொருந்தாம
கிபபோகின ற் பிறிந்து விடுவானுகில்,

ஆசைதருமூலக மெய்யுணர் வில்லாமையா லிவனுசகு மெ
மெலா மலகைத் ய்ப்பொருளபோலத் தோனறும பிரபஞ்ச
தேரா மெனறறி ததை நிலையலலவெனறு கருதி யவவஞ்ஞா
நதகல வந்நிலை னத்தைவிட்டு நிற்பையாகி லுனககு முற்கூ
யேயாகும றிய வுண்மையான நிலைமையுணடாம இது
வும நிற்கவரிதாகில்,

பினனு மோ அந்த நிட்டை கூடாதபினபு ஸ்ரீபஞ்சாக்
சைதருமஞ்செழு கரத்தை யந்த வண்ணத்துக குணடான மா
த்தை விதிப்படி, த்திரை முதலாயின வற்றை யுதவுதவாக
யுச்சரிகக வுளளா வே யறிந்தோசை யேறுமற குறையாமற க
த்தே புகுந்தளிப் ருதி யுச்சரிக்கி லப்பொழுது வாச்சிய வாச
பனுானமெலா கத் தன்மைப் பொருளாய் நிறை சிவனு மு
மோட னே யானமாவினகண வந்து பிரகாசித் தா
ணவாதி குற்றஙகளைப போககிச சுவாநக
தானுபூதியைக கொடாநிறபன. எ-று.

விதிப்படி யென்பதனைப் பின்னுக்குக் கூறுகின்றார்.

நில் ஏவல் வியங்கோள்
அரன் எழுவாய்
புகுந்திடுவன் பயனிலை

இதற்குச் சிவஞானபோதத்துஞ் சுவாயம்புவத்து மறிக.

பிரணவத்துடன் ஐந்தெழுத்தென் றோதியிருக்க விதனைக் கூறியதென்னையெனில்? அது பொதுவிதியாக வேதாகமங்களிற் கூறினார்.

"வேதநான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது, நாதனாம நமச்சிவா யவே" எனவறிக.

இதற்குச் சிவதருமோத்தர மெனவறிக. (௧)

சிவாகாரயோகியருள் வருமாறு.

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம் பரனைப் பதிஞானத்தாலே நேசமொடு முள்ளத்தே நாடி - சுத்தாசுத்த மாயா காரியங்களு டனேகூடி யறியுமறிவினாலு மவையிற் றுக்களை நீங்கிய ஆன்ம வருத்திஞானத்தினாலும் காண்பதற் கரிதாகி பரமாகிய சுத்தமாயைக்கு மேலான சிவனைச் சிவஞானத்தினாலே சிவராகத்துடனே யான்மாவினிடத்திலே வேறறக் கண்டு அவனே தானாய்நிற்பது நிட்டை, அப்படி நின்றவன் சுத்தான்மா.—

தத்த்வம் ஸ்வயம்பவே — பதிஜ்ஞானேன ஸர்வம்
தச்சிவோஹம் ஸதா பாவ: । தேநதஜ்ஞாநதஸ்த்வ
ப்ரஸாதே ஸ்திதோ வாச்யே தேவே ஸ்ய: ॥

பாதநிழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதின் - பாதமென்பது பாசநாம. நிழலென்றது தாபத்தினைத் தகைக்கும் பெரும்பதத்த

லாம் கொண்டாகச் சொன்னது சிவானந்தானுபவியாக நில்லா மனீங்கி யந்தக்கரண வழிக்காகவில்,—

ஆசைதரு மூலகமெலா மலைகத்தேராமென றறிந்தகல வந்நிலையேயாகும் - ஆன்மாக்களுக்கு ஆசையைக் கொடுக்கு மூலகங்களெல்லாம் பேய்த்தேர்போல அசத்திய மென்பதை யறிந்து பிரபஞ்ச வாசனையை நீங்கி நிற்கவே முன்சொன்ன நிஷ்டை கூடும்,—

பின்னும்-இதன்றியும்,—

ஓசைதருமஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப ஞானமெலா மோட - அஞ்செழுத்தின் வாசகத்தால் உண்டாம் வாச்சியங்களை யவரவர்கள் வாணத்துக்கு மாசிரமத்துக்குஞ் சொன்னபடியே * யநுசந்தானம்பண்ணக் காஷ்டத்திலே அக்னி பிரகாசித்தாற்போலச் சிவஞானமாகினிடத்திலே பிரகாசித்து பாசத்திரயங்களும் போம்படிக்கு ஞாநாநந்தானுபவியாக பிரகாசிப்பதென றிதன்பொருள்

* அநுசந்தானம் - ஜபஞ்செய்தல்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லிய சமாதி நிலை குலைந்தாற் பின் கூடு முபாயங் கூறுகின்றார்.

பாசஞானத்தாலும்-புத்தியாதி தத்துவ தாத்விக விருத்தி ஞானத்தினாலும்,—பசுஞானத்தாலும் - பாசவிருத்தி விளக்கிய ஆன்மசிற்சத்தி விருத்தி ஞானத்தினாலும், பிரமநானென னுந் நான பிரம மென்னும் பசுவாசனை தாக்கும் விபரீதத்தியான ஞானத்தினாலும்,—பாரப்பரிய பரம்பரனை - காணுதற்

சரியச்செய்யாதைச் சிவகரணமாகிய பாச ஞான விஷய சகள சகளாசிவா தீத நிஷ்கள பர சிவனை,—பதிஞானத்தாலே நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிய பாதந் தூறகிழ நில்லாதே நீங்கிப்போதில - ஆன்மாவிற சாக்ஷாத் சிவ சத்தியால் விளங்கிய சிறசத்தி விரிதது பதிஞானத்தால் சாமாத்திய மறியத்தியி லறிந்து தியானித்துச் சமாதித்துச் சாக்ஷாத் கரித்துச் சிவசத்திப் பிரபை தாரகமா யிராது விட்டுப் போதில்,—ஆசைதரு முலக மெலா மலகைத் தேரா மென றறிக்சகல வகநிலையேயாகும் - பிரதியக்தமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமனைத்தும் கானலைப்போற பொய்போல தோறறு மாயாகார நிராகாரமாய்த் தோகதத் திரும்பச் சமாதி நிலைதானேயாம் —வினையும் - அதுவனறியும்,—ஓசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிபசடியுச்சரிக்க - சிவமூல் நமவீருகச சபிக்க,—ஊனமெலாமோட - நமப் பதார்த்த பாசம் பறிய மிஞ்சினர்,—உள்ளத்தே - சுத்தபஞ்சாக்கரத்தில் நமெழுத் தரைக்குஞ் சினமாத்தி ரானமாவிலே,—புகுந்து - முதலெழுத் தரைக்கும் பாதத்தைப பதித்து,—அளிபபன - ஈற்றெழுத் தரைக்குஞ் சிவத்தை யிணக்குவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறுமுதலிய வற்றை யுணர்ந்தாருக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ் செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற் கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

மேற் கூறியவாற்றால் வினையிருவகை ஞானங்களானு மெயதுதற் கரியனாகிய பரம்பரனை அவனது திருவடிஞான மொன்றானே தன்னறிவின்கண்வைத்த காராய்ந்து தேசமொடு திரு

வடிக்கீழ் நீங்காதே தாயகப் பெருந்தவழிப் பற்றுச் செய்தற் கேதுவாகிய எதிர்ப்பட்ட பிரபஞ்சமும் நின்றுழி நில்லாது பெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே, அத்திருவடி ஞானம் விளங்கி யங்ஙனங் கைகூடப் பெறும். அதன் பின்னு மவ்வாறு பாசத்தைப் பொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு, அப்பொருள் பயக்குந் திருவைந்தெழுத்தை யவ்விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க வென்பதாம்.

ஈண்டு ஊன மென்றது வாதனா மலத்தை.

நில்லாதே நீங்கிப் போதி னெனவே, அவ்வாறு நிற்றலு மநுவாத முகத்தா னீண்டு விதிக்கப் பட்டதாயிற்று.

ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூ லொன்பதாஞ் சூத்திரம் போல மூன்றுகூற்ற தாயவாறு கண்டு கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்திரியங்களைக் கொண்டு சிவனை யறியுந்தொழிந்து இந்திரியங்கணீங்கி யறியவேணு மென்பானென்ற சங்கிராந்த வாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பராபரியபராபரனை - இந்திரியங்களா லறியும் பாசவறிவாலும் இந்திரியங்களைக் கூடியு மொழிந்து அறியாத பசுவறிவாலும் அறிதற்கரிய வெல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேச்வரனை, — பதிஞானத்தாலே நேசமொடு முள்ளத்தே நாடி - அந்தப் பதிஞானத்தாலே பதியை விருப்பத்துடனே ஆன்மாவிலே யாராய்ந்தறிந்து அவனுடைய திருவடி நிழலிலே நிற்க முன்சொன்ன நிலையாம், —

பாதநிழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதின - இப்படித் திருவடி யினிழற் கீழ் நில்லாமல் வாதனையாலே யிந்த நிலையு நீங்கிப் போ துவானாகில்,—ஆசைதரு முலகமெலா மலகைத் தேரா மென் றறிந்தகல வந்நிலையே யாதாரமினளும் - ஆசையை யுண்டாக் குகிற பிரபஞ்சமெல்லாம் பேய்த்தேரைப்போல நிலையல்லவென் றறிந்து விட்டு நீங்கி முன்சொன்ன நிலைகூடு இந்த நிலையுண்டா னாகில்,—ஓசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்கி லுள்ளத் தேபுகுந்தளிப்ப னூனமெலாமோட - வேதாகமங்களிலே ரகசி யமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாட்சரத்தை யுண்மையா யுச்சா ரிப்பனேயாகில் அந்தப் பரமேசுவரன் தானே யுள் ளத்தையுடைய பாசங்களெல்லாம் ஓடிப்போம்படி ஆன்மா வுக்குப் பிராணனாய நிறைநிலையிலே பிரகாசித்து இரட்சிப்பா ரென்ன.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்கள் சீவன்முத்தரான பின்பு தேகத்திலே நிற்கிறபடியாலே பாசவாதனையைப் பலபிரகா ரத்தாலுஞ் சுத்திபண்ணிக்கொள்ளு முறைமையறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் - மேற்கூறி வா ற்றலேனைய பாசஞானம் பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞான ங்களாலும்,—பாராப்பரிய பரம்பரனை - எய்துதற் கரியனாய பர மபரனை,—பதிஞானத்தாலே யுள்ளத்தேகொடு - அவனது திரு வடிஞானமொன்றானே தனதறிவின்கண்ணே யாராய்ந்து,— நேசமொடும் பாதநிழற்கீழ் - நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ்,— நீங்கி நில்லாதே போதின - நீங்காதே தங்கப்பெறுதலுற்று,— ஆசைதரு முலகமெல்லாம் - பற்றுச் செய்தற் கேதுவாகிய வெ

திறப்பட்ட பிரவஞ்சமும்,—அலகைத்தேரா மென்றறிந்தகல— நின்றுழி யில்லாதுபெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே,—அந்நிலையேயாகும் - அத்திருவடி ஞானம் விளங் கியந்நிலை கைகூடப்பெறும் —பின்னுமுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னூனமெலாமோட - அதன்பின்னுமவ்வாறு பாசத்தை யொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்டகாட்சி யொரோவழி யாதனைப்பற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு,—ஓசைதரு மஞ்செழு த்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க - அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செ ழுத்தை யவ்விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க.

இச்செய்யுள் முதனூல் ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக் கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிருந்த முறையானே தொகுத்தவற்றை வகுத்துச்
சத்தப்பிரமவாதியைமறுத் துணர்த்துகிறார்

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலைஞானம் விரும்ப
சபை வைகரியா தித்திறங்கண்மேலா, நாதமுடி வான
வெலாம் பாசஞான நணுகியான மாயிவைகீழ் நாட
லாமே, காதலினா னன்பிரம மென்னுஞானங் கருத்துப
சு ஞானமிவ னுடலிறகட்டினை, போதியுணர்ந் தொன
றொன்று வுணர்ந்திடலாற்பசுவா மொன்றுகச் சிவனி
யலபி னுணர்ந்திடுவன்காணே. (உ)

(இ-ள்) வேதசா த்தமாயா சனனியமாகிய வைகரியிற் றதிரமிருதி றோன்றிய நாலு வேதமுந் காகக முதலிய புராணகலை வாறு சாஸ்திரமு மட்டாதச புராணமும

ஞானம் விரும்ப சைவ வைகரியா திதந்திரங்கண்மே லா நாதமுடிவா னவெல்லாம் பாச ஞானம்

...ந்த முகலிய வருபத்துநாலு கலைஞானமும் எல்லாரு நாடோறு முச்சரிக்கப்பட்ட அச பைமந்திர முதலாக நாதமீறாக வுள்ளவைக ளெல்லாம் பாசஞானம். அஃதெக்காரண த்தா லெனின்?

கருவியானமா விவைகிழ நாட லாலே

இந்தச் சத்தப்பிரமத்தை யறிக்க வான மாவுங் கீழுவந்த சுத்தகமாகிய விருவி னைப் பலங்களைய புசிக்க நாடுகையினாலே யிதனைப் பிரதிஞ்ஞா ஏதுவினாலு மறிவித் ததென வறிக.

காதலின் ஞா னபிரம மென்னு ஞானங் கருதுப சுஞானம்

வேதாதி யிருப்பத்துடன் நானருனே பிரமமென வகுக்கித்துக்கொண்டு சொல்லு கிற ஞானமும் பசுஞானமென றறியப்படும். அந்த அறிவையு மாகாதென்று கழித்த தெக் காரணத்தா லெனின்?

இவனுடலிறக் கடுன் போதியு ளாசதெனனெரு னாரு வுணாந்தி டலாற பசுவாம்

இந்த வானமா வானவன் தனக்கென ஒரு செய்ய வில்லாமையாற் கனமத்தா தி டாக வொருவன காசரணுதிகளைக் கூட்ட வதிற் கட்டுப்பட்டுக்கொண்டு சகல சாஸ்தி ரங்களை யோதி யதனைபொருளை யறிந்திருக் கவு மிந்திரியங்க ளெல்லாவற்றையு மொரு காலத்தி றனாக வறியமாட்டாதபடியா லொற்றி யொரறி டான றனாகவே பாச மேலிட்டா வறிவையாலும் பரவச மாய் நிற்கையாலு மிதனைப் பசுஞான மென்றார். இந்த விரண் டுஞானமு முத்திக்குக் காரணமன்று ஆனால் லக்ஷியாதெனில்?

ஒன்றுகச் சிவ   அந்தச் சிவனுக்கு மலமில்லாமையாலும் ச
வியாபி ஞானந் தானாயிருக்கலாலு மிந்தப்பிரபஞ்சத்திலுண்
டுபண்ணுகிறவனே டான வான்மாக்கள் செய்த வினைப்பலத்தை
யொருகாலத்திலேதானே புசித்துக்கொள்ளப்படியே பலத்தைக் கொ
டுக்கை பதிஞானம் யாதொரு பிரகாசத்தைப் பெற்றவர்களோ ஞான
சிருஷ்டியாற் காண்பார்கள் எ-று.

ஏகார மீற்றதைச்
சிவன் எழுவாய்
உணர்த்திவன பயனிலை
இதற்குச் செந்திபதத்தும நிசுவாசத்துமறிக
பேற் பதிஞான முணர்த்துகையா லாணவிக்காலக (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பாச பசு பதி ஞானங்களினுடைய வியல்பு கூறுகின்
றது.

வேத சாஸ்திர மிருதி புராணங்களை விருப்பசமயம் வைசேடி
கதந்திரங்களை மேலான காகமுடிவான வெல்லாஞானமும் பாச
ஞானம்-வேதசாஸ்திர மிருதி புராணங்களை விரும்பும் சமயம் வைசே
டியாதிகதந்திரங்களை மேலான காகமுடிவாக வுடையனவைபிறரு
க்களிற்றலே யுத்திகளும் ஞானமெல்லாம் பாசஞானம் அதேனெ
னவில்—

நனுகியானமா விவைகிழநாடலாமேல்-ஆன்மா சிவஞானத்
தைப் பொருந்தி யிவைபிறருக்களை யெல்லாந் தனக்கு வியாப
பியமாகக் காணுகையாலே—

நானப்பிரம மென்றுஞானம் - பாசத்தைத் தீர்த்த பதிஞான
தத்திலே ஆன்ம தரிசனப்பட மௌனவில் பதிஞானத்திரு

லே தரிசனப் பட்டோமென்ப தறியாம லிருந்தனல் லிருந்தா னல்லவென் றெல்லாத்தனையுந் தள்ளிவந்தோம். இந்த ஸ்வரூப ஞானத்தை யல்லவென்று தள்ளப் போகாதபடியாலே யிந்த ன இதாகத்தேமென்றொன்றுமில்லை யானபடியாலே நானேபிரம மென்பது பசுஞானம்

பசுத்துவமாவது அருஞானம். ஞானஸ்வரூபியா யிருக்கிற வன்மாவை பசுவென்பானேன்?—

இவனுடம்பிறக்கட்டுண்டோதியுணாத தொன்றொன்று யுணாகிடலாற பசுவாம் - இவ்வான்மாவானவன் பசுவிற்கும் தேகங்களிலேயே கட்டுப்பட்டு சாஸ்திரங்களைப் படித்த கிலே சிறிதறிந்தவிருந்து ஒவ்வொரு இந்திரியங்களைப் பற்றி யொரு விஷயங்களாகவே யறிகையினாலு மான்மாவுக்குப் பசு வென்று பெயராம்

ஒன்றுக்கு சிவனியல்பி னுணாந்திடவ காகவிறுறச்சுருத காணே - ஏகனு மொருக்கரா னுணாதனு மொன்றொன்று யறிதலுமின்றி சிவன சுயம்பாவ நின்மலஞான சுவரூபியாகையாலே சகாலத்திலே யெல்லாத்தையும் யதார்வத்தாகவறிவன். ஆதலால் அந்தச்சிவனை வேற்ற வடையாவேலுமென்று யாசையுடனே விசாரிப்பாயாக வென் றிதன்பொருள்

காவென்றது மாறுதசவமுனவில

ஏகார மீற்றசை.

கருத என்றது கருதுவது காணம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவப்பிரமாணமாய்ச் சுத்த கோடியிற் பிரவேசிக்கும் சிவா கம மந்தமாகு சாஸ்திரங்களும், பிராசாத மந்திர மந்தமாம்

மந்திரங்களும், சிவதத்துவ மந்தமான தத்துவங்களும், சத்துவ முதலியவற்றின் விருத்திகளும், பாச ஞானமென்றும், நான் பிரமமென்பது முதலிய ஞானம் பசு ஞானமென்றும் படிக்கின்றார்.

இவை நுணுகியானமாகக் கீழென மாறுக. அந்தப் பசுவானவன் — சிவனியல்பின் - சிவத்துவம் பெற்ற காலத்தில் பதியாய்,— ஒன்றாக - உள்ளபடி யொருமிக்க எல்லாப் பொருளாகியும்,— உணர்த்திடுவன் காணே - அறிவன் றானே' சிவனொன்றாக வியல்பினுணர்த்திடுவனென்ன வுரைக்கினுமாம்.

மறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிப்போந்த மூவகைஞானங்களுள் பாசஞானமாவது நால்வகை வாக்கின் பகுதியவாகிய வேதமுதலிய சொற்றப் பிரபஞ்சமும் நிலமுதல் நாதமீறாகிய பொருட் பிரபஞ்சமுமென்னு மிவைபற்றி நிகழு மேகதேசஞான மனைத்துமாமெனவும், ஏனைப்பசு ஞானமாவது இவற்றைப் பொருந்திய வான்மா இவை யனைத்துந் தனக்கு வியாப்பியமென்றறிந்து நீங்கிக் காணவறிதற்கு மேற்படுதலான அங்ஙனமதுபற்றி நிகழுவதோர் செருக்கால அநாதி முத்தனைப் போல முத்தனாகிய யானே வியாபகப் பிரமமாவேனெனச் சடுதியின் மதிக்க வருவதோர் சிவசமவாத ஞானமெனவு முணர்க வென்பதாம்.

ஞான வேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு.

அற்றேல், அந்நீங்குதலின் வேற்றுமை யின்மையாற் சமயபிரமமொன்றற்கிழுக்கென்னை யெனின் மாசங்கை நீக்குதற் பொருட்டு அநாதி முத்தரோடு ஆதி முத்தனிடை யுந்திரத்து

நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார், இவனுடலிற் கட்டுண் டோதியனாந் தொன்றென்று வுணர்ந் திட்டாற் பசுவா மொன்றுகச் சிவனியல்பி னுணர்ந் திடுவன் காணே யென்றார்.

பசுத்துவ நீங்கிய வழியு மவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவ வாதனை பற்றி யாகலான் அது பசுஞானமேயா மென்பது.

நான்பிரம மென்னுஞானம் ஏகான்மவாதம்பற்றி நிகழு ஞான மெனினுமாம்.

நாட்டலா லெனவும் உணர்ந்திட்டா லெனவும் உணர்ந்திடுவ னெனவுங் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

நாதமுடி வானவெல்லா மென்றது மது.

நணுகிய வென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது, „தகுவரியனப்" என்றாற் போல.

ஒன்றுகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே என்றதனாற் பதிஞானத் தியல்பு இது வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அஃதங்ஙனமாக வைகரியாதித் திறங்க ளெல்லாம் பாச ஞானமெனக் கழிப்பின், வைகரியாதித் திறத்துட்பட்ட ஞான நூற்றனை யோத லோதுவித்தன் முதலிய ஞான பூசையென் மேற்கூறியது போலியாய் முடியும் போலுமெனின்? முடியாது பதிஞானம் விளக்குதற்கு ஏதுவா முகத்தாற் பயன்படுதலுடைமையின்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பாசஞானம் பசுஞானம் பதிஞானமென்னு மூன்றினது முறைமையு மெப்படியென்று மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

வேதசாத்திரமிருதி புராணகலைஞானம் விருப்பசைவை
சாத்திரங்கள் மேலா நாசமுடிவானவெல்லாம் பாசஞானமா-
ம் வேதங்களும் பலசாஸ்திரங்களும் மிருதி புராணங்களும் ப
லகலை ஞானங்களும் விரும்பத்தக்க வசனையும் வைகரி முதலாக
நாலுவாக்குகளும் எல்லாத்துக்கு மேலான நாதமீறாக வுண்டா
கப்பட்ட வினையெல்லாம் பாசஞானமாம் இவையிரண்டையெல்
லாம் பாசஞானமென்று சொல்லவேண்டியது,— தனுகரண
பாவினையிழ நாடலாலே-ஜனமா வினையிரண்டைப் பொருந்தி அ
சுத்த மாயையிலுண்டாகிய திருவித காரணங்களிலே வாரும்பந்து
அறிகையினாலே,—காதலிருந்தல் நானபிரம மெனனுஞானங் கரு
த்துப் பசுஞானமாகும் - எல்லாத் தத்துவங்களுங் கழன்றவிட்டத்து
ஆசைபின் மிருதியினாலே நானே காத்தாவென்று சொல்லப்ப
ட்ட அறிவு சுட்டறியும் பசுஞானமாகும் அநேகங்களை யொன்றி
ல —இவனுடலிற்கட்டுண்ட போதியுணர்ந்தொன்றொன்றா வுண
ர்ந்துட்டோற்பசுவாம - இந்த வான்மா கன்மத்துக் கீடாக ஒவ
வொரு தேகங்களிலே கட்டுப்பட்டு ஒன்றை யறியுமிடத்து ஒரு
காலே சிலவிரண்டைக் கறந்திருந்தும விஷயங்களை யறியுமத்
ந்த ஒவ்வோரிந்திரியங்களினாலே ஒவ்வொரு விஷயங்களை
யறிந்து நிற்கையால் இவனைப் பசுவென்று சொல்லப்படும்,—
ஒன்றைச்சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே - இப்படியன்றி
பேராமேபூவரன் தன்னுடைய ஞானத்தினாலே சாவதத்தையு
ம் ஏககாலத்திலே ஒருவரறியாமல் தனக்குள்ள வியல்பாகத்
தானே யறிந்துநிற்பனென் றறிவாயாக.

இதனால் சொல்லியது, வேதசாஸ்திர முதலானவையெல்
லாம் ஆன்மபோதத்தினு லறியப்படுகையினால் பாசஞானமென
றும் கருவிகளெல்லாங் கழன்றவிட்டது நானே காத்தாவென
று அறிவு ஒரு சரீரத்திலே கூடிநின்று ஒன்றொன்றாக வறிகையி

லை பசுஞானமென்றும் பதியறிவானது ஒன்றுந் தெரியாமல் சா வதனையு மொருகாலத்திலே கட்டனே யறிகையினாலே பதிஞான மென்று முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

பாசஞானம் - மேற்கூறியபோதக மூவகை ஞானங்களுட் பாசஞானமாவது,— வைகரியாதிக்கிரமங்கள் - வைகரிமுதலிய நால்வகை வாக்கின் பகுதியாகிய,— வேதசாத்திர மிருதிபுரா ணகலைஞானம் விரும்பசபை - வேதங்களுஞ் சாத்திரங்களு மிரு தியும் புராணங்களு மற்றக் கலைஞானங்களும் விரும்புகின்ற அ சபையுமாகிய சொற்பிரபஞ்சமும்,— மேலாநாதமுடிவான வெ லாம் - மேலாகிய நிலமுதல் நாதமீறாகிய பொருட் பிரபஞ்சமு மென்று மிவைபற்றி நிகழு மேகதேச ஞானபேதமாம்,— கருது பசுஞானம் - கருதுகின்றவேனைப் பசுஞானமாவது,—ந னுகியானமா விளைகிழாடலாலே - இவற்றைப் பொருந்திய வான்மா இவையனைத்துந் தனித்து வியாபிய மென்றறிந்து நீ ங்கித் தானவற்றிற்கு வேறுபடுதலால்,— ஆதலின் அனுபிரம மென்னு ஞானம்,— அக்கணமது பற்றி நிகழ்வதோர் செருக்கா லநாதி முத்தனைப்போல முத்தனாகியயானு மவ்வாறு பிரமமாவே னெனச் சடுதியின் மகிழ்கவருவதோர் சிவசமஞானமாம் அற றோலறிந்து நீக்குதலின் வேற்றுமை யின்மையாற் சமப்பிரமமெ ன்றற் கிழுக்கென்னை யென்னு மாசங்கையை நீக்குதற் பொருட் டு அநாதிமுத்தரோடு ஆதிமுத்தரிடை யறிந்து நீங்குதலின் வே ற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார்,— இவனுடலிற் கட்டுண்டு - இ வ்வான்மாத் தலகுசகும தேகங்களாற் கட்டுண்டலானும்,— ஓதியுணர்ந் தொண்ணூற்றாறுணர்ந்திடலால் - நூலுணர்வா ஐ

ணர்ந்த வுணர்த்தலானும் ஒவ்வொரு இந்திரியங்களினு மொவ்வ வொரு விடயங்களை யுணர்த்தலானும்,—பசுவாம்—ஏகதேச அறி வையுடைய பசுவெனப்படும். பசுத்துவ நீங்கிய வறிவு மவ்வாறு மறிந்தல பசுத்துவவாதனையே பற்றி யாகலானது பசுஞான மேயாம்,—சிவன்—பதிஞானமாவது,—இப்பெற்றியனு மொருங் குணர ந்திடுவன் காணே,—ஒருவனுணர்த்தவுணர்தலின்றித் தானே மு முவதுமறிந்தான் சத்தியும் போறிவெனப்படுகை யுணர்கவெனப்பாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பாடாணவாதி நீர் பதிஞானத்தினாலே பதி தரிசனப் படுவது முத்தியென்றீர், அஃதன்றிக் காண ஞானந் தொழி யம் பிறந்திருக்கிறதே முத்தியென்ன, அவனை மறுத் துரைத் தாகின்றார்.

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியாமென்னிற் க தியாகு நினைமுட்டை கருமாதியாயிர்களை, மரணம் கொண்டிடவுறங்கி மயங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம் பனைப் பண வல்விடத்தைப்புடையச் சரணங்கள் புகுந்திடலபோ றனையடையுஞ் சமாதி தவிராது மலமந்துவும் பசுஞா னமாகு, மரணங்களரித்தவன்றனடியையடியி லிறந்த கயிந்திடா செறிந்ததுகளகற்றிடுமே. (௫)

(இ-ள்) கரணங் கள் கெட விருக்கை முத்தியாமெனி ல் — கருவி கரணங்கள் நீவியாமற் றுக்கற விருப்பதுதான் முத்தியென்று நீ சொல்லில்?

கதியாகுஞ் சிலைமுடைக் குமாரத்தி னுயிர்கள்

அப்பொழுது மீனிற்றோன்றிய சிலையுமண்டகத்திற் றோன்றிய வுயிர்களும் உத்பிஜத்திற்றோன்றிய பெரிய மரங்களும் இவையெல்லாத்தினு மிருக்கு மான்மாக்களுக் கெல்லா மோக்ஷமடையவேண்டும் இஃதன்றி,

மரணங்கொண்டு வுறங்கப் பாம்புகி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம்பனை பண்ணவல்லவிடத்தையடைய

இப்பறகையாற் றேகம் விட்டவர்களும் நித்திரைகொண்டு கிடந்தவர்களும் சன்னிவாத முதலியவற்றால் மயக்கம் வந்து கிடந்தவர்களும் மரமுதலியவற்றினின்று விழுந்து மூர்ச்சித்துக்கிடந்தவர்களும் யோகசாமாத்தியத்தாலே பிராணவாயுவைத் தம்பித்துக்கொண்டிருந்தவர்களும் பாம்பு முதலான விஷமேலீட்டினாலே யறிவின்றிக் கிடந்தவர்களு மாகிய விவர்களெல்லார்க்குங் கரணங்கள் லீயமாயிருக்கையால், இவர்களெல்லாரு முத்தியை யடையக் கடவர்களன்றோ ஆதலால் அப்படியன்று

சரணங்களைப் புகுநிழல்போற் றலையடையுஞ் சமாதி

ஒரு நாழிகைக் கென்பதொரு அடியாயின்ற நிழல் பொழுதேறிக் காலஞ் செல்லச் செல்லக் குறைந்து குறைந்து வந்து மத்தியான காலத்திற் றன்னைத்தந்த அடியிலே நிழலடங்கினின்றதுபோலக் கருவிகரணங்களொடுந் நிற்கிற வான்மஞானத்தைப் பொருந்தி யவற்றி னொருமைகளை யுணர்ந்து அவ்வழியினைக் கின்று பிரிந்துபோந்து தன்னுண்மையினகண் ணடங்கித் தானாயிருத்தலே முத்தியாகுமென்று நீ சொல்லவில்லை?

தவிராதமல

நீயிப்படிச் சொல்லுகிற தெல்லாம் பசுமித்தவும் பசுஞா ஞான மாயவிடமாதலா லஃதன்றி யாணவ

னமாகும் மும் விட்டு நீங்காது, அஃதுண்டாகவே வி
ஞ்ஞான கலத்தவமும் கூடாது, அஃதில்ல
லாமையால் பரமுத்தியு முண்டாகாது காண் அஃதடையும் வ
ழி யாதென்று கேட்கிறாயாகில்?

ஆரணங்களெ திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிவனது திருவ
ரிதந்தவனா னடி டியைப் பதிஞானத்தாலே பொருந்தி நிஷ்
யை யறிவிறந்த டையைப் பிரிந்திருங்கள் அப்பொழுது உங்க
ய சறிந்தடிசெ ளிடத்து உண்டாகிய மலமும் போய்விடும் அ
றிந்துக்களகற்றி து போனவாறே சாயுச்சியபதத்தையு மடை
டீரே வீர்கள் எ-று.

இதவும் என்றவுமை யெதிராது தழீஇயவெச்சம்
எகாரம் ஈற்றசை
இசற்குச் சித்தியாக்கம் (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் அந்தக்கரணங்களகெட வோரறிவுமற் றிருப்பதே முத்தியென்னும் வைசேஷிகன் வாக்கியத்தை மேலனுவதித்து மறுத்தல்.

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியாமெனில் - கரணங்களெல்லாங்கெட வோரறிவுமற்றுக் கல்லுப்போலே யிருப்பது மோக்ஷமென்று சொல்லில்?—

கதியாகுஞ் சிலைமுட்டைகருப்பாத்திலுயிர்கள் - சிலையிலே யிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் முட்டையிலேயிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் § கர்ப்பாசயத்திலே யிருந்த ஆன்மாக்களுக்கும் மாமுதலானபதகிய ரங்களுக்கும் மோக்ஷமாக வேண்டும். இதனறியும் மனுஷ்ய தேகத்திலே —

மரணங்கொண்டு வுறங்கிமயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம் டங்கியபின்னை யவ்விடத்தையடைய - மரிப்பதாகும் பதார்ம வைகளைத்தவர் தோரறிவு மற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் சுழுத்தியிலே யறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் மயங்கி மூர்ச்சைவந்தபொழுது அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் கன்மயோகத்தினாலே வாயுஸ்தம்பித்து அறிவற்று காஷ்டம்போலேயிருந்த ஆன்மாவுக்கும் வயிராக்கிய விஷயங்களினாலும் பாம்பு கடித்ததால் தம்ம வைகளைக்கண்டு அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் மோக்ஷமாகவேணும் சந்திரர்குறென்பது முதனிலைத் தீபம். உயிர்கொன்பது நபிலைத்தீபம்—

சாங்கசன புகுந்தழல்போற் றன்னையடையுஞ் சமாதி - தன்னையறியாமல் அடைந்த ஞானுபாவமாகிய அஞ்ஞானத்தை தென்னவயுகாரணமாகச் சொல்லி மறுக்கின்றார். தேகத்தினிழலானது வரையாக்குறுங் முத்தியானமான பொழுது காட்டிற்றின் டங்கினற்போல ஞானத்தினாலே மனுவிரத்து ஞானங்களை விட்டுவிட்டவையிறுகக்கீழ் நீங்கின ஞானமும் தன்னிடத்திலே பொருக்கேயொருணாவு மற்றிருப்பது சமாதி அந்தச் சமாதியேயாயிருக்கு மோக்ஷமென்று சொன்னோனென்னில்?—

சிவராதம மயித்துவும பசுஞானமாகும் - இந்தச் சமாதியிலேலை அந்தஞானம் நீங்காது, இதுவும பசுஞான மாகையால மேலேவை ஏன்னில்?—

அரணங்களெரிக்கவென்ற வடிவைப் பறிவிறாக்கஞ் சந்தித்தா செறிந்தகை கைநூறியவரே - முப்புரத்தையும் நகையினாலே எரித்த பரமேசுரனைச் சரணமாக வடையு மதனுலுயரைப் பொ

ருந்தின வாணவமாயை காமியங்களை நீக்குவன இவ்வாறு நீக்கிக்கொள்ளுங்கோ ளென்றிதன் பொருள்

ஏகாரம் பிரணமெ எதிர்மறை

§ காப்பாசயம், சிசுவிருக்கும்பை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அந்தக்கரண விருத்தி சமூல நிவிர்த்தியே சாமாந்நியம் முத்தியும் தற்பொரு ளறிவு பிறபொரு ளறிவு முச்சிக்கும் ஸைவ வேதகன சிவ யோகஞ்ஞி வியத்தி வேண்டியதில்லையெனும் பாஷாண வாதி முதலோர் மதம் பாஷித்தது தூஷிக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அஞ்ஞானம் நானபிரமமென நிகழுஞானமே யனாதி யுணமா விளைவித்தோடி நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தியாத லமையுமென வதற்கு முன்னுக நிகழும் பாடாணவாத ஞானமும், சேய்மைகட் சென்ற வொருவனிழல் உச்சிப் போதின்க ணங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து அவனடியுளவக தொடுங்கினுற் போலக் கரணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்தழி யங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தன்மாட்டுவக் தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியாத லமையுமெனப் பாடாணவாத ஞானத்தின் பின்னுக நிகழும் பேதவாத ஞானமு மென்னுமிவைபு பசுஞானம். இவ்வாறு நிகழும் பசுஞானங்களுக் கேதுவாகிய பசு

தத்துவ வாக்கை இவற்றைக் கைவிட்டுச் சிவஞானத்தாற் சிவனையுந் தம்மையு மறியப் பெறுராகச் சென்றி நீங்காதென்பதாம்.

இதுவும் உவமை இறந்தது தழீஇயிற்று.

கதியாகு மென்றது செயவெனனும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

சினைமுட்டை கருமாத்தி னுயிர்களை மருவவென் றுரைக்க மருவவென்பது சொல்லெச்சம்.

முத்தியா மென்னி லென்பதனைத் தனையடையுஞ் சமாதி யென்பதனோடு கூட்டுக.

ஞாயிற்றைக் காணப் பெறார்க்கு இருணீங்காத வாறு போலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப் பெறுமையி னவர்க்கு மலந் தவிராதாயிற் றென்பது.

கதியாகு மெனவுந் தவிராதாலெனவும் எண்ணிக் கூறியது, மேலைச் செய்யுளின் உணர்த்திடலாற் பசுவா மொன்றுகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திவ னென்றுற போல ஆசங்கை நீக்கி அவை பசுஞான மாதலை வலியுறுத்தற் பொருட்டு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

கருவிகளெல்லா நீங்கி ஆன்மா வொன்று மறியாமல் பாடாணம்போலக் கிடக்குமதுவே முத்தியென்ற பாடாண வாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியாமென்னில் - அந்தக் கரணங்கள் கெட்டுப்போய் ஒன்று மறியாமலிருக்கிறதே மோக்ஷமென்று சொல்லில்?—கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமாத்தி னுயிர்கள் - சினையிலும் முட்டையிலும் பெரியமரத்திலு முள்ள

பிராணிகளுக்கெல்லா மோக்ஷமுண்டாகவேணும் இதுவன்றி யும்,—மரணங்கொண்டிட - ஆன்மா தேகத்தை விட்டபொழு தும்,—உரங்க - நித்திரைகொண்ட வவஸ்தையும்,—மயங்கிமூ ர்ச்சிக்க-மிருந்த மயக்கத்தினாலே மூர்ச்சையடைந்துவிட்டதும்,— வாயுத்தம்பனம்பண்ண - பிராணவாயு வியங்காமல் ஸ்தாபித்துவி ட்டதும்,—வலிவிட்டதைத்தையடைய - இந்திரியங்கள் வலிவிட்ட தைப் பொருந்தினவிடத்து முத்தியுண்டாகவேண்டும் அவ்வி டங்களில் முத்தியில்லாமலிருக்கையால்,—சரணங்கள் புந்தி யூறப்போற்றினபடையுஞ் சமாதி - மதியான காலத்தில் அடி களுள் அடங்கின நிழல்போல் ஆன்மா தன்னைப் பொருளொன் றறிகிறவிடத்திலும்,—தவிராதுமலம் - ஆணவமலம் விட்டுநீங் காது,—இதுவும் பசுஞானமாகும் - இது பசுஞானம் முத்தி யைப் பெறுகிறபடியெப்படி யென்னில்;—அரணங்க ளெரித் தவன்றனடியை யறிவிறந்தக் கறிந்திடாச் செறிந்தத்துக ளகற்றி டா - திரிபுரத்தகனம் பண்ணின பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாத ங்களைத் தற்போதத்தை விட்டு நின்றவிடத்திலே ஆசாரியனு லே அந்த வுண்மையைத் தரிசித்து அந்தத் தரிசித்த ஞானப் பிரகாசத்தினாலே அநாதியே சம்பந்தித்துக்கொண்டு நிற்கிற மலமாயா கன்மங்களினு லுண்டாகிய குற்றங்களைப் போக்கி

"செறிந்தத்துக ளகற்றிடா" என்றது 'க்ஷேமஞ்சொல். 'காணங்கள் கெடவிருக்கைமுத்தி' என்ற பாடாணவாதியை மறுத்தற்குப் பிரமாணமுஞ் சங்கற்பநிராகரணம். காறுபாய மரணங்கருரா - பெயர்ந்தவாமுத்தி சோகவரன்றே - யினை யதிக்கோர் முனைவருமவேண்டா - தனித்துயரமெனுமித்தி டமே என்றுமதக் கண்டுகொள்க.

இக்கூறு சொல்லியது, கரணங்களொடுமயங்கினவிடமே மு த்தியென்ற பாடாணவாதியை நிராகரிக்க கரணங்க ளொடுங்கு

கின்விட்ட முத்தியெனில்? சினைமுதல் வல்லிட்டதைப் பொரு
ந்தினவாக ளீருக்கச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாத்துக்கு மு
த்தியுண்டாக வேணுமென்றும் அது இல்லாதபடியாலே கரண
ங்கள் நீங்கினவிட்ட முத்தி யாகாதென்றும் சிவனுடைய ஞான
த்துடனேகூடி ஆன்மபோகஞ் ஜீவியாம லந்த ஞானத்தாலே
சிவனுடைய திருவடியைப் பொருந்தினுலொழிந்து மலமு நீங்
காது முத்தியு முண்டாகா தென்று முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியா மெனனில் - அங்ங
னம நான பிரமமென நிகழு ஞானமே யனறி யானமாவினை
கிழநாடி நீங்குதன மாத்திரையே முத்தியா மெனனில்,—சின
முட்டை கருமாதது நுயிர்கணமருவ - சினையிலு முட்டையிலு
ங் கருப்பாசயத்தினு மாத்தினு முயிர்கள் பொருந்த,—சதிபாகு
ம-முத்தியடைதல் வேண்டும அங்ஙன மினமையின இங்ஙனங
கூறும பாட்டாணவாத ஞானமும்,—சரணங்கள் புகுநிழல் போ
ற றனையடையுஞ் சமாதி முத்தி யெனில் - சேயமைகக்ட சென
ற வொருவனிழ லுசசிபபோதினக ணங்ஙனஞ் சேறலொழிந்
வ னடியிலங்க தொடங்கினுற்போல கரணங்களிற் சென்றாக
னைறிவு பகருவம வந்தழி யங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தனமா
ட்டேயங் தொனறி நிராதாரமாய் நிற்குமதவே முத்தியெனிற்—
மரணங்கொண்டிட வுறங்க மயங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம பனைப
ணனே வல்லிட்டதையடைய - மரணமாகிய பத்தாமவத்தை ய
டையுமிடத்து முறகத்து மயக்குமுற்று மூர்ச்சையுறுமிடத்தும
பிராண வாயுவியங்காமற் றம்பித்த விடத்தும் கொடியவிட்ட
தைப் பொருந்தினவிடத்தும்,—இதுவுங் கதியாகும-இதுவுமுத

றியாதல் வேண்டும். அங்ஙன மின்மையி னதுவே முத்தியாதல மையு மெனக் கூறும் பேதவாத ஞானமு மென்னு மிவையும்,— பசுஞானமாகும் - பசுஞானமாம்,—அரனுக்க ளொளித்தவன்ற னடியை யறிவிரக்கு கறிந்திடா - சிவஞானத்தாற் சிவனையுந் தமமையு மறிவிரந்து கறியப் பெறுவீர்கள்,—செறிந்ததுக ளகற் றிடேர - உண்மைப் பந்தித்த மலத்தினின்று நீங்குமின்,—மலந் தவிராது - மேற்கூறிய பசுஞானங்கட் கேதுவாகிய பசுத்துவ வாதனை யிச்சிவஞான முடையார்கட் கன்றி நீங்கா தென்ப தாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவனை யகங்காரவாதி யந்தக்கரணங்களா லறியலாயிருக்கச் சிவஞானத்தா லறியவேண்டுமென்ப தென்னென் றுவினவ, அவனைக்குறித் துணர்த்துகின்றார்

சிவனையவன் றிருவடிஞா னத்தாற்சேரச் செப்பு
வது செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லா, மவனையலு கா
வென்று மாதலானு மவனடியவ் வொளிஞான மாத
லானு, மிவனுமியான் துலக்குதிர மிறைச்சிமேதை
யெனப்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ, பல
மகல வெனையறியே னெனுமையமகல வடிகாட்டி யா
னமாவைக் காட்டலானும். (சு)

(இ-ள்) சிவனையவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேரச்செப்புவது — ஆன்மாக்க ளந்தச் சிவனைக் கூடிட்டுத் தவனது திருவடி ஞானமாகிய சிவஞானத்தாலே கூடியிருக்க வென்று வேதாகமங்கள் கூறியிருப்ப, மனமுதலியவற்றா லடையலாமென்று சொல்லுவ தென்னென்னில்?

செயல்வாக்கு   அவன் வாக்கு மன்றித் தன்கலா லவனை
ச் சிந்தையெல்   மன்றிவாக்குக் காயங்களா லடையப்பட்டு
லா மவனேயனு   ன கான
காவென்றும

‘ மறையின் லயனுனமாலான மனத்தினால் வாக்கானம
ரூம், குறைவிலா வளவினலும் கூறொணாதாகிநின்ற, விறைய
ன்’ என்று முன்னாக கூறினாராகையாலும்,

ஆதலாலும்   இத்தகைமையை யுடையனுதலாலும்,
அவனடியவ   அவனுடைய திருவடி விளங்கா நின்ற
வொளி ஞானமா   ஞானப பிரகாசமா யிருக்கையாலும
தலாலும

இவனுமியான   இவவானமா வேகமென்று புத்திபண்ணு
றவக்குதிர மிறை   ஞ சதந் தாதகளோ, இந்திரியங்கள சமு
சசிமேறைத யென   கங்களோ, அல்லவே!
புமசசை சுக்கில
மோ விந்திரியக
கொத்தோ

பவமகல வெ   எனக்குண்டாகிய ஜநநமரணங்களை வி
ளையறியே னென்று   டடீக்க கரையேற வேண்டுமென்று மறிவுண
மையமகல   டாகையின பொருட் டஞ்சமயக்கக தீரத்து
    நிறக

அடிகாட்டி   இப்படி யான்மாவுக்குத் தனது திருவடி
யான்மாவைக   யாகிய ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித் தவனை
காட்டலாலும   யுணாத்தி நிற்கையாலும். எ-று.

செயலெனபது காட்டின் றொழில.
ஓகார மெதிர்மறை
இதற்குக் காரணத்தங் காமிசுத்தமறிக.   (௪)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—※—

சிவனையவன் றிருவடிஞானத்தாற் காணச்செப்புவது செயலாகக்குச் சிந்தையெல்லா மவனை யணுகாவென்றாதலானும் - சிவனை யவனுக்குப் பிறிவற்ற பராஞானத்தாலே காணச் சொல்லுவதேனென்னில்? இந்திரிய வியாபாரஞானமும் வாச்சிய வாசகஞானமும் பசுத்திவிருத்திஞானமுஞ் சிவனையெக்காலத்துங் கிட்டமாட்டாதாகையாலும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலானும் - அந்தச்சிவனுடைய ஸ்வரூபமானது பிரசித்தியான ஸ்வபரப்பிரகாச ஞானமாகையாலும்,—இவனுமிடானறு வக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ வவ்வகல வெனையறியே னென்று மைய மகல வடிகாட்டி யானமாவைக்காட்டலானும் - இந்த ஆன்மாவும் யானென்பு முதலாகிய வுறுப்புக்கள் கூடிய தேகமோ இந்திரியக் கூட்டமோ வென்னுங் குற்றமகல வென்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறிகிறேனில்லை யென்னுஞ் சந்தேகந் தீரும்படிக்குச் சிவஞானசத்தியை யான்மாவினிடத்திலே பிரகாசிப்பித்து அதனால் ஆன்ம ஸ்வரூபத்தையுந் தரிசிப்பிப்ப ராகையாலுஞ் சிவனைச் சிவஞானத்தினாலேயே யணையச் சொன்னதென் றிதன் பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சாக்ஷாத் சிவசத்தி விளக்கு விளக்கிய சிற்சத்திக் குறிய திஞானத்தாற் சிவான்ம சொரூபந்தெரியு மென்று செப்புகின்றா

வெளிப்பொருள்.

அடுத்தடுத்துச் சொல்லியது சொல்லிற் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம் வராதோ? வராது, சமாதியிடம் பிரகரும-டி சாற்றியதாதலால்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுட் முப்பொறி முதலியன பற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திறமும், தற்சொரூபத்தை யறியமாட்டாது பந்தித்துப்பட்டு நையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத்திறமும், தானே தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமா யெல்லாப் பொருளையு மிகந்து விளங்குவதாகிய பதிஞானம் போல விளங்குமாற்றல் செல்லாமையால், அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞான மொன்றுமே பதிப் பொருளை யங்ஙன மறியற்பாற்றென மேற்கொண்டதென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

சிவனுடைய ஞானத்தாலே சிவனை யறியவேணு மென்றதென்னமப்பு என்ற சங்கராந்தவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சிவனையவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேரச்செப்புவது - பரமேச்வரனை யவனுடைய ஸ்ரீபாதமாகிய ஞானத்தாலே கூடவேணுமென்று சொன்னது அதெப்படியென்று நீ கேட்கில்?—செயலாக்குஞ் சித்தையெல்லா மவனுடனேகாவென்று மாதலானு மவனடியவ வொளிஞான மாதலானும் - அன்வயம், அவனுடைய ஸ்ரீபாதமாகிய வசநஞானம் விட்டுவிளங்காநின்ற ஞானமாகையாலு மன்னுவாசருக்குக் காயங்களா லவனைக் கிட்டவுஞ் செய்

லவும் நினைக்கவும் ஒண்ணாதாகையாலும், இதுவன்றியும் ஆன்மா தன்னையும் இந்திரியங்களா லறியப்படாது அதெப்படி யென்னில்?—இவனுமியான றுவக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ - ஆன்மாவானது தோலோ விரத்தமோ மாமிசமோ நிணமோ யெலும்போ மூளையோ சுக்கிலமோ இந்திரியக் கூட்டமோவென்று,—பவமகல வென்னை யறியேனென்னு மையமகல - ஜனனங்க ளெல்லாம் விட்டு நீங்கும்படி என்னை யறிகின்றிலே னென்கிற சந்தேகந்தீர,—அடிகாட்டி யான்மாவைக் காட்டலாலும் - தனது ஞானத்தினாலே தன்னுடைய திருவடியுந் தரிசிப்பித்து,— ஆன்மாவையுந் தரிசிப்பிக்கையால் பாசஞான மறியாது ஆகையால் பதிஞானமே யெல்லாத்தையு மறியும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “சத்தப்பரிச ரூபரசகந்த - மெத்திறத்தினதரு ளியம்புசவனறியும் - நிறைந்து நீயாய நின்றனையென்று - மறைந்தமை புலனுய வாராயென்றுங் - கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று - மரணமையைந்தி னைப்புறத்தென்று - முன்னருட்டலைவா பன்னினொனவு - மினையவையொழிய வறிகுவதெவரா - ரென்றநிற்கலிக் கொன்னறியவினபடு கூறுதற்கு மருட்பேறினையன்றே” என்றும், சிவஞானபோதம் ௯-சூ-௧-வெ, “நாடியோவென்போ நரம்புசீக் கோழையோ, தேடியெனையறியேன் றேர்ந்தவகை,— நாடியரன், றன்னாலேதன்னையுங் கண்டுதமைக் காணு,மொன்றுமென வறிவாரின்று” என்றுமதுங் கண்டுகொள்

இதனாற் சொல்லியது, பாசஞானத்தினாற் பாசத்தை யறியுமதொழிந்து, பதியை யறியாதெனவும் பதிஞானத்தினாலே பதியை யறிய வேணுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லாம் - ஈண்டுக் கூறிய போதக
ஞானமுக்குள் மனவாக்குக் காயமாகிய முப்பொருள் முதலிய
னபற்றி,—அதனையென்று முணராவாதலானும்-அவனை யெஞ்
ஞான்று முணராமையா லேகதேசமாய்நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகி
யபாசஞானத்திற்கும்,—இவனும்-இவ்வான்மாவும்,—யான் று
வக்குதிர மிறைச்சி மேதையென்பு மச்சை சுக்கிலமோ விந்திரி
யங்களோதத்தோ- யான் ரோமிரத்த மிறைச்சி மேதையென்பு ம
ச்சை சுக்கில மிந்திரியக் கூட்ட முதலியனவாகப் பலதலைப்பட்
டு,—அவமகல வெனையறியே னெனு மையமகல - குற்றமகல
த் தற்சொரூபமே யறிமாட்டாமையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞான
த்திற்கும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலாலும் - முதல்வ
ன் ஞானசத்திதானே தற்பிரகாசமாய் நின்றும்,—அடிகாட்
டி யான்மாவைக் காட்டலானும் - தன்னையு மான்மாவையும்
விளக்கிப் பரப்பிரகாசமுமாய்நின் றெல்லாப் பொருளையு மினிது
விளக்குவதாகிய பதிஞானம்போல விளக்கு மாற்றல் செல்லா
மையால் அவன்றிருவடி,—ஞானத்தால்-அப்பெற்றித்தாகிய ப
தி ஞானமொன்றனானே,—சிவனைச்சேரச்செப்புவது - பதிப்பொ
ருளை யன்ன மறியற்பாற்றென மேற்கொண்ட தென்பதாம்

சிவஞானத்தா லன்றி யறியப்படாமைக் கேது காட்டிய
வாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் சிவனைப் பாசஞான முதலிய வற்றா லறியப்படா
தென்பது உ மவனவைகளைக் கண்டிருப்ப னெ
ன்பது உ முணர்த்துகின்றார்

கண்டுநீங்கண் டுன்னைக்காணா கரணங்காணா கரணங்க
ளிமைக்காணா வுயிருங்காணா, வுண்டியமருயிர்தானுந் த
னைக்காணா துயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணாதாகு
ம், கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணுக்
கரணங்கள் காணுமனிறபன,கொண்டானை யுளத்திறக
ளை டிக்கூடிறபாசங் கூடாது கூடிநின்றுங் குறிப்படியினி
ற்றதே (௫)

(இ-ள்) கண்டு — விஸ்வத்திற பதார்த்தங்களுக்கெல்லாங் காட்டாய் நிற்கிற கண்ணானது தன்னையும றியமாட்டாது,
நீங்கண்டுன்னைக் காணா

கரணங்காணா — அதுவுந் தன்கட் கரணமாய்நின்று ஜீவிப்பிக்கிற கரணங்களையு மீதென்று கண்ணானது அறியமாட்டா

கரணங்கட் மைக்காணா — அவைகளுக்குக் காட்டாய்நிற்கிற கரணங்களு நாமே யெல்லாத்துக்குங் காட்டாய் நிற்கிறோ மென்னுந் தன்மையு மறியமாட்டாது

உயிருங்காணா — அந்தக் கரணங்களுந் தனக்கு மேலுமாய்ப் பிராணனுமா யிருக்கிற வான்மாவையு மறியமாட்டா.

உண்டியமருயிர் தானுந் தன்னைக் காணா — இந்தக் கருவி கரணாதிகளைக்கொண் டுண்ணாவாகிய சுகதுக்க போகங்களைப் புசிக்கிறோ மென்னு முணர்வையு மான்மாவு மறியமாட்டான.

உயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் — அந்த வான்மாவுந் தனக்கு மேலுமா யுயிர்க்குயிருமாய் நின்றுணர்த்துங் கர்த்தாவை

காணுதாகும்	யுணரமாட்டா; ஆதலா லிவைகளிப்படி
	பொன்றுக் கொன்று நானவிருத்தியு மதிக
விருத்தியுமாய்க் காரிப்படு முறைமை யறிந்து,	
கண்ட சிவன்	இப்படி யெல்லாத்துக்கும்மேலா யெல்லா
றனைக்காட்டி	த்தையும் வியாபித்திருக்கிற சிவன் பக்குவா
	னமாக்களுக்குத் தற்சுரூபத்தைக் காட்டி,
உயிருங்காட்டி	ஆன்மரூபத்தையுந் தரிசிப்பித்து,
கண்ணுக்க	அந்தச் சிவன் கரணங்களிடத்தினு மனுப
கரணங்கள் கா	பிரவிஷ்டனாய் வியாபித்து அவைகளாற் று
ணுமனிற்பன	ன் காணப்படாமலதற்கு வேறாய் நிற்பன
கொண்டரனை	இப்படிச் சிவன் வியாபித்து நிற்குமுறை
யுளத்திற்கண்ட	மையை உள்ளிடத்திலே கண்டு மயக்கவிக
டிகூடிற்பாசங்	ற்பமின்றி யவனுடைய திருவடியை யெப்
கூடாது	பொழுது நினைந்திருக்கினு மனிடத் துண்டா
	கிய பாசங்கள் விட்டுநீங்கும்.
கூடிடினுங்கு	அதுவந்து மேற் கூடிற்றே யாயினு முன்பு
றிப்படியின்றத்	போல நிற்கிலந்தப் பாசங்கள் வருந்தாது
தே	எ-று

இப்படிச் சொல்லவே சிவ ஞானமாக்களுக் குபாசரிக்கு முறை யுணர்த்தியதாயிற்று

உபமை-ஐயத்திணைக்கண் வந்தது

இதற்குக் காலோத்தரம், வாயவ்ய சங்கிதையினு மறிக (ரு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா தன்றுஞானத்திலே சிவனைக் காணும் சிவனுக்கு

னது ஞானத்தினாலே ஆன்மாவைக் காணப்பெண்ணின் லிவ்வாறு கூடாதென்னு முறைமையைக் கூறுகின்றது

கண்டிங்கண் டனைக்காணு காணங்காணு - ரூபவத் பதார்த்தங்களைக் காணுங் கண்ணானது தன்னையுங்காணாது தனக்கு முதலாகிய அந்தக் கரணங்களையுங் காணாது,—கரணங்கடமைக்காணு வுயிருங் காணு - அறியுந்தன்மையை யுடைய புத்தித்தத்துவ வித்தியாதத்துவங்கள் தமையுமறியாது தமக்குக் கர்த்தாவாகிய ஆன்மாவையுமறியாது,—உண்டியமருயிர்தானுந் தன்னைக் காணு வுயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணாதாகும் - விஷயத்தைப் பொருந்திநிற்கிற ஆன்மாவும் பந்தத்திலே தன்னையுந் தன்சகுயிரா யின்னை யறறவனுகி நிற்கிற சிவனையுங் காணாது,—கண்டசிவன்றனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணுகிக் கரணங்களைக்காணு நிற்பன் - ஆன்மாக்களையுஞ் சர்வ பிரபஞ்சங்களையும் வேறொரு சகாயத்தையு மபேக்ஷியாமல் ஏககாலத்திலே யதாவத்தாகக் கண்டிருக்குஞ் சிவன் றனது ஞானப்பிரகாசத்தினுலே ஆன்மாவுக்குத் தன்னையுங் காட்டி யந்த ஆன்மாவையுங் காட்டித் தானந்த வான்மாவி னிடத்தில அந்நியமா யிருந்தும் பாசபசு ஞானகமமியனு யிருப்பன். ஆதலால்,—கொண்டானை யுளத்திற்கொண் டடிகூடின் பாசங் கூடாது கூடிடுமை குறிக்கடியினிறந்தே - அந்த சிவஞானத்தைக் காட்டக் கொண்டானை யான்மாவிலே வேறறக்கண் டந்த ஸ்வரூபமேயாகிற பாசநீங்கும் நிஷ்டை—இரித்து கரண வியாபாதிலைப பொருந்தின் போதத்தப் பாசவாசனை பொருந்தித் தாமாகிலது நீங்கும்படிக்கு முன்போலச் சிவபாவனையைப் பண்ணிச் சிவத்தினிடத்திலே யுன்னுடைய போதத்தை யழுவற நிறுத்தென்றிசன் பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்சொல்லிய பதிஞானமே சிவ முதலிய திரிபதார்த்தங்காணுங் கண் முதலிய வற்றிற்குக் கண்ணென்பது, கண்ணுக்குபகாரம் பண்ணுதலாற் கண்ணென்றுபசரிக்கப் பட்டதென்று காண்பிக்கின்றார்.

கரணங்காணு - கரணங்களைக் காணு,—உயிருங்காணு - உயிரையுங் காணு,—கண்டசிவன் - இவையெல்லாவற்றையும் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்குஞ் சிவன்,—தனைக் காட்டி - தனைக் காட்டி - தனக்கியற்கைக் கண்ணாகி உயிர்க்குச் செயற்கைக் கண்ணாகிய தனது சத்தியிலும் உயிர்க்கு இயற்கைக் கண்ணாகிய சிற்சத்தியை விளக்கித் தனது ஸ்வரூபத்தை யுயிர்க்குக் காண்பித்து,—உயிருங் காட்டி - உயிர்க்குயிர்ச் சுவரூபத்தையுங் காண்பித்து,—கண்ணாகி - உயிர்க்கியற்கைக் கண்ணாகிய சிற்சத்தி வியஞ்சகத் தன் சத்தி சமவாய சம்பந்தத்தா லுயிரைக் குறித்துபசரிதச் செயற்கைக் கண்ணாகி,—காணு - காணுமல்,—அடிகூடில் - சிவசத்திக் கொப்பச் சிற்சத்திக் கண்ணைத் திறந் தொளிப்ரபித்தியானிக்கில்,—குறித்தடியி னிறுத்தே - திரும்பப் பாசம் நீங்கும்படி சிவ சிந்தனை பண்ணிச் செப்பியபடி சிவ சத்தித் தாரகமாகத் தானே நில்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பாசபசு ஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுந் தற்பிரகாசமாய் நிற்றல் செல்லாதென்பது கண்மேல்வைத் தறியக்கிடத்தலானும், ஏனைப் பதிஞானத் திற்குத் தற்பிரகாசமாய நிற்

றலுஞ செலலு மெனபது காணல விரணடிறதுங காடடாயக் தனககொரு காடடு வேணடாது நிறறலபறறி யறிபபபடுகலா னும, சிவனை அவன றிருவடி ஞானததாற சேறமேல பொருந்தங முடைத தெனபதாம

மேலதறகுத தரிசனங காடடியவாறு

காணுதெனனும துவவீறு விகாரததாற றொககது

கணடிடு மெனபதனைக கரணஙக ளெனபதனோடுங கூ—டுக

கணடிடுகல் எண்டுப பரப்பிரகாச மாதன மேறறு

உணடி யமாதலு மது

எடுததுககாட டுவமை.

தனைககாட டியுயிருங காடடிக் கணடசிவ னென விலையும

காடடிக கணடசிவ னெனறது அனுவாதம

கணணுதி யெனபது கட்டாகி யெனறவாறு சொனனசிவன கணணு வெனறுற போல

கரணஙகளாற காணுமலென றுனறுவது விரித்துரைகக

காணங்க ளெனவும உயிரெனவும சிவனெனவும அவவப பொருணமேல வைகது உபசரிததார்

இரணடாங் கூறறுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வார, பாசங் கூடாது, கூடிடினுங குறிததடிபி னிறுதசே யெனறா

இவை நானகு செய்யுளானும் முதற் கூற்றின பொருள விளககப படடது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அந்த முததியில் பதியும பசுவும தரிசனப்பட்டதே புண்

டாகில் இந்தப் பேதத்திலும் தரிசனப்பட வேண்டாவோ வென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணா - அவயவங்களைக் காண்கிறகண் தன்னைக் காணமாட்டாது,—கரணங்காணா-அந்த வண்ணமே அந்தக் கரணங்கள் தாமெல்லா விடயத்துக்கு மறிவாய் நின்றும் தன்னை யறியமாட்டாது,—உயிருங்காணாது - அந்தக்கரணங்களைக் காரியப்படுத்திநிற்கிற பிராணவாயுவுந் தன்னைத் தான் காணமாட்டாது,—உண்டியமருயிர்தானுந் தனைக்காணா- கன்மத்துக் கிடாகச் சரீரத்தைப் பொருந்தி சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிற வான்மாவுந் தன்னைத்தான் காணமாட்டாது,—உயிர்க்குயிராமொருவனையுங் காணாதாகும்-தனக்குப் பிராணனுமாய் நின்றுலாத்துகிற பரமேசுவரனையும் ஆன்மாக் காணமாட்டாது. ஆனாலிந்தச் சிவனை யறியும்படி யென்னெனில்?—கண்டசிவன் றனைக்காட்டியுயிருங்காட்டி-எல்லாத்தையுமறியத்தக்கசிவன் பேதத்திலிந்த வான்மாவுக்குத் தோன்றாமல் நின்று முத்தியிலத் தன்னையுங்காட்டி யிந்த வான்மாவையுங் காட்டிக்,—கண்ணுங்கரணங்கள் காணாமல் நிற்பன - சிவன் றன்னைக் காணுகைக்கு ஆன்மாவுக்குத் திருஷ்டியுமாய்க் கரணங்களா லறியுமிடத்துத் தோன்றாமலுநிற்பன. அந்தக் கரணங்களாகிய பாசஞானம் நீக்கும்படி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.—கொண்டரனை யுளத்திறகொண் டடிகூடிற பாசங்கூடாது - அப்படி வாதனை மேலிட்டால் தனக்குப் பிராணனுமாய் நிற்கிற சிவனை யவனுடைய ஞானத்தினாலே தன்னிடத்திலே கண்டு கொண்டு அவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்தில் மயக்க விகற்பங்கள் பொருந்தாது,—கூடிடினுங் குறித்தடியினிறத்தே - அந்த மயக்க விகற்பங்கள் கூடித்தாயினும் ஞாதிருவென்கிற தன்மை பொய்ஞானமாய் நிற்கவே முற்பட்ட நிலை கூடும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧௧-சூ, ௨-வெ, "காட்டிய கண்ணே தனைக்காணாக் கண்ணுக்குக், காட்டா யுளத்தைக் கண்காணல்—காட்டிய, வுள்ளந் தனைக்காணா வுள்ளத்தின் கண்ணாய, கள்ளந்தா னுள்ளத்திற் காண்" என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பேதத்தில் மலசம்பந்தமா யிருக்கையாற் பதியையும் பசுவையுந் தரிசிக்கப்பட்ட தில்லையென்று முத்தியி லந்த மலம் நீங்குகையா லவ்விரண்டையுந் தரிசிக்கப்படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணாக் கரணங்காணா - ஒருவிடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பையுங் காணமாட்டாது, தனக்கு முதலாகிய அகக்கரணங்களி னியல்பையுங் காணமாட்டாது,—கண்டிடுங் கரணங்க டமைக்காணா வுயிருங் காணா - அறியுந் தன்மையுடைய புத்திமுதலிய புறக்கரணமும், வித்தியா தத்துவமாகிய அகக்கரணமும், தமியல்புங் காணமாட்டா, தமக்கு அவ்விடயத்தைக் காட்டி முதலாய் நிற்குமுயிரையும் அவை காணமாட்டா அவைபோல,—உண்டியமருயிர் தானுந் தன்னைக்காணா வுயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணாகாகும்-ஒருவிடயங்களைப்பற்றி நிற்கின்ற ஆன்மாவு மவ்வாறே தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது, தனக்கு முதலா யுயிராகக் குயிரா யுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையுங் காணமாட்டாது ஆகலின்,—தன்னைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவன் - தற்சொரூபத்தையு மான்மசொரூபத்தையும் விளங்கச்செய்து தனக்கொரு காட்டின்றி அறிந்தாங் கறிந்து நிற்குஞ்சிவன்,—கண்ணுக்குக் கரண

ங்கள் காணுமவிறப்பன - காட்டாசித் தனக்கொரு கரணங்கள் வேண்டாது நிற்பனாகலின்,—கொண்டானை யுளத்திற் கண்டு - அச்சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்கொண்டு முதல்வனை யவ்வறி வினிற்காணப்பெற்று,—அடிகூடிற் பாசநுகூடாது - திருவடி யைத் தலைக்கூடிற் பாசநீங்குதும்,—கூடிடுங் குறித்தடியினிற்றத தே-நீவகாதுசலந்திடினுஞ் சிவபாவனையை விடாதுசெய்து சிவ னை யவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேறலேபொருத்த முடைத் தெனபதாம

இவை நான்குசெய்யுளானு முதற்கூற்றின்பொருள் விளக்கப் பட்டது

௯ - ரு, க-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சொல்லிய முறையில் நிலைபெறாநிற்கு ஞாதாக்க ளுக்க கனுக்கிரகஞ்செய்யு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்

குறிப்படியி னின்றட்ட குணமெட்டுச்சித்தி கோ கனக முதலவாழ்வு குலவுபதமெல்லாம், வெறுத்து நெறியருவகையு மேலொடுகீழட்டுக வெறும்பொ யென நினைந்திருக்க மேலொடுகீழில்லா, னிறுத்துவ தோர் குணமில்லான றன்னையொருவர்க்கு நினைப்பரி யா னென்றுமிலான கோப்பட்டவந்துள்ளே, பொறுப பரிய பேரன்பை யருளியதன்வழியே புகுந்திடுவ னெ ஙகுமிலாப போகத்தைப்புரிந்தே. (௬)

(இ-ள) குறிப்ப ஞானசாரிய னுபதேசித்த முறையினின டியினின்று று,

அட்டகுணம் "தோற்றமநந்த ஞானத்தோடநந்தத்ரிசனமும், தோற்றமனந்த வீர்யத்தோடநந்தசுகத்தினுடன், மாற்றிய நாமமின்மை கோத்திரமின்மை யாயுவின்மை, யேற்றிய கோடமுற்று யாவியம்பென்ப ரோந்திறையே" என்றார் பாத்திபமுடையார்.

எட்டுச்சித்தி விருத்தம் அணுவினுந் நுண்ணுருவுகொள்ள வணிமாவா மயர்று ககிமேகத் திபங்கயுந் தோய வறவுடலகிமாத், திணியபெருவரை யெனமெய்ச் சிறப்புறுகைகரிமா, சிந்தித்தபுலமெவையுஞ் சிறப்புறுகை பிராத்தி, பிணிவிழியா ராயிரவ ரொடும்புணர்ச்சிபெறுகை பிரகாமியமீசத் தைமாவசியமடிபேணி, மணமலர்ப்போ லெவராலும் வாஞ்சிக்கப்படுகை வசிவசிகைவலி பரா றடிப்பரியுவாழ்வே" என்றொ மதுகுறவா என்வறிக. "அட்டமாசித்திமுத லனைத்துளன்பேறுகளுங், கட்டமாங்கத்திகட்டும் பரகதிகாணக்கொடா, மட்டிலாமாலையாய வியாபகமாயநியாகிக, கட்டலாகாமுத்தியது மறிவறருறகிடையாதே"

கோகனகனமுதலவாழ்வுகுலவு பதமெல்லாம் வெறுத்து — பிரமா முதலாயினோ ரனுபவிக்கும் போகங்களெல்லாதனையுஞ் சீயென றுவர்த்து.

நெறியறுவகை யுமேலொடு கீழடங்க — ஆறத்துவாவினையும் பந்தமெனக் கருதி வெறுத்து

வெறும்பொயென நினைந்திருக்க — அவைகள் அபரபோகங்கொடுத்தற் கேதுவாகையால் அசத்தியமெனக் கருதி ஞானாசாரிய னுபதேசித்த நிட்டையைப் பொருந்தி நிரமலையாகில அப்பொழுது

மேலொருபொழி   தான் பூரணனாய்த் தனக்கு ஆதியந்தமு
லலானிறத்தலி   மில்லாதவனுமாய்ச் சுதந்தரனாகலாற் றனக
தோர் குணமில்   ணோ வைக்கப்படுவதொரு வண்ணரூபங்களு
லான றனினை   மில்லாதவனுமாய்த் தான் சாந்தனாதலால
யொருவர்க்கு நி   தனனுண்மையினை யினைபடியென றொருவ
னைப்பரிய னொ   ராலுமறிதற் கரியனுமா யாதித்தனெனப்படித்
னறுமிலலான   தனக்கொன்றை விரும்பிச் செய்யா தான
மாக்களுக் குபகாரஞ் செய்யுமாறுபோல இ
வனுந் தனக்கென வோர் கைம்மாறு கருதா தானமாக்களுக்
குபகாரஞ் செய்வனாதலால்.

நேர்பட்வந்த   இச்சிறப்பினை யுடைய சிவனிந்த முத்தா
ளாளே பொறுப்ப   னமாவை யனுக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்
ரிய பேரன்பைய   டாகவந்து இவனிடத்திலே தரித்தற்கரிதாகிய
ருளி   சிற்சத்தியைப் பிரகாசிப்பித்து

அதனவழியே   அந்தச் சிற்சத்தியுடன் கூடியிருக்கிறவாக
புகுந்திடுவனெ   ளுக்குத் தனனிடத் துண்டான சுவாநந்தா
னகுமிலாப்போ   னுபூதியைத் தினைப்பிப்பன் எ-று
ந்தனைப்புரிந்தே.

வெறுத்தெனபதனை கடைநிலைத் தீபகமாக்கி யிருபாலுங்
கூட்டுக.

* கோகனகன-சாரணக்குறி.
நினைப்பரியான எழுவாய்
புரிந்திடுவன பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரத்தும், சர்வ ஞானோத்தர
த்து மறிக.   (கூ)

சிவாசாரயோகியருளை வருமாறு.

—o—

மேல் பிரபஞ்ச வைராக்கியமுற்ற சிவஞானியே யநுக்கிர கம் பண்ணுவனென்பது கூறுகின்றது.

குறித்ததஷ்டியி னின்றட்ட குணமெட்டிச்சித்தி கோகனகன்முத லவாழ்வு குலவுபதம நெறி யறுவகையு மேலோடுகீ ழடங்க வெல்லாம வெறும பொய்யென வெறுத்து நினைத்திருக்க-லக்ஷி யமாகிய சிவபதத்திலே நின்று பசாசுபத முதலாகப பிரமபத மீறுக வடைவே பிரதிவி யப்பு தேசோ வாயு வாகாசம மனசு அகங்காரம புத்தி இந்த வெட்டு தத்துவங்களிற் கிரமத்திலே வெட்டு பதத்திலு மொவ்வொரு குணமதிகமாக வெண்குண மான வணிமாதியாகிய வெட்டுச்சித்தியையும்,

இதற்குச்சம்மதி

ததாஷ்டகுண மைஶ்வர்யம் பார்த்திவம் பிஶித
ஹாஶிநாம்| தத்வாயுக்தம் மதாநாம் நராணாஞ்ச
ஸம்ஸ்ம்ருதம்|| ரக்ஷஸாம் ஷோடஶகுணம் பார்த்தி
வாப்யம் ஜ்ஞேயம் ப்ரியா| யக்ஷாணாம் சதுர்விம்ஶத்யக்ஷ
ஷட்குணம் தைஜஸம்|| கந்தர்வாணாம் வாயவ்யம் யா
க்ஷாணாம் ஸகமம் ஸ்ம்ருதம்| பாஞ்சபௌதிகம் நிரூப்ய ஶக்ரா
ணிஸம் குணைர்யுக்தம்|| வைஶ்வம் ஜாநஸம் ஶ்ரீவத்ஸம் யுக்தா
யம் பாஞ்சபௌதிகம்| ஸௌம்யாம் ப்ராஜாபத்யம் ஸோமநாத
ஹங்கார குணாதிகம்|| சதுஷ்ஷஷ்டி குணம் ப்ராஹ்மம்
பௌத்த மைஶ்வர்யம் முக்தஸித்தி|

பிரமாதிகளுடைய ஐஸ்வரியங்களையு மவர்கள் வாழுமுல
கங்களையு மந்திரபத முதலான பதங்கள் மந்திரபத வன்ன புவ
ன தத்துவங் கலைகளென்னு மாறத்துவாவு மோதவ மாயை
யசோ மாயையென்னு மிரண்டு மாயையினுடைய காரிய மாகை
யாற பயனற்ற பொய்யென்று வெறுத்துச் சிவபதத்தையேயிச்
சித்து நினைத்திருக்க,—

மேலொடுகீழில்லான நிறத்துவதோர் குணமில்லான றன
மையொருவர்க்கு நினைப்பரியானென்றுமிலா னோபடவந்தள
ளே பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதன்வழியே பெருகுமி
லாபபோகத்தைப் புரிந்தேபுகுந்திடுவன் - முடியுமடியுங் காண
பரியான இன்னதொரு குணவானென் றொருத்தரா விசசயிக
கபபோகாதவன் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை இவ்வாறென றறி
வதற கரியவன் தேகேந்திரியாதி கரணங்க ளொன்றுமில்லாத
வன் சந்நிதானமபண்ணி யானமாவினிடத்திலே தரித்தற கரி
தாகிய சிவராகத்தைவிளைக்கநதச சிவராகம் வழியாகப் பூமிமு
தல சத்தியலோக பரியந்தத்தில் மனுஷியா நந்தமுதல் பிரமா
நந்த முடிவான யானந்தங்க ளெல்லாஞ் சரி இன்றி விளைவுஞ
சிவாநந்தத்தை விளைத் தானமாவினிடத்திலே வேறறக் கலந
திடுவனென றிதனபொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்படித் தியானம் பண்ணிச் சிவசத்தி தாரகமாய் நின்று
செயவ தரைக்கின்றார்.

தெரியறுவகையும - ஆறத்துவாவும,—வெறும் பொய்யெ
ன - அசத்தியமபோற காணுங் கனவுடிதமாக,—புருந்த - விள

கி,—போகத்தை - சிவதத்துவ விளக்கமாகும் சிவானந்தப் பெயராச சிவபோகத்தை.

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

குருவினருளா லறிவதொரு குறியினைக் ணுறைத்து நின்று கொண்டு, காலாக்கினி புவனமுத லநாசிருத புவன மீருயுள்ள எவ்வகைப் பட்ட புவனமும் இதற்குமுன் னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கானற் சோறெனக்கண் டருவருத்து விட்டு, அறுவகை யத்துவா வுடபட்ட மூவகைப் பிரபஞ்சமும் காரணரூபத்திற் சித்தம் காணப் படாமையாற் சித்திரைவடிவம் காணபாரக்குக் காணப்படாதா யதனைக் மறைந்த சித்திர வடிவம் போல முழுப்பொய்யெனக் கண்டு, அவ்வாறு கண்ட காட்சி சலியா திருக்கப் பெறின், அப்பிரபஞ்சத்திறகு விலக்கனமான ஞான சொரூபம் ஆணவடினிது விளங்கித் தோன்றும் தோன்றவே, வறியாக்கு நிதி வாய்த்தாற்போல அதனைக் கண்ட பெருங்காதன் மீதூரும் அது மீதூறவே "இனப் பிணிதெனற வினறுண்டேல் வினறுண்டா - மனப்பிணிலையயது" ஆகலான அவ்வனபின் வழியே பேரின்ப மயமாய்ப் புகுந்த உயிரினை விளங்கித் தோன்றும் அத்தஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயமென்பதாம்

அட்டகுண மெட்டுச் சித்தி கோகனத னென்றது பைசாசபதத் தெட்டுமா சித்தியை போகி எனமட்டு கேற்றமாகிய வட்ட சித்தியுடைய பிரமபதமென வதனபெருமை கூறியவாறு

கோகனதன் ஆகுபெயர்.

ஒற்றுமிகாமை வடநூன்முடிபு

வாழ்வு குலவுபதம் திப்பிய மகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமு மாளிகையு முதலிய போக்கியப் பொருட் சிறப்புக்களா னுழந்து பெற்ற பதம்

ஒற்றுமை பற்றிக் குணங் குணியாக வுபசரிக்கப் பட்டது

இதனானே ஆசைதரு மூலகமெலா மலமெனத் தேரா னென்றிக தகலுமாறும் அகனிலையே யாமாறும் வகுத் துணர்த்தி இரண்டாங் கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி ஜீவபரமென் றிரண்டில்லை யெல்லாஞ் சிவமே யென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கிச் சிவஞானமலனென்றும் ஆன்மா மலசம்பந்தியா யிருப்பனென்று மதநீங்கி லொழிந்து சிவ தரிசன முண்டாகாதென்று மே லருளிச்செய்கிறார்.

குறித்தடியினின்று - ஆசாரிய னறிவித்தபடியே யறிந்து பரமேஸ்வரனுடைய திருவடியிலே தற்போதஞ் ஜீவியாமலந் ஞானமேயாய் நின்று,—அட்டகுணமெட்டிசித்தி-எட்டுகுணங்களாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டுக்குணங்களும் நுண்மை பெருமை அறவுநொய்தாயிருத்தல் மிகவுங் கனத்திருத்தல் விண்மிசையே கல பாரமெய்சோதல் வேண்டின வருளைக் கொள்ளுதல் எங்குந்தானேயாய் நிற்றல் எனனும் எட்டுச் சித்தியும்,—கோகனக முதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்து-பிரமாவினுடைய ஐஸ்வரிய முதலாகவுள்ள ஐஸ்வரியங்களையும் கொண்டாடப் பட்ட பதங்களையும் உபேட்சித்து,—நெறியநுவலையும் மேலாம் ஏழுடலக-ஏழும் மேலும் எங்கும் நிறைந்து நிற்கத்தக்க சட தத்துவாக்களின் வழியடங்கலும்,—வெறும்பொய்யென நினைத்

ருக்க - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம சுத்த வசத்தியமென்று இவையித்தனைச் சிவஞானத்தாலே யறிந்து அந்தஞானமாய நிற்கவே,—மேலொடு கீழில்லான - முதல நடு விறுதி மூன்று மில்லாதவனுமாய,—நிறுத்தவதோர குணமில்லான - சொல்லப்பட்டதொரு குணங்களுமில்லாதநிர்க்குணனுமாய்,—தன்னையொருவறகும நினைப்பரியான - தன்னுண்மையைத் தானறிவிக்க வறியுமதொழிந்து ஒருவராலு மறியப படாதவனுமாய,—ஒன்றுமிலான - சாவமுந் தானாய நிற்கச்செய்தே ஒன்றுந் தானல்லனுமாய் நிற்கிறவன,—நோபடவுந்துள்ளே பொறுப்பரிய பேரன்பையருளி - வேதத்திற் சொன்னமும லப்பிரகாசமாய நின்றமுதல் தானே முத்தியிற் பிரகாசித்து இவனுக்குள்ளே பொறுத்தற்கரிய மிகுந்த பத்தியையு முண்டாக்கி அதன வழியே புகுந்திடுவன,—எக்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே - அந்தப பெரிய பத்திவழியாகத் தானுஞ் சென்றுகூடி எவ்விடத்திலு மில்லாத சிவபோகத்தைக கொடாநிற்பன

இதற்குப பிரமாணம், சங்கற்பநிராகரணம, “சத்தியுஞ் சிவமுந தாமேறுக்குமென் - றித்திறனுணாவுவ தெய்துவதெவாக்கோ - தமசசேயெனவிற முழுணராமையு - மமைப்புறவுணாதலு மவர்க்கடையனறே” என்றும, சிவஞானபோதம, ௯-கு, ௩ - வெ, “நிற்குணனாய்நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த், தற்பரமாய்நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதமபோ, லாணுவறிவாயளவிறந்த சோனரூனோ, வானேமுதல்களையின வந்து” என்னுந்தன கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா பாசமாகிய பிரபஞ்சத்தை யசத்தென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தாகிய சிவம பிரகாசிக்கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

அடியிற் குறித்ததுநின்று - குருவினருளா லறிவதோர் குறியினைக் குறைத்து நின்றுகொண்டு,—அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி- பைசாசபத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்கி வெண்மட்ட சேற்றமாகிய வட்டசித்தியையுடைய,—கோகனகமுதல-பிரமபதமுதலியவற்றின,—வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்து-திப்பியமகளிரு மதிவிசித்திர மாகியமாடமு மாளிகையு முதலிய போக்கியப்பொருட் சிறப்புக்களா னழகுபெற்ற பதமாகிய காலாக்கினி புவனமுதலனாசிருதபுவனமீறாகிய வெவ்வகைப்பட்ட புவனமும் இதற்குமுன்னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்றசோறெனக் கொண் டருவருத்துவிட்டு,—நெறியறுவகையு மேலொடு கீழுடனகவெறும் பொய்யென நினைந்திருக்க,— அறுவகையத்துவாவுட்பட்ட மூவகைப்பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற சிறிது காணப்படாமையான் பித்திகைவடிவங் காணப்பாகக்குக் காணப்படாதாயதனைக்கண்மறைக்கத சித்திரவடிவம்போல முழுப் பொய்யெனக்கண்டு அவ்வாறு கண்டகாட்சி சலியாதிருக்கப்பெறின,—மேலொடு கீழில்லான - மேலொடு கீழில்லானாகியும்,—குறித்ததோர் குணமில்லான் - குறித்தறிவதொரு குணமில்லானாகியும்,—தனையொருவர்க்கு நினைப்பரியான்- தன்னையொருவர்க்கு முணர்தற்கரியானாகியும்,—ஒன்றுமிலான் - ஒன்றுமில்லானாகியும்,—உள்ளேவந்து தோற்பட-பிரவஞ்சத்திற்கிலக்கணமான ஞானசொரூப மாணடினிது விளங்கித்தோன்றும், தோன்றவே,—பொறுப்பரிய பேரன்பையருளி-அறியார்க்கு நினைவாயதறிப்போலப் பெருகசாகன் மீதூறும்,—அதுமீதூரவே, யதனவழியே, "இன்பினிவினென்ற லின்றுண்டே லின்றுண்டா-மன்பினிலேயேயது" ஆகலான அவ்வன்பினவழியே,— ஏகுமிலா

ப் போகத்தைப் புசிக்கே - எவ்விடத்து மறித்தற்கரிய பேரின்ப மயமாய்,—புகுந்திடுவன் - புகுந் தயிரினகண் விளங்கித் தோன்றும் அந்தஞானத்திற்கு முதலாகியஞேயம்

இதனுள் 'ஆனை யாசைதரு முலகமெலாம் அலகைத்தேராமென்றறிந் தகலுமாறு மந்நிலையேயாமாறும்' பகுத்துணர்த்த இரண்டாக கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது.

☞ கூ-ஞ, உ-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் மாயாவாதி ஜீவபரங்களை யொன்றென்றோதி
யிருக்க நீ யிரண்டாகக் கூறியதென்னென்று
வினவ வுத்தர முணர்த்துகிறார்.

கண்டவினை யல்லேனு னென்றகன்று காணுக் கழி பரமு நானல்லே னெனக்கருதிக்கசிந்த, தொண்டினேனுடு முளத்தவன்று னின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவனவேறன்றி, விண்டகலு மலங்களெலாங் கருடத்தியானத்தின் விடமொழியு மதுபோல விமலத்தையுமடையும், பண்டைமறை களுமதுநா னுனேயென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவத்தைக காணே (எ)

(இ-ள்) கண்டவினை யல்லே னென்ற - ஆன்மாவானவ னிது விதுவென்று சுட்டியறியப்பட்டவைகளெல்லா வற்றையு மிது நா னல்லவென றதற்கு வேறாய் கன்று

காணுசசுழிபர முனாலலேல னெனககருதி	ஆனமபோதத்துக்கெட்டாதிருககிறமே லான பரமசிவனும நானலலவென றறிநது. எனனவே, பாசத்துககும பதிககும் வேறு யிருப்பதோ ரானமா வுணடென றறிவிபப தாயிறறு
கசிநகதொண டினெடு முளாந தவனறு னினறக லபபாலே	அநதச சிவன றனனுருகாநினற அடிமைத திறததுடன கூடிநினற வானமா விடத்தி லெள்ளுக்கு ளெண்ணெயபோலவும் பூவினி டத்துக கந்தமானது பொருநதி நின்றுற போலவு முள்ளும் புறமபுங் கலநதுநினற வைககியததிலுலே
சோகமெனப் பாவிககத் தோ னறுவனவே ற னறி	நானநதச சிவனுகா நினறேனென றவன றிநது பாவிக்க அப்பொழுது அவனிடததில் அநநியமாய்நினற சிவன் றனே பிரகாசியா நிற்பன்.

அசசோகம் பாவனை ஆன்மாப் பரமானமாவைக் கூடின விடத்துத் தானெனபதொரு முதலினறி யவனுடனே யிலயித தொனறுய்ப் போமெனனும் வேதாநதி மதம்போல வன்று இ வனனு சிவம் பிரகாசிககவே!

விணடகலும மலஙகளெலாம	அநாதியாக விவனிடத்திற் செறிந்து நீங் காதிருக்கிற மலங்களெல்லாம் விட்டுப்போ காநிற்கும். அஃதெனபோல வெனனில்?
கருடத்தியான ததின விடமொ ழியும ததுபோல	பாவனையிற் பட்ட கருடனுற் பாமபொ ழியும. பாவனையே செய்யும் பலம் எனபதனு லிநதப் பாவனை பண்ணவே மலமானவைக ணீங்குமென வறிக.

விமலதையு மடையும — ஆகலா லிந்த வான்மா சுத்தனும் அஃதாவது, நின்மலத்துவத்தைப் பொருந்தா நிற்கும்

பண்டைமறைகளு மதுநானென்றே பாவிக்கச்சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக்காணே. — இந்தப் பாவனையைக்காண பழம்பதாகவிருக்கிற வேதங்கள் சோகம் பாவிக்கச் சொல்லுகிறது நீயதற்குப் பொருளறியாமல் விபரீதமாகக்கொண்டாய்காண் ஆதலாலது கூடாது எ-று

ஸ - அவன், அஹம் - நான் இக்ஙனச் சோகமென்றா இதுவடமொழி. இது செய்யுட்கண்ணும் வரப்பெறும்

"செந்தமிழச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்துஞ் செய்யுட்கண் வந்தவடமொழியை மாற்றுதே—சந்தம், வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினராகக் குண்டோ, தழுவாம லிற்குந் தமிழ்" எனவறிக.

வழித்தலைப்படுவோனைச் சுழல்கின்றேனுனனைப்போ லெனனைப் பாவிக்கமாட்டேன் எனவறிக.

இதற்கு வாதுளம் சித்தாந்த சம்போதியினு மறிக. (௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வேதத்திலே சோகமென்றது ஒன்றானதொன்றா ததன்று பிரிவற்ற அநுபவாதிசயத்திலேயது நானென்றதே யென்னு முறைமையும் பேதமாகச் சிவனுக்குச் சமமுயிருக்கு மென்னு மந்தமதிகளை நிராகரித்து சிவஜீவர்களுக்குத் தாதாத்மிய முங் கூறுகின்றது.

கண்டவிவை யல்லேனென்றகன்று - ஆன்மபோதத்தினாற் பிரித்தறியப்பட்டதெல்லா மென்னுடைய ஸ்வரூபமல்லவென்று நீங்கி,—காணுக்கழிபரமு நானல்லேனெனக்கருதி- ஆன்மபோதத்தினாலே காணப்படாமல் விரவாதீதனாய் நிற்கிற சிவனும் நானல்லேனென்று புத்திபண்ணி,—கசிந்த தொண்டினொடுமுளத்தவனுணின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பாவிக்கத்தோன்றுவனவேறன்றி விண்டகலு மலங்களெல்லாம் விமலனையுடையக் கருடத்தியானத்தால் விடமொழியுமதுபோல-கசிந்த சமபந்தத்தினுடனே ஆன்மாவிலே ஜீவன் வேறின்மையாகி நின்றமையால் அந்தச் சிவனென்று பாவனைபண்ண வானமாவிலே வேறறப் பிரகாசிப்பன சிவபாவனைபண்ணலே யானவழி பாசங்களெல்லா நீங்கிப்போயானமா நின்மலத்துவத்தைப் பொருந்துவன். அதெனபோல வெனில்? கருடபாவனையினாலே விடநீங்குமாப்போல,—பண்டைமறைகளு மதுநானேனென்றுபாவிக்கச்சொல்லுவ திப்பாவகத்தைக்காணே- பழையதாகிய வேதங்களு மதுநானேனென்று பாவனைபண்ணச் சொன்னது நாமிப்பொழுது சொன்ன பாவனையைக் காணென் றிதன்பொருள்.

ஏகார மீற்றசை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவபோக நிமித்தமாகுங் குலைந்த சிவசமாதிகூடும் பொருட்டுப் பிரபஞ்சம் பொய்யென நினைந்திருத்தன மாத்திரம் போதுமோ வெனனச் சித்தாந்த சிவோகம்பாவனைத் திவக வேதாந்த சோகம் பாவனை வேண்டுமென்று விளம்புகின்றார்.

கண்டவிலை-யேகாதிப பிரபஞ்சந் தாக்கி வாச்சியப்பொ ருளாய மயங்கி யிருக்கும் குருலிங்க சங்கமாதிகள்,—

அல்லேனுன - நித்திய நிலையாங் குலையுங் கண்டிக வடிவ த டத்த லக்ஷண முற்ற வயமிகம் பதவாச்சியப பொருளாயச சா லம்ப சிவ யோக விஷயமாய்த் தடத்தலக்ஷண சிவபதவாச்சி யபபொருட் சிவக்குறி பொறிக்கு மிடமாதலானும வாச்சியப பொருள விட் டிலக்கியப பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிறபரமி ணடு மெடுத்தத தொடுத தரைத்தாலுஞ் சிவோயஞ் சிவமித மென்று படாசகைப்பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிவப்பொருளா யப பாவிக்கப்பட்டு சிவோகமென்று தனமைப் பொருட் சிவ ப்பொருளாய்த தியானிக்கக கிட்டித தட்டாதாதலானும அக மபதத்தில் வாச்சியபபொருட்டடத்தலக்ஷணத் தனமைப் பொ ருட பூசானமாநு மந்திரானமாகத பஞ்சாணமக குறிதாண்டிச சிட்டவிலக்கியப பொருட் சுவரூப லக்ஷணத தனமைப பொரு- சினமாததி ரானமாவாய்ச சிவபதத்தில் வாச்சியப் பொருட- டத்த லக்ஷணத் தனமைப் பொருட் பிரமாதி சாங்க சதாசி வாகத பஞ்சேசுவரக குறிதாணடிச் சிட்ட விலக்கியப் பொருட சுவரூப லக்ஷணத் தனமைப் பொருட் பரக்குறி யதித்துப் பின லமிபதத்தில் வாச்சியப்பொருட் டடத்த லக்ஷணத்தனமை பபொருட் டியான சமாதி யுபாதி யுற்ற சினமாத்தி ரானமாக குறி பரககுறி யிருகுறிதாண்டிச் சிஷ்ட விலக்கியப் பொருட சு வரூப லக்ஷணத தனமைப் பொருட் சிவக்குறி பொறிசகப பா தத்திரவாஞுகையால்,—

ஞானனறென றகன்று பஞ்சவித சாலம்ப சிவயோக மா ர்க்கத தொரு மாரககதநால் முப்பத வாச்சியப்பொருள கட ந் தனமனையுற்ற,—

காஞுக கழிபரமும்-பரோக்ஷ வகாதிமுத்த பரசிவமும்,

நானல்லேன் படாதகைப் பொருளாதலாற் றனிமைப்பொருளாகிய,—

நானல்லேன் எனக் கருதி - சிவோயஞ் சிவமிதமென்று சிந்திக்கலாம், சிவோகமென்று சிந்திக்கப்படாது. ஆரோபிதமா யப்படியுஞ் சிந்திக்கலாமென்றுஞ் சிந்தித்து,—

கசிந்த உளத்து - ஆன்மாவில்,—

தொண்டினொடும் - சமயதீட்சையிற் சைவர் செய்தற்கை யாயப் பாவிக்கு மியற்கையாய் வைஷ்ணவரெப்போதும் பாவிக்கும் தாசோகம் பாவனா வாசனையோடு,—

அவன்றான் - சிவன்றான்,—

நின்ற கலப்பாலே - நிலைபெற்ற சாங்கரியத்தாலே சிவோகமென்று சிறப்பித்துச் சிந்திக்கப்படான். ஏலப்படுந் தாசத்தன்மையு மேவுஞ் சிவத்தன்மையும் என்மாத்ர மலடியென்பது போற் பகைத் தேதுவெய்தலாற் பாவிக்கப் படாதாகையால். ஆயிலெப்படி ?—

சோகமெனப் பாவிக்க - இரண்டுங்கெட்ட வைஷ்ணவ தாசோகம் பாவனா வாசனை தடைத்துச் சித்தாந்தச் சிறப்புச் சிவோகம் பாவனைத் தீபக வேதாந்தப் பொதுச்சோகம் பாவனை யமைவித்தத் தணித்துச் சோகமென்று பண்ண,—

தோன்றுவன் வேறின்றி - தாசோகம் பாவனா வாசனை தளியதத் தஸ்மியனைத்துச் சிகராந்தச் சிறப்புச் சிவோகம பாவனை பண்ணப் பண்ணிக் குறியொப்பித்து வேற்றுக் குறியினறி சிவன் முத்தியிற் சமாதி முற்றிச் சாட்சாத் கரிக்கப்படுவன். நீரிட்டபோது செப்பியது செப்பமன்று. ஸ்வரூப சிவபாவனை சத்தியமானதுபோ லாரோபித ஸ்வரூப சிவபாவனை சத்தியமன்றசத்தியமே! அசத்திய மெப்படிப் பலங்கொடுக்கும்? சத்தியம் நீ சாற்றியது. முத்திசெய் சிவாவிர்ப்பாவ பாத்திர பாவ

னையாகலாற் சத்திய சிவ பாவனையின்றுபோல அசத்திய சிவபாவனையின்றும்,—

கருடத் தியானத்தால் விடமொழியு மதுபோல மலங்களெல்லாம் விண்டகலும் -பிரியாது பிரிந்து நீங்காது நீங்கும்,—

விமலதையு மடையும் - சிவத்துவாபி வியத்தியும் ஸம்ஸ்தாபிதமாம்

விண்டகலு மென்பதினால் முத்திபலமும், விமலதையு மென்பதினால் வியத்திபலமும் விளம்பப்பட்டன

தொண்டிரோ டென்பதனானின்றகலப்பாலென்பதோடு விசேஷியாமற் சிலர் பாவிக்க வென்பதோடு படுத்தி விசேஷித்தார்கள் சிவோகந் தாசனென்று சிந்திப்பார்களாய் மனமார வந்திக்கையென்றும் வழக்குரைப் பார்கள்,—

பண்டை மறைகளும் -

பிரவாகா நாதிச் சுருதிகளும்

உம்மையின்றச் சில விடத்துச் சிவாகமங்களும்,—

அது நானே யென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது-இந்தமமென்று தியானிக்கச் செப்புவது,—

இப்பாவகத்தைக் காணே - இச்சிவோகம் பாவனைத் தீபக சோகம்பாவனையைத் தானே,—

சோகமென்பது பரோக்ஷாபரோக்ஷப்பகைப்பொருள், ஐக்கியப் பிரகிருதி யாகையால்.

‘‘தாஸோஹமிதி ஸம்மோஹம் ஸோஹமேவ பரித்யஜ
அஹமேவ பரிப்ராகதி தஸ்மாத்ரீணி பரித்யஜேத் ’’

என்று சில சிவாகமத்திற் றள்ளியிருத்தலால் அப்படிச் சிவோகம் பாவனையே பகையாமற் பாவிக்கப் படுமென்று படித்திருந்தாலுஞ் சோயம் தேவதத்தனென்பதுபோற் சுருதிச்சொ

ற் சித்த விவேகத்தினாற் சிவோகம் பாவனைத் தீபமாகச் சோக மென்று மொருவழி சொல்லலாமென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்றன உயிராவது சுட்டுணர் வுட்பட்ட வப்பாசமு மன்று சுட்டுணர் விறந்து நின்றவப் பதிப் பொருளு மன்று இரண்டற்கும் வேறெனக் கண்டு, வேறாகிய பாசத்தை மேற் கூறிய வாற்றா லொருவி, ஏனைப் பதிப் பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவகத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றொளியும் போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய தனது தொண்டினையும் இறைவன் கலப்பினையும் நோக்கி நின்று, கருடோகம் பாவனை யொருவன் செய்யப் பெறுமாயின், அக்கருடனமமாந்திரிகனுக்கு வேறாதலின்றி யத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவு செய்யுமாறுபோல, சிவனு மவனில் வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாக்கச் செய்யுமென்ப வேதாகமத்து மகாவாக்கியத் திறகும் இதுவே பொருளாகக் கொள்க வென்பதாம்.

இப்பாவனையின்றி யமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணாத்துவார், பயனு முடன் கூறினார்.

பரமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயது.

பரம அவனென்ற திணைமயக்கிறறு.

தொண்டாவது சார்ந்ததனவண்ணமா மியல்புடைய வுயிர் கழிபரமு நானல்லே னெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒங்குணர்வி னுள்ளடங்கி அதனை வழித்தாய நிறறல்.

முனைத்து வினைசெய்யும் உலகத் தொண்டினீக்குதற்குக் கசிந்த தொண்டென விசேடித்தார்.

வேறாய வழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற் குரிய வியைபு இருவர் மாட்டு முண்மை விளக்குவார், கசிந்த தொண்டினொடு மூளத்தவனொடு நின்ற கலப்பாலே யென்றார்.

கருட பாவனையை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைக் களைய நீக்குதற் பொருட்டென்பது.

எனவே கருடோக மெனப் பாவிக்கு மத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தின் றாற்றலும் அவ்வாற்றல்வழி நின்று பாவிக்கு மாந்திரிகன் றாற்றலும் ஒருகலையான வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலைபெறுமாறு போல, சிவோக மெனப் பாவித்து நிற்கு மத்துவித நிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருகலையான வேண்டப் படுமென்பது போதகமையால், அங்ஙனந் தொண்டு செய்தற் குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும் கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியைகளும் ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறுமென்பதூஉம் அருத்தியா னுணர்ந்து கொள்க.

"உன்றனைக் குலமிரண் டென்குலமிரண்டுங் குறுகிடா வண்ண மின்பமா யென்பாற் கூத்தையுங் கொண்ட தெப்படி" என வியந்து கூறிய தூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கி யென்க.

இப்பெற்றித் தாகிய சுத்தாத்துவிதவுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளாதல் யாண்டு மின்மையின் அது காரணமே யென்னு மொருவார்த்தைப் பொருள் படுமாறு யாங்ஙனமென் றாசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றா மெனக் கொண்டு பரிணாமங் கூறுவாரும், அது காரணமென்னு மிரு பெயரும் விட்டும் விடாத வாகுபெயரெனக் கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனை மாத்திர மாகு

பெயரெனக் கொண்டு விசிட்டாத்து விதங் கூறுவாருமா மிட
ாப படுவா

அநுயான மிடாபபட டுரைபபன வெல்லாம் பொருளல்ல
வென பார 'பணடை மறைகளு மதுகாளுனே னென்று பாவிகக
ச சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக காணே' எனறுர்.

எனவே, வேதாகத மகா வாககியமுளு சித்தாகத மகாவா
ககியமும பொருளா ஞனறெனப துடம் பெறப பட்டது.

ஈணடுக கருடனெனறது கருடனுக கதிதெய்வமாகிய மாக
திர சொரூபத்தை யாகலின அப்பாவனை மெய்யாதற் கிழுக்கி
னமை யுணாக

இதனுனே திரு வஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப பாா
கரு வேணடப்படுமெ பாவனை கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

———o———

அது நானென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லுகைச் செய்தே நீரிதை
யிரணடாகச சொலலுவானேனெனற பரிணுமவாதியை நோக
கி மே லருளிசசெய்கிறுா.

கணடவிவை நானல்லே னென்றகன்று - தேகாதிப் பிரப
ஞசதனை இது நானல்லவென்று கிபதிபண்ணி அந்தப் பிரபஞ
சத் தகருத தான வேறும். தான வேறென்றதெனனப்பு, அபப
டியறிநது நீ ஙகினதா லல்லோ அநதச் சிவமெனனில்?—காணுக
சழிபாமு நானலலே னெனககருதி - வாக்கு மனதீதமாயிருக
கிற மேலான சிவமு மல்ல நானென்றறிந்து,—கசிநத தொணடி
ஞெடு முளாதுவனாரு வினறலப்பானே- பதிபண்ணுகிற வடி
மைத்திறத்துடனே பொருநதின வானமாவிலே யவன்கூடி
நின்ற வயிக்கியத்திலுல்,—சோகமெனப் பாவிககத் தோன்று

வன்வேறின்றி - நானவனென்றே தியானித்து நிற்கப் பேதத்திற் றோன்றுமல அப்பிரகாசமாய்நின்ற சிவன் இப்பொழுது வேறறநின்று பிரகாசியா நிற்பன்,—விண்டகலு மலங்க ளெலாம் - அவன்படிப் பிரகாசிக்கவே அநாதியே பொருந்திநிற்கிற மலங்களெல்லாம் விட்டுநீங்காநிற்கும் அதென்போலவெனின்—கருடத்தியானத்தில் விடமொழியு மதுபோல விமலனையுற்றடையும்-விஷந்தீண்டினவன் றன்னைக் கருடனாகப் பாவிக்க அந்தப் பாவகத்தினாலே அவனுக்குண்டாகிய விஷந் தீர்ந்தாற்போல் இவனுமந்த ஜீவனென்று சோகம் பாவனைசெய்ய நின்மலத்துவமும் பொருந்தா நிற்கும்,—பண்டைமறைகளு மதுநானே யென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக்கொண்டே-பழமையாயவருகிற வேதங்களு ம் தத்துவமசியென்கிற மகாவாக்கியத்தினாலே அது நானேயென்று தியானிக்கச் சொல்லுவதும் இந்தப் பாவனை தன்னைக்கொண்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-௯-சூ, ௫-வெ, "கண்டதையன் றென விட்டுக் கண்டத்தா, யண்டனையா னமாவி லுய்ந்துணரப—பண்டைக், லூனத்தைத் தானவிடு மா றுத்தமனிலொண்கருட, தியானத்திற் றீர்விடம்போற் றுன" என்றுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவன் ஆன்மாவிலே நின்ற சுரூபம் யறிந்து தானவனுக் கபேதமாய்ச் சோகம் பாவனை செய்யவே தனக்குண்டான பாச நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(உடம்பே நானென்று மதிநீங்கியவழிப் பிராணனென்று மியங்கினம் விபரீதமாக வுணர்கின்ற வுயிராவது) கண்டவிவைய

ல்லேனென - சுட்டுணரா வுடம்பட்ட வப்பாசமுமன்று,—காணுஞ் சித்திரமுநானல்லேனென - சுட்டுணரா விறந்த வப் பதிப்பொருளு மன்று,—என்றகன்று-இரண்டிற்கும் வேறெனக்கண்டு வேறுசெ ப்பாசத்தைப் பிறகூறியவாறுபொருவி,—கருதிஅவனுணர்த் தாக்கப்பாலே நின்ற,—ஏனைப்பசுப்பொருள் வேறுயினும் வியாப பியவியாபகத்தாற் கண்ணொளியு நாயிற்றினொளியும்போலவேற் றுமை யெய்திச் சோனறுநவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய,—கரு நதகொண்டிருமெனக் கருதி - தன்தொண்டினையுமிற வனகலப்பினையு நோக்கிநின்று,—சோகமெனப் பாவிக்க - க ருடோகமபாவனைபோல சிவோகம் பாவனை யொருவன் செய ப்பெறுமாயின்,—கருடதியானத்தால் விடமொழியுமதுபோ ல-அக்கருடனமமாகத்திரிகனுக்குவேறுதலின்றி யத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தைத் நீக்கித் தெளிவு செய்யுமாறுபோல,—வேறி ன்றித் தோன்றுவன - சிவனு மிவனிலவேறுதலின்றி யத்துவித மாய்த் தோன்றி,—மலங்களெல்லாம் விண்டகலும் விமலனை யு மடையும்-மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாக்கச் செய்வன,—பண்டை மறைகளுமதுநானேனென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பா வகத்தைக்கண்டே-வேதாந்த மகாவாக்கியத்திற்கு மிதுவேபொ ருளாகக் கொளகவென்பதாம்.

இதனுனே திருவைந்தெழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதனிலே மயங்கிறதற்கினை மேலோ ருபாயமிட்டை
யுணர்த்துகின்றார்

அஞ்செழுத்தா லுன்மாவை யாதுடையபரிசு ம
ரசுருவ மஞ்செழுத்தா லனைமந்தமையுமயிநஇட, டஞ

செழுத்தா லங்கர நியாசம்பண்ணி யான்மாவி லஞ்செ
ழுத்தா லிதயத்தர்சித், தஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னி
னிலையோமம் யிணைவரிய கோத்தண்ட மடைந்தருளின வ
ந்நின, றஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கமதியருக
க னிணையரவம் போறறோன்று மானமாவிலரனே (அ)

(இ-ள்) அஞ்செழுத்தா லான்மாவைய ரனுடைய பரிசம் — ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தினுள்ளே சிவமுஞ் சத்தியு முந்தினின ஞனமாவை நடுவேவைத்து முறைமையு மறிந்து, என்னவே சிவ ஞானமாக்கள் பாசத்தைக் நீக்கி யனுக்கிரகஞ் செய்கையா லான்மாவைச் சிவனுடைமை யென்றோ.

"ஊனநடன மொருபா லொருபாலா - ஞானநடந் தானடுவேநாடு "சிவமுதலேயாமாறு சேருமேறறிரும் - பவமிதுவே யோதுமபடி" என்று முமாபதி சிவாசாரியார்.

"சிவஞ்சத்தியானமாத் திரோதந்திமிரஞ்-சிவமுதலேந்து ஞ் சிந்தைசெய்" என்று ரெமதகுரவர்

"யாதனுருபிற் கூறிறறுயினும் பொருள்சோமருங்கில வேற றுமைசாரும்" என்னு மிலக்கணத்தால் மூன்றனுருபு வழாமுருபாயிற் றெனவறிக.

அரனுருவமஞ் செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்டு — சகள நிட்களமாகிய சதாசிவமூர்த்திகளுஞ் சகளமூர்த்திகளுக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமே திருமேனியான முறைமையினையு மறிந்து, அவை வருமாறு,—

யகாரம் லிங்கம். வகாரம் காளம், சிகாரம் மேற்பத்மம், மகாரம் கண்டம், நகாரங் கீழ்ப்பத்மம். நகாரஞ் சத்தியோசாதம், மகாரம் வாமம், சிகாரம் அகோரம், வகாரந் தற்புரு

டம், யகாரம் ஈசானவத்திரம், ஆகத் திருமேனியான வாறு காண்க.

"யகார மிலிங்கமாய் நாளம் வகாரஞ், சிகாரமேற் பீடந் தெரிக்கின்—மகாரந்தான், கண்டமேயாகு நகின்ற ரடிபட்ட, பண்டிகழு நஂஸ்காமை யார்." "நகாரமே சத்தியோ சாதமுக நாடின், வகாரந்தான் வாம மெனமதிக்கச—சிகாரம், அகோர மவகாரந் தற்புடமாகும், யகார மீசான முக மென" என்றொ மதுகுரவர்.

மேற் சகளத்தைத் தரிசிக்கிறது, நகாரம் பாதம், மகாரம் வயிறு, சிகாரந் தோள்கள், வகாரம் முகம், யகாரந் திருமுடி" எனவறிக.

"நவிரண்டுகாலதாய் நவின்றமவவும் வயிரதாய்ச், சிவவிரண்டு தோள்களாய்ச் சிறந்தவவ்வும் வாயதாய், யவ்வுயவ்வு முடியதா யெழுந்தசொம்மல் கோமமையச், செம்மையே யாநின்றபதே சிவாயவைஞ்செழுத்துமே" எனவறிக.

இவ்விரண்டும் பஞ்சாக்கர தரிசனமெனவறிக.

அஞ்செழுத்தா — ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தாலே கரந்நியாசம் மெங்கந்நியாசம் சுகந்நியாசங்களைப் பண்ணி அஃதாவது—பண்ணி

கனிட்டாதி யங்குட்டாந்தமான கரங்களிலே யகார வகார மகார சிகார நகாரங்களைச் சங்கார நியாசம் பண்ணி, பாத முதல் தலையீறான வங்கங்களிலே யவ்வெழுத்துக்களை யுடைவே நியாசம் பண்ணி இருதய முதலிய தானங்களிலே சடங்கங்களை நியசித்து, மற்றவங்கங்களிலே பிரணவத்தை நியசித்து,

ஆன்மாவின் — ஆன்மாவினிதயத் தஞ்செழுத்தா லாசித்த ஞ்செழுத்தா லி — தென்ப பதமாறுக — சூரியகோடிப் பிரபை த்யத்தாசித்து — போன்ற ஆன்மாவினது இதய கமலத்திலே பஞ்சாக்கரமே வடிவான சிவனை யெட

டாகுல் வியாபகத்தையுந் தனக்கு வேண்டினதொரு நிறத்தினையு ஞ் சிவலிங்கமாகக் கற்பித்தஞ்செழுத்தாற் பூசைபண்ணி,

அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியின ணணேயோமம்.

குண்டலியென்னப் பெயரையுடைய நாடி த்தானத்தேயிருக்கிற நாடி யட்டகோண முமாய்ப் பாம்பானது மண்டலமாகப் பேழைசெய் திருக்கிறதைக் குண்டமாகப் பாவித்து அதினுலே ஞானாக்கினி நின்று சொலிக்கிறதாகப் பாவித்தந்த ஞானவனலைச் சுழுமுனை நாடியிலே மேலே கொண்டுபோய் பிரமரந்திரத்திலே வைத்து, அந்த கனற்பொறியோடு மேகோபவிக்கிறதாகப் பாவித்து, அதினுலேதான் [illegible] ழேயிறக்கி நாபியிலக்கினியிலே கூட்டிச் சதாசிவனைப் பூசித்து,

“அஞ்செழுத்தாற் சொன்ன வண்ணத்தினையுஞ் செய்யவுடைவே-யஞ்செழுத்தே மந்திரமோராம்” என்றுமெமது குரவர்.

அந்த நாடியினின்று மேலே புறப்பட்டு விந்துத்தானத்தை யடைந்திருக்கிற வமிர்தத்தாரையாகப் பெருகுகிறதைப் பன்னாகிற பாத்திரத்திலே வாங்கி யிடைபிங்கலைகளாகிற சுருக்குச் சுருவங்களாலே யஞ்செழுத்தை யுச்சரித்தோமஞ் செய்து

அவ்வரிட்கோதண்டமடைந்தருளினவழி நின்று.

கருவி காலுங் கழிவிட்டுச் சென்று சுடுதர்கரித்தாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தித் தன்னுடைய வாதனையின்றி யருளினவழியே நின்று சரற்காலத்திற் சந்திரப்பிரபைபோலத் தியானித்து

அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க.

“நம்முதலா யோதிலருளுடாது நாடும், சிம்முதலா யோதச்சென்று” என்னும் விதிப்படியே நாடோறுந் தனக்கியன்ற மாத்திரஞ் சபஞ்செய்திருக்கில்

மதியருக்கனை யணையும்போற.

ஒருக்காலுங் காணப்படாதிருக்கிற இராகுகேதுக்க ளுபராகத்தாலெப்படிக் காண

றொன்றுமான பட்டிருக்குது, அதுபோலச் சிவனுமந்தவா
மாவிலரனே   னமா விடத்திலே வந்து பிரகாசியா நிற்கு
ம் எ-று.

அரன் எழுவாய்.
தோன்றும் பயனிலை
இதற்குச் சிந்தியம் காரணம் சுப்பிரபேதத்து மறிக

சிவாகாரயோகியருளா வருமாறு.

—o—

முதலிலே யோகைகரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றதை மேல் விரித்துக் கூறுகின்றது.

அஞ்செழுத்தாலான்மாவை யரனுடையபரிசு மரனுருவம ஞ்செழுத்தா லமைந்தமையுமறிந்து - அஞ்செழுத்தினாலே யான்மாவைச் சிவனடிமையாகவுடைய பரிசாவது —பஞ்சாக்ஷரத்தினுடைய பொருள், சிவன்பொருட்டு நமஸ்காரமென்று சொல்லும் நமஸ்கரிக்கிறவ னடிமையு நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறவ னுடையவனு மாகையா லான்மா வடிமையுஞ் சிவ னுடையனுமென்கிற முறைமையும், நகாராதி யைந்தெழுத்தும் நிவிர்த்தியாதி யைந்து கலைகளுக்கும் பீஜமாதலால் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளையும் வேறா சத்தியோசாதாதி பஞ்சமந்திரங்களு முதித்துச் சதாசிவர்க்குத் திருமேனியானமையு முணர்ந்து,—

அஞ்செழுத்தா லங்கக ந்யாசம்பண்ணி - யகாராதிநகாராந்தம் பீஜமாக விசானாதி மந்திரங்களை யங்குஷ்டாதி கநிஷ்டாந்த மாகவும் ஹ்ரஸ்வப் பிரணவாதி யகாராந்தம் பீஜமாக இருதயாதி மந்திரங்களை கநிஷ்டாதி யங்குஷ்டாந்தமாகவும் † நியசித்துச் சிரசுமுதல் பாதாந்தம் இருதயாதி அஸ்திராந்த மந்திரப்படியே நியசித்தப பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே பஞ்சீகரணம் பண்ணி,—

அஞ்செழுத்தாலிதயத் தானமாகி லர்ச்சித்து - இருதயகமலத்தினடுவே ஆன்மலிங்கத்திலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே பஞ்சபிரம ஷடங்க மூர்த்தியாகிய சதாசிவ தேவரை மேற்சொல்லு மந்த்ர × யஜ்ஞப்படியே பூஜைபண்ணி,—

குண்டலியி னஞ்செழுத்தா லனலேயோம்பி - குண்டலி மஸ்தகத்தி னாபிகுண்டத்தில் வைந்தவாக்கினியிலே சந்திர மண்டலத்து லமிர்தத்தைக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே ஓமம்பண்ணி,—

அனைவரிய கோதண்ட மடைந்து தருளின வழிநின்று - போகப்பியாசத்தினாலே யல்லது கிட்டப்போகா புருவமத்தியத்தைக் மூலாக்கினியை யெழுப்பி வாயு வன்னிபீசத்தை யுச்சரித்து தன்னவழித்தாய்ச் சென்றடைந்து நூறாயிரஞ் சந்திர சமானமாயிருக்கிற சிவமண்டலத்திலே சமாதியடைந்து சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரிக்கத் தான ¶ பிரேரியனாய் நிற்குமுறைமை கண்டு, அவ்வாறே யெல்லாத தொழில்களையுஞ் செய்து நின்று,—

அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க மதியருக்கனலனைப்பரவ மபோற்றோன்று மான்மாவிலரனே - பஞ்சாக்ஷரத்தை நாலுவர்ணத்தவர்களும் நாலாசிரமத்தவர்களு மின்னபடி ஜபிக்க வென்று சிவாகமஞ் சொன்னபடியே ஜபிக்கத் தனித்தனக் காணப்படாத ராகு கேதுக்களைச் சந்திரசூரிய ரிடமாகக் காணபித்ததுபோல ஆன்மாவிலே சிவ தன்மயமாகப் பிரகாசிப்பனென் றிதன்பொருள்.

இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தின்கிரமங் கிரியாதீபிகையிலே விஸ்தரித்துச் சொன்னோங் கண்டுகொள்க.

† நியமித்து - நியமஞ்செய்து, × யஜ்ஞம் - யாகம், ¶ பிரேரியன் - பிரேரிக்கத் தக்கவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இங்ஙனங்கூறிய சூத்திரத்துக்குச் சுத்த பஞ்சாக்ஷரத் துவாரத்தினூற சிவோகம பாவனைத் தீபகமா மஞ்செழுத்து சப மறைகின்றார்

அஞ்செழுத்தா லானமாவு மானுடைய பரிசும் - மறைஞான தேசிகர் விரித்துரைத்தபடி யகாரமான்மா சிகாரம சிவம என்பன முதலமுறையும்,—அவ்வுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையும் - சிகாரமகோரமென்பது முதன முறைமையிற் சதாசிவாதி ரூபமுற்றதும அறிந்திட்டு,—அஞ்செழுத்தாலங்க கரநியாசம பண்ணி - கனிஷ்டாதி யங்குஷ்டாந்தங்களில் யகாராதியாக கரநியாசமும் பாதாதி மூர்த்தாந்தங்களில் நகாராதியாக அங்கநியாசமும பண்ணி,—குண்டலியில் - நாபித் தானத்தில்,—கோதண்டம் - புருவமத்தியம்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியுரை வருமாறு.

—0—

கனிந்த தொண்டினொடு முனைத்தவனரு ளின்ற கலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண் ஆன்மாவுஞ் சிவமு மங்ஙனம உடைமையு முடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையின் வைத்துணர்ந்து, "அம்மபடி கேள" எனவும் "சோசகுரு தடிசிகரம" எனவு மோதியவாறே அவன திருமேனி அஞ்செழுத்தா லமைந்த பரிசு முணர்ந்து, அம்முறையே அங்கநியாச கரநியாசங்களு மவ் வைந்தெழுத்தாற் செய்து கொண்டு, இதயமுந்தி புருவ நடுவெனனும் மூனறும பூசைத்தானம ஓமத்

தானந் தியானந் தானமாகக் கற்பித்துக் கொண்டு, அந்நாம வழிபட்டு நின்று கொண்டு அவ் வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே மாறி நெஞ்செழுத்தியுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பா வனையுந் திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும் அங்கசரீபாகக் கிரியையு மென்னும் இம்மூன்றனையும் ஒருவழிப்பட நின்று கொண்டு அதனைக் கணிக்கப் பெறுவார்க்கு, நவக் கோள்களுள் ஏனை யேழும் போலக் காணடல் செல்லாத ராகு கேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்திராதித்தர் மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள் களுள் யாவர்க்கு மறிதற் கரிதாகி நின்ற தென்னு மறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்று மேனைப் பசுபாசங்கள் போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருள் அவ்வுச்சரிப்பி லான்மாவின் மாட்டு விளங்கித் தோன்று மென்பதாம்.

அறிந்திட் டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆன்மாவை யரனுடைய பரிசென்றவும்மையால் ஆன்மா அரனுக் குடைமையாம் பரிசு மறிதலினு லறிந்திட் டென்பதூஉம் பெறும்.

அரனுருவு மென்றவும்மை சிறப்பு.

அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்த தனையு மறிதல் இயைபி லாமையாவில் அவ்வாறு கண்டு ஆசசித்தற்பொருட் டென்க.

இனி உட்கோளை யெண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடைய பரிசு மரனுருவு மறிந்திட்டென்கக் கவை யழிந்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவ சொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்த்தினொன்றும், அஞ் செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட் டென்பது ஆன்மா தொழிந் த மலங்களையு மைந்தெழுத்தி லுணர்த்தினொன்றும் உண்மை விளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலிய வற்றுள் ஓதிய வாறுபற்றி யுரைத் தலுமொன்று.

இப்பொருட்குக் "கற்பனவு மினியமையும்" என்றாற்போல அறைதல் வேண்டாதொழி தன்மேற்று.

மை அஞ்சனம் மலம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

ஈண்டு மலமென்றது ஆணவ திரோதங்களை.

இவை கழிந்தொழிந்தமை பற்றி வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன.

அனைத்து மியானிதென்றற் பாலது அனைத்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது.

அவ்வுழிப் பயன் படாமை யுணர்த்துவார், விதிப்படியென் றாண்டுக் கூறினார்.

இதனானே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—()—

மேல் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மாவைச் சிவனுக்கடிமையான பத்திபண்ணுகிற முறைமை மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

அஞ்செழுத்தா லான்மாவு மரனுடையபரிசும் - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மாவைச் சிவனுக்கடிமையானபடி யறிந்து,— அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்டு - பரமேசுவரனுக்கு பஞ்சாக்ஷரத் திருமேனியான முறைமையுமறிந்து,— அஞ்செழுத்தா லங்ககரநியாசம்பண்ணி யானமாவில் - ஆன்மாவிலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே அங்கநியாசமுங் கரநியாசமுஞ் செய்து,— அஞ்செழுத்தா லிதயத்தர்ச்சித்து - அந்தச் சிவனைப் பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே இதயகமலத்திலே பூசித்து,— அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னனலையோம்பி-பஞ்சாக்ஷரத்தினு

லே நாபி குண்டலத்திலே சுவாகாவென்று அகங்காரியஞ் செய்த,—அணைவரிய கோதண்டமடைந் தருளினவழிநின்று-பொருந்தற்கரிய லிலாடத்தானத்தின் கீழான புருவமத்தியிலே சிவன் ஆன்மாவுக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற தன்மையை அவனுடைய ஞானத்தினாலே யறிந்து சோகம்பாவனைசெய்ய அப்பொழுதே சிவனுக்கு அடிமையாவன் இப்படி நிற்க ஆன்மசுத்தி வருகிறபடி எப்படியென்ன மேலருளிச்செய்கிறார் —அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க - பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசப்படியே யறிந் துச்சரிக்க,—மதியருக்க னணையரவம்போற் றோன்றும்-ஆதித்தனிடத்திலும் சந்திரனிடத்திலும் ஆச்சரியமாக இராகு கேதுக்கள் கூடினவிடத்து அந்தச் சந்திராதித்தர்களை யுள்ளடக்கி இராகு கேதுக்கள்' மேலிட்டு நின்றாற்போல,—ஆன்மாவிலரனே - அந்தச் சிவனானவன் சோகம்பாவனை செய்யிலப்பொழுதே காட்டத்தி லக்கினி தோன்றினாற்போலச் சிவனு மான்மாவிலே தோற்றிப் பிரகாசியா நிற்பன்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்,கூ-சூ, சு-வெ, அஞ்செழுத்தாலுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை, யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தி—லஞ்செழுத்தா, குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சாநிக்கி, லண்டனாஞ் சேடனா மங்கு"

அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க மதியருக்க னணையரவம் போற்றோன்று மான்மாவிலரனே யென்றதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்,கூ-சூ,எ-வெ, "இந்துவிற்பானுவி லிராகுவைக் கண்டாங்கு, சிந்தையிற்காணிற் சிவனகன்றே—முந்தவே, காட்டாக்கினிதோன்றுங் கனல்சேரும்பென்ன, வாட்டாரு மோதஞ்செழுத்து" என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மா சிவனுக் கடிமையென் றறிந்து பூசை யோமத் தியானங்களும

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே செய்யக்கடவ னென்றும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யுள்ளமரியாதி யறிந்து சோகம் பாவனைசெய்ய இந்த வான்மாவை யுள்ளடக்கிச் சிவன் பிரகாசித்து நிற்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவை யரனுடையபரிசு மஞ்செழுத்தா லறிந்திட்டு - கசிந்தகொண்டிடு உளத்தவனுறு வின்றகலப்பாலே சோக மெனப் பாவித்தற்கு ஆன்மாவுஞ் சிவமு மங்ஙனமுடைமையு முடையானுமாய நிற்கும் பரிசை யைந்தெழுத்தோது முறைமை யினவைத் துணர்ந்து,— அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்த மையு மறிந்திட்டு - ஆமிபடிவேன் எனவும் சோகந் திடசி கரம் எனவும் ஒழியவாறே யவன் திருமேனி ஐந்தெழுத்தா லமைந்த பரிசுமுணர்ந்து,—அங்ககரநியாச மஞ்செழுத்தாற் பண்ணி- அம்முறையே அங்கநியாசம் கரநியாசங்களு மவ்வைந்தெழுத் தாற் செய்துகொண்டு,—இதயத்தக் குண்டலியி லிணைவரிய கோதண்டம்-இதய முந்தி யிணைதற்கரியபுருவநடுவென்னு மூன் றும்,—ஐஞ்செழுத்தா லான்மாவி லர்ச்சித்த தஞ்செழுத்தாலன லேயோமமி யடைந்தருளின வழியின் றஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க-முறையே பூசைத்தான மோமத்தானந் தியானத்தா னமாகக் கருதிக்கொண்டு அங்ஙனம் வழிபட்டு நின்றுகொண் டவ னைந்தெழுத்தை விதிப்படியேமாறி நெஞ்செழுத்தி யுச்சரித் தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையுமென்னு மிம்மூன்றனு மொ ருவழிப்படநின்றுகொண்டு அதனைக் கணிக்கப்பெறுவாராகுக,— மதிபருக்க னனையரவம்போல் - கலக்கோள்களுள ஏனையுடம

போலக் காணடல் செல்லாது ராகு கேதுக்க ளுபராகத்திரைய கதிரோதத்தா மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல,—ஆன்மாவிலா னவேறொன்றும-மூபபொருளகளுள யாணிக்கினயற்கைக்க னறிகின்ற லேனென்னு மறிவுக்கு விடயமாயத்தோன்று மேனைப பதார்த் ஙகளபோலப் புலனாகாசவழிப பதிபபொருளைய வுசசரிபபொ ளமா வினமாட்டு விளக்கித் தோன்றும.

இதனானே ஆணவத்துக்கு வேண்டப்படும மந்திரமுதலி னையும கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முதமசட டொருத்துக்கூறியதனறி வேறொவிந்தி ழிமுலை
ருதிவி முதற சிவபீ[illegible] தத்துவஙசளொத்திபா
விககு முறைமை புணாத்தினரொ

நாட்டு மிதயந்தானு நாபிதனிலடியாய ஞாலமு தற்றத்துவத்தா லெணவிரண்டுளத்தாய, மூட்டுமோபி னிசுத்த வித்தைமலரெட்டாய முழுவிதழெட் டக்க ரங்கண முறைமையினி லுடைத்தாயக, காட்டுகம லாசனமே லீசர் சதாசிவமுங கலாமூாத்த மாயிவற்றி ன கணனுருஞ்சத்தி, வீட்டைபருள சிவமூர்த்தி மா ஞெசசத்தி மேலாய் நிற்பனிந்த விளைவுமிந்துபோ ற்றே (௯)

(இ-ள) காட்டுமி * சிவணைபூசித்தற்குக் கற்பிக்கு மிருதயகம லத்தினை லத்துககு காபிதகானமே யடியாகச் சொல் லு காபித லும்.

னிலடியாய

ஞாலமுத்தற மாணிக்க நிறம்போன்றிருக்கிற கிழங்கே
த்துவத்தா லெ பிருதிவீதத்துவமாய், அப்புமுதல் மாயையீ
லவிர ஞானத் றாக்க கிழங்கின் மேலே நீலநிறம்போன்ற
தாய டெண்குல வுயரத்தை யுடைய நாளத்தினடு
வே கவத்துவாரத்தையும் பவளம்போன்ற
முள்ளினையும் பொருந்தி,

மூடு மோகி அந்நாளத்தி னுனியிலே பூவினடியிலே
னி பொருந்திய முடிச்சு மாயையாகவும்,

சுத்த வித்தைச் சுத்தவித்தியா தத்துவமே யெட்டிதழ்த்
மலரெட்டாய தாமரைப் பூவாய் அஃதெச்சிறப்பை யுடைய
தெளிவு சுவேத நிறத்தினை யுடைய வெட்டி
தழினையும் பன்னிரண்டங்குல விரிவினையு முடைய கமலத்து நா
ப்பண் ணோரங்குல வுயரத்தினையும் விரிவினையும் அதிலேம்பத்
தோரெழுத்தை விதையாகவும் ஓட்டவைத்த பொன்போன்ற க
ர்ணிகையினையு மதனைச் சூழ அக்கிரம்போன்ற அறுபத்துநாலு
கேசரங்களையு மதனுனியிலே முத்துப்போலவு மிப்படியிருக்கிற
பதுமத்தின்

முழுவித் தெழ கிழக்குமுதலாகப் பிரதானமான வெட்டி
ட்டக்ஷரங்களை தழிலு மடைவே ஓம்சிவாய நமோநம வே
முறைமையின் வக்ஷரங்க ளெட்டினையும் பொருந்தி இவ்வெ
னுடைத்தாய் ட்டிதழினையு மட்டவித்தியேசுர ரதிட்டித்
திருப்பார்கள்.

காட்டுகமலா இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பதுமத்தின்
சனமேலீசா மேலீசுவர தத்துவத்திலிருக்கு மகேசுவ
ரராகவும்,

சதாசிவமூ சதாசிவதத்துவத்திற் சுனியாதி யா
வ கலா மூர்த்த கிய சத்திகள் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளையும்
மாம வடிவாகவுடைய சதாசிவ மூர்த்தியும்,

இவற்றின் கண்ணுகுஞ் சத்தி — இவைகளிருக்கிற தத்துவங்களுக்குஞ் சத்தி தத்துவத்திலிருக்குஞ் சத்தி,

வீட்டையருள — சத்திக்கு மேலாகி வீட்டையருள சிவன

சிவன மூர்த்தி மானுகிச சத்தி மேலாகி நிற்பன — மூர்த்திமானுகி நிற்பன என்பபதமாறுக. முற்கூறிய சத்தித்தத்துவத்துக்கு மேலாகிய சகலான்மாக்களுக்கு மோட்சத்தைக் கொடாநிற்கிற சிவதத்துவ மெல்லாதத்துக்குமே லாகிநிற்கும்.

என்றிச் சத்தியென்பது நாலாம்வேற்றுமை, குவ்வென்னுமுருபு தொக்கது.

இந்த விளைவ றிந்து போற்றே — இப்படி மண்முதல் சிவதத்துவமீருக வாதனமும் மூர்த்திமானுமாய் நிற்கு முறைமையினை யறிந்து சிவனை யாராதனை செய்வாயாக எ-று.

முழுவிதமெனச் சிறப்பித்தமையா லுபதள முளதென்ற தாயிற்று

சதாசிவமுமென்ற வும்மையா லீசுர தத்துவமுங் கூறிய தாயிற்று

சிவன் எழுவாய், நிற்கும் பயனிலை.

நீ முன்னிலைத்தோன்றா எழுவாய்.

போற்று பயனிலை.

இலையபத்மம் வாழைப்பூப்போல அதோமுசமாய் நாலங்குலந் தாழ்ந்திருக்கும். தாழ்ந்திருக்குமென் றோதியிருக்க அக்கமலத்திற் பூசிக்கச் சொல்லிய தென்னெனில்? அதனை யுத்தம பீஜ மந்திரத்தாற் பண்ணி யலர்ந்ததாகப் பாவித்து அதிற் பூஜையென்றது

இதற்குக் காமிகம சுப்பிரபேதம் நிசுவாசம் சூதசங்கிதை காலோத்தரம் கிரணத்து மறிக. (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலநந்தாசனக்கிரமங் கூறுகின்றது

நாடியிதயந்தானும் - இருதய கமலங்களிலே நிருமிக்கப் பட்டதிகான உமையை சிறப்புமையை,—நாபியிலிலடியாய ஞான் முப்பத்தத்துவத்தா லெனவிரசூளத்தாய் - மூலாதாரத்திலே கூர்மம கூர்மத்துக்கு நடுவே ஆதாரசத்தி. கூர்மத்தின்மேல அனந்தனுக்கு பதமாசனம அதன்மேலேயநந்தன நாபிமட்டாய அனந்தனுடைய சிரசிலே பிருதிவி, தாமரைக்கிழங்கு அப்புத் தத்துவ முதலாகக் காரிய மாயாதத்துவ மளவு முப்பது தத்துவங்களும் எட்டங்குல நாளம். பஞ்சாசற்பாவமுந தாமரைத் தண்டி னூல்கள நாளத்தின முள்ளுகள் நூற்றுத் தொண்ணூற றொரு புவனங்கள—மூட்டுமோகினி - தண்டுக்கு மிகமுக்கும் நடு விசைதலை யசோமாயை. அதனமேல்,— சுத்தவித்தை மலரட்டாய் - சுத்தவித்தியா தத்துவ மெட்டிதழாய்,—முழுவி தழெட்டக்கரங்கள முறைமையின் னுடைத்தாய் - இந்திராதி திக்கு பாலருடைய பீசமான அஷ்டாக்ஷரத்தைக் கிரமத்திலே யுடைத்தாய் கிரமமாவது யகாராதி ஹகாராந்தமெட்டும வாயு அக்கி இந்திரன வருணன யமன குபேரன நிருதி ஈசானன திக்குதனங்கள,—ஈசா சதாசிவங்கள - அனந்தாதி மகேஸ்வரர்வ கிபபகரான விஸ்வர தத்துவங்கள் கேசரங்கள, சதாசிவர் வசிக்குஞ் சாதாக்கிய தத்துவங் * கர்ணிகை,—காட்டு-காட்டாகிய சூரிய சோமாக்கி மண்டலங்கள் மூன்றும் தளாக்கிர விரத்தத்திலும கேசராக்கிர விரத்தத்திலுங் கர்ணிகா விரத்தத்திலும இவையிறறுக்களுக்கு அதிபதிக ளடைவே பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்கள இவவாறுள்ள,—கமலாசன மேல-என்றதனுற காணிகையின மேற் சத்திமயமாகிய விமலாசனத்திலே யெனக

கொள்க,—கலாமூர்த்தமாமிவற்றின் கண்ணுஞ்சத்தி விட்ட பருளசிவன் மூர்த்திமானாகிச் சத்தி மேலாகிநிற்பன்-ஈசானாதி பஞ்சபிரம மந்திரங்களின் கலைகள் முப்பத்தெட்டும் சதாசிவமூர்த்தியாம் இந்தக் கலைகளை சசிநியாதி முப்பத்தெட்டு சத்தியு மதிட்டித்திருக்கும் இனி மூர்த்தியைக் கொடுக்கும் பரமசிவனிந்தச் சத்திகளாலாகிய தேகத்துக்குப் பிராணனுமா யிந்தச் சத்திகளுக்கு அதீத நிலையாகிய நிர்விகாரப ஞானானந்த ஸ்வரூபியாகநிற்பன் —இதவிலைவறிந்து போற்றே-இந்த விலைவாயது பராயாதி பஞ்சசத்திகளுஞ் சுத்தமாயையிலே பதிய வந்துற சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம் மூர்த்தி சாதாக்கியம் கர்த்திரு சாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம் என்றைந்து பேதமாயொன்றையொன்று ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தமுறைமையை யறிந்து கன்மசாதாக்கியத்தைப் பூஜைபண்ணவென் றிதன்பொருள்.

இதன் விஸ்தாரங் கிரியா தீபிகையிலே சொன்னோங் கண்டுகொள்க.

* காணிகை - தாமரைக்காய்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதயத் தார்ச்சனைப் பிரகார மறைகின்றார்

நாட்டு மிதயத்தானம் - இருதய கமலமும்,—நாபியில் அடியாய - கந்தமாய்,— ஞாலமுந்தற ரத்துவத்தா லெண்விர ஞளத்தாய,—மூட்டு மோகினி - புறவித்தழ முடிச்சு மாயை,—சுத்த வித்தைமலா - சுத்த வித்தியா தத்துவ முட்பதுமாசனம் ஈசுவர தத்துவ மாகிய,—முழுவித் தொட்டாய்,—ஓம நமசிவாயநம வெனனும,—எட்டெகாரங்கள் முறைமையினி லு

ன் தானாய காட்டு கமலாசனமேல் - காண்பிக்கப் பட்ட ப
து மாசனப் பொருட்டில், சாந்தியாதி நிவிர்த்தி யந்த சது
ஷ்கலா சத்தி மண்டலத்திற் சாந்தி யதீத கலாரூப சிவமண்
டல மத்தியபவிக்கு மாதலால் —ஈசா சதாசிவர்கள் - அந்
தாந்து யதிஷ்டிதாக கலாஞ் சம்புவீசுரர்கள் உருத்திர சதாசிவ
ரொருவருமே யிலிங்கத்திற் பூசிய ராதலாற் கலேசுர சதா
சிவ மூர்த்தி சதாசிவாசனு மாசனத் தந்தாப் பவிப்பார்கள் —அ
வற்றின் கண்ணுஞ் சத்தி : சிவாசனத் திட்டத்துச சாந்தி யதீத
கலாக கொழுந்தா மிந்திகாந்தி காந்த கலா சமஷ்டி விங்கா தஷ்
டாயக ஈசானி முதல மூர்த்தி யீருகுஞ் சத்தி சமஷ்டிக குறி
ச சத்தி,—கலாமூர்த்தமாம - அஷ்டத் திரிமசத கலாகாபபிக
சதாசிவ தேகமாம —வீடடையருள் சிவன - அதிகாரா வஸ
தாரூட பரசிவம,—மூர்த்திமானுஞ் - தேகியாகி,—சதுத்மேலா
க - தேகத்துசசூட சிவரூய,—நிறபன - இருப்பன —இந்நி
லை வந்து போறறே - இசசெய்தி புணாந்து பூசிப்பாயாக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இசயத் தர்சசித்தற்கு, நிலமுதற் சத்தி தத்துவ மீறுகிய முப்பத் தைந்தனையுங் கீழ்வகு முதற பீ·மீறுகிய அவயவங்களாக வுடைய இதய கமலம ஆசனமும, அதன்மேற சத்தி மூர்த்தியும, சிவன மூர்த்திமானுமா மெனபதாம.

சிவதத்துவஞ் சத்தி தத்துவங்கட்குத் தம்முள வேறுபாடு சிறிதாதல் பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணாது சத்தி தத்துவத்து ளடக்கக் கூறினா

சத்தி மேலாகி யென்றதனாற் சத்தி மூர்த்தி யெனபதூஉம பெறப்பட்டது.

அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தா லமைக்க வுருவெனக் கூறி அதன்பின் ஆன்மாவி லர்ச்சித் தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்திமூர்த்தி யென்றன் மலையாமை போலு மெனின்? ஆகாது; அம்மூன்றையு முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்கும வடிவும் அதிசூக்கும வடிவுமெனக் கோடலா னென்பது.

அண்டமோரணுவாம் பெருமை கொண்டு கரணங்க ளெல்லாங் கடந்து நின்ற அவ்விறைவனை அணுவோரண்டாஞ் சிறுமை கொண்டு ஆன்மாக்க ளுய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளும் அவ்வாறு நிற்கின்றான், அதனையறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லை யென்பார் இதனை விளைவறிந்து போற்றே யென்றார்.

தன்னின் முடிக்கலால் ஒழிதல் பாவித்தல் களினும் இவ்வாறே புணர்த்துச் செய்யப்படுமெனக் கொள்க.

திருவிளங்கம்பலவாணருரை வருமாறு.

இத்தன்மை கூடாதவர்களுக்குச் சிவனை யுருவோடு பூசித்து அதனுள்ளே ஆன்மசுத்தி யுண்டாகு முறைமை யருளிச்செய்கின்றார்.

காட்டுமிடியதாலு நாபியின் அடியாய — சொல்லப்பட்ட விந்துமாகிய தாமரைப்பூத் தனக்குக் கிழங்கு நாபித்தானமாய், — நாளமுக்கத் தத்துவத்தா லெண்விரனுளத்தாய — பிருதிவி முதல் கலை பரியந்தமாகவுள்ள முப்பத்தொரு தத்துவத்தாலே அகப்பூவுக்குத் தண்டு எண்விரல் நீளத்தை யுடையதாய், — மூட்டுமோகினி — நாளமும் பூவும் பொருந்தின மூட்டு அதோமாயையாய், — சுத்தவித்தைமலர் — தாமரைப்பூச் சுத்தவித்தையாய், — எட்டாய முழுவிதழெட்டக்கரங்கள் — எட்டு அக்கரங்களும் பூவுக்கு நிறைந்த விதழாய், — முறைமையின் யுடைத்

நாயக நாடி கமலாசனம் - முன்சொன்ன கிழக்குமுதல் இ
ழமுதலான முறைமையினையுடைய பிரமாசனமாயிருக்கிறது
பப்பத்திரண்டு தத்துவத்துக்கும் நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தை
யென்கிற கலைகள் வடிவாம் —மேலீசா சதாசிவங்கள் கலாமூ
ர்த்தமாம் - இந்த வாசனத்துக்குமேல் ஈசுரதத்துவமும் சாதாக்கி
ய தத்துவமும் நின்கிற கரணிகையாம் இவை யிரண்டிக்குமசா
க்கியும் சத்திபாதிகமும் வடிவாம் —இவற்றின் கண்ணுற்று
சத்தி - சத்தித்தத்துவம் இந்த கரணிகையிற் கண்ணுறுன வித்து
க்களாம்,—விட்டையருள சிவன்மூர்த்திமானுக்குச் சத்திமேலாகி
நிறபன - மோக்ஷத்தைத் தருகிற அந்த நாதம அதற்குப பிரா
ணமாய மேனிருந்தாருமாயச் சத்தி தத்துவத்துக்கு மேலு
மாய இதப பூவுகத்துக் கந்தமாய் நிறபன — அந்தச் சிவனை
இந்த விலைவறிந்து போற்றே - இப்படி பூசித்தா லுண்டாகிய
பயனை யறிந்து அந்தச் சிவனுனென்று சோகமபாவனை செய்கி
றதுதானே அகத்தியாக பூஜையாம்.

இதற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம், ௯-சூ, அ-வெ,
"ஒன்றுமதுள மலாவித்தைக் கலாரூப, மெண்ணரியவீசா ச
தாசிவமும்—மண்ணிற, கவியுருவா காதமாகுஞ் சத்திபதன் சண
ணு, நிலைபதிவா மசிவனுமே னா வென்னுமதுவ கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அத்துவா சோதனை செய்து சிவ
னைக் கூடுகிற வகத்தியாகத்தின் முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நாபியினில் - உந்தியில்,—ஞாலமடியாய் - பிருதிவித்தத்துவ
ம கீழ்ச்சாக்கவும்,—முதற்றத்துவத்தா லெண்விரனுளத்தாய -
பிருதிவியை முதலாகவுடைய வினை யப்பு முதலிய இருபத்தரூ

னாறு தத்துவங்களு மெனவிரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவா கவும்,—மூட்டுமோகினி சுத்தவித்தை மலரிட்டாய-அசுத்தமா யையின் காரியமாகிய வித்தியாதத்துவங்க ளேழுஞ் சுத்தவித் தையுமென்றும் எட்டுத்தத்துவங்களு மெட்டிதழ்வடிவாகவும்,— முழுவிதழெட்டக்கரங்கள் முறைமையினிலுடைத்தாய் - அவ் விதழெட்டிற்கு முறையே அக்கரங்களை யுடையதாகவும்,—ஈ சாசதாசிவமும் கலாபூரத்தமாம் - ஈசுவரனுஞ் சதாசிவமுமென் றி ரண்டு தத்துவமும் அறுபத்து நாலென்னப்படும் கேசரவடிவ மாகவும் பொகுட்டு வடிவமாகவும்,—சத்தியவற்றின் கண்ணுற்று ம் - சத்தித்தத்துவம் பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வீஜவடிவமாகவும் உடைய,—நாட்டமிக்கயங்காணுங் காட்சிக் கம லாசனம்-நாட்டப்படும் மிக்கயம் கமலாசனமும்,—மேலசத்திமே லாகி-அதன்மேற் சத்திமேலாகியும்,—வீட்டையருள் சிவன்மூர்த் திமானாகி நிற்பன் - வீட்டினை யருளுகின்ற சிவன் மூர்த்திமா னாகி நிற்பனாதலின்,—இந்த விளைவறிந்து போற்றே

இம்முறையை யறிந்தாசிப்பாயாக வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய வங்கரியாகத்தக்கு வேண்டுமுபகரணங்களு

மதனாற் பிரயோஜனங்களு முணர்த்துகின்றார்

அங்குரியார் கந்தனை முதற்சாதனமா யனைந்தி டுவர் தத்தாலு மானமசுத்தியாலும், கந்தமலர் புகை யொளிமஞ்சனமமுது முதலாகக் கண்டனவெல்லாம் னத்தாற் கருதிக்கொண்டு, சிந்தையினிற் பூசித்து சி வஞானத்தாற் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தற்பணப்புக்

விளகக, வநதிடுமவ் வொளிபோல மருவியராளத்
தே வரவரவந திடுவன்பின மலமானதறுமே. (௧0)

(இ - ள) அநதரி யாகந சன ஊ முததி சாதனமா யறை நதடுவா — ஞாதாகக ளிநத அநதரியாகபூசை ஞானயோகமாதலா லிதுவே பரமமான மோக்ஷத்துக கேதுவெனறு சொலலுவாகள அஃதெககாரணததாலெனில?

அதுதானு மானமசுததியாகும — அநத வநதரியாகநதானு நாடோறு மபறறவே யானமாவுககுச சுததியாம அஃதியறறுமஃ தெஙஙனமெனனில?

கநதம — சநதனம். அஃதாவது, போகததிற பறறில்லாமையால் வைராககியமாகிறதே சநதனம்.

மலா — அட்டபுஷபம அஃதாவது, சொல்லாமை. யிநதிரிய நிககிரகம. அஃதாவது, புறககருவியின வழி போகாதிருததல்.

சாநதி — அஃதாவது, உட்கருவி யடசகலதயை ஞானம சததியவசனம பேசுகை தவம் பாவம அஃதாவது, மனவழுககற றிருததல் என வெடடிவையு மறிக

பூவார மலாகொண் டடியார தொழுவார.
எனறு ராதலி னறிக

புகை — தூமம. அஃதறிநது, பிராணயாமமா போககுவரவுடனே கூடியிருககிற மனமாகிற பாததிரததிலே பிராணனாகிற அககினியை யிடடு காவமெனபதொரு தூபங்கொடுககை.

ஒளி — ஞானதீபம் அஃதாவது, புத்தியெல்லாத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கையால் ஞானமே தீபமாயிற்று.

மஞ்சனம் — திருமஞ்சன நீர்.

அமுத முதலாக — பிரத்தியாகாரமாகிற அமுருதமே நைவேத்தியம் அஃதாவது, இந்திரியத் துவாரங்களிலே பற்றினமனத்தை யகத்த விந்திரிய விஷயங்களிலே செல்லாமற் றிருப்பிக்கொண்டுபோய்ப் பலகாலு மித்தியத்திருத்தல்.

கண்டவெல்லாமனத்தாற் கருதிக்கொண்டு — இவைமுதலிய வெல்லாத்தையு மிந்தப்படியே பாவித்து உபசாரங்களைக் கொடுத்து.

சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவஞானத்தால் — சிவஞானத்தாற் சிந்தையினிற் பூசித்து என்பது மாறுக. சர்வவியாபியாயிருக்கிற சிவஞானவிதியாலானமானஸீகத்திலே யிப்படிப் பாவகத்துடன் பொருந்திப் பூசிக்க.

சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தருப்பணத்தைவிளக்கவந்துமய வொளிபோல — கண்ணாடியை விளக்கவிளக்க எப்படி மலினம்போய்ப் பிரகாச மதிகமா மதுபோல இவனு மானமானதினைக் கண பலகாலும் பலகாலும் நினைக்க நினைக்க ஞானம் பிரகாசியாநிற்கும்.

மருவியாருஞானத்தே வரவரவுந் திடிவன் — அனவரதமும் நினைக்க நினைக்கச் சிவஞானமானவை பொருந்தி யிரண்டறநிற்கிற சிவன் பிரகாசியா நிற்பன்.

பின் மலமானதும்மே. — சிவப்பிரகாச முண்டானவாறே யிவனிடத்துண்டாய மலங்களும் விட்டு நீங்கும். எ-று.

சிந்திக்கச் சிந்திக்க என்று வரவரன்ன விரகூட்டிறக கி ளாதகலின அஃதிரட்டைச் சொல்லென்வறிக.

அறு - சுட்டு

தான் - அசை

உம்மை - எதிரது தழீஇய வெச்சம்

அறிந்தோர் அறைவர், அரன் அறம் என, எழுவாய் பய னிலை கூட்டுக

"ஒட்டமபெறு மனையகத்தே யுள்ளமே தகளியாக, மட்டமப டு மூனைநெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி, யிட்டமபடு ஞானத் தீயா லெரிகொள விருந்துநோக்கிற், கட்டமபமா காளைதாளை கழலடி காணலாமே" எனவும் "காயமே கோயிலாகக் கடி மன மடிமையாக, வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி லிங்க மாக, நேயமே நெய்யும்பாலு நிறையநீ ரமையவாட்டிப், பூ சைகொ ளீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே" எனவுமறிக

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் சுபரபேதம் வாதுளம் மோக சுரோத்தரம் பூசாதத்துவத்து மறிக.

இந்நிலை கைவாராதார் புறத்திலிற் பூசிக்கு மவைகளைப் பாவித்துப் பூசிக்கவென்பதும் பெறும். (௧௦)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதுவுமது

அகத்திரியாகத் தன்னை முக்திசாதனமா யரைத்திடுவ ரது தானு மான்மசுத்தியாகும் -இருதயத்துள்ளே சிவனைப் பூசிப்ப தை முத்திக் குபாயமாகப் பெரியோர்கள் சொல்லுவர்கள் அந் த வகத்திரியாகந்தா னான்மசுத்தி யாகும்-ஆன்மசுத்தியாவது ஆ ணவ மாயை கன்மமென்கிற மும்மலங்களு நீங்குவது அதுவே முத்தி.

மேல் பூஜைபண்ணு மடைவு,— கந்தமலர்ப் புகையொளிமஞ்சன மமுது முதலாகக் கண்டனவெல்லா மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு - ஜலம் கந்தம் புஷ்பம் தூபதீப நைவேத்திய மாதியாகவுண்டான வஸ்துக்க ளெல்லாத்தையு மனத்தினாலே யுண்டாக்கிக்கொண்டு உண்டாகுமவாறு, பிருதிவி பீஜத்தையுச்சரித்து அசாதாரண பிருதிவியிலே நின்றும் கந்தம் புஷ்பம் தூபம் வஸ்திரம் உபவீதம் அன்னம் அபூபம் தாம்பூலமுத லநேக வஸ்துக்களையும் அப்பு பீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண அப்பு தத்துவத்திலே நின்றுஞ் ஜலம் பால் தயிர் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு முதலான நெகிழ்ச்சியான வஸ்துக்களையும் வன்னி பீஜத்தையு ச்சரித்து அசாதாரண வன்னி தத்துவத்திலே நின்றும் தீபம் ரத்தினாபரணம் தர்ப்பணமுதலான பிரகாச வஸ்துக்களையும் வாயு பீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண வாயு தத்துவத்திலே நின்றும் ஆலவட்டம் விசிறி சாமர முதலான சலன வஸ்துக்களையும் வியோம பீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண வியோம தத்துவத்திலே நின்றுங் கண்டாநாதம் கிங்கிணிநாத முதலான நாதங்களையு மிப்படிச் — சம்பாதிதமான வஸ்துக்களினாலே,—சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனை - ஆன்ம லிங்கத்தினாலே சிவனைப் பூசித்து மேல்,— ஞானத்தாற் சித்திக்கச் சிந்திக்கத் தாபனத்தைவிளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல் மருவியாளுந்தே வரவரவந்திடுவன்பின் மலமாவதறுமே - சிவனை யென்பது நிர்மலத்திபம் சிவனை யவனது ஞானத்தினாலே சிவபாவனையை மேன்மேலும் பண்ணக் கண்ணாடியை விளக்க விளக்க முன்னம்பிரகாசமா யிருந்த வொளியே பிரகாசமானதுபோல அநாதியேயான மாவிலே பிரிவறப் பொருந்தி யிருக்கிற சிவன் சிவ பாவனை கைவரக் கைவரச் சிவனு மதிகமாகப் பிரகாசித்துப் பிரகாசித்து வருவன். தந்நுணுக்கமாக வாணவமலமும் நீங்கி நீங்க வ

து சிவன் பூரணமாகப் பிரகாசிக்க மலம் நிச்சேஷமாகப் போமென் றிதன்பொருள்.

-- சமயாதீதம் - சமயாதிக்கப்பட்டது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இவ் வந்தரியாகமும் ஒருவழி யான்ம சுத்திமுன்னுஞ் சப பின் பண்ணப்படுஞ் சாலம்ப சிவயோக மூலமாதலாற் சாலம்ப சிவயோக மாராகத்தாற் சமஞ்ஞக்ம போய்ச் சமஞ்ஞத முற்றுப் பாச முத்தி நிராலம்ப சிவயோக பாத்திர சின்யாத்திரான்ம சுத்திக் குறி யான்ம சுத்தியாமன்றற சாலம்ப சிவயோகமல்ல மபித தந்தத்து நிராலம்பித்து நிராலம்ப சிவயோகம் பண்ணப் பரமுத்தியா மென்று பகாகின்றார்.

ஞானத்தால் - முன்சொல்லியபடி இருதயத்திருந்து நிராலம்பித்துப் பண்ணும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்,—சிந்திக்கச் சிந்திக்க - தியானிக்கத் தியானிக்கத் தியானமுற்றுச் சிவ சமாதியால்,—மருவி யானுளத்தே வரவர - சிவனான்ம சிற் சத்தியின்கண் சாந்நித்தியஞ்சுச் சாந்நித்தியஞ்சு,—மலமானதுமே - மலமுத்திவருமே,—பின் தருப்பணத்தை விளக்க வந்தது மவ்வொளிபோல ஆன்மா,—வந்திடுவன் - சிவத்துவாபிவியக் தமாகுவன் —வந்திடு மவ்வொளிபோல ஒளி வரவர மருவி யான் வந்திடுவன்,—மலமான தறுமென் றுரையமைத்தாற் காரிய முந்தத்திலும் காரணம் பிந்தத்திலுமாய வியத்தி முந்துசூட் முத்தி பிந்துதலுமாய முறைமைத் தடபுவரும் வந்திடு மவ்வொளிபோல மருவியான் வந்திடுவ னென்றுழி திஷ்டாந்த விரோதமா மாதலானு மப்படி யுரைப்பதன்று.

மற்றையவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

சாணைக்குருப் பொடியிட்டு விளக்க விளக்க ஒளி மேலிட்டு மாசு நீங்குமாறு போல, ஆன்மாவின் கண் அவ்வாறு ஞானத்தாலோசித்தலும் ஓய்தலும் நிட்டை கூடலுஞ் செய்யச் செய்ய அங்ஙனஞ் சிவம் மேலிட்டு மேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றும். தோன்றவே ஆணவமலந் தேய்ந்து தேய்ந்து பற்றறக் கழியும். அங்ஙனமாதல் சுத்திக்கு ஏதுவாகலான் அவ்வநுக்கிரியாகம் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் முத்திசாதனமென்றறிக என்பதாம்.

அத்தானுமானம் சுத்தியாகுமென ஒற்றுமை பற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உவமை சிறப்பு.

கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுது முதலாகக் கண்டன வெல்லா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு சிந்தனைத்தனி லாசரிக்க வென்னவே, அவற்றை யாவனை கற்பித்துக் கோடலு மநுவாதத்தாற் பெறலாம்.

மனத்தாற் கருதுமாறு "காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக" என்பது முதலிய திருவாக்குக்களானு மறிக.

ஞானத்தா லென்பதனை ஆசரிக்க வென்பதனோடுங் கூட்டுக.

சிந்திக்க வென்றது முன்னையது ஓய்தலை மேற்று.

இவையிரண்டுஞ் செய்யுளாலும் அக்கிரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாணவைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

———

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி யுள்ள பூசையாகச் சொல்லப்பட்ட அந்தரியாகத்துக்குப் பயனெப்படி யென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச் செய்கிறார்.

அந்தரியாகந்தன்னை முத்திசாதனமாய் மறைந்திடுவர்-இப்படி பூசிக்கிற உட்பூசையாகிய அந்தரியாகத்தை மோக்ஷயேதுவென்றே சொல்லுவாராக ளறிவாளுடையோர்—அதுதானும் மானம் சுத்தியாகும்-அந்த வந்தரியாகந்தான் உயிர்க்கு விளக்கமுமாம் இந்தப் பூஜைக்குவேண்டான வுபகரணங்களேதென்னில்?—கந்த மலர்ப்புகையொளிமஞ்சன மமுதமுதலாகக் கண்டனவெல்லா மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு - கந்தபுஷ்ப தூபதீப மஞ்சனந் திருவமுது முதலாக நூல்களிற் சொல்லப்பட்டன வெல்லா மனத்தாலே சங்கற்பித்துக்கொண்டு,—சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனை - தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற பரமேசுவரனைத் தன்னுடைய விதயத்திலே பூசித்து,—ஞானத்தாற் சிந்திக்கச் சிந்திக்க - சிவஞானத்தாலே அவனைச் சந்ததமும் நினைக்க நினைக்க,—தற்பணத்தை விளக்க வந்திடுமொளிபோல்- கண்ணாடியை விளக்கவே மேன்மேலுண்டாகிற பிரகாசம்போல,—மருவிடு ஞானத்தே வரவரவந்திடும் - சிவன் ஆன்மாவைப் பொருந்தி நின்று மேலேமேலே பிரகாசிப்பாய்நிற்பன் அங்ஙனம் பிரகாசிக்கவே,—பின் மலமானதறுமே - மூல அநாதியே மறைத்துக்கொண்டு நின்ற ஆணவமலமாகிய வந்த வந்தகாரம் இப்பொழுதிந்தச் சிவப்பிரகாசத்தாலே நீங்கும்.

இன்னுஞ் சொல்லிய பூசைக்கு வேண்டத்தக்க வுபகர

ணக்கரில்லா மனத்தாலே சங்கற்பித்துக்கொண்டு ஞானத்தாலே யுள்ளே பூசிக்கிற பூசை ஆன்மசுத்தியென்றும் அப்படிப் பூசிக்கவே இவனுக்குச் சிவப்பிரகாச முண்டாமென்றும் அந்தச் சிவப்பிரகாசத்தினாலே பாசமானது நீங்குமென்று முறையையுமறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தற்பணத்தைக் விளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல - கண்ணாடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்கவிளக்க ஒளிமேலிட்டு மாசுநீங்குமாறுபோல,—சிந்தையின் மிறைசிவனை - ஆன்மாவிலிறைசிவனை —அந்தமலர்ப்புகையொளிமஞ்சன மமுதமுதலாகக்கண்டனவெல்லாம்-சந்தனம் புட்பந் தீபந் தூபந் திருமஞ்சன மன்னமுதலிய பூஜாத் திரவியங்களெல்லாம்,—மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு ஞானத்தாலர்ச்சித்துச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க-மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு ஞானத்தா லர்ச்சித்தலும் ஓம்புதலுந் தியானித்தலுஞ் செய்யச்செய்ய,— மருவியாருளத்தே வரவர வந்திடுவன் - ஆணிப்பொருந்திய சிவம் உள்ளத்தின் கண்ணே மேலிட்டு மேலிட்டு வந்துவிளங்கித் தோன்றும் தோன்றவே,—பின்மலமாவதறுமே - பின் ஆணவமலம் தேய்ந்து தேய்ந்து பற்றறக்கழியும்,—அதனாலான்ம சுத்தியாகு மந்தரியாகந்தன்னை முத்திசாதனமா யறிந்திடுவா-அங்ஙன மான்மசுத்திக்கேதுவாகலா னவ்வந்தரியாகம் ஒருதலையான வேண்டப்படு முத்திசாதன மென்றறிக.

இவையிரண்டுஞ் செய்யுளானு மந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அச்சிந்தனைக்கு ஒருதலையான வேண்டப்படுவ தென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

அந்நிட்டையைப் பிரிந்தகாலத்திற் புறப்பூசை
யில் விருப்பமுண்டாகி லொப்பின் மு
டித்தலாக வுணர்த்துகின்றார்

புறம்பேயும் மாலைகழல்கள் பூசிக்கவேண்டிற் பூம
ரத்தின் கீழ்த்திரந்த போதுகளுங்கொண்டு, சிறந்தாரு
ஞ் சாசிவனை ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்கும் படியிங்கு
ச் சிந்தித்துப்போற்றி, யாம்பாவங் கடந்தா மெனக
டவோமெங்கு மாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புற மெ
ன்றேதே, திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றே
சாதியார் தம்முடைய செய்திதானே (௧௧)

(இ-ள்) புறம்பே — புறப்பூசையுஞ் செய்யவேண்டிற்றாயின்

யு மாலைகழல்கள் பூசிக்க வேண்டில் — தன்னைப் பூசிக்க அஃதெவ்வாற்றானெனின்?

பூமரத்தின் கீழ்வீழ்ந்த போதுகளுங் கொண்டு — பாதிரி கோங்கு அலரிமுதலிய கோட்டு னின்று வீழ்ந்த பூமுதலியவற்றாற் பூசை செய்க.

இது மனையிலக்காதலால் புறத்துஞ் சிவபூசை பூவாற் புரிவாக கருத்தின் மலையிலக்கேயாம். எனவறிக

சிறந்தாருஞ் சாசிவனை ஞானத்தாலிங்குச் சிந்திக்கும் படியங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி — சர்வஞ்ஞனா யெவ்விடத்து நிறைந்து நிற்கின்ற அழகிய சிவனை யகத்தரியாகம பண்ணு முறைபோ லிவ்விடத்து மப்படியே கருதிப் பூசிப்பதுஞ் செய்து தோத்திரஞ்செய்து

அறம்பாவங்க டகு நாமெனகட வோம் யாமே யிவ்விடத்துச் செய்யும் புண்ணிய பாவங்கட் கவனே தலைவனாதலா லவனறி வினைச் செய்யு மெமக்கென் னறிவினையாலி வற்றினுக் கெவ்வாறு வுரியோமென்று, க ருதி யென்னவே யான்மசமர்ப்பணங் கூறிய தாயிற்று

எங்குமுளனா யவனைக் கண்டுக் காலகப்புறமெ னறதே சர்வவியாபியா யிருக்கிற சிவனை யிப்படி த் தரிசித்துவிட்டுத் தகப்பூசை புறப்பூசை யென விகற்பித்துக் கருதலின்றிப் பூரணத் தைவிட்டு நீங்காது

திறம்பாதே ப ணிசெய்து நிற் கையன்றே சீர டியாராகமுன்ட ய செய்திதானே சிறப்பினையுடைய ஞாதாக்கள் இந்த நி லைபிறழ் பிரியாதற்றுத் தோன்றின கணமே யவன் பணியேயென்று பிறழாமல் வழிபா டுசெய்து நிற்கும் எ-று

செய்து-எழுவாய்.

நிற்கை-பயனிலை

புறம்பேயு மென்னு மும்மை யிழிவுசிறப்பு

ஏகார மெதிர்மறை.

இதற்குத் தேவிகாலோத்திரம் சிவத்தந்திரம் இரகசியசா ரத்து மறிக (௪௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

புறம்பேயு மரணகழுவ பூசிக்கவேண்டில்-முன்சொன்ன வ க்கிரிய சனத்திலே மன தலம்பிறவாமற் புத்தியிலும் பூசிக்கவே ணுமென் றிச்சையுடைத்தாமாகில்;—பூமரத்தினை முதாகத

போதுகளுங்கொண்டு - சிவனுக்குச் சாத்தவுரித்தாகிய பூவையு
டைய மரத்தினின்கீழுதிர்ந்த வத்தப்புஷ்பங்களையும் முறைமையி
னாலே திருமஞ்சன முதலானவையிற்றையுங் கூட்டிவைத்துக்
கொண்டு,—சிறந்தாருஞ் சீர்சிவனை ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்
கும்படி யிங்குஞ் சிந்தித்துப்போற்றி-எவ்வுயிருக்குஞ் சிறப்புயி
ராய பொருந்தியழகுபெற்றிருக்குஞ் சிவனை ஞானத்தினாலே
முதல் இருதயகமலத்திலே பாவித்தபடி யாசனமூர்த்தி மூர
த்திமானைப் புறத்திலே க்ஷணிகலிங்கத்திலே யாகுதல் ஆசா
ரியர் கொடுத்த வாணலிங்கத்திலே யாகுதல் பூசைபண்ணி,—
அறம்பாவங்கட்குநா மென் கட்டோமென்று - இந்தப்பூசை ப
ண்ணுகிறவிடத்திலே — நானாதிக்குகளிலும் மந்திரக்கிரியா
பாவனாத திரவியங்களினுடைய +சாங்கத்திலும் *வைகல்லி
யத்திலு முண்டான புண்ணிய பாவங்களுக்கு நமக்குமென்ப
போகாது சிவன் கூட்டின கரணங்களையுங் கொடுத்த திரவிய
ங்களையுங்கொண் டேவினபடியே செய்தோமென்று பணிப
ன்று உம்மை சிறப்பும்மை,—ஆண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்
புறமென்னாதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றோ சிரஷ்
யாத்தமுடைய செய்திதானே - பதியாகிய சிவனை யெண்ணி
றந்தகால மறியாம லிருந்தும் ஆசாரிய ருபதேசத்தினாலே சிவ
ன் சுவாமியென்றும் நாமடிமை யென்றும் அறிந்தபின் புளு
ம் புறம் பென்னும் லெவ்விடத்துஞ் சிவனுக்கடிமைத் தொ
ழில் செய்வதன்றோ வழகிய சிவனடியார் தொழிலாவதென
றிதன்பொருள்

எட்டாஞ்சூத்திரத்தில் 'புதியவிரைப்போது' என்றுசொல்
லி யிவ்விடத்துப் பூமரத்தின் கீழிருந்த தென்றது விரோத
மென்னில் அஃதன்று எட்டாஞ்சூத்திரத்திற் சொன்னது கிரக
ஸ்தவிஷயம், இவ்விடத்துச் சொன்னது சந்யாசிவிஷயம் சங்கா

சிகரு 'புஷ்பாஞ்சலிஞ்ச நிருத்தஞ்ச என்றும் யவ்யதம் பஞ்சபுஷ்பம் ஸ்தோத்ரத்வயம் யதிபூஜகம்' என்னும் ஆகம வசனத்தினுல் வ்யாக்யையால்

-- நூனாதிகம் குறைச்சல், + சாங்கம்-நிறைவு, * வைகல்யம்-குறைவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சதா சமாதி நிஷ்டனுக்குச் சமாதி கலைந்த மனச் சஞ்சலம் வந்தகாலத்துப் புறப்பூசையும் பூசிக்க வேண்டியதென்று புகலுகின்றார்.

ஞானத்தால் - நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்,— அங்கு - நிராலம்ப சிவயோகத்தில்,—இங்கு- முன்சொல்லிய கலாமூர்த்தமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும்,—நிராகாரமாயுமிராகருபிராயச, சிந்தித்துப்போற்றி - தியானித்துப் பூசித்து,— ஆண்டவனை என்றது பூசாகாலத்திற் பூசிய பூசகத் தன்மையா லுணர்த்தத் சமாதிகாலத்திற் சுவதந்திரமாயொப்பாக வொப்பிக்கும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தின் மூலைக்குஞ் சமாதியிற் சாற்றப்படாது.

" நாஸ்திபூஜாகயஸ்காரோ நஜபோத்யாநமேவச
கேவலம்ஞேயமித்யுக்தம் வேதிதவ்யம் நகிஞ்சந."

என்று தேவிகாலோத்தரத் திருத்தலால்,
மறைநய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒருகுறியினைக் கணிறைவனைக் காணப்பெறின், அகம்புறமென் றிரண்டாலர்ச்சனை புரியுமிந்தச்ச

கம் போலப் புண்ணிய பாவங்களைக் குறித்தலின்றி அதுவே நி துவே யெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாண்டு மொருபெற் றியராய் இடப்பணி செய்து நிற்றலே மெய்யடியார் செய்தி யா கலான், அகத்தே காணும்படி புறத்தேயு மொரு குறியிற் கண் டு அரன்கழல் பூசிக்கற் பாற்று. அதற் குபகரணம் வேண்டுமா யின், முயன்று வருந்துதலு மாகாமையான், மரத்தினின் றுதிர் ந்த பூக்களும் ஆறுகுள முதலியவற்றி னுள்ளதாகிய நீரும் அயாசக மாய் வந்த அமுது முதலாயினவுமே ஆண்டைக் கமையு மென் பதாம்.

போற்றிப் பூசிக்க வென விடையும்
புறம்பேயு மென வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று
போதுகளு மென்ற வும்மை எதிரது தழீஇயது
இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூறப் பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஞானவான்களுக்கு இந்த வுட்பூஜை யொழிந்த புறப்பூஜை வேண்டுமோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கிப் புறப்பூஜை பூஜிக்கவேண்டினும் அந்த ஞானத்தினாலே பூஜிப்பாயென் றருளிச் செய்கிறார்

புறம்பேயுமரன்கழல்கள் பூசிக்கவேண்டில்-உட்பூஜை யொழிந்து புறத்திலும் பரமேஶ்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை யர்ச்சிக்கவேண்டியிருந்தா லதனாலே,—பூமரத்தினின் றுதிர்ந்தபோது களுங்கொண்டு- பூவுள்ள மரத்தினின்றே யுதிரப்பட்ட புஷ்பங்கள் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலான திரவியங்களுங் கூடக்கொண்டு,—சிந்தாருஞ் சிவஞானத்தாலே சிந்திக்கு

யப்படி யங்கு சிந்தித்துப்போற்றி- சிறப்புப்பொருந்திய வழகிய
பரமேசுரவரனை சிவஞானத்தாலே யங்கு குடபூஜையிலே தரிசித்
து இரண்டற நிற்கிற முறைமைபோல இவ்விடத்திலும் அப்படி
யே கண்டாசரித்துத் தோத்திரமுஞ்செய்வது இந்த முறை
மையிலே நிற்கையினாலே,—அறம்பாவங்கட்கு நாமென்க ட
வோம்- பிராரத்தகன்மந் தலையுமளவுந் தேகத்திலேநின்று சுக
துக்கங்களைப் புசித்தாலும் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் நமக்கு
ந் தொந்தங்களை யுண்டாகாது நாமஞானமாய நிற்கையினாலே,—
எங்குமாண்டவனைக் கண்டக்கால் - எவ்விடத்திலும் நம்மை ய
டிமைகொண்ட பரமேசுவரனைக் கண்டவிடத்து,—அகப்புற
மென்றே-உள்ளென்றும் புறம்பென்றும் நினையாதே உள்ளும்
புறம்பு மொருநீர்மையாகக் கண்டு,—திரம்பாதே பணிசெய்து
நிற்கையன்றோ சீரடியார்தம்முடைய செய்திதானே- இந்தநிலை
திரியாமல் எங்குமவன் பரிபூரணனாய் நிற்கையால் எவ்விடத்
திலும் வழிபாடுசெய்து நிற்பதல்லோ திருவுளத்துக் குவந்த வடி
யார்க்குள்ள செயல்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, ஞானவான்களுக்கு உட்பூஜை ய
யையுமென்று புறப்பூஜை வேண்டினும் அந்த உட்பூஜையை
ப்போல வாசிக்கவேணுமென்றும் பரமேசுவரனை வழிபடுமி
டத்து எங்கும் பூரணமாய் நிற்கிற முறைமை யறிந்து உள்ளும்
புறம்பு மொருநீர்மையாக வழிபாடு செய்யவேணு மென்னு மு
றைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அகப்புறமென்றே யாண்டவனைக் கண்டக்கால் - அந்த
த்தால் புறத்தாத வொருகுறியினைக் குறைவினைக் காணப்பெற்றி

ல்,—அறம்பாவமகட்கு நாமெனக்கடவே மென்றும - அகம்புறமென்றிரண்டா லாசசனைபுரியு மிந்தச்சகம்போல புண்ணிய பாவங்களைக் குறித்தலின்றி,—திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றோ-அதுவே திருவேறெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யார்னைடுமொரு பெற்றியரா யிட்ட பணிசெய்து நிற்றலே.—சீரடியார் தம்முடைய செய்திகானே - மெய்யடியார் செய்தியாகலான,—சிறந்தாருஞ் சீரசிவனை - அகத்தே காணும்படி சிறந்து விளங்குகின்ற முதல்வனை,—ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்கும்படி-ஞானத்தா லுள்ளேகண்டாற்போல,—புறம்பேயு மிங்குற்று சிந்திந்து - புறத்தேயு மொருகுறியிற்கண்டு,—அரன்கழல்கள் போற்றிப்பூசிக்க - அரன்கழல்கள் பூசிக்கற்பாற்று —வேண்டிற் பூமாத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு பூசிக்க - அதற்கு பகரணம் வேண்டுமாயின், முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிகனை வருத்துதலு மாகாமையின் மரத்தின்கீழுதிர்ந்த பூக்களுமாறு குளமுதலியவற்றி னுள்ளவாகிய நீரும அயாசகமாய் வந்த அமுதமுதலாயினவுமே யாண்டைக் கொள்கையும.

இதனானே புறப்பூசையு மாண்டைக் கங்கமாதல் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சர்வ வியாபித்துவத்தை யறிந்து வழிபட்ட
வானமாக்களுக்கு அவன் கொடுக்கும் வரி
சை யீதென றுணர்த்துகின்றார்.

இங்ஙனத்தி னெரிபாலி னெய்பழத்தினிரத மெ
ள்ளினெண்ணெணையும்போ லெங்குமுளனிறைவன்,
வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவேயருளு மல

மறுபபோ ரானமாவினை மலரடி ஞானததாற, சிந்தனை
செய நாசிககிற சிவனுளததேதோனறித தீபிரும
பைச செயவதுபோற சீவனரனாப, பநதனையை ய
றுததுததா னுகித்தனனுருவப பரபபையெலாங
கொடுபுகுந்து பதிபபணிவனவாலே. (கஉ)

(இ-ள) இநதன ததினெரி	மரததினக ணககினி யடிதொடுகது நுனி யளவாக வியாபிதது நிறகுமாறுபோலவும
பாலினெய்	பாலினக ணெய யெஙகும வயாபிதது நிறகுமாறுபோலவும
பழததினிர தம	பழததினக ணிரதம வயாபிதது நிறகுமாறுபோலவும்
எளளினக ணெணெயும போல்	எளளினிடததுத தைலம வியாபிதது நிறகுமாறு போலவும
எஙகுமுள னிறைவன	இறைவ னெஙகுமுளனெனப பதமாறுக. சிவனு மிபபடிச சாவவயாபியா யிருபபன
வநதனை செய் தெவ விடத்தும வழிபடவே யருளும	அகபபூசை புறபபூசையெனக கூறியவற றுளொனறுள வழிபடவே யககசசிவன ருனை சாநநித்தியமாய நின றுனமாககளுககு அனுக கிரகத்தைச செய்வன.
மலமறுபபோ ரானமாவின மலரடி ஞானத தாற்சிநதனைசெய் நாசசிககில	மலரடி ஞானததாற சிநதனைசெய் நாசசி ககிலானமாவினமல மறுபபோ ரெனப பத மாறுக. மலாபோனற அவனது திருவடிக ளை யடையக கருதும ஞானததாலே விரு பபததுடன பாவிததுப பூசிககி லககவா னமாவினகண் ணுறிடியே பொருநதின ஆண வாதி குறறம போமபடி.

சிவனுனாத்தே தோன்றி — தன்னை வழிபடாநின்ற ஆன்மாக்களிடத்தி லுண்டாகிய திருவருளினாலே அவரிடத்திலே பிரகாசியாநிற்பன் ஓரிடத்திலே பிரகாசிப்பனென்னாநீராகில் அவனேகதேசியாய் விடானோவெனில்? சிவனது வியாபகந் தடைபடாதாகையா லதற்கா னிழிவில்லை

தீயிரும்பைச் செய்வது போற் சீவன் றன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கி — அக்கினியானது தன்னைச் சேர்ந்த விரும்பை யெப்படித் தற்சொரூபமாக்கிறது, அது போல இந்தச் சிவனுந் தன்னைப் பொருந்தின வான்மாக்களுடைய ஆணவாதிமைப் போக்கி யவர்களறிவை விளக்கித் தற்சொரூபமே யாக்கி

தன்னுருவப் பருபமை யெலாங் கொடுபுகுந்து பதிப்ப னிவனபாலே — தன்னைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களையு மிச்சாஞானக் கிரியைகளையு மிந்த வான்மாவிடத்திலே கொண்டுவந்து பதியாநிற்பன் எ-று.

ஆன்மா விச்சாஞானக் கிரியாசொரூப னென்று முன்னோதியிருக்க இப்பொழுது கொடுப்பனென்ற தென்னைபோவெனி லது பாசத்துடன் கூடினபோது விருத்திகாரியமாகச் சீவிக்கும், ஈணுடு நிச்சயரூபமாகவே சீவிக்கு மதனையே யிப்பொழுது கொடுத்ததெனக் கூறியதெனவறிக.

இறைவன் - எழுவாய.

எங்குமுளன - பயனிலை.

அந்த விறைவனே பதிப்பனென்பதும பயனிலை

ஒழுவாயு மிரண்டுபயனிலையுங் கொண்ட தெனவறிக

இதற்குச் சர்வஞானோத்தரம் ஆக்கினேய புராணந் தமறிக. (சு உ.)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலுமதற்கே புறநடை

இறைவனிதனைத்தினெறி பாலினெய பழத்தினிரத மௌளி
னக்ணணேயும்போ லெங்குமுள னெவ்விடத்தும வாதனை
செயது வழிபடவேயருளும -போல் என்பது கடைநிலைத்தீபம,
பதந்தோறு மொட்டிய பொருளாகக சகத்காத்தாவாகிய சி
வன சராசராதமகமாகிய பிரபஞ்சமெங்குங் காஷ்டமு மக்கி
னியும போலவும பழமுஞ் சுவையும போலவும் எளுமெண்ணெ
யுமபோலவும பிரிவறனினறுளன ஆகலால சராசரப பேதங்க
ளிலே எந்தமூர்த்தியிலே சிவபாவனைப பண்ணிப பூசித்து வழி
படினும அதறகுத்தறகேற்றபலங்களைப பூமியாதிபத்தியம சுவாக
சமுதலாக சிவசாமீபய பரியந்தமும போகங்களை யெல்லாங
கொடுப்பன இவ்விடத்தனேக திட்டாநதங்களினாலே அதனை
தம திடமபண்ணினது.—மலமறுபபோ ரானமாவின மலரடி
ஞானத்தாற சிநதனைசெய் தாசிக்க- போகமானது அசத்திய
முமபநதமுமாதலான மோக்ஷமே வேணுமென நிச்சித்தடபோ
ஆனமாவி விடத்திலே சிவஞானத்தினாலே சிவதரிசனத்தைப
பண்ணிச சிவ ஞானமாவிடத்திலே வேறற நினறமையாலே நா
னே சிவனெனப பாவித்து ஞானபூசையைப பண்ண,—சிவஞான
தகே கோணறி யநதனையை யறத்தநத தீயிரும்பைச செய்வது
போற் சீவனறனைனைத் தானாக்கித் தனனுருவப் பரபபை யெ
லாங கொடுபுகுதது பதிப்ப விவனபாலே-முனசொனனவாறு
ஞானபூசை பண்ணவே சிவ ஞானமாவினே பிரகாசித தான
வாதி பாசஙகளையறுத்து அக்கினி யிருமபிலே பொருநதி யிரும
புடைய நிறததையுஞ் சுடுதொழிலையுங காட்டியதுபோல ஆன
மாவைத் தானாக்கசசெய்து, தானாக்கச செய்த லானமாவினுடைய

கிஞ்சிஞ்ஞதையும் பாரதந்திரியத்தையு மொழித்துத் தனதாகிய சர்வஞ்ஞ சர்வ கர்த்திருத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்து அநுகூல கிருத்தியங்களைப் பண்ணிவிப்பது. இவ்வாறு சீவன்முத்தி யவஸ்தையிலே செலுத்திப் பரமமுத்தியிலே தன்னுடைய ஸ்வரூபமாய்ச் சத்திய ஞானுந் தங்களைக் குறைவற விந்தபரமமுத்தி—த்திலே ஸ்தாபிப்பனென் றிதன்பொருள்

கொடுவென்றது ஆன்மாவைத் தம்மைக் கிரகித்தெனவும் புகுந்தென்றது ஆன்மாவுக்குத் தம்மைக் கொடுத்தெனவு மறிக. இதற்குச் சம்மதி திருவாசகம் "தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச் சங்கரா. ஏகார மீற்றசை

× பாரதந்திரியம் - உட்பட்டிருக்கை,

சிவாக்கிரயோகி பண்ணின சிவஞானசித்தி
ஒன்பதாஞ் சூத்திர வியாக்கியானம்
சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

தேவிகா லோத்தரத் துரைத்த ஞானாசார முற்று முற்று முலோகாசாரப் பற்று முற்று மற்றவர்க்கே பஞ்சாக்ஷர மாத்திரத்தாலங்க நியாச மந்துலக்சரியாக மந்துற பூமாத்தின் கீழ் விழுந்த பூப் புறப் பூசை, இம்முக்குறி பொறிகளுஞ் சிறகுறி ஞான பூசை, உலோகாசாரமு ஞானாசாரமு மொத்து மேநியுங் குறைந்து மிருக்கு மவர்க்கு பத்திப் படிக்குப் பலகுறிக கிரியா பூசை, சிவத்தியான வுயிரியரசைச் சிவஞான பூசையிஞற் சிவன சிக்கரஞ் சாந்நித்ய மாய்ச் சிவத்துவாபிவியத்தி செயல் லென்று செப்புகின்றார்.

இந்தனத்தி னெரி யென்பது முதல் உவமை முற்றுவமை யன்று பிரபஞ்ச மாத்திரத்தி லேகதேச வுவமை முற்றுவமையாக்கிப் பொருளுரைக்கில், இந்தனத்தி னெரி யென்பதனாற் காஷ்டத்தி னவயவமாய்க் காஷ்டத்திருக்கு மக்கினிப் பரமாணுவுக்கும். அப்படி யிருக்கும் பிருதிவிப் பரமாணு அப்புப் பரமாணு வாயுப் பரமாணுக்களுக்கும் சம்யோக சம்பந்தம். அந்த இந்தனத்துக்கு மெல்லாப் பரமாணுக்களுக்குஞ் சமவாய சம்பந்தம்.

அக்கினிப் பரமாணுவுக்கு மெரிக்கும் சம்யோக சம்பந்தம் சொல்லப்பட்டும் —

பாலினெய் யென்பதினாலும் எள்ளினெண்ணெ யென்பதனாலு மப்படி யூகித்துச் சம்யோகசம்பந்தமும் சொல்லப்படும். —

பழத்திலிரச மென்பதனாற் கேவலஞ் சமவாய சம்பந்தஞ் சாற்றப்படு மாதலாற் பிரபஞ்சத்திற்குஞ் சிவனுக்கும் மிச்சம்பந்த மெல்லாஞ் சாற்றப்பட்டுச் சிவன் விகாரியாய்ச் சடமாயு மேகானம் வாதத்திற் கிருப்புராவன் ஆதலா லிச் சம்பந்தங்களை விட்டுச் சித்த சித்தப் பிரபஞ்ச முற்றும் வியாபித்து, —

எங்குமுள னிறைவனென்ன - அதனாலே எவ்விடத்தும் இலிங்க சித்தி யாதியில், —

வந்தனை செய்து வழிபடவே - கிரியாபூசை நமஸ்காரங்கள் செய்து போற்ற, —

அருளும் - பதமுத்தி கொடுத்துப் பரபோகந் துய்ப்பித்து மகாப் பிரளயத்திற் பரமுத்தியும் பலிப்பிக்கும். திதிகாலத்திற் பரமுத்தி துல்லப மானாலும், —

மலமறுப்போர் - உத்தரோத்தர சுத்த போக மாத்திர முற்று நடுவே கீழ்முவாதபடி ஒத்தமல பரிபாகத்தால் மகாப

பிராயத்த மதிதுல்லபமாய்வரு மிருந்த மலபரிபாகத்தார் தம்மியத்தால் நிராதிகரண சிவதீக்ஷை சாதிகரண சத்தியோ நிருவாண சிவ தீக்ஷை யிரண்டிற்கு மருகர் சிலர் தவிர வசத்தியோ நிருவாண தீக்ஷை மாத்திரத் தருகராயத் தானங்களிற் றங்காது சரீராந்தத்துச் சிவத்துவத் தடையின்றி யடையும் பொருட்டுத் தீக்ஷையிற் பிராரத்த கன்ம போகந் தகைந்த சிஷ்ட மலமுத்தி விரும்புவோர்

ஆன்மாவின் மலரடி ஞானத்தால் - சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சிற்சத்தியால்,—

கிருபை செய்த தாசசிக்க -சிவோகம் பாவனாத்தியான பூசை பண்ண,—

சிவனுளத்தே தோன்றி - ஆன்மாவில் மலக்ஷய காரசங்கற்ப சாந்நித்தியனாய்ச் சீவன் முத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரந்தான பரமுத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரகோடி பரிசிக்கு முத்தம சிவ சமாதி மாத்திரந்தானுதிக்கப் பண்ணிச் சரீராந்தத்தில்,—

தீயிரும்பைச் செய்வது போல - முற்றுவமையன்றித் தவும். ஒத்த சிவத்துவப் பிரகாச மாத்திரத்தி லேக தேச திஷ்டாந்தம் முற்றுவமை யுனலில் சிவாவேச காபால மதமாம், அது சித்தாந்த மன்று, தடத்த லக்ஷண மாதலால் ஆன்மச் சொரூப லக்ஷண மோக்ஷ சுருதி தாத்தம் ஆகையா லவ்வள வொப்பினால்,—

சீவன் றனிலைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கி - அச்சேஷித்த மலத்தினை மாற்றித் தன்னைப் போற் றற்பொருளினிற் சிவனாக்கி,—

தனுருவப் பரப்பை யெல்லாங் கொடு புகுந்து பதிப்பணி வைப்பாலே - இவ்விடத்து மலக்ஷணையாற் பொருளுரையா திரு

ந்தபடி யுரைத்தார் சங்கிராந்தவாதி பாசுபதி மதமாம் அது சித்தாந்த மன்று. தாணுப் பொருளைக் கெட்டுப்புகுந்து பதிப்ப னென்பது கூடாது சிவனுகிய ஆன்மாவிலே தனது சத்தி கொத்தப் பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திச்சுருதிச் சிவத்துவ தரண முற்றும் பிரகாசிப் பிப்பன் சிவப் பிரகாசமுற்ற சிவ சாத் திரங்களிலே திரிமலமு மகல வுயிருள் சோமுத்தி யென்பது முதல வசனங்களுக்கு மிலக்ஷணையினுற் பொருளிப்படித்தா னே பண்ணவேண்டும் சொற்பொருளிருந்தபடி பொருளுரை க்கிற பாசுபதி முதலோர் மதமாம் அது சிவசித்தாந்த மன்றெ ன்று செப்பி யப்பொருள் தெளிய தாகையா லிப்பொருள் நற் பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இறைவன் அகம்புறமென்னும் பிரிவின்றி யாங்கணு முளனு கலான், மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வழி படினும் அனுக்கிரகிக்குமென்பதே தேற்றம். அங்ஙனமாயினும் ஆன்மாவின் கண்ணதாகிய வாதனுமல நீக்கலுறுவார்க்கு அக பூசையா லவ்வாறு வழிபடுத லொருதலையான் வேண்டும் இ றைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்த ற்கு தன்வண்ணமாக்கித் தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவதும் அவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேடவி யைபு ஆண்டையதாகலா னென்பதாம்

இந்தனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றுதலா து மறைந்து உட்கூய் நிற்றற்கும், பாலினெய் மத்தரமலப்பாக முடையார்க்கு ஒருவாற்ருற் றேன்றியுந் தோன்ருதும் மறைந்

து உடனாய் நிற்றற்கும், பழுத்திவிரதம் மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உய்த்துணருமவழி விளங்கித் தோன்றுவதாய உடனாய நிற்றற்கும், எள்ளினக ணெணணெய தீவிரமலபாக முடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய நிற்றற்கும் உவமையாயின.

எங்குமுள இறைவனென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடுவேயார்க்குரிய விளைவு விளங்குதற்கும், மலமறப்போரென்றது தோன்றி யறுத்தாக்கிப பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற சிந்தனைசெய் தாசரித்தற்குரிய விசேடவிளைவு விளங்குதற்கும், ஏதுவாய நின்றன.

தன்னுருவப் பரப்பெல்லா மிவனபாலே பதித்தலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததின் வண்ணமியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவிதவிளைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதல்.

அதுவே சிவானந்த மேலீடு தலென்பது.

ஆசரிக்கவென்றது வியங்கோள் முடிபு வேறாகலின் பால் வழுவின்மையுணர்க.

அர்ச்சிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோதுவார் பால்வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர் போலும்.

மேல் அந்தரியாகந் தனையென்ற செய்யுளிற பெறப்பட்டதனை ஈண்டுக் கூறுதல் கூறியது கூறலாம் போலுமெனின் மலையற்க, வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற்கெழுந்த விசேச டயுளாதலின்.

இதனானே யபபுறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன்பெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறு செய்யுளானும் முன்னூறுகூறின பொருளைத் தெரிந்துணர்த்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உட்பூசை மகத்தாக வருளிச்செய்ததென நம்பு என்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

இந்தனத்தினெரியாலினெய் பழத்தினிரதம் எள்ளினெண்ணெயும்போலெங்குமுள்ளிறைவன் — காட்டத்திலக்கினிபோலவும் பாலினெய்யைப்போலவும் பழத்தின் சுவைபோலவும் எள்ளினிடத்துண்டாகிய எண்ணெயைப்போலவும் பரமேசுவரனும் சடசித்துக்களாயெவ்விடத்திலும் வியாபியாயிருப்பன், — வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவேயருளும் — ஆகையாலே பரமேசுவரனும் தன்னை யாதோரிடத்திலே நமஸ்கரித்து வழிபாடுசெய்யவே அவரவர் கருத்துக்குத் தக்கதாக வனுக்கிரகியா நிற்பன், — அத்தன்மையொழிந்து மலமறுப்போரான்மாவின் — ஆன்மாவுக்கநாதியேயுள்ள மலத்தைத் திருவருளினாலேபோக்க விசாரிக்கிறவர்கள், — மலரடிஞானத்தாற் சிந்தனைசெய்தர்ச்சிக்க — எவ்விடத்திலும் விட்டு விளங்காநின்ற சீபாதமாகிய ஞானத்தாலே சிவனை யறிந்து தன்னுடைய விருதய கமலத்திலே யர்ச்சிக்க, — சிவனுளத்தே தோன்றி — அநாதியே தோன்றாமல் நின்றசிவன் ஆன்மாவிலே பிரகாசித்து, — இரும்பைச்செய்வதுபோற் சிவன்றன்னைப்பந்தனையை யறுத்துத்தானாக்கி — அக்கினியானது தன்னைக் கூடின விரும்பை யிரும்பென்றன்மையை மறைத்துத் தானாக்கினாற்போல சிவனுந் தன்னைப் பொருந்தின வான்மாவை அவனுடைய பாசமயக்கங்க

லையும் விடுவித்துத் தன்னைப்போல நின்மலனாக்கி அப்படி ஏகரூபமாக்கினது மன்றி'—தன்னுருவப் பரப்பையெல்லாங் கொடுக்குந்து பதிப்பணிவன்பாலே - தன்னுடைய சுகசொரூபத்தின் வியாத்தியெல்லா மிவனுக்கு பராணனாய் நின்றநிலையிலே காட்டி யனுபவித்து அசைவறநின்று பிரகாசியாநிற்பன்

இதனாற் சொல்லியது, எவ்விடத்திலும் வியாத்தமாயுள்ள பரமேசுவரனை ஞானவான்களா யுள்ளவர்கள் தங்கள் தங்களுக்குப் பிராணனாய்நிற்கிற முறைமையைச் சிவஞானத்தாலே யறிந்து உள்ளே பூசிக்கத் தங்களுக் குண்டான மலச் சம்பந்தமும் நீங்கிச் சிவனைப் பெறுவார்களென்னு முறைமை றியவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இறைவனிக்தனத்தினெரி - இறைவன் சம்புறமென்னும் பிரிவின்றி யுயிர்க்கத்தாகக்குச் சிறிதுந் தோன்றுதவாறு மறைந்து டனாய் நிற்கும் விரகிறீப்போலவும்,—பாலினெய் - மந்தர மலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாறறுற ஞான்றியுந் தோன்றுத மறைந்துடனாய் நிற்கும் பாலனெய்போலவும்,—பழத்தினிரசம் - மந்தமலபாகமுடையார்க்குயத் தணருமவழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்கும் பழத்திரசம்போலவும்,—எள்ளினகணெணயும்போலெங்குமுளன் - தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது டனாய்நிற்கு மெள்ளினெணெய்போலவும் யாண்டுமுளனாக லான்,—எவ்விடத்தும் வந்தனை செய்து வழிபடவே யருளும்- மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டுமேவசித்து வழி

படினு மறுக்கிரகிக்கு மென்பதே தேற்றம்.—ஆன்மாவின் மல மறுப்போர் - அநாதனமாயினு மான்மாவின் கண்ணதாகிய யாதனுமல நீக்கலுறுவாராகத்,—மலரடி ஞானத்தாற் சிந்தனை செய் தாசரிக்க - அகப்பூசையா லவ்வாறு வழிபடுதல் ஒருத லேயான வேண்டும்.—சிவனுளத்தே தோன்றிப் பந்தனையட்று த்த - இறைவனுள்ளே விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்தற்கும்.— தீயிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவனற் றனைத்தாக்கி - தீயிரும்பைச் செய்வதுபோல் வுயிரைத் தன் வண்ணமாக்கி,—தன்னுருவப் பரப்பையெல்லாங் கொடுப்புகுந்து மிவன்பாலேப்பதிப்பன் - இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய வெண்குணங்களும் படிகம்போல் சார்ந்ததின் வண்ணமா மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித இயைபா னே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதலாகிய தனது பேரா னந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவது மிவனதாகச் செய்தற்கு முரி மையுடைய விசேட விடைப்பு ஆணையுடையதாகலான்

இதனானே புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தெ ன் அதன்பெருமை கூறப்பட்டது

இவை ஆறுசெய்யுளானும் மூன்றுங் கூற்றுப் பொருளைத் தெரித் துணர்த்தியவாறு

☞ ௯-௬, ௧௦-ம், அதிகரண முடிந்தது.

ஒன்பதாம் சூத்திரம் முற்றிற்று.

“சாதனநெறி”

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம

பல்விரண்டு முடிந்தது.

உ

சிவமயம்

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம்.

க0—வது மலமோசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இனிப் பத்தாஞ்சூத்திர மென்னுதலுதலிற்றோவெனின், முற்கூறிய பாசவாதனை நீங்கிச் சீவன்முத்தரா யிருக்கு நிலைமை கூறுதனுதலிற்று.

இத்தலைச்செய்யுள் என்னுதலிற்றோ வெனின்? இச்சீவன் முத்தராக ஆகாமிய மேறுதற்குக் காரணங் காட்டி யுணர்த்துதனுதலிற்று.

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்தவெல்லா மிதம
கித மிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையு, மவனிவனாய் நி
ன்றமுறை யேகனாகி யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங்
குற்றஞ், சிவனுமிவன் செய்தியெலா மென்செய்கை
யென்றுஞ் செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்ததென்
றும், பவமகல வுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரிவாற் பா
தகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே. (க)

(இ-ள்) இவனுலகில் — இந்தச் சீவன்முத்தர் இந்த வுலகத்திலே இதமகிதங்களைச் செய்த புண்ணியபாவங்கள் யார்க ளுஞ்செய்த ளிடத்திலே ஆகாமியமாய் வந்தேறுத லல்

எல்லா மிதமகி தமிவனுக்குச் செ ய்தாராய் வினை யும் — தெங்கே சென்றடையுமென்ன, சிவனவர்க ளுக்கு இதமகிதஞ் செய்ததாக விட்டத்திலே தானே சென்றடையும்படி திருவுளஞ் செய் வன். அஃதெக்காரணத்தா லெனில்?

அவனிவனாய் நின்றமுறை யே காகிய ரனப ணியி னின்றிடவு மகலுவதறம் — காட்டத்தி லக்கினியானதுபோல ஐக்கி ய முற்றாகக் கூறுகையா லந்த வைக்கியத்தி ன முறைமையிலே யிவன் செய்கிற செயல் களெல்லாஞ் சிவனேவலெனக் கருதிப் பணி யறுத்துக்கொண்டு நிற்கவே யிவனுக்கு காகா மிய மேனும் மிவனுக்குச் செய்தவாக விட் டத்திலே தானே யவ்வினைகள் போயடையும்

"யாதே செய்யினு நாமல்லோ நீயெனி, லாதே செய்யு மளவில் பெருமையன், மாதே வாகிய வாய்மூர் மருகனா, போ தே யென்று புகுந்தும போயகொலோ" எனவறிக.

இச்சிறப்பினையுடைய ஞதலாலே

சிவனுமிவன் செய்தியெலா மென்செய்தியெ ன்றும் — பரமேசுரனும் இந்த உலகத்தின்கட் சீவ னமுத்தனா யிருக்கிறவன் செய்கிற இருவி னைப் பலங்க ளனைத்தினையு மிவன் செய்தா னெனக் கருதாதவைக ளெல்லா நாமே செ ய்ததெனக் கருதி

செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய ததென்றும் — யாதாமொருவ ரிந்தச் சீவன் முத்தனுக் குச் செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினைக ள னைத்துஞ் சிவனுக்கே செய்ததென்று

பவமகல வுட னாய் நின்றுகொ ள்வன் — இந்த ஞானவான்கள் சுத்தராகையாற் சனன மெடாதபடியாலே சிவனு மவர்க ளுடன் கூடி யொன்றுபட்டு நின்றுகொள் வன்

பரிவார பாத	சிவனிடத்திலே நேசத்தாலே இவன் ச
கத்தைச் செய்தி	ண்டாளரைப்போல மகத்தாகிய பாவங்க
டினும் பணியாக	ளைச் செய்தானேயாகிலும் இவனுமவனுங் கூ
கிவிடுமே	டியிருக்கிற வைக்கியத்தினாலே யக்குற்றமு
	ன்மையாய்விடும். எ-று

ஏகார மீற்றசை.

இதற்குத் தேவிகாலோத்தரம் சிவஞானபோதம்

"சொன்ன ஞானி தன்னைத் துதித்த தாரவர், முன்னஞ் செய்ய பற்று முற்றும் அடைவாக, வினையில் சொன்னவ ரேயவர் வன்பவ, மன்னுவாரசைவ் ஞானஞ் சேரவரே" எ-ம் அருத்துக வம லனானனை யகத்துணர்ந்தவரையன்னவ,கருத்திருந்தவாக்குச் செயத் பூசனைகடவுள் கொள்வ, ஒருத்தருக்குபசாரங்க ளுடலிடையுலகர்செய்வர், பிரித்துட லுயிரைப்பேணும் பெற்றி யையாரே பெற்றார்" என்றேறுதிஞ் ரெமத்துறவர் (௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஞானநெறி சொல்லி மேல்பத்தாஞ் சூத்திரத்தில் பிரபத்தி நெறி கூறுகின்றது பிரபத்தியாவது மாஜஜால சிசுவைப்போலத் தன்செயலற்ற சிவனவழித்தாய நிற்கை

அவனிவனாயேகனாகி நின்றமுறையினாலே யரனபணியி னின்றிடவு மகலுங்குற்றம் - அவன்-சிவன், இவன்-ஆன்மா, என் பது லோகபரசித்தம் சிவ ஞானமாகிலே யபிவியத்தியாய் ஆன்மாதானுக வொன்றுபட்டு நின்றமுறைமையினாலே ஸ்ரீ பிர பஞ்சத்துணவ னெல்லாச் செயலுஞ் சிவனதாகவே செய்திற கையால புண்ணிய பாவங்களென்கிற குற்றமிவனைப் பொருந் தாது இவன் சிவன் செயலென்று பாவிக்கிற மாத்திரமன்றியு

ப—சிவனுமிவன் செய்ததெல்லா மென்செய்தி யென்று மிவனு
க்குச் செய்ததெனக்குச் செய்ததென்றும் பயமகலவுடனாக்கி நி
ன்றுகொள்வன் பரியாற பாதகத்தைச் செய்திடினும் பரியாக
க்கிடுமே-சிவனுமிந்தப் பிரபன்னனை கோபப் பிரசாதங்களிலொ
ட பண்ணின நிக்கிரகானுக் கிரகமெல்லாம் நாம்பண்ணினதே யெ
ன்றும் இவனுக்கொருத்தர் பண்ணின உபகா ரபகாரங்களெல்
லாம் நமக்குப் பண்ணினதென்று மிவனுக்குச் சன்னத்தக் கே
துவான வாக்கியங்களும் மேலும் சொல்லியுமபடி வேறற்ற நி
யினாத தாருகவே யங்கீகரித்துக் கொள்வன் இவ்வாறு பெற
ா பிரபன்னன புத்திபூர்வமாக மகாபாதகங்களைப் பண்ணினு
னுகிலும் அந்தமதேவலாயாக்கிக் கனமதனை யொழித்து விடும
புசாரம் பிறரை விரியனென்றுது விடுமென்றது விளைமுற்று

நாஹம் த்யஜேயம் கதஞ்சன கமலே கொமு பதிமே த
ஷி ।

என்னும் வாக்கியத்திலே யண்ணின கனமமானது பலத்தைக்
கொடாதே போகாதே யெனவின்? மெய் ஒருவன் பண்ணின
கிருஷியிலுண்டாகிய சாணியம அவன் புசியாமல் அந்நியராலு
ம புசிக்கப்படுமே! அதுபோல வென்பதற்கு,—இவனுலகில் தம
க்கு செய்ததெல்லா மிதமக்கிதமிவனுக்குச் செய்தாராய் விசையு
டம-பிரசந்நனைவன் சனங்களுக்குப் பண்ணின நன்மைக் கடமை
கள் விதியுஞ் சாசாரங்கள் அநுசாரங்களாசாரங்க ளிவையிரா
றின பலங்கள் எல்லா மிவனுக் கிதமபண்ணினவாக் கிடத்தி
னும் பொருந்தும்

தயாபரே—ஸுஹ்ருதம் ஸாதவோ ஸமாநஹ்ருதோ ப
ஷஜ்ஜா ஸந்நஸ்ருதிம் । அத்யத்மாஸ் கஞ்சமேதவி
ஷயசாத்ஸாவதி ॥

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

மேற்படி யெட்டாஞ் சூத்திரத்து மொன்பதாஞ் சூத்திரத்து முத்தி சாதன சிவயோக மநேகம் பிரகாரமா யுரைத்து சிவயோகபல சிவபோக சிவ சாக்ஷாத்காரமுஞ் சிறிது சிறிது நமிலே செய்யி, வடமொழிப் பத்தாஞ் சூத்திரத்திற்குமே செய்யியிருத்தலாற் சிவ சாத்திர மாத்திர சாத்திய சிவ யோகாங்கங் குறித்த கிரியகாரத்த சிவத்துவபசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொது ஞானமுஞ் சிவபோக சாதன சிவயோகம பாவக சிவ சமாதி குறித்த சிவயோகமுஞ் சிவபோகபல வபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார சிறப்பு ஞானகுறித்த சிவபோகமும் சிவயோகி மகிமையுஞ் செப்புகின்றார் யொன்பதாஞ் சூத்திரத் தகத்த துரைத்த சமாதிமான மகிமை சாற்றுகின்றார்

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்ததெல்லாம் - பூமியின் கண்ணிச் சமாதிமான செய்யு மிதமகித முன்னோர்க்கப் புத்தியின் முன்கருமம் புண்ணிய பாவங்களை முற்றுமுவாத்தக்கரையில் விதைத்த வித்துப்போற் பலியாது,—இதமகித மிவனுக்குச் செய்தாரபாலிசையும்-இவனுக்குச் செய்த விதமகித முன்னோர்க்கும் புண்ணியபாவங்களை செய்தவர்கள் புத்தியிற் பொள்ளெனப் பெரிதாய் முளைக்கும். அதுகொண் டலை வருமென் றுபசரிக்கப்பட்டது அதுவன்றி யலைவருமென் றுரைத்தால் முத்தானமாகிற சிவசத்தி சங்கிராந்திக்கும், திஷ்டார்த்த மில்லாமற் றேகம் சங்கிராந்தவாதி திருஷ்டார்த்தமாகப் பண்ணிச் சித்தாந்தியைச் சயிப்பன் ஒருவனது புண்ணிய பாவ மொருவனிடத்திற் போகாது அவனைக் குறித்துப் பண்ணிணு லவனது புத்தியின் முளைக்கும்,—அவனிவனுய நின்றமுறை யேகனுகி - சோகமபாவித் திருப்ப

துபோலொத்த சிவசத்தி யுளதாகிய புண்ணிய சிவன் முன்னாகப் பின்னாவென்று சிந்தித்து-அரன்பணியி னின்றிடவும்,—

“ஸமாதி ஸமதாவஸ்தா ஜீவாத்மா பரமாத்மநோ”

என்னுஞ் சிவ வசனத்தால் ஜீவசம சிவாவஸ்தாவேச வசனாகிச் சீவித்திருக்க, அப்படிச் சிவனை விதித்த சிவ சமாதி யனுஷ்டானத்தில் நிற்கத் தானவனாதலால், சமயி பண்ணுந் தாசானுஷ்டானத்தினின்று தற்செய்லற்றுத் தான் கெட்டு நிற்க வென்று பொருளுரைப்பது நன்றன்று சமாதியினும் நானென்பது அகங்கார விருத்தி யுபாதி விருத்தி மாத்திரம் விட்டு ஸ்வதந்திர புத்தியோடு தோற்றுமாற் றோற்றி நிற்கு மாதலால்,— அகலுங்குற்றம்-பாச முத்தி சிவத்துவாபி வியத்தி பலிக்கு'ம்—பணியாக்கி விடுமே - நிஷித்தானுஷ்டான மானாலுஞ் சண்டேச்சுரன் முதலோர்க்குப் போல விஹிதானுஷ்டான மாக்கி விடும்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் வேண்டுஞ் செய்திமுறைமைகள் மூன்றுசூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தர்க்கும் முத்திப் பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்றுசூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினார் அவ்விருவகைப் பயனுள் அப்பெத்த நீக்கமாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ்சூத்திரம்.

பதிஞானத்தா லவ்வண்ணங் காணப்பட்ட விறைவனைப் பெத்தநிலையி லுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆன்மா

வேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைமை போல, ஞானவான்மா அம்முதல்வனோ டொன்றாய் நின்றறிவினுக் காணென வேறு காணப்படாதவாறு அவனோ டொற்றுமைப் பற்றி அவனிறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின், அங்ஙன மேகனாகி நிற்றலான் யானென தென்னுஞ் செருக்கறுதலின் அ வனிறைவனும் இவன் செய்யுமிதமகிதங்க ளெல்லாம் யான் செ ய்யுமிதமகிதங்களென வுடனாய்நின்று ஏன்றுகொள்வன். அர னைபணியினிற்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய்நிற்கும் பாரத ந்திரிய மொழிதலின், அவனிறைவனும் இவனுக்கின்பத்துன்ப நு கர்ச்சியாமாறு பிறர்செய்யு மிதமகிதங்க ளெல்லாம் எனக்கு நுகர்ச்சியாமாறு செய்தனவேயாமென வுடனாய்நின்று ஏன்று கொள்வன். இவ்விருதிறத்தானும் முறையே, இவன்செய்யு மித மகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய் முடியும் இவனுக்கு இதமகித ஞ்செய்தாராமாட்டு அவ்விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகு திப்படுத்தற்கு முறையே துணைக்காரணமாயிவையும் இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே, ஏனைச் சஞ்சிதவினையு மாயையு மாணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்று ம் இவனைப் பந்திக்கமாட்டாவாய் வீணொழியு மென்பதாம்.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டி நிரனிறையாக் வைத்து, என்றென்னு மெச்சங்களைக் கொள்வனென்பதனோடு ந் தனித்தனிகூட்டி, இவனுலகிலென்னு முதலடியைப் பாதகத் தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமேயென்றதன் பின்னுக் வைத்துரைத்துக்கொள்க

நின்றிடவுமென்றவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினுமென்ற வும்மையாற் புண்ணியத் தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமாயினுமென்பது ஆற்றலாற் பெறப்பட்டது.

அது அவனதாணு செய்தவினை தன்னுணர்வுடனே பிறர் செய்வினை யூட்டி யொழிப்பானென முன்னை வருகின்ற வாற்றானறிக.

அச்செய்யுளின் கருத்துணராது இவன்செய்த இதமகிதங்களே இவன்மாட்டுச் செய்தார்க்கெய்துமென்றுரைப்பின், இவன்மாட்டுச் செய்தவருடைய இதமகிதங்கள் வேறொன்றும் புகுமென்கடாயினார்க்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புதலும், சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றருணந் திலனேவே செத்து மதத்தானமே நிலமலைபோற் றிகழுமென்றற்போல மலைவற்றின்றி முரணுதலுமாகிய குற்றங்க ளுளவாமாறுணர்க.

உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச் செயல் இதமகிதமாகவுந் தோன்றுபவென மாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பார் உலகிலென்றார்.

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு.

இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுஞ் செச்சத்தை அகலுமெனப் பதங்கொண்டு முடியவைத் துரைப்பார்க்கு, ஏனையன தம்முள்வாய்பாடு ஒருபொருளன்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின் முதனூலொடொத்து ஒருபொருளுணர்த்திய சூத்திரமாதற் கேலாமை யறிக.

இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்ட முக்கூற்றுள், ஒருவாற்றுணிவை இயல்புமுதற்பதி யிறுதிக்கூறு பதினோராஞ் சூத்திரத்தில் இயைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்படாமையின், முன்னையிருகூறுமே வேறெடுத்துக்கொண் டோதப்பட்டனவெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—o—

மேற்படி யுள்ளே கண்டு பூசித்து வருகிறேனென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

இவனாலாகி விதமாகிறது செய்ததெல்லா மிதமாகித மிவனுக்குச் செய்தாரப்பாலிசையு மவனிவனாய் நின்றமுறை யேகனாகி - அன்னியமாய், பேதத்தில் சிவன் வேறறமின்றி யிருந்த வானமாவாய நின்ற முறைமைபோல இவனுந் தன்வேறறமின்றி சிவனிட்டத் தேகனாய நில்லாமல் நானுந் தனியே ஒரு முதல், சிவனுந் தனியே ஒரு முதலென்று இப்படி யிரண்டாக விசாரிக்கிறவாகனுக்கு விசாரிக்கிற நினைவு கிடைக்கையினாலே சிவன் முன்னொரு முதலில்லை யென்னும்படி யந்த வானமாவேயாய நிற்பன், ஆகையால் சிவனைக் கூடுகை யுண்டாகாது இப்படித் தற்றேறமற்றுச் சிவனாகினின்ற விவன் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலச் சத்துக்களைப் புசிக்கிறவிடத்து உண்டாகிய பிரியாப்பிரியங்களெல்லாம் இந்த ஜீவன் முத்தனாயுள்ளவனுக்கு முன்புள்ள புண்ணியபாவமெல்லாம் இல்லையாய்ப் போனபடியாலே இவனுக்கு விருப்பு வெறுப்புகள் செய்தவர்களிடத்திலே சென்று பொருந்தாநிற்கும் இத்தன்மை கூடாதொழியில் மேலு மோருபாயம் அருளிச்செய்கிறார்.—அரனபணியினின்றிடவு மகலுங்குற்றம் - அப்படி நிற்கக் கூடாதபொழுது சிவனுடைய வேலையென்றும் சிவனுடைய நியதியென்றும் நிற்கவு மலமாயா கன்மமாகிய குற்றங்களிக்கும் —சிவனுமிவனசெய்தியெலா மெனசெய்தியென்று - இப்படித் தன்செயலற்று நிற்பனேயாகில் காதகாவும் இவனாலே செய்யப்பட்டதெல்லாந் தன்னுடைய செயலென்றும்,—செய்ததென்கிவனுக்குச் செய்ததென்றும்-இவனுக்குச் செய்த நன்மைதீமையெல்லாம் நமக்குச் செய்ததாயிருக்குமென்றும்- பலமகலவுட

ருகி நின்றுகொள்வன - இவனுக் குண்டான ஜன்மங்களெல் லாம் விட்டுப்போமபடி ஆன்மா வென்பதொரு முதலற ஆன்மா தானேயாய் ஒன்றுபட்டு அசைவறநில்லா நிற்பன,—பரிவா ர்ப்பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாகக்கிவிடுமே - முன்சொன் ன முறைமையிலே நின்றவிவன் சிவனளவி லுண்டாகிய பதந் தியிருலே கொலைமுதலாக வுண்டாகிய பாதகங்களைச் செய்கா னேயாயினும் பரமேஸ்வரனு மிவனை விட்டு நீங்காமல் நின்ற கலப்பாலே அதுவுந் தன்னுடைய பணிவிடையாக்கி விடுவன்

இதற்குப் பிரமாணம் திருத்தோணேக்கம், "தீதில்லைமா ணிச் சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச், சாதியுமவேதியன் ருதைத்னை த்தாளிரண்டும், சேதிப்பவீசன் திருவருளாற் றேவதொழுப், பாதகமேசோறு பற்றினவாதோணேக்கம்" என்னுமதுபற் கண் டுகொள்க

இதனுற் சொல்லியது, பெத்தத்தில் பரமேஸ்வரன் ஆன் மாவாய் நின்ற முறைமைபோல விந்தவானமாவு மிப்பொழுது தற்றேற்றமறச் சிவமாய் நிற்கவே மலமாயா கன்மங்கணீங் குமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அவனிவனுய் நின்றமுறை - பதிஞானத்தா லங்ஙனங் கா ணப்பட்ட விறைவன் பெத்தத்திலயி லுடனுய நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானமாவேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன் மாவின் வழி நின்றமுறைபோல,—ஏகனுகி யரன்பணியி னின் றிடவும் - ஈண்டானமா அமமுதல்வனே டொனுய நின்றதியி னுக தானென வேறு காணப்படாதவா றவனே டொற்றுமைப

பற்றி அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின்,— பவமக ல-அங்ஙன மேகனாகி நிற்றலான் யானெனதென்னுஞ் செருக்க றுதலின்,— சிவனுமிவன் செய்தியெலா மென்செய்தி யென் று முடனாகி நின்றென்று கொள்வன்- அவ்விறைவனு மிவன்செ ய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யு மிதமகிதங்களென் '— றுடனின் றென்றுகொள்வன்,—இவனுக்குச் செய்த தெனக்கு ச்செய்த தென்று முடனாகி நின் றென்றுகொள்வன் - அரண்ப ணியி னிற்றலா னிந்திரியங்களின் வசமாய் நிற்கும் பரதந்திரி ய மொழிதலின் அவ்விறைவனு மிவனுக் கின்பந் துன்ப நாக்கச் சியாமாறு பிறர் செய்யு மிதமகிதங்களெல்லா மெனக்கு நாகா ச்சியாமாறு செய்தலே யாமென வுடனாயி னின்றென்று கொ ள்வன்,—பரிவாற் பாதகத்தைச் செய்தினு மப்பணியாக்கி வி டுமே-இவ்விருதிறத்தானு முறையே யிவன் செய்யு மிதமகிதங் களிவனுக்கும் பணியாய் முடியும் — இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்ததெல்லா மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தாரா யிசையும் - இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தாராமாட்டு அவ்விதமகிதங்கள் அ வ்வளவின்றி மிகுதிப்படுதற்கு முறையே துணைக்காரணமாக வியையும் —குற்றமகலும் - இங்ஙன மாசகப்பு நாசாசியு மி வ்வினைப் பந்தியா தொழியவே யேனைச் சஞ்சிதவினையு மாயையு மாணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்று மிவனைப் பந்திக்க மாட் டாவாய் விண்டொழியும்

இச்செய்யுளிற் கூறப்படு முக்கூற்றுள் ஒருவாற்றா னிஃது வலியுறுக்கப்படு மிறுதிக்கூறு பதினோராஞ் சூத்திரத்தி னியை புபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்ற மையின், முன்னை யிருகூறுமே வேறெடுத்துக்கொள் ளோத ப்படுவன வென்றுகொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்நிலைமை யானென தெனனுஞ் செருக்கற்றக்கால் ஞானம் பிரகாசித்ததாகக் கண்டுகொண்டென்பதூஉ மஃதில்லாததாகக் கண்டாகாதென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னுடையா னென்று, மிக்கோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத், தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவனுந் தானே தலையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட் டோடும், நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங்கே நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம், ஊன்செய்யா ஞானந்தா னிதுபயிலா லொருவர்க்கு மியா னென்று மறியொணா தன்றே. (௨)

(இ-ள்) யான்செய்தேன் பிறர் செய்தாரென் னுடையானென்னும் இக்கோணை — நானேயிவனுக்கு நன்மைசெய்தேன் ஒருவராலுஞ் சாதிக்கக்கூடாத காரியத்தை நானே நிறைவேற்றிக் கொடுத்தேன் என்றும் பிறரே யெனக்கிந்தத் தீமை செய்தாரென் றகங்கரித்து நின்றும், என்தென்னும் மமதையும் யானென்னும் மமதைகளையுமுடைய வாசனைக்காகாமியங்களேறுங் குற்றம் அஃதென்பதுபோல வென்னின்

ஒருவன் வீட்டி லூர்க்குருவியுங் கோழியும் வளர்த்தக்கா லக்கிளைப் பூனை பிடித்துவிட்டதப்பொழுது தகவிட்டதப்பிமா னம் பண்ணுதப்படியாலே தக்கக்கணடிலம், கோழியை நரிபிடி

த்தென்னு மபிமானத்தை யதனிடத்து வைக்கையா லத்தை நீபிடித்துவிட்ட தென்னுடையது போயதென்னுந் துக்கமுற றுறபோல யானெனதெனனும பநதத்துக்கு மஃதேகாரண மாதலா லெனவறிக

ஞானவெரியா ல வெதுப்பிநிமிர நது	அதனை ஞானமாகிய அக்கினியிலே வெது ப்பிநிமிர்த்து
தானசெய்வே தின்றிட	அந்த பந்தத்தைக் கருதாது முத்தித் சையை யுடையோன சிவனே யெல்லாத்துக் கும பிரேரகனெனக் கருதி யவனவழித்தா ய நிறடா, அபபொழுது
அத்தத்துவன ருனே ரத்னைய ளித்து முனலிற் குமவினைபொளி த்தட்டோடும	அநதவுணமைப பொருளாகிய சிவனிடத் திரமுனே பிரகாசியாநிறகவே யிவனிடத் தேறின வினைகளெல்லா மொளித்தோடிப போம. ஒளித்தல்-வலிகெடுதல்
நான செய்தே னெனு மவாக்கு த தானங்கிலறி	நானெனனுஞ் சுட்டுப்போத்தைப பொ ருந்தி யகங்கரித்து நிற்குமானமாக்களுடன சிவன கலந்து நின்றுனேயாயினும அவர்களுந் க்குப பிரகாசியாமல் நிறபன. அஃதினமை யால?
நண்ணுவிக்கு ம போகத்தைப பண்ணுவிக்குங் கன்மம .	பண்ணுவிக்குங் கன்மம நண்ணுவிக்குமபோ கத்தைக் யெனபபதமாறுக. இப்படிச் .றின வாகாமியகன்மம வேறொரு சரீரத்தைக் கொ டுக்கப்பண்ணுவிக்கும. அந்தச்சரீரம போக் த்தைப புசிக்க விருப்பத்தை யுண்டாக்கும.

இவவாறு சஙக மரணததாறறுத திாகிறதே சுபாவமாய் விடுவ கான

ஊன செயயா	ஆனமாககளுககுக் குறறததைப போக
ஞானநதானுதிப	குவதாயுளள சிவஞானமானது பிரகாசியா
பினலலா லொரு	தவிடத தொருவாககும யானெனதெனனு
வாககும யானெ	மிடரபபை யொழியாது எ-று
னதெனகொழியா	
தனறே	

"யானெனை தெனனுஞ் செருக் கறுபபான வானோாக-கு யாநத வுலகம புகும்" எனவறிக.

தததுவன முனனிறகும என எழுவாயும பயனிலையுமறிக

இதறகுக காலோததரம மதயகம் சிவதரு மோததரம எனவறிக (௨)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதனையே விளங்கக கூறுகின்றது

யானசெய்தேன பிறா செயதா ரெனன தியானெனு மிக கொணை ஞானவெரியாலவெதுடப் நிமிாததுத தானசெவவே நி னறிட வநததது வனரு னேரே தனை யளிதது முனனிறகும வி னையொளிததிட டோடும-யாரொருததருமததைப பணணினேன

ஒருததருக குபகாரம பணணினேன அபகாரமபணணினேன பி றரெனககுபகாரமபணணிஞாகள அபகாரம் பணணிஞாகளெ னறுதனககும பிறருககும் ஸ்வதந்திரமுணடாகவும வீடுமாடு பெணபிளளை முதலான பொருள்களைச ஜிய னெனனிடததிலகூ டிஞரென றெணணும லென்னுதே யெனனும தேகேந்திரியாந

தககாரணவிாததி ஞான மிவைகளை யெனக கனலியமென றுண ராமல யானேயெனறு நினைவும வசகிரமாகிய மாயாசனனிய ஞானததைச சிவஞானமாகிற அககினியிலுலே காசசி யததைக கோடடததைத தீாததுத் தான சிவனுககு அபிமுகமாக நிறகும போதில,முநதின திருவிருததததிலே சொலலபபடட சததியமா கியசிவனறனனுடைய ஆநநதஸவரூபததை யிவனுககளிதது பநத ததிலே சிவனைததெரியாமலானமாமுனனுக நினறதுபோல வா னமாவைமறைததுச சிவனே முனனுக நிறபன. இவவாறு சிவ ன முனனுக நிறகவே புணணிய பாவமான இருவினைக கிடடாம லிவனுககு இதமகிதஞ செயதவரிடததிலே விரைநது போயநிற கும நிறபனெனபதறகு நிறகுமெனறது வினைமுறறு — நான செயதே னெனுமவாககுந தானங்கினறி நணணுவிககும போகத தைப பணணுவிககுங கனமம - முனசொனன யானசெயதே னெனபதாதியான நினைவையுடையவாககுச சிவனவிடடத திற பிரகாசிபபதினறி யவாகளபணணின புணணிய பாவஙகளு ககேறற சுகதுககஙகளைப புசிபபிககும புசிப்பிககுமிடதது மே லும புணணிய பாவஙகளைப பணணுவிககும இவவாறுகில யா னெனதெனப தொழிவ தெவவாறெனனில?—ஊனசெயயா ஞ னநதா னுதிப்பினலலா லொருவாககு மியானெனதிஙதொழியா தன றே-மாயாகரணஙகளைப பொருநதியறிகிற சிறறறிவனறிப பெரிதாகிய சிவஞானம் பிரகாசிககி லலலது பிரமாதி களுககும யானெனதெனனு மகங்கார மமகாரஙக ணீஙகாதெனறு தன பொருள.

அனறென கிளவியா மெனத் தருமே.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவபோகஞ் சிவயோகத்தாற் சேருமெனறுசெபபினரா

யான் செய்தேன் பிறர் செய்தா ரென்ன தியானென்னுமிக்கோணை - உபகாரப்பகாராபிமானத் திருக்காகு மஞ்ஞானத்தை,—ஞான வெரியால் - சிவசாத்திர மாத்திர சாத்திய சிவாதித் திரிபதார்த்த சிவத்துவ டசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொது ஞானாக்கினியால்,— வெதுப்பி நிமித்து - வாட்டி மேலறிவை நீட்டி,—தான் செவ்வே நின்றிட - சிவயோகியானவன் தியான சமாதிக் குறிச் சிவ யோகத் திருக்க,— தத்துவன் றானேநேரே - சிவனெதிராய்,— தனையளித்து முன்னிற்கும் - விரைவிலே திரிகாலக் குறிப்பு மொழிந்தனைச் சிவ யோகையைக் கொண்டு சாக்ஷாத் கரிப்பிக்கச் சத்தி சங்கற்ப சாந்நித்திய ரூபவன்,— வினையொளித்திட்டோமே - முத்தி முந்தி வியத்தி பிந்தி வருதல் முறைமை யாதலால் முன் பாச முத்தியாம் பின் சாக்ஷாத்காரக் குறிச் சிவத்துவ வியத்தியாம்,— ஊன் செய்யா ஞானம் - சிறப்பு ஞானச் சிவ யோகத்துக்கு மூலமாய முன் சொல்லிய பொது ஞானம்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்..

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றுலன்றி, இறைவனுடனு ய நின்று கோடலும் அதுபற்றி வினை நுகர்ச்சியு மார்ச்சிப்பும் இவனுக் கில்லாதக்காலும், அதுபற்றிக் குற்றமகலுதலுமாகிய விவை முறையே நிகழுதல் செல்லாமையான், அச்செருக்கறுதியையப் பயப்பதூஉம் அவனிவனாய் நின்ற முறை யேகனாகி நிற்கு ஞானமொன்றே யன்றிப் பிறிதின்மையின், அச்செருக்கறுதியின் பொருட்டு அவ்வாறு நிற்கு ஞானம் ஒருதலையான் வேண்டற்பாற்றென்பதாம்

வலியுறுத்தற் பொருட்டு உடம்பாட்டு முகத்தானும் எதி
ர்மறை முகத்தானுங் கூறினார்.

உருவகஞ் செய்தும் அதனையின்றி யமையாமை விளக்கு
தற் பொருட்டு

ஞானமென்றது ஈண்டேற்புழிக் கோடலால் ஏகனாகி நி
ற்கு ஞானத்தின்மேற் றுயிற்று

இதனானே, மேலைச் சூத்திரத் தோதியவாறு ஞாதிருவு
ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியையும் அத
னமேலு மேகனாகி நிற்றற் பெற்றுக் கெனபாரை நோக்கி, அவ்வா
றுநின்றுழலன்றி யானென தென்னுஞ் செருக்கறுதன் முதலிய
ன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதெ
ன முற்றக்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இயானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றவர்களுக்குக் கொழுந்து
ஞானப்பிரகாச முண்டாகாதென்று அருளிச்செய்கிறார்

இயான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியானென்னுமிக
கோணை ஞானவெரிபால் வெதும்பிமிதந்து - நான் பிறருக்கொ
ன்றைச் செய்தேனென்றும் பிறர் தனக்கொன்றைச் செய்தாராக
வென்றும் யானென்றும் என்னுடைய பதார்த்தமென்றும் பிற
ரென்றும் பிறருடைய பதார்த்தமென்றுஞ் சொல்லுகிற அஞ்ஞா
னமாகிய முட்டினது திருக்கைக் ஞானக்கனியினாலே வெதும்பி
க்கருகி மிதந்து,—தானசெவ்வே நின்றிட - தானந்தவ
ஞானமாகிய குற்றத்தைவிட்டு ஞானத்துடனேகூடி ஞானத்
தினவழித்தாய் நிற்கவே,—அத்தத்துவத்தா னேரொத்தனையளித்து

து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட்டோடும் - அந்த ஞானத்து
க்கு மேலாயிருக்கிற சிவனருளே புலப்பட்டுத் தலைவனை யிவ்வச
த்திலே கொடுத்து ஆன்மாவென் றொன்றில்லை யென்னும்படி
தான் பிரகாசியா நிற்பன் அப்படி நிற்கவே யிவனுக்குண்டா
ன பிராரத்தமும் அது புசிக்கச்செய்தே யேறுகிற வாகாமிய
மும் ஆதித்தன் சன்னதியில் அந்தகாரம்போலத் தோன்று
மோடிப் போகாநிற்கும்,—நான்செய்தே னென்று மவர்கருத்
தானங்கின்றி - தன்னாலே செய்யப்பட்டதென்று அங்கீகரித்து
நிற்கிற பெத்தான்மாக்களுக்குக் கர்த்தா வவர்களுடனே பொரு
ந்தி நிற்கச்செய்தேயும் தோன்றாமல் நின்று,—நணுகுவிக்கும்
போகத்தைப் பண்ணுவிக்குமகன்மம் - அவர்கள் முன் ஜன்ம
ங்களிற்செய் கன்மத்துக் கீடாகச் சுகதுக்கங்களையும் புசிப்பி
த்து அது புசிக்கிற வவசரத்திலே இதாவகித்தங்களாகிய வாகா
மியத்தை யுண்டாக்கா நிற்பன் இப்படிச் சொல்லுகிறயானெ
னது போம்படி யெங்ஙனே யெனனில்?—ஊன்செய்யா ஞான
ங்கா றுதிப்பினல்லால் - சர்வர்க்கும் அனுக்கிரகத்தைச் செய்
கிற சிவஞானம் பிரகாசியாதபொழுது,—ஒருவர்க்கு மியானெ
னதிங் கொழியாதன்றே - சர்வான்மாக்களுக்கு மியானென
தென்று சங்கற்பித்துக் கொண்டு நிற்கிற பசுஞானம் விட்டு
நீங்காது

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧௦-சூ,௧-வெ
"நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுளமுண்டாதல், தானெ
னவொன் றின்றியே தானதுவாய—நானென வொன், றில்லெ
னறுதானே யெனுமவரைத் தன்னடிமை தந்து, இலவென்று தாருமி
னை" என்றுமது கண்டுகொள்க

இங்ஙனஞ் சொல்லியது, யானெனதென்னுஞ் சங்கற்பத்தா லுண்
டாகிய அஞ்ஞானத்தைச் சிவ ஞானத்தாலே நீக்கி அந்தஞான

த்தின் வழித்தாய் நின்றவர்க்கு ஜனன முண்டாகாதென்று
ம் யானெனதென்னும் சங்கற்பத்தோடே கூடி அஞ்ஞானரே
யாய் நின்றவர்களுக்கு ஜனனம் ஒழியாதென்றும் சாவான
மாக்களுக்கும் சிவஞான முதயமாகு வொழிந்து இந்தவஞ்
ஞானம் போகாதென்று முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் - யானிதனைச் செய்தேன்
பிறரிதனைச் செய்தார் என்கின்ற,— என்னது யானென்னும்
கோணை - மமகார அகங்காரமாகிய செருக்கு விளைத்தற் கேது
வாகிய மலக்கோணை,— ஞானவெரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து -
ஞானாக்கினியால் காய்ச்சி யக்கோணைத்தீர்த்து,— தான்செய்
வே நின்றிட - தான்முதல்வன் வழித்தாய் நிற்கவே,— அத்
த்துவனும் ஏனோர் தனையளித்து முன்னிற்கும் - அம்முதல்வ
ன் றற்சொரூபத்தை விளக்கி வெளிப்படுத்தித் தோன்றுமாகலி
ன்,— வினையொளித்திட் டோடும் - புண்ணியபாவமாகிய வினை
களிவனைப் பொருந்தாம லிவனுக்கு இதமகிதம் செய்தாயாய்
விளைந்து செல்லும்,— நான்செய்தே னென்னு மவர்க்கு - முன்
சொன்ன யான் செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையார்க்
கு,— தானிங்கின்றிப் போகத்தை நண்ணுவிக்கும் - முதல்வன்
விளங்கித் தோன்றுதலின்றிக் கன்மானுகூலமாகப் போகத்
தைப் புசிப்பிக்கும்,— கன்மம் பண்ணுவிக்கும் - புசிக்குமிடத்
தாகாமிய வினையை யேறச் செய்யுமாகலின்,— ஊன்செய்யா
ஞானந்தானுதிப்பினல்லால் - மாயாகருவிகளைப் பொருந்தியறி
கிற சிற்றறிவி னின்று நீங்கி யேகனாகி நிற்கப்பெறுவனன்றி,—

ஒருவர்க்கும் யானென்றிங் கொழியாதன்றே - யாவர்க்கும் யா
னென்செ னனுஞ் செருக்கொழியா தன்றே. எ-ம

இதனுனே மேலைச்சூத்திரத்து ஓதியவாறு ஞாதுரு ஞானஞேயமுமாக மூன்றுகாணுங்காட்சியே யன்மையும் அதனமேலும் பகுஞேகிரிரால் எற்றுக்கெனபாரை நோக்கி யவ்வாறுதினறியானிட யானெனதெனனுஞ் செருக்கறுதன முதலியன முனையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல செல்லாதென முதாக்கூறு வலியுறுத்தப பட்டது

☞ க௦-சூ, க-ம, அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஒருமுறையி னிறக்கவொட்டாம லிந்திரியாதி தன்வ
சத்தாகி லதற்கோ ருபாய முணர்த்துகின்றார்

இந்திரிய மெனப்பறி நின்றேபெனவசத்தி
னிசையாதே தன்வசத்தே யெனையீர்ப்பதிவற்றைத்,
தந்தாலாரு னணைவழி நின்றிடலா லென்றுந் தானறி
ந்திட்ட டவறறிஞெந் தனையுடையான்றுள்கள, வந்த
னைசெய் திவறறினவலி யருளிறல்வாட்டி வாட்டமி
லா யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுணடேன, முந்த
றுடைச் செயலென்று முடிந்தெழுகவினைகண் மூளா
வாகாளாகி மீளானன்றே. (௫)

(இ-ள) இந்திரி இந்திரியங்களானவை யெனனுடன் கூடிய மெனப யிருந்து பவை யெனவசம் வாராம லென பறறி நின ஐயுந் தனவழித தாக்கிக்கொண டிழுத்துப்போமென வசத்துக்கொளளுகிற முறைமையினையும

தி னிசையாதே தன வசத்தே யெனையீர்ப பு வரறை	
கந்திவனரு ளேணவழி நின்றி டலா லென்றுந் தானிந்திடடு	அவை சடமாதலால் றனவழிச்செல வையிறைச்சிருட்டித்து நிறுத்தின ... தாவினது வழிபாலுந் தானுமென ... துநின றவைநடக்கையிருலே யிக்கீ ... த்துகொண்டு
அவற்றினொடு கக்கீனயுடையா னருளகள வந்த ணேசெய்து	அவைகளுடன கூடின தன்னைய ... திரியஙகளையும சுதந்தரமாகவுடைய சிவனு டைய சீபாதகமலஙகளை வணங்கி
இவற்றின வ லியருளினுலவா டடி	அவைகளால் வருந்தும வந்தவிடத் தா தப பலத்தைத யருளினால கெடுத்து
வாட்டமின்றி யிருந்திடவும வ ருஞ்செயலக ளு ணடேல	இம்முறைமையிலதன வலிமைபட கெடுக் துநின்ற வாதையுமும லிருக்கையிலும ... னமாகதிரத்தி லாசசித்த பிரா ... வசத் தாலே யதனவழி யிழுத்தது திவ்வீனயைய பணணிறறுயினும
முந்தனுடைச செயலென்று மு டிநதெழுக	இனி நாமிதறகு வேறொன்றுஞ் செயயக் லலை நாமுன்னே யாசசித்த கனமத்துக கூ டாகச சிவனே செய்ததெனக் கருதி, இத வு மவனசெயலென்று அதனவழியே செலக இபபடி யதனவழித்தென்றே பணிபற்றி நி றபாருகில

வினைசனை மூ — இவனுக கொருககாலு மாகாமிய கனம
ளா — மேறபடெறு

அ வு காளாகி — அஃ துணடாகாகபடி பாலே மறறொரு ச
மிர ந்தனறே — னனததை யெடுப்பித்துப பலததை யெபப
டி கொடுககப் போகின்றது. எ-று

ஒடு உடனிகழச்சி

மமை யசை

இவன கிரியையறறவ னாகலாலே அஃ துணடாகாதெனப
பதாயிறறு

இச்சூத்ர சிந்தியாகமம சிவதருமோத்தரத்து மறிக

ஞைவரா லலககபபடுங கழியிடைத தோணிபோனறே
னை” எனவும

“நாணிலா ளைவரோடு மிடடெனை விரவிவைத்தா ராண
மா ம பெண்ணுமலலா ரகிகைகி ரட்டனாரே” எனவுமறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலும பிரபததி யுபாயங கூறுகினறது

பூந்தரீய வெனிபபறறி நினறேனெனவசத்தி னிசையாதேதன
வாக்கெ வெனியிரபபது-சோத்திராதி இந்திரியஙகளானது அ
நதககரண விருத்தியான வெனனுடைய வறிவைபபற்றி நினறே
னெ வழிக்காகாமல் தனவழித்தாக விழுககையா லெவவாறு
நதுயாங் நீஙகுவதெனறு மாணககனவினவ உத்தரம —இ
வ்வனைத்து மசத்வனறு னினைவழிநினறி—லா னெனறுணர தானறி
ட்டி-டிசறறிநெறிநதனையுடையானருளாகள வநதனைசெய இ
வை றனி யருளினால வாடி - இநத இநதிரியஙகளே யான
டாயத்துக்காரணஙகளாகக கூடின சிவனுடைய வாஞ்ஞாசத்

தி வழித்தாயக் கூட்டினபொழுது கூடியும் பிரித்தபொழுது பி
ரிந்தும் எக்காலமும் நிறகையாலே இந்திரியங்களை யுடை
மையாகவுந் தன்னையடிமையாகவு முடையவன் சிவனெனவுமறி
ந் சிவனுடையபாதத்தை வணங்கி யிந்தவிஷயங்களிலே யடியே
ன கருத்துச செல்லாம லிருத்தவேணுமென்று வேண்டிக்கொண
டவனருளினாலே யிந்திரியங்களுடைய சத்துவைபக்கெடுத்துச சிவ
னவழித்தாய தானினையாமனிற்க,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவு
ம் வருஞ்செயல்க ளற்றேன—இந்திரியத்தின வலியைபக்கெடுத்து
ந் தனவலிகெடாம லிருக்கச் சித்தேயும் பிரபல பிராரத்தத்தினு
லே விஷயத்தினுடைய விசனையானது மேலிட்டுவரில,—முந்த
னுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுகவினைகண மூனாவங்காளா
கி மீளானனரே-இவவாறு விஷயவிசனை மேலிட்டு வருவதுகா
த்தாவினுடைய பிரேரகமே, இதை நம்மால் மீறபபோகா தவ
னேவினபடி செயகிறோமென்று நீாவரக்கிலே கோரையொழுங்கி
னுறபோல விஷயத்தைக் கூடினும் ஆகாமிய கனமமான து.ண
டாகாதாகைபால மோக்ஷத்துக் குரித்தா யிவவிடத்து சனன
த்தை யெடுக்கத் திருமபிவாரார்களென றிதனபொருள

பிரபல பிராரத்தமென்ற தேதெனனில் பிராரத்தமான
து தீவிரமென்று மந்தமென்றும் × சுப்தமென்றும மூன்றுவி
தமாம

இதில் சுப்தமானது சிவதருமபாராயணருடைய நடக்கிறவ
னுக் கில்லையாம.

மந்தமானது சிவஞானிக்கில்லையாம்

தீவிரமான தாருக்கும நீங்காது.

தீவிரபிராரத்தமே பிரபலபிராரத்தமென்றதெனவறிக.

× சுபத்தம-தூங்கினது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவனைச் சிந்தித்துச் சிவசத்தி தன்னைச் சிற்சத்திப் பிரகிருதியாகார வியாபாரத்தால் இந்திரியங்களை விஷய விமுகங்களாகப் பண்ணிச் சமாதிபண்ணித் தான் செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் சிவாதீனமாக்கி நிற்கப் பாசமுத்தி சிவத்துவ வியத்தி பலிக்குமென்று படிக்கின்றார்.

ஆளாகி - சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வகர்த்திருத்துவ முற்றுஞ் சமர்த்தனுகி, ஈசனுகி யென்றுரையுரைப்பதன்று, அதிமோகமென்று முன் மறுத்திருத்தலால்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உலகத்துப் பாடிகாவலராயினர் பிழைசெய்த கள்ளரைத் தம்முட்டகைத்துத் தாமீர்த்தவா றெல்லாம் பரதந்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மை யவ்வாறு செய்விக்கு மரசன தாணைவழி நின்று மவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின், அதனை யறிந்து அப்பாடிகாவலர்க்குந் தமக்கு மிறைவனாகிய வவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுக வல்லராயவழி, அவர் பரதந்திர நீங்கி யரசனருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மாணைவழி நிறுத்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர் அதுபோல, வினை செய்தமைபற்றி இந்திரியங்க ளான்மாவைத் தம்முட்டகைக்கி யீர்த்தவழி யெல்லாம் பரதந்திரப்பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதும் அவற்றை யவ்வாறு செய்விக்கு முதல்வன தாணைவழி யவைநிற்றலான், அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறி

தில்லையென் றிவ்வாறுணர்ந்து அவ்விந்திரியங்களையுந் தன்னையு
முடையனாகி யம்முதல்வன் றாளைத் தலைக்கூடப்பெற்று அ
வன் பணியினின் றெழுக வொருவன் பெறுமாகின், அவன் அ
ம்முதல்வன் றிருவருளால் அவ் விந்திரியங்களைத் தன்னுள் வ
ழி நிறீஇத்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன் அவ்வாறு முதல்
வன்வழியி னுறைத்து நிற்புழியும் பயிற்சியற்றி யொரோவழி ய
வ் விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயின், இந்திரியங் களுக்கு
மெனக்கு மொரு சுதந்திர மின்மையின் அதுவும் முதல்வன் செ
யலே யென்று வரைசெய்து பணியின் வழுவா தொழுகவே, அ
துவாயிலாகப் புகுந்து கூடித் தாக்க வல்ல வினைகள் அங்ஙன
மாகமாட்டாவாய் மடங்கி யொழியு மாகலான், அவ்வாறடி
மைத்திறத்தி னின்றே மறித்துப் பொறிகளின் வழிப்பட்டு
ப் பரதந்திரனாவானல்ல னென்பதாம்.

குறிப்புருவகம்.

ஏகனாகி நிற்றலே யமையும் அதன்மேலு மரன்பணியி னிற்
ற லெற்றுக் கென்பாரை நோக்கி, ஏகனாகி நிற்பினுந் தன்பணி
மடங்கினா லன்றி வினைத் தாக்குறுதற் கேதுவாய இந்திரிய
ங்களின் வழிப்பட்டுச் செல்லும் பாரதந்திர நீங்காமையின், அ
து நீங்குமாறு தான் பணியை நீத்தற் பொருட்டு அரன்பணியி
னிற்றலு மொருதலையான் வேண்டப்படுமென் றுணர்த்திய
வாறு.

நின்றிடலா லீப்பதென் றறிந்திடென் வினையும்.

தான் அசை

ஈப்ப தென்பது அதன்றொழின்மே னின்றது.

என்று மென்னு மும்மை அவ்வினைத்தலை மாற்றுதற்கு உபா
ய மாவது தாமு மவ்வாணைவழி நிற்ற லென்று மதிந்தென எதி
ரது தழீஇயிற்று.

இவற்றி னொடுங்கத் தனையுடையா னென்றது குறிப்பேதுவா ய் நின்றபெயர்.

வந்தனை செய்தலாண்டு அரன்பணியி னிற்றன் மேற்று.

வருஞ் செயல்க ளுண்டே லென்பது ஒருமைப் பன்மை ம யக்கம்.

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல் ளுண்டேனு நா தனுடைச் செயலென முடித் தொழுகுதல், "யானுமதுவே வேண்டினல்லால் வேண்டும்பரிசொன் றுண்டென்னி னதுவு மு ன்றன் விருப்பன்றே" என்ற திருவாசகத்துமறிக.

அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்க ளுளவாம் போலுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநவத்தை யாதலில்லை யென்பார், ஆளாகிமீளா ரென்றுங் கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தத் தன்மை கூடாதவர்களுக்கு மேலுமொ ருபாயம ருளிச்செய்கிறார்.

இந்திரியமென்னைப்பற்றி நின்றே யென்வசத்தி னிசையாதே தன்வசத்தே யென்னையீர்ப்ப - பஞ்சேந்திரியங்களிலு மியான முத ன்மையாயிருக்க அவை யென்னைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கச்செய் தேயும் என்னுடைய வசத்திலே பொருந்திவாராமல் இவை யென்னைத் தன்னுடைய வசத்திலே வலித்துக்கொள்ளுகிற வி னையிற்றை,—இவற்றைத் தந்தவன்றன் னாணைவழி நின்றிடலா லென்றுந் தானிந்திடு - இந்திரியங்களை யெனக்குக்கூட்டின பரமேசுவரனுடைய வாக்கினைவழியிலே எப்பொழுதும் நிற்கி றதென்றும் இவையிற்றுக் கொருசெய லில்லையென்றுந் தானறி ந்து,—இவற்றினொடுங்கத் தனையுடையான ஞானர்கள் வந்தனை செ

யது - இந்த விந்திரியங்களோடுந் தன்னை யுடைமையாக வுடைய பரமேசுவரனது சீபாதங்களிலே தன்செயலற்று அவன்செயலான முறைமையை யறிந்து வணங்கி,—இவற்றின்வலியருளினாலவாட்டி - இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களினது பலத்தைத் தமபிரானுடைய வருளினாலொழிந்து வாராதென்றறிந்து அவையிற்றைக்கெடுத்து,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேல் - இவையிற்றை நீக்கி மயக்க விகற்பங்கள் கூடாமலிருக்கலாம் அப்படியிருக்கவே மீண்டுமிந்திரிய வியாபாரங்கள் வந்துகூடில்,—முந்தனுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுக - காத்தாவினுடைய செயலொழிந்து விந்திரியங்கள் தானாக வந்துகூடாதென்றறுதியிட்டு நிற்கவே,—வினைகளூளாது-இந்த முறைமையிலே நின்று பிராரத்தம புசிக்கிற வினைகளுக்கு ஆகாமிய மேறாது —அங்ஙனாகி நின்றவனறே - அந்தப் பரமேசுவரனுக் கடிமையா யவனைவிட்டு நீங்காமல் நிற்பன

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧௰-சூ, ௨-வெ, “நாமல்லவிந்திரிய நமவழியி னல்லவழி, நாமல்லநாமு மரனுடைமை—யாமென்னின், னெத்தனுவினின்று மிறைபணியா ரக்கில்லைவினை, முற்செயல்வினையுந் தருவான முன்” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, இவனுள்ள செயல்களெல்லாம சிவனுடைய செயல்களென்று காணவே ஆகாமிய மேறாதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(உலகத்துப் பாடிகாவலராயினார் பிழைசெய்துள்ளாரைத் தம்முள்ளடக்கித் தாமீதத்தவ ரெல்லாம பரதந்திரமாயத்

கிட்டப்பச்செய்வது தம்மையவ்வாறு செய்விக்கு மரசன் றானைவழி
நிற்குமவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின், தன்னையறிந்து
அப்பாடிகாவலாக்கும் தமக்கு மிறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலை
க்கூட்டப்பெற்றவன் கருத்தினவழி யொழுகவல்லாராயவழி ய
வ் ரப்பாரதந்திரீங்கி யரசனருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மா
ணைவழியி னிறுத்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர் அதுபோ
ல) இந்திரியமென்னைப்பற்றி நின்றே யென்வசத்தினிடையாதே த
ன்வசத்தினென்னை யீர்ப்பது - வினைசெய்தமைபற்றி யிந்திரியங்
களென்னைத் தம்முள்ளடக்கி யீர்த்தவழி யெல்லாம் பரதந்திரப்
பட்டுக் கிட்டப்பச் செய்வதூஉம்,—இவற்றைத் தந்தவனு (ண)
ணைவழி நின்றி—லால்-அவற்றை யவ்வாறு செய்விக்கு முதல்வ
ன் றாணைவழி அவை நிற்றலால்,—என்றுந்தானறிந்தி— டிவற்
றினொடுந் தன்னையுடையான் றாள்கள் வந்தனைசெய்து - அவ்வாற
ற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதில்லையென் றிவ்வா றுணர்ந் தவ்விந்தி
ரியங்களையுந் தன்னையு முடையானாகிய அம்முதல்வன் றாள்களை
த் தலைக்கூட்டப்பெற்றவன் பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறு
மாயின்,—அருளினாலிவற்றின் வலிவாட்டி வாட்டமின்றி யிருந்
திடவும்-அவ் வம்முதல்வன் றிருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத்
தன்னாணைவழி நிறுத்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன் அவ்
வாறு முதல்வன்வழியி னுறைத்து நிற்புழியும்,—வருஞ்செயல்க
ளுண்டேன் முந்தனுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுக,—பயி
ற்சிபற்றி யொரோவழி யவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமா
யி னிந்திரியங்கட்கு மெனக்கு மொருசுதந்திர மின்மையி னவ்வு
முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்து பணியின்வழுவா தொ
ழுகவே,—வினைகளுமுளா-அதுவாயிலாகப் புகுந்துகூடித் தட்
கவல்ல வினைக ளங்ஙனமாக மாட்டாவாய் மடங்கியொழியு
மாகலான்,—அங்காளாகி மீளானன்றே- அவ்வா றடிமைத் திற

தசினினறேன மறிததுப பொறிகளின வழிபபடடுப பரதநதிர ருவா னலலன

மறைஞானதேசிகர் உரை

தன்னை யடைந்தார் வினை தீர்ப்பதன்றே தலைப்பாயவர் தன்கட் டுவது, தானென்னுந் திருவாக் குண்டாகையாற் றன்னைமாற கருதா தனுக்கிரகஞ் செய்வது சிவனுக்குச் சுவபாவமென் றுணர்த்துகின்றார்

சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றனையடைந்தார்தம்மைத் தானாக்கித் தலைவனவர் தாஞ்செய்வினைதன்னை, நலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப்பானாய் நணுகாமல் வினையவரை நாடிக்காப்பன், னுலகினிலெச் செயலெல்லா முனவிதியேநீயே புண்ணின்றுஞ் செயவித்துஞ் செய்கின்றாயென்று, நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுனசெயலேயென்று நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குந்தானே (௪)

(இ-ள்) சலமில	தலைவன சலமிலனாய் நலமுடனே யாவர்
னாய ஞான	தாஞ் செய்வினை தன்னைப் பிறர்செய்வினை
த்தாற் ற	யூட்டி யொழிப்பானாய ஞானத்தாற் றனை
னை யடைந்தார்	யடைந்தார்தம்மைத் தானாக்கியவரை வி
தம்மைத் தானாக்	னை நணுகாமல் நாடிக் காப்பன இதனைப
கித் தலைவனவர்	பொருள் கோளாக்கிப் பொருள் கொள்க
தாஞ்செய் வினை	சிவன் றன்வன் றனக் கொருவ ரிட்டதி
தன்னை நலமுட	லும் விருப்பு வெறுப்பின்மையாற் சர்வான்
னே பிறர்செயவி	மாக்க ளிடத்திலு நன்மைவைக்கப்பட்ட

னை யூட்டிப் பொ வனும் அவரவர் செய்த கன்மபேத மெல்
ழிப்பாளும் நணு லாத்தையு ம நமமாலே நாம செய்தோமெ
காமல் வினையவ ன்று கருதி நிற்கிறவர்களுக்கு அவர்களவர்க
ை நாடிக் காப் ள் செய்த கன்மபலன்களை போறுமாறு குறை
பன் யாமல் அவரவர்களுக்குக் கொடுத்துப் புசிப்
பித்துத் தொலைப்பிப்பானுமாய்க் கன்மங்க
ளைச் செய்யுமிடத்துத் தாமாகக்களுக் சொருசெயலு மின்மை
யால் இஃதெல்லாஞ் சிவன்செயலென்க் கருதிநிற்கிற ஞானத்தி
ரு இஃதெல்லாஞ் சிவாக்கினையின் வழியென்றிவர்களிப்ப
டி நிற்கவே தமது செயல்களெல்லாஞ் சிவன் செயல்க ளென
க்கருதி நிற்கையாலுஞ் சிவபாவனை யுடன் கூடிநிற்கையாலும
வர்கள் கன்மபலத்தைப் பொருந்தாமற் காப்பன்.

இப்படி சீவன் முத்தர்கள் நிற்கையிலே

உலகினி லென் கன்மம் பிரகிருதி சம்பந்தமா யிருக்கை
செயலெல்லா மு டால் அதற்குச் சுதந்தரமில்லை
னவிதியே

இப் பிரபஞ்சத்தின்கண் யான் செய்யும் வியாபாரமெல்
லாம் தேவரீர் கற்பித்தபடியே! அஃதெக் காரணத்தாலெனில்?

நீயே யுண்ணி எனக்கென்ச் சுதந்திர மில்லாமையால் நீ
ன்றுஞ் செய்வித் தாமே யென்னுள்ளே நின்று மிவையெல்லா
தலுஞ் செய்கின் வற்றையுஞ் செய்கின்றாய், உண்ணின்று மெ
றாய் ன்ற வும்மையாற் புறம்பேநின்று மென்க் கூ
றியதாயிற்று

என்று நிலவு எப்பொழுதும் யானேவப்படுகிறவனுக்
வதோர் செய கா லென்னுடைய சுதந்திரத்தாற் செய்யுஞ்
லெனக்கின்றுன் செயல்களின்று. இஃதெல்லா முழுமுடைய
செயலே வியாபாரமேயென்ப பணியறுத்து

என றநினைவா எபபொழுது மெதுவநதாலு மிநதபபடி
ாககு கருதியிருககிற ஞாதாககளுககு
வினைக ளெல இநதபபடி நிறகிறவாகளிடத துலைடாகி
ாநிஙகுந தா ய ஆகாமிய கனமஙகளெல்லாம பொருநதா
னே து எ-று

தலைவன - எழுவாய

காபபன - பயனிலை

நினைவாாககென்பதனைப பெயராககி நீஙகுமெனபதனைப
பயநிலையாககுக

தான - அசை

ஏகாரம - ஈறறசை

இதறகுச சாவஞாேனாததாதது மறிக. (ச)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

அநதத தீவரமாகிய பிராரததகனமபலததைப புசிககும்
டத்து ராகத துவேஷமுணடாயப பிறாககு இதாகிதஙகள்ச
செடயினும ஹீனகிருததியஙகளைப பணணினும பிரபஞசதையிலே
லே ஆகாமிய புணணியபாவ மேருதெனபது கூறுகினறது

தலைவனஞானத்தாற் றனைபடைநதாாதமமைத தானாககி ய
வா தானசெயவினைதனனால நலமுடனே பிறாசெய்வினை யுட
டி யொழிபபானாய் நாடிச சலமிலனாய வினையிவரை நணுகாம
ற்காபபன-காததாவானவன றனதுஞானததினாலே தலைவனே
றறநினறபெயரைத் தானேயாகபபணணிச செயதவாகள பிரா
ரககதகனம வசததினாலே செயதுளள புணணிய பாவஙகளை
கொணடு பிறாஅவாகளுககு நனமை தீமைகளைப பணணினவ

ாகிய புசிப்பித்துத் தொலைப்பவனுக்கண்டு அந்தப்புண்ணிய பாவங்கள் சீவன் முத்தரைப் பொருந்தாதபடி வஞ்சனையில் லாதவனுக்கே பாதுகாப்பன. ஆதலால்,— உலகினிலென் செய லெல்லா முன்விதியே நீயேயுண்ணின்றுஞ் செய்வித்தலுஞ் செய் கின்றாயென்று நிலவுவதோர் செயலென்கின்றன் செயலேயெ ன்று நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் தானே நீங்கும் - உலகத் தின்கண் மனவாக்குக் காயங்களினுலே நான்செய்யப்பட்ட பு ண்ணிய பாவங்களெல்லா முன்னாலேசறுபிக்கப்பட்டதே! நீயே யந் தரியாமியாக வென்னிடத்திலேநின் றிச்சையாதிச் செலுத்தி ஞானேந்திரியங்களினுலே விஷயங்களைப்பறறிவித்துங் கன்மே ந்திரியங்களினுலே தொழில்களைச் செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயெ ன்றும் ஆதலா லென்னுற செய்யுங் கிரியையொன்றுமில்லை யுன் னுடைய கிரியாசத்தியே செய்விப்பதென்று விட்டுவிட்டது மெச் செயலுஞ் சிவன்செயலென்று எண்ணுமவர்களுக்குப் பிராயச்சி த்தத்தினுலே யாதல் புசித்தாலன்றிக் கன்மங்கள் பொருந்தா மற் றுனே போமென் றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

கன்மங் கன்மபலன்க ளிரண்டினையுஞ் சிவனிடத்திற் சமர்ப்பித்துச் சமபுத்தியாய நிருவிகற்ப சமாதியாடச் சிவனைச் சிந்தியாது சிந்தித்திருப்பவர்க் கிருவினை யிசையாதென் றிசைக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகிய[illegible]ா வருமாறு.

—o—

நீயே எனக்குணர்வின்று செய்கின்றாயாகலின் என்னாற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயலேயென்றும், நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்விக்குஞ் செய்கின்றாயாகலிற் பிறரால் எனக்கு வரும் இதமகிதங்களும் நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதல்லவென்றும், இங்ஙனம் அவனருளையல்லது வேறொன்றனையுங் கருதாராய்த் தம்மை யிழந்து நிற்கப்பெறுவாராமாயின், அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதாம் ஒழிந்துவிடுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வான் அடைக்கலம் புக்காரைத் தன்னைப்போலச் சுதந்தரராக்கச் செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியானடங்கி இரை நுகரப்பெறாது கிடக்கும் பாம்பினை யாதொரு மோரிவக்குவந்து வாயத்தமிழ் வழிநகிடவாதவாறுபோல, அவர் மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்து கிடந்த வியாகாமிய வினை அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்யாது பிறருளாரியவழி அவ்வினையைப்பற்றி ஆங்ஙனம் உவர்த்த மகிழ்தல்களுந்தானே பாயத்த கலக்கூறபாலதாகலின் அதனை யவ்வாறு செலுத்திப்பிறர் செய்யு மவ்விதமகிதங்களை மிகுவித்து நுகர்வித்தொழிதலுஞ் செய்வருகலான் அதுபற்றி யிறைவன் சலமுடையனுமானல்லனென்பதாம்.

ஆக்கிக் காப்பனென விளையும்

பிறரை யூட்டு மொழிக்கவேல் யவரை வினை நுகர்க்குமாற்காப்பதெனக் கொள்க

பிறரை யங்ஙனமூட்டிநுகர்க்கு மருளையேயாமெனப்பார். ஊட்டுமென்றொழியாது ஒழிப்பானென்றும் நலமுடனேயென்றுங் கூறினார்

உலகினி லென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே யுங்கணின்
றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றா யென்று நிலவுவதோர் செய
லெனக்கின் றுன்செயலே யென்று நினைவார்க்கென்றதனால் அ
வன் பணியி னின்றிடலாவது இதுவென்த் தெரித்துக் கூறிய
தாடமாயிற்று.

இறைபணியினிற்கு மிவன் பாதகத்தைச் செய்திடினும்
பணியாக்கிவிட்டு இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்ததெல்லா மிதமகி
த மிவனுக்குச் செய்தாரா ரிசையச் செய்தல் இறைவனுக்கு
ச் சலமாய் முடியும் போலு மென்பாரை நோக்கி, அதனைத் தெ
ரித்துணர்த்திச் சலமின்மை காட்டியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சிலரை யிரட்சித்தானென்னின் பட்சவாதி யா
கானோ வென்ற வவிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கின்றா.

சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றன்னையடைந்தார்தம்மைத் தானா
க்கித் தலைவன் - அனுவயம் சிவஞானத்தாலே தன்னை யடை-
ந்தவர்களை இரட்சித்துத் தன்னைப்போலே யாக்கிக்கொள்ளுகி
ன்றவிது கர்த்தாவுக்குள்ள தாகையாலே தன்னையடைந்தவர்க
ளை யிரட்சிக்கச் செய்தேயும் பிறரோடு வெறுப்பில்லை இப்படிச்
சிவனைப் பெற்றவர்கள் இந்திரிய வியாபாரத்தோடு கூடியிருந்
தால் மீளவு மாக்கிய மேறுமதோ வென்னில்? —அவர்தாஞ்செய்
வினைகளனைத்துடனே பிறர்செய்வினை யூட்டி யொழிப்பானாய்
- தன்னையடைந்த வடியாரைச் சிவனன்றே யிருக்கச்செ
ய்தேயும் இந்திரிய வியாபாரங்களுடனே கூடியிருந்தார்களாயி
னு மவர்கள் முன்புசெய்த கன்மத்துக் கீடாகப் பிறரால் பவி

பத்திரபலன்களும் இவர்கள் பிறருக்குப் பலிக்கிற பலன்களும் இவையெல்லாஞ் சிவனுடைய செயலென்று காணவே சிவனும் புசிப்புமாத்திரம் புசிப்பித்துத் தலைப்பிப்பனும் என்று,—ஈறு காமலவினையவரை நாடிக்காப்பன் - அப்படிக் கன்செய்யற்று நின்றவர்களுக்கு ஆகாமியமேருமற திருவுள்ளம்பற்றிய பார்த்தா த்துக்கொள்ளுவன் இந்த வுண்மையைப் பெற்றவர்கள் நிற்குமுறைமை யருளிச்செய்கிறார் — உலகினிலென்செயலெல்லா முனவிதிக்கேயே யுண்ணின்று செய்வித்துச் செய்கின்றனென்றும்-பிரபஞ்சத்திலே நான்செய்கிற தொழில்களெல்லாம் நீ நியமித்ததே! நீ தானே யெனக்குள்ளே நின்று மிவையெல்லாஞ் செய்கிறாயுஞ் செய்விக்கிறாயும் என்றும்,—நிலவுவோர் செயலெனக்கின்றுன் செயலேயென்று - எனக்கெப்பொழுது பொருந்தப்பட்ட நியாதொரு செயல்களெல்லா முன்னுடைய செயலேயென்றும்,—நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குங்காணே- இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமையை சிவனுடைய சிவஞானத்தாற் கண்டு நிற்பார்க் கெல்லாக் கன்மங்களும் விட்டு நீங்காநிற்கும்

இதற்குப் பிரமாணம், தேவாரம் "முன்னமடியே னறியாமையினால்முனிந் தென்னைநலிந்து முடக்கியிட்டப், பின்னை யடியே னுமக்கா ளுப்பட்டேன் சுடுகின்றது சூலைதவிர்த்தருளீர், தன்னையடைந்தார் வினைதீர்ப்பதன்றோ தலையாயவர்தங் கடனாவது, தான் னன்னடையா ரதிகைக்கெடில வீரட்டானத் துறையம்மானே" சிவஞானபோதம், ௧௦-சூ, ௩-வெ, "சார்ந்தாரைக்காத்தல் தலைவர்கடன்கல், சார்ந்தாரைக்காத்துஞ் சலமிலனாய—சார்ந்தடியார், தாந்தாமுஞ் செய்ததீரா தன்கா வலர்ந்தாவதொதுங்க், லாயந்தார்முன் செய்வினையுமங்கு" என்றது நுவல் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பசுஞானமாக்கலின் இரட்சிக்கையின்றி சிவன் பக்ஷபாதி யல்லனென்றுஞ் சிவனைப் பெற்றவர்கள் பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்துண்டாகிய செயல்களெல்லாஞ் சிவனுடைய செயலேயென்றுங் காணவே அவர்களுக்கு ஆகாமிய மேறாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நீயே யுணர்வினின்றுஞ் செய்கின்றாய்-நீயேயெனக்கு உணர்வினின்று செய்கின்றாயாகலின்,—உலகினிலென்செயலெல்லா முனதுநீயே யென்றும் - உலகினிலொன்றுஞ்செய்யப்படுமிதமகிதமெல்லா நீ செய்யுஞ் செயலே என்றும்,—செய்வித்து நிவ்வுயிர்கள் செய்வனவினைத்துஞ்செயலேயென்றும் - நீயே பிராணிகளைக்கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலின் பிறராலெனக்குவரும் இதமகிதங்களுநீ செய்யுஞ்செயலே பிறிதில்லை,—என்றும் நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குந்தானே-இங்ஙன மவனருளல்லதொன்றினையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறுவார்மாட்டே யுண்டாங்கன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதாயொழிந்துவிடுமாகலான்,—ஆய ஞானத்தாற் றனையடைந்தார் தம்மை - அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வா லடைக்கலம் புக்காரை,—தாருக்கக்காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுதந்திரராகச்செய்து பாதுகாத்தலுமா,—அவரை நாடிநணுகாமல்வினை- மந்திரவலியா னடங்கி விடநாகம்பெற்றுக் கிடக்கும் பாம்புகள் யாதொன்று மோரிடத்துக்கு வந்துவாட்டத் தழைந்து கிடவாத வாறுபோல வராமாட்டெழுந்து அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்து கிடந்த வவ்வாகாமியவினை,—அவர்தஞ் செய்வினை தன்னுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டி யொழிப்பானுமாய - அவர்க்கிதமகித

ஙகளைச் செய்வார் பிறருளராயவழி யவ்வினைப்பயனுறுதி யாவதோ-
வின்றி மகிழ்ந்துகட்குத் துணையாயது தமக்கூடற் பாலசாகலி
னதனை யவ்வாறு செலுத்திப் பிறர் செய்யு மவ்வினைமகிழ்ந்
கள் பிறவித்துருவாகிய ஒழுக்கத்துஞ் செய்யாரைக்கான —
தலைவனசலமிலன் - அதுபற்றி யிறைவ னசலமுடையனுமல
லன்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத்தில்லாதார் சிறப்பினையு மிந்நூலாசார
சிறப்புணையு முணர்த்துகின்றார்

நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்து நாக
முழைப் புக்கிருந்துந் தாகமுத் தவிர்ந்தும், நீடுபல கால
மங்கணித்தத் திருந்து நின்மலஞானத்தையிலார் நிக
ழ்ந்திடுவர் பிறப்பில், லேடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்த
லைக்கே யிடைக்கே யெய்விழியின் படைக்கடைக்கே கிடந்
துமிறை ஞானம், கூடுமவர் கூடரிய வீடுங் கூடிக் கு
ஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பர். (௫)

(இ - ள்) நாடுக — நின்மலனது ஞானம் நின்மலஞானம் அ
ளிற் புக்கு — தனை யில்லாதோர் பூமிப் பிரதக்ஷிணமாகத்
முன்றுங் கா — திரிந்தாலும் புறப்பற்றை யற்று மிருகங்க
டுகளிற் சரித்து — ளைப்போல வனத்திற் சஞ்சரித்துச் சருகு பு
நாகமுழைப் புக்கி — சித்திருந்தாலும் புலிகளைப்போல மலைப்பா
ருந்துந் தாகமுத் — றிகளூடு புக்கு போசத்தைச் சாதித்திருந்
றவிர்ந்தும் நீடுப — தாலும் பாம்புபோல வாயுவைப் புசித்துத்
ல காலங்க ணித் — தாகங்களைத் தீர்த்திருந்தாலும் யோகிகளை

சூழுயிருந்து நின்மலஞானத்தை யிலார் நிகழுந்திருவர் பிறப்பில்

ப்போல நானெடுங்காலம் நித்தியத்துவம் பெற்றிருக்கவென்று கருதித் திரட்டபலமாகிய விரசாயனங்களைக் கற்பப்படி கூட்டிக் கொண்டிருப்பினும் அஃதில்லாதோர் நித்தசனே வருந்தமுற்றுச் சாதித்தார்களே யாயினும் பிறந்திகக்ட பூமியிலே வந்து பிறப்பார்கள் அஃதுள்ளார் பெறும்பலம் யாதெனில்?

ஏடேறு மலர்க் குழலார் முலைத் தலைக்கே யிடைக்கே யெறிவிழியின் படுக்கைக்கே கிடந்துமிறைஞானங் கூடுமவர்

சிவஞானத்தைப் பொருந்தினவர்கள் ஏடேறோடும் பூவினிதழே என்பதன்றப் பூவினிதழைப் பொருந்தின குழலையுடைய மாதர் முலையினுடைய குசுமமாகிற நுனியிலேயும் அல்குற் றலத்திலும் அம்புபோலக் கொடிதாகிய விழிகளினது கடைக்கட் பார்வைகளிலேயும் அகப்பட்டு முயங்கிக் கிடந்தார்களேயாயினு மந்த விடயங்களின் வசமாகார்கள் அஃதெனபோலவெனில்? தண்ணீரிலே யநவரதமுங் கூடியிருக்கிற தாமரையானது எப்படி யதனைப் பற்றாமலிருக்குமோ அப்படிப்போல ஞானிகளும் பொருந்தார்கள் ஆதலா லதனுடன் பொருந்தியிருப்பார்களெனனில்?

கூட்டரியவீடு கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பர்.

யாவராலும் பெறுதற்கரிய பரமமான முத்தியைப் பொருந்திப் பரமானந்தத் தாண்டவத்தைப் புரியாநின்றோனாகிய சிவபாதத்தையே யநவரதமு மனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண் டிருப்பர்கள். எ-று.

நின்மலஞானத்தை யிலார் கடுநிலைத் தீபகம்

விமலமுமாய சாவதோமுகமா யிருக்கிற சிவஞானம் பிரகாசியாவிடத்து முத்தியடையப் பெறுதெனபது கருத்து.

சேவடியுமென்ற வும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஞானத்தையிலார் நிகழ்ந்திடுவா பிறப்பில எனவும், இறைஞானங் கூடுமவா இருப்பரெனவும், இரண்டெழுவாயும் இரண்டி பயனிலையுங் கூட்டுக.

இதற்குப் பத்திரகிரியினும் சர்வஞானோத்தரத்தும் இரத்தினத்திரயத்தும் மறிக. (௫)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் கிரியா யோகங்களினாலே முத்தியில்லை ஞானத்தினாலே யல்லதென்பது கூறுகின்றது.

நின்மலஞானத்தை யிலார் நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்தும் நாகமுழைப்புக்கிருந்தும் தாகமுகறாவிரந்தும் நீடுபல காலங்க ணிந்தராயிருந்தும் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில்,—சிவஞானமில்லாத பெயர் புண்ணியபூமிகளிலே சஞ்சரித்தும் புண்ணிய தீர்த்தங்களை யாடிப் பிரயாசைப்பட்டும் வனத்திலே சாகமூலபலங்களைப் புசித்துஞ் சஞ்சரித்தும் மலைமுழைஞ்சிலே புகுந்தும் ஸ்திராசனத்திலே யிருந்தும் அப்பியாசவசத்தினாலே பசிக்கண்ணீர்தாகத்தை யடக்கியும் நெடுங்காகிய பலயுகங்கள் மரணமில்லாம லிருந்தும் காலாந்தரத்திலே சனனத்திலே வந்து தோன்றுவார்கள்,— இறைஞானங் கூடுமவரோடு கருமலாக குழலார் மூலைத்தலைக்கே யிடைக்கே யெறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்தும்— குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே கூடரிய வீடுங் கூடியிருப்பர் -பதியினது சிற்சத்தி பதித்தலையுள்ளபோ அழகுபொருந்திய மடந்தையருடைய வெல்லா வவயங்களையுந் தோய்ந்திருக்கச் சிலேயுஞ் சிவனது குஞ்சித பாதமாகிய வருட் சத்தியையும் பிரியாத வணக்கத்துடனே நி

ன்று முன்சொன்ன தபோயோகங்களினாலுங் கூடப்போகா
த மோக்ஷத்தையுங்கூடச் சிவமேயாயிருப்பரென் றிதன் பொ
ருள்.

கூடுமவரென்றது இறந்தகாலந் தருந்தொழில் விடைநிலையா
ம் கூடினவரெனப் பொருளுரைத்தது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---0---

சிவசாக்ஷாத்கார சித்தியின்றாற் சித்த சிவ யோகிகளுக்குச் சிவப்பிரத்தியக்ஷ சாக்ஷாத்காரரத் தானமுக சிவசமாதி சித்தியின்றாற் சித்த சமாதி சாத்திய சிவயோகிகளுக்கு சிவப்பிரத்தியக்ஷ விஷய விருப்ப மிருந்தாலுமவர்கள் சரீராந்தத்திற் பாசமுத்தியடைந்து மலசத்திவிாத்தி விரியாது குவிந்த சிவசத்தி காயப் பிறசத்தியைவிட்டுச் சிவனைச் சாக்ஷாத்கரிப்பாரகளென றுஞ் சரீரமிருக்குங் காலத்து மாகாமிய மேருவென்றும் பிராரத்த கன்மமும் பலங்கொடுத்து வாசனைமாத்திரமாயத் தாக்காமற் றுசக்கும் போகம் புசிப்பிக்குமென்று மிருந்திரு விருத்தத்தாலிசைக்கின்றா

வெளிப்படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---0---

ஏனைப் பெரும்பேறெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய எத்துணை நன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியி னிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டு செய்யும் ஞானத்தாற் றரப்படும் பேற்றைக் கொடுக்க

வல்லுவனவல்ல எல்லாப் பெரும்பேற்றையுங் கெடுக்கவல்லன
வாய மகத்துவத் தீமைகளும, இகணுறாரபடும பெரும்பேற்றை
ச் செடுக்க வல்லவுமல்ல, அத்துணைப் பெரியதோர் சிறப்பிற்று
இவ்விறைப்பணிநிற்கு ஞானமென்பதாம

அரன்பணி நிற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் பென்றுஞ்செய்யுளில, சாக்கிரத்
தே யதீதக்கூறைப் புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தி னின்றவொப்புமை
மாத்திரையேபற்றி அவரை யெல்லாரோடு மொப்பனவத் திக்
குற்றக்கின வவரது பெருமையுணர்த்துவார், ஆகுமுடி கவித்
தாசாணடு நுங்கிடாவேயென் றுணர்ந்த கூறினார், அதனையே அர
னபணியி னிற்றலா ஞசற்பாலத்தனச்சண் மற்றொன்றுஞ் செய்யக்
கூடவ தொன்றில்லையென் அதனொண்டின் பெருமையுணர்த்து
வார், எண்டுமெடுத் தோதினார்

இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள் வேறுபாடுண்மையி
ற கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு நீங்கி அரிய தபசுகளைப் ப
ணணினாலும சருவமுஞ் சிவனுடைய செயலென் றறியாதவர்க
ளுக்கு சனனம நீங்காதென்றும சருவமுஞ் சிவன்செயலென
றறிந்தவர்களுக்கு சனனம நீங்குமென்றும மேலருளிச்செய
கிறார

நாடுகளிற் புக்குழன்றும்- பூப்பிரதட்சண முதலாக வெல
லா விராசசியங்களும புக்குத் தடுமாறித் திரிந்தும,—காடுக
ற சரித்தும - வனசரித்தராயத் திரிந்தும,—நாகமுழைபுக்கிரு

ந்தும் - மலை முழைஞ்சுகளிலே யிருந்து தவசு பண்ணியும்,—தாக முதல் தவிர்ந்தும் - ஆகாரம் நித்திரை பய மைதுன மென்னு முட்குணங்களை விட்டும்,—நீடுபல காலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - எண்ணிறந்த நெடுங்காலங்கள் நித்தராய்த் தவம் பெற்றிருந்தும்,—நின்மல ஞானத்தை யிலார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில - சிவனுடைய ஞானத்தைப் பெறாதவர்களுக்கு சனன முண்டாகாநிற்கும். இத்தன்மையன்றி,—ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே பொறிவிழியின் பட்சைக்கே கிடந்து மிறைஞானங்கூடுமவர் கூடரியவீடு கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டேயிருப்பர்-இதழ்பொருந்தின மலர்யையுடைய கூந்தலார்களுடைய முலைமுகத்திலே யவர்கள் மருங்குலிலே காமத்தை யிலக்காகாமல் அம்பிலும் கடிதாகப்பட்டு ப்பறியப்பாற கொடிய கடைக்கண்களிலே கிடந்தார்களாயினும் பரமேசுவரனுடைய ஞானத்தைக் கூடினவர்கள் யாவராலுங் கூடுதற்கரிய மோக்ஷத்தையும் பொருந்தி குனிப்பையுடைய சீபாதத்தையுந் தொழுதுகொண் டிருப்பார்கள்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார், ௬௩-வெ, "வீட்டிலே நின்று வினையொழிந்து நின்றிடிலென், நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடிலென்—கூட்டிலவாட், சாத்திடே நின்றிலையேற நக்கன்றா வேள்விசெய்து, மாத்திரமே யாங்கண்டாய் வந்து" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு அரிய தபசுகளைப் பண்ணினாலுஞ் சாவமும் சிவனுடைய செயலென் றறியாதவர்களுக்கு ஜனனம் நீங்காதென்றும் சரவமும் சிவனுடைய செயலென் றறிந்தவர்களுக்கு இந்திரிய வியாபாரத்தோடே கூடியிருந்தாலுஞ் ஜனனம் நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நாடுகளிற் புகுதலன்றும்-புண்ணிய தேசங்களிற் சென்று புண்ணியதலம் புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தாடியும்,—சாடுக்களிற் சரித்தும் - வனத்திலே சென்று கந்தமூல பலாதிகளை யயின்றும்,—நாகமுழை புக்கிருந்தும் - மலையிலுள்ள குகையினை யோகத்திருந்தும்,—தாகமுந் தவிர்ந்தும் - யோகாப்பியாச பலத்தினாலே பசிதண்ணீர் தாகமுதலியவற்றிற் குணவுகளொழிந்தும்,—நீடுபலகாலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - நெடுங்காலமரணமில்லாமலிருந்தும்,—நின்மல ஞானத்தை யிலார் - நிருமலமாகிய சிவஞான மில்லாதார்,—பிறப்பி லிகழ்ந்திடுவார் - ஜனனத்துட்படுவார்,—ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே பெருவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்தும் - இதழை யுடைய மலர்மாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் கொங்கை யல்குல் விழிக்கடை முதலிய அவயவங்களைத் தோயப் பெற்றும்,—இறைஞானங் கூடுமவர்-சிவஞானத்தைப் பெற்றோர் கூடிய வீடுங்கூடிக் குஞ்சிதக் சேவடியுங் கும்பிட்டேயிருப்பர் - பெறுதற்கரிய வீட்டினையும் பொருந்தித் திருவடிக்கணீங்காதே நிற்பர்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத்தன்மையினை யுடைய ஜீவன்முத்தர் வாதனையினாலே
கன்மஞ்சஞ் செய்தார்களேயாயினு மதனையுறார்களா
தலா லாகாமியமு மேறாதென றுணர்த்துகின்றார்.

அங்கிதத்தம் பனிவல்லாக கனல்சுடாதாகு மென் டதமந் திரமுடையாக கருவிடயங்களோடு, வெங்குடுந்

தைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலு ஞானிக ளிருவினைகள்
சென்றணையா முற்செய்வினை யிங்குத்த, தங்கிப்போம்
பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிர்ந்த சக்கரமுங் கந்தி
த்துச் சுழலுமாபோல, மங்கிப்போய் வாதனையா லு
மூலமிக்குமெல்லா மலங்களுமின் காயமொடு மாயு
மாறே. (௬)

(இ-ள்) அங்கித்தம்பனைவல்லாக் கனஞ்சுடாதாகும் — அக்கினித்தம்பனை வல்லவனை அனலானது சுடாதவாறுபோலவும்

ஔடத மந்திரமுடையாராகக் கட்டிடங்களொரு — ஔஷத மந்திர பலத்தினையுடைய சித்தபுருஷர்களானவர்களை விடசத்தியான துவாசைபண்ணாதவாறுபோலவும் ஔஷத மந்திர மென்பனை யிருபாலுஞ் சுட்டுச் சன்மமெல்லாவற்றையும் வாதியாதோ வென்னில்? அநேக ஜனங்களி னடுவே அக்கினித்தம்பனை வல்லவனையே சுடாதுபோ லென்னறிக.

எங்கித்தைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலுஞானிக ளிருவினைகள் சென்றணையா — ஞானவான்க ளெந்தெந்தக் கன்மங்களைச் செய்தார்களே யாயினும் அந்தந்தக் கன்ம பலங்களைப் பொருந்து வாசையுறார்கள்

முற்செய்வினை யிருக்குத் தங்கிப் போம் பாத்திரமுங் குலாலனவினை தவிர்ந்த சக்க — பூர்வத்திலுண்டான கன்மானுகுணமான சரீரத்திலுண்டான பிராரத்தகன்ம வாதனை சிறிதிருந்து சுகதுக்கங்களை யுறுவிக்கின்றது சிறிது கழலப்பண்ணும். அஃதென்போல வென்னில்?

ாருவ சந்தித்து
ச சுழலு மாபோ
ளமங்கியபோய
வாசனையாலுழ
லெரும

பெருங்காயமிருந்த பாண்டமானது அஃது தொன்றொழியப்ப
போயிருக்கின்ற மந்தப பாண்ட மந்தப பெருங்காய நாற்ற முண்
டாயிருக்கும இங்ஙன முண்டாயிருந்து மேலதனு லொரு பிர
யோசன மில்லாதது போலவும குயவன திகிரியி லேற்றினமண்
கடத்தை யுண்டாக்கினபின்னு மந்த வாதனைதானே நின்று மெ
ல்லமெல்லச சுற்றித தானேயொழிந்துபோ மதுபோலவும இந்
த வாதனையோ டிருக்கவு மொருடலை யுண்டாக்குமோ வென
னில் அக்கினியைச சேர்ந்த வித்தானது பின்பு முளையாத வாறு
போலென வறிக

எல்லாமலமுங்   இந்த வானமாச சரீரத்தை விட்டு முத்தி
ளுடம்பினாகிய   யையடையும்பொழுது முற்கூறிய வாசனாந்
மொழி மாயுமனை   மகமாகிய கன்மமு மாயையு மாணவமுங்
கே   தான கெடாமற் றன சத்தியினது வலியிலே
டடுநிற்கவே தடைபடாமல முத்தியை யடைவன் எ-று

சந்தித்துச சுழலுமெனபதனை நிலாநிலாயாக்கிப பொரு
ளுரைக்க

பலவெழுவாயும பலபயநிலையும
உம்மை எதிரமறை

மாயு மென்றது சுத்தமாக கெடுமென்றதன்று, அஃ திருந
தும வாசுக பண்ணுதென்பது கருத்தாயிற்று

"உககொளியா தொளிக்குமிரு ளுதயத்தி லொளிமுன
னே, பக்குவத்திற பசுபாச வலியடங்கும பரமசிவன, ஈக்சூ

யாக் கருளபுரியச்சித்தத்தைக்கலக்கித்தெளிவித்தல், நெய்க்கண்ணீ வகுத்லென்
னமாயையினிலே தொலையுமன்றே" என்று சொம்மதருறவா

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் கிரணம் சுபரபேதத்து
ரறிக (௬)

சிவாகாரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேல் சிவஞானிக்குக் கன்மமேறு [illegible] என்பது கூறுகின்றது

ஞானிசரு எங்கித்தைக் கன [illegible]மொரு செய்தாலு மிருவி
னைகள் சென்றணையா - சீவன்முத்தனைவிட்டுத் தெவ விணைக
ளெல்லாஞ் செய்யினும் [illegible]ரனபலத்திலேலே யவைகள் பலமாக
ப பொருந்தாது [illegible] பவாறெனனில—தங்கிந் தம்பனவ லா
ரக கனசுட [illegible] நம-அக்கினித் தம்பனையை யுடையவனை அக்கி
னியெய்க்கி [illegible] மனையினு மவனுக்குச் சுடாது—அவுடத மந்திர
முடைய [illegible] ரக கருவிடங்களோறு - மந்திர ஔஷத சித்தனுக்குக்
கஷ்தகவிஷமுங் குடித்தவிஷமுந் தாக்காது ஆகும் இவவாறு
கும் பிராரத்தகனமபலம் புசிக்கும்போது மாயையும் ஆணவமு
ங் கூடிநின்றே புசிக்கவேணும் மும்மலமிருக்கையினாலே சிவஞா
னிபாவ தெபபடியெனனில்?—முனசெயவினை யெல்லா மலங்க
ளு மங்கிப்போய வாதனையா லுழலவிக்கும்-அநாதியேதொன்று
தொட்டுவரபபட்ட கனம மாயை யாணவமெல்லா மலங்களுக்
குஞ் சத்திகளகெட்டு வாதனையினாலே தேகமுளளவும விஷய
ஙகளிலே யுழலுதலைச் செயவிக்கும —பினகாடமொடு மாயுமன
றே-பிராரத்தகனம மறறபின தேகத்தோடே வாதனையும நசி
ப்பதாம் இவவாறு வாதனையினாலே பணணுங்கிரிகை பலத்தைத்
கொடாது அதெனபோல வெனனில்?—இங்குத் தயங்கப போர
பாத்திரமுங் குலாலன விணைத்தவிரந்த சககரமுங் சுழித்து [illegible]

முழுமாபோல-பெருங்காயம் வைத்தெடுத்துப்போட்ட பாண்டங் குயவன் றண்டுகொண்டு சுழற்றுங்கால் யொழிந்த திகிரியையுமடைவே மண்பாண்டத்தையுஞ் சுழலுங்கலையுஞ் செய்யினு மவையிற்றினொருபயனு மில்லாததுபோலவென் றிதன்பொருள்.

அன்றென்ப தாமெனக்கிளவி

சிவாக்ரயோகி பண்ணின சிவஞானசித்தி

பத்தாஞ் சூத்திர வியாக்கியானம்

சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பிராரத்தம், சுபத்தமென்றும் மந்தமென்றும் தீவிரமென்றும் மூன்றுவிதம் அவற்றுள் சுபத்தத்தை சிவத்தன்மத் தொருப்பட்டிருப்பவரை வாதியாது மந்தத்தை சிவ ஞானிகளை வாதியாது தீவிர மெல்லாரையும் வாதிக்கு மாறாலும் சிவஞானிகளை மிகுதியும் வாதியாது, ஆகாமியமு மேறாது.

பக்கப்பொருள் வெளிப்பொருள்

இப்பத்தாஞ் சூத்திரத்து முன்பின் சில விடங்களிலேயுமிருந்து கூறியது கூறலைக் குறித்துந் திரிபதார்த்தத்தைச் சூக்குமல வஸ்துப் பரீக்ஷை பண்ணுது லோகச் சொற்சுட்டு மட்டுக் கட்டுவிட்டு முட்டத் தொட்டுப் பரீக்ஷை பண்ணுதலாலும் உரை விரித்துரையாது துணாந்து கொள்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சுட்டற் கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ் செய்யவல்லார் அவ்வங்கியுள் முழுகிக்கிடப்பினும் அதுபற்றி யவாமாட்டுச் சுடு

நீக்கமாதவாறும், கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்கவல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார் அவ்விடங்களையெல்லாம் நிறையப்பருகினும் அதுபற்றி யிறவாமாட்டுக் கொலைத்தொழிலிகழாத வாறுபோல, விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம்வழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று மத்தொழிலைச் செய்தாராயினும் அதுபற்றி யிறவாமாட்டு விருப்பு வெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையானும், ஏனைப் பிராரத்தவினையுந் தறபண்ணி நீத்தவாமாட்டுத் தலைக்கட்டமாட்டாது வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டே போமாதலின் வாசனை மாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்குமவ்வளவேயன்றி யாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல், காயமிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து கந்தித்தும் ஒருசிறிதுக்கு பயோகமாகமின்மையுங் குயவனுவனை குடத்தை வனையுமாவுஞ் சுழற்றிவிட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தன்வேகமுள்ளவளவு மதனை மெலிதாகச் சுழலவித்து மற்றொருகாலை வனைதற்கு உபயோகமாதலின்மையும்போலுமாகலானும், வாதனை மாத்திரைக்குத் தனையாய் நின்ற வினை மலவாதனைகளும் அவ்வுடம்புமாயுங் காலத்து வேறொருபற்றின்மையான அதரோடு மாய்ந்தொழியுமென்பதாம்.

இங்குத் தங்கிப்போமபாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைதவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முவமையாயின.

எங்கெனபது, எங்கிதனையென மரீஇயிற்று.

நின்றென்பது சொல்லெச்சம்.

கந்தித்தென்றும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருட்டாது செவ்வெனமாத்திரையே குறித்து நின்றது "பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை மூவர்" என்றாற்போல

மங்கி யொளிரொழியாது போமென்றார், வலியுறுத்துத
ற்கு.

உவமை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைத் தெளிவுறுத்தற் பொருட்டு.

இதனுள் மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட சாத்தி ரங் கூறாநின்ற வருத்துருத்தாந்தத்தை விளையப்பற்றி யெடுத்துக்கொண் டெடுத்தவிடைகளாற் சாதித்தற் பொருட்டு அந்த வேதாந்த வாதஞ் செய்துகொள்ளு முகத்தானே, மேலைச் செய்யுளில் பாற் விழுமின் பனிகடைக்கே கிடந்தநுங் குமப்பட்டே யிருப்பினும், மேலை உவமைகளினையைத் துணாத்தி யினிது விளக்கியவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் இரண்டாங் கூறிய சட்டப் மாதெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொன்ன ஞானவான்கள் இந்திரிய வியாபாரங் களோடு கூடியிருக்கச்செய்தே அவையிற்றின் பேறியாமல் நின் றுறாமை யெங்ஙனேயென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருள் செய்கிறார்.

அங்கித்தம்பனவல்லாராக் கனல்சுடாதாகும் - அக்கினி- கட்டாகிய அக்கினித் தம்பனவல்லவர்களுக்கு அந்த வக்கினியிலே பட்டாலும் சுட்டெரிக்க அந்த வக்கினி சுடாமல் அவர்கள் வசமாயிருக்கும் போலவும், — அவுடதமந்திர முடையராகக் கருவிடங்கள் — அவுடதப் பிரயோகம் மந்திரத் திராணமு முடையவர்க்குக் கொ டிய தீர்த்தற்கரியதாகிய விஷங்களை யருந்தினாலுங் கொல்லா மல் அவர்கள் வசமாய்க் கிடந்தனவைபோலவும் —

சஞ்சிதத்தைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலும் ஞானிக் கிருவினை
கள் சென்றணையா - முன்செய் வினை யெல்லாங் கன்மங்களையும்
ஞானவான்கள் யுள்ளவர்கள் செய்யார்கள், வாதனையாலே
செய்தார்க ளாயினும் திரிபதார்த்தத்தைத் தரிசித்துச் சிவஞா
னங் கொண்டு நடவாது என்கிற விசாரத்தை யறிந்தியாக வுடைய
சிவஞானிகள் சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கும்—தத்தனுடை னவிருப்பு
வெறுப்பு இவர்கள் வசமாவதே தாழ்ந்து இவர்க ளதின் வசமா
னார்கள், ஆகையால் ஆகாமியமானது சென்று பொருந்தாது மு
ன்பு பிராரத்தம் புசிக்கச் செய்தே யல்லோ வாகாமிய மேறி
யது, இப்போ பிராரத்தம் புசித்தாலுமில் மீளவு மாகாமிய
மேறாதோ வென்னில்? வாகாமிய மேறுமற போகிறவழியமே
னருளிச்செய்கிறார் — இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலா
லன் வினைதவிர்ந்த சக்கரமுங் கத்திச் சுழலுமாபோல - பெ
ருங்காய மிட்டிருந்த பாத்திரத்தி லுண்டாகிய பெருங்காயம்
போனாலும் பாத்திர மீளவும் நாறின தன்மைபோலவும் குலா
லன் இருந்தகையை கிரிபாமல் கைவிட்டாலும் முன்பு திரித்தவி
சை யுள்ளளவும் சுழன்றுறபோலவும்-முன்புள்ள பிராரத்த கன்
மமும்—மங்கிப்போய் வாதனையா லுழலவிக்கும் - ஆசாரியன்
செய்த அத்துவா சோதனையாலே திரப்போ யிருக்கச்செய்தே
யம்வாதரு மாத்திரத்தாலே ஞானவான்களிடத்துப் பிராரத்த
கன்மம் நீக்கத்தாலே—கூடி ஜீவியாநிற்கும், அப்படி ஜீவிப்பித்த
தாராயினும் பின்னையொரு ஜனனத்துக் கேதுவாகாது அதெ
ங்ஙனே யென்னின்?—எல்லா மலங்களும் பின்காயமொடு மாயு
ஙினை-அப்படி பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தேயும் ஏறின வாகா
மியமாய் நத்த கன்மம் தக்கி—ாக வெடுக்கிற மாயாதேகமு முன்
ாகாது அதே ஞானவான் தற்போதஞ் ஜீவியாமல் அந்த
நோயமாய நிற்கிற கோட்பாட்டாலே தனைவ மாயைகாயிய

மென்கிற மலங்களெல்லாம் வாதனையாலே சரீர முள்ளமட்டு நின்று பின் னடங்கச்சரீரத்தோடேமாயும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧௦-சூ, ௫-வெ, "தண்ணலவேவாத நற்றவாதமமின்றும், பண்ணமாமாசசெலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணனி, யரனடியோரபவ னைமபுலனிற சென்று, மவாதிறம நீங்காரததற்கு" என்றும், ஷை ௬ - வெ, "இருளிவாங்கும் கலமபோல ஞானிபால், முன்செய வினைமாயை மூலாடிடினும்—பின்செயவினை, மாயையுட னிலலாது மறவனறுன மெயபபொருளை, யாயவததிறனுணரு மசசு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது, சிவனைப் பெற்றவர்க ளிந்திரியங்களோடு கூடியிருந்தார்க ளாமாயினு மந்த யிந்திரியங்க ளிவர்கள் வசமாயிருக்கும் தொழிந்து இவர்க ளதனவச மாகார்க ளாகையா லவர்களுக் காகாமிய மேறுமென்றும் பெருங்காய மிட்ட பாத்திரம்போல பிராரத்த கன்ம வாதனை மாத்திரத்தாலே கூடிவந்தாயினும் அதிலேறின வாகாமியத்தினால் மேலொரு சரீர தொடர்ந்தனை யுண்டாகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அங்கித் தம்பனைவல்லார்க் கனல்சுடாதாகும் - சுடர்க்கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்ய வல்லார் அவ்வங்கியுள் முழுகிக் கிடப்பினு மதுபற்றி யவர்மாட்டுச் சூடு நிகழாதவாறும,—அவ்விடக் மந்திர முடையார்க் கருவிடங்களேறா - கொலைதொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் திக்கவல்ல மந்திர மரு

த்துக்களைப் பெற்றுடையா ரவ்விடங்களை யெல்லா நிறைந்து பரு கும் அதுபற்றி யவர்மாட்டுக் கொலைத்தொழி னிகழாமையா னும்,— ஞானிகள் கேவலத்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலு மவ்வி ருப்பு வெறுப்புக்க ணிகழ்தற் கேதுவாகிய விந்திரியங்களை மேற் கூறிய முறையினின்று தமவழிப்படுத்தவல்ல ஞானிக ளவ்விந் திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தாராயினும்,— இருவி னைகளைச் சென்றணையா - அதுபற்றி யவர்மாட்டு விருப்பு வெறுப் பு நிகழ்ந்து பேதைக்கு விதத்தாகல் செல்லாமையானும்,— முற்செ ய்வினை - வாதனையா லுழல்விக்கும் வினைப் பிராரத்த வினையும் தற்பணிந்தவர் மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம் போலச் சத்திகெட்டே போய் வாதனை மாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்கு மவ்வளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல்,— இதற்கு நக்கிப்போம் பாத்திரமுங் கந்த து-காயமிருந் தொழிந்த பாத்திரத்தி லவ்வாசனை கிடந்து தக ந்தது மொருசறிக் குபயோகமாந் தன்மையும்,— குலாலனவி னை தவிர்ந்த சக்கரமுஞ் சுழலுமாபோல - குயவனுமவன் முட்டு ழை வினையுமளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட சக்கரத்தி லவ்வாதனை கிடந்து தன் வேகமுள்ளளவு மதனைச் செலுத்தச் சுழல்வதுறு மாற்போல ரத்த வினைதற் குபயோகமாந் தன்மையும் போலுமாகலா னு ம்,— எல்லா மங்கையப்போய வாதனையா லுழல்விக்கும் பின்பல யாளும் காட்டெறி யாயுமன்றே - வாதனை மாத்திரைக்குத் தலையாய்நின்ற அந்த மலவாதனைகளு மவ்வுடம்பு மாயுங்கா லத்து வேறொருபற்றினையோ னதனோடு மாயக் கொழியுமெ ன்பதாம்.

இங்ஙனமே மேலொருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட நூன்
முடிபு கூறுவாரை வருஞ் சூத்திரத்தின்பயப் பாற்றி யெடுத்துக்கொ
ண்டு தடைவிடைகளாற் சாதித்துப் பொருட்டுச் சங்கிரகமா
றுவாய் செய்துகொள்ளுமுகத்தானே மேற்செய்யுளினையெதி
ர்மிடி பிண்டச்சொற் கிடந்தபடி கூட்டிப் பிரிப்பாரென்ற
கின் புலமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிது விளக்கியவாறு

இவை நான்கு செய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றின்கட் பதி
மோலெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன

க0 - சூ, உ-அதிகரணம் முடிந்தது.

பத்தாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று

—0—

“தன்னைமுக மோராறும்”
என்ற பத்தாஞ் சூத்திரம்
அது முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட - கா௬.

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்.

கக—வது பத்தியின் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பதினோராஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்: இப்படிப் பந்தத்திலே கிலேசமுற்றுப் பந்தங்களை நீங்கின ஜீவன்முதலாகக் குபகாரஞ்செய்த சிவனது திருவடியை யான்-ந்தவிடத்திற் பத்திசெய்யுமா றுணர்த்துத னுதலிற்று மேலித் தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின்: எல்லாத்தையுங் காணுங் கண்ணுக்கு ஆன்மா காட்டாநின்றாற்போல ஆன்மாவுக்குச் சிவ னுபகரிக்கு முறைமை யுணர்த்துத னுதலிற்று.

காயமொழிந் தாற்சுத்த னுபோனமாக காட்டுக் கண் டிருந்தனமை யுடையகண்ணுக், கேயுமுயிர் காட்டுக் கண் டிடுமாபோல வீசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டுளித்தை, யாயுமயி லுடையனு யன்புசெய்ய வசனிலைமை பிரிவிலி னடைந்தமுறையாலே, மாயமெலா நீங்கியரன மலரடிக்கீழிருப்பன மாறாத சிவானுபவ மருவிக்கொண்டே. (க)

(௩-ம்) காயமொ — ஆன்மா காயம்போனவாறே மலங்க
ளுந்தாற சு — ணீங்கப் புடமிட்டுத்த பொன்போலச் சுத்த
த்தராகியா — னுப

ஙா — டக்கவா — ஒருவன் காட்டக்காணு மியல்பினை யுடை
யுயிர் தன்மை யு — ய கண்ணுக்கு
டை கண்ணுக்

அய முபிர்காட — அது பொருந்தப்பட்ட கண்முதலிய வித
ந்த டிமா — திரியங்களைக் கொண்டு கண்டு சைதன்னிய
போ — மிடமாக வந்தருபங்களையும் கண்ணையுங் க
ண்ட ஆன்மாவைப்போல

சாம்பிரத்தக — சிவஞானவன் தானுக வொருவிடய
சார ழக் கரு — க்ளையு மறியமாட்டாத வான்மாக்களுக்குத்
தவ — தற சொருபத்தினையுங் காட்டித் தானென
லார்த்தக்கு மேலாயு நின்று சாவானமாக
க — செ யாகனயல க்ளையறிந்து பலங்கியாக் கொடாநிறயன

ருசனைகடாயும — இந்தச் சிவஞானமே யல்லோ நமக்கு மன்ம
நிசை — பொய் நினைலஞானே மெனுந் தன்மையை
லபசெய — யாராயத் தறிபத்தக்க அறிவுடையனு நந்
ச சிவனிடத்திற் பத்திசெய்ய

ஊா நீலை நயி — இப்படி யானமா வானவ ஞூடோறுஞ
ளிலைபி டைக — சோகம பாவனைபண்ணி ஐக்கியமாயிருக்க
தவனா யலே — வதனபிருபு சிவனைபபோலக் காணுமநினை
லனு யிருக்குந் தன்மையையுடைய ஞானயி
னுலே

ப ப யே ந ந — இப்படி யவனை நாடோறுந் தியானஞ்செ
ம்கியரனமல — யவே மலத்திருசேர் வரு மயக்க விகற்பங்

டிக்கீழிருப்பன கலை விட்டு நீங்கிச் சிவனது திருவடிப்புரத்
தின் கீழே யிராநிற்பன அப்பொழுது இந்த
வான்மா விருக்குந் தன்மை யாதெனில்?

மாருதசிவானு ஆன்மாக்கள் தங்களிடத் தனவரசமு
பம் மருவிக்கொ மொழியாதிருக்கிற சுவாநுகாறு பூதியாகி
கொடே ய ஆன்ம சத்தியினது யின்பத்தையே தின
த திருப்பார்கள் எ-று

ஈசன் காட்டுவன் எ-ம ஆன்மா இருப்பன், எ-ம எழுவா
ய் பயனிலை கூட்டுக.

சுவாநுபவமென்பது தன்னிடத்துண்டாகிய அநுபவம
சுவாநுபவம இது வடமொழி

சுவாநுபவமென்னாது சிவாநுபவமெனக் கூறுவார்கள், அ
ஃதிசைடா

மூலசூத்திரமாகிய சிவஞானபோதத்தில், 'சுவாநுபூதிமா
ன்' என்றுரைத்தகையாலு மற்ற ஆகம புராணங்களிற் கூறுகையா
லு மெனவறிக

இதனை எமது குரவர் பரமோபதேசமென ஒரு நூலாகவி
விரித்துக் கூறினார், அதனை யாண்டுக் காண்க

இதற்குச் சுப்பிரபேதம் சாவஞானோத்தரம் சூதசங்கி
தையிற் பரமகீதையினு மறிக. (௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

ஆன்ம சகாயனாகிய சிவனிடத்திலே யங்காங்க பத்தியை
நூ முறைமை ஞானத்துக் கிரியை கூறுகின்றது.

கட்டுக் கண்டுகொ தன்மையுடைய கண்ணுக் குயிரு
யிர் காட்டுக் காணுமோபோல விசனுயிர்க்குக் காட்டுக் காணும்

டுவ விர்தையாயுமறி வுடையனாயன்புசெய்யவன்னிலைமையின் னிலையினடைந்த தன்மைபோலே - சூரியாதிய பிரகாசங்கள் துணையாகச் சைதன்னிய யோகத்தினாலே ரூபவத் பதார்த்தங்களைக் காணும்வல்லமையுடைய கண்ணுக்கு இந்திரியங்களைப் பொருந்தி நின்ற சேவனமாகக் காட்டக் கண்டிமோபோலப் பரமேசுவர ஞானமாவுருக்கு அறிவிக்க வறிவன இந்தவுபகாரத்தைப் பெரிதாக விசாரிக்கும ஞானத்தை யுடையனும சிவனிடத்தி னிடையறாத பத்திபண்ணவே எட்டாஞ் சூத்திரத்திலே 'ஞானஞேயமொடு ஞாதுருவு நாடாவண்ணம்' என்ற நிலைகூடு மாகையாலே.— ஆன்மா காயமொழிந்தான மாயமெல்லா நீங்கிச் சுதந்தரனாகி யரன மலரடிக்கீழ மாறாத சிவானுபவ மருவிக்கொண்டே யிருப்பன் - முன்சொன்னவாறு சிவனிடத்திலே யிடையறாத வந்தரங்கப் பக்தியைப் பண்ணிக்கொண் டிருந்த ஆன்மா தேகமொழிந்தவாறே ஆணவ மாயை மயக்கங்களையெல்லாம விட்டுநீங்கி நின்மலனாகிய சிவனிடத் தொழிவற்ற சிவாநந்தானுபூதியனாயிருப்பனென்ற தன்பொருள்

இந்தச் சூத்திரத்திலே யிந்திரியங்களுக்குத் தரிசிப்பிக்கிற ஆன்மாவைப்போல ஆன்மாக்களுக்குத் தரிசிப்பிக்கிறவன் சிவனென்று கூறியமொழியே யிவ்விடத்தும கூறியது புனருத்தியெனனில்? அப்படியல்ல. அவ்விடத்துக் கூறியது சடரூபமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறத் துக்குத் திருஷ்டாந்தம், இவ்விடத்திற் கூறியது சித்ரூபனாகிய சிவன் ஸ்வரூபத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறதற்குத் திருஷ்டாந்த மாகையால புனருக்தியில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவனுபகார முணர்த்துகின்றார்

காயமொழிந்தால் - பிராரத்தகன்மம் பிடித்திருந்தனுக் சரீரமதுமாயும் மாயக்தால் சரீராவதி மறைக்குஞ் சாமர்த்திய மாத்திரமாய மாயத் திருமபத் திகைக்ஷயிற் சேஷிப்பித்தமலமு மாயாதுமாய,—

சுத்தனாகி யானமா-ஆன்மா மலமுத்தி மானுய்ச் சிவத்து வாருக் சின்மாத்திரனாய் நிற்ப,—

காட்டக் கண்டிடுந்தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - சடமாதலானுஞ் சுணகாணு மென்ப துபகாரோபசாரம், முத்தியில் மல மறைப்பு நீங்குகின்ற காட்டு நாடாத ஸ்வதந்திரமாயக் காணுந் தன்மையுடைய தானுறும் பெத்தத்தில் மலமறைப்பினுல் காட்டக் கண்டிடுந் தன்மையுடைய ஞானம் சிறசத்திக்கு,—

ஏயுமுயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய வான்மா மனசையேவு மனசு கண்ணையேவக் கண் சிறசத்தியை விளக்கச் சிறசத்தி காண்பதுபோல,—

ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவன் - பரிபூரணமாயப் பண்ணப்பட்டதற்குத் திரும்பப் பண்ணவேண்டுவது நீதியில் நின்றுபாதத்தா விகலையா மாதலால், காட்டுத திரும்ப விரும்பா தப்படி சிவத்துவாபி வியத்தி பண்ணத் தனக்குப் போசகபோக்கியமின்றி யுள்ளமை மாத்திரமாய்ப் பிறர்க்குப் போசக போக்கியமாய்ச் சாக்ஷ சற்று சவிகற்ப விருவிகற்ப சாக்ஷாத்கார த்தாற் பதிமுதலிய முப்பதார்த்தங்களைச் சாக்ஷாத்கரிப்பன் -

இத்தை யாயுமறிவுடையானுய - அப்போதுவரு மிசசெயதியைப் பிப்போது சிவாகமக் கேள்வி சிந்தித்தலினுலவருந் தெளிவென் றுரைக்கும் பதிமுதல் முப்பதார்த்த சிவத்துவ பசுத்

தல விவேக பரோக்ஷ ஞானமுடையராய்ப் பின்னபரோக்ஷ மேயா லயிங்க கிரியாவானாய்ச் சிவமாத்திர ஞேய ஞேயத்த முத்திச் சூனியப் போலிச் சித்தாந்த சமாதிமானுமாய்ச் சமாதி சிவ சாக்ஷாத்கார மலஞ் சந்தித்துக் கொடுக்கும் பொருட்டு,—

அன்புசெய்ய - கூடிய மரியாதி சிவபூசை பண்ண,—

அந்நிலைமையிந்நிலையினடைந்த முறையாலே - சொல்லி விசேஷ பரமுத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரஞ் சதேக சீவன்முத்தி பொருட்டுச் சாதகஞ் செய்தியாலே,

அதுவன்றியும் அந்நிலைமை பிறர் பரிகாரம்போல் ஒருபிர காரம் திருச்சிற்பரமானலுஞ் சாவதிருக்க காத்திருப்பமாய்த் சிவமென்றுவருமாகம பரோக்ஷ ஞானத்தை,—

இந்நிலையினடைந்த முறையாலே - தன் பரிகாரம்போலி த சிவனென்று வரும் சீவன் முத்தி சிவ சாக்ஷாத்கார ரூபத்தி ருக் சாதகந் தன்மையினாலே,—

மாயமொலா நீங்கி - மலமூல பாச மோசித்து,—

மாறுக சிவானுபவ மருவிக்கொண்டே - தன் பிறப் பொ ருளறிவுச் சிறசத்தியில் விளங்கித் தோன்றிய பிரியமற்ற பிரபஞ்ச காயப் பிறப்பொருட் சிவ சாக்ஷாத்காரப் பூர்த்திக் கிரந்திச வொன்றத்தனைத் தன்னாந் தரப்பொருளறிவுச் சிறசத்தியில் விளங் கச் சோற்றிக நரசியமற்று சற்பொருட் சிவ சாக்ஷாத்காரத் தாற சாக்ஷாத் தநுபவித்துக்கொண்டு,—

அரன் மலரடிக்கீழ் நப்பன - அப்பக்ஷப் புறப்பொருட் சி வாநந்தசொரூப விசித்திரத்த பிரபஞ்சகாயப் பிரப் பொருட் சிவனைத் திருச்சியப் பிரபஞ்ச விலக்ஷண திருக்ரூப பிரபஞ்சலக்ஷணச் சாவதிருக்க கிருத ரூபமாய பராகசாய்ப்பட ாகளம பராசக்தியாப் பிறப்பொருட் பிரமாணரூப தரப்பொரு- பிரமேய ரூபப்பிறப் பொருளறிவுச் சிறசத்திச் சிற்கமயில பிரத

தியக்காய் விழுந்து பதிமுதல் முப்பசார்த்தப் பிறப் பொருட் பிரமேய சீரமையிற் றீண்டாத் சிற்சத்தி மாத்திரத்தைப் பிரத்தியக்காயப் பாகக்கும் பிரத்தியக்கு ரூப பிறபொருட் பிரமாணரூப் கற்பொருளறிவுச் சிற்சத்திக் குறிக் கிரமிதமாகச் சத்திமத்து ரூபியாயுஞ் சத்தி ரூபியாயுந் தற்பொருட் பிரமாணரு ரூபசித்தரூப மாத்திரத்தாற் பொருளறிவனாகிய லத்தராலமருட சிற்சத்திக் குறிச் சிவ மாத்திர ரூபியாயு மிருப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வண்ணம் பத்தாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தத்திலன்றி யீவ்வகய பெற்றோர்க்கு முத்திப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுகின்ற கெழுந்தது பதினொராஞ் சூத்திரம். முத்தியென்றது ஈரண்டுந் தன்மையைப் பற்றிச் சிவப்பேற்றினமே யின்றது

கண்ணிந்திரியம் ஓருருவத்தைக் காணும்படி உயிரத்தடன்றாய் நின்று காட்டியவாற்றுக்கிடையே யன்றி அக்கண்ணொளியாங் கூடச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ் செய்து உபகரிக்கும்தபோல, உயிரொருவிடயத்தை யறியும்படி முதல்வனுன்னறிவித்தன்மட்டிலேயே யன்றி அவ்வுயிருடனாவோடிக் கூட அத்துவிதமாயச் சென்று அவ்விடயத்தை யறிதலுஞ் செய்து பவார்த்து வருமாகலான், எல்லாமலங்களும் பினகாயமொடுமாயுமென மேலைச் சூத்திரத் திறுதியிற் கூறியவாறுற்ற காயமொழிந்தானு மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனாயோனாகிய வானமா, முதல்வனிங்ஙனம் அத்துவிதமாய் நின்று உபகரித்து வருந்தன்மையைக் கடைப்பிடித்துத் தற்கொண்டிறக்கப்பெறின், அக்கோட்பாறறிய வம்முதல்வன் திருவடிகளைத் தலைப்பட்டுத் தானை இசைக்கயிடைமுறது நிகழும், அங்ஙன மறிவிச்சைக ளி

ரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேறலின்றி அவ் வத்துவிதத்தில் யான்றேபற்றி முதல்வன் திருவடிக் கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழ்வே, காயமொழித்தபின் மலநீங்கிச் சுத்தரூப நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால், ஏனைக்கிரியையுமே எல்லாமலங்களையு மிம்மையே நீத்தொழித்து அவ்வறிவிசங்களோடொப்ப வொருவழிக் கொண்டு அம்முதல்வன் திருவடியைத் தலைக் கூடப்பெற்று, சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வனென்பாம்

• அத்துவிதத்தில் விளக்குவதாகிய காணுமுபகார மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தார், இனிது விளங்குதற் பொருட்டு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டுமுபகாரத்தையு மனுவதித்துடன் கூறினார்.

ஈண்டுக் காணுமுபகார மாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் "உள்ளத்தைக் கண்கொட்டல்" என்பதற்கு "அவனு மவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது" எனக் காணுமுபகாரத்தையே வேறெடுத்துக்கொண் டுரைத்த கண்ணழிப்புரையானு முணர்க

காட்டுமுபகார மாத்திரையேயன்றி அதன்பின்னுக வுடனின்று காணு முபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்தும் 'என்னுஞ் செய்யுளின் விளக்கக் காட்டுதும்; ஆண்டுக் காண்க.

காயமொழிக்காற் சுதந்தரனி யானமா இத்தையாயு மறிவுடையனுமென விலையும

ஆகியென்றது பெயர்.

அகநில் யென்பதற்கு வேறுவே றுரைப்பாருமுளர்.

அகச்சுட்டு அடுக்க நின்றதனை யொழித்து வேறொன்றனைச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர்

இருவகைப் பயனு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவா ராய், மேலைச்சூத்திரத்து வேறுகூறாக வையாது ஒருவாறு வலி யுறுக்கப்பட்ட மூன்றுங் கூறுகின்ற காயமொழித்தாற் சுத்தனாகி யெனவும், அந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறையாலே மாய மெலா நீங்கியெனவும், அதனொழிபாக சைவெட்டுந்தூக் கொண் டாராகலின், அதனோடுபட்ட இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாய வாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்தச் சரீரசம்பந்தம் நீங்கினு லான்மாக்கள் சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுவது எப்படி யென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

காயமொழித்தாற்சுத்தனாகி யான்மாக் காட்டக்கண்டிடுந் தன்மை யுடைய கண்ணுக் கேயுமுயிர்காட்டிக் கண்டிடுமோபோல வீசனுயிற்குக் காட்டிக் கண்டிடுவ னிதனையாயு மறிவுடையனுய அன்புசெய்ய வன்னிலைமை யின்னிலையி னடைந்தமுறையாலே மா யமெலாம்நீங்கி யரனடிக்கீழ் நிற்பன மாருதசிவானுபவ மருவிக் கொண்டே - அன்னுவயம். மாயமெலாம நீங்கி காயமொழித் தாற சுத்தனுகி யான்மவென்று பொருட்கூட்டுக. காட்டக்கா ணுந் தன்மையினையுடைய கண்ணுக்குக் காட்டுகிற முறைமையி னையுடைய வான்மாக் காட்டக் காணுங் கண்ணைப்போல இவ் வான்மாக் காணும் பகுதிக் குள்ள கன்மத்தைச் சிவன் திருவுள்ள த்திலே யறிந்த ஆன்மாவுக் கறிவிக்க வறிவன இந்த உபதேச த்திலே யாரியத்திறந்த மறவாதே பத்திபண்ணின் அந்தப் பதியினுடைய நிலை யேதுவாக இப்பொழுது சிவனைக் கூடுகிற முறைமையாலே மலமாயா கன்மங் குண்டாகிய மயக்கங்க

சொல்லாமல் விட்டு நீங்கியிருந்து பிராரத்தத் தொலைவிலே சீர்
மொழிந்தா லான்மா சுத்தனாய பரமேசுவரனுடைய தாமரை
மலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தின் கீழிருப்பன். இருக்கு மிடத்து
மொழிபாச சிவானுபவத்தைப் பொருந்திக்கொண் டிருப்பன்.

இக்கூற சொல்லியது, பெத்தத்தன்மையிற் பரமேசுவர
னுபகரித்து நின்ற முறைமை யறிந்து மறவாமற் பத்திபண்ண
அதனாற் பத்தியேதுவாக வுண்டாகிய ஞானத்தினாலே பரமே
சுவரனுடை ஸ்ரீபாதத்தை யணையுமென்னு முறைமையு மறிவித்
தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

காட்டக்கண்டுந் தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - காட்டக்
காணுந் தன்மையுடைய கண்ணானது சூரியனோருருவத்தைக் காணு
மபடி,—ஏயுமுயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய
வுயிரத்துடனாய நின்று காட்டினன மாத்திரையேயன்றி யக்
கண்ணொளிபோடு கூடச்சென்றவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செ
ய் துபகரிக்குமதுபோல,—உயிர்க் கீசன் காட்டிக் கண்டிடுவன் -
உயிர்க்கு விடயத்தை யறியும்படி முதல்வனுடனின்றறிவித்த
லை மாத்திரையே யன்றி யவ்வுயிர் உணர்வோடுகூட வந்து வி
டயத்தையும் சென்றவ்விடயத்தை யறிதலுஞ்செய் துபகரித்து வருமா
தலான்,—காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியான்மா - எல்லா மலங்
களும் பிணக்கயமொடு மாயுமென மேல்ச் சூத்திரத்திற் கூ
றியவாற்றால் காயமொழிந்தால் மும்மலங்களும் நீங்கப் பெற்றுச்
சுத்தனாயேயொழிய அவ்வான்மா,—இத்தை யாயுட்டிவுடையனும் -
முதல்வனிடமாக மாதவிந்துமாய் நின்றுபகரித்து வரு முறைமை
யைக் கண்டித்த திரத்தோடு சிறப்புப்பெற்றதன,—அப்பு

செய்ய - அத்தொடர்புபற்றிய அம்முதல்வன் றிருவடிகளைத் தலைப்படுதற்கண் இச்சை யிடையறாது நிகழும் அங்ஙனமன்றி இவ்விச்சைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேரலின்றி யவ்வத்துவித நிலையொன்றே பற்றி முதல்வன் றிருவடிக் கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே,—அந்நிலைமை யிந்நிலையி னடைந்த முறையாலே - காயமொழிகளின் மலநீங்கச் சுத்தனாய் நிற்கு முறைமை காய்ந்தொடு நிறபுழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால்,—மாயமெலா நீங்கி - வினைக்கிரியையுமே யெல்லாமலங்களையு மியமையே நீத்தொழிந்து அவ்வறிவிச்சைகளோ டொப்பவொருவழிக் கொண்டு,—அரனமலரடிக்கீழ் மாறாத சுவானுபவ மருவிக்கொண்டேயிருப்பன் - அம்முதல்வன் றிருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றுச் சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வன்.

இங்ஙனே இருவகைப் பயன்களையு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய் மேலைச் சூத்திரத்து வேறுகூறாக வைடாது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்பட்ட மூன்றாங்கூற்றைக் காயமொழித் தாற சுத்தனாகி யெனவும் அந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும் அதனொழிபாக விண்டெடுத்துக் கொண்டாராகலி னதனோடொப்பட இச்செய்யுண் முக்கூற்ற தாயவாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலந்த ஜீவன்முத்தராக னெய்த்தழுந்து
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தார்பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாராராயாகக, வருஞானம பலஞானமனுஞானமும் விகற்பம் வாசியவா சகஞானமு

ம் வயிந்தவத்தின் கலக்கம், தருஞான போக ஞாதிரு ஞான ஞேயந் தங்கியஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகு ந, திருஞான நிலைவையெல்லாங் கடந்தசிவஞான மாத லாற சிவனமுத்தர் சிவமேகணடிருப்பர். (உ)

(இ-ள்) பரஞா னத்தாற பரத்தி சித்தார பரமே பார்த்திருப்பர் — பரஞானத்திலேலே பரத்தைத் தரி சித்த சிவஞானிகள் தேகாந்தமளவு மேலா னபரபிரமத்தையே தரிசித்துக்கொண டிருப்பார்கள்.

இப்படிப் பரத்தைப் பார்த்திருக்கிற ஞாதாக்கள் இந்த வுலகத்தினக ணுண்டாய மாயாபதார்த்தங்களைப் பார்த்திரு ப்பார்களோ வெனனில்?

பதார்த்தங்க ள் பாரார் — இந்த விசுவவியறகையைப் பொருந்தியி ரார்கள் அஃதெனபோல வெனனில்? அமி ர்த்ததைப் புசித்தவன விடம்புசிக்க விரும பாதவாறுபோல.

“ உலகுளார் பெருந்துஞ்சு மொருபொருள் விழித்துயோ கி, யுலகுளார் விழித்தபண்டத் துரங்குமு ஞருவமாக, வுலகெ னா மொன்றிவேறற வெளிருமோய பிலிதனஞேனறு, ஸ்லா த்திலக கணிந்தயோகிக கவனலா னேயமியாதே ” எனவறிக

அதனைப் பார்த்திருக்கிற குற்றம் யாதெனின் ?

பார்க்கவரு ஞானம பலஞா ன முஞானம விகற்பம் வாச்சி ய வாசகஞானம — விசவத்தி லுண்டாகிய கட்படாதி ஞா னங்களெல்லாம பலவாகலானும அவைகள் விகற்பமாக விசாரித்தப்பாரக்கி லதுவும வாச்சிஞ்ஞானத்தா லுண்டான வாதலானும் வா ய்வழுககாற் சொல்லப்படாநின்ற சத்தார்

வயிந்தவத்தின் கலக்கந் திருஞான போக ஞாதிருஞான ஞேயந் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும்

த்த ஞானத்தாலுண்டாகிற ஞானங்களெல்லாம் விந்தவிற் றோற்றிய வைகரியாதி ஞானமும் பரமமான பந்தமாதலாலும் இவைகளன்றி ஞாதிருஞான ஞேயங்களாகிய ஞானங்களு மான்மபோகத்தாற் சுட்டியறிகிற ஞானங்களெல்லாஞ் சங்கற்பஞானமாதலாலு மிவைகளெல்லாங் கூடாத

திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானம்

சமயஞான மாவது அவைக ளெல்லாதகையும் பற்ற விசிட்டமான சிவனை ப்ரகாசிப்பிக்குமதாயுள்ள மேலான சிவஞானமே!

ஆகலாற் சீவன் முத்தா சிவமேகண்டிருப்பார்

இதுவே சிறப்பாகையினாலே சீவன்முக்தர்களந்தஞானத்தாற் றானே பரமசிவனுடன் அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண் டிருப்பார்கள். எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

ஞாயதே நேநேதிகரண வியுத்பத்தியாலே ஞானமென்னும் பதமுண்டாயிற் றெனவறிக, இது வடமொழி

இந்த ஞானம் பரம அபரமென விருவிதம்

வாச்யவாசக ஞானம் அபரமாதலாற் றள்ளிஞா

பதிஞான மேலான தாகையா லிதுவே சிறப்புடைத் தெனப்பது

அஃதெக் காரணத்தா லெனில்? அந்தஞானம் ப்ரத்தியக்ஷம் அனுமானம் ஆகமமாகிய இம்மூன்றினாலு மறியப்படாதபடியாற் கூறிய தெனவறிக.

இதற்குச் சர்வஞானோத்தரம் சிவதருமோத்தரம் யோகசம்கிதையும் மிருகேந்திரமு மறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஜீவன் முத்தர் சர்வமுஞ் சிவாகாரமாகவே காண்பர்களென்பது கூறுகின்றது.

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தார் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞானம் விகற்பம் வாச்சிய வாசகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கந்தரும் - பாசஞானத்துக்கும் பசுஞானத்துக்கும் மேலாயிருக்கிற பதிஞானத்தினாலே பாச பசுக்களுக்கு மேலாயிருக்கிற பதியை வேறறக்கண்டாரெவ்விடத்தும் பதியே கண்டிருப்பர், பதிக்கு அன்னியமாக வொருவஸ்துக்களையுங் காணார் வேறுவேறு வஸ்துக்களாகக் காணவருகிற ஞானமானது பலவாய மாயாவிகற்ப ஞானமாம் சொல்லும் பொருளுமாகிற ஞானம் விந்துவின் கலங்கற பிரதேசத்திலே யுண்டான ஞானமாம்,—போகஞான ஞாதுரு ஞான ஞேயங் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பின ஞானமாகுந் திருஞானமிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானமாதலாற் ஜீவன் முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - போகத்துக்குக் காண்பானுங் காட்சியுங் காணப்படும் பொருளுமாகிற திரிபுடி ஞானம் சங்கற்பஞானம். ஸ்ரீமத்தாகிய முன்சொன்ன சுத்தர் சுத்த மாயாஜந்ய ஞானங்களுக்குந் திரிபுடி ஞானங்களுக்கு மப்பாலாகிய சிவஞானமாகையால் ஜீவன் முத்தரானவர்கள் விகற்பமாகிய பதார்த்த ஞானத்தைவிட்டு நிர்விகற்ப ஞானமாக வெல்லாஞ் சிவமாகவே கண்டிருப்பரென்றது வப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

அபரோக்ஷப் போலப் பரோக்ஷமாய்ப் பாவிக்குஞ் சிவ மாத்திர தேயநிர்விகற்ப சமாதியிற் சாத்த மனோகங்கார புத்தி சங்கற்ப காலபோத சிற்றுச சவிகற்ப நிர்விகற்ப சாத்த மாத்திர சாவர்த்த சிவ சாக்ஷாத்காரத்திற் போலப் பதார்த்தங்கள் தோற்றா. தோற்றுமாறு லக்ஷஞானம் பிறவி பெருக்கும் பிராகிருத மனோகங்கார புத்தி சங்கற்ப காலபோத தூல சவிகற்ப ஞானந் துஷ்டஞ் சுத்தமன்றென்று சொல்லுகின்றார்.

பதார்த்தங்கள் பாரா ரென்பது பரமுத்தியிலென்று சிலர் படித்துப் பேசுவார்கள். சர்வ பதார்த்த காப்ப சிவ சாக்ஷாத்கார பூர்த்திப் பர முத்தியில் அவர்கள் தாழ்ந்த சமாதி நிலையைச் சாற்றுத லஞ்ஞானம். அதுவன்றித 'தூரியனுஞ் சிவந் தோன்றுந் தானுந்தோன்றுந் தொல்லுலக மெல்லாந் தன்னுள்ளே தோன்றும்' என்பது முதலிய வசன விரோதமுமா மென்பதறிக.

வெளிப்படை.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

இத்தை யாயுமறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அகிலத் தெளிய நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்றார், அவ்வொளி தன்னையே யுணர்ந்து கொண்டு நிற்பாரன்றி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதுங் காண்பாரல்லர். அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப் பற்றி நின்றறியுங் காட்சியனுமானம் முதலியனவெனப் படையைக்கப்பட்ட அ

ளவைஞானங்கள் அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலா னும், ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாத்திரஞானம் நால் வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் விருத்தி ஞானமேயாகலானும், சிந் தித்தத் தெளிதற் கண்ணவாகிய பேதஞானமும் பாவனை ஞா னமாதலேயன்றி அனுபூதி ஞானமாகாமையானும், இவையனை த்திற்கும் மேலாய் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட விச சிவஞானமென் றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்க வாராத சிறப்புடைய ஞானமாக லான், இதனைப் பெற்ற சீவன் முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிரு ப்பரன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்த வாதனை யிற் படுவாரல்லரென்பதாம்.

சிவமே கண்டிருப்பரென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

ஏகாரம் பிரிநிலை.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வின் மேற்று.

கலக்கம் ஐயம்.

கேட்டலறிவு மேற்சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை விளைத்தலைப்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தரு ஞானமென்றார்.

போகத் தங்கிய ஞானமென்றது அக்கலக்கந் தருஞானம் போம்படியவ்வாறு தங்கிய ஞானமென்றவாறு

சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாரரென வற்புறுத்தோதிய விதனானே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்றுழல்விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சரீரத்தொகத்தினை நீக்கின பரமுத்தியிலே சிவானுபூதியைப் பெறுமதொழிந்து சரீரத்தோடே கூடியிருக்க சிவானுபூதியுண

டாவ தெய்வப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தார் - மேலான சிவஞானத்தாலே அசத்தியத்தை அசத்தியமென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தியமாயுள்ள பரமேசுவரனைத் தரிசித்தவர்கள்,—பரமே பார்த்திருப்பார் - அந்தப் பரமேசுவரனை எவ்விடத்திலுங் கண்டிருப்பார்கள்,—பதார்த்தங்கள் பாரார் - வாதனா மார்க்கத்தாலே பிரபஞ்ச விஷயங்களை மேவிட்டாலும் மதிக்கூடார்கள்,—பார்க்கவருஞானம் பலஞான மஞ்ஞானவிகற்பம் - அந்த விஷயங்களோடே கூடினாலும் பார்க்கவுண்டான வறிவு வெகுவிதமா னவறிவு மாயா மயக்க விகற்பமுமா யிருக்குமொழிந்து,—வாச்சிய வாசகஞானம் வைந்தவத்தின் கலக்கந்தருஞானம் போகம் - வைந்தவமாகிய சுத்தமாயையி லுண்டான வாசகமாகிய சத்தமும் வாச்சியமாகிய வத்துமுமாயிருக்கிற வறிவு சத்தந்தான் பிரமமென்றும் அத்தந்தான் பிரமமென்று மயக்கத்தைத் தருகிற ஞானமா மவைநீங்க,—ஞாதிருஞானஞேயத் திரங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - காண்பானுங் காட்டுவதுங் காணப்படுகிற பொருளுமாயிருக்கிற ஞானஞ் சங்கற்பித்திருக்கிற ஞானமாம் அவைநீங்கத்,—திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானம் - அழகிய ஞானமாவது இவை யெல்லாந் தாக்குமப்பாற்பட்டு வாக்கு மனோ கோசரமா யிருக்கிற சிவஞானமாயிருக்கும் — ஆதலாற்சீவன்முத்தர் சிவமேகண்டிருப்பார் - ஆகையினாலே ஜீவன்முத்தராயுள்ளவர்கள் வாதனையாலும் அபுத்திபூர்வத்தாலுண்டாகிய பிராரத்தம் புசித்துத் தொலையுமளவும் நனவிலுங் கனவிலு மந்தச் சிவத்தையே தரிசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, உபதேசக் கிரமத்திலே உண்மையைப் பெற்ற ஜீவன்முத்தராயுள்ளவர்கள் பிரபஞ்ச விஷயங்க

ஆயு மசத்தமும் சத்தமாயிருக்கிற வைந்தவ ஞானத்தையும் விட்டு ஞாதுரு ஞானஞேயங்களையும் கழன்று இவையிறந்து மேற்பட்டு சிவஞானத்தாலே சிவனைத் தரிசித்து அனவரதமு மந்தச் சிவமேயா யிருப்பர்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோர் - இத்தகையாயு மறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தானதனைத் தெளியநோக்கி யன்பு செய்யப் பெற்றோர்,—பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் - அவ்வொன்றனையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி மேற் கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய வேனைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காண்பாரல்லர்,—பார்க்கவருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞானவிகற்பம்-அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியுங்காட்சியனுமான முதலியனப் பல வகைப்பட்ட வளவை ஞானங்கள். அவையெல்லாம் சுட்டுணர்வி ன பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசகஞானம் வயிந்தவத்தினிலக்கம் தருஞானம் - ஒன்கை கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாத்திரஞானம் நால்வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் விந்து ஞானமே யாகலானும்,—போக ஞாதுரு ஞானஞேயங் கவிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - சிந்தித்துத் தெளிதற்கணவதாகிய போகஞானமும் பாவனை ஞானமாதலே யனாதி யஞ்ஞான மாகாமையானும்,—இவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானத்திருஞானம்- இவையனைத்திற்கு மேலாக மீண்டுக் கூறப்பட்ட இச்சிவஞானமொன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவாராத சிறப்புடைய ஞானம்,—ஆதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர்-ஆகலானிதனைப் பெற்ற சீவன்முத்தர் சிவமொன்றேகண

டிருப்பரனாறி யேனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிய பிராரத்தவர் க்ளையிற படுவரல்லர்.

சீவன் முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாராரென வர்ப்புறத் தோற்ப விதனுனே பிராரத்தத்தினை மங்கிப்போய வழியும் மக்கா தனின் றுழல் விப்பதாகிய அதனவாதனைப் பற்றறக் கழியுமா று சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற சிவசமவாதி சரீர நீங்கி முத்திபெற வே
ணுமோ முத்தியினும நித்தியத்துவம பெ
றறிருக்கலாமோ வென்று வினவ
வுணர்த்துகின்றார்.

அநாதியுட லொன்றினைவிட டொன்றுபற்றிக்க ன்மமாலா யழிந்து வருதலின் றொரந்தமில்லைப, பிறதியரு ள பெற்றவாக ணிதத்துவரு வத்தைப் பெற்றிருக்கை மு த்தியென்ற பெரும்பதமே யிதுவு, மிறந்தில்லை யிது தானுங் காயமுண்டே யிருங்கன்ம மாயமல மெல்லா முண்டா, மநாதி கரு முடலாதி காரியத்தாலநாதி மல மறுக்கு மருந்தறாலு முடன்மாயுங் காணே. (௫)

(இ-ள்.) அநாதியு இச்சரீர மநாதி. அஃதெக் காரணத்தாலெ
டல் லில்லை?

லொன்றினைவிட் பழம் புடவையைப் போட்டு வேறோர் புது டொன்றுபற்றிப் புடவையை யுடுக்குமாறுபோலக் கன்ம கன்மாலர யழிந் துகொண்டேயாக வெற்றத் துவுடலை விட்டு

த வருதலினால் வாசனாத்மகமாகிய சூக்குமவுடலைப் பற்றிப் பிறந்து மிறந்தும் ஜலப் பிரவாகம்போல ஜனனந் தோறுந் தொடர்ந்து அது பிரவாகானாதியாய் வருகையினாலே

அந்தமில்லை உலவாக்கிழியானதெப்படி முடிவின்றி யிருக்கும், அதுபோல விந்த தேகத்துக்கு முடிவில்லை

பின்னும் பின்னொருகாலத்தின் மாயாகாரியமாகிய வடிவையெடுத்து நாச மடைந்திருக்கையாலாதியென்று சொல்லவும் பெறும்

அருள் பெற்ற வாகனித்த வுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் அந்த வருளைப்பெற்ற முத்தான்மாக்களைப்போல நித்தியத்துவமே பெற்றிருப்பதே முத்தியென்று நீ சொல்லில் ?

பெறும்பசமே யிதுவும் இந்த நித்தியத்துவம் பெற்றிருப்பது மொரு பக்ஷப் பிராப்தியைப் பெற்றிருப்பதுதான்

இறுதியில்லையி தனாலும் இந்த நித்தியத்துவம் பெற்ற சரீரந்தானு மழியாததே, அஃதெக் காரணத்தாலெனில் ?

காயமுண்டேல் வினைக்கும் மாயை மலமெல்லா முண்டாம் சரீரமென்ப தொன்றுண்டாகவே யதற்கேற்ற கன்மமுண்டாம் அஃதுண்டாகவே மாயையு மலமு மிவைகளெல்லா முண்டாய் விடுங்காண்.

மறுதிகரு முடலாதி மனுஷர்களுக்காதாரமாகிய முக்தித்தானு மாசசித்த கன்மமுண்டாகவே யதற்கேற்ற தனுகரண புவனபோக முண்டாமாதலா லிதுவு மாதியென்பெறும்.

காரியத்தால — சங்கேதாறுந் தொடர்ந்து தொடாந்து
நாதி — காரியப்பட்டு வருகையினலே பிறவாகாரா திபெனப் பெறும
மலமறுக்கு ம — வைத்தியனாகிய சிவன மாயாகாரியமாகி
ருந்தறரு ஞடன — ய மருந்தைக கொடுத்து மலவாதனை யாகி
மாயுஞ காணே. — றவியாதியைப போக்கவே பின பொருக காலுஞ சரீர முணடாகாது எ-று

இதனலே கனம பநாதித்துவமு மாதித்துவமுங கூறவே கனமக்ஷயங் கூறியதாயிற்று.

இதறகுச சித்தியாகமம. (௫.)

சிவாகரயோகியருள் வருமாறு.

மேல் வயிரவ தந்திரவாதிகள தேக நித்தியமாவதே முத்தியெனபதை மறுத்தல.

உடலநாதியே யொனறிினைவிட டொனறுபற்றிக கனமாலாயழிந்து வருதலாலந்தமில்லைய பினுதியருள பெறறவாக ளிதவுருவத்தைப் பெறறிருக்கை முத்தியெனில் - ஆனமாக்களுக கநாதியே கனமத்தினலே யொரு தேகத்தைவிட டொருதேகத்தைபபற்றி யாயுமழிந்தும வருகிற இயல்பாகையால் யாதேனு மொரு தேகமில்லாம லிருப்பதில்லை. ஆகலால் சரிகை கிரியைகளைச் சாதித்தபின யோகாபபியாசத்தினலே யாதியாகிய பரமேசுவரனுடைய வருளினலே நித்திய வுருவத்தைப் பெறறு அவாகள சிவலோகத்திலே சித்தராயிருப்பதே முத்தியெனனிலோ—பெறுமபதமேயிதுவு மினறகிலேயித்தானுங் காடமுணடே யிருங்கனம மாயை மலமெல்லா முணடாம - நித்தியகாரியத்தைப பெறுதல மோக்ஷமெனனு மிதுவு முன ஒருசொனன பூ

தமுத்தியே காயத்தோடே யிருப்பது. குற்றம்பொருந்தின நிலை மைய தெவ்வா றெனனில்? மாயாதேக முண்டான போதே பெரிதாகிய கன்மமு மாயையு மாணவமு மெல்லாப பந்தமு முண்டு. ஆகில * விதேக + கைவல்லிய முண்டாமபடி யெவ்வா றெனனில?—அநாதிமல மறுக்கு முடலாதி மருந்து தருங்காரியத்தாலறுமு முடலமாயுங்காணே - அநாதி காதகராகிய சிவன் ஆன்மாவுக் கனாதி சம்பந்த மாகிய வாணவமலத்தை யறுக்கு தேகாதி மருந்தைக் கொடுப்பன அந்த தேகேந்திரியாந்தகரண வியாபாரமாகிய போகத்தினாலே ஆன்மா வியாபியாகிய வாணவமலம் பரிபக்குவமாய் நீங்கினால் ஔஷதமாகிய தேகாதிகள் பொருந்தாமல கழிக்கும். ஆகலால் விதேக கைவல்லியமே பரம முத்தியென றிதனபொருள்

ஏகார மீற்றசை

* விதேக - தேகமில்லாத, + கைவல்லியம - முத்தி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாரூப முதலிய பதமுத்தி, பரமுத்தி யன்றெனபது படுகின்றது

அநாதிதருமுடல - சிவனு மாயையுங் கொடுக்கும் சரீரம்.

மற்றைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உடம்பாவது அநாதியாயுள்ளமைப்பற்றி நீரோட்டம் போலத் தொடர்ச்சியாய் வருவதுதலான அதனையொரு முடிபு கூறுத

ல் பொருந்தாமையின், முத்தியினும் இவைபோலன்றி நித்தியசுத்த மங்களமயமான திவ்விய சரீரமுண்டெனினும் உருவசிவசம்வாதிகள் மதமட்டாது. உட்படுவதாகவே அதற்குக் காரணமாகிய மாயையும் அதனைக் கொண்டு முண்டி வினைகட்கேதுவாகிய கன்மமும் அதனை யியைவிப்பதாகிய ஆணவமலமும் விட்டு நீங்குதலின்மையின் அதுவு மின்றைமையைப் பயக்கு நிலையேயாகலானும், ஆகவே யதனை முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம் பசுமுத்தியென்பதேயாமாகலானும், மண்முதலிய புரியட்டக வுடம்பினின்றுந் தோன்றுவதாகிய விவ்வுடம்பு அசுத்தப்பாட்டாலாதியாய அநாதியாகிய மலநோய் தீர்த்தற்கு மருந்தாய்வரும், இஃது அக்காரண நீங்கியவழித் தானுமுடனீங்குவதன்றி நிற்றற்கோரியைபின்மையான் அந்தமாதற்கு ஐயந்தகையின்மையானு மென்பதாம்.

இதனானே மாயாமலம் பற்றறக் கழியுமாறு தடை விடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

சமவாதி சரீரம் நீங்கி முத்தியைப் பெறவேணுமென்றதெப்படி, முத்தியிலுஞ் சரீரம் நித்தசுத்தவத்தையைப் பெற்றிருக்குமென்று சொல்ல; அவனை மறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

அநாதியுடனொன்றினைவிட்டொன்றுபற்றிக் கன்மாலாயழிந்துவருகலாலத்தியில்லை - அநாதியே ஆன்மாக் கன்மத்தாக் கிடாக ஒரு தேகம்போக வொரு தேக மெடுத்துக்கொண்டு உண்டாயு மில்லையாயும் வருகையாலே தேகத்துக் கொருகாலு முடிவில்லை இத்தன்மையொழிந்தா—பிறதியருள பெற்றவர்க

ணித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில்- இப்படிக்க
னயம் புசித்துத் தலைக்குப்பின்பு வேட்டுவனாகி யொன்று மறியா
ப் பசசைப்புழுவை யெடுத்துத் தன்சொரூப மாக்கின தன்மை
போல, ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற வான்மாவையுஞ் சிவனுடை
ய ஞானமெடுத்துத் தன் ஸ்வரூபமாகக அந்த மாயாவுடலே நித்
த தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள் ஸ்வரூபத்தை நீங்கியும்
பெற்றிருக்கிறது முத்தியென்று நீ சொல்லில் ?—பெறும்பதமே
யிதுவும் - சரிதைகிரியா யோகங்களைச் செய்தவர்கள் பெறுகிற
பதமுத்தி யொழிந்து சாயுச்சியமாகாது.—இனுதனில் யிதனா
லுங்காயமுண்டே யிருந்தனமமாயை மலமெல்லாமுண்டாம் -
இந்த முத்திதானும் பொல்லாதென்றது. அதெப்படி யெனி
ல்? ஒரு வடிவுண்டான பொழுதே வேறுவிதமான கன்மமும் அ
தனுக்கே மாயையும் இவ்விரண்டுக்குங் காரணமாயிருக்கிற மல
முஞ் சருவமு முண்டாகா நிற்கும் —மனுதிகருமுடலாதி காரி
யத்தா லனுதிமலமறுக்கு மருந்து - மனம் புத்தி அங்காரம் த
னமாக்கினையென்று சொல்லும் புரியட்டகதேகமுதலான தனு
கரண புவன போகங்களென்று சொல்லு மருந்தைக்கொண்டே
பரமேஸ்வரன் அநாதியே ஆன்மாக்களை மறைத்துக்கொண்டு
நிற்கிற மலத்தைப் போக்கா நிற்பன —அற்று முடல் மாயுங்
காணே - ஆகையா லநாதி ஆணவமலம் போகவே நீமுத்தியிலழி
யா தென்ற மாயாசரீரமு மழிந்துபோமென் றறிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் சிவசமவாதிம
தம். "முனைந்தொன்றனை முதிரொளிஞான - மறியாப்பசசைச
சிறுபுழுக்கவாக்க - வணடெனவுயிரைக் கொண்டிடுமியிரது-த
னினைந்தொன்கைத் தானதுவாகி-யவ்வகைத்தொழிலு மெவ்வகையு
மாகவும்-பிரியாவாறும்பெற்றது கிரியைப்பெரியோர் திரட்டுசே
ரகதிதமே" என்றும், அவன்மறுப்பு "முத்தியுற்ற சற்றவரவை

யிடை - சேரவொன்றினை சார்தருமுத்தி - சாலோக்கியமோசா
யுச்சியமென்ற - பந்தமுற்ற கக்கலக்கழித்த - வறிவுகொடுறிவு பி
றியாப்பெற்றி - வேண்டுமென்றகற் றிணைடிவரியவா - நிருப்ப
ரொன்பதற் குருத்தகாணவேண்டும்" என்றும், "இச்சாரூப நச்சி
லவொன்னில - மும்மலத்தேத மின்மையதன்றே" என்னுமிதுவ
கண்டுகொள்க.

இதனுற சொல்லியது, சமவாதி யருளைப்பொருந்தின வா
னமாக்களுடைய மாயாதேகந் தானே முத்தியிலிருந்து தத்துவ
த்தைப் பெற்றிருக்குமென்று சொல்ல அதுபதமுத்தியாவதொ
ழிந்து சாயுச்சிய மாகாதென்றும் யாதொரு சரீர தொந்தனை
யுள்ளமட்டும் மூன்று மலமும் நீங்காதென்றும் இந்த மாயாசரீர
மலத்தையே போக்க வந்ததென்றும் ஆகையால இந்தமலம் நீ
ங்கினபோதே மாயாசரீரமும் நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்
தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உடலுறுதிபற்றி யொன்றினை விட்டொன்று கணமாலா
யழிந்து வருதலா லந்தமில்லை - உடம்பால் தலுறியா யுயிரைப
பற்றி நீரோட்டம்போலத் தொடர்ச்சியாய் கனமத்திற் கேறப
வரியு மழிந்தும வருவதாதலா னதற்கொரு முடிபுகூறுதல
பொருந்தாமையான,—பின்னுறியருள் பெற்றவாக ணிந்த வுருவ
த்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - முதல்வ னருளைப பெ
ற்றவர்கள் முத்தியினு மிவைபோலன்றி நித்திய சுத்தமவைகள ம
யமான சிவவியசரீர முண்டென்னு முருவ சிவசமவாதிகள ம
தமட்டாது.—காயமுண்டேல் மாயை யிருங்கன்ம மலமெல்லா
முண்டாம்-உடம்புளதாகவே யதற்குக் காரணமாகிய மாயை

பு மதனக ளிகழு முன்டிவினைகட் கேதுவாகிய கனமமு மத னை இயைவிப்ப தாகிய ஆணவ மலமும விட்டு நீங்குதலின மையின,—இநதாது மிஞ்ஞதநிலை-இதவு மின்னுமைமைபப பப கு நிலையேயாகலானும,—இதுவும பதமேபெறும-ஆகவே யத னை முததியெனபதறகுக காரணரியம பதமுததியெனபதே யா மாகலானும,—மருதிகருமுடல் காரியததா லாதி-மனமுதலிய புரியட்டக வுடமபி னினறுங தோனறுவதாகிய விலவுடமபு அ ககாரிய வேறுபாட்டா லாதியாய்,—அநாதிமல மறுக்கு மருந தாரு ளுடன மாயுஙகாணை- அநாதிபாகிய மலநோய தீரததற கு மருநதாயவரும இஃது அககாரண.நீஙகியவழிந தானுமுட னீஙகுவதனறி நிற்றறகேர ரியைபினமையா லாநதமாதற்க ணு சஙகையினமையானும.

இக்ஞே மாயாமலம பற்றறக கழியுமாறு தடைவிடை களாற சாதிககப பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

இந்தச சீவனமுததாகளு முற்கூறிய மலவாதனை கெ
டடு நீறகுமதற குகாரணமிட் டுணர்த்துகினறார்

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே சிவம்
பிரகா சிககுமிஙகே சீவனமுத்தருககு, முரியமல மெள
டததாற றப்புணட்டவிடமு மொளவெளியி னொளி
முனன ரிருளுநதேறறின், வருயால்சேர் நீர்மருவுங க
லஙகலும்போலாகி மாயாதே தன்சத்தி மாய்நதுகாயங,
கிரியுமள வும்மூளதாய் பின்புகாயஞ சேராத வகைதா
னுஙதேயுமனறே. (௪)

(இ-ள) தெரிவரிய மெய்ஞ ஞானஞ சோதகவரறேசிவம பிரகாசிககும	இவ்வாணவமாவுக்கு யாவராலு மறிதற்கரிய வுண்மை ஞானங் கூடின விடத்து சிவம பிரகாசியா நிற்கும.
இங்கே சீவன முத்தனாகும	இவ்விடத்திலே தானே ஜீவன முத்தனாகும. அஃதாவது, பிரியாப்பிரிய முதலியதினறிச சிவனுடனே கூடியிருக்கவுந தேகாபிமான மறாதிருத்தலென வறிக
உரியமலம	அவர்களை யெவ்விடத்தும விடடு நீங்காத வாணவமலம அந்தத தேகத்தி லெப்படியிருக்குமெனனில்?
ஒளட தததாற றபபுணடவிடமும	பரமமுததிலையப பொருந்தமளவுஞ சாயபாதி விடங்களை யெளடத சத்தியானது எப்படி வாதையுறுமற றடுக்கு மதுபோலவும,
ஒளஒளரியிடு லிமுனன ரிருளும	மிகுந்த வகமிப்பிரகாசததின முனனாக்தகாரததின வலியானது கெட் டடங்கி நிற்குமாறுபோலவும, அநத வலிகெடடு நிறகும தென்றன மெனனில?
தேற்றின வருபரலசே நீரமருவு கலங்களும போலாகி	தேற்றினக வுண்டாகக்ப படட விதைதினு ற றேற்றப்படட நீரினது கலங்கலான நீர் அந்த மணலைக இழ்ப்படுத்தியது தோனருமற றனே தெளிந்து மேற்படடு நின்றுற்போல
மாயாதே தன சத்திமாய்ந்து	தான கெடாமற் றனது சததிகெடடு,

காயகதிரியுமள இப்படியே தேகாந்த மளவு முண்டாய.
வும முளதாய
பினபு காயஞ் பினபொரு சரீரமெடாதபடி பண்ணினி
சேராதவகைதா னு தானும போம. எ-று
னுந தேயுமனறே.

தானும மெனனும உமமை மாயையுமென விரநதததழீ
இய வெசசமாயிறறு.

இதறகுச சுபபிரயோதம கிரணகமம (௬)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

ஆகில் தேகாநததநிலே யகலது மோக்ஷமில்லையோ வெனி
னில் இவவிடதது ஞானோதய காலத்திலே ஜீவனமுததி, தே
காநததநிலே பரமுததி யெனபது மேறகூறுகினறது

மெஞ்ஞானஞ சொநதவாறே தெரிவரிட சிவமபிரகாசிககு
மிஙகே சீவனமுததகளுககும - சததியஞானமரனது ஆனமாவினி
டததிலே பிரகாசிததவாறே பாசபசு ஞானஙகளினுலே தெறி
தறகரிதாயிருகக சசசிதாநநத மயமான சிவம ஆனமாவுககுவே
றற அபினியததியாம அபபோதே யிததய பூமியினகண பிரகாசி
ருநதேகததிலேகாணே ஜீவன முத்தராம் ஜீவனமுத்திககும வி
தேக கைவலியததுககும பேதமேதென்னில ?—உரியமலமா
யாதே சததிதானமாயகது காயகதிரியமளவு முளதாய்ப பினபு
காயஞ சேராதவகை தானுநதேயுமனறே - மல மெனறது மும
மலததுககுஞ சாதி யொருமை ஆனமாவின ஞானததை ம
றைதது விஷயஙகளிற பொருந்திப புசிபபிககும் ஆணவ மா
யை காமிக மூனறும.சத்திகள கெடடுத தாங்கெடாமல் பிரா
ததேக முளளளவும நினறு பிராரதத தேகாசததுககுப பிற

குத்தேகமுண்டாகாதவாறு மும்மலங்களும் முத்தனுக்கில்லை பரம மும்மலங்களுமிருந்த ஆன்மாவுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவமில்லாமல் மாயாகாரணங்களையும் பொருந்தி விஷயங்களையும் புசிப்பதுண்டாகக் காரணமாதலால் பெத்தனேயன்றிப் பந்தமில்லாத வகைக்குத் திட்டாந்தங்கூறுகின்றது—ஒள்ளொளியி னொளிமுன்னிருளுஞ்சேராதின் னுருபால்சோதிமருவுங்கலங்க ளிவுடைத்தாறு றுப புண்ட விட்டமும்போலாகி-உம்மை எண்ணும்மை போலாகி பென்பது பதந்தோறு மொட்டிப் பொருளுரைக்க. நல்ல வக்கினிப் பிரகாசத்திலே சமீபத்திலேயிருளில்லாமல் தூரத்திலே நின்றாலும் சமீபத்திலே யிருந்தபோக்கு வஸ்துக்கள் தெரிவதுபோல ஜீவன்முத்தனுக்குச் சர்வஞ்ஞதை யில்லாதிருக்கின்ற சிவானுபூதியுண்டாகலா லாணவமல பந்தமில்லை. தேறலுள்ளுண்டாகிய விரையை யுடைத்த தண்ணீர் தேறி மண்ணடியிலுந் தண்ணீர் மேலுமாகப் பிரிந்திருந் தொன்றிலே கலங்கி மண்ணுந் தண்ணீருமுன் போலச் சேர்ந்திராமலிருந்தது தானே தெளிவதுபோல ஜீவன் முத்தனவாதலாலிதிலே விஷயங்களுடனே கூடினாற்போலிருந்தது தானே பந்தவிஷயங்களுக்கு வேறாயிருப்பன். ஆதலால் மாயாபந்தமில்லை விடத்துக்கு மாற்றான ஔடதத்தை யுணவேகொண்டு பாம்பினாலே கடிபட்டுக் கொண்டா லந்த விடமேறாமற் றடையானதுபோலச் சிவபாவனையைப் பண்ணிக்கொண்டு அநேக போகங்களைப் புசித்தாலுமதனாற் புண்ணிய பாபங்களொன்றுந் தாக்கயாதகன்மமலபந்தமில்லையென் றிதன் பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சமாதிசித்தித்தா லொருபிரகார மலம்நீங்கிச் சிவனுமுத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரஞ் சித்திக்கும். சித்திக்கப் பின்பு சரீர

ஈத்ததின மலமாவிாதி நிவிர்த்திச சுபாவமாயிருக்கு மழியா
தென றிசைக்கினறா.

வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறாவழியும், அதனுற சிவப்பிரகாசித்தவழியும், அதனுற சிவன முத்தராயவழியும், முறையே தேற்றின வருபாலசோ கீாமருவுகலங்கள முதலிய மூன்றும்போல ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வாக்கணைமாத திரையாய வவ்வடம புளளளவு நின்று, மற்றொரு பிறவிக்கு ஏதுவாகலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியு மென்பதாம.

தேற்றின வருபாலசோ கீாமருவுகலங்கள் பரஞானஞ் சேரப் பெற்றாமாட்டு மாயத்து கிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தா ன மேற்படினு மொட்டின்றி யங்ஙனம விணடொழிதற்கும, சிவப்பிரகாசித்தாராமாட்டு ஒளளொளியி னொளிமுன விருள அஃ தாணைடக்குச சிறிதாயினும இடைபின்றியுஞ் செயலமைக்கணணு ளளதுபோலத தோன்றுதற்கும, ஒளடதத்தாற் றடுப்புண்டவி டம சிவன முத்தராகப் பெற்றாமாட்டு ஒருவாற்றானு மிடைபி னறியும அங்ஙிலையின மெலிவு பாாதிருததறகும உவமையா யின

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக கணடுகொளக.

ஒளளொளியென விசேடித்ததனுல் விளக்குமுதலிய அறப வொளியிலொளிகள நீக்கப்பட்டன.

இதனுனே ஆணவமலம் பற்றறககழியுமாறு கூறப்பட டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்சொன்ன ஆணவமலம் நீங்குவது எப்படி யென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவரே சிவப்பிரகாசிக்கும் - ஆன்மாவுக் கநாதியேயுள்ள மலசம்பந்தத்தினாலே அறிதற்கரிய வுண்மைஞானஞ் சத்திநிபாதம் பிறந்து மலம் நீங்கி அந்தச் சிவஞானத்தைப் பொருந்தினபொழுதே சிவப்பிரகாச முண்டாகாநிற்கும். இங்ஙனே,—சீவன்முத்தராகும்-அப்பொழுதே யிந்தச் சரீரத்தோடே யிருக்கச்சே ஜீவன்முத்தராய் விடுவன் மலங்கூடி நிற்கச்சே முத்தராவது எப்படி யென்னில்?—உரிய மலம் - மற்ற மலங்களைப்போல விட்டும் பற்றியும் நில்லாமல் எப்பொழுது மான்மாவுக்குச் சகசமாயிருக்கிறது ஆணவமலமானது;—அவ்விடத்தார் றப்புண்டவிட மும் - அவிழ்தத்தினாலே தடைப்பட்ட விஷமானது தான் கெடாமற் சத்திகெட்டு நிற்கிற முறைமைபோலவும்;—ஒளியினொளி யொன்றுமுன்னே யிருளும்-நன்றாகவிட்டு விளங்கா நின்ற வக்கினிப் பிரகாசத்தின் முன்னே தான் கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற அந்தகாரம்போலவும்;—தேற நிலைவரு பரல்சேர் நீர்மருவுகலங்களும்போலாகி - தேற்றாம்விதை யாலே தேற்றப்பட்ட நீரிற் கலங்கலானது தான் கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற முறைமைபோலவும்,—மாயாதே தன்சத்திமாய்ந்து - அந்த மலமுந் தன்னுடைய நித்தத்துவங் கெடாமல் ஆன்மாவை மறைக்கிற சத்திகள் கெட்டு? அப்படிக்கெடுமே,—காயந்திரியுமளவு முண்டாய்-ஆன்மா தேகத்துடனே கூடித்திரியு மளவுமுண்டாய்,—பின்பு காயஞ்சேராதவகைதானுந் தேயுமன்றே - பின்பு ஒரு தேகம்வந்து கூடாதபடி இந்தத் தேகத்துடனே மாய்ந்து போகாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧௧-சூ, ௩-வெ, "பொன்வாள்முன் சொன்மூவிற புகக்கொடுங்கிப் போயகலத், தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோல்—முன்னவனே, மலத்தி னமைந்துள்ள மற்றுலகை யுள்ளனும், மலத்திருத்த செல்லு மவரந்த" னனுமதுவுங் கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது, அநாதியிலே இவனோடு கூடிநிற்கிற சிவனும் இவனுடைய மலசம்பந்தத்தாலே இவனுக்குப் பிரகாசியாது நின்ற முறைமையும் பின்பு மலநீங்கின விடத்து சடக்கென சிவம் பிரகாசிக்கு மென்கிற முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானந் தோற்றவாறே - மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும்,—சிவம் பிரகாசிக்கும் - அங்ஙனஞ் சிவம் பிரகாசித்தவழியும்,—இங்கே சீவன் முத்தருக்கு - சீவன்முத்தராயும் வழிமுறையே,—சேற்றில் வரும்பால சோர மநல் கலங்களும் - தேற்றன் மரத்துண்டாகிய விதையினுற்றே ற்றப்பட்ட நீரினிடத்துப் பொருந்திய கலங்கள் மலினைக் கீழ்ப்படுத்தியதுதானொருமற றுனேதெளிந்து மேற்பட்டு நின்றாற் போலப் பரஞானஞ் சேரப்பெற்றோர் மாட்டு மாயாந்துட்கரும மலசத்தி யொருகாரணத்தால் மேற்படினு மொட்டின்றி யவை மம விலைவொழிந்தும்,—ஞானவெரியி னொளிமுன்னரிருளும் - மிக்கவைக்கிலிப் பிரகாசத்திற்கு முன்னிருள்கோணடைக்குச் நிலையினு மிசையினிற் செய்கைகளுள்ளதுபோல சிவம்பிர காசித்தோர் மாட்டு ஒருவார்த்தை மிசையினறியும்,— அவ்வுடக் தாற்றுப்புனைவிடமும் - அக்கினியின் மெலிவுபாதத்திருந்து டபோலாமாகலின —உரியமலமாயாதேதன சத்திமாயது'கா

டகதிரியுமளவு முனதாய்,—ஆணவமலந் தனதுசத்திகெட்டு வா
தனை மாத்திரையாய அவ்வுடம்புள்ள அளவுநின்று,—பின்புகா
யஞ்சேராத வகைகாணுந் தேயுமன்றே-மற்றொருபிறவிக் கேது
வாதலின்றி யதனோடுகூடும

இதனானே யாணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலுமவ்வனந்த வாணவமலம் முத்தியிற்
கெடுமாயி னான்மாவும் நாசமடையு
மென்ன மறுத் துணர்த்துகிறார்.

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையாதாகு மடையி
னந்த வான்மாவு மழியுமெனிற்செம்பிற், காணுறுங்
களிம்பிரதக் குளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம் புருவிமக்
கண்டோமன்றே, தானுவின்றனை கழலணையத் தவி
ருமலந்தவிர்ந்தாற் றன்சுத்த னாயிருக்கை முத்தியரனோ
ருளப்,பூணவேண் டிவதொன்று மில்லையெனினருக்க
ன புகுதவிருள் போமடியிற் பொருந்தமலம்போ
மே. (ரு)

(இ-ள) ஆணவம் ஆணவமாகிற பாசமநாதியானமையா லந்த
தானநாதி ர்குதோற்றமு நாசமு மடையாது
உநத மடை
யாதாகும
அடையி னந்த நித்தியமாயிருக்கு மாத்துமசகலா லந்த
வான்மாவு மழியு வான்மாவுமழியுமென்று சொல்லின் அந்த
செம்பில் ன்று.

செம்பிரதான	செம்பினிடத்திலெல்லாரானும் சாணப
னுறும் களிம்பிர	பட்ட காளிதமானது சகசமாயிருக்கவு மிர
சகுளிகைபரிசிக்க	சகுளிகையானது பரிசிக்கவுடனே அக்கா
க்க கழியும்	ளிதமானது போகக் கண்டோமே!
செம்புருவிரக	அப்போது அந்தச் செம்பழிய வேண்டா
க்கண்டோம்	அந்தச் செம்பினது ஸ்வரூபங் குறையக்க
	ண்டிலம்.
அன்றே	அப்படியாமே.
தாளுறவின்றனை	அதுபோலச் சிவனது சீபாத கமலத்
கழலிணையத் தவி	தை யடைந்த காலத்து மலநீங்கு மானமா
ருமலம்	வு நாசமின்றி நிற்குங்காண் அஃதொக்கும்
தவிராசாரு	அந்த வானமாவுக்கு அநாதி சமவாய ச
னசுத்தனாயிருக்க	ம்பந்தமாய்க் கூடியிருந்தமல நீங்கினவிடத்
சுமுத்தி	துந்த வானமா சுத்தனாவனன்றோ பிரதா
	னனாயிருக்கும் அதுவேமுத்தி
அனேருபா	இவனுஞ் சுத்தனுமாய்ப் பிரதானனுமாயி
பூணவேண்டுவ	ருக்கையாலே யிவனுக்குச் சிவனது சீபாதத்
தொன்றுமில்	தைக் கூடிநிற்க வேண்டுவதோர் பணியுமில்லை
லையெனில்	யென்று சொல்லில்?
அருக்கன் புகு	ஆதித்தப் பிரகாசமுண்டானவிடத்தே
தவிருள்போம்	ப்படி யந்தகாரம்போம், அதுபோல
அடியிற பொரு	இந்த வானமாவும் பிரதானனா யிருந்
ந்த மலம்போமே	தால் முத்தி யடையப்படா னாதலா லிவ
	னுக்கு சிவனது சீர்பாதத்தைச் சாராது நி
	ற்கி லல்லது மலநீங்காது. எ-று.

இது பல எழுவாயும் பல பயனிலையும்.

இதற்கு கிரணமும் ரௌரவமும் எனவறிக. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பூர்வசைவர் ஆணவ மானமாவுக்கு அநாதி சையோகமாகையாற் கெடாதென்கை கெடுமுறைமை கூறுகின்றது

ஆணவந்தா னழியுந்த மடையாதாகு மடையிலந்தவான மாவு மழியுமெனனில்-ஆணவமலமானது ஆனமாவுக்கு அநாதி சையோகமாதலா லாணவங்கெடாது கெடிலம் மலத்தைச் சகசமாயுடைய ஆனமாவுங் கெடுமெனனில்? அப்படியல்ல,—செம்பிற காணலுறுகளிம் பிரதகுளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம்புரு நிறக்கக் கண்டோமன்றே-செம்புக்குச் சகசமாய்க் காணப்பட்ட களிம்பான திரதகுளிகையிற் பரிசத்தினாலே நீங்கிச் செம்புரு வு பொன்னுருவாய் நிற்கக் கண்டோமே! அன்றெனகிள்விபா மென்றதற்குமே ஆதலா லநாதிசம்பந்தயாகிய ஆணவமலம் நீங்கி யானமா சிவனுடனே வேறறச் சுத்தனாய் நிற்பன். இதற்குச் சிவசமவாதி சொல்லும் வசனத்தை யனுவதித்து நிராகரிக்கி ல,—தாணுவினற னழலணையத் தவிருமலந் தவிராததாற் றுன சுத்தனா யிருக்கை முத்தியானற்றிளப் பூணவேண்டிவ தொன்று மில்லை யெனில்-சிவன் பூரணனாகையினாலே சலனமில்லை, சல னமின்றி யிருக்கையினாலே தாணுவென்று சொல்லப்பட்டது தா ணுவாகிய சிவனுடையசத்தி யானமாவின்மேலிட்டிய மலமானது நீங்கும் நீங்கவே யானமாவினமலஞ்சிகிச் சிவனுக்குச்சமனாகவே யிருப்பதேமுத்தி. சிவனுடனே யிரண்டறக் கலந்து நிற்கவேணு மென்பதொன்றில்லை யெனனில்? உண்மையன்று,—அருக்க ன்புக்க விருள்போ மடியிற் பொருந்தமலம் போமே - ஆதி த்திய கிரணமுங் கண்ணொளியுங் கலக்கப்போது கண்ணினமரை ப்பப் போம, சிவனுட னிரண்டறக் கலந்தபோ தாணவ நீங்கும் அல்லது நீங்காதென்ற திதன்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மலத்திற்கு அவிநாசி நிவிர்த்தித் திரிபுவருமாகில் லானுமாவுக்கு மகாவிகாரம் வருமென்றுரைப்பமறுத்துரைக்கின்றார் பாட்டில் முற்பாதி வெளிப்பொருள் அப்படியாயினு மமமாவிர்த்தி நிவிர்த்தி ஸ்வபாவ லக்ஷணமாய்க் கெடாது நிற்குமாகில்,— தானுவினுடன் சமூலமேயத் தவிருமலம் - முத்தி கிரத்திய தீக்ஷா கணமத்தில் விளங்கிச் சாக்ஷாத் தீக்ஷா காமகர்த்த சிவசக்திபாசத்தி சங்கற்ப சமயத்தியாகமலம் அப்படி நீங்கும்.— தவிரக்கால் - நீங்கினால்,— தான சுத்தருயிருக்கை முத்தி - தான் நின்மலருய நிற்றல்மாத்திரமே மோக்ஷம்.—அனலுருவ பூணேயனுமெ தொன்றுமில்லை பெனில் - நிர்மல அனந்த தீக்ஷா லக்ஷண சிவசக்தி சங்கற்ப சமயத்து சாபேக்ஷையின்றியிலே யென்று மலமபோமுத்தி வாதியாயிருந்து நீ சொல்லில்? மலமுத்திமாத்திர முத்தியன்று மலசிவத்துவங்களினது முத்தி வியக்திபிரணவ மோக்ஷமென்று முந்திகாரு சொல்லுகலால்,—அருசகன புருஷ விருவபோம- அப்படி,—அதுயிற்பொருந்த மலம் போமே - வியக்திகிரத்திய தீக்ஷா கணமத்தில் விளங்கிய சிவக்கிரியாசத்தி சங்கற்பத்திற சமயத்திற் முன்சொல்லிய முத்திக்கிர்த்திய தீக்ஷாகணமத்தில் விளங்கிட சிவக்கிரியாசத்தி சங்கற்ப சமயத்தினால்,—மலம போயும் மகாமாயையில் மலமகலத்த மலவாசனை சிவத்துவநிமபனம பண்ணிக்கொண்டு மாறுதிருக்கு மக்த மலவாசனே மகாயாவையி லயமாகுதானே.

நனவிரதயாகிலு மிதினுனு முத்தியே சொல்லப்பட்டது, வியக்தி விளக்கச் சொல்லப்பட்டதில்லை சத்தியமே சாதறபத மலவாசனு முத்தி கிர்த்தியமே செவ்வாரத்தமபூச் சிவப்

புபாதியுற்ற படிகவெண்மை விளக்கம்போல, மலவாசனை பாதியுற்றுந் திரிவின்றியிருந்தபடி யிருக்குஞ் சிவத்துவாபி வியத்தியை வியஞ்சகந் திரும்ப விரும்பாமல் விகாரி விட்டிருந்தபடி இருந்தது சிவத்துவாபி வியத்தி கோத்தியம் விகாரம் வருமாதலால் வேறென்றனர்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இரதகுளிகை பரிசித்தமாத்திரையே செம்பொடு சகசமாய் நின்ற களிம்பு நீங்கச் செம்பு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலின், அதுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்தமாத்திரையே உயிர் வேறுபடுதற்ப உயிரோடு சகசமாய் நின்ற ஆணவமலம் நசிக்குமென்றற்கோ ரிழுக்கின்மையானும், முத்தியினுஞ் சகசமல நீங்குமாதில்லை யென்னும் பாடாணவாத சைவர் மதமும், அருக்கனொளி மேவினும் அருக்கனொடு கல்லொளி கலந்தாலன்றி இருள் பற்றறக் கழியாதவாறுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவம் பிரகாசித்த திருவடியை உயிர் பொருந்தினாலன்றி ஆணவ மலம் பற்றறக் கழியாதாகலின், மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தமாத்திரையே மலநீங்கப்பெறும், அதுவே முத்தியாதலடையும், அதன்மேலுந் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டாவென்னும் பேதவாத சைவர் மதமும் அடாவென்பதாம்.

இதனானே தடைவிடைகளான மேலது சாதிக்கப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி ஆணவமலம் முத்தியிற் கெடுமென்றதெப்படி யென்ற பேதவாதி மதமே லருளிச்செய்கிறார்

ஆணவந்தா னாதி யந்த மடையாதாகும - ஆணவமலமானது அநாதியே ஆன்மாவுள்ளவன்றே யுள்ளதாகையாலே அதுக்கு நாசமுண்டாகாதென்று சொல்லில்? மலஞ்சமானா லொழிந்து ஞானமுண்டாகாது தானென்னில? — அடையிலாந்த ஆன்மாவு மழியுமெனில் - ஆணவமல மழியுமாகில் அநாதியான வான்மாவும் அழியவேணும் என்கிறாயாகில்? ஆன்மாவுக் கழிவுண்டாகாது? பாசத்துக் கழிவுண்டு அதென்போலவென்னில்? — செம்பிற் காளிதமுறுங் களிம்பிரத குளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோமன்றே-அநாதியே செம்பிலே பொருந்திநிற்கிற காளிதமானது இரத குளிகையினது சம்பவத்தாலே கழிந்துபோயும் செம்பினது சொரூப மழியாமல் நிற்கக் கண்டோமாகையால் ஆன்மாவு மழியுமென்கிறது கருத்தன்று முத்தியிற் பாசமழியுமென்ற பேதவாதி மதம் மேலருளிச்செய்கிறார் —தாளுவின்றன் கழலிணையைத் தவிருமலம் - பரமேசுரனுடைய சீபாதத்தைச் சேரவே அப்பொழுதே மலம்போம் — தவிரந்தாற் றான்சுத்த னாயிருக்கை முத்தி-அந்த மலம்போனால் ஆன்மா சுத்தனாயிருக்கிறதே மோட்சம்,—அரனருளைய பூணவேண்டுவதொன்று மில்லை எனில் - அதனைப் பெற்றபின்பு பரமேசுரன் சீபாதத்தைச் சற்றும் பொருந்தவேண்டுவதில்லையென்று நீர்சொல்லில் அதுகருத்தன்று ஆனாலெப்படியென்னில்? — அருக்கன் புகுத விருட்போ மடியிற் பொருந்த மலம்போமே- ஆதித்தன் றோற வந்தகாரம் போனாற்போல அவனுடைய சீபாதத்தைப் பொருந்தினாலொழிந்து மலம் விட்டுப்போகாது.

முத்தியில் மலமழியாதென்றது பேதவாதி நிராகரணம் இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "மறைகளாகமந் துறைகண்மற்றெவையு - நாசமில் பதிபசு பாசமென் றுரை கக-வடாதவேதோ குளிகைச் சயத்தாற் றுயிரக - காளித நாசம பாசத்தேயகல்-கூடாது" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க. முத்தியில் மலமழியு மென்றவன் பேதவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "ஈசனருளாற் பாசத்தொகுதி-செறுவுறுசெம்பிறகரையுறு களிம்பு-குளிகை தாக்க வொளி பெற் றுங்கு-நித்தசுத்த முத்தனாக - வைத்தனனருலகின் மறைவல் லோரே" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் சொல்லியது, பாசமழியாதென்றும் அழியுமென்றுஞ்சொன்ன சமயிகளை வகுத்து முத்தியிற் பாசத்தின் சத்திகளொழியுமொழிந்து நித்தியமழியாதென்றும், சத்திகளொழியுமிடத்தும் ஆதித்தன் சன்னதியி லந்தகாரம் போனாற்போல சிவனுடைய பிரகாசத்தைப் பொருந்தி வேறாய் நின்று மலம் போமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

ஆணவந்தா னநாதியகத்த மடையாதாகும்-மூற்கூறப்பட்ட ஆணவமலம் அநாதி நித்தமாதலா னாசமடைவதின்று,—அடையிலந்த ஆன்மாவு மழியுமென்னில்-நாசமுறுமெனி லான்மாவு மழியுமெனப்பட்டு நித்தமாதற் கிழுக்காய முடியுமெனி னற்றன்று—இரதகுளிகை பரிசிக்க-இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே,—செம்பிறகாணலுறுங் களிம்பு கழியும்-செம்பொடு சகசமாயநின்ற களிம்பு நீங்க,—செம்புநிற்கக் கண்டோமன்றே-செம்பு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலி னதுபோல,—தானுவின்

னகழலிணைய மலந்தவிரும் - மெய்ஞ்ஞானஞ் சாதகமாத்தி
ரையே யுயிர்வேறுபடுத்த வுயிரோடு சகசமாயநின்ற ஆணவமல
நசிக்கும்,—தவிர்ந்தாற் றனசுதந்தரத்தோடிருக்கை முத்தி - தசித்த
வழி யுயிர்வேறாய்நிற்றற் கேதுவாகினமையான முத்திநிலைபெறு
ஞ் சகசமல நீங்குமா றில்லையெனனும் பாடாணவாத சைவ
மதமும்;—அருக்கன் புகுதவிருள்போம்-அருக்கனொளி மேவினும்
அருக்கனொடு கண்ணொளி கலந்தாலன்றி யிருள் பற்றறக்கழியா
தவாறுபோல,—அடியிற்பொருந்த மலம்போமே-மெய்ஞ்ஞான
ஞ்சேரினும் சிவம்பிரகாசித்தத் திருவடியை யுயிர்பொருந்தினா
லன்றி யாணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறின்மையின்,—அரனரு
ளோடு பூணவேண்டுவ தொன்றுமில்லையெனில் - மெய்ஞ்ஞானஞ்
சோதக மாத்திரையே மலநீக்கப் பெறுமதுவே முத்தியாதல
லையும், அதனமேலும் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டா வெ
னனும் பேதவாத சைவமதமும் அடாவெனபதாம்.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

அந்த வாணவமும் முதற்காரணமாக்களைப் பொருந்
தாமற் பெத்தான்மாக்களைப் பொருந்தி நிற்கு
மென றுணர்த்துகிறார்

செல்லினுக்குத் தவிடுமிக வனாதியாயு நெல்லை
விட்டு நீங்கியவைவின்றநிலை நிகழ்த்திர், சொலவிபிடிற்
றுகளற்ற வரிசியின்பாலில்லை தொகபொருந்து மறைசெ
ருமெற றேறபிடாவா, மெல்லவினை விடுமறவே யி
வைபோலவணுவை மேவுமல முடல்கன்ம மாதியிட்

டேங்கு, நல்லசிவ முத்தியினைப் பெத்தானமாவை
நண்ணுகின்றது மாதலின் ஞானசமுமின்றுமே (கூ)

(இ-ள்) நெல்லி னுக்குத்தவி டுமிக ளநா தியாயு நெல்லைவி ட்டு நீங்கினவை நின்றநிலை நிகழ்த்தா — நெல்லுக்குத் தவிடுமியு மநாதியாயிருக்க வும் அந்த நெல்லைவிட்டு அவைகள் நீங்குமு றைமையினை யெனக்குச் சொல்லவேணு மெ ன்கிறாயாகில்

சொல்லியிடற் குளதாற வரிசி யினைபோலில்லை — நீயவற்றை யிப்படிச் சொல்லுவையாகில் அவவுமியுந் தவிடும் போகத் தீட்டின அரிசி யினைக் காணிலலை

தொக்கிருந்து மற்றொரு நெற் றோற்றிடாவாம — அதனாலவை யிரண்டுடன்கூடி யிருந்தும வேறேயொருநெல்லைச் சென்று பொருந்த மாட்டாது

மெல்லவிவை விடுமறவே — இவை யிரண்டு மநாதியாயிருக்க வோரவ தாரத்தினமே லத்தை விட்டுப்போகாநிற்கும்

இவைபோல — இந்த முறைமைபோல

அணுவைமேவும் — சுத்தான்மாவைப் பொருந்தி நிற்கும்

மலமுடலசன ம மநாதிவிட்டுநீ ங்கும் — மலமாயா கன்மங்களினுடைய அநாதித் தவமோ ரவதாரத்திலே விட்டு நீங்கா நிற் கும் அதற்கு அவதாரம் யாதெனில்?

நல்லசிவ முத் தியினைக்கண் — அந்தச் சுத்தான்மாக்கள் நன்றான சிவத் துடன்கூடி முத்தியைப் பொருந்தினவிடத் துப் போங்காண்.

பெத்தான்மா மற்றப் பெத்தான்மாக்களை யெப்பொழு
லை நணுகின்றது தம் பொருந்திநிற்கும்.
ம

ஆதலின் ௵ ஆகையால் முத்தான்மாக்களிடத்து மல
முழிலுரமே மில்லை மற்றப் பெத்தான்மாக்களைக் குறித்
துக் காண்க எ-று

'தொக்கிருந்த மற்றொருநெற் றோற்றிடாவாம்' என்பதற்
குத் தீட்டின வரிசியுடனே தவிடுமுமியுங் கூடியிருந்தாலு மந்த
வரிசியை வாதித்து மற்றொரு நெல்லாக மாட்டாது என்பவும்
பெறும்

உமி தவிடுபோன வரிசி சுபா வமாயிருக்குமோ வேறே
பெறு மொரு சன்மாந்தரத்தை யடையுமோ வெனில் சன்
மாந்தரத்தை யடையாது தன்மூலத்துவமு நாசமுமாகாது ப
ரிணாமமு மடையாது இப்படி யான்மாவுக்குச் சுதந்தரமான
சொரூப மடையு மென்பது கருத்தெனவறிக.

இதற்குப் பெரிய கிரந்தமம், சுபபிரபேதத்து மறிக (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேலு மான்மாவுக் கநாதி சம்பந்தமாகிய ஆணவாதி பா
சம் நீங்கு முறைமையும் அது நீந்தமுங் கெடாமுறைமையுங் கூ
றுகின்றார்.

அணுவை யநாதி மேவு மல முடல்கன்ம மநாதிவிட்டே நீங்கு
ம - ஆன்மாவை யநாதியே பொருந்திநிற்கும் ஆணவமலமுந் தே
காதிக்குக் காரணமாகிய மாயையுங் கன்மமு மனமையாகிய சி
வானந்தத்தைப் பெறுமுத்தியிலே தத்தந் தொழிலைவிட்டு நீங்
கும். அநாதியான சேதமில்லை மூன்று பொருளு நித்தியமெ

னறு சொல்லுகையால் இவ்விடத்துப் பாசங் கெடுமென்றதெ
வ்வாறெனில்? பாசம் நித்தங் கெடாதென்பதற்கு,—பெத்
தான்மாவை நணுகிநிற்குமாதலின் முத்தியினுமே - முத்த
ர் விட்டு நீங்கியும் பெத்தான்மாக்களிடங்களிலே பொருந்தியு
நிற்கையால் பாசத்துக்கு நாசமில்லை. அநாதி சையோகத்து
க்கு + வியோகமில்லை யென்பது கூடாது அதெவ்வாறெனி
ல்?—நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக வநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீ
ங்குவகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர் - அநாதி சமயோகத்திற்கு
வியோகமில்லை யென்கிற புத்திமான்களே நெல்லுக்குத் தவிடு
மியும் அநாதி சமயோகமாயிருந்து நெல்லைவிட்டு நீங்கின வகை
யும் அவை நீங்க வரிசியழுக்கற்று நின்ற நிலையுஞ் சொல்லி
க் காணீர்.—சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பாலில்லை மெல்
லவிவைவிடுமெனறவே - சொல்லுமிடத்திற் றுகளற்ற வரிசியினிட
த்திலே உமியுந் தவிடுமில்லை, உமியுந் தவிடு நீங்குவோரால்க
ரமத்திலே நீங்கும்,—தொக்கிருந்து மறவொருநெறத்தோறிட
வாம -" இவைபோல் அநத்த தோலாகிய உமி துகளற்ற அரி
சியுடனே கூடியிருந்தாலு மந்த வரிசியினை யொருநெல்லா
காது இதுபோல பாசத்தை நீங்கின ஆன்மா விபுவாகையால
பாசத்திற்கு மானமாவிற்கு மோரிடத்தாயினு முன்புபோல மு
த்தான்மா பசுவாகானென றிதன்பொருள்.

+ வியோகம் பிரிவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அநாதி பாச பந்த மகனுமா றெயபடி யென்ன வுத்தர மு
ரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரியோடு சகசமாய் நின்ற மூளைத்தவிடுமிகள் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம், அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாமையான் அவை யவ்வரிசியினைக் கண்டங்கி நிற்குமென்றற்கு உரிமையின்மையின், அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம் அவைபோல அநாதியே யுயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மும்மலங்களும் முத்திநிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க ஆண்டு விண்டொழியினும் ஏனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லை யென்பதாம்.

இதனைவிளைவித்தன மலமென்பதூஉ மறிக

மெய்ஞ்ஞானஞ் சோதித்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கெடுமென்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்ல விலைவ விடுமற்றே யென்றுங் கூறினார்

ஏகாரந் தேற்றம்.

இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் மூளையு முடன்வைத் தோதப்பட்டது

இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமோ ருவமைகூறுமுகத்தான் அம்மூன்றுமொருங் கேவலியுறுத்தப்பட்டன

இவ்வைந்துசெய்யுளும் மேல்சூத்திரத்தின் அகலுங்குற்றமென்ற இறுதிக்கூற்றின் பொழிப்பாய் இயைபுபற்றி யீண்டு வைக்கப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதியாயிருக்கிற பாசங்கள் நீங்குமென்றதெப்படியெ
ன்ற சமவாதியை நோக்கி நெல்லுக்குண்டான தவிடுமுமி யநா
தியா யிருக்கவு நீங்குகிற முறைமைபோலவென் றருளிச்செய்கி
றார்

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்
குமவகை நின்றங்கிநிகழ்த்திர - நெல்லுக் குண்டான தவிடுமியு
மநாதியாயிருக்க அந்த நெல்லைவிட்டுப் போம்படியும் அந்நிட்டத்
திலே நிற்குமென்கிற முறைமையையும் எனக்குச் சொல்லவே
ணும்,—சொல்லியிடுற றுகளற்றவரிசியி னபாலில்லை - அதவுன
சகுச சொல்லுமிடத்துச் சுத்தமான வரிசியிற் றவிடுமியு முண்
டாகாது அந்த வரிசியிலே உமியுந் தவிடுமிரண்டு மீளவுங்கூடிக்
கிடந்தாலும் பொருந்துமோ வெனனில்?—தொக்கிருந்து மற
றொருகெற றொற்றிடாவாம் - இவை யிரணடுங் கூடியிருந்து
ம துகளற்ற வரிசி வேறொரு நெல்லுண்டாகைக் கங்குரிபாது —
மெல்லவிவை விடுமறவே - இவை யிரணடு மநாதியா யிருக்கச்
சேஞரவதாரத்திலே பெத்தன நேராக விலலைபாய்ப் போகாநி
றகும —அவைபோல அணுவைமேவு மலமுடலகளைம மநாதிவி
ட்டேநீங்கும் - அந்த தவிடுமுமியு மோரவதாரத்திலே நீங்கின
முறைமைபோல ஆனமாவைப் பொருந்தி நிற்கிற மலமாயாதி
கன்மங்க ளிவனுடைய வநாதித்தத்துவ மொருகாலத்திலே வி
ட்டு நீங்காநிற்கும் அதற்கு வதார மேதெனனில்?—நல்லசிவ மு
த்தியின்கண-பொல்லாத வசத்தியத்தை யசத்தியமென றறிந்
து நீங்கினனுரன சத்தியத்தைச் சத்தியமென றறிந்து சிவத்து
டனிரணடறக்கூடுகிற மோக்ஷத்தி லில்லையாம். அஃதுபாதெ
ன றதெப்படியெனனில்?—பெந்தானமாவை ஞஞுகிறாகும-திரிய

தாரதத நிரணயத்தை யறிநது மலததை நீககாமல் மலசமப நதிகளாயிருககிற பெததானமாககளைப பொருநதிநிறகும — ஆதலினால நாசமுமினறுமே-ஆதலினால முததானமாககளிடதது மலமிலலையாய்ப பெத்தானமாககளிடதது நிறகையால இநதமலஙகள கெடுவதுமிலலை

இஙஙனஞ சொலலியது, நெல்லுககுத தவிடுமியு மநாதியாயிருநதும ஓரவசரததிலே நீஙகுந தனமைபோல ஆனமாககளுககு மலமாயாதி கனம மநாதியாயிருநது மோக்ஷததைப பெறற முததானமாககளிடதது இலலையா யிருககுமெனறும பெததானமாககளைப பொருநதி நிறகையால நிதத ததுவ மழியாதெனனு முறைமையு மறிவிததது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நெலலினுககுத தவிடுமிக ளநாதியாயே நெலலைவிட்டு நீஙகுமவகை நினறபிலை நிசமுகதீர — அரிசியொடு சகசமாய நினற முளை தவிடுமிகள கெட்டொழிய வரிசி சேடினறி நிலைபெறுதல கணடாம,—தொககிருநது மறறொரு நெற றோனறிடாவாம — அயவரிசி முனபோல வேறொரு நெறறோனறுதறகுக காரணமாதல செலலாமையான,—சொலலியிடிற றுகளறற வரிசியின பாவிலலை மெல்லவினையறவே விடு மவைபோல-அவைசொலலு மிடததுக குறறமறற அரிசியினககவ் டஙகி நிறகுமெனறற கோதியைபினமையின அவையாணடிலலை யெனபதே தேற்றம அவைபோல, அநாதியனுவை மேவுமல முடல்கனம நலலசிவ முததியினகண விடடே நீஙகும் அநாதிபே யுயிர்களோடு சகசமாய நினற மலமாயை கனமங்களாகிய மும்மலஙகளு முத்திநிலைககண விணடொழியு மெனறே கொளக,—பெததானமாவை நணுகி

நிறகுமாதலின அச்சமுமினறாம,—ஆணவ வினை மொழியினும
ஏனைப பெயர்த்திட்டுக காணப்படுதலா லவைநிற்கப பொரு
ளாதற கிழுக்கின்றலை யெனபதாம.

இதனானே இரசகுளிகை பரிசித்த செம்பினுங் களிம்புதோ
ன்றுதற் கிருக்குமெனக் கோடுமெனபாரை நோக்கித் தோற்றுதற்கு
செல்லாமை யனுபவத்தியேதுவின வைத்துணர்தற பொருட்டு
வேறு மோருவமை கூறுமுகத்தா னம் மூன்று மொருங்கே வலி
யுறுத்தப பட்டன

இவைஐந்து செய்யுளும் மேல்சூத்திரத்தின் 'அகலுமாறு
றாம்' என்ற விறுதிக்கூற்றின் விரிவாய் மீண்டு வைக்கப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் விருத்த சுத்தஞானமாக்கள சிவனது திருவடியைக் கூடி நிற்கு
முறைமை பெறப்படியென்ற ஐக்கியவாதியைக் குறித்துச
சீவர் சிவனுடைய வைக்கிய மீதென னுணர்த்துகின்றார்.

எவ்விடத்து மிறைபடியை யினியமைந்தொன
றாய்நின் றியற்றிடா வுயிர்க ளீசனருளாலே, செவ்வி
தினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டி
பித்த தொங்குமாயச் செறிந்துநிற்ப, னிவ்வுயிர்க டோ
றறும்போ தவனையின்றித்தோறறு திவற்றினுக்கம்
முதலெழுத்துக் கெல்லாநிறகு, மவ்வுயிர்போ லின்
றிவ னுதலானு மரனடியை யகன்றுநிறப தெங்கே
யாமே. (எ)

(இ-ள்.) எவவிட உயிர்க ளிறையடியையின்றி யெவவிடத்
தது மிறை தமமைத தொன்றையற்றிய றறிடாவெ

யடிமையி னறியமைந்தொ னறைப்பற்றி நிய ற்றிடா வுயிர்கள்

னைப் பதமாற்றுக. ஆன்மாக்கள் சிவனது பிரேரகமின்றி யெல்லாவிடத்து மொன்றைப் பொருந்தி யறியவுஞ் செய்யவு மாட்டார்கள்.

ஈசனருளுஞ் செவ்விதினி லுள்ளம்புகுந்து செய்தி யெலாமுணர்ந்து

சிவனுஞ் சராசராத்மிகமாகிய ஆன்மாக்கடோறும் வியாபித்து நின்றவர்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களை யுள்ளவாறுணர்ந்து

சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்

அவரவர்கள் செய்த கன்மத்துக்கீடாகச் செயற்படுத்திச் சர்வவியாபியாய்ப் பிறிவின்றி நிற்பன்.

இவ்வுயிர்க டோற்றும்போத வ்வுயிரின்றித்தோ ற்றான்

இந்த வான்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடான வுடலை யெடுக்கும்பொழுது அவனது பிரேரகமின்றித் தோற்றமாட்டாதாகலா லவனாலே தானே சீவிக்கும். இவனொருவனுமிருந்து சர்வ ஆன்மாக்களிடத்தும் வியாபித்திருக்கும் பக்ஷமெனப்போல வென்னில்?

இவற்றினுக்க மழுத லெழுத்துக் கெல்லாநிற்கு மவ்வுயிர்போனின் றிடுவன்

சிவனு மான்மாவுங் கலந்துநிற்கு மத்தை யறியில், “மெய்யினியக்க மகரமொடு சிவணு-மெய்யொ டியையினு முயிரியல்திரியா” என்னு மிலக்கணத்தான மெய்யெழுத்து தானே நடவாம லுயிரெழுத்தைப் பொருந்தியே நடக்கதாயினும் பொழுது தனவிலைமை திரியாதவாறுபோல, இந்த வான்மாக்களு மெல்லாத் துக்கும் பிராண நாயகனாகிய சிவனுடன் கலந்து நின்று சீவியா நிற்கும்.

ஆதலான் மா இத்தன்மையை யுடைய ஞானகையினாலே னடியை யகனா யா மவனுடைய திருவடியைவிட்டு நீங்கிநிற் நிறபதெவகேயா ப தோரிடமு மில்லைகாண எ-று. மே.

'ஒருநாழியப்பு மொருநாழியுப்பு, மிருநாழி யிந்த விருநாழி—யொருநாழி, யாமளவினிருளடங்கியிடு முப்புப்போ, லாமுடனு மாவியடங்கது' என்று ரெமதகுரவா.

இதனை விரிக்கிற் பெருகும்.

இதற்குப பெரிய கிரந்தமம. (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முத்தியிலே ஆனமா சிவனைப்போலே யிருபபதன்றி சிவனை வேறறக கலந்து நிர்ப்பனென்பதை வேண்டா வென்னும அஞ்ஞானியுடைய மூர்த்தாவிலே † அசனியாதமாக வெககாலத்தும் சிவனைப் பிரிந்து நிர்க்குமுறைமை கூடாதென்பது கூறுகின்றது.

உயிரக ளெவவிடத்து மிறையடியையின்றி யனாந்தொனறை யறிந்தியறறிடா - ஆனமாககள துலககும தேகஙகளிலு மிந்திரியஙகளிலுஞ் சிவனையன்றி யொன்றை யறிபவு மொருகிரியையைப் பண்ணவு மறியார்கள.— ஈசன் றானும் சேவிதிலினாம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன - இந்தப்பரமேஸ்வரனும நேரே யானமாக்களிடத்திலே பொருந்தினின றவர்க ளவாகள பணணுங கனமங்களெல்லா மறிந் தந்தக் கனமங்களுக கிடாக வானமாக்களை பிரவிருத்திபண்ணுவித் தெவவிடத்தும் பிரிவறக்கூடிநிற்ப்பன,— இவ்வுயிர்கடோற்றும்போ தவனையின்றித தோற்று-

இவ்வான்மாக்கள் ஞானக்கிரியைக ளாணவத்தினாலே மறைந்து நின்று பிரகாசிக்கும்போ தந்தச் சிவனையறிப் பிரகாசியாது—அம் முதலெழுத்துக்கெல்லாமுதலா நிற்கு மவ்வுயிர்போலிவற்றினுக் குயிராய் நின்றிடுவ னாதலால நாமரனடியை யகன்று நிற்பதெங்கேயாமே-முதலெழுத்தாகிய அகார மெல்லா வெழுத்துக்கு முயிராய்நின்று வந்தவுயிரெழுத்துபோல ஆன்மாக்களுக்கெல்லாஞ் சிவ னுயிராகப்பொருந்தி நிற்பன், ஆகலானுஞ் சிவனைப் பிரிந்து தனித்துச் சிவனுக்குச் சமனாய் நிற்போமென்பதெவ்வாறு கூடும், கூடாதென் றிதன்பொருள்.

†. அசனிபாதம்-இடிவிழுகை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பெத்தான்மாக்களுக்கு சுவாதீனமே ஸ்வாதந்திரியமில்லை யென்று பேசுகின்றார்

முற்கூறியதிற சிறிது கூட லோகப் பிரசித்திப் பொருளோருதலால வெளிப்பொருள

பெத்தான்மாவைக் குறித் துரைத்திருக்க விவ்விடத்துச் சிலர் முத்தான்மாவையுங் குறித் துரைத்ததென்று கொண்டு முத்தான்மாவுக்குச் சிவனோடொத்து வியாபித்தொருசிவசாதியாய் நிற்றலே சிவனோ டகலாமல் நிற்பனென்பதுங் கலப்பாய் நிற்பதென்பதும் காணுசொல்லுஞ் சுத்தாத்துவைத சிவசித்தாந்த மென்பதை யறியாமல் அரனடியையகன்று நிற்பதெங்கேயாமே என்பதற்குப் பிரிந்து நிற்பதென்று சொல்லுவாராகளென் றெண்ணிக் கொண்டு விசிட்டாத்துவைதமாய் வேறாகக் கலந்து நிற்பனென்று பரிகரித்தார்கள், அது அநாதிமுத்த சிவனுக்கு மான்மாக்களுஞ் சமவியாபகத்துவ மிருக்கிற படியினாலே அப்

படிப் பிரிந்திருக்குமென்று சொல்லுவார்களில்லை, பிரியாதிருந்தாலும் அமூர்த்த வஸ்துவுக்குப் பரிச்சலப்பென்பதில்லை

ஸர்வவஸ்துஷ்வநுஸ்யூத ஸ்வயம் ஸர்வவஸ்த்வபி
ஸர்வமவ்யாப்யாவதிஷ்டேத ந சஸம்யுஜ்யதே பரம்

என்று சிவாகம வசனமிருக்கையால் சிவசமவாதி சொல்லுஞ் சாமியத்துக்கு வேறாய்ச் சித்தாந்தி சொல்லும் சிவாத்துவைதத்த சிவசாமியம் இவன் சொன்னதாதலால் அதிற் சொல்லும் தூஷணம் சிவதூஷணமென்பதறியாமற் சிலர் சொன்னார்கள், அவர்க்குப் பிராயச்சித்தம் சிவனே பண்ணுவர்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவுக்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும் இறைவன் றிருவடியையின்றியமையமாட்டா; அதுபற்றி யிறைவனும், அக்கரங்களை யியக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல, அறிவுசெயல்கள் விளங்குதற்பொருட்டு உயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன்; அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லாஞ் செலுத்தி அவ்விடயங்களினு முடனாகக் கலந்து நிற்பனாகலான் ஆணவமலத்தினீங்கி வேறு நின்றவுயிர்கள் அதுபோல இறைவனைவிட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஓரிடத்து மில்லையென்பதாம்.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமென்க.

இதனான் உயிர்களிடத் தியற்றிப்பிடா வெனவும் இறைவனொ டொருசெறிந்து நிற்பனெனவும் கூறியது ஆன்மாவி னறிவுசெயு

ல்களை விடயித்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றும்போ தவனை யின்றித் தோற்றுமெனவும் இறைவ னவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்குமெ னக் கொள்க.

இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற் கலந்துநின்று அறிவுசெயல்களை விளக்குதலே காட்டு முபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யதிட்டித் துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்துநிற்றலே காணுமுப காரமெனவுங் கொள்க

உயிர் ஒன்றனை விடயிக்கல் இறைவ னவ்விடயத்தது முட ன் சென்று கலந்தாலன்றி உயிர்தகலத்தனை மாத்திரையா லமை யாதென்பது, கண்ணொளி விளக்கின் சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க.

“அறிவானுந்தானே யறிவிப்பானுந்தானே” என்றபின் “அ றிவாயறிகின்றானுந்தானே” என்ற அம்மைதிருவந்தாதியுமிது.

இதனானே, அநாதியுடனின்ற வாணவமலத்தை விட்டுநீங் கி இறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையு மொ ரோவழி விட்டுநீங்கப் பெறும்போலு மென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதுக் கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க் குக் காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நீரும் நிழலும்போல நிர்விகாரியாயிருக்கிற சிவன் பக்கு வான்மாக்களை யறிந்து அவர்கள் பாசத்தை நீக்கித் திருவடியிற் கூட்டிக்கொள்ளுவனென்றும் அபக்குவான்மாக்களுடைய பாச

சத்தை நீக்கிக் கூட்டிக்கொள்ளா னென்றும் சொன்ன தெப்படி, ஆன்மாத்தா னறிவனல்லோ ஆகையாலே சிவனுடைய ஞானத்தினாலே பாசத்தை நீக்கிக் கொள்ளுவனென்ற அதிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எவ்விடத்து மிறையடியையின்றி யமைந்தொன்றை யறிந்தியற்றிடாவுயிர்கள் - பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்திலும் தயிராளாத திருவருளையின்றி ஆன்மாக்கள் தானாக வொருவிடயத்தைப் பொருந்தி யறிந்தனுபவிக்கவும் அனுபவித்தே கன்மத்துக் கீடாக வொன்றைச் செய்யவு மிவையாணுக்கு மாட்டாதாகள.—ஈசனுறையுஞ் செவ்வியினிலுளம்புகுந்து - ஆன்மாக்கள் தானாகவொன்றையு மறியாததுகொண்டு பரமேசுவரனும் செவ்விதாக ஆன்மாவிலே யநாதியேபொருந்திநின்று,—செய்தியெல்லாமுணர்ந்து- ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக் கீடாக வெழுந்திருந்துசெயலக்லையெல்லாந் தனது திருவுளத்திலேகண்டு,—சேட்டிப்பித்து-அந்தந்த விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்து,—எங்குமாயச்செறிந்துநிற்பன் - சடசித்துக்க ளிரண்டினும் பூரணமாய் விடநீங்காமனிற்பன். இவையன்றியும்,—இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போ தவையின்றித்தோற்றாது - இவ்வான்மாக்களுக்குள்ள கன்மம் புசித்துத் தொலைந்து அந்தச் சரீரத்தைப்போட்டுக் கன்மத்துக் கீடாக வேறொருசரீர மெடுக்கு மிடத்தும் கர்த்தாவன்றித் தானாக வெடுக்கமாட்டாது,—இவற்றினுக்கமுதலெழுத்துக் கெல்லாம் நிற்கு முவ்வுயிர்போல நின்றிடுவன் - அகாரமென்கிற முதலுயிர் அக்கரங்களுக் கெல்லாம் பிராணனாய் நின்று அக்கரங்களைக் காரியப் படுத்தினாற்போல சிவனும் ஆன்மாக்களுக்குப் பிராணனாய்நின்று காரியப்படுத்துவன்,—ஆதலால் நாமிறையடியை யகன்றிருப்ப தெவ்வேளையுமே - ஆகையாலே பரமேசுவரனுடைய திருவடியை விட்டு நீங்கிநின்று தானாக வறியத்தக்கவிடமெவ்விடம், ஓரிடமுமில்லை.

எனவே ஆன்மாவுக்குத் தான் அறிவிக்க வறியுந்தொழி
லன்றித் தானாக வறியாதென்பது கருத்து. இதற்குப் பிரமாணம்
சங்கற்ப நிராகரணம், அவிகாரவாதி நிராகரணம் "நீர்நிழ
லைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவாக்கினம் வாய்ந்திடுமெ
ன்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையி-னிழைத்தோரிய
யபி னென்பதுந் தணப்பம் - விளைத்தோர்தமயில் வெறுப்புமொ
ன்றிலதே" என்றும், சிவஞானபோதம், ௧௧ - சூ, உ - வெ,
ஏகமாய் நின்றே யிணையடிகளொன் றுணரப், போகமாய்த் தான்
விளைக்கும் பொற்பினால்—னேகமா, யுள்ளத்தினிக்கணானு னுக்கு
வாருள்கிறதை, யுள்ளத்தாற் காணுநோ வுராறு" என்னுமிதற்
கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சிவன் வேறறநின்று ஆன்மாக்க
ளனாத்தக்க இடாக விஷயங்களைக் கூட்டிய புசிப்பிக்கும் தொ
ழிற்று தானாக வறியாதென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உயிர்களைமைந்த ஒன்றையுறித் தியற்றியிடல் - ஆன்மாவுக்
கறிவு செயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் செ
ன்று பற்றுதலும்,—எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமை
யா - பெத்தமுத்தி யிரண்டினு மிறைவன் றிருவடியை யின்றி
யமையமாட்டா,—ஈசன் றானும்-அதுபற்றி யிறைவனும்,—இவ்வு
யிர்கள் தோன்றும்போ தவனை யின்றித்தோன்றா - இவ்வா
ன்மாக்களுக்கு அறிவுசெயல்கள் முதல்வனை யின்றி விளங்
காமையின் அவைவிளங்குதற் பொருட்டு,—அமமுதலெழுத்தெல்
லாமாய் நிற்கு மவ்வுயிர்போ லியற்றினுக்கு நிறைவன்-அ
க்கரங்களையியக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போ

ல வுயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன் —செவ்வியினி னூமாயபுகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்-அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின்விடயத்திற் சென்று பற்றுந்தற் பொருட்டவ்வுயிர்களை யதிட்டித்துக்கொண்டவை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி யவ்விடங்களினு முன்னுக்கக் கலந்து நிற்பன்,—ஆகலானு மரணடிமை யாகன்று நிற்பதெங்ஙனேயாமே - ஆகலா னாணவமலத்தி னீங்கி வேறு நின்றவுயிர்கள் அதுபோல விறைவனை விட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஒரிடத்தினு மில்லையென்பதாம்

இதனானே யுணர்வுடனின்ற வாணவமலத்தைவிட்டு நீங்கி யிறைவனொடு கூடுமாயின அம்முறைபற்றி யிறைவனையு மொரோவழிவிட்டு நீங்கப் பெறும்போலுமென்னும் அவ்வாதிகளைநோக்கி அதுகூடாமைக் கேதுகூறு முகத்தா னீச னுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்ணுமென்ற முற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது

௧௧-சூ, ௧-ம், அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலு மவன் சர்வவியாபி யாகிற் காணவேண்டா
வோவென்னப் பக்குவான்மாக்களுக் கொழி
ந்து மற்றையவர்க்குக் காணப்படாதே
னறுணர்த்துகின்றார்.

எங்குந்தா னிறைந்துசிவ னின்றானே யெல்லா
ருங் காணவே வேண்டுந்தானென்னில், இங்குந்தா ன

ந்தகருக் கிரவியிருளாகு மீசனருட் கண்ணிலார்க் கொளியாயேயிருளாம், பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பகுவத்தையடையப் பருதியலர்த் திடுவதுபோற் பருவஞ்சேருயிர்க்குத், துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளினாலே சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே. (அ)

(இ-ள்) **எங்குந் தானிறைந்து சிவனின்றாலெல்லாருங்காணவேண்டுந்தானென்னில்:** சிவன் சர்வவியாபகமாகக் குபிராய நிறைந்து நின்றானாகிலுமவனை யெல்லாருங் காணவேணும், காணாமையாற் காத்தானல்லனென்று நீ சொல்லில்?

இங்குந்தா னந்தகருக் கிரவியிருளாகும்: இந்த வுலகத்தினுக் காதித்தனானவன் வெளிப்பட்டுத் தம் பரம்பிப் பிரகாசியாநிற்கையாலுங் கண்ணில்லாதோர்க் கிருளாயே தோன்று மாறுபோலத் தோன்றாநிற்கும்.

ஈசனருட்கண்ணில்லார்க் கொளியாயேயிருளாம்: சிவனெங்கும் விட்டு நிறைந்து நின்றாலுமவன் அருட்கண்ணையுடையார்க்குப் பிரகாசமாயேயிருப்பன், அஃதில்லாதோர்க்கு இருண் மயக்குற்றாற்போலத் தெரியாதிருப்பன் காண். ஆனாற் சிவன் பட்சபாதி யாகானோவென்னில்?

பங்கந்தானெழும்பதுமம் பகுவத்தை யடையப் பருதியலர்த்திடுவதுபோல: சேற்றினின்று மெழுகின்ற தாமரையின் கூட்டத்திலே சில முகையலரும், பக்குவமுடையதைப் பரிதியானலர்த்து மாறுபோ

பருவஞ்சேருயிர்க்குத் தங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்து	சிவசத்தியினுடைய பரிசனத்தினாலே சுத்தரான வான்மாக்களுக்கு மேலான சிவஞானத் திருஷ்டியைக் கொடுத்து அவர்கள் கண்டிருக்கும்படிக்கு
அருளினாலே	இவர்கள் காணுந் தன்மை யில்லாமையால் தனது காருண்ணியத்தினாலே
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே	அறிவுக் கறிவாய் வந்து நின்று தோன்றுவன் எ-று.

ஞானக்கண் கொடுத்ததென்ப திவனுக்கு முன்பில்லாததைக் கொடுத்ததன்று, இவனுக் குண்டான ஞானக் கிரியைகள் தடைப் பட்டதைச் சிவஞானத்தாலே போக்கிச் சிவாபிவியக்தியைப் பண்ணுமதைக் கொடுத்ததென்றும் கூறியதென வறிக.

இதற்கு நிச்சுவாசம் சிவதருமோத்தரம் மதங்கத்து மறிக

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிவ்வா றெங்கும் பிரிவறச் சிவனிற்கில் எல்லாராலுங் காணவேண்டு மென்னின்? அவன் ஞான ஸ்வரூபி யாகையால் ஞானக்கண்ணினாலேயே காணவேணும் அந்த ஞானக்கண்ணும் பக்குவத்திலே சிவனருளா லுண்டாமென்னு முறைமையுங் கூறுகின்றது

எங்குந் தா னிறைந்து சிவ னின்றானாகி லெல்லாருங் காண வேண்டுமென்னனில் - சிவ னெவ்விடத்தும் பிரிவற நிறைந்து நின்றானாகி லெல்லாருங் காணப்பட வேணுமே! யவ்வாறு காணப் படாதே யிருப்பா னேனென்னனில்?—இங்குத் தா னந்த கருக

கிரவியிருளாகும் - இந்தப் பூமியினிடத்துக் குருட்டாக் காதித்தி யனுங் காணப்படாதவனே! அவ்வாறே,—ஈசனருட் கண்ணிலா ரக் கொளிபாயேயிருளாம் - சிவஞானமாகிய திருஷ்டியில்லா தபோகத்துச் சிவன் ஞானப்பிரகாச ஸ்வரூபியாயிருந்தும் கா ணப்படான் காணு முறைமை யெவ்வா றுண்டாமெனவில்,— பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பக்குவத்தலர்கியடையப் பரிதியலாத திடுவதுபோற் பருவஞ்சேருயிர்க்குந் துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளினாலே சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே - சேற்றிலேயின்னு முண்டான தாமரை முகையானது அலா தற்குப் பக்குவமானபோ தாதித்திய னலர்வித்தாற் போல மலபரிபாகத்தைப் பொருந்தின ஆன்மாவுக்கு மாதேவனாகிய சிவன் சிவஞானமாகிய திருட்டியைக் கொடுத்தத்தனு லான்ம ஞான பிரகாசத்துக்கு வேற்ற அதிக பிரகாசமாக வேறாய்த் தோன்றுவனென் றறியென் றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அசிவ யோகிக்கு அப்ரத்தியக்ஷன சிவத்தத சிவ சாக்ஷாத்கார நிஷ்கள நிராலம்ப சித்த சிவயோகிகளுக்குச் சிவன் பிரத்தியக்ஷனென்று பேசுகின்றார்.

கொடுத்து - விளக்கி,—சோதிக்குட் சோதியாய் - பராக்கு ரூப சத்திக்குட் பிரத்தியக்கு ரூப சத்தியமாகுய்,

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

முதல்வன் அத்தன்மைக் கலப்புடையனு யெங்குஞ் செறிந் திருந்து உபகரித்தவழியும் அஃதருட் கண்ணுடையார்க்கன்றி

அறியவாராது. அவ்வருட்கண்ணும் பக்குவமுடையார்க்கன்றிக் கிடைக்கப் பெறாது அப்பேறும் முதல்வனையின்றி யமையாது ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய வருட்கண்ணை முதல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப் பெற்றுடையார்க்கே அவனறிவு கசறிவாய்நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரு மத்துவிதநிலை இனிது விளங்குமென்பதாம்.

இதனையாயு மறிவுடையனாதற்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்தாததூஉ மெய்தியதூஉம் ஓரிடத் தொருங்கு காட்டுவார், பக்கத்தா னெழும்பதமமென வேற்றுமை கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நிர்விகாரியா யெங்கு நிறைந்து நிற்கிற சிவ னனுக்கிரகஞ் செய்வாராகி னெல்லார்க்குமொக்க வனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டாமோ வென்ற அதிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

எங்குந்தா னிறைந்துசிவன் நின்றானாகி லெல்லாருங்காணவே வேண்டுந்தானெனவில்-எல்லா வான்மாக்களிடத்தும் எல்லா வத்துவாக்களிடத்தும் சிவன் பூரணனாய் நிற்பானாகில் எல்லாருஞ் சிவனைக் காணவேணு மென்று நீ சொல்லுகிறாயாகில்,—இருளுந்தா னந்தகருக் கிரவியிருளாகும் - இவ்விடத்து பபிரபஞ்சமெங்கும் பிரகாசித்து நிற்கிற ஆதித்த பிரகாசந்தான் அந்தகராயுள்ளார்க் கிருளாயேயிருக்கும். அதுபோல,—ஈசனருட்கண்ணில்லார் கொளியாயேயிருளாம்-பரமேச்வரனுடைய திருவருளாகிய கண்ணில்லாத பாசபந்தியாயுள்ளவர்க்குச் சிவனொக்க நிற்கச்செய்தேயு மஞ்ஞானமே யொழிந்து தானென்று முதலியென்னும்படி நிற்பன்,—பக்கத்தா னெழும்பதமம் பக்குவத்தையுடையப் பருவமுற்றுப்போது பருவஞ்சே

ருயிர்களுக்குத் தங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளினாலே சோதி சகுடசோதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே - அன்னுவயம், தன்னளவிலே சினேகிதராய்த் தன்னை யறிந்து வழிபடுகிற பக்குவான்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கி எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய ஞான திருவடியைக் கொடுத்து அந்த ஞானமாகிய காட்டாலே அவர்களுடைய பாசத்தை நீக்கி அந்தப் பாச ஞானமாய் நிற்கிற பக்குவான்மாக்களிடத்திலே பிரகாசியாய் நிற்பனென்னில் பட்சவாதியாகாதோ வென்னில்? சேற்றிலே எழுந்திருக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த தாமரைகளாதித்தனாலே அலர்த்தப்பட்ட பக்குவமான தாமரைபோலுமென் றறிவாய்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கக-சூ.ரு வெ, "அருக்கனேர் நிற்பினு மலவிருளோர் காணார், திருட்டன்னே பாசத்தாற நீச—னருட்கண்ணார், பாசத்தை நீக்கும் பகலாத்தந் தாமரைபோல், நேசத்திற் றன்னுணர்ந்தார் நேர்" என்னுமதனுற் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆதித்தன் சன்னதியில் அந்தகரைப்போல அபக்குவராயுள்ள பாசபந்திகளுக்குச் சிவன் பிரகாசியானென்றும் பக்குவராயுள்ள முத்தான்மாக்களுக்குச் சிவன் பிரகாசியாய் நிற்பனென்னும் முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவனெங்கு தானிறைந்து நின்றாலும்-முதல்வன் றன்னை கலப்புடையனாய் எங்குஞ் சென்று நின்று றயகரித்து வரினும்,—எல்லாருங் காணவே வேண்டுமென்னில் - யாவரு மறியவே வேண்டுமெனில்?—இங்குந் தானிருக்கி யந்தகருக்கிருளாகும் - அஃ

து மிவ்விடத்து ஆதித்த னந்தகருக்கு இருளாயே நின்றுறபோல,—ஈசனருட்கண்ணில்லார்க்கு ஒளியாயேயிருளாம் - முதல்வனும் அருட்கண்ணுடையார்க்க கண்ணிற் றறியவாராது,— பங்கஜானெழும்பதுமம் பக்குவத்தையுடைய பருதியலர்த்துவதுபோல - அவ்வருட்கண்ணுஞ் சேற்றிற்றோன்றிய பக்குவமுடைய தாமரையை யாதித்தன் அலரச்செய்வதுபோல,—பருவஞ்சேருயிர்க்கு - பக்குவமுடையார்க்க கண்ணிற் கிடைக்கப்பெறுது.—அங்கவரனருளினாலே ஞானக்கண்கொடுத்து - அப்பேறு முதல்வனையின்றியமையாததாகலானப்பெற்றிதாகிய வருட்கண்ணை முதல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப் பெற்றுடையாராகலே,—சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவனகாணே - அவனறிவுக் கறிவாய் நின்று உபகரித்து வரும் அத்துவிதநிலையினிது விளங்கும்.

இத்தகையாய் மறிவுடைய ஞாதற் குரிமை கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முன்சொன்ன வுண்மையாலும் பின்சொன்ன வுபாயத்தாலும் சிவனுடனான்மா கூடிநிற்கிற முறைமையைச் சமயிகள் கருத்துக்களை வினவியவா மதங்களைமறுத் தருளிச்செய்கின்றார

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனெனவிற
சென்றணையு மவன்முதலி சிவத்தையணைந்தொன்றாய,
நின்றதுயிர் கெட்டதென்னிற் கெட்டதனைவின்றும் நி
ன்றதேற் கேடில்லையணைந்துகெட்டதென்னிற, பொ
ன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார்புகனீ பொன்
றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்தனென்றும், ஒன்றி

யிடு நீரொடு நீர் சேர்ந்தாற்போலென்னி லொருபொ
ருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன்றன்றே (௯)

(இ-ள்) சென்ற — தேகாந்தத்தி லான்மாத் திருவடியைக்
ணையு நிழல் — கூடுமிடத்து வெயிற்காலத்து ஜலக்ஷணத்தா
போலச் சி — லவழிபோவார் வருத்த நீங்கச்சென்று சேரு
வன்றப னென் — ந் தண்ணனிழலானது போலவே சிவன் றபன
னின் — னிந்த வான்மாவுக்கு ஜநநவிடாய் தீர்ந்து தா
னே யறிந்து கூடுவனென்று னிகாரவாதி,

சென்றணையும — அறிவு செயலொன்று மில்லாத மரம்போ
வன்முதலி — லச் சிவனிறைவிந்த வான்மாச் சென்று கூடு
மாகி லிவனே கர்த்தாவாகும், திருவடியைக்
கூடுமிடத்துச் சிவன் கர்த்தாவுமா யான்மா வடிமையாயுந் த
நுகரண மிறந்து கூடுகிறவனுக்கித்து கூடாது.

சிவத்தையணை — உயிர்கெடுஞ் சிவத்தையடைந் தொன
ந் தொன்றாயின் — றாய் நின்றதென்றால்.
றுயிர் கெட்ட
தெனின்

கெட்டதனை வி — கூடு முன்னாக நாசமானது பின்சென்று
னொன்றும — கூடுவதில்லையாம்

நின்றதேற்கே — கூடினபின் கெடாம னின்றதென்று லிவ
டில்லை — னுமொரு முதலாய் நிற்கவேண்டும், சாயுச்சி
ய மோக்ஷமாதலா லதுவு மடாது

அன்றுகெட — கூடினபின்பு கெட்டது வென்றாயாயின?
டதெனின்

பொன்றினதே — கூடினபோதே கெடுமென்று யாயின
ன முத்தியினைப — கிலேசநீங்கிப் பரமானந்த சௌக்கியமான
பெற்றவரார் புக — முத்தியைப் பெற்றிருக்கிறவரார், எமக்குச்
னீ — சொல்லுவாயாக நீ.

பௌத்தருக்கை   கர்த்தாவைக் கூடினபின்பு ஆன்ம நாச
யே முத்தியெனி   ம பிறக்கிறதே மோக்ஷமென்றான
ன

புருடனித்தன   ஆன்மா நித்திய னென்கிறது மல்லவாய
னரும   முப்பொருளு நித்தியமென்ற வேதாகமங்க
டகும விரோதம வரும

ஒன்றியிருந்   கெட்டுப்போனது பிரிந்து நிற்பதுமன்றி
ரொன்றா சேர்ந்   நீருநீரு சேர்ந்தாற்போல முத்தியி லொ
தாற்போ லென   ன்றாய் விடுமென றைக்கியவாதி சொன்னா
னில   லாயின,

ஒருபொருளா   ஒப்பற்ற கர்த்தாவுடன உயிர்கூடி பொ
மதிபதியோ டுயி   ருபொருளாகிறது ஒருண்மையாகச் சொல
ர்பொருளொன்ற   லப்பட்ட தல்ல எ-று
னதே

நிசுவாசத்து மதிக   (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பரமத முத்திகளை நிராகரித்தல

ஈஸ்வரா விகாரவாதி,—சென்றனைய நிழல்போலச் சிவனிற் ப னென்னில் சென்றனைய மவனுமுதலி—சியனே தமபுரியான, மலமரத்தி நிழல்போல நீரக வானமாவே யுபாயங்களினாலே சிவனைப் பொருந்தவனென்னில்? ஆன்மாவே கர்த்தாவாம், ஆகையால் துகூடாது. மேலான்ம லயவாதி,—உயிர்கெட்டுச் சிவத்தையணைக் தொன்றாய்நின்றதெனனிற் கெட்டதனைவினரும — ஆன்மாகெட்டுச் சிவத்தைப் பொருந்தி யொன்றாய்நின்றதெனனிற் கெட்டதற்குக் கூடுதலில்லையாம.—நின்றதேற் கேடில்லை.

ஒன்றாய் நின்றதென்கையாற் கெட்டதுமல்ல,—அணைந்து கெ-
ட்டதென்னில் பொன்றினதென முத்தியின்பம் பெற்றவராகப்புக
ல்-சிவனுடனே பொருந்தினபின் ஆன்மா கெட்டதென்னில் அ
ப்பொழுது ஆன்மா நசித்ததென்று சொல்லும். நசித்ததாமாகி
ல் மோக்ஷத்தி லுண்டாகிய சுகத்தைப் பெற்றவரார் நீ சொல்
லு.—பொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடார்த்தனன்றாம்-ஆன்
மநாசந் தானே முத்தி,இன்பத்தைப் பெறவேண்டுவ திலலையெ
ன்னில்? ஆன்மா நித்திய நல்லருக்கவேணும். ஆகையா லசத்
தே[1] பேலீபுறவ வாக்கியவாதி,—நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ,
லொன்றியிரண்டென்னி லொருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொ
ருளொன்றான்றே - சிற்றேறி யுடைய வந்தநீர் பேராறு நீரோடே
கூடினாற்போல ஜீவாத்மாவினுடைய பாசபந்தமற்ற பரமா
னமாவோடே கூடுமென்னில்? சிற்றேறிநீரும் பேராறுநீரு மொ
ருதன்மைத் தாதலால் ஜீவனுஞ் சிவனு மொரு தன்மைத்தல்ல
ஒரு தன்மைத்தாகி லொருபொருளாம் அப்பொழுது பதிபசுபா
சமென்னு மூன்று பொருளுக் கொருபொருளின்று யிருபொரு
ளேயாம் ஆகையால் இவ்வாறு * ஆதிக்கியங் கூடாதென்றிதன்
பொருள

நீருநீரும்போல ஆதிக்கியங் கூடாதென்னில்? "முன்னு
ளாரோ சிறைமுறியமுடிகியோடி முன்னீர்சேர்ந் தன்னீராயப
பின்னீர்காமுறைபோல்" என்ற விருத்தத்துக்கு விரோதமென
னில்? அப்படியல்ல, மதுர ரசமாய ஆற்றினையிலே கட்டுப்பட்டி
ருந்த நீரீனயுடைய லவணரசமான சமுத்திர ஜலத்துடனே
கலந்து ஏகரச மானாற்போல ஏகதேசியும் கிஞ்சிஞ்ஞனுமாயிரு
க்க ஆன்மா ஆணவாதி பாசங்களினீக்கச் சிவத்துடன் கலந்து
சர்வ வியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத்துவத்தையும் பெற்று ஏகரசமாக
மாவதாகச் சொன்ன திட்டாந்தமாகையால் விரோதமாகா.
ஆகில்,

யதோக்தம்:— யதாஜலம் ஜலேக்ஷிப்தம் க்ஷீரே க்ஷீரே வ்யக்திவ்யக்தம் | அவிஶேஷம் ஹவேத்து ஜாஜீவாத்ம பரமாத்மநோ: ||

என்ற ஆகம வசனத்துக்குக் கதியென்னையெனில்? ஜலே ஜலம் ×க்ஷிப்தமென்பதற்கு முதலிலே கூறப்பட்டது. க்ஷீரே க்ஷீரம் கிருதே கிருதமென்பதற்கு ஓமகாலத்திலே ஓமதிரவியங்களிலே +கவ்வியமாயுள்ள கிருதக்ஷீரம் —பரியாப்தமாயில்லாதளவில் வெள்ளாட்டுப் பால் கவ்வியத்துடனே கூட்டி சமஸ்காரம் பண்ணவது கிருத்யயோக்கிய மானாற்போல பாசவசத்தினாலே யேகதேசியுஞ் சிறுஞானமாயுள்ள பசு பசுத்துவ பாசநீங்கிப் பதியுடனே ¶மேளனமாயுள்ளவில் சாவவியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத்துவாத்மகமான பதிஸ்வரூபமாமென்றிதன் பொருள். ஆகையால் விரோதமில்லை.

* ஆதிக்கியம்-மிகுதி, × க்ஷிப்தம் - போடப்பட்டது + கவ்வியம்-பிதுருக்களுக் குரியது, —பரியாப்தம் - போதுமானது, ¶ மேளனம் - சேருதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வாதிகள் கருத்து மறுத்துணர்த்துகின்றார்.
வினா வுத்தரம் மறுப்பு
பொருள் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

“அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதி கரந்து சென்றணையப்பெறும் மதிநிழல்போல முதல்வன் விகாரமி

னறி நிற்ப உயிர் தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுமென்னவமையுமென்னின் ஈசுரவிகாரவாதி மதம்பற்றிக் கூறின், மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவாருக்கு அச்சுதந்திர மாமாறுபோல, முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை, அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய உயிர்க்கே சுதந்திரமென்பபடும் வழுவாம். இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூடி அரனடியிலொன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும், கெடாதுநின்று கூடுமெனின் அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையின் ஒன்றாதல் பெறப்படாமையானும், கூடியபின் கெட்டதென்றிற் கெட்டவழி முத்திபெறுவ தொன்றின்மையானும், கேடே முத்தியெனின் உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும், அதுவும் வழுவாம். இனி ஐக்கவாதிகள் நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற்போல உயிரரனடியைச்சேர்ந் தொன்றா மென்பர். நீருநீரும்போல முதல்வனுமுயிரும் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அற்றதென்பதாம்.

அரன் மலரடிக்கீழ்த்திருக்குமியல்பு வேறுவேறாகக்கூறும் அவ்வமதங்களைப் பரிகரித்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன்சொன்ன உண்மையினாலும் பின்சொல்லிவந்த வுபாயங்களாலும் இந்த விரண்டு வகையாலும் சிவனைப் பெற்றவர்கள் சிவனோடு கூடிநிற்கு முறைமையைச் சமயிகள் கருத்துகளை வினவி அவரவர்கள் மதங்களை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவநிற்பனெனவில்-நிரம்பநிழலும்போலச் சிவன் விகாரமற நிற்பன், அந்த நீரிலும் நிழலினும்

சென்றிணைப்பாறுகிற வான்மாவைப்போல ஆன்மா முத்தியிற்
சிவனைத் தானாக வறிந்து கூடுமென்று நீ சொல்லவில்லை?—சென்ற
னையுமவனமுதலி - அந்த நீரையும நிழலையு மறிந்துசென்று கூடு
கிற ஆன்மாக்கர்த்தாவாவன், ஆகையா லது கருத்தன்று —
சிவத்தையணைந் தொன்றாய் நின்றதாயிற் கெட்டதெனில் - உப
பளஞ்சேர்ந்த புற்பலாலம் உப்பாய்ப் போனதுபோலவும் அக
கினியைச் சேர்ந்த விருப்பு அக்கினியானாற்போலவு மான்மாச்
சென்று சிவத்தைப் பொருந்தி ஆன்மாவென்கிற தன்மை கெட்
டுச் சிவமாய் நின்றதெனில்?—கெட்டதனை வினவும்-ஆன்மா
வென்கிற தன்மை கெட்டால் சிவத்தைப் பொருந்தின தன்மை
யில்லையாம், ஆகையா லது கருத்தன்று.—நின்றதேற்கேடில்லை-
ஆன்மாவும் சிவமு முத்தியி லிரண்டாயிருக்குமென்று நீ சொ
ல்லவில்லை, இவன் தற்போதங்கெட்டுச் சிவனைக் கூடினதுமில்லையா
யச் சிவனுக்குப் பூரணமுமில்லையாம், ஆகையா லது கருத்தன்
று —அணைந்து கெட்டதெனில் - அநாதியிலே ஆன்மாவுஞ் சி
வமு மிரண்டு முதலாயிருந்து முத்தியி லான்மாச் சிவனைச்சென்
று கூடி ஒன்றாயவிடுமென்று கூறின்,—ஒன்றானதேல் முத
தியினைப் பெற்றவரார் புகல்க- கூடினபொழுதே ஆன்மாக் கெ
டுகிறதால் மோக்ஷத்தைப் பெற்றவர்களின்னாரென்று எமக்கு
நீ சொல்லவேணும் —ஒன்றாகையே முத்தியென்கிற புருடனி
த்தன்னாரும்- ஆன்மாக் கெட்டுப்போகிறதுதானே மோட்சமெ
ன்று சொல்லில்,—ஆன்மா நித்தனுமல்லவாய - நித்தமென்று
சொல்லுகிற வேதாகமங்களுக்கும் விரோதமா மாகையா லது
கருத்தன்று.—ஒன்றியிடும் நீரொடு நீர் சேர்ந்தாற்போலெனி
ல் ஒருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன் றன்றே -
முத்தியிலே ஒருபொருளாய் நின்ற பின்பு பதியென்றும பசுவெ
ன்று மிரண்டாய் மீளவும் நீருநீருஞ்சேர்ந்த தன்மைபோல முத்

தியிலொன்றும் என்றுகூறின, பதியும் பசுவும் ஒரு முதலாக வெ ன்றும் அதிபதியாயிருக்கிற கர்த்தாவு மான்மாவு மொருவொரு ளாகா தாகையா லது கருத்தன்று.

சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்றவ னவிகார வாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "நீர்நிழலினைய சீர்பெறு கடவுளைச் - சலமிலனுகிச் சார்ந்தவாகென்று - நலமிகலகு நாதனையணைந்து - பூமிவெம்மை பொருந்தாதுயா ந்த - நீழல்வாழு நினைவினார்போலத் - திருவடிநீழல் சேர்ந்து - கருவுறு துயரங் களைந்திருந்திடுமே" எனனுமதுங் கண்டுகொள்க. சென்றணையு மவன்முதலிபென்றது, அவனை மறுத்தற்குப் பி ரமாணம். நீர்நிழலினைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவாக்கின் பம் வாய்ந்திடுமென்றனை - பாதவமென்னுஞ் சேதனமின்மை யி-னிழைத்தோரவமி னென்பதுந் துன்பம் - விளைத்தோர்தம் மில வெறுப்புமொன்றிலதே - பொடித்திடுகோப்புள் வெடி த்திருச்சரணம் - வெய்யபூமியி னுள்ளுறவழுங்கி - யாற்றும்வின் றி யறியலாகினாமுன-மூற்றிடுமென்று சொலலவுமிலதா - சி வலைக்கடவுட் கியம்புதரவரோ" எனனுமதுங் கண்டுகொள்க

சிவத்தையணைந் தொன்றாய்நின்ற துயிர்கெட்டென்னில், என்றவன் சங்கிராந்தவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநி ராகரணம், "வேற்றொருமுகவொளி தோற்றுங்கலனெனத் - த லைவன்றருளுயி நிலவிடுநிலவக - காட்டத்தகி மாட்டத்தக வியை - தன்னையுமளத்திற் புல்லையின்பம் - போன்றதுவாகித் தோன்றிடுதலுற - பசுகரணங்கள் சிவகரணங்க - ளாகமாதி யறிவுற -மேகமாமுயிர யானென்றன்றே" எனனுமதுங் கண்டு கொள்க. என்றுகேட்ட தவனை. இன்றுமென் றவனைமறுத்தற் குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம். "கோசகுமுகவொளி நீக்காதானெனக் - கவருந்தன்மை முகுரம்போலக்-கொடுத்து

கோடற கடுத்த தண்டனறே - காட்டக்கதங்கி கூட்டக்கூடு - மிக் தனதுதியறகை வெந்தழுறுங்காது - வுபபளததடுதக புறபலால ஙகள - சடததவேறுங கொடுததுகொளளுந - தனமையுணடு னக இனமையதனறே" எனறுமதுங் கணடுகொளக.

நினறது எனறவன சமவாதிமதம இதறகுப் பிரமாணம் சஙகறபநிராகரணம "முனனேனறனது முதிரொளிஞான-ம றிபாப்பசஞசக சிறுபுழுககவர்ந்த - வன்டெனவுயிரைக கொண டுமுயிராது - தனனைநோககித தானதுவாகி - ஐவகைததொ ழிலு மெயவகையுணாவும - பிரியாவாறு பெறறுத - திரிபாப பெரியோர திரட்சிசோநதுடுமே" எனறும, கேடில்லையென றவனை மறுததற்குப பிரமாணம சஙகற்ப நிராகரணம "முத தியுறற நற்றவரவையிடை - சோவொனறனைச் சாக்ருமுத்தி - சாலோகஙியமோ சாயுச்சியமெனிற - பந்தமுற்ற கநதலகழிந த - வறிவிறேடறிவு பிரியாபபெறறி - வேணடுமெனறதறகிணடி உரியவா - திருபபொனபதற குறிததானவேணடு - மணணலதரு ளி னணணியிருப்பினுஞ - சீவனமுததரென றேதினாகளறு - நீஙகியுமுறுவ நீஙகாதாயி - ஞேஙகியமுத்தி யாவதெனனுணா கக" எனனுமதுங கணடுகொளக.

அனைநதுகெட்டதென்னிற பொனறினதேன முத்திபெனிற் பெறறவராார்புகல்சே பொனறுகையே முக்தியென்றதனைவர் இதறகுப் பிரமாணம் சஙகறபநிராகரணம் "கருவியுமலமும் பிரிவுறபபிரியா - ஞானகலகனுந தானதுஞேஙகித - தனனையுமதனையுந தனமுதறபொருளையு - மினனவெனறறியா விருவருமுயங்கி - யொனறாயுறுபய னுவப்பு-மினறாய் நிற்குமிதுசிவததுவே" எனறும், புருடனிதத கன்றும் என்றவனை மறுததற்குப் பிரமாணம் சஙகற்பநிராகரணம், "இருவருங்கூடி யொருபயனாயதுதென - றருளினையியவா றபெறிகணிலலையே" எனனுமதுங கணடுகொள்க.

ஒன்றியிடும் நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல என்றது ஐக்கியவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "சத்திநிபாதமுயத்திறையருளா - லுருவுகொடுலகு தெரிவுறமருவி - மாசறநூசு தேசுறவிளங்கும் - தன்மையினுணர்த்தும் புன்மைகணீங்கி - நீருநீருஞ் சேருந்தகைமையி - னறிவுநேருடனறிவு செறிவுறப்பொருந்தி - யொன்றாமென்பதை யுலகோர் - நன்றாமுத்தியென நவின்றனரோ" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க. ஒருபொருளாமதிபதியோ டுயிர்பொருளொன்றன்றே என்றவனை நோக்கி மறுத்ததற்குப் பிரமாணம், சங்கற்ப நிராகரணம். "அறிவிறகறிவு செறியவேண்டுமன்றே - புன்மையிலிருமையு மொளியேயெனிலொரு - தன்மையாகமுன் சாற்றினிலரோ" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க

இந்த ஐக்கியவாதியை யொழிந்த சங்கிராந்தவாதி பரிணாமவாதி சைவா இவர்கள் முத்தியிலான்மாவுஞ் சிவமு மொன்றாயிருக்குமென்பர்களென்று கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாவுஞ் சிவமும் முத்தியிலிரண்டாயிருக்குமென்றும் அக்கினியைச் சேர்ந்த விரும்புபோலச் சிவத்தோடே கூடின வான்மாவுஞ் சிவமாமென்றும் பேதத்தி லொழிந்து முத்தியிலுமிரண்டா யிருக்குமென்றும் அநாதியே யிரண்டாயிருந்து முத்தியி லொன்றாமென்றும் இப்படிச் சொன்ன சமயிகளை அவையத்த மல்லவென்று மறுத்த முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்னில் - அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிசொற் சென

றனையப்படி மரநிழல்போல முதல்வன் விகாரமின்றி நிற்ப வுயி ரதனே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அதனைத் தலைக்கூடுமென்ன வமையுமென்ன ஈஸ்வர அவிகாரவாதி மதமப றறிக்கூறின்,—சென்றணையு மவனம் முதலி - மரநிழலுக்குச் சுதந் திரமின்றிச் சென்றணையாக்கு அச்சுதந்தர மாமாறுபோல முதல்வனுக்குச் சுதந்தரமில்லை, யவனைத் தலைக்கூடுவதா யுள்ள உயிர்க்கே சுதந்திரமென்பபட்டு வழுவாம்.—உயிர்கெட்டுச் சிவத்தையணைந்து ஒன்றாய் நின்றதென்னில - இனிய பரிணாமவாதிகள் உயிர்கெட்டுக் கூடியரனடியிலொன்றாய்ப் போமென்பரெனின்,—கெட்டக்கால் விளங்கும் - கெட்டாற் கூடுமாறு இன்மையானும்,—நின்றதேல் - கெடாது நின்று கூடுமெனின்,—கேடிலை - அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையி னொன்றாதல் பெறப்படாமையானும்,—அணைந்து கெட்டதென்னில் - கூடியபின் கெட்டதெனின்,—பொன்றினதென் முத்தியினைப் பெறுவா ரபுசனி - கெட்டவழி முத்தி பெறுவ தொன்றின்மையானும்,—பொன்றுகையே முத்தியெனில் - கேடே முத்தியெனின்,—புருடர்த்தமன்றும் - உயிர்க்கித்தமாதல் செல்லாமையானு மது வழுவாம்,—ஒன்றியிடுநீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல எனில் - இனியயிக்கவாதிகள் நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போல உயிரரனடியையச் சேர்ந்தொன்றுமென்பரெனின்,—ஒருபொருளா மிதுபோலுயிர்பொருளொன்றன்றே - நீரும் நீரும்போல முதல்வனு முயிரும் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அடாது.

அரன் மலரடிக்கீழ் நிற்குமியல்பு வேறுவேறாக்கூறு மவ்வவர் மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை

செப்பிரசகுளிகை தாக்கினவிடத் துண்டாகிய தன்
மைபோல இந்தவானமாவுஞ் சிவனோடு கலந்தவி
டத் திருக்குமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பறும்பொன
னாயச் செம்பொனுடன சேருமலஞ் சிதைந்தாற்சீவன,
நம்பனுடன் கூடுமெனிற் பொனபோலல்ல னற்குளி
கை போலவரன னுகிமலம்போக்கி, யம்பொனடிக கீ
ழவைபப னருங்களங்க மறுக்கு மக்குளிகை யதுவும
பொன னாகாதாகு, மும்பாபிரா னுறபத்தி யாகிசெய
றகுரிய னுயிரதுதானுஞ் சிவானுபவ மொனறினுககு
முரித்தே. (௧௦)

(இ-ள்) செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பறுபபொன னாயச் செம்பொனுடன சேரும	செம்பொன விரதகுளிகை தாக்கக களிமபறறெப்படிப பொனனுடன கூடும் அது போல
மலஞ் சிதைந்தாற்சீவனம்பனுடன கூடுமெனில்	இந்தவானமாவுஞ் சிவஞானத்தினாலே மலமபோய்ச் சிவனைச சேரத்விடத்து சிவனுடன மலனைப் போலப் பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்தற் குரித்தாவ னென்று சிவ சமவாதி சொல்லில்? அஃதன்று.
பொனபோல லல்ல னற்குளிகை	சிவனித்தப் பொன்போல்வ னல்லனச்செம்பைப் பொன்னுக்குங் குளிகையைப போ

போலவரனனு கிமலம போககி யாமபொனடிககி ழவைபபன

னறவனுகி யானமாகசனுடைய மலததைநீ ககி யழுகினையு மபொலிவினையு முடைய தி ருவடி நீழற கிழவைடபன.

அருவ களஙக மறாககு மககுளி கையதுவும பொ னனுகாதாகும

அருமையாய்க களஙகததைப் போககின பொனனுனது தானவேறே யொரு செமபி றசளிமபை போககமாட்டாது குளிகையே போசகுமிது பொன்னுகவே யிருககும, அது தனமைபோல?

உமபாபிரா னு றபததியாதி செ யறகுரியன

தேவாகளுக கெல்லாஞ் சுவாமியாயிருக் கப்பட்ட சிவன சிருட்டிமுதலிய பஞசகிரு ததியஙகளையுஞ செயதற்குறியன

உயிரது தான சுவானுப மான றினுககு முரித் தே

இபபடிச் சுத்தனுன வானமாககடான வேறொரு கிருததியங்களுஞ செய்வதினறிச சுவானுபூதி யொனறையமே தினைத்திருபப தேயுரிமையுடையார் எ-று

எனவே இவர்கள பரமுத்தியைப் பெறறிருநதாற் கிருததி ய காததாவாகார்கள

ஆன்மாகக ளொருக்காலுங கிருததிபஞ செய்யாககளோ வெனில? அபரமுததியை யடைந்த வதிகாரிகள அவனனுமதி யைப பெற்றுக கீழுள்ள கிருததியகர்தாககளா யிருபபாகளென வறிக

அந்தப்பரம முததர்களும் சிருட்டியாதியைப் பணணிற குற்றம் யாதெனில்? அநேகேசுர வாதமுண்டாகையாலும் சுத் தமாயை யொன்றுகையாலும் சிருட்டியாதி கிருத்தியஙகள செ ய்யப்பெறு தெனவறிக.

இதற்குச் சாவஞானோத்தரம் சாவ மநோபதேசம் சிவதருமோத்தரம் மிருகேநதிரத்து மறிக.

போக்குமோ மற்றொரு செம்பிற்களிம்பைப்பொ-னீக்குவ தோர்ங்கிணா நோய்கீசு டனடப்பதனு செய்யா திளைப்பார் பற்றாருரீச-னடிக்கீழ்த்தஞ்சத்தினி யின்பம்" "ஆதிமுத்தனி னபமு மநாதிமுத்த னின்பமுங்கே-ளோ துமவிதித் துபங்டத்த தும என்றுரைமதுகுறவர்.

இதனைப் பரமோபதேசத்திற கூறினு ராணடுகொணக (௪0)

சிவாகமயோகியருணா வருமாறு.

மேலதாககே புறநடை.

செம்பிரதகுளிகையினுற களிம்பறறுபபொனனுய்ச செம பொனுடனசேருமலஞ சினைநதாற் சீவன நமபனுடன கூடுமெனி ல-செமபானதிரதகுளிகைப பரிசததினுலே களிமபோனதுபோய ப பொனனும அபபடியே சிவனுடையசததி ஸபரிசததினு லே ஆனமாவினுடையவாணவாதி மலங்க ணீஙகவே சிவனே டே யொக்க வானமாக்களும பஞசகிருததியம பண்ணுமெனி ல,—அரன பொனபோலல்ல னரதகுளிகைபோல-அரன பொ னனைபபோலே யலல,செம்பைக்களிமபறுத்துப பொனனாககும ரசகுளிகைபோலே செமபொனனுடன கூடும ரசகுளிகையினு லே களிமபறறபொனனானது முனனுள்ள பொனனே யொககு மொழியக குளிகையை யொவவாது,—அரனனுகி மலமபோக கியம பொனனடிக கீழவைபபன - சிவன ஆனமாவைப பொரு நதின மலஙகளை நீககி யானமாவைத தனனிடத்து வேறற வை ப்பன,—அருங்களங்கமறுக்கு மக்குளிகையதுவும பொனனுகா தாகும-உலகத்தவர்க ளறிதிறமேம பொனனை வெளிதாககு மிரதகுளிகைபொனனுகாது. இபபடிப்போல,—உம்பாபிரா னற டத்தியாதிகளுக்குரிய னுயிரததால சிவானுபவ மொனறினுக்கு

தே-தேவர்க்களுக்கெல்லாம் சுவாமியான சிவனே சிருஷ்டி முந்லான தொழில்களுக்குக் கர்த்தா, ஆன்மாவானது சிவாநந்தானுபவ மொன்றினுக்குமே யுரியது.

இதனால் முத்தான்மாக்கள் சிவாநந்தானுபவிகளே யாவர்கள், கிருத்திய கர்த்தாக்க ளாகாரெனக் கூறியது.

ஆதிமுத்தரான அநந்தேச்வராதி விச்வாமித்திரர் பரியந்தம் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணினதை யாகமபுராணங்களிலே கேட்கப்பட்டது. இவ்விடத் தாசாரிய ரநுக்கிரகமாகிற கிருத்தியத்தைப் பண்ணக் காணப்பட்டதே யெனில்? அதுமெய்; சிவனெவ்விடத்து மெந்தக் கிருத்தியமு மவரவரை யதிஷ்டித்துத் தாமே பண்ணுவர், முத்தான்மாக்கள் பண்ணுவார்களென்பது இரும்பு சுடுமென்பதுபோல வாகாரலக்ஷணை இந்த விசாரமெல்லாஞ் ஜீவன்முத்தி யவஸ்தையிலேயே, பரமமுத்தியிலே சிவமென்று மான்மாவென்றும் பிரிந்து காணப்படுவ தொன்றில்லை. ஆகையால் முத்தான்மாக்கள் கிருத்தியம் பண்ணுவார்கள் பண்ணார்களென்னும் விசாரத்துக் கவகாசமே யில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முத்தியிற் சிவனு முத்தான்மாவும் பொன்னும் பொன்னும்போற் புணர்ந்த வொருபொருளா யிருப்பாரென்று சிவாத்துவைதப் போலிப் புருஷரொருவன் புகல மறுத்துரைக்கின்றார்.

செம்பிரதக் குளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும்-அப்படி,—மலம் சிதைந்தால்- முத்திமானாய்,—சீவனம்பனுடன் கூடுமெனில் - சிவனோ டயிக்கிய மாமென

று செப்பில் சிவன்,—பொன்போலல்லன் - பொன்னுக்குமோ
ருபொருள் போலப்பவன் ஆகையால்,—நற்குளிகை போல்வன்-
சீவனுக்கு,—அரனணுகிமலம்போக்கி-ஒருபுடையொப்புவமையா
தலால்,—அம்பொனடிக்கீழ் வைப்பன்-குளிகையும்பொன்னும
போற் றனக்கு வேற்றுச் சாதியாகாமற் குளிகை பொன்னொ
ளிப் பிரகாசம் பண்ணுவதுபோற் சிவத்துவப் பிரகாசஞ் செ
ய்தொத்த சிவசாதியாக்கித்தன்து சத்திக் கொத்து விரித்து அ
நந்த சத்தி பதார்த்தம பூர்த்த தொத்துப போயப் பராககாய்
ப பதிமுதற் பதார்த்தம யாவாகும பராசருப சிவசிற்சத்தி
யைப பதிமுதறபதார்த்தம பாராது பிரத்தியக்காய்ப் பார்க்கு
ம் பிரத்தியக்கு ருப சிற்சத்திக குறிச் சிவனுக்குச் சீவனைப்பண்
ணுவன் —அருவுகளவுக மறுக்கு மக்குளிகை தானும் பொன்னு
காதாகும - குளிகையாக வுபமிக்கப்பட்ட சிவ வியபொன்னு
க வுபமிக்கப்பட்ட சீவனுக்கான. ஒரு பொருளல்லாதிருந்தாலு
மொரு சிவசாதியா யொத்த பொருளாமென றுரைத்தலால
பஞ்சகிருத்திய முத்தசிவன பண்ண வேண்டுமெனபதற குத்தர
ம —உமபாபிரா னுறபத்தி யாதிகளுக குரியன - சிவன சிருஷ
டி முதலிய பஞ்சகிருத்திய கிருபா கிருத்தக கருகன,—உயிர்தா
ன-முத்தசிவன தான,—சிவாநுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே -
சிவ சஙகற்பத்திற்கு வேற்றுச் சங்கற்பம் வேற்றுப பலம வி
ட்ட பிரத்தகவாசசரீய சங்கர்ப சம்சித்த பஞ்ச கிர்த்திய கிாத
தானும் சிவனபோற் கிருபா சங்கற்ப சம்சித்த கிர்த்திய கி
த்தல்லாமையாற் றனது பராக்குருப சிற்சத்தி விர்த்திக்குறி ச
ராவார்த்த சிவசாக்ஷாத்கார பூர்த்திக கிாத்திச் சிவானந்த நாம
சிவபோகத்துக கருக பிரத்தியக்குருப சிற்சத்திலிங்கச் சிரப்பு
ச சிதநதரான்ம பொருச் சித்தக்குறி கரண கர்த்திரு ருப வநு
பவா நுபவி சிருக்ஸ்வருபி யாகாநிற்கும.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

களிம்புள்ளவுஞ் செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றுமா தில்லையாயினுங் களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றுதல் செல்லுமென்பது படாது உயிர்க்கு மலத்தை நீக்கு மாற்றலையுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரசகுளிகையோ டொப்புறுத்ததலன்றி அவ்வாற்றலில்லாத பொன்னோ டொப்புறுத்தல் ஈண்டைக்கேலாமையானும், மலநீங்கியவழியுஞ் சிவானுபவ மொன்றற்கே சுதந்திரமாயவுயிர் ஐந்தொழிலெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோ டொத்தொன்றுதல் செல்லாமையானு மென்பது

ஒன்றினுக்கு மென்னு மும்மை முற்றும்மை.

சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதனானே, சிவானுபவத்திற்கு முரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவமதமு மறுக்கப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

" செம்பிரதக்களிம்பு குளிகையதாக நீங்கின தன்மைபோலச் சிவனுடைய வருளாலே ஆன்மாவுக்கு மலம்போய் முத்தியைப் பெறுமென்ற பேதவாதிமத மேலருளிச்செய்கிறார்.

செம்பிரதக் குளிகையினாற் களிம்பற்றுப்பொன்னாயச் செம்பொனுடன்சேரும் - செம்பான இரதகுளிகையினாலே களிதம்போய் மாற்றெழுந்திருந்து கனகமாய்ச் சிவந்த பொன்னுடனே கூடாநிற்கும் அதுபோல,—மலஞ்சிதைந்தாற்சிவனைம்பனுடன்கூடுமெனில் - மலமானது சிவனருளாலே நீங்கினால்

ஆன்மாவுஞ் சிவனுடனே கூடுவன் என்று நீசொல்லில் அதுதிட்டாந்த விரோதம் அதெப்படி யெனில்?— பொன்போலல்லன் ற குளிகைபோல்வன்-பரமேஸ்வரனாகிய பொன்னைப்போலல்லன் நல்ல குளிகையைப்போல்பவன் ஆசையா லான்மாவுமன்றி,—அரனணுகிமலம்போக்கி யம்பொனடிக் கீழ்வைப்பன்-பரமேஸ்வரன் றனது திருவருளாலே யிவனை யநாதியே பொருந்திநிற்கிற மலத்தினது சத்திகளை நீக்கி அழகிய பொலிவினையுடைய தனது திருவடியின் கீழ் வைப்பனென்றதெப்படி ஆன்மா வருளைப் பெறுகிறதே பயனென்றும் அந்தவருளுக்குள்ள தன்மையே யெல்லா மவனுக்குண்டாமென்றுஞ் சொல்லுகிற சமவாதியைப் பார்த்து மறுத்து மேலருளிச்செய்கிறார்.—அருங்களங்கமறுக்கு மக்குளிகையதுவும் பொன்னாகாதாகும்-செம்பினது களிதத்தைப்போக்கித் தேடுதற்கரிதாய பொன்னுக்கின்ற வந்தக் குளிகையானதும் பொன்னாகாது, அந்தப் பொன்னுங் குளிகையாகாது, களிதம் நீக்கின பொன் குளிகையாகாதாற்போல அருளைப்பெற்ற வான்மாக்களும் அருளுக்குள்ள தன்மை யுண்டாகாது,—உமைபாபிரா னுற்பத்தியாதிகளுக்குரியன் - ஆசையால் தேவர்களுக் கெல்லாங் கர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரன் சிருட்டிமுதலான கிருத்தியங்களுஞ் சர்வஞ்ஞத்துவமு மநாதியேயுடையன்.—உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்குரித்தே - ஆன்மாத் தானு மருளைப் பெற்றாலுஞ் சிவனுக்குள்ள பஞ்சகிருத்தியமும் பேரறிவு முண்டாகாது,—சிவானுபவ மொன்றையு மநுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறதற் குரித்து

செம்பிரசக்குளிகையினாற் களிம்பறுபொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேருமல்லு சிலைக்கதாறசிவ னம்பொனுடன் கூடுமே, என்றவன் பேதவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "ஈசன் தருளாற் பாசத்தொகுதி-செறிவறுசெம்பிற் களை

யுறுகளிம்பு - குளிகைதாக்க வொளிபெற்றாங்கு - நிர்த்தமுந்த சுத்தஞ்ஞக-வைத்தனருளின் மறைவல்லவோ" என்றும் "பொ னபோலல்ல னறகுளிகைபோலவான" என்று அவனை மறுத்த திருப்பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "மறைகளாகமத் து றைகண்மற்றெவையு - நாசமிலபதிபசு பாசமென்றனாக்க- வய ந்தோர்குளிகை சயத்தாற்றுமிரக- காளிதநாசம் பாசத்தேய்ந் தல் - கூடாதன்றியுங் குளிகைசிறுண - நீடாதழிந்த நிலைநிலை யாதலிற - பேதவாத மோதுதலபிழையே" என்னுமதனுங் கண்டு கொள்க

உயிர்களுஞ்சிவானுபவ மொன்றினுக்குமுரித்தே என்றது ஆன்மாச் சிற்றறிவனுகையா லச்சிவனுக்குள்ள கிருத்தியமெல லா மிவனுக்குண்டாகாது; சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித தெனபது கருத்து இங்ஙனஞ் சமவாதியை மறுத்தற்குப் பிர மாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "அவனிவனாகி யிவனவன் செய து-மென்றுசெய்வா ரென்றியமத்தா - ரெல்லாமறிதல செ லலாதுயிர்கள - சிற்றறிவெனுமிச் சொற்றவருக்கும்" என்னுமது ங கண்டுகொள்க.

இதனற சொல்லியது, செம்பிற களிதமானது இரதகு ளிகையினாலே நீங்கப பொன்னான தன்மைபோல ஆன்மாவுக குண்டான பாசமு மருளாலே நீங்கினு மருளுக்குள்ள முறை மை யான்மாவுக் குண்டாகாது, பொன்னானது குளிகை யாகா தாறபோல வென்றும் ஆகையா லிக்கருத்த மல்லவென்றும் ஆ ன்மா வருளோடு கூடினலுஞ் சிவானுபவ மொன்று மொழிந்த பஞ்ச கிருத்திய முண்டாகாதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

செம்பிரத குளிகையினால் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பு பொன்னுடன் சேரும் - களிம்புள்ளவும் செம்பு பொன்னுடனொத்துத் தோன்றுமாறிலையாயினும் களிம்பு நீங்கியவழி யொத்து ஒன்றுதல் செல்லுமெனப்படுமாது,—மலஞ் சிதைந்தற்ற சீவன்மபனுடன் கூடுமெனின் அற்றன்று குளிகைபோல்வான் பொன் போலல்லன் - உயிர்க்கு மலத்தை நீக்குமாற்றலுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகுளிகைகளோடொப்புறுத்தலன்றி யவ்வாற்றலில்லாத பொன்னோடொப்புறுத்தற் கேலாமையானும்,—அருங்களங்க மறுக்கு மக்குளிகைதானும் பொன்னாகாது - அரியகளிம்பினை நீக்கிய ரசகுளிகையும் பொன்னாகாது,—அணுக்குமலம் போக்கியம்பொன்னடிக்கீழ்வைப்பன்-பொருந்தியமலத்தை நீக்கித் திருவடிக் கீழ் செலுத்துவனாயினும்,—சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்துயிர்தானும் - மலநீங்கியவழியும் சிவானுபவ மொன்றற்கே சுதந்தரமாய வுயிர்,—உற்பத்தி யாதிகளுக் குரியன் உமைபாகனாகும் - ஐந்தொழி லெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோடொத்து ஒன்றுதல் செல்லாமையானும்.

சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற இதனானே சிவானுபவத்திற் குரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவர் மதமும் மறுக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவும் ஆன்மாவுஞ் சித்து சிவனுஞ்சித்து இந்தவிரண்டுந் தம்மிற்கூடி யொன்றாயிருக்கிறதே முத்தியென்று சொல்ல மறுத்துரைக்கின்றார்.

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றுமென்னிற
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவனான், ப
வங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற படியுஞ்
சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவனான், அவனானே
யறியுஞ்சித் தாதலினு லிரண்டு மன்னதாலு மொன்று
கா தங்கியமாயிருக்கு, மிவனானும் புத்தியுஞ்சித் திவ
னுமோபுத்தி யிதுவுமசித் தெனிலவனுக் கிவனுமசி
த்தாமே. (கக)

(இ-ள்) சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றுமென்னில — சிவனுஞ் சைதன்னிய ஸ்வரூபன் ஆன்மாவுஞ் சைதன்னிய ஸ்வரூபன் இவ்விருவருஞ் சேதன ரூபியானபடியாலே முத்திகாலத்தி லொரு முதலெனச் சொல்லில்? அஃதன்று.

சிவனருட்சித் திவனருளைச்சேருஞ்சித்து — சிவனனுக்கிரகத்தைச் செய்தற்குரிய சித்து இந்தவான்மாவும் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றிருக்கிற சித்துக்காண்.

அவனான் பவங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்து — அந்தச் சிவ னிந்த வான்மாக்கள் சநநமரணத் துற்றதனாலே வருந்தமுற் றவனை யிளைப்பாற்றும் பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் பண்ணிப் போகமோட்சங்களைக்கொடுக்குஞ் சித்து.

அவற்றிற் படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவனான — இவனானவனாலே யாதொன்றை யறிவிக்கத் தானறிந்ததிலே யழுந்த வழுந்துகிற சித்து.

அவனானே யறியுஞ்சித்து — அந்தச்சிவன் சர்வஞ்ஞனாதலாற் சர்வத்தையு மறிகிறசித்து.

ஆகலின் விரண்டு மனோந்தானுமொன்றாகாத் தன்மையாயிருக்கும	இத்தன்மையை யுடைத் தாகையினாலே சிவஞானமாவுந் தம்மிற் கலப்புண்டாய வேறற நின்றாலு மொன்றாவதில்லை அஃதென்போல வெனனில்?
இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித்த மிவனுமோ	இந்தவான்மாவுஞ்சித்தமிவனாலே காரியப்படும் புத்தியுஞ்சித்தமிவ்விரண்டுங் கூடியவிடத்து வேறற்றிருப்ப தொழிந்து ஏகபொருளாகாதவாறுபோல
இவன்றானும் புத்தியுஞ் சித்து	இந்த வான்மாவுஞ்சேதனம் புத்தியுஞ்சேதனம இவ்விரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கும.
இவனோ புத்தி	இந்த வான்மாவாகாது புத்தி
இதுவு மசித்தெனில	இந்தவான்மாவி னுண்மையை விசாரித்துப்பார்க்கி லந்தப்புத்தி யவனுக் கசித்தாயிருக்கும. அதுபோல,
அவனுக் கிவனு மசித்தாமே	சிவனுடைய வுண்மையை விசாரித்துப்பார்க்கி லந்தச் சிவனுக் கான்மாவினது சித்து மசித்தாம் எ-று.

சிவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போ தான்மாவுக் கிஃ தவத்ரப் பெயரென வறிக, முக்கியமன்று. (௪௬)

சிவாகாரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஜீவசைதன்னியத்திற்குஞ் சிவ சைதன்னியத்திற்கும் பேதங் கூறுகின்றது

சிவனசீவனென விரண்டுஞ் சித்தென்றுமெனனில் - சிவனு மான்மாவும் இரண்டும் சித்ரூபமாகையா லான்மஞானக் கிரி

டைகளுக்குத் தடையாய்நின்ற ஆணவமல நீங்கில சிவனைப்போ
லே கிருத்திய கர்த்தா வாவனெனனில்?—சிவனருடசித் தியன
ருளைச சேருஞசித்து - சிவன ஆனநதப * பரதாபியானசித்து,
ஆனமா வந்த வாநநத்தை யனுபவிக்குஞ சித்து,—அவனருன
பவநகெடு புத்திமுத்தி பணணுஞசித தவறறிறபடியுஞசித்து -
சிவனருன ஜநந மரண போகமோக்ஷஙகளை யுண்டாக்கும ஞா
னஸ்வரூபி, ஆனமா விவையிறறுககளை யடையும ஞானஸ்வரூ
பி,—அறிவிக்கப் படுஞசித்து மிவனருன - ஆனமா சிவனறிவி
சக வறிகிற ஞானஸவரூபி,—அவனருளே யறியுஞ்சித்து - சிவ
ன ருளே யறியு ஞானஸவரூபி,—ஆதலிலிவ்விரணடி டணைகதாலு
மொனருகா தநநியமாயிருக்கும - இவவாறு ஜீவனுகளுஞ சிவ
னுக்கும ஞானக்கிரியை வேறுபாடுணை டாதலான முத்தியிலு
மொனருவதிலலை, பிரிவறற வத்வைதமாயிருக்குா அதெவவா
றெனனில் ?—இவனருளும புத்தியுஞசித தவளுமோபுத்தி-ஆன
மாவும புத்தித் தவமுஞ சித்தெனறு சொல்லபபடுகையால்
புத்தி ஆனமாவோவெனனில் ?—இது அசித்தெனறிடில அவனு
க கிவனுமசித்தாமே - புத்தி அசித்தருபமாகையால் சித்ருபி
யான ஆனமாவாகா தெனனில்? எககாலமு மெல்லாததையு
முளளபடி யோா துணையுமினறி யறியுஞ சிவனைக்குறித்துப பக
ததிலே சிவன மாயாகரணங்களைக கூடடி யறிவித்தபொழு
தறிநது மிவவாறறியாதபொழுது ஜடத்தோடுங தனனோடும
பேதமற நிற்கையால் ஆன்மா அசித்தெனறு சொலலுவதறகுப்
போதுமென றிதனபொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவனும் சீவனுஞ சித்தொருசாதி யிருசித்துப் பொருளாய்

யிருக்குமென்ப திசையா தொரு சித்துப் பொருளொன் றுரைக்க மறுத் தணைத்துகின்றார்.

சிவஞ்சிவ னென்றிரண்டுஞ் சித்து - சிற்பொருள் விபுப் பொருளு மாதலால் ஒன்றை விட் டொன்றிருக்குந் தானமுமில்லை அதனால்,—ஒன்றும்-ஐக்கியமாம்,—என்னில- அங்ஙன விபுப் பொருளொன்றுக் கொன்று கட்டா தளவுமபுறம்பு மொந்திருக்கும். அஃதிருக்க அந்தச் சிவ சிவைக்கியம ஆதியானு நித்தியம, அநாதியானால் வேற்றுமைக்குறி விளம்பப்படாது வேற்றுமைக்குறி கண்டோம் கேட்டோமாகி யிருவர்க்கும் வைக்கப்படும். அந்த வேற்றுமைக்குறி யாதோ வென்னில்,—சிவனருட் சித்து - சிவனுக்குப் பாமுந்தி வியத்திக் குறியனுக்கிரகம பண்ணுஞ் சித்து,—இவன் சிவனருளைச் சேருஞ் சித்து - அந்தச் சிவானுக்கிரகத்தைச் சிவனிடத்தினின்று பெறுஞ் சித்து,—அவனறான - சிவனறான,—பவங் கெட புத்தி முத்தி பண்ணுஞ் சித்து - சிருட்டி திதி சங்கார திரோபாவ பத முத்தி யனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுஞ் சித்து,—அவற்றிற் படியுஞ் சித்து - அந்தப் பஞ்ச கிர்த்திய பரதந்திரத்தி லகப்பட்டுக் கட்டுண்ணுஞ் சித்து,—அறிவிக்கப்படுஞ் சித்துமிவனறான - புத்தி முத்திக் கிரமத்திற் சாபேட்ச சிற்றறிவு நிராபேட்ச பேரறிவுகளினா லுணர்த்துவிக்க யோக்கியமாகுஞ் சித்தஞ் சிவனறான,—அவனறானே யறியுஞ் சித்து- சிவன் சுவதந்திர அறிவன,—ஆதலினாலிரண்டும ணைந்தாலும - முத்தியிற் சாயுச்சியமானாலும,—ஒன்றாகாது - ஒரு பொருளாகாது,—அந்நியமா யிருக்கும் - அந்நிய சாயுச்சிய முதற் சம்பந்தச்சொ லிவ்விடத்துச் சாதிக்கியப் பொருட் சொல்லாதலா லொத்திருக்கும். பக்கத்தில்,—இவனறானுஞ் சித்து புத்தியுஞ் சித்து,—சித்தெனும் வசன மாத்திரத்தினாலே சித்தைச் விளக்குதலால், சித்தென றுபசரிக்கப்படும்,—

புத்தியிலனுமோ - ஆகாது.—இது வசித்தென்றிடில் - புத்திசட மெனவில்,—அவனுக்கு - சிவனுக்கு,— இவனும் - சீவனும்,— அசித்தாமே - ஏதாரத தெடுப்பினாலே யுபாதி தனிஸ்வரூப லக்ஷணத்தினாலே சிவனுக்கொத்த சித்துத் தானே அசித்த ன்று.

ஸ்வரூப லக்ஷணத்தினால் சித்துப்பகுதி தடத்த லக்ஷண த்தினாற் சித்தென றுபசரிக்கப் பட்டதுபோலப் பசுத்துவமி ருத்தலாற் றடத்த லக்ஷணத்தினாலே யசித்தென றுபசரிக்கப் பட்டது, முத்தியிலொத்த சித்தே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான ஒத்தொன்றுமென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்குமு ரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆணையடக்கமையா தாமெனின்? அற்றன்று. ஒளியெனனும் பொதுமையால் ஒத் தொன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாதா யதுவது வாய முந்திக் காணுங்கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொ ரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவ ற்றையுமொருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றினொளிக்குந் தம்மு ள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல, சித்திரண்டற்குந் தம்மு ளந்தரங்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையான, அவ்விருபொருளு ந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்று யப் போமாறில்லையென்பதாம்.

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கியவாதி களை மறுத்தற்கெழுந்த விவ்விரண்டிசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்

நிற்குமென்னும அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்கு முரியவாறு காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுடன்கூடி யான்மா சிவானுபவத்தை யனுபவித்திருக்குமென்ற தெப்படி? ஆன்மசித்துஞ் சிவசித்துந் தன்னிற்கூடி யொன்றாய் விடுகிறதே முத்தியென்ற வைக்கவாதியை நோக்கி மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

சிவனுசிய னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மெனனில்- சிவனென்று சொல்லப்பட்ட முதலு மான்மாவென்று சொல்லப்பட்ட முதலு மிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கையா லொருமுதலென்று நீசொல்லில் அது கருத்தன்று அதென்னெனில்?—சிவனருட்சித் திவனருளைச்சேருஞ்சித்து - சிவனொருவனி னருகாகாம லெல்லாத்துக்கு நாதாரமாய் நிற்கிற ஞானமாகிய வறிவு, இந்த வான்மா வந்தவருளைப் பொருந்தி யறிகிற ஞாதுருவாகமாய் நிற்கிற வறிவு —அவன்றன் பவங்கெடுப்புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்து - அந்தப் பரமேஸ்வரனான்மாக்களுடைய ஜநநங்களைப் போக்குதைப் பொருட்டாகப் புசிப்புக்களை யுண்டாக்கி யவற்றையுங் கன்மத் துக்கீடாகப் புசிப்பித்துத் தொலைத்தவாறே மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கிற வறிவு,—அவனறிந்தபடியுஞ்சித்து அறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவன்றன் - அந்த ஜநந மரணங்களிலே பொருந்தி வருகிற வறிவுமாய்ப் பரமேஸ்வர னறிவிக்க வறியுமதொழிந்து தானாக வறிகிற வறிவுமல்லவா யிருப்ப விந்தவான்மா,—அவனன்றே யறியுஞ்சித்து:- அந்தப் பரமேஸ்வரனேககாலத்திலே தானாக வறிகிற வறிவாகவிருப்பன.—ஆதலின்று விரண்டு மணைந்தாலு மொன்றாகா - ஆகையாற் சிவனு மான்மாவுங்கூடினாலு முத்தி

யினு மொன்றாவதில்லை ஆனாற் சிவனு மான்மாவுந் தன்னில் வேறாயிருக்குமோ வெனனில்? அப்படி வேறாயிராது,— அநந்நியமாயிருக்கும்- ஆனாலுந் தனனில் வேறற்றிருக்கும். இரண்டு சித்துமாய்த் தன்னில் வேறற்றிருந்தாற் றன்னிலொவ்வாதோ வெனனில்? ஒவ்வாது. அதெங்ஙனே யெனனில்?—இவனொன்றும் புத்தியுஞ்சித்து - இந்த வான்மாவு மிவனுடையபுத்தியு மிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கும். அப்படியிருந்தாலும்,—இவனோமோ புத்தி- அசேதனமாகிய புத்தி சேதனமாகிய வான்மாவாகாது.—இது வசித்தெனறிடில் - ஆன்மா வறிவுக்கறிவாயிருக்கிற புத்தி அசேதனமாமெனனில்?—அவனுக்கிவனு மசித்தாமே - முன்சொன்ன வான்மாவுக்குப் புத்தி யசேதனமான முறைமைபோல அந்தச் சிவனுக்கிந்த வான்மாவுஞ் சேதனனாயினு மசேதனனே யிருப்பன

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் ஐக்கியவாதி மறுப்பு "அறிவிறகறிவு செறியவேண்டினறே - யுண்மையிலிருமையு மொளியேயெளிலொரு - தன்மையாகமுன சாற்றினரில்லே" என்னுமதனு கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவனுமான்மாவு மறிவாயிருந்தாலும் பலபிரகாரத்தாலும் ஒன்றுகாதெனறும், அப்படியொன்றுகாம லிருந்தாலும் வேறற்றிருக்கு மெனறும், ஆன்மாவும் புத்தியுமறிவாயிருந்தாலும் ஆன்மாவுக்குப் புத்தி யசேதனமாயிருக்குமெனறும், அத்தன்மைபோலச் சிவனுக்கு மான்மா வசேதனமா யிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவனசீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றா மெனில்-சிவன
சீவனென்கிற விருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான் ஒத்து ஒன்று
மென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொ
ன்றினுக்கு முரித்தேயென வேற்றுமைப் படுத்துக் கூறுதல் ஆனை
டைக் கமையாதா லெனில்? அற்றன்று,—சிவனருட்சித்து இவ
னருளைச் சேருஞ்சித்து-சிவ னருளாகியசித்தாம், சீவனவரு
ளைச் சேருஞ்சித்தாம்,—அவன்பயங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்
சித்து அவற்றிற்படியுஞ்சித்து-அம்முதல்வன் பவத்தினைக் கெடு
த்துப் புத்திமுத்தியினை யளிக்குஞ் சித்தாம்,உயி ரவைகளிலழுந்
துஞ்சித்தாம் —அவனருளே யறியுஞ்சித்து இவனருளறிவிக்க
ப்படுஞ்சித்து - முதல்வனருளே யறியுஞ்சித்தாம் உயிர் அறிவிக்
க அறியுஞ்சித்தாம்,—ஆகலினிவ்விரண்டு மொன்றாலு மொன்று
காது அனலியமாயிருக்கும்-ஒளியென்னும் பொதுமையா லொத்
து ஒன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாதாயது வந்து
வாய் முகதிக்காணும் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கோ
ர்வியஞ்சகம் வேண்டாது தானேவியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றை
யு மொருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றி னொளிக்குந் தம்முள்வேற்
றுமை பெரிதாயினாற்போலச் சித்திரண்டற்கும் தம்முள் அக்
தாரக்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையா னவ்விருபொருளுந் தம்
முட்கூடிய வழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி யொன்றாய்
ப்போமா றில்லை யாதலான்,— இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித்த இ
வனுமோபுத்தி - உயிரும் புத்திதத்துவமும் சித்தெனக் கூறப்ப
டினும் புத்தித்தத்துவமும் உயிராதலில்லை.—இது அசித்தென்றிடி
லவனுக சிவனுமசித்தாமே - புத்தித்தத்துவஞ் சடமென்றிடினே

ளை தத்துவங்களைநோக்க வுயிர் சித்தேயாயினும் முதல்வனை
நோக்க வுயிர் அசித்தேயாம்

நீரும் நீருமபோல வொத்தொன்றாய் நிற்குமென்னு மயிக்
யவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த விவ்விரண்டு செய்யுளும் ஒத்து
வேறாய் நிற்குமென்னும் அருவசிவ சமவாதிகளை மறுத்தற்கு
ரியவாறு காண்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதற்கு மேலும் மலமாயையே சித்தெனவீராகின் முத்தியிற்
சிவனால் பிரயோசனமில்லை யென்று சொல்ல அதற்குதா
ரணமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

இரும்பைக காந்தம் வலித்தாற்போ லியைந்து
குயிரை யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தா
னாக்கி, யரும்பித்தின் றனைத்தையன லழிப்பதுபோன ம
லத்தை யறுத்தமல னப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்
து,விரும்பிய பொன் னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோ
லடக்கி மேளித்தத தானெல்லாம் வேதிப்பானாகிக்,
கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியையொத் திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே.
(கஉ)

(இ-ள்) இரும்பைகாந்த மவலித்தாற்போ லியைந்தநற்குயிரை — தானுகப்பற்றுந் தன்மையில்லாத விரும்பைக் காந்தந் தனனகத்து வலித்துக் கொள்வதுபோல அமலனும் மிக்கவானமாயைத் தனவசத் தாக்கிக்கொண்டு இது சிவனிவனைத் தன்வசத்தாக்குத லென்பதற் குதாரணம்.

எரியிரும்பைச செய்வதுபோலி வனைத் தாளுக்கி — அங்கியானது தன்னைவந்தடைந்த விரும்பானதை யப்படித் தன செய்தியாக்கிக் கொண்டாற்போலச சிவனுந் தனனை வந்தடைந்த வானமாவைத் தற்சொரூபமாக்கிக் கொண்டதென வுவமித்தது

அருமபித்திருந்த னத்தையனலழி பபது போன மலத்தை யறுத்து தமலன — அக்கியானது தனனைத்தெரியாமல் மறைத்துநிறகிற காடடத்தினைக்கண ணூதிக்கவு மந்தவசனிதானே காடடமெனனும பெயரை யழித்து நின்றமுறைமைபோல நினமலஞான சிவனுடன கூடினவானமா மாயாகாரியமாகிய மலத்தாற றனுவாதியை யெடுத்துக்கொணடு தனனைத தெரியவொட்டாமல மறைத்திருக்கிற மலங்களையகற்றியதற்குதாரணம

அபபணைந்தவுடபேபோலணை — உபபுககடடியானது சலத்துடன் கூடினபொழு தெபபடி யுபபெனனுந் தனமை கெடாமல வேறறக்கலந்திருக்கு மதறகுதாரணங் கூறியதாயிறறு.

விரும்பிப் பொனனினைக்குளிகை யொளிபபதுபோ லடக்கி — யாவராலும் விருமபப்பட்ட விரதகுளிகையான தெப்படி பொன்னினுடைய வியங்பைக காணபியாமல் குளிகைதானே வியாபித்துத் தானே மேலிட்டு நிற்குமாறுபோல. சிவனு மிந்த வான்மாவையுந் தனவசத்தாக்கித் தானே வேறுபட்டு நிற்குமதற் குவமித்தது.

மேவித்துத தானெல்லாம வேதியபாகுமி — இத்தன்மையையுடையருயான்ற்தத்தைப் பொருந்தித் தானெல்லாத்தையு மறிவிக்குந்தன்மையையுடைய முதியினகள்.

கருமமைத்தே
னைப்பாலைக் கனி
ய முறைந்த கன்
னடைக் கட்டியை
யொத திருப்ப
னைதமுததியினி
றகலநதே.

அருப்ப[illegible]முதவிய் விரதத்தையொத
திருக்கு மி[illegible]யான்மாவானவ னந்த
முத்தியைப் பொருந்தியிருப்பனென் எ-று
(௪௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஜீவன்முத்தி யேழுவிதமுங் கூறுகின்றது.

சிவன், இரும்பைக் காந்தம் வலித்தாற்போ லியைந்தங் குயிலா-சிவன் பிரபஞ்சனுன ஆன்மாவைக் காந்தமிரும்பை விகாரமன்றியிலே தன்வசத்தாக்கிக் கொண்டதுபோல பிரபஞ்சனுன ஆன்மாவை விகாரமன்றித் தன்வசத்தாக்கிக்கொண்டவனுக் கோரிசையுங் தொழிலுமன்றி யெல்லாந் தனது செயலேயாக நிற்பன —எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தனுகி-ஆன்மா தத்தரிசனமாய் மேலொரு செயலுமின்றிச் சிவஞானத்தினுலே ஆன்மசத்தியாய் நின்றவனை யிருப்பிலே அக்கினியதிஷ்டித்துச் சுடுதல்முதலான தொழில்களைச் செய்வதுபோலச் சிவன் அதிஷ்டித்துத் தனது கிருத்தியமான வைந்தொழில்களையுஞ் செய்வன. அப்பொழுது இரும்பு சுடுகிறதென்றதுபோல ஜீவன்முத்தரா யிருக்கிற வினுனினைக் கிருத்தியத்தைச் செய்கிறுரென்று சொல்லப்படும் —அரும்பித னிக்கனைத்தை யனலிடபதுபோல் மலத்தை யழலான் தக-ஆன்ம சுத்திக்குமேல் சிவதரிசனப்பட்ட வானமாவி விடத்திலே காஷ்டத்திலே முன மறைந்திருந்த வக்கியான அபிரகாசிக்குக் காஷ்டத்தின

டைய தன்மையைக் கெடுத்துத் தானேயாய் நின்றதுபோலச் சிவன்
பிரகாசித்துப் பசுத்துவத்தைக் கெடுத்துத் தன்மயமாக்கி நி
ற்பன் — அப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்து - சிவதரிசனானந்த
ரம் சிவயோகத்தை யடைந்த ஆன்மாவைச் சலத்தினுடனே
கூடின வுப்பானது சலத்தினுடைய ருசியையடக்கித் தன்று
ருசியாய் நின்றதுபோலச் சிவனு மான்மாவைத் தன்து தன்மை
யுள்ளடக்கித் தானாக நிற்பன்,— விரும்பிப் பொன்னினைக் குளி
கை யொளிப்பதுபோ லடக்கி - சிவபோகமாகநின்ற ஆன்மா
வை, மிகவுஞ் சந்தோஷித்து உருக்கிக் கொடுத்தபொன்னை ரசகு
ளிகை பருகிப் பொன்கெடாமலிருக்க அதன்நிறத்தை மறைத்துத்
தன்னிறமாகவே காட்டிநின்றதுபோல் சிவானந்த மான்மாவு
க்கு அநந்நியானுபவமாகவே செய்து காட்டாகவுங் காண்பதாக
வுமாயிருக்கிற ஞானத்தையடக்கி,—மேலளித்து-காட்சியிறந்து
நின்ற ஆன்மாவைப் புரைவறக்கலந்து,—தானெல்லாம் வேதிப
பானுகி - ஞாதுருஞானஞேய மூன்றும் நழுவ ஆனந்த பரவச
னாகிய ஆன்மா தன்னேயாகிநிற்பன். இவ்வாறு முத்தியிலே யபே
தமாகில் சிவானந்தானுபவமொருபடித்தோ பேதமுண்டோ
வெனில்? பேதமுண்டென்பது,—கரும்பைக் கனியைப் பாலைத்
தேனைக் கண்டைக் கட்டியை யமுதை யொத்திருப்பனென்ற மு
த்தியினிறகலக்கே - இந்தச்சொன்ன வேறுபேத பதார்த்தமு
மதுர ரசமேயாயிருக்கவும் பேதமுள்ளதுபோலச் சிவானந்தமும்
பேத முண்டு. அவைவருமாறு,—கரும்பிலே கடினமாகிய கோது
ம் அற்ப மதுரமான சாறும் போலச் சிவபாவமதிகமுஞ் சிவபாவ
மற்பமும் அதனுல் விஷயானுபவ காலமதிகமுஞ் சிவானந்தானு
பவகால மற்பமும், பழத்திலே கொட்டையுந் தோலுமதிகமு
ம சாறு அற்பமும்போல சிவபாவ மதிகமுஞ் சிவபாவ மற்பமு
மாயக் கருடப்பிற கடினமில்லை, பாலிலே தண்ணீர்ப்பங்கு மு

றை பாலினுடைய பக்கொன்று கடினமேயில்லை, தேன
ப்பும் புளிப்பு மிருவகைரசம், கனிக்கு ரசமும் ரூபமும் மொ
ன்றே கடின முண்டு, கட்டி மதுர ரூபமேயாகிக் கடினமன
றி யுடனேகலையும், அமிருத முன்சொன்ன நியாச்சிய கடினரசா
ந்தர ரசங்களில்லாமல் ஏகமதுரமாயிருக்கும், அப்படியே ய
ந்த முத்தியென்பது. முடிவான வேழாமுத்தி யதிலே யமிருத
மென்றும் மதுரமென்றும் பேதமில்லாததுபோல சிவஞானமா
வைப் புசிப்பவன் விசைவிக்கிறபன, இவைகளை யனுபவத்தி
னாலே யறிவதன்றி வாச்சிய வாசகத்தினாலே யறிவதன்றென
றிதன்பொருள்

த்ருஷ்டம் உத்தமே—மோக்ஷஸ்ய ப்ரகாரோயம் வி
ஹாமேமோ பவணிதஃ | வுஹ்யுவகஃ பலஸ்ஞ
க்ஷுஃ காயகாரண வஜிதஃ ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இவன் சிவனுக்குப் பரமுத்தி பண்ணும் பரிசு பகர்கின்றா
னல்ல துமதாசாரியர் படல பாடன வாசனு மார்ச்சன மா
தாததினால் வைத்தியனாகிய நிமித்த காத்தா வால் கண்ணொளி
விளங்குவதுபோல மல பாடன வாசனு மார்ச்சன மாதிரத்
தினாற் சிவனாகிய நிமித்த காத்தாவாற் சிவத்துவம் விளங்கு
மென்று பிறா மதம் பிடிக்குமொரு சத்தொத்துவைத சித்காந்த
இருட்டாக்க வார்த்தை செப்பாது பிறா மத இருட்டாக்தப்
பேச்சுப் பேசிய தேதி அஃதாவது.

இரும்பைக் காந்தம வலித்தாற்போ லிசைக்கக்குமிரை -

என்றது முத்தியிலுஞ் சுதந்தரியமில்லை யெனும் பிரயோசகிய காத்திருத்துவ வாதி மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லியைந்து தானாகி - என்றது சிவாவேசஞ் செப்புங் காபாலமதத் திருட்டாந்தமாம்,—

அருப்பித்த இந்தனத்தை யனலழிப்பது போல் மலத்தை யழித்து-என்றது காட்டத்தால மறைப்புண்டு கடைய முகிழ்த்த செறியிருளனத்தை யெரித்தழித்தலால் மலமழிக்குஞ் சிவனுக்கு மறைப்பிலலாமைபாற் கடைபவனுக் கொப்புச் சிவன,காட்டத்தில மறைந்திருந்து திகித்த வன்னி போல் மலத்தில் மறைந்திருந்து திக்கு முயிர் சிவத்துவ மாகையால் விஷம திருட்டாந்தமாம அலம் தானமா ஞானத்தால் முத்தியை முயலும விவாத க வேதாந்திமதம மலமபோ முத்திவாதிமத மிருவர் மதத்திருட்டாந்தமாம,—

அமலன அப்பனைந்து வுப்பேபோலனைந்து-என்றது விசிட்டாத்துவைதம விளம்பும் ராமானுஜமதத் திருட்டாந்தமாம,—

விரும்பிய பொனனினைக் குளிகை யொளிப்பதுபோ லடக்கி - என்றது நாராயணப் பிரகிருதி யிலயவிருத்தி பாஞ்சராத்திரமதத்திருட்டாந்தமாம,—

பேளித்துத் தானெல்லாமு வேதியபாகுதி -என்றது சிவ குண சங்கிராந்தி சொல்லும் பாசுபத மதத்திருட்டாந்த தாபாசமாம,—

கருப்பைத் தேனைப பாகைக் கனி யமுதைக் கன்னடைக் கட்டியை யொத்திருப்பன-என்றது சாங்கியதேசி சத்துவ சமபோகவாதி மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

முத்தியினிற் கலந்தே-என்றது கன்னடைக்கட்டியை யொத்தெனப்படை யிசகுமிசைத்துக் கலந்தே யிருப்ப னென்பர், பரி ணாம வேதாந்தமதத் திருட்டாந்தமாம் இப்படியிருக்க எப்படிச

சிவ சித்தாந்தப் பொருளுரை நீருரைப்பீர்? சத்தியம் நீ சாற்றியது நமதாசாரியர் முற்றுவமை புனைந்து சொன்னவாறன்று, ஒருபுடை யொப்புவமை கருதி யுரைத்தாராதலால் மலவசமாகி மயங்கு முயிரைத் தன்வசமாக்கி மலமுதலி பண்ணிச சிவத்துவாபி வியத்தி விளைத்துத் தன்கொப்புவித் தேவத லியற்றுதற் றன்மைச சம்மந்தஞ் சற்று முற்றிராது முற்றுமறுத்துச சித்துச சிவசாதியாக்கி பொத தொருமித்த திரசித்துச சிவசாதிக் கலப்பாயிருப்பானென நிச்சய விணிதாயப் பொருளிசை விப்போம.

குளிகை-பொன்னாக்குந் தனக்குட் கரக்கு மிரத குளிகை,— மேளித்து - மிச்சிரமித்து,—வேதிப்பானாகி - தன்மய மாக்கு வானாகி.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

இக்னூற் கரும்பைத் தேனை யென்பன முதலியவும் மதங்கத்திற் சொல்லிய வெழுவகை முதலிக்குத திருட்டாந்தமா மென்றுஞ் சிவனுக் கியற்கையாய்ச சிவத்துவ மிலலை சிவ வியத்திக கப்பினாற் செயற்கைச சிவத்துவஞ் சித்திக்குமென்று முரை யுரைக்குஞ் சிலர் மதந் திகைத்தறுபோயின.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

காந்தம் விகாரமின்றி நின்றே இரும்பை வலிப்பவுங் கண்டாம், அதுபோல இறைவனும் விகாரமின்றியே உயிரைத் தனவழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் சென்றணையுமிழல்போலச் சிவனில்லாமையற்றிச சிவன் நிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை. எரி இரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன்வண்ணமாகுதற் குரித்தாகாது இவ்விரும்பினக ளுடன் றோன்றி நிற்கும

சுரைமாத்திரங் கெடச் செய்யும், அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்து தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிர்களுடனின்றே நின்று மலமாத்திரங் கெடச் செய்யுமாகலால், பொன்றுகை முத்தியாகாமைபற்றி பொன்றுதற் கிழுக்கில்லை. நீரோடு சேர்ந்துப்புத் தன் சுவை முழுவதும் நீக்காக்கித் தன்னோடொப்பச் சமஞ்செய்து நிற்கும், அதுபோல உயிரைச் சேர்ந்த இறைவனுந் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிர்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பனாகலான், நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போலன்றாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னோடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்ச் செய்தும பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுள்ளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவன் உயிரைப் பவர்றெல்லாஞ் செய்தும் அதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றுதறிவிரந்து நிற்குமாறு தன்னுள் வியாபகத்துளடக்கி நிற்குமாகலான், அப்பனைந்த வுப்பேபோலனைந்து ஒப்பச்செய்தமைபற்றி உம்பாபிராஞெருவனே உற்பத்தியாதிகளுக்குரியனாதற் கிழுக்கில்லை கருப்பஞ்சாறு முதலிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்தவழி யுளதாகிய சுவை இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறைவனு முயிர்களை [illegible] கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனந்தசொரூபமாய் நிற்பன், ஆகலான் அறிவிறந்து நிற்றலுபற்றி உயிர்கானு சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தாதற்கு இழுக்கில்லை யென்பதாம்.

சென்றவிடமெல்லாம் நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பது முதலாக் கூறும் மவ்வாதிகளை மேலோறுத்தவழி அவர்கூறு மாசங்கைகளை முறையேயெரிக்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற் பொருட்டு இங்ஙனம் வெவ்வேறாக்கையெளினை வைத்துக்காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு

மலரடிக்கீழ் வைட்டனனெனவும், பாதக்கீழ்க்கீழ் நிற்கவென வும், ஏகனாகி நின்றிடவெனவும், அரனமலரடிக்கீழ் மிருப்பனெ னவுங் கூறிய இந்நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள வேற்றுமை யில்லைபோலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு இந் திக்கண் வேற்றுமைத் தொகுத் தெடுத்துக்கொண்டு சிவரூபமு தலிய நான்காக வகுத்து வைத்துணர்த்திய வாறுமாம்

நின்மலசாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறிய வாறென்றலுமொன்று.

மந்தவகத்துட் கூறப்பட்டமெழுவகை முத்திகளை வகுத்துக் கூறியதென வுரைப்பாருமுளர்.

இந்தரும் பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவும் கலந்தொ தசெனவு மிவையும்

இத்தெனபுழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

அனலா லழிக்கப்படுத லொப்புமைப்பற்றி இரும்பின் க றையை இந்தனமாக வுருவகஞ்செய்தார்.

அணைந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

மேனித்தல் கூட்டுதல்.

ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

கலந்தவழியென்பது கலந்தெனத் திரிந்து நின்றது

அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோ லென்பதற்கு இவ்வாறுரைக்க வறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமு ளர்.

விறகை யழிக்கக்கட்படும் விசேடமின்மையாலும், வினை யபோல உயிரோ டியைபுடைத்தாகக் கூறிய வுவமையின்மையா லும், அருந்திந்தன வொருசொல் லின்மையாலும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

அல்லதூஉம், தீ இரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவன்றன்னை
ப் பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிர
ண்டும் இரும்பின்மேல் வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு எ
ண்டுமதுவே கருத்தாதலுணர்ந்துகொள்க.

மேனித்துக தானெல்லாம் வேதிப்பானாகி என்றதனை அ
டக்கியென்பதனோடியையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனை
யவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி யெடுத்துக்காட்டி இது
மாத்திரைக் குவமை கூருமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென்றொ
ழிக.

இவ்வையந்து செய்யுளானும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்து அவ
வமதம் பற்றி நிகழுமாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்
தாந்தங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன் சொல்லிவந்த பல பிரகாரத்தாலுஞ் சிவன
து திருவடியைப் பொருந்துகிற பக்குவான்மாக்களைத் தனது
திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிற முறைமையு மவ்விடத்தி லு
ண்டாகிய கலப்பு மெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மே
லருளிச் செய்கிறார்.

இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போ லிசைந்தங்குயிரை-கா
ந்தமானது ஒரு பணியாகி நின்று தன்வசத்திலே யிரும்பை வலி
த்துக் கொண்டாற்போலத் தன்னை வழிபடுகிறவர்களைச் சிவ
னுந் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொண்டு,—எரியிரும்பைச
செய்வதுபோ லிவனைத்தானாக்கி-அக்கினியைச் சேர்ந்த விரும்பை
யக்கி தானாக்கினாற்போலத் தன்னைப்பொருந்தின வான்மாவை

யுஞ் சிவனுக்காக்கி,— அருமையித் திக்கனத்தைக யனலழிப்பது போல - காட்டத்திலக்கினி தோன்றி அந்த அக்கினியானே காட்ட மென்கிற பெட்டை யழித்துப்போட்ட முறைமைபோல,—மலத்தைப் பறுத்தமலன - ஆன்மாவினிடத்திலே பிரகாசித்த அந்த நின்மலனாகிய சிவன் றானே ஆன்மாவினுடைய மலங்களைப் போக்கி,—அப்பனைந்த வுப்பேபோலனைந்து நீரோடேகூடின வுப்பென விளக்கமாட்டாமலந்த நீரிலே கூடாமற் கிடக்கத் தற்சொரூபங் கோணாமல் நின்ற தன்மைபோல வான்மாவையுஞ் சிவன் சாயுச்சியத்திற் றன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு,—விரும்பிப் பொன்னினைக் குளிகையொளிப்பதுபோ லடக்கி - விரும்பத் துடனே குளிகையானது பொன்னினைத் தோன்றாமலப் பொன்னைக் கிரகித்துக்கொள்ளுகிற முறைமைபோ லான்மாவையுஞ் சிவன் சிநேகத்துடனே தன்னிடத்திலே கிரகித்துக்கொண்டு,—மேனித்தது தானெல்லாம் வேதிப்பானாகி - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைக ளெல்லாத்தாலுஞ் சிவ ஞானமானவை மேற்படுத்தித் தற்போதத்தையும் போக்கிச் சிவபோதமேயாக்கித் தன்னிடத்திலே யொன்றுபடுத்திக்,—கரும்பைத் தேனைப் பாலைக் கனி யமுதைக் கண்டைக் கட்டியை யொத்திருப்பனாத முதிலியினிறகலந்தே - கரும்பையுந் தேனையும் பாலையும் பழத்தையும் அமுதத்தையுங் கற்கண்டையுங் கருப்புக்கட்டியையும் புசித்தவர்களுக்குள்ள சுகத்தையொத்த முடிந்த முத்தியாகிய சாயுச்சியத்தைப் பெற்றுச் சிவஞானிக ளனுபவிக்கும்படியவர்களிடத்து வேறற்றுச் சுகஸ்வரூபியாயிருப்ப னந்தச்சிவன்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். கக-சூ,ச-வெ, "மனனுமிருளை மதித்துறந்தே வாறனைபின, மனனுமரனே மலந்துறந்து—தன்வினை, வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான செய்தல்,சலிபயில விகாரியலனாகுக" என்றும், "அப்பனைந்தவுப்

பினுள்ளமணைந்து சேடமாங்-கப்பினரு மீசனைச்சூழ்" என்னுமது நு கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவஞானமாக்களைத் தன்னிடத்திலே கூட்டிக்கொள்ளு மிடத்துத் தனக்கொரு விகாரமறநிற்கிறது இரும்பும் காந்தமும்போல வென்றும், தானுநிற்றுக் குவமை அக்கினியு மிரும்பும்போல வென்றும், மலத்தைப் போக்கிறதற்குவமை காட்டத்திற் றோன்றின நெருப்பு காட்டத்தைச் சுடுகிற தன்மைபோலவும், அளவு விசாரமலானமாச் சிவனாய் நிற்கிற முறைமை அப்பைச் சேர்ந்த வுப்புப்போலவும், இவனை யுள்ளடக்கிக்கொண்டு நிற்கிற முறைமை பொன்னைக் குளிகையானது உள்ளடக்கிக்கொண்டு நின்ற முறைமைபோலவும், இப்படிச் சொல்லப்பட்ட முறைமைகளாலே யிவனைத் தானாக்கிக் கரும்பு முதலான சுவைகளைப்போல சாயுச்சியபதத்திலானமா வுடனே யிரண்டறக் கலந்து சுகஸ்வரூபியா யிருப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

காந்தம் இரும்பை வலித்தாற்போலன்றுபிறரையினைந்து- காந்தம்விகாரமின்றி நின்றே யிரும்பை வலிப்பவும் கண்டாம், அதுபோல விறைவனும் விகாரமின்றியே யுயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிரப்புதலாற் சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிலரும் பற்றிச் சிவனிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை,— எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தானாக்கி யிரும்பின் றிண்மையை யனலழிப்பதுபோன மலத்தைப் யறுத்து - எரியிரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ண மாக்கித் தன்வண்ணமாக்குதற் குறித்தாகாது இவ்விரும்பினை யுடனே றோன்றி நிற்கும் கறைமாத்திரம

கெடச்செய்யுமதுபோல விறைவனுமுயிரைத் தன்வண்ணமா
கச்செய்து தன்வண்ணமாக்குகிற குறித்தாகா தவ்வுயிரினைக் ளு
டன் ஞேனறிவிற்கு மலமாத்திரம் கெடச்செய்யு மாகலான்
பொன்றுகை முத்திபாகாமைப்பற்றி யொன்றுதற் கிழுக்கில்
லை,—அப்பினைந்த வுப்புப்போல விரும்பி யமலனோடைந்து-நீரொ
டு சேர்ந்த உப்புத் தன்கவைமுழுவது மநீராக்கித் தன்னோ
டொப்பச் சமைசெய்து நிற்குமதுபோல வுயிரைச்சேர்ந்த இ
றைவனும் தனக்குரிய எண்குணங்களையு மவ்வுயிரின்கட் பதிப்பி
த்தது தன்னோடொப்பச் செய்து நிற்பனாகலான் நீரொடுநீர்சே
ர்ந்தாற்போலல்லாமைப்பற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை,—கு
ளிகையொளித்துப் பொன்வினை யடக்கி யொளிப்பதுபோல தா
னெல்லாம் வேதிப்பானுக்-இரதகுளிகை செம்மையுருக்கித் தன்
னொடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்கச்செய்தும் பொன்னியல
பைக்காட்டாது தன்னு ளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவனுயி
ரை யவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் தனியல்பு சிறிதுந் தோன்றாது
அறிவிறந்து நிற்குமாறு தன் வியாபகத்து ளடக்கி நிற்குமாக
லான் அப்பினைக் கஉப்பேபோ லணைந்து ஒப்புமை செய்கைப்ப
ற்றி உமாபிரா னொருவனை யுற்பத்தியாதிகளுக் குரியவனாகற
கிழுக்கில்லை,—கரும்பைத்தேனைப் பாலைக் கனிப்பழத்தைக் கண்டை
க் கட்டியையொத்து முத்தியினிற்கலந்து இருப்பன - கருப்ப
ஞ்சாறு தேன் பால் கனி அமுது கற்கண்டு சருக்கரை முத
லிய சுவைப்பொருளெல்லா மொன்றாகக் கலந்தவழிப்புளதாகிய
சுவை யிவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல இறை
வனு முயிரின்கண் அங்ஙனம் கலந்தவழி யிவ்வியல்பிற் றெனப்
பிரித்தறியவாராத ஆனந்த சொருபமாய் நிற்பனாதலின் அறிவிற
ந்து நிற்றல்பற்றி யுயிர்தானுஞ் சிவானுபவம ஒன்றினுக்கு முரித்
தாதற் கிழுக்கில்லை யென்பதாம்.

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பன் என்பது முதலாகக் கூறு மவ்வாதிகளை மேலே மறுத்தவழி யவர்கூறு மாசங்கைகளை முறையே பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற் பொருட்டு இவ்வண்ணம் வெவ்வேறு உவமைகளின் வைத்துக்காட்டி யொருங்கு கூறியவாறு.

இவை ஐந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றிற் சைவர்மதம்பற்றி நிகழு மாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தாந்தம் கூறப்பட்டது

☞ ௧௧-௫, ௨-ம், அதிகரண முடிந்தது

பதினோராஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று.

“கரமங்கீராறும்”
என்ற பதினோராஞ் சூத்திரம்
பனிரண்டும் முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட ௩௨௧.

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்.

கஉ—வது அடியவர் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

பேற்பன்னிரண்டாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின்? முன்சொன்ன வுண்மையானு மதன்பின் சொன்ன வுபாயத் தானுஞ் சிவனை யுணர்ந்த ஞாதாக்கள் தமது முதலெனக் கருதிநிற்கு முறைமை யுணர்த்துத னுதலிற்று.

மேல் இந்தச்செய்யுள் என்னுதலிற்றோ வெனின் பிரமா முதலாயினோரால் சிந்திக்கப்படாத பதியை யிந்தச் சீவன்முத்தர் சிந்தித்துக் கண்டு வழிபடுமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிம
லங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ்செறிந்திட், டங்கவர்தந்
திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதி
றைஞ்சி யாடிப்பாடி, யெங்குமியாமொருவர்க்கு மெளி
யோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோ மென்றிறுமாப்
பெய்தித், திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோமென்று திரி
ந்திடுவர் சிவஞானச் செயதியுடையோரே. (க)

(இ-ள்.) செங்கம — செங்கமலம்போன்ற சிவனது சீபாத லத் தாளி மாகிய வாக்கமாகிய சுவானந்தாநு பூதி

ணைகள் சேர வொட்டாத திரிமலங்க ளறுத்து	யைப் பருகவொட்டாது மும்மலங்களையு நீக்கி
ஈசனேசரோ டுஞ் செறிந்திட்டு	சிவனிடத்திலே அன்பைவைத்துப் பத்தியைச்செய்யுஞ் சிவபத்தர்களுடன் கூடியிருந்து
அங்கவர்தந் திருவேடமாலயங்க ளெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி	அவ்விடத்தவர்களினது திருவேடத்தையும் அதற்குச் சமானமான சிவாலயங்களையுங் கண்டவிடங்களெல்லாஞ் சிவனே சாந்நித்தியமாயிருப்பனென்று கருதி வணங்கிநின்று தோத்திரத்துடன் கூத்துமாடி,
எங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோமெ னிருமாப்பெய்தி	எவ்விடத்திலும் யாமே நிறைந்து நிற்கின்றோம் அதனாலே யாவர்க்கும் எளிமையாக அவர்களவசவிருத்தி வாரோம், யாவர்க்கு மேலாயிருப்போமென்று பெருமிதமெய்தி,
இங்ஙன மடியா ரடியா ரடியோமென்று திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடையோரே	இங்ஙனம் பாசநீங்கிச் சிவஞானச் செயலே மேலிட்டிருக்கப்பட்டு நின்ற அறிவினையுடைய ஞாதாக்கள் சந்திரனைத் திருச்சடாமுடியிலே தரியாநின்ற சிவனுக்கு அடிமையோமென்று கருதிச் சஞ்சரியா நிற்பார்கள் எ-று.

தூலலிங்கமாகிய ஆலயமெனவே சூக்குமமாகிய சிவலிங்கமெனப்பெறும்

சிவஞானச் செய்தி புணர்ந்தோரே யென்பது எழுவாய்,
திரிந்திடுவரென்பது பயனிலை.

இதற்குச் சிவஞானபோதம் மத்யகம் பரமேசுரத்து ம
றிக (௧)

சிவாசாரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவஞான சரிதையாகிய பாஃபபத்தி கூறுகின்றது செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரவொட்டாத திரிமலங்களை றத்து - சிவானந்தத்தை யநுபானுபவமாகப் பொருந்துவதற்குத் தடையாயிருக்கிற மூன்று மலத்தையு மொழித்து.

ஒழிக்குமாறியாதோவெனின்? ஆணவமல் சத்தியானது, மோகம் மதம் ராகம் * விஷாதம் தாபம் — சோஷம் † வைசித்திரியம் எனவேழுபேதமாம். இந்த வேழின் வசமாகாதிருக்கை யாணவ மலத்தை நீக்குதல்.

அவையிற்றுக்களைப் பொருளில் வருவன, மோகமானது § வனிதையா முதலான விஷயங்களிலே வுதிக்ஷேம விசாரியாமற் பொருந்துதல்.

மதமாவது முன்சொன்ன வனிதையாதி கிட்டினவிடத்திலே இந்த வனிதைகளைப்போல வொருத்தருமில்லை இவளே தேவவனிதையென அபிமானம் பண்ணுவது

ராகமாவது அந்த விஷயத்திலே மேன்மே லாசையைப் பெருக்குதல்

விஷாதமாவது அந்த விஷய விரகத்திலே மெத்தவுந் துக்கப்பட்டழுத்தல்.

தாபமாவது மனந்தபிக்க வாற்றுதல்.

சோஷமாவது விரகாதிக்கியத்தினாலே தேகத்தில் ஜ்வரமும் பொறுக்கப்போகாத தாபமுமாவது

வைசித்திரியமாவது இந்த ஸ்திரீ யித்தவுரவின்முறையார் இதமாய்ப் புசிக்கு மன்னமுதலான பொருள்கள் பூமி இதெல்

லா முண்டாச்சுது, ஆகலா லொருகுறையு மில்லேலாம், இவைக ளெல்லாத்துடனுங்கூட வென்னை ரக்ஷிக்கிறவர்களாமென றிது முதலான பல சிந்தனைகளைப் பண்ணுவது வைசித்திரியம

மாயை பொயயை மெய்யெனனுமபடி மயககறிவைப பண ணுவது தேகாதி பிரபஞசமெல்லாம பொயயென றறி லபிமா னமவிட்டுச சிவனிடத்தி லபிமானமபண்ணுதல மாயை நீககு தல் தனககும பிறர்க்கும் ஸ்வதந்திரமில்லை சாயாணமாகளு ககு மீஶ்வராபரதந்திரா யானசெய்தா பிறசெய்தா னொ னறுஞ சுட்டுத லொழிதல் கனமம நீககுதல் இதற்குச சமமதி

ஶைவாஸ்த்ரிவிதா ஜ்ஞேயா ஶோதகாஶ்சாபி ஶுத்த
யா | ஸாமான்யாஶ்ச விஶேஷாஶ்ச விஶேஷாஶ்ச ஸ
ந்த: || மைவிஶ்ரம் ஶிவஸமூஷாம் ஶிவார்ஜாநாம் ப்ரக்
ரிதம் | யஶ்விந்து ஸமத்ரிர்த்ரேநா ஶோமோஜ்ஞாநமேதா
ப்ரம் மநாக்ஷேஷு || ஸமோஞமுக்தி விப்ரேதா வஜ்ர
வஜ்ர விஹாமதா: | ப்ராப்த ஶிவஸ்ய யே நஸ்ஸ
க்திநாஸ்ரா: பராம்மநா: || க்ஷிப்ராம்பரெ யமைமெக்தி
ஸஶத: பரிபேதெத | தஹஸோவ விஷ்ணஸ்ம் பா
ஷ்ப மொசநதாயத: || ஸவிஷாமேஷா ஶைமொநாஶ ப்ரா
ணிநா ஶக்தி: பத: | தத்ஸ்யாவோ ஸவேஹஞ: ப்ர
மொஹாத்ரக்தி விஸ்ரா: || ஸதாப ஜக்திவிப்ரேதா ஶ
மிஶாமேஷா ஸமேவத்தத: | ஶபாத்ரதா யஹாய ஸா
நமொத்ரீவ ஸஷ்டஸாரம் || வஷஷம் யஸ்மியம் ஷாரப்ர
ஶ்ரூஷணெயஷ ஸநுஶஷி | க்ரதாமெஷராமம ஶைதாயஶா

க்ஷத்ராதாநாஞ்ச ஸர்வேஷாம்|| ஸ்வஸ்வவர்ணோசிதாத்மநா
விஜ்ஞேயநந்ந மாப்நோதி| நாநாஜாதி ஸமுத்பந்ந
ஜீவாஸ்வேஷ்டாத்மநா ஸாஜ்ஞ்யா:|| ஸர்வே தேஷாம்
ஜாதிர்ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாதவ்யா வதாநந்நம்|

ஏசகேசரோடுஞ்சேர்ந்து - இவ்வாறு மும்மல சம்பந்தங்களை நீங்கின சிவபத்தருடனேகூடி,—

அங்கவர்தந்திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி - சிவபத்தர்களுடனே கூடினவிடத்து அவர்களுடைய ஜாதியையுங் குணத்தையும் விசாரியாமல் சிவனுடையாளமாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரித்தபோதுகளைக் கண்டமாத்திரத்திலே அஞ்ஞானத்தையறுக்கு மரனிவரென்று பாவித்துஞ் சிவனுக்காலயமாகிய சிவலிங்கங்களைச் சிவனென்று பாவித்தும். அடைவே தொழுதிறைஞ்சி என்றது சத்த + புனருத்தியாராமல் சொன்னது இருவகையையுந் தனித்தனியேயென்றிதன்பொருள் —

பாடியாடி - சிவானந்த மேலீட்டினால் சிவனைப்புகழ்ந்து பண்ணுடனேபாடிக் கைகொட்டிக் கூத்தாடி,—

எங்குமியா மொருவர்க்குமெளியோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோமென இறுமாப்பெய்தி - பூலோக முதலாய்ப் பிரமலோக பரியந்தத்திலும் மனிதர்முதலாக பிரமா வீறானபேர்க்குளே பொருவர்க்குமிப்பாக தாழ்ச்சியுடையோ மல்லோம் முன்சொன்ன பேர்க்கெல்லாம முயர்ச்சியை யுடையோமென்று தலையெடுப்புடைத்தாய் இவ்வாறுபெற்றார்,—

திங்கண்முடியாரடியா ரடியோமென்று திரிதருவார் சிவஞானச் செய்தியுடையோரே - சந்திரசேகருடைய வடியாராக

கடியோமென றவாக ளோவின பணிசெய்து சஞ்சரிப்பாரகள் சிவஞான சரிதையையுடைய பெரியோரகளென றிகனபொருள.

* விஷாதம்-விசனம, ÷ சோஷம-உலருதல், ‡ வைசித்திரியம-ஆச்சரியம, § வநிதை - மடந்தை, + புனருத்தி - இரட்டித்துச சொல்லல

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சமாதி கூடியிருக்குஞ் சமயத்துச சிவோகம்பாவனை புரிதி பணணிய பூசாநமஸ்கார காரிய புத்தி பண்ணுகிறிருந்தாலுஞ சமாதி சலனம வநதகாலத்துச சரியானுட்டானங தாககித தாககிச சமாதிநிலை சாரவேணுமென று பனனிரண்டாஞ சூத்திரத திற படுத்திச சரியை படித்து முடிககினறா

செங்கமலத தாளிணைகள் - ஞானக் கிரியா சத்திகளுமிச சிவத்துவததை,—நிரமலங்க ளறுதத - தேகததி லிமிதங்ளுசெறிது சேஷித்து நிறகத் தீட்சா சுத்தி பண்ணிக கொணடு,— சிவஞானச் செய்தியுடையோர் - நிர் விகறப சமாதி நீஙகிச் சவிகறப சமாதி சேர்ந்தோா.

மற்றையவெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தினும் பதினொராஞ்சூத்திரத்தானும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன் பெற்றோர்க்குச் சீவன்முத்திநிலையின் விளைவுமியல்பு உணர்த்தக் கூறுதறகெழுந்தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

பற்றறக் கழிந்த மும்மலங்கள், விளக்கற்றம்பார்க்கும் இருள்போல, அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான், அவற்றை யஞ்சிய பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரோடு பயிறலும், பயிற்சியிற்பெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக் கண்டு வழிபடுதலுமுடையராய், இப்பேறு பெறமாட்டாத சிறுமையும் பெற்றுற்ற பெருமையும் நோக்கிக் கனிந்து வாழ்தல், சீவன்முத்தர்க்குரிய வியல்பென்பதாம்.

ஒட்டாவென்னும் பெயரெச்சமறை ஏதுப்பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முதற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொன்ன வுண்மையாலும் பின் சொல்லிவந்த வுபாயங்களாலும் சிவனைப்பெற்ற ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் பிராரத்தம் புசித்துப் பின்பு பரமமுத்தி யடையுமளவாக விருந்த தேகத்தோடு கூடிநிற்கிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிமலங்கள் உற்று - சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற சிவனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைச் சென்று பொருந்தவொட்டாத ஆணவ மாயை காமியமென்னும் மும்மலங்களையு மறந்து,—ஈசனேசரோடுஞ் செறிந்திட்டு - பரமேசுரன் [illegible] மிகுந்த பத்தியையுடைய சிவபத்தர்களுடனே கூடி,—அவர்தந் திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி - அப்படிச் சிவனி

டத்திலே கிருபையுடையவர்கள் திருவேடத்தையுந் திருக்கோயில்களையும் பரமேசுரனென்றே கண்டு கும்பிட்டுத் தண்டன் பண்ணிச் சந்நிதியிலே கூத்துமாடிப் பாட்டும்பாடி,—எங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோம் - சுவர்க்கம் நரகம் பூமியென்று சொல்லப்பட்ட எவ்விடத்திலு முள்ளவர்களொருவர்க்கு நாம்பயப்படுவோ மல்லோம்,—யாவர்க்குமேலானோம் - சாவார்க்கு மேலான சிவனுக் கடிமைப்பட்டுச் சாவார்க்குமேலானோம்,—என்றிறுமாப்பெய்தி - இந்த வழிபாட்டினாலே பிழைத்தோமென்கிற விறுமாப்பைப் பொருந்தி,—திங்கண்முடியாரடியா ரடியோமென்று திரிந்திடுவார் சிவஞானச் செய்தியுடையோரே - சந்திரசேகரனுடைய வடியாருடைய வடியோமென்கிற இந்தத் தன்மையை மகத்தாகச் சொல்லிக்கொண்டேகும் வியாபாரியார் நிற்பார்கள் சிவஞானமாய் நிற்கிறவர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, ஜீவன்முத்தராயுள்ள சிவஞானிகளுக்கு முன்பு மலத்திரயங்களோடுகூடி வந்த வாதனைகளாகாதென்றும் மனத்தினாற் சிந்திக்க வொண்ணாத சிவனை மனவாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்து வழிபடுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிமலங்க ளறுத்து - செந்தாமரை மலர்போல் விரிந்து விளங்கிய திருவடிகளிணையவொட்டாத் தியாத்தலைச் செய்விக்கும் பற்றாகச் சூழ்ந்த மும்மலங்கள் விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருள்போல அறிவற்றம் பார்த்துநிற்பன ஆகலா னவற்றை யஞ்சிப் பரிகரித்தலும்,—நேச னேசரோடு செறிந்து - பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய

ணைப்போடு பயிறலுமா,—அங்ஙனமாதல் திருவேடம் ஆலயங்க
ளெல்லாம் - பயிற்சி நிலைபெறும்படி யவர்தந் திருவேடத்தையுஞ்
சிவாலயத்தையும்,— அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்
பாடி - அரனெனவேகண்டு வழிபாடியற்றி யானந்தமேலீட்
டா லாடல் பாடல்களைச் செய்தலு முடையராய்,—எங்குமியா
மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோம் யாவர்க்கு மேலானோ மெ
ன்றிறுமாப் பெய்தி -இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையை
நோக்கி யெவ்விடத்துள்ளார்க்கும் யாமெளியராகவின்றி யக்
திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றமைபற்றி யாவர்க்கு மேலா
னோ மெனக்களித்தும்,—இங்ஙன முடியா ரடியா ரடியோ
மென்று திரிகுவோர் - திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றவரது
பெருமையைநோக்கி யவர்க்கடிமையென வாழ்ந்தும்,—சிவஞா
னச் செய்தியுடையோரே - சீவன் முத்தர்க்குரிய விலக்கணம்

இச்செய்யுண் முதனூற் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல
முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

—

☞ கஉ-சூ, க-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவன் சர்வவியாபியா யிருத்தலாற் சிவபத்தர்களிடத்
தன்பு செய்யு முறைமை புணர்த்துகின்றார்.

ஈசனுக் கன்பில்லா ரடியவர்க் கன்பில்லா ரெவ்வு
யிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லார், பேசுவதெ
ன்னறிவிலாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற் பிறப்பினொடு
மிறப்பினொடும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ, யாசையொடு மர

னடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்கரும முன்கரும
மாகச்செய்து, கூசிமொழிந் தருணஞானக் குறியினின
று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே. (உ)

(இ-ள்) ஈசனுக் கன்பில்லா ரடி யவர்க் கன்பில்லார் — சிவனிடத்திலே நிறைந்த பத்தியில்லாதவ ராகிலவன் தடியார்களிடத்திலும் பத்தியற்றவர்களே! அஃதென்போல வெனனில்? யாதாமொருவர் மனைவியிடத்தில் மிகுந்த விருப்ப முண்டாகில் அவள் பிள்ளையிடத்து மிகுந்தவிருப்ப முண்டாம், அவளிடத் தாசையில்லாவிடத் தப்பிள்ளையிடத் தாசையில்லாத வாறுபோல

வெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்கு மன்பில்லார் — எல்லாப் பிராணிகளிடத்துங் கிருபையற்றவர்கள் தம்மனதிலு மன்பற்றவர்களே!

பேசவொண்ணறிவில்லாப் பிணங்களாம் — சிவன் சர்வான்மாக்களிடத்தும் வியாபித்து நிற்கிறானென்கிற கருத்தில்லாதவர்களிடத் தன்புசெய்யாத பிணங்களுக்கு நாமென்னபுத்தி சொல்லப்போகிறோம்.

இணங்கிற்பிறப்பொன்று மிறப்பொன்றும்பிணக்கிலே விழுந்து — இவர்களறிவில்லாத மூடராதலா லவர்களைச் சேர்ந்தால் ஜனன மரணங்களிலே விழுந்து வியோகமாதலா லவர்களிணக்கத்தை யாகாதென் றவாத்து நீவிலோயாக

ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்கரும முன்கரும மாகச்செய்து — விருப்பத்துடனே மெய்யன்பைப் பொருந்திச் சிவனடியா ரெப்பொழுது மந்தப்பரத்தைவிட்டு நீங்கா திருப்பர்களாதலா லவர்க ளடியாரைக்கூடி யவர்கள் கருமத்தை யுன்னுடைய கருமமெனக் கருதிப் பணியிட்டுக்கொண்ட வடிமையைப்போல அவர்க

ளேவுதற்கு முன்னே யறிந்ததனைச் செய்து முடித்து,

கூசிமொழிந்து — நாயினாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய லாமோ வென்று மனதிற் சழக்கையறுத்து,

அருண்ஞானக் குறிப்பினின்று — அந்த ஆசிரியராலே யுணர்த்தப்பட்ட நிட்டையைப் பொருந்தி நின்று;

கும்பிட்டுந் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே — எவ்விடத்துஞ் சர்வவியாபியாய் நின்ற பொருளைக் குறித்துக் களித்துப் பரமானந்தத்துடனே பொருந்திக் கும்பிட்டுத் தண்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரிவாராக எ-று

தமக் கன்பில்லாரென்பது, தாமுபயநெறி கருதாமைபற்றியது.

அடியார் - சிவஞானிகள் சிவஞானிக ளடியாரென்றது பொதுமைபற்றிச் சிவபத்த ஜங்கமங்களைக் கூறியது

இதற்கு மதங்கம் ஞானரத்நாவலி சைநிய விசுவத்து மதிக. (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேனிதனையே திடம்பெறக் கூறுதல்.

அடியவர்க் கன்பில்லா ரீசனுக்கன்பில்லார்-சிவனடியாரிடத்தில் பத்தி யில்லாதபேர் சிவனிடத்திலும் பத்தியில்லாத பேர்களே! சிவனடியாரிடத்தில் பத்திபண்ணுமல் சிவாலயத்திலே பத்திபோலச் சிலர் செய்தாலும் மதுவைப்பிரயவளப்பின பொருட்டான ÷ கபட்டியமான பத்தியே மாகேஸ்வரர்கடத்திலே பயபானம்பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசைபண்ணினும் பயனில்லை.—

கர்மணே—ஷாம் ஸித்யஸாத்யா தம் ஜ்ஞா ...
வ வ் ஜம்ஜ்ஸ்யா வஸா நேத ஸ்யாவம் நிஷ்டம் ஹவேஷு

எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்கு மன்பிலார் - எல்
லாச் சீவன்டத்திலுந் தயை யுண்டாயத் தம்மைப்போல் விசா
ரித்தபோக்கே சனன மரணமாகிய கடலிலே நின்றுங் கரையே
றவன்புடையவர்கள், இதில்லாதபோக்கள் தன்னிடத்திலே யன்
பில்லாதபோக்களே,— பேசுவதென் - அவர்களை நான்சொல்லுவ
தென்ன,— அறிவில்லாப் பிணங்களை நாயினங்கிற பிறப்பிலேறு
டுமிறப்பிலேறு பிணங்களேவாயினர் - அறிவில்லாதபடியினாற
பிணங்களுக்கொத்த போக்களுடனே காங்கூடிப் பிறப்பிறப்புக்
கேதுவான தாமங்களைப் பண்ணும்படிக்குச் சொல்லிக் கலகம்
பண்ணுவார்கள் ஆகையா லவர்களுடனே கூட்டரவை நீத்துவிடக்
கக் கடவை.— ஆசைபோடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்
டவர் கரும முனக்கருமமாகச் செய்து கூசிமொழிக் கருணைஞா
னக் குறியின்று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரி
யே - மிக்கநேசத்துடனே சிவனடியாரையு மவர்களையற செ
யவாரையும் பெரிக்க தவர்க்கு வேண்டுங்கருமமே யுனக்கு வேண்
டுங் கருமமாகச்செய் தவர்களுடனே பேசுங்காலத்து மவர்க
ளைச் சொல்லும் பூசிய வசனமு முன்னைச்சொல்லும் நைச்சிய
வசனமும் முன்னைச் சொல்லும் + நைச்சியவசனமும் தப்புதோ
வென்றங் கூச்சத்துடனேபேசி யாசாரிய ரருளிச்செய்த ஞான
நிஷ்டையிலே நின்று மெவ்விடத்திலுஞ் சிவமேகண்டு தண்ட
னிட்டுக் கைகொட்டிக் குணங்கக் கூத்தாடித் திவாறு சஞ்சரிப்
பாயாகவென் றிதன்பொருள்.

— காபட்டியம்-வஞ்சனை, + நைச்சியம்-அடக்கம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதுவுமது.

ஞானச் சுருதியினின்று தாசோகம் பாவனை தாக்கச் சரி யை பரிக்குமிடத்துஞ் சிவோகம் பாவனை ஞானத் திருத்துச் சரி பயவொன்று தாற்பரியம்

மற்றைய வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கழிகாமத்தராயினார்க்கு, அதற்றொடர்புடையார் நினைக்கும் அக்காமப்பையைக் கூழ் வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அவர்கட் கழிபே ருவகையும், அல்லாரதிணைக்கும் அதனைப் பாறச்செய்யுங் கிளையா தல்பற்றி அவர்கண் வெறுப்புமிகுதியும் உளவாமாறுபோல, மா ருத சிவானுபவ மருவிக்கொண்டு அரன்மலரடிக்கீழிருக்கப்பெ ற்றார்க்கு, அதனை வளர்க்கு நீர்மையராகிய வத்தொடர்புடை யாரோடணங்குநர்கண் உவகைமிகுதியும், அதனைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய பிறரோடணங்குநர்கண் வெறுப்புமிகுதியும், இயல்பா னுளவாமென்பதாம்.

விதிமுகத்தாற் கூறினார், சுவைப்பொருட் டுண்ணப்படும் பால் மருந்துமாமாறுபோலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துத ற்கு

முன் வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்

காமுகனுமாகுனொருவன் ஒரு வனிதையிடத் தன்புடைய னென்பது அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழு மனமினவு பற்றி யே தெளியப்படும். அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடி

யவரைக் கண்டு நிகழு மன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாக லான் அடியவர்க் கன்பிலவழி யீசனுக் கன்புடையார்போலவா முருகல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லையென்பார் அடியவர்க் கன்பில்லா ரீசனுக் கன்பிலரென்றும், எவ்வுயிர்க்கணு முள னாகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்பு பற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடுமென்பார் ஈசனுக்கன்பில ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களி லன்பி லவர்தா தாமுயிர்க் குறுதி செய்துகொள்வா ரல்லரென்பார் தமக்கு மன்பில்லாரென்றுங் கூறினார்

“அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்” என்புழித் தம்மென றது உடம்பை நோக்கியாகலின், அஃதீண்டைக்கு முரணாமை யறிக

இத் திருமறை முகத்தால் அடியவர்க் கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க

அவர்க்கு முன்கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைந்து தன்னறிவு செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருண்ஞானக் குறியி னென்றார்

கூசுதல் அவருயர்வுந் தன்னிழிபும் நோக்கி நிகழ்வது

கும்பிடுதலுங் கட்டியணைதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகையிகு தியி னிகழு மெய்ப்பாடு.

இதனானே இரண்டாங்கூறு தெரித் துணர்த்தப் பட்டது.

முதற்கூறு செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத இ ம்மலங்களொன் றுண்டே யுடம்போடு புணர்த்தோதி வலியுறுத் தமையின், வேறு கூறிற்றிலர்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நீவிர் முதலாயுள்ளவர்கள் சிவபத்த ரல்லாதவருடன்

கூடலாகாதென்றுஞ் சிவபக்தர்களுடனே கூடவேண்டுமென்று மருளிச்செய்கிறார்.

ஈசனுக்கன்பில்லா ரடியவர்க்கன்பில்லார் - பரமேஶ்வரனிடத்தப் பத்தியில்லாதவர்கள் சிவனுடைய வடியாரிடத்திலும் பத்தியில்லாதவர்களா யிருப்பார்கள். இதன்றியும்,—எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார்-சர்வாத்மாக்க ளிடத்திலு மான்ம இரக்கமு மவர்களிடத்தி லுண்டாகாது,—தமக்கு மன்பில்லார்-முன்சொன்ன விடங்களி லன்புடையவர்கள் தங்களுக்கும் பிழைக்கலாம், அது வில்லாததுகொண்டு தங்களுக்குந் தாமுங் கிருபையில்லாதவர்கள்—பேசுவதென் னறிவில்லாப் பிணங்களை - இப்படிச்சொத்த அறிவுகெட்ட பிணங்களை யென்னென்று சொல்லுவேமம—காமிக்கிற பிறப்பிலும் பிறப்பிலும் பிணங்கிடுவாயிடில் - காமவர்களுடனே கூடில் மைச்சுப் பிராணனுய்கிற்கிற சத்தியத்தைத் தரிசியாத வண்ண மயக்கத்தைச் செய்து ஜநநத்திலு மரணத்திலு மாறிமாறி வருகிற துக்கத்தை யுண்டாக்குகிற புத்திர மித்திர களத்திராதிகளோடுங் கூடுதலை நீக்கிவிட்டு நீங்கி,—ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரையடைந்திடுக - விருப்பத்துடனே கனவிலு நனவிலுஞ் சிவனையல்லது மற்றொன்றையு மறியாத சிவனுடைய வடியார்களுடைய வடியார் திரட்சியிலே கூடிக்கொண்டு,—அவர்கரும முன்கரும மாகச்செய்து - அவர்க ளருளிச்செய்த பணிவிடையை யுன்னுடைய காரியமென்று பிரியத்துடனே செய்து,—கூறிமொழிந் தருள்ஞானக் குறியினின்று - அப்படிச் செய்தே யாவசெய்தேனென்னுஞ் சுதந்தரமற்று அந்தச் சிவபக்தர்களைப்போல நீயுஞ் சிவனுடைய காருணியமாகி சிவஞானத்தாலே சத்தியத்தைத் தரிசித்து அந்த நிலையிலே நின்று,—கும்பிட்டுத்தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித்திரியே- அந்தச் சிவபக்தர்கள் திருக்கூட்டத்தைத் தண்டனபண்ணிக்

கையுங்கொட்டிக் கூத்துமாடித் திரி, அப்படிச் செய்தாலாச் சித்திமான கன்மம் பொருந்தா.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧௨-சூ, ௨-வெ "மறப்பித்தத் தம்மை மலங்களில் வீழ்க்குஞ், சிறப்பில்லார் தந் திறத்துச் சேர்வை—மறப்பித்துப், பத்தினைத்தாய பரனுணரா வின்றுணரும், மெய்த்தவரை மேவா வினை" என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இஃதுந் சொல்லியது, ஞானவான்களாயுள்ள சிவபத்தர்களோடுகூடி பிரபஞ்சத்தாருடனே முன்புகூடி வந்த வாதனை பொழியவே ஆகாமிய மியாகளுக்கு கேருகென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாமுகனுவா ஒருவன் ஒருவனிடத்து அன்புடையனென்ப தவனோக்கலைக்கணநிழ் நிகழு மன்பினளவுபற்றியே தெளிப்படும், அதுபோல ஈசனடியவரைக் கண்டுழி நிகழு மன்புடைமை பற்றியே, ஈசனுக் கன்புடைமை தெளியப்படுமாகலான்,— அடியவாக் கன்பில்லா ரீசனுக் கன்பிலலார் - அடியவாக் கன்பில்வழி யீசனுக் கன்புடையார்போ லொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லை,— எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் - எவ்வுயிர்க்கணு முளனாகிய ஈசனிடத்து அன்புடையாரக்கே யத்தொடர்ப்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடும்,— தமக்கு மன்பில்லார் காம்பேசுவதென - இவ்விடங்களினன்பில்லார் தம்முயிர்க் குறுதிசெய்து கொள்ளுவாரல்லாராகவி னதனை நாஞ்சொல்லுவதென்னை, கழிகாமத்தாராயினு ரக தொடர்புடையார் நினைக்கும் அககாமப் பைங்கூழை வளாக

குரோதல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையாமாறுபோல அர னடியாரடியாரை யடைந்திட்டவாகரும முன்கருமமாக ஆ சையுடன்செய்து - மாறுதசிவானுபவ மருவிக்கொண்டரனம் லரடிக்கீழிருக்கப் பெறுவார்க்கு அக்கவளாகத் தீரமையராகிய வத்தொடர் புடையாரோ டிணங்கி யவர்பணியை யுன்பணியா கவே தற்போத முனைத்தலின்றி விருப்பத்துடன் செய்தற்க உவகை மிகுதியும் காமுகரல்லாதார் திணக்க மதனைப்பாரசெ யும் கலையாதல்பற்றி யதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோ ல,—அறிவிலாப்பிள்ளைகளோடிணங்கிற்பிறப்பினுமிறப்பினும் பிணங்கிடுவா விடுக - அக்கைகெடுக்கு நீரமையராகிய அறிவில லாரோ டிணங்கிற் பிறப்பிறப்பிற் படுத்துவராதலி னதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியும் உளவாம், அதனைவிட்டு நீங்கி,—கூசிமொ ழிந் தருணஞானக்குறியின்று - அடியாரதுயாவு முனதிழிவு நோக்கிக் கூசி நயமொழி கூறிச் சிவஞானத்தா லிரண்டறவத் தவித நிலையினின்று,—கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடி த் திரியே - அவ்வுவகை மிகுதியாற் கும்பிட்டுக் கைகொட்டிக் கூத்தமாடித் திரிவாயாக வென்பதாம்.

இதனானே இரண்டாங்கூறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது முதற்கூறு செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமல ஙசளென வாண்டே யுடம்பொடு புணர்த்து ஓதி வலியுறுத்தமை யின் வேறு கூறிற்றிலர்.

கஉ-சூ, உ-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவன திருவேடத்தாரை புண்டாக்கிச சர்வாணமாக கலையு மீடேற்றுகையின்பொருட்டோர சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றார்

அறிவரியான் றனையறிய வாக்கையாகி யங்கங்கே
யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற்,செறிதலினாற் றி
ருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ் சிவோகம்பா விக்கு
மத்தாற் சிவனுமாவர், குறியதனை விதயத்தே யரனைக்
கூடுங் கொள்கையினா லவனவர் குறியொடுதா மழியு,
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்று நேசத்
தாற் றொழுதெழுமின் பாசத்தார் விடவே. (௫)

(இ-ள்) **அறிவரியான் றனையறிய வாக்கையாகி** ஆன்மாக்களுடைய மனோவாக்குக் கெட்டாத சிவன் றனது காருண்ணியத்தாலே யாவருந் தன்னை யுணர்ந்து வழிபடும்பொருட்டு மாயாகாரிய மாகிய வுடலை யெடுப்பித்து,

அங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்து எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம யோனிபேதங்க டோறு மவ்விடத் தவ்விடத்திலே யான்மாக்க டோறு முயிர்க்குயிராய்நின் றதற்கதற்கேற்ற ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து நிற்றலால்

அருளாற் செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் சிவன் றன் றிருவருளா லவ்விடங்கடோறும் வியாபித்து நிற்கிறத்தினாலே யவனது வேடமாகிய திருநீறு முருத்திராக்கமுந் தரித்திருக்கு மடியார்களையுஞ் சிவனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்படும். அஃதன்றி,

சிவோகம் பாவிக்குமத்தாற் சிவனுமாவர் சோகம் பாவனை பண்ணும்பொழுது அத்துவிதமாகப் பாவிக்குமதனாலே இந்த ஞானவான்களைச் சிவனென்று சொல்லப்படும். அஃதன்றி,

குறியதனுலி னயந்தே யானைக் கூடினகொள் கையினு லவனு வா

ஆசாரியன காட்டின குறிவழியே நின்று தந்த மிருதயங்களிலே சிவனை யந்தரியாகமாகப் பூசித்து முடிவிலகட கோதண்டத்தானத்திலே சிவயோகம பிரபஞ்சத்துக கொண்டிருந்த கோட்பாட்டினலும சிவனுகியே நிறபாாகள்.

குறியொடுநா மழியு நெறியந்து சிவமேயா ய் நின்றிடுவா

இப்படிப் பலவாகத் தாம் குறித்துக்கொ ணடு நின்ற குறிப்புக்களுங் குறிக்கறியும புத்தியாதிகளும சேர விலயஞ்சைப் பொருந்தி னவிடத்து இட்டையப பொருந்தி நிறகிற வழிபாட்டினலும சிவமேயாய் விடுவா

எனருல்

இப்படி பேதங்கள் பலவாகக் காட்டுகை யினுற திருவேடத்தாரையே டணிக அஃ தெதகாரணத்தா லெனில?

நேசத்தாற் றொழுதெழுமின பாசத்தாள விடவே

பாசத்தாள விடவே நேசத்தாற் றொழு தெழுமின எனப் பதமாறுக. யாதாமொரு வ ரொருவனை வீட்டிற் களவுகொள்ளக் கரு தமவனை அவனை வீட்டுத் தாழுக்குப பொடிப் போட்டுத்தி யதனை விடுவிக்கு மாறபோல,

இந்த வரனமாக்களையுஞ் சிவனை முத்தி யடைவிக்கைக்கும் பொருட்டு இவர்களை வணக்கஞ்செய்யவே யுனனைவிட்டு நீங்கவொட்டாம லிருக்கிற அஞ்ஞானமாகிற கபாடத்தைப் பந்தித்திருக்கிற பாசமாகிற தாள கழனறு நீங்கி யதுபோகவே பிரகாச முணக் குணடாம. எ-று.

இரண்டா முருபு களாமுருபாய் மயங்கிற்றென வறிக.

இதற்குக் காமிகமென வறிக. (௩.)

சிவாக்ரயோகியுரை வருமாறு.

—o—

மேலந்தச் சிவபத்தர்களிற்கு [illegible]மையாற சிவனெனவே வழிபடுகவென்று கூறுகின்றது.

அறிவரியான றனையறிய வாக்கையாக்கி யங்கவர்க்கே யுயிராகுயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - பாசவறிவாலும் பசுவறிவாலும் மறிதற்கரிதாகிய சிவன் றன்னை யுணருமாறு தவமபலனும் தேகத்தையும் தபோவேஷத்தையுங் கொடுத்து அந்த தேகத்தில் ஜீவான்மாக்களிடத்திலே பரமான்மாவாக நின்று சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக் கருணையினாலே பிரிவறப் பொருந்துகையினால் சிவனுடைய வேஷத்தைத் தரித்த தேகம் சிவனுடைய திருமேனியேயாம். இது ஞானசரியை பண்ணுமவரைச் சொன்னது —சிவாகம பாவிக்குமதனாற் சிவனுமாவர் - பூதசுத்தியானந்தரம் சிரீகண்டாதி மாதிருகை பஞ்சமபிரமஷடங்க காஷடத்திருமந்த கலா வியாசங்களைப் பண்ணிச் சிவோகமென்று பாவனைபண்ணுமதனாற் சிவபாவனையும், உமையினாற் ஜீவபாவனையு முடையவர்களாவர்கள். இது ஞானத்திற் கிரியாவானைச் சொன்னது —குறியதனாலிதயத்தே யரனைக்கூடுங் கொள்கையினாலவனாவா - அஷடகலாப + பிராசாதத்தை இந்தயாதியாகப் பிரம்மாதி காரணத் தியாகக்கிரமத்திலே துவாதசாந்தமாகிய உன்மனை சத்தி சகிதரான-அகாசிருதனை வேறறப் பொருந்து முறைமையினாலந்தப் பரமசிவனாம். இது சிவஞானயோகியைச் சொன்னது —அறிவொடு தாமழிவு கெடுதலாற் சிவமேயாய் நிற்பவர - ஞாதுரு ஞானஞேயமென்னு மூன்றும் மழுவதினாற் ரோ சத்தி சிவாணமா வென்னும் பேதமறச் சிவமேயானவ ரேகாந்தே றறம். தேறறமாவது, சிவனேயல்லது ஜீவபாவனை சறறமில

லை யென்றது,—என்றால் - இவ்வாறு ஜீவன்முத்தரான போதக
ளை சிவனேயென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலே,—இங்
சத்தாரமொழுந்தபின் பாசத்தாரவிடவே - சிவனைப்பணி மிருந்
த வனயினாலே நீ வணங்கி வழிபடு, உன்னைப் பந்தித்திருக்கும்
பாசங்களானது நீங்கிவிட

பாசத்தா ரென்றது இழிவின் வந்த உபாதியினை வாயப்
பாடு

ஏகார மீற்றசை

+ ப்ராசாதம-உபபரிகை, — அநாசிருதர்-ஒன்றையும்பொ
ருந்தாதவர்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவோகம் பாவனை பண்ணு மவர்களுக் தாசோகம் பாவ
னை சத்தருவாலும் பராக்குற்ற போது பாவனை பலிக்கு மு
பாயம் பண்ணலாமென்று படிக்கின்றார்

சிவோகம பாவிக்குமதனால - அறியாமை யறிவகற்றியெ
னும் திருவிருத்த முதலியவற்றிற் செப்பியபடி சிவோகம பாவ
னை பண்ணுதலால் பாவனா சாமர்த்திய மில்லாத போது,—குறி
யதனுக்கியதே யானைக் கூடின கொள்கையினாலே - இருதய கம
லத்துற நிராகிருதி சாதாகிருதி சதாசிவாகிருதி முத்தற சகள நி
ட்கள சகள சாகாரத் தன்மையினுற சிவனைத் தியானிக்குஞ் செ
யதியினாலே,—அவனுவர் - சிவ சமான சாதிசயனுவர்,—கு
றியொடு தாமழியும் நெறியதனால்- நிராகார சிவ சமாதியில்,—
சிவனேயாய நின்றிடுவர்-சிவனைப் போற் சிவனுவர்.

மறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வேடத்தாலும் பாவனையாலுஞ் செயலாலுந் தன்மையாலு ந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக்கிட த்தலின், அதுபற்றி யவரை அரனெனவே தேறி வழிபடுக, ஏனை ய பாசப்பற்றுடையார் தம் பற்று, விட்டொழிதற் பொருட்டெ ன்பதாம்.

சிவமாதல் தெளிந்தகோட்டாற்கு வேடமுதலியவற்றோ டொ ன்றேயனையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட் டிக் கூறினார்.

உவ வேடமுடையாரென் றெடுத்துக்கொண் டுரைக்க
பாசத்தார் ஆகுபெயர்

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

ரோ சிவபத்தர்களது திருவேடத்தைப் பரமேசுவரனெ னக் கண்டு வழிபடுகவென் றருளிச்செய்கிறார்.

அறிவரியான் றன்னையறிய யாசனையாகக் - ஆன்மபோதத் தா லியாவராலு மறிதற்கரிய பரமேசுவரன் தன்னை யறியுநிமி த்தமாகத் தன்னுடைய பத்தர்களுக்குத் திருவேடமாகிய தன் து திருமேனியைக் கொடுத்து,—அங்கங்கே யுயிர்களுயிர் யறி வு கொடுத்து - தன்னை யிவர்களறியும்படிக் கிடக்க அவரவ ரிருத யத்திலே யவர்களுக்குப் பிராணனும் நின்ற முறைமையாலே ஞானத்தையும் பிரகாசிப்பித்து,—அருளாற் செறிகின்ற திரு வேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - தனது காருண்ணியத்தினாலே இ வர்களிடத்திலே தான் பொருந்தி நிற்கையால் விசுத்த திருவுருவ ரு சிவனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்படும் —சிவோக

ம்பாவிக்குமத்தாற் சிவனுமாவர் - தானென்பெருமூசலில்லா சாயுஜ்ய சிவனென்று பாவிக்கைபாலியாகலேச் சிவனென்று சொல்லப்படுவர்,—குறிப்பத்துவிதயத்தே யர்ஞ்ஞக்கூடுமு கொள்கையிருவலவருவா - ஆசாரியன் தரிசிப்பித்த வந்தத் தியானத்திருமேல்நின்று தங்க ளிருதயங்களிலே பரமேஸ்வரனை ஏகிபாவம பிரபித்துக்கொள்ளுகிற கோட்பாடுகளாலே சிவனுக்கே நிறடாக்களு—குறியொடு தாமழியுமென்றி யதனுற சிவமேயாய் நின்றிடுவர் - தாம்படிக் கொள்ளுகிற தியானங்களுக் கிடானித்துநிற்கிற தங்களுடைய ஆன்மபோதங்களும பின்பு சேரவழிந்துபோகிற முறைமையாலே ஆன்மபோதரு ஜீவியாம லதச சிவமேயாய் நின்றுவிடுவார்கள் என்னவே யிவர்களிடத்திலே பரமேஸ்வர னிப்படிப் பிரகாசிப்பன், அல்லாதவிடத்தில் நிற்கச்சேயுஞ் சோரணருமனிற்பன்,—என்றால் - வேதாகமங்க ளிப்படியென்று சொல்லுகையால்,—நேசத்தால்தொழுதிடில் பாசத்தாரவிடவே - உன்னுடைய பாசமானது விட்டுப் போம்படி இப்படிச் சொல்லப்பட்ட மயேஸ்வரர்களைச் சிநேகத்தாலே பணிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் கஉ-சூ, க-வெ, "தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தானகொடுத்து, தன்னுணாதத்தாமு விருத்தலா ற—றன்னுணரு, நேசத்தா தட்டா நிகழ்ச தந்திருக்கப்போர், பாசத்தார கின்றும்பதி" என்னுமது கண்டுகொள்க

இதனுற சொல்லியது, மயேஸ்வரரிடத்திலே சிவனை பிரகாசியா நிற்பனென்றும் அல்லா விடங்களி லப்பிரகாசரூப நிற்பனென்றும் ஆகையால் மயேஸ்வரரைச் சிவனுக்கு சுவ வழிபாடுசெய்யவே யிவனுக் குண்டான பாசம் விட்டு நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது,

---

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அறிவறியான் - அசிந்திதரூய்நின்ற பரமபொருள்,—தன்னை யறிய - உலகத்துள்ளார் தன்னை யறிதற்பொருட்டு,—யாக்கை யாகி - திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தன்வடிவத்தைத் தன் அன்பாக்களித்து,—அங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்து - யாங்கணு முயிர்க்குயிரா யறிவினைவிளக்கி,—அருளாற்செறிதலினால் - அருளாற் கலத்தலால்,—திருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - அத்திருவேடத்தானுஞ் சிவமேயாதல் தெளியக் கிடத்தலானும்,—சிவோகம் பாவிக்குமதனால் - சிவோகம் பாவனையானும்,—சிவனுமாவர் - சிவமேயாதற் றெளியக்கிடத்தலானும்,—இதயத்தே குறிப்பதனா லர்ச்சனைகூடுங் கொள்கையினால் - இருதயத்தானத்திலொரு குறியினகண் வைத்து முதல்வனைக் கூடுஞ் செயலானும்,—அரனுவா,—சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலானும்,—குறியொடு தாமழியுநெறி பதனால் - குறியுடனே தாமென்பதொன்றின்றாகிய தன்மையானும்,—சிவமேயா யின்றிடுவரென்றால் நேசத்தானீ தொழுதிடு - சிவமேயாதற் றெளியக் கிடத்தலானும், அதுபற்றி யவரை யானென்னவேதேறி நீ வழிபடு,— பாசத்தாரவிட்டே - ஏனைப் பாசப்பற்றுடையார் தம்பற்று விட்டொழிதற் பொருட்டென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவன் சரவ வியாபியாயிருந்தாலுந் தன்னிடத்
தன் புடையார்க்குச் சாந்நித்திய மாகு
முறைமை யுணர்த்துகின்றது

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே, யு
ருக்கோலி மந்திரத்தா லெனினையு மவர்க்கு முளனங்கு
மெய்க்குமில னியங்குளனென் பார்க்கு, விருப்பாய வடி-
வாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன் மந்திரத்தின் வந்தி
ப்ப னிருஞ்சுரபிக் கெங்கு, முருக்காண வொணாத
பானமுலைப்பால் விம்மி யொழுகுவது போல்வெளிப்
பட் டருளுவ னன்பர்க்கே. (௪)

(இ-ள்) திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே — சிவாலயத்துக் குள் ளெழுந்தருளி யிருக்கிற சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே சதாசிவனென்று கருதுமவர்க்கு அவ்விடத்திற் சாந்நித்தியமாக நிற்பன். திருக்கோயிலுள்ள லிங்கமாயிருக்க அதனைக் கூறுமற்றுத் திருமேனியெனக் கூறிய தென்னையெனில்?

கோயில் தேகமும் அதிலிருக்கும் சிவலிங்கந் தேகியுமாதலாற் கூறியதென வறிக.

சிவனெனவே யென்று தேற்றங் கூறுகையா லந்த மூர்த்தியிடத்திலே வியாபித்திருக்கும் பரமசிவனைக் கூறியதாயிற்று வியாப்பிய வியாபக பாவத்தினாலே தேகத்துக்குந் தேகிக்கும் பேதமில்லையென வறிக.

உருக்கோலி மந்திரத்தாலே நினையுமவர்க்கு முளன அங்கு — வியத்தலிங்கம் வியத்தாவியத்த லிங்கம் அவ்வியத்த லிங்கமென மூவிதமாகக் கூறிய திருமேனியை யதிட்டா சுத்தமாதலாற் சுத்தனுக்கு மாயேயம் பொருந்தாதாகையாற் சுத்தமான மந்திரமே திருமேனியாக

லால் முப்பத்தெட்டுக் கலைமுதலியவற்றால் திருமேனியாக்கித் தியானஞ் செய்யுமவர்க்கு அந்தக் குறியிடமாகத் தானே பிரகாசியாநிற்பன்.

எங்குமில னிவ குளனெனப்பார்க் கு விருப்பாய வடிவாகி — பரிபூரணமா யெங்கும் வியாபித்திருக்கின் றசிவ னெவ்விடத்து மில்லை சாலப்பமுதலிய ஆவாகனாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணுகையா லிங்கேதானே யுள்ளனென் றறுதியிட்டவர்களுக் கவ்விடத்திற்றானே யருச்சித்துப் பிரகாசியாநிற்கும் அஃதென்போ லெனனில்?

இந்தனத்தி னெரிபோல் — தாபரமான வோமுதல னவியீருக மரத்தினை வியாபித்து நிற்கிற அக்கினியானது, அரணியைக் கடையி லேற்றிக் கடைந்தவிடத் தக்கினியானது பிரகாசித்தாற்போலவும்,

மந்திரத்தின் வந்துதிப்பன் — பிராசாத மந்திரோச்சாரணத்தினாலே அவ்விடத்துப் பிரகாசியாநிற்பன்.

இருஞ்சுரபிக் கெங்கு முருக்கா வை வெண்ணாத பால் முலைப்பா லவிம்மி பொழிகுவது போல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பர்க்கே — பெரிய சுரபியினுட கொம்புமுதற் குளம்பீறாகப் பாலானது வியாபித்திருக்கவு மவ்விடத்திற் றோன்றாமற் கன்றுக்கிரங்கித் தானே முலைக்கண்ணிலே யிறங்கி விம்மித்தோன்றிப் பொழியுமாறுபோல அந்தச் சிவனு மன்பர்க்கே யுருகி நிட்களமானவன்றானே பூர்த்திசிக்கு முறைமையு மித்தன்மை எ-று.

இதனாற் றாபர சங்கமங்களிடத்தில் வியாபித்து நிற்கு முறைமை கூறியதாயிற்று. இதற்குச் சூக்குமத்தம் நிசுவாசத்தம் சுப்பிரபேதத்து மறிக. (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவலிங்கத்தை வழிபடு முறைமை கூறுகின்றது

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னைச் சிவனென்றே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் அங்கு—திருக்கோயி லுள்ளிருக்குஞ் சிவலிங்கமே சிவனென்று பாவித்து வழிபடுமவர்க் கந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே சாந்நித்தியம் பண்ணுவன்,—அங்கே மந்திரத்தாலுருக்கொளி யுளனென்ன நினையுமவர்க்குமுளன்—அந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே பஞ்சப்பிரம ஷடங்கமந்திரங்களினாலே யுளனென்று பாவித்த போக்கு மவ்வாறு மந்திரமூர்த்தியாகச் சாந்நித்தியம் பண்ணுவன்,—எங்குமில னிங்குளனென்பார்க்கு விருப்பாயவடிவாகி யிந்தனத்தினெரிபோன் மந்திரத்தின் வந்துதிப்பன்—சிவன் எங்கும் பரிபூரணனென் றறியாமல் மந்தமதிகளா யெங்குமில்லை, இந்த மூர்த்தியிலேயே தனக்குத் தனக்கிஷ்டமான விக்கிரகத்திலே மந்திர நியாசங்களைப் பண்ணி வழிபடக் காஷ்டத்திலே வன்னிபோல வந்து மந்திரத்திலே சாந்நித்தியமாவன். இவ்வாறு பாவிக்கவே,—இருஞ்சுரப்பக் கன்று முருக்காணவொண்ணாத பான் முலைப்பால் விம்மியொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பர்க்கே—பாலானது பசுவினுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருந்தும் பின்னை யோரிடத்தில் காணப்படாமற் றன்னுடைய கன்றைக் கண்டபொழுது முலையிலே விம்மி யொழுகுவதுபோல ஆன்மாக்கள் வாவிலுஞ் சிவனிறைந்திருந்தானேயாயினு மந்திரத்தை வாவிலே பிரகாசித்துப் பக்தர்கள் வேண்டியது கொடுத்தருளுவனென்ற திக்குப் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

யோக சாமர்த்திய மில்லார்க்குத் தியானோ பாய முரைக்கின்றார்

ஸ்ரீகண்ட தேசிகியால் தரிசனங் கொடுப்ப னென்று சித்தாந்தம்

மறைந்த வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பகுத்துணர்தலின்றிச் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவனெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்குச் சிவன் ஆண்டு வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன். அருவப்பொருளாகிய சிவன் ஈசானாதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கோலினுமெனக் கருதி மந்திரந்யாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும், யோகிகளுள்ள மெங்கணு மில்லமாக வாழுஞ் சிவன் இந்த திருமேனியிலுமிருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக் கருதிச் சாத்தியமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும், கடைந்துழித் தோன்றுமெரியுங் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வம் மந்திரங்களா லவரவர் விரும்பிய வடிவாய் அத்திருமேனிகளில் அப்போதப்போது தோன்றிநின்று அருள்செய்வன். அவ்வாறுபோலக் தேசமாயாகக் குறித்தலின்றி அனுமாத்திரையானுண்டு வழிபடு ஞானிகட்கு, கன்றை நினைந்த புனிற்றாவின் முலைப்பால்போல, கருணை மிகுதியால் அவ்வவனே தானாய் எப்போது மாண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன்; ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுகவென்பதாம்.

ஆகலானஃதறிந்து வழிபடுசவெனபது குறிப்பெசசம.
உஙகேயெனபது யாணடுஞ் செனறியையும
மநதிரதகா லுருககோலி யெனமாறுக.
கோலியெனபது பெயா.
உளன உளளம

இலனெனபது இலலெனு மிடப்பெயரடியாகப பிறநத குறிப்புவினைமுறறு

இஙகுமெனனுமுமமை இறநதது தழீஇயிறறு.

அனபாககு விம்மி யொழுகுவதுபோ லெனவே யோகிகட்குக கறககவொழுகும பால்போலெனபது பெறபபடடது.

அனபரெனறது ஈணடு ஞானிகணமேறறு, "அனபரொடு மரீஇ" எனபுழிபபோல

திருவேடஞ் சிவனெனத தெளியுமாறு தொழப்படுவாரது கருத்துவகைபறறிக கூறினா, சிவாலயததைச சிவனெனத தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக கூறினரெனவுமுணாக.

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற சிவலிஙகப பெருமானிடத்திலே சிவன விசேஷமாகப் பிரகாசித்துநிறகிற முறைமை யருளிசசெய்கிறா.

திருககோயிலுள்ளிருக்குந திருமேனிதனனைச் சிவனெனவே கணடவர்ககுச சிவனுறைவணஙகே - அழகிய சிவாலயத்துககுளளே எழுநதருளி யிருககிற சிவலிஙகபபெருமான றனனைச சிவனெனறே யுபதேசததினாலே பதிநதவர்களுககு மவவிடததிற சிவன பிரகாசிதது நிறபன,—உருககொலி மநதிரததா

லே கிரியையுமவர்க்கு முள்ள - அந்தந்த திருமேனியிலே மந்திரங்களாலே திருமேனியாகக் கொண்டவர்களுக்கு மங்கே பிரகாசியாநிற்பன்,—எங்குமிலிங்குள னென்பார்க்கு விருப்பாய வடிவாகி - காணப்பட்ட வெல்லாவுருவங்களுந் தானாயிருக்கச்செய்தே தற்சொரூபந் தோன்றும் நிற்பன். இந்தச் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திற் றோன்றி நிற்பனென்கிறவர்களுக்கு விருப்பத்துடனே யந்தத் திருமேனியி லெப்பொழுது மிருப்பன் அதெங்ஙனெனனில்?—இந்தனத்தி னெரிபோல மந்திரத்தின் வந்துதித்து - காட்டத்தி லுண்டான வக்கினியானது முன்பு காணப்படாமனின்று பின் பிவனாலறியப்பட்ட தோருபாயத்தினா லந்தக் காட்டத்தி லுண்டானாற்போலத் தோன்றி,—இருஞ்சுரபிக் கெங்கு முருக்காணவொண்ணாத பான் முலைப்பால விம்மி யொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவனென்பார்க்கே - பெரிய சுரபிக்குக் கொம்புமுதல் குளம்பீறாக வெவ்விடத்திலும் பால் வியாபகமாய் நிற்பினு மவ்விடங்களிற் பாலினது ஸ்வரூபந் தோன்றாமனின்று முலைக்கண்ணிலே விம்மித் தோன்றித் தாரையாகப் பொழியுமதுபோலச் சிவலிங்கத்திலே பிரகாசியாநிற்பன் அவ்விடத்திலே வழிபடுகிற பத்தர்களுக்கு

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் கஉ-சூ, ச-வெ, "கண்டொரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தி லங்கியே, றுண்டல்போ னின்றங் குளதாமாற—கண்டவுருத், தானதுவா யனருஞா தானதுவாய்த் தோன்றுமே, தானதுவாயக் காணுந் தவர்க்கு" என்னுமதுவு கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, காட்டத்தி லக்கினியானது முன்பு தோன்றாமனின்று ஒருத்தர் ரணிகொண்டு கடைய வவ்விடத்திலக்நி தோன்றிய தன்மைபோல எவ்விடத்திலும் தோன்றுமல்நின்ற சிவனும் பெரியோர்கள் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே

கண்டு வழிபட, அவ்விடத்திற் பிரகாசியா நிற்பனென்னு முறை
மை யறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னை - பகுத்தனாகலின்றி ஆலயத்தெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே,—சிவனெனவே கண்டவர்க்கு - சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்கு,—சிவனங்கேயுறைவன் - சிவன் அங்கே வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன்,—மந்திரத்தா லுருக்கோலினுமென நினையுமவர்க்கும் - அருவப் பொருளாகிய சிவனைச் சாருதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்க முதலிய திருவுருக் கோலினுமெனக் கருதி மந்திரநியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும்,—உள்ளெனக்கு மிலனிங்கே யுளனென்பார்க்கும் - யோகிகளுள் ளெங்கணு மிலமாகவாழும் சிவனித்திருமேனியிலு மிருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக் கருதிச் சாத்தியமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும்,—இந்தனத்தினெரிபோல் பான்முலைப் பால் கறக்கவொழுகுவதுபோல் மந்திரத்தில் விரும்பிய வடிவாகி வந்துதித்தும் - கடைந்தவழித் தோன்றுமெரியும் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வம்மந்திரங்களா லவரவர் விரும்பிய வடிவாய்த் திருமேனிகளி லப்போதப்போது தோன்றி நின்றருள்செய்வன்,—அன்பர்க்கு - அவர்போலத் தேசமாயக் குறிக்கலின்றி யன்புமாத்திரை யாண்டுவழிபடும் ஞானிகட்கு,—மிருகு சுரபிக்கெங்கு முருக்காண வொழுகும் பான்முலைப்பால் விம்மிபொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவன் - கன்றை நினைந்த புனிற்றாவின் முலைப்பால்போல அக்கருணை மிகுதியால் அவ்வன்பர்களுக்கு எப்போது மாண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வானாகலா னஃதறிந்து வழிபடுக வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙன மிலிங்கத்திலேயுந் திருவேடத்தாரையும் வழிபடுமே
வழிபாடு முணர்த்தி ஞானாசாரியனைச் சிவனெனவே
வழிபாடுசெய்யு முறைமையு மூன்று திருவிருத்
தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

ஞானயோ கக்கிரியா சரியைநாலு நாதனறன் ப
ணிஞானி நாலினுக்கு முரியன், ஊனமிலா யோகமுத
ன் மூன்றினுக்கு முரியன் யோகிகிரியா வானறன்றொ
ண் கிரியை யாகி, யானவிரண் டினுக்குரியன் சரியையி
னி னின்றோ னச்சரியைக் கேயுரிய னாதலினாலியார்க்கு,
மீனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே யீசனிவ னன்
றென்று மிறைஞ்சி யேத்தே. (௫)

(இ - ள்) **ஞானயோகக்கிரியா சரியை நாலு நாதனறன் பணி** — சிருட்டி காலத்திற் பரமேசுரன் சிவவியாகமங்களை நாலு பாதமாகப் பிரித்தருளிகாராணு குணமாக வருளிச்செய்தருளுஞ் சிவன கற்பித்த தொழில்களே!

ஞானி நாலினுக்கு முரியன — மேலான பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டித்த ஞானி ஞானம் யோகங் கிரியை சரியையெனக்கூறிய நாலுபாதத்துக்கு முரியவன,

ஊனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியனயோகி — யோக பாதத்தின் வழிநின் றட்டாங்க யோகத்தை யனுட்டித்த யோகி குற்றமில்லாத யோகபாத முதலிய மூன்று பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டித்தற் குரியவன,

கிரியாவான குருவென்கிரியை யாதியான விரவையுடைக் குரியன — கிரியா பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டிக்கு மவன் குரு. கிரியை சரியையாகிய விரண்டினையு மனுட்டித்தற் குரியவன்,

சரியையினின்னே குருவை சரியைக்கேயுரியன — சரியைத் தொழிலினின் றனுட்டித்தவனாதலின் சரியைமாத்திரமே யனுட்டித்தற் குரியவன், இவ்வாறு பேதித்துக் கூறிய தெனனெனில்?

உபாத்தியாய ரானவர் மாணாக்கர் பக்குவத்துக் கேற்கக் கற்பிக்குமாறு போலச் சிவனு மான்மாக்களுடைய பக்குவத்துக் கேற்க நாலு பாதங்களாகப் பிரித்துக் கூறியதென வறிக

ஆதலினுலியாரகத் தீனமிலா ஞான குருவே குருவு மிவனே — ஒவ்வொருவ ரொவ்வொரு பாதத்தினவழி நின்றனுட்டித்தற் குரித்தாதலால் எல்லா பாதமு மனுட்டித்தற் குரிய மேலான ஞானசாரியனு மிவனென வறிக.

ஈசனிவன் குவென்று மிறைஞசி பேதத்தே — இந்த ஞானசாரியனே சிவனெனக் கருதி வணங்கித் துதியுஞ் செய்க எ-று

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்குக் கிரந்தம் வாயவவிய சங்கிதையினு மறிக (ரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் மகேச்வரரை யின்னுரை யின்னா வழிபடுகவெனனு முறைமை கூறுகின்றது.

ஞானயோக கிரியாசரிதை நாலும் நாதனறன் பணி-நித்ய தாரத்தலையும் ஞான முதலாகிய நாலுபாதத்தையு முபதேசிக்கிறது சிவனுடைய கிருத்தியம்,—ஞானிகாலினுக்கு முரியன-

ஞானாசாரியனாந்தச்சிவனே யாகையால் திரிபதார்த்தத்தையும் ஞானமுதலாகிய நாலுபாதத்தினையு முபதேசிக்கச் சுவதந்திரன்,—ஊனமில்லா யோகமுதல் மூன்றினுக்கு முரியன்யோகி - யோகாசாரியன் அடயோகமல்லாத சிவயோகமாகிய யோகமுதலான மூன்றுபாதத்தினையு முபதேசிக்கக் கர்த்தன்,—கிரியாவானன்று ஞெண்சரியை யாதியானவிரண்டினுக்கு முரியன் - கிரியாசாரியனானவன் கிரியைசரிதை யிரண்டுபாதமு முபதேசிக்கக் கர்த்தன்,—சரியையினின்றோன் சரியைக்கே யுரியன் - சரியாபாதத்தை யனுஷ்டிக்கிறவனாந்தச் சரியாபாதத்தைத் தானனுஷ்டிக்கவே கர்த்தன், பிறர்க்குபதேசம்பண்ணக் கர்த்தனல்ல,—ஆதலினாலேவர்க்கு மீனமில்லா ஞானகுருவே குருவு மிவனே யீசனிவனன்றென்று மிறைஞ்சிட்டதே-ஆதலினாலே சரியையை பண்ணுகிறவன் கிரியையைப் பண்ணுகிறவன் யோகத்தைப் பண்ணுகிறவனிவ்வகை மூவர்க்கும் பாசஞானமின்றிச் சிவஞானமூர்த்தியாயுள்ள ஞானாசாரியனே யாசாரியன்? இவனே ஈசுவரனென்று நமஸ்கரித்துத் தோத்திரம்பண்ணி வழிபடுகவென்றித்தன்பொருள்.

இதனாற் சரியாவான் கிரியாவானையும் யோகியையும் ஞானவானையும் கிரியாவான் யோகியையும் ஞானவானையும் வர்ணாசிரமானுகுணமாக வணங்கி வழிபடுகவென்றித்தன்பொருள்

இவர்களில் ஞானிக்கு வர்ணாசிரம மில்லையெல்லாராலும் பூசிதனென்று சர்வசாத்திரசித்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆகையால் நிராலம்ப சிவயோக சமாதிமானாகிய ஞானி நிராலம்ப சிவயோகமாகு ஞானநுட்டானத்தோடு சாலம்ப சிவ

யோகமாகும் யோகக்கிரியா சரியானுடனான மூன்றிற்குரியன; மற்றையார் மூவருந் தங்கள் தங்கள் மரியாதிக்குரியரென்று மந் ஞல நிராலம்ப சிவயோககுருவே குருவென்று நிகழ்த்துகின் றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய நாலவகைக் கருத்தும் அவரவர் மாத்திரைக்கேயுரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல ஞானி வழிபடுதலென்றுக்கெனின்? நாலுபாதத்தினிகழும் கிரியையெ ல்லாங் கத்தாவின் றுணைப்பணியாகலால், உலகின மருவாத வினைப்பத்தாள வைத்தக் குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நாலவகைத் தொழிலும் ஞானி செய்கவே கடப்பாடென்பது உடற்றொழில் செயவார் புறத்தொழிற்கு முரியரென்னு முறைபற்றியும், ஏனை யோர்த்தகந் தொழிற்கேயுரியரென்பது புறத்தொழில் செய வார் உடற்றொழிற் குரியரல்லரென்னு முறைபற்றியு முணர்ந்து கொள்ளப்படுவன. இனி டநாலவகைப் பாதத்தினிற்கு மாணு க்கர்க்கு ஆசிரியனமார உபதேசித்தற்கட்படு முரிமையும் இவ்வா றே வைத்துணர்க, எல்லார்க்கு முபதேசித்தற்குரிய ஞானகு ருவே தலையாய குருவென்றும், ஈண்டுக் கூறிய தாபரசங்கமங்க ளும இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி, அவ்விரண்டினு ம வழிபடுக வென்பதாம்.

மேற்கூறிய நால்வகைக்கருத்துக்கு முரியராவாரைக் கூ றுவார், அவற்றையுள்ளடக்கி நிற்கும் ஞான முதலியவற்றை யுடையாராது இயல்பினமேல் வைத்துக் கூறினார்.

சொற்பல்காது மாட்டேற்றினமேல்வைத்துணர்ந்துகோ டற்பொருட்டு, ஆகலினிறைஞ்சி யேத்தே யென்பதனையும் ஈண் டுடன்கூறினார்.

திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறை ஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.

ஈசனிவனென்புழி இவனென்பது பகுதிபொருள் விகுதி

ஈண்டு ஈசனென்றது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமே னியை.

என்றுமென்னு மும்மையை எதிரது தழீஇயிற்றுக்கித் திரு வேடமு மிவனேயென் றிறைஞ்சிடேதெனவு முரைத்துக்கொ ள்க.

இவைமூன்று செய்யுளானும் மூன்றுங்கூறு தெரிந்துணர் ந்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஆசாரியனை வழிபடுகிற முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்

ஞானயோகக் கிரியாசரியைநாலு நாதனறன்பணி - ஞான மும் யோகமும் கிரியையும் சரியையும் இவை நாலும் பசுக்களான மாக்களை யிரட்சிக்கைப் பொருட்டாகப் பரமேசுவரன் கற்பித் தருளின பணிவிடை, முன் சொல்லிவந்த நாலு பாதத்திலும் நிற்கிற நாலுபேருக்கு மறிவொத்த திருக்குமோ வென்ற மாணாக் கனை நோக்கி ஓதுகிறாரென் றருளிச் செய்கிறார்.—ஞானிநாலி னுக்குமுரியன் - ஞானபாதத்திலே நிற்கிறவ னிந்த நாலு பாதத் தக்கு முரித்தா யிருப்பன்,—ஊனமிலாயோக முதன்மூன்றி னுக்குமுரியன் யோகி - யோகபாதத்திலே நின்றவன் குற்றமில

லாத யோகமுதல மூன்றினுக்கு முரித்தா யிருப்பன,—கிரியா
வானுரு டென்னுங் கிரியையாதியான விரண்டினுக்கு முரியன -கிரி
யாவிதியானவனுரு வழங்கிய கிரியையாதி யான விரண்டினுக்கு
முரித்தாயிருப்பன,—சரியையி லின்றேரு டென்னுஞ்சரியைக்கே யுரி
யன - சரியையிலே நின்றவன சரியை யொன்றினுக்குமே யுரித்
தாயிருப்பன,—ஆதலின் வியாக்கு மீனமிலா ஞானகுருவே ஞ
ருவும-தான நாலுபாதத்துக்குங் கர்த்தருமிருந்து இதநான்
சொலலியநத்வாக்கடகு நாலுபாதத்தையுங் கொடுக்கிறவ னென்க
யாலே குற்றமில்லாத ஞானாசாரியனே ஆசாரியனும—இவ்வே
ாசனியனேருனென்று மிறைஞ்சியேத்தே-பரமேசுவரனை முறு
நத்ஞானாசாரியன ருனென்று அட்டாங்க பஞ்சாங்க பாத்
த னடைபனஞ்சலித் தோத்திரங்களுஞ் செய்து வழிபடுவாயாக

இதனாற சொல்லியது, ஆன்மாக்கள பக்குவத்துக்குத் தக்
கதாக ஞானயோக கிரியா சரியையென்கிற நாலு பாதத்தின்
நிறுத்தி அதற்குத்தக்க முத்தியையுங் கொடுக்கிறவன ஞானா
சாரியனென்றும் இவனே சிவனென்றும ஞானவான்களுக்கு ஞா
னம பிரகாசித்தாலுங் குரு வழிபாடு செய்யவேண்டு மென்னு
முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஞானயோகக் கிரியாசரியை நாலுநாதன்றனபணி - ஞா
னயோகக் கிரியா சரியையென்னு நான்குபாதத்தின் விசுமம கிரி
யையெல்லாம கர்த்தாவினது உண்மைப் பணியாகலான,—ஞா
னி நாவினுக்கு முரியன - ஞானி ஞானமுத்த ருன்கினுக்குமுரிய
ன,—ஊனமிலா யோகமுதன மூன்றினுக்கு மூரியனயோகி -
யோகி அழிவில்லாத யோகமுதன்மூன றிற்கு முரியன,—கிரியா

கருள

வானன்றோ ஞானசரியை யாதியான விரண்டினுக்கு முரியன — கிரியாவான் ஞானக்கிரியை முதலிய விரண்டினுக்கு முரியன,— சரியையி லொன்றோ னச்சரியைக்கே யுரியன - சரியாவான் சரியை யொன்றிற்கே யுரியன,— ஆதலினால் யார்க்கு மீனமில்லா ஞானகுருவே குருவாம்- ஆகலின் லெல்லார்க்கு முபதேசிக்கற்குரிய ஞானகுருவே தலைபாய குருவென்றார்,— இவனே யீசனிவனன்றோ வென்றும் இறைஞ்சியேத்தே-ாண்டுக் கூறிய தாபாசங்கமங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி யவ்விரண்டினும் வழிபடுக வென்பதாம்

இவை மூன்று செய்யுளானும் மூன்றுஞ்சூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப் பட்டது

கஉ - ஞு, ந-ம், அதிகரணமுடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தவாசாரியனைச் சிவனெனப் பாவிப்பதெவற்றிற்கோ வெனில் இந்தப்பாவனை யில்லாவிட்ட தவனுபதேசித்த மந்திர முதலானவை பலியாதாதலா லாசாரியரை வழிபாடுணர்த்தியதென் றுணர்த்துகின்றார்

மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாய்த்தயோகத்தால் மணிபிரதகுளிகையினால் மற்று மற்றுந், தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்யவே தசகலகலை ஞானங்க ளிரிகால ஞானமந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா மடைந்திடுமா சானருளா லடிசேர ஞானம, வந்திடுமற றொன்றாலும் வாரா தாகு மற்றவையு மிவனருளால மருவு மன்றே. (கா)

(இ-ள்) மந்திரத்தான மருந்துகளால் வாய்த்த யோகத்தால் மணி இரத குளிகையினான் மற்றும் மற்றும் தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்ய

மந்திரங்களாலும் ஔஷதங்களாலும் கனகக்குச் சித்தித்த யோகங்களாலும் ஒளியையுடைய இரசகுளிகையினாலும் வேறுவேறு சாத்திரங்களினாலே சொன்னபடியே செய்தால

வேதசகலகலை ஞானங்கடிரிகாலஞானம் மங்கமிலாவணிமாதி ஞானங்களெல்லா மடைந்திடும்

நாலுவேதமுஞ் சகலகலை ஞானமும் பரகாயப்பிரவேச முதலியவற்றுளுண்டாகிய திரிகாலஞானமும் பைசாச முதலாயினர்க்கு மேன்மேல் விசிட்டமான அணிமாதியான வெட்டுச் சித்திகளுமிவையெல்லா முண்டாகா நிற்கும்

ஆசானருளால் அடிசேர் ஞானம் ஒகதிடமற்றொன்றாலும் வாராதாகும்

ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தால் திருவடி ஞானமுண்டாம், இதனையொழிந்த இவை வேறொருவராலும் வேறொன்றினாலும் உண்டாகமாட்டா.

மற்றவையு மிவனருளால் மருவு மன்றே

முன்பு சொன்னவைகளெல்லா மிந்தவாசாரியன் பிரசாதத்தினாலுண்டாகா நிற்கும். எ-று

மற்றுமென்பதனால் தீர்த்தத்தினிடத்துந் தேவவிடத்துங் காலவிதானஞ் சொல்லுஞ் சோதிடரிடத்தும் பிரமாணப்புத்தி பண்ணவேணுமெனக் கூறியது.

வாய்த்தயோகமென்பது "வாயுவைச் செயித்த செயல்" வாய்த்ததற் கடையாளங்கள், ஆயுராரோக்கியாதி யவத்தைய

வுடலங்காட்டு, மாயமுமனத்தினில்லை வசமுறும் புலன்களெல்லாங், காயத்தின் மலமுமற்று நோயதெனக் கழியுமன்றே"
என்கையா லறிக

இதற்குக் கந்தகாலோத்தரமும் பிரவுமுளவெனவறிக (௬)

சிவாகாரயோகியருரை வருமாறு.

—ப—

மேலிரண்டு விருத்தத்தினாலே அந்த ஞானாசாரியனே சித்திமுத்திக் கொடுப்பவனாதலா லவனையே வணங்கி வழிபடுக வென்னு முறைமை கூறுகின்றது

மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாயுத்தயோகத்தால் மணிவிரதக் குளிகைகளால் மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொல்லப்பட்ட வேகசகலகலைஞானங்க டிரிகாலஞான மந்தமிலாவணிமாதி ஞானங்களெல்லா மடைந்திடும்-இது வெளிப்பொருள்,—

ஆசானருளா லடைசோ ஞானம் வந்திடு மற்றொன்றாலும் வாராதாகும்- ஞானாசாரியனனுக்கிரகத்தினாலே சிவசாயுச்சியத்தை யடையுஞ் சிவஞானமான துண்டாம், வேறே யுபாயங்களினாலு முண்டாகாது,—

மற்றவையு மவனருளால் மருவுமன்றே - முன் மந்திராதி யுபாயங்களினாலே வேதாதியான வித்தைகளும் அணிமாதி அஷ்டமகா சித்திகளும் அந்த ஞானாசாரியனுடைய கருணையினாலே பொருந்துவதா மென்றிதன்பொருள்

"அன்றெனக்கின்னி யாமெனத்தகுமே"

விகாரம் - ௩௱௨௪.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மந்திரத்தார் சாலம்பயோக முதலிய தந்திரத்தார் சாக்கிர சுவாலிதத் திரிகால ஞான முதலிய பல முண்டாம், நிராலம்ப சிவயோக சுரூப தேசத்தார் சிவத்துவம் பொருந்தும், நிராலம்ப சிவயோகப் பொருட் சித்தாந்த மகா வாக்கிய ஞானம் வரும், மற்றொன்றால் வாராதென் றுரைக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஏனை ஞானங்களெல்லாம் ஆசிரியனையின்றியு மமையும், திருவடி ஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனை யின்றி யமையாது, ஆகலால் இவனேயீச னிவன்றனென்று மிறைஞ்சி யேத்தென்பதாம்

ஆகலாலிவனேயீச னிவன்றனென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது குறிப்பெச்சம்

அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு

மற்றவையு மவனருளான மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற் பொருட்டு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

எல்லா ஞானங்களுஞ் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையிலே செய்யவுண்டாம் சிவஞானத்திலே சத்தியத்தைத் தரி

சிததச சிவானுபவததை யனுபவிககிற சாயுசசியம ஞானாசாரிய னாலொழிந துணடாகாதெனறு மேலருளிசசெயகிறா

மநதிரததான மருநதுகளால் வாயததயோகததான மணியிரத குளிகைகளான மறறுமறறந தநதிரததே சொனனபடி செயய-இனனவினன மநதிரஙகளாலே யினனதினன துணடாமெனறு சொலலுகிற மநதிரஙகளாலும, இனனவினன ஔஷதஙகளாலே யினனதினன துணடாமெனகிற ஔஷதஙகளாலும, பிராணாயாம முதலாகச சொலலபபடட நலயோகஙகளாலும, ஒளியுடைய விரதகுளிகையினாலும, இவையொழிநதும வேறும வேதசாஸ்திரஙகளிலே சொனனபடி செயதால,—வேத சகலகலை ஞானஙகள திரிகாலஞான மநதமிலாவணிமாதி ஞானஙகளெலலா மடைநதிடும - நாலு வேதததையும பல கலைஞானததையும அறிபததககு அறிவுகளும செலகாலம வருஙகாலம நிகழகால மெனகிற மூனறையு மறியுமறிவும முடிவில்லாத அணிமா மகிமா லகிமா கிரிமா பிராததி பிரகாமியம ஈசததுவம் ஆக விவை யெடடுமாக விஙஙனஞ சொலலபபடட வறிவுகளெலலா முணடாகாநிறகும சிவஞான மிவறறினாலுணடாகாது அநத ஞான முணடாமபடி எபபடியெனனில?—ஆசானருளா லடிசேர ஞானம வநதிடு மறறொனறாலும வாராதாகும - ஆசாரியனுடைய கடாடசததினாலே சிவனுடைய சீபாததததிலே பொருநதி யிரணடறக கலநதிருககிற ஞானம பிரகாசிககும, இபபடி யொழிநத வேறொனறினா லுணடாகாது இநத ஞான மொழிநது,—மறறவையு மவனருளான மருவுமனறே - முனபு சொனனவைதானு மிநத வாசாரியனுடைய வனுககிரகததினாலே யுணடாம.

இததொறற சொல்லியது, சாஸதிரஙகள சொனன முறைமையிலே மநதிர முதலானவறறினாலே வழுவறச செய்தாலவ

ரவாககு வேணடின ஞானஙக ளுணடாமெனறுஞ சிவஞானங குருகடாடசததா லொழிந துணடாகா தெனனு முறைமையு மறிவிததது

சுபபிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

மநதிரததால - மநதிரஙகளாலும்,—மருநதுகளால - மருநதுகளாலும்,—வாயததக யோகததலால - பொருநதிய போகததாலும்,—மணிகிரந குளிகையினால - இரசக குளிகையினால,—மறறுமறறுந தநதிரததே சொனனமுறைசெயய - வேறுவேறுசாஸததிரஙகளிலே சொனனபடி செயததறகும்,—மேவத சகலகலை ஞானஙகள - வேதாகம முதலிய கலைஞானஙகள,—திரிகால ஞானம - திரிகால ஞானஙகள,—அநதமிலா வணிமாதி ஞானஙகளெல்லாம - முடிவிலலாத அணிமாதிமுதலிய ஞானஙகளெல்லா வறறிறகும்,—ஆசானருளா னனறி - ஆசாரியனது அனறியுமையும,— அடிசேரஞானம வநதிடு மறறொனறுஞ் வாராதாகும-திருவடிஞானம ஒருவாறறானு மாசிரியனையினறி யனையாது ஆதலான,—அவனருளான யறறனவயு மருவானறோ - குருவருளானெலலா மருவபபெறு மாதலினிவனே யீசனிவனறு னெனறு மிறைஞசியேததே

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அநதபபாவஞ பலததா லாசாரியனைப பரம
சிவனெனக கருதிஞாக கனுககிரகஞசெய
யுமுறைமை யுணாததுகினறா

பரம்பிரம மிவனென்றும் பரசிவனறு னென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரனறு னெனறு, மரன

றாருள் நிலையெல்லா மிவனே யென்று மருட்குருவை
யழிபடவே யவனிவனு ளுயே, யிரங்கியவா ரணமா
மை யீராண்டன்று சினையை யியல்பிறுடும பரிசித்து நி
னைந்தும பார்த்தும, பரிக்கவைத்தா னுக்குமாபோற சி
வமே யாக்கும பரிசித்தும் சிந்தித்தும பார்த்தும் தா
மெ (எ)

(இ-ள்) பரமசி இந்த ஞானசாரியனே பரப்பிரம சுரூப
னாம் சிவனே யென்றும

என்றும
பரசிவனு பரமமான சிவனென்றும

என்றும
பரஞானமிவ மேலான சிவஞான மிவனேயென்றும

என்றும
பராபரனு இவனே பராபர வஸ்து

னென்றும
அருள்நிலை இவனுமவனும பேதமறவிருக்கிற வைக்கிய
நிலையெல்லாமிவ த்திலேயே யவனுக்குண்டாய சிறப்பியா
னே யென்றும தென்றறுவெல்லா மிவனுக்கே யென்றும

அருட்குருவை இப்படிப புத்திபண்ணிக கிருபையே வடி
வழிபடவே யவ வாயிருக்கிற ஞானசாரியனை நாடோறும வ
னிவனுளுயே ழிபடவே யந்தச்சிவ னிந்த வாசாரிய மூர்த்
தியைப பேதமற வதிட்டித்துக்கொண்டு

இரங்கியவார கோழியான திரக்கத்தா லண்டத்தைப
ணமாமை மீன பரிசித்துக கொண்டிருந்தும ஆமையானது
னோண்டன்று சினை அதனையே நினைத்துக கொண்டிருந்தும் மு
யை யியல்பின் று டையானதை யிருபாலும கூடடுக மீனு
டும பரிசித்து நி னது சினையைப பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்
னைந்தும்பார்த்து
ம

பரிச்சின்னத்தா ருக்குமார்போல சிவமேயாக்கு ம்பரிச்சேதஞ்சி ந்தித்துப்பார்த்த துந்தானே

சின்னத்துடனே யிவையிற்றைச் சொல்லிய முறையே தற்சொரூப மாக்குமாறு போல

ஞானசாரியனுமானுக்கருட் - சிவனைப் பரிசத்தீக்கையைச் செய்தும் சிவனை வாசகதீக்கையைச் செய்தும் சிவனைத் திருநோக்கென்னுந் தீக்கையைச் செய்தும் சாவக்கிடனுக்குச் சமமானரூபத்தை யுண்டாக்குவன் எ-று

ஏகாரந் தேற்றம்

சிவம் பிரமத்துக்கு பரமாதலாற் பரபிரம மென்றும்

முத்தானமாக்களுக்கும் சிவத்துவ முண்டாதலாற் பரசிவமென்றும்

அபரஞானத்துக்கு வேறாதலாற் பரஞானமென்றும்

பரமாகுண்டலிக்கு மேலாய்நிற்றலாற் பராபர மென்றும்

இதற்கு விசுவசாரோத்தரம் (௭)

பன்னிருபனுவலும் பண்ணிப்பதப்பொரு - ளுணர்த்தித் திரிவ
றவுணரந்தப்பெருமைய - னவியமற்ற வமலனடிக்கிழ - அழி
யாவினைப்பத் தனுபவரயரே - இழியாருலகினு கியற்றொழி
லுந் - தீண்டிக்குளிக்கை செம்பு தனகளிம்பு - மாண்டற்கக்கை
மாமத்தனக்கே - மறுஞொருசெம்பிற் களிம்பினைமாற்றும் - பெ
றறியுங் களிம்பினைப் பெறுதலுமின்றே - யன்னநிலையா மமல
னை யடைந்தா - னவியமற்று மடைபவர்தாமே - திருந்து
ரையூசச் சைவன திருந்துமறையுர - விரித்துரைக்கும் வேதியன
மெய்கண்டான - கருத்தி, னருணந்தி தேவனருண்மொழிபாய
நதே - யிருணந்தமபாற கண்டிலேமே

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷத்திற்
கோர்வகை யானே காண்டிகை முற்றும்.

மாசிலுபசார மஞ்சனமப்பூ கந்த, நேசமிகு தூபமொளி நீர முதம்—தூசடைக்கா, யாடி குடைசவரி யாலவட்டம் விசிறி, யா டலொடு வாச்சியமீ ரெட்டாகும்

நிலையுடைய வனுதினமு நினையென்ற மனமே, தொலைவிலரு டருமகலு மலமுமுறு துயரு, மலைவுடைய யுனதுமட மதியுடை யவருரு, முலைவினமறை ஞானமுனி யுரைசெய்திரு மொழியே

சிவாகரயோகியருளா வருமாறு

—0—

பரமபிரமம் மிவனென்றும் பரசிவனு மென்றும் பர ஞான மிவனென்றும் பராபரனு மென்று மரனருஞ்சீர் நி லையெல்லா மிவனே யென்று மருட்குருவை வழிபடவே - சிவ னுக்கு + சத்தியினாலும் விந்துவினாலும் அஞ்சவத்தையு முண்டு, அ ந்த அஞ்சவத்தையி னின்ற நிலைகளெல்லாம் இந்த வாசாரி யனை என்று வழிபடுக அவைகளாவன குண நாமக் கிரியைக ளொன்று மின்றி நிர்விகற்ப ஞானஸ்வரூபமாகப் பெரியதாயி னிறந்து பரமபிரமம், பின்பு பருக்கித்தோன்றிச் சிவனென நி ன்ற நாலுசத்திகளுந் தன்னிடத்தி லுண்டாகச் சுத்தமாக நின் றவஸ்தைம் பரசிவன், ஞானசத்தி யோதத்திமானு மான்மாக்களு டைய கன்மங்களையு மதின் பக்குவங்களையும் பார்க்குந் திரியங்க ளையுங் கண்டு நிற்கு மவசரம் பரஞானம், பரமாகிய சுத்தாசு த்தமாயைக்கு மேலாய கிரியாசத்தி யோதத்திமானுயச் சுத்த மாயையில் காரிடங்களை யுண்டாக்கு மவசரம் பராபரம், சதா சிவன் மகேசுவரன் ருத்திரனென்னு நாமங்களை யுடைத்தாய சுத்தாத்துவ மிசிராத்துவ அசுத்தாத்துவ கிருத்தியங்களைப் ப ண்ணுவது அரனருஞ் சீர்நிலை இவ்வாறு பஞ்சாவஸ்* தாரு சயூதனுய் நின்ற சிவமிந்த வாசாரியனேயென்று கருணையினா லே கொண்ட குருமூர்த்தி சித்தத்தின் வழித்தாய நடக்க

வே,—அவனிவனாய் ஒன்றியே யிருக்கில் - அநந்ய பரசிவ னிந்த வாசாரியனே யாகிக் கருணைபூத்து,—வாரணமாமை மீனண்டஞ் சினையை யியல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்து வைகாநுக்குமாபோற் சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந்தானே - கோழியு மாமையு மீனும், முட்டையையுஞ் சினையையும் பரிவினாலே யணைத்தும் நினைந்தும் பார்த்து முதலிருந்து ஆவரணங்க ளீங்கத் தனது ஸ்வரூபமாக்கிக் கொண்டவைபோல வாசாரியனும் பரிசதீக்ஷையினாலே மாயையையும் மானச தீக்ஷையினாலே கன்மத்தையும் + சாக்ஷுஷ தீக்ஷையினாலே யாணவமலத்தையும் நீக்கிச் சிவமே யாக்குவன்.

ஏகாரத்தினாலே சிவகுண சங்கிராந்தி சமுற்பத்தி சமாவேச சிவசமமென்னு மூர்த்திக ளல்லாமல் சிவதாதான்மியமென்றதென வறிக.

ஆக்குவனென்பதற்கு ஆக்குமென்பது வினைமுற்று.

* அநுசயூதன் - கலந்தவன், + சாக்ஷுஷம் - கண்ணினது.

ஒருமலமு மிருவினையுங் குணங்களு மூன்று
　　முட்கரண மோராநான்கும் புலன்களைந்தும்
வருபகைக ளோராறும் பவங்க ளேழு
　　மாய்ந்திட்டப்பே ரின்பமெட்டும் வகைய தாகத்
தருவதுவாயப் பரஞான மூர்த்தி தானே
　　தாரணிமேற் குருவுருவந் தரித்து வந்தோன்
திருவருளாற் சிவஞான சித்தி யென்னுஞ்
　　சொன்னூலுங் குறைவிரித்தோன் றெரிந்த வாறே

இரவியெழுந் திருளதனை நீக்குவபோ லென்று
　　மிறைஞ்சுமடி யவாமனத்தி னிருளதனை நீக்கக்
கருணைபொறை தவங்கருமங் கல்விசிவ ஞானங்
　　காசினியி லொருவடிவாய்க் காட்டியபோற் றோன்றிய

பரசமய கோடாமே னின்றநெறி கொண்டு
பலகலையு முணர்ந்துசைவ பரிபாலனாகித்
திரமருவு சிவஞான சித்திக்கரு பொருளைத்
தெளிந்திடவே விரித்துரைத்தான் சிவாக்கிர தேசிகனே

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

குருவினது பெருமை கூறுகின்றார்

பரம - சுத்த சிவன்று மென்றும்,—பிரம்ம - சுத்தசிவம தநிய நிராத்தசிவம்,—இவன்று மென்றும்,—பரசிவன்றுமென்று ம-இருபர சிவனென்று மிலய சிவன்று மென்றும்,—பராபரன்று மென்றும - அநாகத சிவனென்றும் போக சிவன்று மென்றும்,—பரஞான சிவனென்றும - ஞானகிரியாப பிரவிருத்தி மானாகிய சதாசிவனென்று மதிகார சிவன்று மென்றும்,— அரனார்ந்து சீர் நிலையெல்லாம - மகேசுரன் உருத்திரன் மால் பிரமன் முதற சிவபேத மனைத்தும்,— இவன்று மென்றும்,— ஆரோபித சிவாத்துவிதத்திலே,— அருட்குருவை வழிபடவே - அந்தச்சிவ னிந்தக் குருதேகத்தி லாவேசித்த இந்தக் குருவாயே கிருபா சமுத்திரனாகிய தேசிகனைப் பாவனைபண்ண,— அவனிவன் ருனேயே - அந்தச் சிவன் இந்தக் குருதேகத்தில் ஆவேசித்த இந்தக் குருவாய்

இரங்கி வாரணமுதற பதபபொருள வெளிபபொருள

இம முத்திருட்டாந்த தாட்டாந்திகப் பொருளுணாந்து ணாக்கு மிட்டத்துயிராகவியற்கையாய் மலத்தின மறைந்த சிவத்துவஞ் சிவனால் விளங்குமெனனும பொருள விளங்கிறறு

சொல்லினுவிற் றரிசறுஞ் சோதகித்
தொல்லு மேறசிவ ஞான முதித்திடு

செல்லு மெய்யாரு ணந்திசெய்சித்திக்கு
நல்ல ஞான பரகாச னவிற்றுரை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—0—

சிவபேதமின்றித்தான் குருமூர்த்தமேயெனத் தேறி ஞானாசாரியனை வழிபடுக, அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின் சிவன் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ் செய்யும் பரிசமுதலிய மூன்றுஞ்சமம் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவ னென்பது.

அவ்வா றேத்திஞாக்கு வரும் பயன் கூறியவாறு

பரப்பிரமமென்றது சொரூப சிவத்தையெனவும், பரசிவ மென்றது தடத்த சிவத்தையெனவும், பரஞானமென்றது குருவுருவான அகளையுடையாரை யெனவும், பராபரனென்றது எனைத்தாபர மூர்த்தத்தையெனவும், அரனருஞ்சீர் நிலையென்றது அறுபத்துமூன்மை நாயனமார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக அணடாணடு வெளிப்பட்டருளி மரையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையு மெனவும் கொள்க

பரஞான சிவனென்றும் பராபரனென்றும் வழிபடு தலதிகாரப் பட்டமையின் ஏனையவு முடன்கூறினார்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவனே யாசாரியனென்றும் ஆசாரியனை வழிபாடு செய்யப் பரமேசுவர னிவனைத் தானாக்குவ னென்று மேலருளிச்செய்கிறார்.

பரம்பிரமசிவனென்றும் – எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமித்த வாசாரியனென்றும்,—பரசிவனருமென்றும்-எல்லா

தனக்கு மேலான சிவனிந்தவாசாரியனென்றும், — பராஞானமி வனென்றும் - மேலானஞானமுமிந்த வாசாரியனே யென்றும், — பராபரனாமென்றும் - எங்கும் பரிபூரணனான பரமசிவனே இந்த வாசாரியனே யென்றும், — அரன்றருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனேயென்றும் - பரமேசுவரனுக் குண்டாகப்பட்ட சிறப்புடையுடைய நிலைமைக ளெல்லா மிந்த வாசாரியனே யென்றும், — அருட்குருவை வழிபடவே யவனிவன் றானேயிரங்கி - ஞானாசாரியனை வழிபடவே அந்தப் பரமேசுவர னிந்தவாசாரியன் றானேயாய கிருபை ஜனித்து, — வாரண மாமைமீனண்டஞ் சினையை யியல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும்பார்த்தும் - நிரைநிறை - கோழியு மாமையு மீனு முட்டையுஞ் சினையை யு முறைமையாக, கோழி தன்னுடைய முட்டையைப் பரிசித்தும், ஆமை தன்னுடைய முட்டையைத் தூரத்தே கிடந்து நினைத்தும், மீனானது சினையைப்பார்த்தும், — பரிந்திவைதா னாக்குமாபோல - முன் சொன்ன மூன்றும் பிரியப்பட்டு, கோழிமுட்டையைக் கோழியாக்கின தன்மைபோலவும், ஆமை முட்டையை யாமையாக்கின தன்மைபோலவும், மீன் சினையை மீனாக்கின தன்மைபோலவும், — சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந்தானே - போதங்களாலே பரிசித்தும், திருவுளம்பற்றியும், திருக்கண்சாத்தியும் இந்த வான்மாவை யந்தச் சிவமேயாக்குவ னிந்த வாசாரியன்.

ஞானயோகத்தால் பரமபிரமமென்கிற திருவிருத்த மூன்றுக்கும் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கஉ-சூ, எ-வெ, "தன்னை யறிவித்துத் தானாய்த், செய்தானைப், பின்னைமறத்தல் பிழைபலது — முன்னவனே, தானேதா னாச்செய்தக் கைவமென்றுங் கைதவமே, மானே தொழுகை வலி" என்னுமதனாற் கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அந்த உண்மையைத் தரிசித்த ஜீவன்முத்தரா யுள்ளவர்கள் பரப்பிரமமுதலான திருமேனிக ளெல்லா மிந்த வாசாரியன் றானேயென்று தேகாந்த முள்ளளவுங் குரு வழிபாடுசெய்து வரக்கடவர்களென்றும் அப்படி செய்யவே கோழியு மாமையு மீனு மண்டத்தையுஞ் சினையையும் பரிசித்தலுஞ் சிந்தித்தலும் பார்த்தலுங் காணுங்கின் முறைமைபோல் விந்த வான்மாவையும் ஆசாரியர் பரிசித்தலுஞ் சிந்தித்தலும் பார்த்தலுந் தற்சொரூபமாகிய சிவமே யாக்குமென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சந்த மசத்துஞ் சகசத்துஞ் சத்திய மாகின்றதுஞ்
சித்தன் றிருவடி பலவாண னென்னுஞ் சோதனைனாற்
சுத்தம் பயின்ற பதிபசுபாசத்தைச் சொல்லுஞ் சத்த
மத்த மதரங்கு ளாறுபோகங் காணடற் சரிதல்லவே

செய்ய சிவஞான சித்திக சட்ற பொருட்கு, உய்யு நெறி தோன்ற வுளங்கொண்டு—மெய்யுயிரா,யூட்டுநெறி தோன்ற வுபகாரத்தான ஞானவழி, காட்டு கிரம வழக்கன.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

பரம்பிரம மிவனென்றும் - சொரூபசிவமே யிவனென்றும்,—பரசிவன்றானென்றும் - தடத்தசிவமே யிவனென்றும்,—பரஞானமிவனென்றும் - பரஞானத்தை யுடையா னிவனென்றும்,—பராபரன்றானென்றும் - ஏனைத் தாபரமூர்த்தங்களு ளிவனென்றும்,—அரன்றாஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனேயென்றும், அறுபத்துமூன்மை நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பெரு[illegible] ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையு மூர்த்தங்களெல்லா மாகிய சிவபேதமிவனேதாம் குருவெனத்தேறி,—அருட்குருவை வழிபடவே - ஞானசாரியனை வழிபடுக அங்ஙனம் வழிபடப் பெறில்,—அவனிவன்றானேயே - சிவன் இக்குருவை யாவேசித்து

நின்று,—இரத்தினவாரணமானை மீனண்டஞ்சினைபை - இ
ழுற்ற கோழி ஆமை மீன முறையே முட்டையினை,—
னைப் பரிச்சித்தலினாலும் பார்த்தலும் பரிசித்தலும்
மாபோல - இப்பாகத்தை திருவடியும் கருதியும் நோக்கியும் பரி
யுறுத்த தன்வண்ணமாகச் செய்யுமாறுபோல,—தானேயா
அஞ் சிந்திக்கும் பார்த்தும் சிவமேயாகக்கும் - தானேயாய
செய்யும் பரிசமுதலிய மூன்றும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ண
மாகச் செய்தருளுவன் என்பதாம்

அவ்வாறே தத்தினர்க்கு வரும்பயன் கூறியவாறு

இன்னும் இந்நூலின்கண் விரித்துக் குருமுகமாகக் கேட்
டறிதற்பாலன அநேகமுள; அவை கைலாய பரம்பரைச் சி
—சந்தானத் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாய மூர்த்தி பரம்பரை
ருள் விளங்குகின்ற அம்பலவாண தேசிகர் திருவடியைப் பொ
அநுபவமுடையவர்களை முறையில் வழிபட்டுக் கேட்டறிக.

கஉ - சூத்திரம் முடிந்தது.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திர முற்றிற்று

S. IYER LIBRARY ★ MADRAS-9
3041

தியவ கணபதி கைங்கரமு மிருபாதமும்
ற பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்
ஏழும் முற்றிற்று

கைபிலை ஆழிவொன்பதொடு மூன்றாறு
வஞான சித்திசுப பக்கமெனத் தெளிந்த
னும் சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்
திருவிருத்த முன்னூற்றிருபத்தெட்டும்
உரையுடன் முற்றுப் பெற்றது

ஆக பாயிரமுட்பட - ௩௨௭.